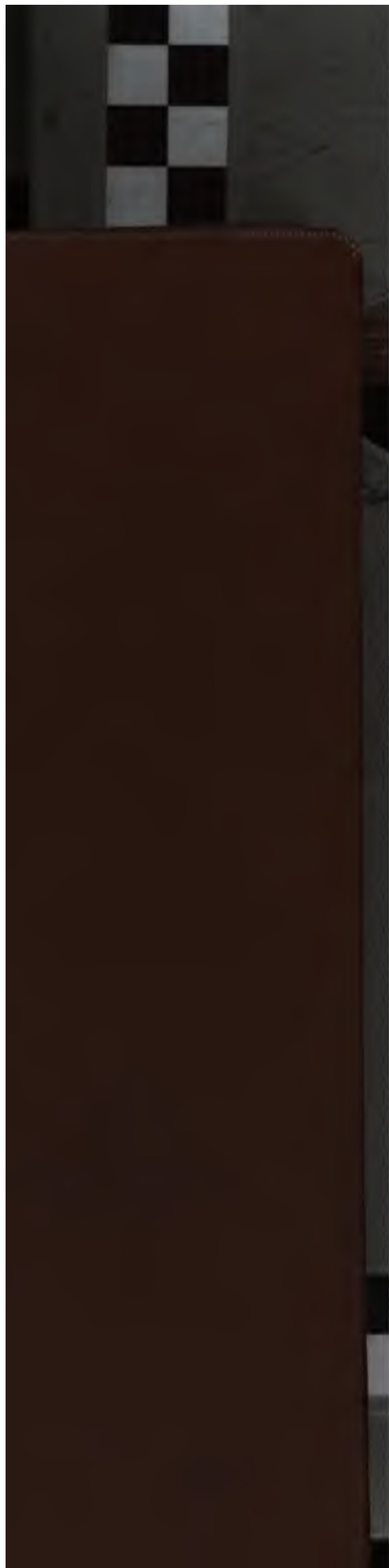
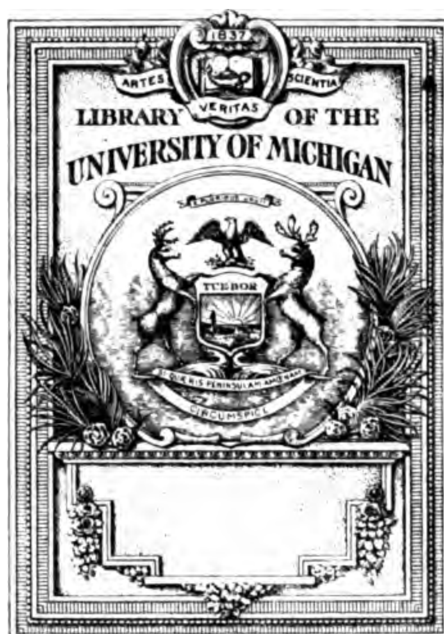

1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

[redacted]

ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.

HOMERI

OPERA OMNIA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN SECUNDUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academiæ Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

1814.

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

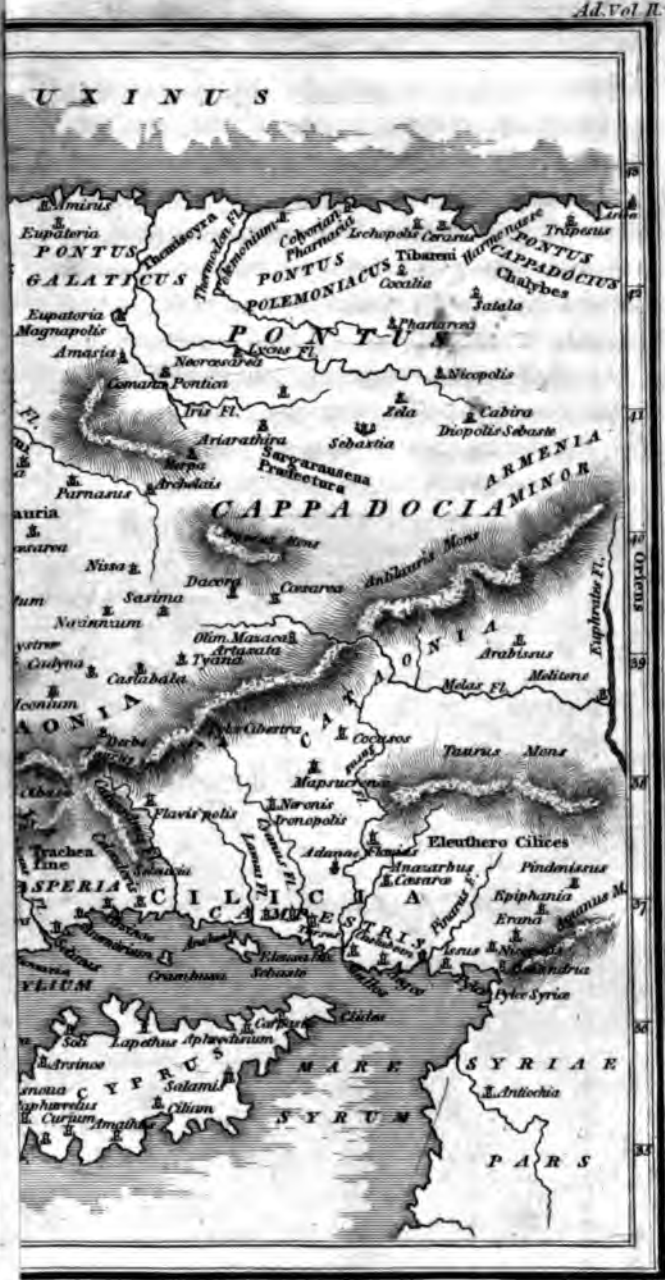
CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN SECUNDUM.

U X I N U S
Amisus
Eupatoria
PONTUS
GALATICUS
Themiscyra
Thermodon Fl.
Polemonium
Cotyorum
Pharnacia
Trapezus
PONTUS
CAPPADOCIUS
Chalybes
PONTUS
POLEMONIACUS
Tibareni
Cocalia
Satala
Eupatoria
Magnopolis
Amasia
Phanaroea
P O N T U S
Lycus Fl.
Neocaesarea
Nicopolis
Comana Pontica
Iris Fl.
Zela
Cabira
Diopolis Sebaste
Ariarathira
Sebastia
Sargarausena
Praefectura
ARMENIA
MINOR
Parnasus
Archelais
CAPPADOCIA
Nissa
Dacora
Caesarea
Antitaurus Mons
Sasima
Nazianzum
Olim Mazaca
Artaxata
Tyana
Arabissus
Castabala
Melas Fl.
Melitene
Euphrates Fl.
Iconium
Oriens
Derbe
Cocusus
Taurus Mons
Mapsucrena
Flaviopolis
Neronis
Irenopolis
Eleuthero Cilices
Adanae
Anazarbus
Caesarea
Pindenissus
Epiphania
Erana
Pinarus Fl.
Issus
Nicopolis
Alexandria
Pylae Syriae
C I L I C I A
Trachea
Cramhusa
Elaeusa
Sebaste
Soli
Lapethus
Aphrodisium
Carpasia
Clides
Arsinoe
C Y P R U S
Salamis
Citium
Curium
Amathus
MARE
SYRUM
SYRIAE
Antiochia
PARS

ΤΗΣ

‛ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν΄.

‛Υπόθεσις τῆς Ν΄. ‛ΟΜΗΡΟΥ ‛Ραψῳδίας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καί τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται. Τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

ἌΛΛΗ.

ΔΙΑΡΡΗΞΑΣ τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἡττημένους τοὺς Ἕλληνας, παραγίγνεται εἰς Αἰγὰς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθιστᾷ ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι παρορμᾷ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν′.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦ δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχῃ Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρῃ.

ZΕΥ`Σ δ' ἐπεὶ ἔν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασ-
Τὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οϊζὺν [σε,
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν,

JUPITER vero postquam Troasque et Hectorem navibus admovisset,
Eos quidem reliquit ad illas, laboremque ut ferrent et ærumnas
Indesinenter; ipse autem retro vertit oculos fulgidos,
Seorsum equestrium Thracum intuens terram,

1 Πέλασσε] MS. πέλασεν. Fl. A. 2. 3. J. v. not. 6 Γαλακτοφ.] MS. Nempe pronunciando primum α elidi potest, ut in aliis, in quibus scriptura

Ver. 1. ἐπεὶ ἔν] *Quoniam, ut dictum est* —. Nempe, libro superiori, ver. ult.

Ibid. πέλασσε,] Ita jam scribendum, necessario; quia πέλασε secundam corripit. Dubitari tamen potest, utrumne Græci antiquiores isto modo scripserint. Nam quum σ, *suæ potestatis literam* dixerunt, haud scio an hoc sibi voluerint: literas ζ, ξ, ψ, necessario quidem *duplices* esse; consonantium reliquas omnes, *simplices;* unicam autem σ, istiusmodi esse, ut *permultis* in locis, ac *præcipue* in Verborum Aoristis, *simplex*, *duplex*ve ex æquo pronunciari possit. *Clark*. Hoc dudum, non nunc demum, admonitum oportuit. Antiquissimi semper literam semel scripsere, etiam cum bis pronunciarent; post et in scribendo duplicarunt: sed inconstanter, ut e MS. L. patet: qui h. l. habet πέλασε. *Ern*.

Ver. 4. Νόσφιν] Vide supra ad α′. 349.

Ver. 5. ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν, — ἀβίων τε,] *Al*. Ἀγαύων ἱππημόλγων. — Ἀβίων τε. Quique ἀβίων scribunt, eorum alii intelli-

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων·
Ἐς Τροίην δ' ἐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧςο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμε ὑλήεσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιὲς
Τρωσὶν δαμναμένες, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη

Mysorumque cominus-pugnantium, et illustrium Hippomolgorum,
Lacte-victitautium [*pauperum*] longævorumque, justissimorum hominum;
Ad Trojam autem non omnino amplius vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam existimabat suo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.
Neque vero cæcam-speculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque
Alte super summum verticem Sami sylvosæ
Threïciæ: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida,
Conspiciebatur et Priami urbs, et naves Achivorum.
Illic *utique* is e mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.
Protinus itaque de monte descendit prærupto,
Rapide pedibus progressus: tremebant autem montes alti et sylva

integre servatur. 7 ἔτι] MS. non habet. 10 ἀλαοσκοπ.] A. 2. 3. J. 17 κατεβήσετο] MS. Fl.

gunt (notante *Eustathio*) ὀλιγοβίες, sive εὐτελεῖς καὶ ἁπλῆς· alii, τὲς ἅμα βίῳ πορευομένες, ὡς ἁμαξοβίες· alii, τοὺς ἅμα βίῳ, τουτέστι τόξῳ, πορευομένους· alii, ἐλευθέρες, ὅτι βίαν ἐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκες· alii, μακροβίες· alii, πολυβίες, ὅ ἐστιν, ἀνδρείες· Homeri, credo, temporibus nihil hic ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεστίες, ἁμαξοικὲς, ἀπ' ὀλίγων εὐτελῶς ζῶντας, κοινὰ κεκτημένες πάντα, sine πολυτελείᾳ καὶ καπηλείᾳ. Lib. VII. p. 455. 460. 461.

Ver. 8. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 9. ἀρηγέμεν,] Ἀρηξέμεν, Codex *Harleianus* a viro erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11. πτόλεμόν τε μάχην τε] Vide supra ad η'. 232. 279.

Ver. 12. ὑλήεσσης,] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 13. ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα] Virgil.

——— unde omnis Troja videri,
Et Danaûm solitæ naves, et Achaica castra.
Æn. II. 461.

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών· τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·

Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis.
Ter quidem protendit gressum, quarto autem *passu* pervenit ad locum-destinatum,
Ægas: Illic scilicet ei inclytæ ædes in imo mari,
Aureæ, coruscantes, ædificatæ sunt, incorruptibiles semper.
Illuc cum venisset, sub curru junxit æripedes equos,
Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipse induit circum corpus; accepitque scuticam
Auream, scite-factam, suumque conscendit currum;
Cœpitque invehi super undas; exultabant autem cete sub ipso
Undique e latebris, neque non-agnoverunt regem:
Cum lætitia etiam mare huc-illuc-diductum-cedebat: Hi itaque volabant
Celeriter admodum, neque subtus madescebat æreus axis:

19 ἀθανάτοισιν] MS. male. 20 τέταρτον] MS. F. A. 1. Ibid. τέκμαρ] MS. 24. ἐθείρῃσι] MS. bene. 25 γίνετο] MS. 26 εὔτυκτον] R. Turn. male. v. ad 612. 27 ὑπ' αὐτοῦ] MS. A. J. v. not.

o

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'] *Illic utique*—.

Ibid. ἐλίαιρε δ' Ἀχαιοὺς — Διΐ δὲ — ἐνιπλήσσω.] Ἀσύστατον hoc existimavit *Spondanus* cum eo, quod dixerat *Neptunus* supra, θ'. 210. Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι —. Sed mentem Poëtæ minus cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in *campo*, longius a *mari*, pugnabatur: *Hic* ad usque naves repulsi, *marique* ipso coërciti Achivi, necessitate coacti dimicabant.

Ver. 18. τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη] Πολὺ δὲ — ἀμείνω τὰ, — οἷα (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείργασται) τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· "τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη· —— "Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ' —." *Longinus*, Sect. 9.

Ver. 22. τετεύχαται,] *Al.* τετεύχετο. Utrumvis, hoc quidem in loco, recte constabit.

Ver. 23. ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο — ἵππω,] Virgil.

Junxit equos curru genitor. ——
Æn. V. 817.

Ibid. χαλκόποδ'] Virgil.

—— Æripidem. *Æn.* VI. 803.

Ver. 24. χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν] Pronunciabatur χρυσῇσιν· Prima enim corripi non potest; neque in his ulla unquam est Licentia. *Al.* χρυσείοισιν.

Ver. 26. ἐπεβήσατο] *Al.* ἐπεβήσετο. Itemque ver. 17. κατεβήσετο. De quo, vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· —] Vide supra ad ver. 18. Virgil.

Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐϋσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐΐαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·

Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris,
Inter Tenedum et Imbrum asperam :
Illic equos stabulare-fecit Neptunus terræ-quassator,
Solutos curribus, juxtaque divinum posuit pabulum
Ut ederent : circaque pedes pedicas jecit aureas,
Infrangibiles, insolubiles, ut firmiter illic manerent
Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.
Trojani vero flammæ pares conferti, sive procellæ,
Hectorem Priamidem inexpleto ardore sequebantur,
Magnum-frementes, clamantesque; sperabant autem naves Achivorum
Capturos *se*, occisurosque ad ipsas omnes Achivos:

37 Ἀῤῥήκτους] MS. v. ad v. 1. 41 ἀνίαχοι] F. A. J. male. Ibid. ἔλπον.] MS. pessime. 42 αὐτόθι] MS. Fl. vid. not.

——— manibusque omnes effundit habenas.
Cæruleo per summa levis volat æquora curru:
Subsidunt undæ, tumidumque sub axe tonanti
Sternitur æquor aquis:———
Tum variæ comitum facies, immania cete.
Æn. V. 818.

Atque rotis summas levibus perlabitur undas.
Æn. I. 151.

Superiorem hoc in loco *Virgilio Homerum*, nemo negaverit.

Ibid. ὑπ' αὐτῷ] ὑπ' αὐτοῦ, Cod. *Cantab.* a *Barnesio*, et Codd. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collati. *Clark.* Ἀυτοῦ etiam habet MS. Lips. cum edd. Ald. et J. (Schol. Lips. ait ὑπ' αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ δι' αὐτόν) Longin. l. c. Dativus verus est, diciturque ut v. 19. Ποσσὶν ὑπ' ἀθ'. Est tamen ὑπ' αὐτοῦ rursus v. 140. et Il. ξ'. 285. *Ern.*

Ver. 29. Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα] *Al.* Γηθοσύνη δὲ θάλασσα, *lætum mare*. Quæ et æque commoda Lectio. Nam γηθόσυνος [*lætus*] vox Homero non inusitata. *Clark.* Γηθοσύνη MS. Lips. ubi Scholiastes docet nominativum placuisse *Aristarcho*, dativum *Herodiano*, qui multis rationibus eum casum defenderit. Ex *Herodiano* petita videntur, quæ *Eustathius* habet *Ern.*

Ver. 36. πέδας ἔβαλε χρυσείας,] De eo artificio, quo Poëta versus sui numeros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide supra ad γ'. 363.

Ver. 40. Πριαμίδῃ] Vide supra ad α'. 398.

Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὄτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
Ἧι ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἴκελος, ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·

Sed Neptunus terram-cingens, terræ-quassator,]
Argivos excitabat, profundo e mari egressus,
Cum-se-assimilasset Calchanti corpore et indefessa voce:
Atque Ajaces *quidem* primos allocutus est, promptos-animis etiam per se;
" Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,
" Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.
" Alibi enim equidem non timeo manus audaces
" Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turba;
" Sustinebunt enim omnes, bene-ocreati Achivi;
" Hac vero *parte* sane gravissime timeo, nequid incommodi-accipiamus,
" Qua hic rabiosus, flammæ par, ducit-copias
" Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium *se* esse.
" At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,
" Ut et ipsi stetis fortiter, et hortemini alios:

47 Σφὼ μέντι] MS. et σαώσατε. 51 Ἕξουσι] MS. recte. Ibid. γάρ οἵ π.] A. 2. 3. J. Ibid. ἐυκνήμ.] F. R. male.

Ver. 42. παρ' αὐτόφι] Παρ' αὐτόθι, Cod. *Harleian*. a *Th. Bentleio* collatus. *Clark*. Sic et MS. Lips. et ed. Flor. Παραυτόφι uno verbo laudat Hesych. non ex h. l. interpretatur enim παρ' αὐτῷ. Hic autem requiritur παρ' αὐταῖς, ut v. 69. παρὰ νηυσί. Παραυτόθι uno verbo bene dicitur, (ut παραυτόθεν) *ibidem, eodem in loco*, apud naves. *Ern*.

Ver. 44. Ἀργείους ὄτρυνε,] Virgil.

——— animum viresque Latinis
Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit.
Æn. IX. 717.

——— in prælia sæva
Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.
Æn. XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος] Notandus hic primarius et maxime proprius *Vocis Mediæ* usus. Vide supra ad γ'. 141.

Ibid. δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.
Æn. IV. 558.

Ver. 46. et supra 40. μεμαῶτε] Qua analogia factum ex βασιλῆος, βασιλέως· ex βασιλῆα, βασιλέα· ex μετήορος, μετέωρος.

— Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὥςτ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
Ὁρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόςθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προςέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐςὶ, θεοπρόπος οἰωνιςής·

" Ita enim, ardentem licet, repuleritis a navibus
" Velocibus, etiamsi eum Jupiter ipse excitet."
Dixit; et sceptro, terram-cingens Neptunus,
Ambos feriens, implevit robore forti,
Membraque fecit levia, pedes et manus superne.
Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,
Qui e prærupta petra excelsa levatus
Properaverit per planitiem insequi avem alius-generis:
Sic ab his facto-impetu-abiit Neptunus terræ-quassator.
Ex-ipsis-duobus autem sensit prius Oïlei *filius* velox Ajax,
Statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium;
" Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,
" Vati assimilatus jubet ad naves pugnare;
" (Neque *enim* hic Calchas est, vates augur;

60 Πλῆσε] MS. bene. 64 ἱερμήσῃ] MS. non male.

ex λᾶος, λεώς· ex ἵλαος, ἵλεως· Μενέλαος, Μενέλεως· ex τεθνηότος, τεθνεῶτος· eadem analogia fit ex μεμαότες, μεμᾶωτες. Vide supra ad α'. 265. ad β'. 818. ad ζ'. 464.

Ver. 49. δείδια] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 53. Ἧι ῥ' ἥγ'] *Qua scilicet hic, etc.*

Ibid. εἴκελος,] Ita restituit *Barnesius*, alibi ex MS. hic ex conjectura. *Al.* ἴκελος· Quod primam corripit. *Clark.* Firmat MS. Lips. qui clare habet εἴκελος. *Ern.*

Ver. 60. κεκοπὼς] *Al.* κεκοφὼς.

Ibid. πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,] Vide supra ad ver. 44.

Ver. 62. ὥςτ' ἴρηξ] *Eustath.* Ἰωνικῶς ψιλῦται, εἰ καὶ τὸ ἱέραξ δασύνεται. Virgil.

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam. Æn. XI. 721.

Clark. Ἴρηξ rectum, quod et firmat MS. Lips. cum vett. edd. Male quædam rec. dedere ἵρηξ. Sic et aliis locis. *Ern.*

Ver. 67. Αἶψα δ' ἄρ] *Statimque adeo; Statimque proinde.*

Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,

"Vestigia quippe retro pedum et tibiarum
"Facile cognovi abeuntis: facile utique dignoscuntur dii:)
"Continuo etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis
"Magis excitatus est ad pugnandum atque præliandum;
"Pugnamque appetunt-gestientes subtus pedes, et manus superne."
Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax;
"Sic nunc et mihi circa hastam manus audaces
"Gestiunt, et mihi animus erectus est; subtusque pedibus
"Sentio me-impulsum ambobus: animo vero incitato cupio vel solus
"Cum Hectore Priamide inexpletum ardenti pugnare."
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
Pugnæ-studio læti, quod ipsis deus immiserat animo.
Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos,

71 μετόπισθε] MS. corr. ex σθεν. 73 φίλοισι στήθεσσι] MS.

Ver. 68. ἐπεί τις] "Hæc oratio," inquit *Spondanus*, "est μείουρος. Nihil enim "subjicitur, quod fit hujus initii ἀπό-"δοσις." Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70. 71. et 72. Parenthesi includendos; ἀπόδοσιν quæ ab istis demum verbis incipere, Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ etc.

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν] Virgil.

——— avertens rosea cervice refulsit:
——— pedes vestis defluxit ad imos,
Et vera incessu patuit dea. —— *Æn*. I. 406.

Mortales medio aspectus sermone reliquit,
Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:
Agnovere deum proceres. —— *Æn*. IX. 657.

Ver. 74. πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Vide supra ad ή. 232. 279.

Ver. 78. ὤρορε,] Schol. Ὥρμηται, ὁρμᾶται ὑπερβιβασμὸς χρόνου. Quæ quam inepta sit observatio, vide supra ad α'. 37.

Ver. 79. μενοινώω δὲ καὶ οἶος] Virgil.

Audeo, et Æneadùm promitto occurrere turmæ,
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.
Æn. XI. 503.

Ver. 83. Τόφρα δὲ] *Barnesius* edidit Τοφράδε· et τὸ, "Δὲ," inquit, παρέλκει. Inepte admodum, et contra omnem linguæ Græce analogiam.

Ver. 84. Οἳ — ἀνέψυχον] *Al.* ἀνέψυχ-

Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τὺς οἵγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήςωρας ἀϋτῆς·
Τὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·

Qui ad naves veloces reficiebant suum animum:
Quorum utique simul gravique labore sibi *defessa* membra soluta erant,
Simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus
Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu:
Hos illi scilicet inspicientes, sub superciliis lachrymas fundebant;
Non enim putabant *se* effugituros perniciem: sed Neptunus
Facile interventu-suo fortes concitavit phalangas.
Atque ad Teucrum *quidem* primum et Leïtum venit hortans,
Peneleumque heroëm, Thoantemque, Deïpyrumque,
Merionemque, et Antilochum, peritos pugnæ:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;
" *Proh*, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego
" Pugnantibus confido salvas fore naves nostras;

93 Ἀυτῆς] Fl. 96 ἄμας] Id. A. J.

θαι. Quod et comprobat *Barnesius*, ex κ'. 575. Atqui ea vox hoc in loco sententiam plane perimeret. Aliud enim est, quod istic dicitur, *recreati sunt*; aliud, quod hic, *recreabantur*. Indicat nimirum *Tempus illud* (quod appellant Grammatici,) *imperfectum*, spatium aliquod temporis *productius* inter agendum; qua de causa apte a Græcis appellatur παρατατικός. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 85. Τῶν ῥ'] *Quorum scilicet: quorum utique.*

Ver. 90. Ῥεῖα μετεισάμενος] *Facile se inferens, facile humana specie interveniens. Clark.* Ῥεῖα potius retulerim ad ὤτρυνε, quam ad μετεισάμενος. *Ern.*

Ver. 94. πτερόεντα] Virgil.

——— *verbis*
Quæ tuto tibi magna *volant.* ——
Æn. XI. 380.

Ver. 96. πέποιθα] Male hic interpretes, *Confidebam*. Nihil enim aliud græce sonat πέποιθα, quam quod Latine *confido*.

——— πεποίθασίν τε βίηφι. δ'. 325.
——— ὄφρα πεποίθῃς. α'. 524.
Ἵπποισίν τε πέποιθε ———. ψ'. 286.
——— νέος εἰμὶ, καὶ ἐπω χερσὶ πέποιθα.
Odyss. φ'. 71.

Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἳ τοπάρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται,
Αὔτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη·
Ὣς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.

" Si vero vos pugnam detrectabitis gravem,
" Jam nunc certe illuxit dies, quo a Trojanis domabimur.
" O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video,
" Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
" Trojanos ad nostras accedere naves; qui prius
" Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam
" Thoum, pardaliumque, luporumque escæ sunt,
" Temere errantes, imbelles, neque *natæ* ad pugnam:
" Sic Trojani antehac robur et manus Achivorum
" Manere nolebant ex adverso, ne paululum quidem:
" Nunc vero procul ab urbe cavas ad naves pugnant,
" Imperatoris ignavia, negligentiaque militum,
" Qui cum illo contendentes, propugnare nolunt
" Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.

107 ἑκάθεν] Turn. 118 Μαχισσίμην] MS. 119 ημιαῶμαι] MS.

—— νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα.
φ'. 132.

Vide supra ad α'. 37. et ad θ'. 322.

Ver. 102. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 103. πορδαλίων] Codices plerique, παρδαλίων.

Ibid. ἤϊα πέλονται,] Supervacaneum est, quod hic annotat *Barnesius;* " *media* " *τοῦ ἤϊα — alias certe brevis, ut Odyss.* " *μ'. 329.— ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα.*" Cujus rei eandem esse causam, ac in voce τίω,— Ἰδομενεῦ, πέρι μέν σε τίω, δ'. 257. ignoravit Vir eruditus. Nempe ad istum locum, " *vel hinc patet,*" inquit, " *priorem τοῦ τίω* " *communem esse:*" Quod nequaquam verum est: Nam in τίσω, τίσεσθαι, et similibus, ubi *duæ Vocales* non *concurrunt,* prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad *Odyss.* β'. 289. Ὅπλισσόν τ' ἤϊα καὶ ἄγγεσιν —· " *in tertio* (inquit) *loco Anapæs-* " *tus.*" Quæ æque inepta est annotatio. Vide infra ad ο'. 24.

Ver. 109. ἐρίσαντες] De hujus vocis, et similium, prosodia; vide supra ad α'. 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ] *At sane etiam si.*

Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα·
Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο·
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔῤῥηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.

" Veruntamen etiam si omnino revera in culpa est
" Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,
" Eo quod contumelia-affecerit pedibus-celerem Pelidem;
" Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam:
" Sed medeamur ocyus *huic malo; faciles* utique sanatu mentes bonorum.
" Vos autem nequaquam honeste remittitis strenuam fortitudinem,
" Omnes fortissimi cum sitis in exercitu: neque vero ego
" Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,
" Quum imbellis sit: at vobis succenseo ex animo.
" O molles, mox sane aliquod malum admittetis gravius
" Hac ignavia: sed in mentibus reponite singuli
" Pudorem, *hominumque* reprehensionem: certe enim ingens certamen or- [tum est.
" Hector nempe ad naves prælio-strenuus pugnat,
" Fortis; perfregitque portas, et longum vectem."

122 ἀνδὰ] R. pessime. Ibid. ὄρωρε] Fl. male. 123 πολεμίζων] A. 1.

Ver. 115. ἀκεσταί τοι] *Faciles certe sanatu; faciles utique sanatu.*

Ver. 116. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες —· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι] Ἐπεὶ δὲ — ὅτ' ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν ἀναδέχεται καὶ νουθεσίαν ἄκρατον, ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμιγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐν τούτοις, — "Πάντες ἄριστοι ἐόντες —." *Plutarch. de Adul. et Amici discrim.* sub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις] Lautus plane ad hunc locum *Spondanus*: "*Quem virum, quæso, intelligit Neptunus,*" etc.?

Ibid. μεθείη,] μεθίει, Codd. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 120. 122. 123. τάχα δὴ — δὴ γὰρ —. Ἕκτωρ δὴ] *Mox sane —; certe enim —. Hector nempe —*

Ver. 122. Αἰδῶ καὶ νέμεσιν·] Αἰδῶ, οἰκείαν· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτός· *Scholia inedita* in Cod. *Harleiano* a *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 123. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας] Connec-

Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ

Sic sane adhortans Neptunus concitavit Achivos:
Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
Firmæ, quas ne Mars quidem vituperasset, si intervenisset,
Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe præstantissimi viri
Delecti, Trojanosque et Hectorem nobilem manebant,
Constipantes hastam hastæ, scutum scuto densissimis ordinibus:
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:
Seque-invicem-attingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus conis
Nutantium; adeo densi stabant inter se:
Hastæ autem crispabantur audacibus a manibus
Concussæ: hi quippe *in hostes* recta tendebant, ardebantque pugnare.
Trojani autem prius-in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibatque Hector

124 ἔῤῥηξε] MS. F. J. 129 Κριθέντες] MS. F. A. J. male. 140 Κυπτέω] MS.

tit hæc istud ἄρ' cum eo quod præcessit, ver. 46. 47. *Αἴαντε πρώτω, — σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν.*

Ver. 129. Κρινθέντες] Recte. Nam κριθέντες primam necessario corripit.

Ver. 130. *Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ· Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.*] *Euripides,*

——— τοὺς ἐπαλλαχθεὶς πόδα,
Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχη.
Heraclid. 836.

Trojanæ acies, aciesque Latinæ
Concurrunt; hæret pedes pes, densusque viro vir.
Æn. X. 360.

Quem ad locum, summa cum inscitia *Servius:* "*Pede* (inquit) *pro Pedi; nam est* "*Antiptosis.*" Cæterum *Macrobius* in iis, quibus *Virgilium* contendit *Homerici* carminis majestatem non æquasse, citatis his versibus, "*quanta* (inquit) *sit differentia utriusque loci, lectori æstimandum relinquo.*" lib. V. c. 13. Mihi hic, in *utroque* Poëta, summus videtur splendor et pulchritudo. *Scaliger*, erga *Homerum* plerumque iniquior, de hisce duobus versibus, "*Fatemur* (inquit) *ex Græcæ linguæ commoditate nobis esse aptiores ad laudandum, quam ad imitandum.*" Poëtic. lib. V. c. 3. Quod autem rogat; "*cum dixit σάκος σάκεϊ, quid erit ἀσπίδ' ἀσπίς?*" non advertit vir eruditus, neque σάκος idem ipsum esse quod *ἀσπίς;* et sententiam, in voce Ἀσπὶς, ab alio esse inchoatam exordio; nec quæ demum in sententia

[redacted]

'Αντικρὺ μεμαώς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
Ὅντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσῃ,
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὣς Ἕκτωρ, εἵως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη,

Contra alacer-ruens; lapis-cursu-perniciosus sicuti a petra,
Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petræ,
Alteque subsiliens volat, resonatque sub ipso
Sylva; hic autem cursu-perpetuo currit magna vi, donec pervenerit
In planitiem; tum vero nequaquam volvitur, cursu licet incitatus:
Sic Hector, hactenus quidem minabatur, usque ad mare
Facile *se* perventurum ad tentoria et naves Achivorum,
Interficientem *eos*: verum quando jam in densas incidisset phalangas,
Stetit prope-admodum obnitens: ex adverso autem filii Achivorum,
Percutientes ensibusque et hastis utrinque-acutis,
Repulerunt *eum* a se: illé vero cedens, aspere-concussus est,

141 ἕως ἂν ἵκηται] MS. non male. sed adscriptum γρ. ὄφρ' ἄν. 147 ξίφεσι MS. 148 χασσάμενος] MS.

connectenda vis esset particulæ istius, ἄρ'.

Ibid. προθελύμνῳ] Πολυπτύχῳ, *Scholia inedita* Codicis *Harleiani* a *Tho. Bentleio* communicata.

Ver. 136. ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ] *Duxit eos, ut diximus, Hector*. Ea enim hic vis est vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo, quod præcessit, ver. 39. Τρῶες δὲ — Ἕκτορι — ἕποντο.

Ver. 137. 'Αντικρὺ] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; vide supra ad ε'. 51.

Ibid. ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,] Virgil.

Ac veluti montis saxum de vertice preceps
Cum ruit avulsum vento, seu turbidus imber
Proluit, aut annis solvit sublapsa vetustas;
Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
Exultatque solo, sylvas, armenta, virosque
Involvens secum: disjecta per agmina Turnus
Sic —— ruit. ————— *Æn*. XII. 684.

Hujus similitudinis et in utroque Poëta venustatem *totius*, et apud *Homerum* partium *singularum* (multo etiam magis quam apud *Virgilium*) accommodam traductionem, aptamque et compositam pulchritudinem, optime hoc in loco exposuit et enarravit *Popius*.

Ver. 138. ὤσῃ,] *Al*. ὤσει.

Ver. 139. Ῥήξας —— πέτρης,] Vide supra ad ver. 36.

Ver. 141. Ὕλη·] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 144. Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας] Hoc

Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
Ἀλλ', ὀΐω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

Vociferatusque est alta-voce Trojanos inclamans;
"Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
"Perstate: haudquaquam diu me sustinebunt Achivi,
"Licet valde addenseatis-ordine-quadrato-agminibus seipsos instruxerint:
"Sed, puto, cedent hasta *mea fugati*, si revera me
"Incitavit deorum potentissimus, altitotans maritus Junonis."
Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque.
Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat
Priamides, præque *se* tenebat clypeum undique æquale,
Levi passu progrediens, et clypeo-tectus procedens:
Meriones autem in eum collimans-direxit hastam fulgentem;
Et percussit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
Taurinum; id vero haudquaquam trajecit, sed multo prius

151 ὄτο] MS. 157 Πάντοσ' ἐΐσην] MS. R. ut semper. 158 ὑπ' ἀσπίδα] MS. F. A. 1. 160 ἀφάμαρτ' ἀσπίδα] Fl. vitiose.

tantum in loco, et infra, υ'. 263. occurrit vox ῥιμφ' apud *Homerum:* Et utrobique cum voce ἐλιύσσεσθαι conjuncta. Quare neque cum *Barnesio* sentio, voculam "δὲ" παρέλκειν· id quod linguæ Græcæ ratio haud patitur; neque cum *Eustathio*, δὲ positum esse pro δή· quod nihili est: Sed, ῥιμφ' ἐλιύσσεσθαι κλισίας, tantundem esse ac si dictum fuisset, ῥιμφα κλισίασδε ἐλιύσσεσθαι. Quod et indicat *Eustathius*, quum addit, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ, οἴκονδε.

Ver. 151. οὔτοι δηρὸν ἐμὲ] *Al.* ὅτι δηρὸν ἐμέ· Male. *Al.* ὅτι με δηρὸν ἔτι. *Al.* ὅτ' ἔτι δηρὸν ἐμέ.

Ver. 152. σφέας αὐτοὺς] Pronunciabatur σφᾶς αὐτούς· Nam σφέας ultimam producit. Alioqui contraheretur in σφεῖς.

Ibid. ἀρτύναντες·] Vide supra ad α'. 338.

Ver. 156. ἐβεβήκει] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 157. Πριαμίδης,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 163. ἀπὸ ἕο,] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51.

Ver. 168. Οἰσόμενος δόρυ] Observandus hic maxime proprius *vocis mediæ* Usus. Quod et *Eustathius* notavit, et Scholias-

Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,

In extremo fracta est longa hasta: Deïphobus autem
Scutum taurinum tenuit-procul a se, timuit enim animo
Hastam Merionis bellicosi; at heros *Meriones*
Retro sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
Propter utrumque, victoriamque *amissam*, et hastam, quam fregerat:
Perrexit itaque ire præterque tentoria et naves Achivorum,
Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat:
Cæteri vero pugnabant, clamorque immensus exortus est.
Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium:
Habitabat autem *is* Pedæum, antequam venissent filii Achivorum,
Filiamque Priami notham uxorem-habebat Medesicasten:
At postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actæ,

166 ἔγχεος] MS. male. post συνέαξε, quod magis Ionicum est: et ὃ tamen produci potest. 168 κλισίηφι] MS. v. not. 172 Πήδαιον] Fl. 173 Μηδεσικάστην] MS.

tes. Οἴσων μὲν γὰρ, ἐπίσω· οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus sibi hastam*, etc. Vide supra ad γ'. 141.

Ibid. κλισίηφι] *Eustathius* in commentario, κλισίηφι, *Clark*. Sic habet etiam MS. Lips. Pluralis ferri potest: sed singularem prætulerim. Abiit quidem ad tentoria, i. e. ad castra, sed arma habuit in tentorio suo. *Ern.*

Ver. 172. Πήδαιον,] Scholiasti. Πηδάσον.

Ibid. πρὶν ἐλθεῖν] Qua ratione hic, πρὶν, producatur; item σθένεϊ, ver. 193. et ἀνὰ, ver. 199. vide supra ad α'. 51.

Ver. 177. Τὸν δ'] *Hunc, inquam: Hunc utique*—.

Ver. 178. ἤριπεν, μελίη ὥς, — χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·] Virgil.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 179. κορυφῇ] Κορυφῆς, codd. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180. ταμνομένη] Ita *Barnesius* recte ex MSS. et ex *Eustathio*. *Al.* τεμνομένη. Vide supra ad θ'. 87. Quem ad locum *Eustathius*; εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν "ἀπό-

Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,
Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Rursus ad Ilium venit, excellebatque inter Trojanos:
Habitabat autem apud Priamum: isque eum honorabat æque ac filios.
Hunc utique filius Telamonis sub aurem hasta longa
Vulneravit, evulsitque hastam: is autem cecidit, fraxinus tanquam,
Quæ montis in vertice procul conspicui
Ære recisa, tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit: circumque ipsum sonitum-dederunt arma varia ære.
Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:
Hector vero in accurrentem jaculatus est hasta fulgenti:
Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,
Venientem in pugnam ad pectus percussit hasta:
Fragorem vero edidit cadens, et sonitum-dedere arma super ipsum.

178 ἴκατος] MS. bene. 180 τμινομένη] edd. præter R. 182 ὁρμήθη] MS. manu pr. 186 Νισόμενον] MS. v. ad v. 1.

"τιμνε" κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν "τάμνειν" λέγουσαν. *Clark.* Consentit MS. Lips. item ed. R. *Ern.*

Ver. 181—187. βράχε — Δούπησεν — ἀράβησε] De hujus ὀνοματοποιΐας pulchritudine, vide supra ad β'. 210. et ad δ'. 455. Virgil.

——— collapsa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat ingens. *Æn.* IX. 708.
Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere. *Æn.* X. 488.

Ver. 183. et 190. ἀκόντισε] De prosodia hujus vocis, vide supra ad α'. 140.

Cæterum alii hic legunt, ὀρέξατο. *Clark.* Loco altero v. 190. ὀρέξατο habent MS. Lips. et ed. Flor. quod prætulerim. *Ern.*

Ver. 184. Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Virgil.

—— ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit. *Æn.* V. 444.

Ibid. χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad γ'. 380.

Ver. 191. πᾶς δ' ἄρα] *Totus quippe: Totus nempe, ut diximus.*

Ver. 192. ὦτα,] *Al.* οὖτα. Utrumque recte. Ab οὐτάω, sit οὖτα, quod τὸ ά produ-

Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς·
Ὥστε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης κατὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·

Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
Capite deriperet magnanimi Amphimachi:
Ajax autem in accurrentem jaculatus est hasta splendenti
Hectorem: sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
Horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,
Reppulitque eum vi magna: is autem cedebat retro
A cadaveribus ambobus; ista autem *ad se* extraxerunt Achivi:
Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,
Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum;
Imbrium vero Ajaces, studiosi impetuosæ pugnæ:
Ut duo capram leones, a canibus serratis-dentibus
Ereptam, ferunt per virgulta densa,
Alte supra terram in malis tenentes:

190 pro ἀκόντιζε] MS. F. ὀρίξατο, sed adscr. γρ. ἀκόντισε, v. not. ἀκόντιζε] Turn. 193 χάσατ'] Fl. v. ad 148. 194 ἐξείρυσαν] edd. vett. 196 μετὰ λαὸν] MS. edd. vett. 197 μεμαῶτε] edd. vett.

cit: Ab ὀπάζω, fit ὄπᾰσε: (et inde ὄπα) quod τὸ ά corripit. In aliis quibusdam verbis occultior est analogia; nec a Grammaticis, quod sciam, observata Quemadmodum aliud scilicet est — ὤττειν, aliud — ὄττειν· similiterque aliud — ἥττειν, aliud — ἵττειν· eodem plane modo, *pronunciationis* et *prosodiæ* ratione, aliud est πράσσειν, in quo τὸ ά productum; aliud τάσσειν, in quo τὸ ά correptum est, licet syllaba τάσσ positione producatur. Hinc nimirum πράσσω, in lingua Ionica, migrat in πρήσσω, τάσσω, nequaquam in τήσσω. Hinc, diverso accentu, πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶξαι (πρῆγμα, πρῆξις, πρῆξαι) πέπρᾶγα at τάγμα, τάξις, τάξαι, τέτᾰγα. Neque in his ullus unquam est Licentiæ locus.

Ver. 194. ἐξείρυσσαν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. *Al.* ἐξείρυσαν. Minus recte. Nam εἴρυσαν penultimam corripit. Vide supra ad ver. 1. *Clark.* Barnesiano libro consentit MS. Lips. *Ern.*

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος,] Non supervacaneum est istud, ἄρα. *Scilicet Amphimachum Stichius quidem.*

Ver. 196. κόμισαν] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. κατὰ λαὸν] *Al.* μετὰ λαόν.

Ver. 197. μεμαότε] Ita iterum recte

Ὣς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
  Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας

Sic utique hunc [*Imbrium*] alte tenentes duo Ajaces bellatores,
Arma detraxerunt; caput autem molli a cervice
Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi *causa;*
Misitque illud instar-globi rotatum per turbam;
Hectori vero ante pedes cecidit in pulveribus.
  Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
Nepotis *gratia* [*Amphimachi*] cæsi in gravi pugna:
Perrexit itaque ire præterque tentoria et naves Achivorum,
Incitaturus Danaos, Trojanisque clades moliebatur.
Idomeneus autem illi hasta-inclytus occurrit,
Rediens a socio, qui ei nuper e prælio
Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære:
Hunc quidem socii asportaverant, ille autem, medicis quum mandata-de- [disset,

209 Ὀτρύνων] MS. 212 βιβολημένος] edd. vett. 214 vid. not.

Barnesius ex MSS. Vide supra, ad ver. 46. Item ad β'. 818. *Al.* μιμαῶτι. Quod versum perimit. *Clark.* Μιμαόντι etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 198. αἶγα] Nonnulli, αἶγε. Male.

Ver. 199. ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,]

Hic inter densas corylos. —— *Eclog.* I. 14.

Ver. 201. Ὣς ῥα τὸν] *Sic, inquam, hunc.*

Ver. 202. κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς] Virgil.

Tum caput ipsi aufert. —— *Æn.* IX. 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] *Idomeneus autem ei deinceps* —. *Idomeneus autem ei eunti* —. Connectitur videlicet cum isto, βῆ δ' ἰέναι, ver. 208.

Ver. 212. βεβλημένος] Ita edidit *Barnesius* ex tribus MSS. Quod usitatius est. Cumque iisdem faciunt *MSS. Harleian.* et *Italic.* a *Th. Bentleio* collati. *Al.* βεβολημένος. Sed *hoc* apud *Homerum*, ut recte annotavit *Barnesius*, semper de *Animi* affectibus et mœstitia, *illud*, de vulneribus *Corporis*. aut siquid simile. *Clark.* Βιβλ. etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 214. ἐν κλισίῃς·] Ex *Amici vulnerati* tentorio, ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ver. 211. iturus ad *Suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, ver. 240. *Barnesius,*

Ἤιεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷϊ Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, πῆ τοι ἀπειλαὶ
Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
Οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,

Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnæ cupiebat
Particeps-esse: Ipsum itaque allocutus est rex Neptunus,
(Assimilans-se voce, Andræmonis filio Thoanti,
Qui per totam Pleurona et excelsam Calydona,
Ætolis imperabat, deusque tanquam honorabatur a populo;)
" Idomeneu, Cretum princeps, quo tandem minæ
" Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?"
Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus est;
" O Thoa, nullus vir nunc in culpa, quantum equidem
" Intelligo: omnes enim scimus præliari:
" Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quisquam pigritiæ
" Cedens, subterfugit pugnam perniciosam: sed ita
" Videtur nimirum gratum esse præpotenti Saturnio,

216 'Αδραίμονος] MS. 218 v. not. 225 ἀναδύεται] MS.

ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐς κλισίην, *ad Suum scilicet tentorium*. Quod, ad sententiam, perinde est. Cumque *Barnesio* faciunt MSS. a *Th. Bentleio* collati. *Clark.* Item MS. Lips. Estque non perinde, sed melius. Nam v. 240. it in tentorium ᾔιεν est *ibat*. *Ern.*

Ver. 216. Εἰσάμενος] Vide supra ad ver. 45.

Ibid. φθογγὴν] *Al.* φωνήν.

Ver. 219. Ἰδομενεῦ,] *Barnesius*, ante hunc versum, alterum istum ex MS. *Cantabrigiensi*, tanquam "*pene necessarium*," inseruit;

Τῷ μὲν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclusis versibus 216. 217. 218. constat expleta omnibus suis numeris et partibus sententia. *Clark.* Idem versus est in MS. Lips. sed in margine manu recentiori.

Ibid. πῆ τοι ἀπειλαὶ Οἴχονται,—] Scholiastes legendum contendit, πῆ τοι ἀπειλαί; Οἴχονται. Minus recte. Simile enim est, πῆ οἴχονται; ac illud, Θ'. 229. Πῆ ἔβαν εὐχωλαί.

Ver. 223. Γιγνώσκω·] *Al.* Γινώσκω. Quod perinde est: Nam γινώσκω primam producit.

Ibid. ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·] Ita *Barnesius*, ex duobus MSS. *Al.* πολεμίζειν. Quod et ipsum ferri possit.

Ver. 224. τινὰ δέος] Qua ratione, τινὰ,

Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι. [χρὴ
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα
Σπεύδειν· αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·

" Inglorios perire procul ab Argo hic Achivos.
" At, Thoa; quandoquidem ante bellicosus fuisti,
" Hortari-soles autem et alium, ubi remittentem videris:
" Ideo nec nunc quidem cessa *ipse*, hortareque virum quemque."
Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens-terram;
" Idomeneu, ne iste vir amplius revertatur
" A Troja, sed hic canibus ludibrium fiat,
" Quicunque die hoc volens remiserit pugnam.
" Sed age, armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet
" Maturare; si cui usui esse queamus, etiam duo cum simus.
" Utilis-certe-in-unum-collata virtus est virorum, etiam valde imbellium:
" Nos autem et cum fortibus novimus pugnare."
Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum:

227 Νωνύμνους] A. 2. 3. R. J. 229 Ὅθι τι μ.] MS. ortum forte e διττογραφίᾳ ἴθι et ἔτι. 234 v. not. 238 ἐπιστάμεσθα] F. A. 1. R. v. not. Schol. etiam Lips. legit sic: ἐπιστάμεσθα ἀντὶ τοῦ δυνάμεσθα.

hic ultimam producat; item ἴθι, ver. 229. vide supra ad α'. 51.

Ver. 225. ἀλλὰ πω] *Sed, et verisimile est: Sed, quantum conjicere est.*

Ver. 227. Νωνύμους] Nulla ex analogia licentiarum, produci potest istud υ. Utrumne vero νωνύμνους, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμμους, æque ac νωνύμους, pronunciarint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρύνεις] " *Orationis consequutionem poscere*" existimat vir doctissimus *Henr. Stephanus*, " *ut ὤτρυνες legatur* "*præcedente ἦσθα.*" Sed nihil opus. Nam, ὀτρύνεις, hac quidem in sententia, cum præcedente, ἦσθα satis apte cohæret; non satis apte, ὤτρυνες, cum subsequente ἴδηαι.

Ver. 234. Ὅς τις etc.] In MS. Lips. hic versus sic structus est: ὅστις ἑκὼν μεθίησιν ἐπ' ἤματι τῷδε μάχεσθαι, quem ordinem verborum, ut concinniorem prætulerim. *Ern.*

Ver. 237. Συμφερτὴ] Gloss. MS. Lips. simpliciter explicat συμφέρουσα, et ait esse ἐπιχείρημα ἀπ' ἐλάττονος. *Ern.*

Ver. 238. ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.] Codd.

Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐΰς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· κατὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς

Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-structum venisset,
Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia:
Perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius
Manu acceptum miserit vibratum e corusco Olympo,
Ostendens signum hominibus; præclari autem *sunt* ejus radii:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,
Quum abesset prope adhuc a tentorio: nam hastam æream ibat
Sumpturus: Hunc itaque allocuta est vis Idomenei, [*allocutus est Idomeneus;*]
" Merione, Moli fili, pedibus celer, carissime sodalium,
" Cur venisti, prælioque relicto et pugna?
" Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuspis?
" An alicujus-rei nuncius ad me venisti? neque *vero* omnino ipse

239 ἀντίον] MS. 241 δύσετο] MS. edd. vett. præter Flor. 242 Ἀστεροπῇ] MS. ibid. ἥτε MS. sed superscr. ἥντε. 244 ἀρίζηλοι] Gl. MS. addit καὶ ἀρίδηλοι. 247 ἴεν] MS. male.

Harleian. a *Th. Bentleio* collati, ἐπιστάμεθα. Unde fortasse legendum, ἐπιστάμεθα μαχέσθαι.

Ver. 240. κλισίην — ἵκανε.] Vide supra ad ver. 214.

Ver. 241. Δύσετο] Ita Barnesius ex MSS. et Editt. Vett. recte. Nam δύσετο, primam necessario producit. *Al.* Δύσατο.

Ibid. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. γέντο] *Eustathius* ad ι. 369. φίλτατος, φέντατος· ἦλθεν, ἦνθεν· ἔλετο, ἕντο, καὶ Δωρικῶς, γέντο· κέλετο, κέντο. Equidem crediderim potius ab inusitato quodam γένω, vel γίνω, vel γείνω deductum. Nam *Dorica* ista, quæ memorat *Eustathius*, recentiora videntur, et *Homero* (ut opinor) ignota.

Ver. 242. ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος.] Virgil.

———— fulmina belli,
Scipiadas. ———— *Æn.* VI. 843.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα] *Meriones autem, ut dictum est* —. Connectitur nimirum cum eo quod supra dictum est, ver. 167. etc.

Ibid. θεράπων] Non *Servus*, sed Militum *Præfectus inferior*. Vel, *Idomenei Armiger.*

Ἥσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Δούρατά γ', αἴκ' ἐθέλησθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
Τῷ μοι δούρατά ἐστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ

" Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare."
Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;
" Idomeneu, Cretum princeps ære-loricatorum,
" Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,
" Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,
" Clypeo Deïphobi percusso ferocientis."
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;
" Hastas quidem, si volueris, et unam et viginti invenies,
" Stantes in tentorio ad parietes collucentes,
" Trojanas, quas a cæsis abstuli. Non enim profiteor
" A viris hostibus longe stans pugnare.
" Ideo mihi hastæ sunt, et scuta umbonibus-munita,
" Et galeæ, et thoraces lucidum renidentes."
Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;
" *Quin* et mihi apud tentoriumque et navem nigram

253 ἐν κλισίῃσι] MS. 259 τὸνδ' αὖτ'] MS. ut et v. 274. 264 Δούρατ' ἐστὶ] F. A. R. J. 265 θώρακες] MS. male.

Ver. 248. Οἰσόμενος·] Vide supra ad ver. 168.

Ver. 251. 252. βέβληαι, — ἤλυθες;] Non ex Aoristo, ἤλυθον· sed ex Perfecto, ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 259. αὖ] *Al.* αὖτ'.

Ver. 260. Δούρατά γ',] *Al.* Δούρατα δ'.

Ver. 260. 262. Δούρατά — τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι·] Virgil.

Suggere tela mihi; ——
—— steterunt quæ in corpore Graiûm
Iliacis campis. —— Æn. X. 333.

Ver. 261. κλισίῃ] Κλισίῃς, Codd. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ibid. παμφανόωντα,] Scholiasti, δούρατα παμφανόωντα. *Aliis*, ἐνώπια παμφανόωντα.

Ver. 262. ἀποαίνυμαι·] Vide supra ad γ'. 260.

Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ὐ σχεδόν ἐϛιν ἑλέσθαι·
Οὐδὲ γὰρ ὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
'Αλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἵϛαμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
Ἄλλον πύ τινα μᾶλλον 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ 'Ιδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦυδα·
Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριϛοι
'Ες λόχον, (ἔνθα μάλιϛ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τῦ μὲν γάρ τε κακῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
'Αλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρυς πόδας ἵζει·
'Εν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα ϛέρνοισι πατάσσει,

" Multa *sunt* spolia Trojanorum: sed non prope sunt, ut-sumere-possim:
" Neque enim ne me *quidem* puto oblitum esse fortitudinis;
" Sed inter primos in pugna illustres-viros-reddente
" Sto, quando certamen exortum fuerit belli.
" Alium fortasse aliquem magis Achivorum ære-loricatorum
" Lateo pugnans, te vero scire ipsum puto."
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allccutus est;
" Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?
" Si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi
" Ad insidias, (ubi maxime virtus dispicitur virorum,
" Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facile apparet:
" Quippe ignavi mutatur *subinde* color alius ex alio;
" Neque ei, sine-motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus,
" Sed flexis-genibus-considit, et super ambos pedes sedet;
" Intusque ei cor valde in pectoribus palpitat,

271 πτολέμοιο] F. A. J. 274 δ' αὖτ'] MS. edd. vett. usque ad T. 278 Ἔνθ' ἄλκιμος] MS. Ibid. ἐξεφάνθη] MS. 279 ἄλλυδις] F. A. 1. 280 ἐρητύετε] R.

Ver. 267. παρά τε κλισίῃ — Πόλλ' ἔναρα Τρώων·] Virgil.

— et spolia illa tuis pendentia tectis.

Æn. V. 393.

Ver. 276. παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα — 'Ες λόχον,] In editione *Wetsteniana*, ubi Interpretatio plerumque perelegans, hæc ita redduntur: — *prope naves sedeamus in insidiis*. Pessime.

Ver. 278. Ὅς τ' ἄλκιμος,] ὅ, τε τ' ἄλκιμος, Cod. *Italic*. a *Th*. *Bentleio* collatus.

Ver. 284. οὐτέ τι λίην Ταρβεῖ,] Καλῶς Ὅμηρος, εἰπὼν, " Τῦ δ' ἀγαθῦ —, ὅτι τι " λίην Ταρβεῖ." Τὸν φόβον ὑκ ἀφεῖλεν, ἀλλὰ

Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τῦ δ' ἀγαθῦ ὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼς, ὔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
'Αρᾶται δὲ τάχιςα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·)
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, ὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
'Αλλά κεν ἢ ςέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριςύν.
'Αλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὣς,
'Εςαότες, μή πύ τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
'Αλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
"Ως φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·

"Mortem expectanti; stridorque insuper oritur dentium:
"*Viri* autem fortis, neque mutatur color, neque valde
"Tremit, postquam primum se-collocarit in insidiis virorum;
"Optat autem quam-citissime misceri in prælio gravi:)
"Ne ibi quidem tuos animos et manus *quis* vituperarit.
"Si quando enim *seu* eminus vulneratus fueris-in-pugna-laborans, seu comi-[nus,
"Non in cervicem *tibi* a tergo inciderit telum, nec in dorsum,
"Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,
"Ulterius recta-ruentis, inter primorum-pugnatorum turbam.
"Sed age, ne amplius hæc interloquamur, fatui tanquam,
"*Hic* stantes, ne forte quis supramodum reprehendat:
"Verum tu ad tentorium profectus sume validam hastam."
Sic dixit: Meriones autem, veloci par Marti,
Raptim e-tentorio sustulit æream hastam;

289 ὄπισθεν] MS. 293 μή πώς] R.

τὸν ἄγαν φόβον· ὅπως ἀνδρεία, μὴ ἀπόνοια, καὶ θαῤῥαλεότης μὴ θρασύτης γίνηται. Plutarch. περὶ τῆς ἀρετῆς ἠθικῆς, sub finem.

Ver. 288. βλεῖο] Codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, βλῆο. Quod nescio annon magis analogum.

Ver. 289. ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι] *Al.* ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πέσῃ. Virgil

——— at non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulsum aspicies.——— *Æn.* XI. 55.

Ver. 290. ἀντιάσειε,] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 293. ὑπερφιάλως] Vertitur *supra modum.* Immo: *per insolentiam,* ut ὑπερφίαλος de insolente Il. ό. 94. *Ern.*

Ver. 295. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 296. χάλκεον ἔγχος·] Vide supra ad γ'. 380.

Ver. 298. Οἷος δὲ βροτολοιγὸς —, Τῷ δὲ Φόβος, —] Virgil.

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri

Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς,
Ἕσπετο, ὅςτ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῆ τ' ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
Ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω
Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς·

Secutusque est Idomeneum valde pugnæ cupidus.
Qualis autem hominum-pernicies Mars ad-pugnam accedit,
Ipsumque Terror, carus filius, simul validus et impavidus,
Comitatur, qui utique terret pectoris-licet-constantis bellatorem;
Atque hi quidem e Thracia in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem
Exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt:
Tales Merionesque, et Idomeneus, ductores virorum,
Ibant ad pugnam, armati corusco ære.
Hunc et Meriones prior verbo allocutus est;
" Deucalionide, qua-parte fert-animus ingredi turbam?
" An ad dextram totius exercitus, an per medios,
" An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeo
" Indigere certamine comantes Achivos."

297 Πολέμοιο] MS. Fl. 301 θωρήσσεσθε] MS. 302 φλεγύας] R. v. Eustath. 308 μέσσον] F. A. J. 309 οὕτως] F. A. 3.

Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos;——
—— circumque atræ Formidinis ora
Iræque, Insidiæque, Dei comitatus, aguntur.
Æn. XII. 331.

Ver. 300. Ἕσπετο,] *Comitari solet.* Ita optime constat *Temporum* ratio. Vide supra ad β'. 221. et ad α'. 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον, Ἠὲ μετὰ Φλέγυας] Hos nimirum populos, ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήνων χαίρειν. *Pausan.* lib. ix. c. 36. Cæterum *Pausanias* versum priorem hoc modo citat; Τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρους πόλεμον μεταθωρήσσεσθον.

Ver. 307. πῆ τ' ἄρ] *Ecquanam igitur?*

Ver. 309. ἀριστερόφιν; ἐπεὶ] Qua ratione, ἀριστερόφιν, hic ultimam producat; item τι, ver. 323. et Ἀχιλλῆϊ, ver. 324. et ὑπὸ, ver. 334. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐπεὶ οὔποθι — οὕτω Δεύεσθαι] Ne *dubitare* videatur *Meriones*, eone versus iret auxiliatum, ubi se *maxime* opus esset,

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριςος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν ςαδίῃ ὑσμίνῃ·
Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐςιν.
Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;
" Naves quidem ad medias qui auxilientur sunt et alii,
" Ajacesque duo, Teucerque, qui præstantissimus Achivorum
" Arte-sagittandi, strenuus etiam et in stataria pugna;
" Qui illum satis exerceant, perquam-incitatum licet ad pugnam,
" Hectorem Priamidem; etiamsi admodum fortis sit.
" Arduum *sane* ei erit, valde licet ardenti in prælium,
" Illorum superato robore et manibus invictis,
" Naves incendere; modo non ipse Saturnius
" Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
" Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,
" Qui mortalisque sit, et edat Cereris fruges,
" Æreque violabilis *sit*, magnisque saxis:
" Ne ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,

315 Ἐλόωσιν] MS. et Gl. marg. ἐλῶσι. 316 κρατερός] MS. 319 ὅτι μὴ] MS. sed sch. marg. ἀντὶ τοῦ εἰ, quod pertinet ad ὅτι.

an eo, ubi se *nihil* opus esset; quod est videlicet absurdum; contendit *Popius* verba, ὅποθι οὕτω δεύεσθαι, eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulsi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti et quærenti, dextræne parti, an sinistræ, an mediæ demum aciei opem ferret: succurrit, sinistram exercitus partem auxilio maxime egere: Nec in hoc, quidquam absurdi.

Ver. 310. καρηκομόωντας] *Crinitos*. Virg.
——— *Crinitus* Iopas. Æn. I. 744.

Ver. 312. ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,] Virgil.
Sunt alii, qui tecta manu defendere possunt.
Æn. XII. 627.

Ver. 316. Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν. Αἰπύ οἱ —,] Plerique ita distinguunt,
Ἕκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐςι,
Αἰπύ οἱ ———,

"Εν γ' αὐτοςαδίῃ· ποσὶ δ' ὔπως ἐςὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριςέρ' ἔχε ςρατῦ, ὄφρα τάχιςα
Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
"Ως φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ ςρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
Τῶν δ' ὁμὸν ἵςατο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.
'Ως δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείςη κόνις ἀμφὶ κελεύθες,
— Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱςᾶσιν ὀμίχλην·
"Ως ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλες καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.

"In stataria quidem *pugna*; pedibus autem nequaquam potest contendere.
"Nobis itaque huc ad sinistram tende exercitus, ut citissime
"Videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis."
Sic dixit: Meriones autem, veloci par Marti,
Cœpit ire, donec pervenissent ad exercitum, qua eum jusserat.
Hi autem, [*hostes*] quum Idomeneum viderent, flammæ similem fortitudine,
Ipsum et famulum cum armis vario-artificio-factis,
Cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruebant;
Manibusque-utrinque-consertis, commissum-est certamen ad puppes navium,
Ut vero cum a stridulis ventis *agitatæ* ingruunt procellæ,
Die illo quum plurimus pulvis *est* in viis;
Qui porro *venti*, simul pulveris magnam stare-faciunt nebulam:
Sic utique his simul *irruentibus* inita est pugna, ardebantque animo
Invicem-se per turbam interficere acuto ære.

321 ἀνδρὶ δὲ ἐκ] T. 326 'Αριστερὰ] F. A. 1. 331 σὺν τεύχεσι λευγαλέοισι] MS.

Sed ista ratione, multo magis ταυτολόγον erit in eadem sententia, εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, et, μάλα περ μιμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid. Πριαμίδην,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 317. μιμαῶτι] Vide supra ad ver. 46.

Ver. 320. 'Εμβάλοι] *Al.* ἐμβάλῃ.

Ver. 321. 'Ανδρὶ δέ κ' ἐκ] *Al.* 'Ανδρὶ δὲ ἐκ.

Ver. 324. 'Ουδ' ἂν 'Αχιλλῆϊ] Notandum hic, quanto cum artificio, (ut Poëma unum sit a capite ad calcem) quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur et inseratur *Achilles.* Vide supra ad β'. 673. 681. ad ι'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ'] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta est, ideo Nos ad sinistram* —.

Ver. 329. ἀφίκοντο] ἀφίκετο, cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 331. θεράποντα] Vide supra ad ver. 246.

Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησι
Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, ὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνυ υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βύλετο νίκην,

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis
Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat
Splendor æreus, galeis a lucentibus,
Thoracibusque recens-tersis, scutisque fulgentibus,
Congredientium in-unum: Valde utique audax-animo esset,
Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.
Porro diversis *partibus* faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
Viris heroibus struebant dolores graves.
Quippe Jupiter quidem Trojanis et Hectori volebat victoriam,

349 Ὀλέσθαι] MS. F. A. J. R. verum puto. Jupiter *nolebat omnino perire Achæos*, non *omnino perdere A.* Ibid. Ἀχαϊκὸν] MS.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων] Virgil.

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longe
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, stragemque satis; ruet omnia late:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhœteïus hostes
Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant. ——— *Æn.* XII. 451.

Ver. 339. Ἔφριξεν δὲ μάχη —· ὄσσε δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη] Virgil.

——— ferro ancipiti decernunt, atraque late
Horrescit strictis seges ensibus, *æraque fulgent*
Sole lacessita, et lucem sub nubila jactant.
Æn. VII. 525.

——— tum late ferreus hastis
Horret ager, campique armis sublimibus *ardent.*
Æn. XI. 601.

——— et *luce* coruscus *ahena.* *Æn.* II. 470.

Ἔνια μέντοι σαφέστερον ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγεται καὶ κυριώτερον, ἤπερ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις· ὡς τὸ, "Ἔφριξεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἄν τις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, οὔτ' ἀληθέστερον εἴποι, οὔτε σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* §. 82. Τὸ δὲ, "αὐγὴ χαλκείη," τολμηρόν φασιν ἐνταῦθα εἶναι οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβολικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ πυρὸς," ἤ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ μονονουχὶ ἐφλέγωσιν τὰ ὅπλα, ἡλίυ ἤ τινα τοιαύτην λαμπηδόνα προσπλάττων αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid. φθισίμβροτος] Syllaba φθῖ, in vocabulis φθισίμβροτος et φθισήνωρ, non ex φθίσις desumpta est, sed ex φθῖνω· Quæ vox, apud Homerum, etiam et in *Futuris* φθῖσειν et φθῖσεσθαι, primam *semper* producit. At φθίσις, φθιτὸς, et similia, sunt ex *Aoristo* ἔφθιτον. Vide supra ad α'. 309. 314. 338. et ad β'. 43. 833.

Ver. 341. ἀπὸ λαμπομενάων,] *Al.* ἀπολαμπομενάων.

Ver. 344. Ὃς — γηθήσειεν —, ὐδ' ἀκάχοιτο.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον· — "ὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." *Hermogenes* περὶ μεθόδυ δεινότητος, c. 37. Similiter *Eustathius* ad α'. 330. Μυριαχῦ φίλον τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ καταφάσεων, εὐμοῦ χρᾶσθαι σχήματι τῷ κατὰ ἀπόφασιν· ὡς καὶ ὅτε εἴπῃ τὸ, "ὐ γάρ μιν ἀφαυρότατος βάλεν," ἀλλὰ δηλαδὴ ὁ ἰσχυρότατος. Imitatus est hanc loquendi rationem *Virgilius:*

Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, ἐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον·
Ἀργείες δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένες, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη·
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφραδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,

Gloriosum reddens Achillem pedibus velocem; neque *tamen* ille penitus
Volebat populum perdere Achaïcum, ad Ilium;
Sed Thetin honorabat, et filium *ejus* magnanimum:
Argivorum vero Neptunus animos-excitabat interventu *suo*,
Clam emersus e cano mari; dolebat enim
A Trojanis *illos* domari, Jovique vehementer iratus erat.
Sane quidem utriusque unum *erat* genus, atque unus ortus;
Sed Jupiter prior natus-fuerat, et plura noverat.
Quocirca etiam *Neptunus* palam quidem auxiliari cavebat,

353 Τρωσὶ] MS. F. 356 ἀμφαδίη] MS.

Nec vero Alciden me *sum lætatus* euntem
Accepisse. —— *Æn.* VI. 392.

Quam *ignaviter* igitur de hoc loco Scriptor Gallicus *Terrasson!* "*Quelque licence,* "(inquit) *qu' Homére se soit donné dans* "*sa Poësie, la necessité ou du moins la* "*commodité de sons Vers l' a jetté dans des* "*confusions bien plus grandes* — γηθήσειν, ἐδ' ἀκάχοιτο. *Qui est ce qui pense* "*à se rejoüir en voyant un combat? Et* "*est-ce d' un autre côté un objet de* Tris-"tesse *proprement dite?*" Dissert. sur l' Iliade, Part. IV. chap. 6.

Ver. 346. τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.] Qua analogia vocabulum hoc ἅπαξ λεγόμενον ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat vel *Imperfecti*, vel *Aoristi*, vel ejus *Temporis* quod Grammatici *plusquam perfectum* appellant, equidem non video. Certe *Perfectum* τέτευχα locum hic habere non potest. Nec enim usquam in tota, quam longa est, Iliade, ullius verbi *Tempus perfectum* διωρισμένον, constructum hoc modo reperias vel ἀορίστως, vel παρατατικῶς. Vide supra ad α'. 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut habeat vel *Aoristi*, vel *Imperfecti*, vel ejus denique *Temporis* quod *plusquam perfectum* appellari solet, indicat tum orationis ordo atque ratio; tum in eadem quæ sequuntur sententia, βέλετο, ἤθελε, κύδαινε, ὀρόθυνε, ἤχθετο, ἐνεμέσσα· tum et *Scholiastæ* et *Eustathii* interpretatio: Quorum alter istud τετεύχατον exponit, ἔτευχον, κατεσκεύαζον, (non τετεύχασι, κατεσκευάκασι·) Alter dictum ait πρὸς ὁμοιότητα τῦ, — αὐτὲς δ' ἑλώρια "τεῦχε" κύνεσσιν. Cod. *Italic.* a *Tho. Bentleio* collatus, habet τετεύχετον.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα] Vide supra ad ver. 324.

Ver. 349. ὀλέσσαι] Ὀλέσθαι, *perire;* Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver. 352. ἤχθετο γάρ ῥα] *Dolebat enim, ut dixi,* — Connectitur nimirum cum eo quod supra dictum est, ver. 206.

Ver. 355. Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, ἐδὲ βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ἐπιστήμῃ καὶ φρονήσει. Καὶ τῦτο κάλλιστα πάντων Ὅμηρος ὧν εἴρηκε περὶ θεῶν ἀναφθεγξάμενος, — "Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδει." *Plutarch. de Isi-*

Λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄῤῥηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα·
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε

Clam vero semper concitabat *eos* per exercitum, homini assimilatus.
Hi itaque certaminis vehementis et omnibus-æque-gravis pugnæ
Funem hinc-inde-nexum super utrosque extenderunt,
Infrangibilemque, insolubilemque, qui multorum genua solvit.
Tum, semicanus licet existens, Danaos cohortans
Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
Interfecit enim Othryoneum, e Cabeso qui aderat:
Qui nuper belli ad famam venerat:
Petebat autem Priami filiarum forma præstantissimam,
Cassandram, indotatam: pollicitus nempe fuerat magnum opus,
A Troja *quantumvis* invitos depulsurum *se* filios Achivorum.
Illi autem senex Priamus *eam* promiserat, et annuerat

357 τοὶ] MS. 358 πτολ.] MS. F. A. J. 359 ἐπαλλ.] in MS. corr. ex ἀπαλλ. Ibid. τάνυσσον] MS. vitiose. 360 ἄῤῥηκτον, ἄλ.] MS. 361 μεσσαιπ.] Aldd. 366 Κασάνδρην] MS.

de et Osiride; *sub initio*. Reperit et *Barnesius*, in duobus MSS. ἤδυ.

Ver. 357. ἀνδρὶ ἐοικώς.] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.
Æn. IV. 558.

Ver. 358. Τὼ] *Al.* τοί.

Ver. 359. Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, — τάνυσσαν,] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum constringebant.* Ut recte *Popius. Clark.* Nescio an recte intelligatur hic locus. Πεῖραρ ἐπαλλάττειν certe non est funem hinc inde nectere: sed alternis contendere, ab utraque parte contendere. Eundem funem contendebant Jupiter et Neptunus. Ἐπαλλάττειν est *in utramque partem trahere:* unde et Dialecticis dicuntur ἐπαλλάττεσθαι λόγοι, cum *disputando in utramque partem trahuntur*, ut Cicero loquitur, quæ forma loquendi hinc ducta est. Xenoph. Mem. Socr. III. 8. ubi v. not. nostram. Sic et Aristotel. Polit. I. 6. ἢ ποιεῖ τοὺς λόγους ἐπαλλάττειν, ubi v. Victor. p. 30. *Ern.*

Ver. 362. Τρώεσσιν ἐπάλμενος] MS. *Barnesii* unus, *Th. Bentleii* tres; Τρώεσσι μετάλμενος.

Ver. 363. Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα·] Schol. Lips. duplicem interpretationem adfert, alteram, quæ ἔνδον refert ad Ilium. ἔνδον sc. Ἰλίῳ. alteram, quam ipse præfert, ut sit pro παρόντα. Eadem forma loquendi est ό. 438. *Ern.*

Ver. 364. Ὅς ῥα νέον — Κασσάνδρην,] Virgil.

Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.

Daturum esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus.
Idomeneus autem in illum collimabat hasta fulgenti,
Et percussit sublimi-gradu incedentem assecutus; nec arcuit thorax
Æreus, quem gestabat; medio autem *is* in ventre fixit:
Fragorem vero edidit cadens: Is autem super *eum* gloriatus est, dixitque;
" Othryoneu, te sane supra mortales laudo omnes,
" Si utique vere omnia perficies, quæ pollicitus es
" Dardanidæ Priamo: is autem promisit filiam suam.
" Quin et tibi nos hæc polliciti præstiterimus;
" Dederimusque Atridæ filiarum forma præstantissimam,
" Ex Argis arcessitam, quam ducas; siquidem nobiscum
" Ilii expugnaveris bene-habitatam urbem.

367 ἄκαντος] MS. 368 ὑπίσχετο] edd. vett. 370 τιθήσκετο] R. pessime. 373 δύπησε δὲ] F. A. J. 375 ὡς ὑπέστης] Fl. A. 1. male. 379 Ἄμμι] MS. male. 380 ἐνναιόμενον] edd. vett. ἐνναιομένου] T.

—— illis ad Trojam forte diebus
Venerat insano Cassandræ incensus amore,
Et gener auxilium Priamo Phrygibusque ferebat. *Æn.* II. 342.

Ver. 366. ἀνάεδνον] Cassandram nimirum, non muneribus, sed opera et rebus gestis, promereri studebat. Ut notavit *Domina Dacier.*

Ibid. ὑπίσχετο δὲ] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item Πρίαμος, ver. 368. et θυγατέρα, ver. 376. vide supra ad ά. 51. *Barnesius*, δὴ, hoc in loco scribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368. Πρίαμος ὑπό τ' ἴσχετο,] Edidit *Barnesius* ex conjectura, Πρίαμος μὲν ὑπίσχετο· vel, Πρίαμός μιν ὑπίσχετο. At idem uno in MS. reperit, et *Th. Bentleius* in pluribus, Πρίαμος ὑπό τ' ἴσχετο. *Vulgg.* Πρίαμος ὑπίσχετο. Quod manifesto corruptum est. *Clark.* Bene receptum est ὑπό τ' ἴσχετο, quod etiam MS. Lips. habet. *Ern.*

Ver. 373. Δούπησεν] Vide supra ad ver. 181.

Ver. 376. θυγατέρα] Vide supra ad ά. 398.

Ver. 381. συνώμεθα] Schol. Lips. συνώμεθα, ἤτοι συνθώμεθα, ὅθεν καὶ τὰς συνθήκας συνημοσύνας φησί· λέγει γὰρ, ὅτι συμβολαίας ποιήσομεν. Pseudo-Did. adeo legit σύνθώμεθα. *Ern.*

Ver. 382. ἐεδνωταὶ] Ita *Barnesius* et *Veteres*. Nempe ut ex ἥλιος, ἠέλιος· ita ex ἕδνον, ἔεδνον. *Vulgg.* ἐδνωταί. Sed levicu-

Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.

" Sed sequere, ut ad naves in-colloquium-veniamus pontum-transeuntes
" De nuptiis: quippe nequaquam soceri illiberales sumus."
Sic fatus, pede traxit per acre prælium
Heros Idomeneus: Huic autem Asius venit vindex,
Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros *ejus*
Assidue tenebat auriga famulus: ille vero cupiebat animo
Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hasta
Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:
Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,
Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:
Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,
Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.

382 ἐεδν.] MS. 389 ὡς ὅτε] A. 2. 3. J. 390 Τὴν δ' οὔρεσι] MS. male. 394 πλήγη] MS. sed superscr. α in prima syllaba.

lum hoc. *Clark*. MS. Lips. ἐεδνωταὶ, male. *Ern.*

Ibid. εἰμέν.] *Al.* ἐσμέν.

Ver. 384. ἦλθεν ἀμύντωρ,] *Al.* ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

Ver. 388. Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα,] Virgil.

Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, et udæ
Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam.
Æn. VII. 533.

Ver. 389. ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν,] Virgil.

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant
Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur,
Et tremefacta comam concusso vertice nutat:
Vulneribus donec paullatim evicta, supremum
Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.
Æn. II. 626.

Pulcherrimus sane hic locus *Virgilianus*, eorumque ex numero est, quos (*Macrobio* judice, lib. V. c. 11.) ita transtulit *Virgilius*, ut *Homero* superior videatur: Quippe "*magno cultu* Virgilius *difficultatem ab-* "*scindendæ arboreæ molis expressit; verum* "*nullo negotio Homerica arbor absciditur.*" At revera (ut ex *Hobbesio* notavit *Popius*)

'Εκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἂψ ἵππους σρέψαι· τὸν δ' 'Αντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γασέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Ἵππους δ' 'Αντίλοχος, μεγαθύμου Νέσορος υἱὸς,
'Εξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας 'Αχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν 'Ιδομενῆος,
'Ασίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
'Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
'Ιδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ

Defectus vero est ejus auriga mente, quam ante habebat;
Neque is ausus est, hostium manus *ut*-effugeret,
Retro equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus
Hasta medium transfodit assecutus: neque arcuit thorax
Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.
Atque hic quidem anhelans affabre-facta excidit sella:
Equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
Abegit a Trojanis ad bene-ocreatos Achivos.
Deïphobus vero admodum prope venit Idomeneum,
Propter-Asium dolens, et jaculatus est hasta fulgenti:
At ille quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
Idomeneus; occultatus est enim sub clypeo undique æquali,
Quem ipse coriis boum et corusco ære

395 τόλμησε] MS. Ibid. ἀλύξαι] MS. sed superscr. ας.

inepta est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe *Homerus* et *Virgilius*, cum res longe inter se diversas describerent; hic urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humi stratum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrima aptissimaque similitudine explicavit.

Ibid. ἀχερωΐς,] *Al.* ἀχελωΐς.

Ver. 392. Ὣς ὁ — αἱματοέσσης.] Citato hoc loco, indicat *Dionysius Halicarnasseus*, quomodo συνθέσεως λύσις λύει καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς καὶ τὸ κράτος, quamvis quis ὅτι προσθεὶς οὐδὲν, ὅτι ἀφελὼν, τὴν σύνθεσιν ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394. πλήγη] Vide supra ad γ'. 31.

Ver. 402. ἤλυθεν] Postulat Temporum ratio, ut sit ἤλυθεν ex Aoristo ἤλυθον, non ex Perfecto ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 403. ἀχνύμενος,] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 404. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Virgil.

—— ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.
Æn. V. 444.

Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἕ φημι,
Εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα πυλάρταο, κρατεροῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,

Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:
Sub hoc se totum collegit, supervolavitque ærea hasta:
Aridum vero ei clypeus in-transcursu-stringente resonuit
Hasta: neque irritam sane robusta manu emisit *Deïphobus*,
Sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum,
Ad hepar sub præcordiis, confestimque genua solvit.
Deïphobus igitur valde super eum gloriatus est, alte clamans;
"Non utique inultus jacet Asius: sed ipsum puto,
"Ad Orcum licet euntem validas-portas habentem, durum,
"Gavisurum esse animo; quoniam ei dedi comitem, *qui deducat*."
Sic dixit: Argivis autem dolor datus est, eo gloriante;
Antilocho autem maxime bellicoso animum commovit;
Non tamen, dolens licet, suum neglexit socium,

396 τρίψας] MS. sed superscr. αι. 406 τὴν ἄρ ὅγε ῥιν] MS. 409 Ἐπικρίξαντος] A. 1. non esset absurda lectio, si e MS. esset, sed est error typographicus haud dubie.

Ver. 406. νώροπι χαλκῷ] Vide supra ad β'. 578.

Ver. 408. ἐάλη;] *Al.* ἐάλη. Quod est parvi momenti. *Clark.* Ἐάλη MS. Schol. συνειλήθη καὶ συνεκρύβη. conf. Il. υ'. 168. 278. *Ern.*

Ibid. τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·] Virgil.

—— tremebunda supervolat hasta. *Æn.* X. 522.

Ver. 414. ἄτιτος] Ex τίω, ἄτῖτος· eadem analogia, atque ex λύω, ἄλῦτος· ex κρίνω, ἄκρῖτος· ex φθίνω, ἄφθῖτος· ex κλίνω, ἄκλῖτος· ex μαρτύρομαι, ἀμάρτῦρος· aliaque innumera. Vide supra ad α'. 309. 314. 338. ad β'. 43. et ad γ'. 257.

Ver. 423. βαρέα στενάχοντι.] Barnesius lectionem unius Cod. memorat στενάχοντα; ignorans ita esse in edd. Fl. Aldd. J. Schol. MS. Lips. nos docet, eam lectionem esse a Zenodoto, et repudiat. Ζηνόδοτος οὐκ ἐπὶ τῶν φερόντων· γελοῖον δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. *Ern.*

Ver. 424. οὐ λῆγε μένος] *Eustath.* Τὸ δὲ, "ἔληγε μένος," οἱ μεθ' Ὅμηρον, "ἔληγε μέ-"νους," ἐροῦσιν ἄν.—Ἔστι δὲ τὸ μὲν, "ἔληγε "μένος," ἀντὶ τοῦ "ἔπαυσε·" τὸ δὲ, "ἔληγε "μένους," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσατο." Rectissi-

Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἵετο δ' αἰεὶ
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἦ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρω' Ἀλκάθοον· (γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν

Sed accurrens protexit, et ei scutum prætendit.
Hunc quidem deinde subeuntes duo cari socii,
Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,
Naves ad cavas portabant, graviter gementes.
Idomeneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat assidue
Vel aliquem Trojanorum tenebrosa nocte tegere,
Vel ipse fragorem-edere-cadens, dum-depelleret exitium Achivis.
Tunc Æsyetæ Jovis-alumni carum filium
Heroëm Alcathoum; (gener autem erat Anchisæ:
Maximamque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,
Quam ex corde dilexit pater et veneranda mater
In domo; supra totum enim æqualium-cœtum eminebat
Pulchritudine, et operum peritia, atque prudentia; quare et ipsam

414 κεῖται] F. A. J. R. male. 423 στεναχόντα] v. not. 429 ὤπυιεν] F. A. J. R. male.

me. Nempe λήγει μένος, is qui ipse se cohibet; λήγει μένεος, is qui occisus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide supra ad γ'. 141. *Clark.* Gloss. MS. Lips. Οἱ Ἀττικοὶ μένεος. Clarkius autem hic aliud agebat. ἐπαύσατο vel λῆγε μένος est *suam vim cohibere, aut se,* at λήγειν vel παύειν, *alterius:* sed dicitur hic intellectu ἑόν. *Ern.*

Ver. 426. Ἦ αὐτὸς δουπῆσαι,] Virgil.

——— seu certæ occumbere morti.

Æn. II. 62.

Ver. 430. περὶ κῆρι φίλησε] *Eustath.* περισσῶς ἐφίλησε. Unde vir doctissimus *H. Stephanus* scribit, πέρι κῆρι φίλησε. *Clark.* Male Steph. Cæterum ἐν μεγάρῳ est non *in domo;* quis hoc latine sciens intelligat? sed *cælibem.* Sic virginem cœlibem vocat Demosth. c. Midiam. c. 17. ἔτι ἔνδον οὖσαν. Sic enim ibi intelligo. *Ern.*

Ver. 432. Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν,] *Al.* Κάλλεϊ ἠδ' ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμεν ἀνὴρ ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·] Post hunc versum nonnulli antiquorum, teste *Eustathio,* tres sequentes inseruerunt;

Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·)
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ', ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον·
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,

Duxerat vir nobilissimus in Troja ampla:)
Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,
Caligine-offusa oculis lucidis, præpedivit autem *quasi vinculo* pulchra membra.
Neque enim retro fugere poterat, neque declinare:
Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,
Sine-motu stantem, pectus medium vulneravit hasta
Heros Idomeneus, disciditque ei circum loricam
Æream, quæ ei ante a corpore arcebat perniciem;
At tunc quidem aridum quid resonuit, fissa ab hasta:
Fragoremque-ille-edidit cadens, hasta vero in corde fixa erat,

433 ἐν Τροίῃ] A. 2. 3. J. male. 434 ἐδάμασε] MS. 435 φαεινὼ] MS. edd. ante T. omnes. v. not. 437 Δένδρον] MS. quod ferri potest propter adspirationem sequentis vocalis. 439 ῥῆξε, et 442 δούπησε] MS.

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόυ υἷας,
Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν·
Ἕως ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κύριον ἄνθος.

Homero non indignos, judice *Domina Dacier:* Mihi videntur commentitii, et recentiorem ætatem sapere.

Ver. 435. ὄσσε φαεινὰ,] Ita *Barnesius*, et Veterum nonnulli. Recte, ut mihi quidem videtur. Nam *Eustathius*, locis a *Barnesio* citatis, agnoscit ὄσσε tam esse *Neutrum* posse, quam *Masculinum*. Vir doctissimus *H. Stephanus* scribendum omnino contendit, ὄσσε φαεινώ. Quod tamen versum plane perimit, ita ut *nulla licentia* sanari queat; nisi quis ex mera conjectura, pro πέδησε, scribere velit ἔδησε. At, inquit vir doctissimus, "*qui* φαεινὰ "*defendi possit, non video.*" Nec tamen causam subjicit, quare defendi non posse existimet. Certe, si ὄσσε *generis neutrius* esse potest, quod agnoscit *Eustathius*, nihil impedit quominus cum *Substantivo Duali* conjungatur *Plurale Adjectivum*. Non quod ἀδιαφόρως (ut ex *Eustathio Barnesius*) τὰ Δυϊκά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, καὶ τὰ Πληθυντικὰ δυϊκῶς· quod est *perabsurdum:* Sed quod *certa quadam ac constanti ratione*, (quam supra exposuimus, ad *α'*. 566. ad *β'*. 288. et ad *ε'*. 487.) fieri id queat. *Clark.* Quod ad libros attinet, male Clarkius veterum nonnullas φαεινὰ legere ait. Nam Barnesius in nullo MS. reperit. Prima Turnebiana habet φαεινὰ e correctione ab ingenio editoris, ut alia, qui casu incidit in correctionem τοῦ φαεινὼ potius, quam πέδησε. Veteres Grammaticos, quos pro φαεινὰ laudat Barnesius, ignoro. Eustathius quidem in Comm. ad h. l. habet φαεινὼ, sine dubitationis antiquæ commemoratione. Cæterum facile credo φαεινὰ verum esse; nam et v. 617. est ὄσσε αἱματόεντα. *Ern.*

Ver. 438. οὔτασε] Vide supra ad δ'. 525. et ad α'. 140.

Ver. 439. ῥῆξεν — ἀμφὶ] Male vertitur:

Ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὕτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω·
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,

Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum-ferrum quassabat
Hastæ: tum vero deinde remisit impetum *suum* valida hasta.
Idomeneus ergo valde super *eum* gloriatus est, alte clamans;
" Deïphobe, numquid jam *tibi* videmur-recte-judicare, æquum esse,
" Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter?
" O bone, quin et ipse adversus stato mihi,
" Ut videas, qualis Jovis soboles huc venerim;
" Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:
" Minos vero genuit filium eximium Deucalionem:
" Deucalion autem me genuit, multis viris regem,

446 δή τι δ' ἐΐσκομεν] F. A. 1. 447 Πεφάσθαι — οὕτως] MS. 448 δαιμονι] T. ἀντίος] F. 450 πρῶτον] MS. F. A. J. quod non spreverim. Est etiam sic in MS. ap. Barnes. 454 Τρώεσσι] F. male.

discidit circum. Immo *discidit*, vel *dirupit*. Sic mox ἐρυκόμενος πέρι. *Ern.*

Ver. 440. ὅς οἱ] Qua ratione, ὅς, hic producatur: item, ἐπαρίσσαιτο, ver. 456. vide supra ad α'. 51. Cæterum sunt qui hic legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δούπησεν δὲ πεσὼν,] Vide supra ad ver. 181.

Ver. 443. πελέμιζεν] Non *quassabat*, sed *tremefacit*. Conf. ad π'. 622. *Ern.*

Ver. 444. ἀφίει μένος] Ἤγουν, ἔσχε τῆς προσωτέρω ὁρμῆς ὁ σίδηρος· ἢ — ἐποίησε τὸν τετρωμένον ἀφεῖναι τὸ ψυχικὸν μένος. *Eustath.* Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex π'. 613. ubi eadem iterum occurrunt verba, ita disposita, ut nullus sit intellectui ambiguo locus. *Clark.* Schol. Lips. τὴν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὁρμὴν ὁ σίδηρος ἠφίει. Commemorat tamen etiam alteram interpretationem. *Ern.*

Ver. 446. ἦ ἄρα δή τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως; Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς—.] *Al.* δή τοι ἐΐσκομεν. *Al.* δή τι σ' ἐΐσκομεν. Vir doctissimus, *Henr. Stephanus*, sine interrogatione scribendum, et hoc modo distinguendum contendit;

—— ἦ ἄρα δή τοι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι· ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ——

" Ut *hic Sensus sit: Equidem, Deïphobe,* " *nos abunde vicem retulisse (vel injuriam* " *ultos esse) putamus in eo quod tres pro* " *uno a nobis occisi sint: Quid tamen te* " *ita jactas, vir præclare, tu quoque me-* " *cum congredere; ut si non satis est tres* " *occidisse pro uno, tu quartus numerum* " *expleas.*" Sententia elegans sane et commoda. Veruntamen, præterquam quod isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi porro neque istud ἄρα, neque istud τι, satis recte videntur constare, nisi ἐΐσκομεν intelligatur interrogative. Cæterum, ἐΐσκομεν ἄξιον

Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔτι τίεσκεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ

" Creta in lata: nunc vero huc *me* naves advexerunt,
" Tibique perniciem, et patri, et cæteris Trojanis."
Sic dixit: Deïphobus autem bifariam deliberavit,
Utrumne aliquem alicubi Trojanorum *sibi* adjutorem-assumeret magnanimorum,
Regressus; an experiretur etiam solus.
Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,
Ire ad Æneam: eum vero postremum invenit agminis
Stantem: jugiter enim is Priamo succensebat nobili,
Quod se, strenuum *licet* existentem inter viros, nequaquam honorabat:
Prope itaque stans *Deïphobus*, verbis alatis allocutus est;
" Ænea, Trojanorum princeps, nunc te omnino oportet
" Sororis-marito auxiliari, si quid te affinis-cura tangit:
" Quin sequere; Alcathoo auxilium feramus, qui te olim

456 ἑταρίσατο] MS. 461 'Εόντα] Abest a MS. 464 κῆδος] MS. a manu pr. sed superscr. ῦ. Gl. λύπη. at edd. vett. κῦδος. κῆδος verum est, ut res et verbum ἱκάνει indicat.

εἶναι, reddi potest, vel, "*num tibi videmur recte judicare, æquum esse —?*" vel, "*num tibi videmur judicare, satis esse—?*" *Clark*. Melior est posterior interpretatio, in extremo, sed friget: *num tibi videmur judicare*, nec in eo exprimitur τό τι. Sicut λέγειν τι est *recte dicere*, sic εἴσκειν τι, *recte judicare*. Pseudo-Did. ἀξίως καὶ δεόντως εὔχειν. Sensus igitur est: *An tibi videmur recte judicare, satis esse, tres pro uno interfectos*. conf. Il. ξ. 471. *Ern*.

Ver. 447. ἀντιπιφάσθαι,] Vide infra ad ξ. 471.

Ibid. κὔτως;] οὕτως; MSS. duo a *Th. Bentleio* collati. *Clark*. Sic et MS. Lips.

Ver. 450. πρῶτος] *Al*. πρῶτον.

Ver. 452. δ' ἐμὲ τίκτε,] *Barnesius* edidit, δ' ἐμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid. πολίεσσ' ἄνδρεσσιν] Ita edidit *Barnesius*: Quemadmodum ε΄. 236. — ἤτι πολίεσσιν. Et ibid. 308. — πολίεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων. Vulgg. hic habent, πολίεσσ' ἄνδρεσσιν. Quod et ipsum ferri possit: Ut *pronuncietur* scilicet, πολιεῦσσιν.

Ver. 458. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, (οὐδ' ὑπεχώρει,)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θοόν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,

"Sororis-maritus existens nutrivit, in ædibus, parvulum existentem:
"Hunc vero Idomeneus hasta-inclytus interfecit."
Sic dixit: *Æneæ* vero animum in pectoribus commovit:
Ivit autem adversus Idomeneum, valde pugnæ studiosus.
At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Loco in deserto, horretque dorso superne:
Oculi vero ei igne lucent: ac dentes
Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.
Sic manebat Idomeneus hasta-inclytus, (neque retrocessit,)
Æneam invadentem pugna celerem: inclamabat autem socios,
Ascalaphumque aspiciens, Aphareumque, Deïpyrumque,

468 ὄρινεν] edd. vett. ante T. male. 469 πολεμ.] MS. 473 οἰοπόλῳ] MS. male.

——— Omina secum
Versanti, subito vix hæc sententia sedit.
Æn. XI. 551.

Ver. 462. ἱστάμενος ἔπειτα] Qua ratione, ἱστάμενος, hic ultimam producat; item, τηλύγετος, ver. 470. et ἐπισπόμενον, ver. 495. et ἀμοιβὴν, ver. 511. et γὰρ, ver. 517. et αἰγυπιὸς, ver. 531. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 464. Γαμβρῷ] *Sororis marito:* ver. 428. 429.

Ibid. κῆδος] *Al.* κῦδος. Minus recte. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver. 468. ἄρα] "*Ut par erat; ut expectandum erat.*"

Ver. 469. μέγα πτολέμοιο] MSS. a *Th. Bentleio* collati, μέγα πολέμοιο. Ut et alibi sæpe. *Clark.* Et ut MS. Lips.

Ver. 472. Ὅστε μένει] Qui *scilicet* expectat.

Ver. 474. ἄρα] "*Deinceps;*" vel, "*ut fieri solet.*"

Ver. 477. βοῇ θοόν] *Al.* βοηθοόν. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, ver. 465.

Ver. 481. δείδια] *Timeo;* non, *Timui.* Vide supra ad α'. 37. et ad θ'. 322.

Ver. 484. ὅ, τε] Fuerunt viri docti, qui

Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν·
Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γεγενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕπονθ', ὡσείτε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα

Merionemque, et Antilochum, peritos pugnæ:
Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;
" Adeste, amici, et mihi *jam*-soli succurrite: timeo enim valde
" Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;
" Qui perquam validus est in pugna, ad viros interficiendos:
" Sed et obtinet juventæ florem, quod utique robur est maximum.
" Si enim eadem-ætate essemus, hoc cum animo;
" Statim vel *is* referret magnam gloriam, vel *ego* referrem."
Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinqui constiterunt, scuta humeris acclinantes.
Æneas autem ex-altera-parte hortabatur suos socios,
Deïphobumque, Parinque aspiciens, et Agenorem nobilem,
Qui secum duces Trojanorum erant: ac deinde
Copiæ sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes

481 'Αμύνετε] F. A. J. 483 κρατερὸς] MSS. 488 ἵστασαν] F.

legerent, ὅτι, "*quando.*" Sed multo elegantius est, ὅ, τι, "*quod scilicet.*"

Ver. 485. Εἰ γὰρ] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: "*Ne me* "*igitur reprehendas, ignaviæque incuses;* "*SI ENIM* —." *Clark.* Durum est hæc intelligi. Verte *Quod si.* Ita dicitur *si* γὰρ, et refertur ad totam præcedentem orationem. *Ern.*

Ibid. γιγνοίμεθα] *Al.* γε γενοίμεθα.

Ver. 486. κράτος,] MS. a *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488. κλίναντες.] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 492. ἕσπετο] *Sequi solent.* Vide supra ad α'. 37.

Ver. 493. γάνυται δ' ἄρα τι — ποιμήν] "*Lætatur autem inde et Pastor.*" Vel, "*Lætatur autem, ut solet,* (vel, *ut æquum* "*est,*) *et Pastor.*"

Ver. 494. γιγνῆθει,] Si γίγηθε dixisset,

Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἱεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·

Potum-ductæ a pastu; lætatur autem mente pastor:
Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus est,
Ut vidit copiarum agmen sequens se-ipsum.
Hi itaque de Alcathoo cominus in-pugnam-ruerunt
Longis hastilibus: circa pectora vero æs
Horrendum resonabat, petentium per turbam
Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii præ cæteris,
Æneasque, et Idomeneus, pares Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.
Æneas autem primus jaculatus est *in* Idomeneum:
At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit æream hastam;
Cuspisque Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incassum robusta e manu exilierat.
Idomeneus autem Œnomaum percussit, ventrem *in* medium;

496 Ἀφ'] MS. v. ad 578. 612. 497 ξυστῇσι] Id. 499 ἔξοχον] F. A. J. Ibid. ἄλλῳ] F.

jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac siquis Anglice diceret, *Is glad;* pro eo quod est, *Was glad.* Vide supra ad α'. 37. et ad δ'. 492.

Ver. 495. ἔθνος] Cod. a *Th. Bentleio* collatus, πλῆθος.

Ibid. ἐπισπόμενον] "Melius hic" (inquit *Barnesius*) "legi potest ἐπισπομένων· "quomodo, ver. 472. — ἐπερχομένων." At ἐπισπομένων, *hoc* in loco, minus erit elegans; ἐπερχομένων, *isto* in loco, propter duriorem verborum transpositionem, prorsus infacetum.

Ver. 499. ἔξοχοι] MSS. *Harleian. Vatican.* et *Florentin.* a *Tho. Bentleio* collati, ἔξοχον. *Clark.* Sic et edd. vett. pleræque.

Ver. 500. ἀτάλαντοι] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 502. Αἰνείας δὲ πρῶτος] *Barnesius* ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δή. At vocula ista δή, locum hic aptum non ha-

Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος [δουρὶ,

Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans-hausit: ille vero in pulvere lapsus, prehendit terram palma.
Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam
Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
Humeris detrahere: urgebatur enim telis.
Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;
Neque ut irruere-posset ad *repetendam* suam hastam, nec ut *alterius* evitaret:
Ideoque in stataria-pugna quidem arcebat sævum diem,
Ad fugam vero *capessendam* non jam facile *eum* pedes ferebant ex pugna.
In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hasta fulgenti
Deïphobus: quippe ei infensus erat *odio* perpetuo semper.
Sed ille et tunc aberravit; Ascalaphum autem percussit hasta,
Filium Martis, perque humerum rapida hasta

507 ῥῆξε δέ οἱ] Edd. vett. ante T. 517 Ἔχε κότον] MS. recte.

bet. Equidem, siquid hic mutandum, legerem Αἰνείας μὲν, "*Ac Æneas quidem* —." Sed mutato nihil est opus.

Ibid. ἀκόντισεν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 506. ἄρα] Eam hic vim habet vocula ἄρα, ut dicat Idomeneum "*itidem* "*jaculatum esse*," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508. ἐν κονίῃσι πεσὼν] Latine itidem recte dicas, *in pulvere decidens*. Non quod, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*: sed quod, *in pulvere decidere*, sit, *humi decidere in pulvere*; quippe cum is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide quæ nos hac de re supra ad θ'. 156. et ad α'. 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico*, lib. iv. §. 9.

Ver. 510. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 517. ἐμμενὲς αἰεί.] *Al.* αἰέν. Et codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, ἔμμονον.

Ver. 518. καὶ τόθ'] Ita edidit *Barnesius*, ex MSS. et Editt. Vett. Recteque annotat, *Deïphobum* jam ante aberrasse ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τόθ'. *Clark.* Consentit MS. Lips. et edd. vett. omnes. γὰρ est vitium operarum in ed. Schreveliana, unde in alias novitias venit. *Ern.*

Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφου αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·

Penetravit: hic autem in pulvere lapsus, prehendit terram palma.
Necdum adhuc quidquam audiverat clamosus impetuosus Mars,
Filium suum cecidisse in acri prælio;
Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus
Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti a pugna.
Hi autem de Ascalapho cominus in-pugnam-ruebant:
Ac Deïphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
Rapuit; Meriones vero veloci par Marti
Hasta *ei* brachium feriit insiliens, e manuque
Oblonga galea humi resonuit lapsa.
Meriones autem denuo insiliens, vultur tanquam,
Extraxit ex imo brachio validam hastam;

523 ἀλλ' ὁ γὰρ] MS. 526 Ἀμφ] abest MS.

Ver. 520. ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα] *Neque scilicet* —.

Ver. 523. ὑπὸ χρυσέοισι] Pronunciabatur χρυσεῖσι, quomodo et scribi postea cœptum est. Nam *prima* necessario producitur; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium:*

Aurea composuit sponda. —— *Æn.* I. 702.
Aurea percussum virga. —— *Æn.* VII. 190.
Uno eodemque igni. —— *Eclog.* VIII. 80.
Una eademque via. —— *Æn.* X. 487.

Vide supra ad β'. 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 528. Ἥρπασε] Vide supra ad α'. 140. et ad hujus libri ver. 192.

Ver. 529. ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *Adeo ut e manu.*

Ver. 530. βόμβησε] De hac ὀνοματοποιΐᾳ, vide supra ad δ'. 455.

Ver. 533. ἐχάζετο] Vel *Meriones*, vel *Deïphobus;* pro eo ut interpungatur sententia.

Ver. 535. Ἐξῆγεν πολέμοιο] *Al.* Ἐξῆγε πτολέμοιο.

Ver. 536. μάχης ἠδὲ πτολέμοιο] Virgil.

—— incant *pugnas*, et *prælia* tentent.
Æn. XI. 912.

Vide autem supra, ad η'. 279.

Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὀξέϊ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,

Retroque sociorum ad agmen cessit: *Deïphobum* autem Polites,
Germanus-frater, medium manibus circumplexus
Eduxit e prælio horrisono, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam et prælium
Stabant, aurigamque et currum ornatu-varium habentes:
Qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem,
Laborantem; sanguis vero ex recens-vulnerata fluebat manu.
At cæteri pugnabant, clamorque immensus exortus est.
Æneas porro in Aphareum Caletoridem irruens,
Ad jugulum feriit, contra se versum, acuta hasta:
Inclinatum est autem in-alteram-partem caput, clypeusque appensus sequebatur,
Et galea; circaque eum mors fusa est exitialis.
Antilochus autem Thoonem, terga-vertentem observans,
Vulneravit impetu-facto; venamque totam abscidit,

535 ἐξῆγε] MS. F. A. 1. recte. 541 Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφ.] MS. R. e formula Homero solenni in tali narratione. Αἰνείας δισυλλάβως pronunciandum. 543 ἰάφθη] MS. edd. vett. præter A. J.

Ver. 537. Ἕστασαν,] Vide supra ad μ'. 55.

Ver. 539. νουτάτου] Ex οὐτάζω, non ex οὐτάω. Vide supra ad ver. 192. item ad α'. 140. et ad δ'. 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα] Apud *Eustathium* legitur, inchoata a novo exordio sententia, Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Errore*, inquit Barnesius, *non levi*. At ita habent MSS. *Harleian.* et *Vatican.* et *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati. Nec facile ex nihilo irrepere potuit vox Ἔνθα. Quæ proinde si vera demum sit lectio, Αἰνέας sive Αἰνίας in vocem dissyllabam erit contracta. *Clark.* MS. Lips. Ἔνθ' Αἰνείας clare. Ex editis sola Romana habet Ἔνθ' Αἰνείας, unde in Basileensi, cum Comment. Eust. repetitum. *Ern.*

Ver. 543. ἐάφθη,] *Al.* ἰάφθη. Vide supra ad ver. 382.

Ver. 544. θυμοραϊστής.] Ὁ διαιρῶν τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος. Schol. inedita Codicis *Harleiani.*

Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέυσα διαμπερὲς, αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περιςαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον σάκος εὐρὺ πανάιολον, ὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχυ· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέςορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὺς
Στρωφᾶτ'· ὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν,
Ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' ὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον

Quæ per dorsum currens penitus, ad cervicem pervenit;
Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.
Antilochus autem insiliit, et detrahebat arma ab humeris,
Circumspectans: Trojani autem circumsistentes aliunde alius
Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
Intro perstringere tenerum corpus sævo ære
Antilochi: undique enim Neptunus quatiens-terram,
Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
Non enim unquam *Antilochus* seorsum ab hostibus erat, sed inter ipsos
Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodum assidue
Quassata vertebatur; parabatque mente sua,
Aut in aliquem eminus-jaculari, aut cominus irruere.
Sed non latuit Adamanta *hæc* animo-meditans in turba

549 πιτάσας] MS. 552 ὐδ' ἐδύναντο] Id. contra est 687. 556 Δηΐων] F. A. J. 559 ἀκοντίσαι] MS. R. T.

Ver. 545. μεταςρεφθέντα — Οὔτασ' ἐπαΐξας·] Virgil.

—— hinc raptas fugientibus ingerit hastas
In tergum. ——— *Æn.* IX. 763.

De οὐτᾶσι, vide supra ad γ'. 525. et ad α'. 140.

Ver. 546. φλέβα] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 548. ἐν κονίῃσι Κάππεσεν,] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 552. πανάιολον,] Porphyrio, *mobile; versatile; facile huc illuc motatum.* Vide supra ad β'. 816.

Ver. 555. ἔρυτο,] *Barnesius* scribendum existimat ἐρῦτο, ad analogiam τῦ "Λῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο·] Vide supra ad α'. 51. *Barnesius* edidit, Σειόμενόν ῥ' ἐλέλικτο. Non male; siquo in Codice ita scriptum reperisset.

Ver. 559. ἀκοντίσσαι,] Ita *Barnesius* ex uno MS. Optime. Nam ἀκοντίσαι, penultimam necessario corripit. Vide supra

'Ασιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
'Εγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
'Εν σάκει 'Αντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταστόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ· ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος, περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
'Ιλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν,

Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto ære,
Cominus impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem
Cæruleis-crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans.
Et *dimidium* quidem illic mansit, tanquam sudes *præacuta* igne-præusta,
In scuto Antilochi; dimidiumque jacebat super terra:
Retro itaque sociorum ad agmen cessit *Adamas*, mortem evitans:
Meriones autem abeuntem insecutus percussit hasta
Pudendaque inter et umbilicum, ubi maxime
Est Martis-plaga gravis miseris mortalibus:
Illic ei hastam infixit: is autem secutus [*decidens*,] circa hastam
Palpitabat; velut quum bos, quem utique *in* montibus bubulci viri
Vinculis-contortis invitum vi ligatum ducunt;
Sic iste vulneratus palpitabat paullisper quidem, haud admodum diu;

565 γαίῃ] MS. R. 568 μεσσηγὺ] Edd. vett. ante T. 569 βροτοῖσι] MS. F. male. 572 Δαμάσαντες] MS. quod elegantius est.

ad ver. 1. *Clark*. Cur autem non ex edd. vett. Habent enim Flor. Aldd. Junt. *Ern*.

Ver. 560. 'Αδάμαντα — 'Ασιάδην,] *Barnesius* omnino scribendum contendit, 'Ακάμαντα — 'Ασιάδην· quoniam supra legitur μ'. 140. 'Ασιάδην τ' 'Ακάμαντα. At non hæc satis idonea ratio. Nam et *tertius* legitur *Asiades*, ρ'. 583. Φαίνοπι 'Ασιάδῃ. Præterea; hoc in loco, *casus* narratur *Adamas*. At *Acamas* infra memoratur *vivus*, ξ'. 476. 478. 488. et a *Merione* demum *interfectus*, π'. 342.

Ver. 561. οὖτα] Vide supra ad ver. 192. item ad γ'. 525.

Ibid. σάκος μέσον] MS. a *Th. Bentleio* collatus, μέσον σάκος.

Ver. 563. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad α'. 43. et 175.

Ibid. μεγήρας.] *Al.* μεγήρας.

Ver. 564. σκῶλος] Εἶδος σκόλοπος, ὃν ἀποξύναντες ἀγρόται πυρακτοῦσιν. — Ἕτεροι δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν σκῶλόν φασιν, ἥτις πυρωθεῖσα, εὔτονος γίνεται. *Eustath.*

Ver. 566. Ἂψ δ' — ἀλεείνων·] Post hunc versum, addit Cod. *Harleian*.

Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.

Ex versu (ut videtur) infra, 649.

Ver. 569. ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·] Virgil.

Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ

Donec ei ex corpore hastam evulsit prope accedens
Heros Meriones; ei vero tenebræ oculos texerunt.
Deïpyrum autem Helenus gladio cominus percussit tempus
Thracio, magno, galeamque perruptam abscidit:
Atque hæc quidem excussa, in terram decidit; et quidam Achivorum
Pugnantium inter pedes devolutam sustulit;
Ei vero oculos tenebrosa nox cooperuit.
Atridem autem dolor cepit, pugna strenuum Menelaum:
Prodiit ergo minitans Heleno heroï regi,
Acutam hastam vibrans: hic vero arcus cornu adduxit.
Ambo autem simul concurrebant; alter quidem hasta acuta
Cupiebat jaculari; alter vero, a nervo, sagitta:
Ac Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta

578 ἀποπλαγχθ.] MS. ut alibi. v. c. mox 592. 585 Ἵεντ'] MS. male. ἀκοντίσαι] Edd. ante T. 586 ἰῷ] Fl.

——— mortalibus ægris. *Æn.* II. 268.

Ver. 570. ὁ δ' ἑσπόμενος,] De eadem re in vulnus etiam Virgilius *sequi* dixit. *Super ipse secutus. Ern.*

Ver. 571. Ἤσπαιρ', ὡς] Singultim palpitantem et anhelantem, pulchre depingit hoc in loco et cæsuræ et interpuncti dispositio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν ἐκ] MSS. a *Th. Bentleio* collati, Ἱμᾶσ' ἐκ. *Clark.* Glossa ista est.

Ver. 573. μάλα δὴν,] Qua ratione, μάλα, hic ultimam producat; item, ἀπὸ, ver. 585. et γύαλον, ver. 587. et ὑπὸ, ver. 590. et ἀντικρὺ, ver. 595. et χειρὸς, ver. 598. et εὐχόμενος, ver. 619. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 581. βοὴν ἀγαθὸν] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 584. ὁμαρτήτην,] *Al.* ὁμαρτῆδην. *Al.* ἁμαρτήδην.

Ibid. ὀξυόεντι] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 586. Πριαμίδης] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος] Θαυμάζουσιν ἐν τούτοις οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν, καὶ ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κυάμους καὶ ἐρεβίνθους, καὶ ἔννοιαν εὐτελῆ, ἐπιθέτοις τε ὑψώσας ἐσέμνυνεν, ἐπικαλύπτων τὸ ταπεινὸν καὶ λέξεσι μεμεγεθυσμέναις ἐπῆρε. *Eustath.*

Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,

Thoracis cavam-partem, resiliit autem acerba sagitta.
Ut videlicet cum a lato ventilabro magnam per aream
Saliunt fabæ nigræ, vel cicera,
Flatu a stridulo et ventilatoris impetu:
Sic a thorace Menelai gloria-sublimis
Multum rejecta, longe volavit acerba sagitta.
Atrides autem manum, *in* prælio strenuus Menelaus,
Eam percussit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu
E-regione per manum infixa est ærea hasta.
Retro autem sociorum in agmen cessit *Helenus*, mortem evitans,
Manu suspensa; tractimque-una-ferebatur fraxinea hasta;
Et hanc quidem e manu traxit magnanimus Agenor,
Ipsamque *manum* colligavit scite-circumvoluta ovis lana,

589 Θρώσκουσι] MS. vitiose in media syllaba. at recte in ultima cum F. A. J. R. 597 χάλκεον ἔγχος] F. A. J. e. v. 595. 599 ἀιώτῳ] A. 2. 3. J. vitiose. 604 'Ιόντι] A. 3.

Ibid. πλατέος πτυόφιν] Reprehendit hic *Eustathium Barnesius*, quod πτυόφιν hoc in loco *Genitivum* esse fassus ex πτύον, id tamen idem jam antea de vocabulo νευρῆφιν negasset. At recte observaverat *Eustathius*, id quod non animadvertit *Barnesius*, unam in utroque horum vocabulorum *non* esse analogiam. Nam qua ratione ex πτύου fit πτυόφιν, et ex χαλκοῦ χαλκόφιν, non utique eadem ratione fit ex νευρῆς νευρῆφιν. Οὐκ ἂν ἔχοι καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τοῦ "νευρῆς" ἀποβολῇ τοῦ σ'. Εἴη δὲ ἂν μάλιστα ὡς ἐπίῤῥημα, — ὡς βίῃ βίηφι, οὕτω καὶ νευρῇ νευρῆφι.

Ver. 589. Θρώσκουσιν] *Al.* Θρώσκωσιν.

Ver. 593. 'Ατρείδης δ' ἄρα] *Atrides autem invicem* —.

Ver. 594. ᾗ] *Al.* ἣ.

Ver. 597. μείλινον] *Al.* χάλκεον. Nempe ex ver. 595.

Ver. 599. οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ,] Schol. MS. Lips. ἐξ ἐρίου γὰρ συνέπλεκον τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης, οὐχ' ὡς νῦν νεύροις, ἵνα διατείνοιτο ἐν τῇ ἀποῤῥιφῇ. Eustath. λέγει δ' ἐνταῦθα ὁ σχολιαστὴς, ὅτι ἐρίοις πάλαι τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης συνέπλεκον, καὶ οὐ νεύροις ὡς ὕστερον etc. Qui Scholiastes intelligatur, in

Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη, καὶ ἔελπετο νίκην.
Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,

Funda scilicet, quam ei minister tenebat pastori populorum.
Pisander autem recta in Menelaum gloria-sublimem
Ibat: eum quippe ducebat fatum funestum, mortis ad-finem,
A te, Menelaë, ut-sterneretur in gravi pugna.
Hi ergo quando jam prope erant, inter se concurrentes;
Atrides quidem aberravit, ipsique aversa est hasta:
Pisander vero scutum Menelai gloria-sublimis
Percussit, neque penitus potuit æs adigere:
Prohibuit enim scutum latum, fractaque est in extrema-parte
Hasta: hic tamen mente sua gavisus est, et sperabat victoriam.
Atrides autem, extracto ense argenteis-clavis-distincto,
Insiliit in Pisandrum; ille autem sub scuto desumpsit pulchram
Securim ex-ære-scite-factam, oleaginum insertum-habentem manubrium,

605 παρὰ] MS. F. A. J. quod non spreverim. 607 διαπρὸ] R. T. Ibid. ἐλάσαι] F. 609 ἔλπετο] F. 610 ἐρυσάμενος] Id. 612 εὔχαλκον] v. not. Ibid. ἀφὶ] MS. v. ad 496. 613 ἄμ' ἀλλήλων] MS.

promptu est. De re v. Foës. Œcon. in σφενδόνη. *Ern.*

Ver. 600. ἣν ἄρα] *Quam, ut fieri solet.*

Ver. 602. τὸν δ' ἄγε μοῖρα] Virgil.

Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi.
Æn. X. 472.

Ver. 605. ἐτράπετ' ἔγχος] Non, a scuto *repulsa est;* sed *avertit sese,* aberravit. De primigenio hoc *vocis Mediæ* usu, vide supra ad γ'. 141.

Ver. 607. Οὔτασεν,] Vide supra ad ver. 192. et ad α'. 140.

Ver. 611. καλὴν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 612. Ἀξίνην — μέτωπον, — λάσε δ' ὀστέα,] Virgil.

——————— ille securi
Adversi frontem mediam mentumque reducta
Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.
Æn. XII. 306.

Non unus hic rei eventus, sed una fere loquendi ratio.

Ibid. Ἀξίνην εὔχαλκον,] Male hic in edd. minoribus Clarkianis editur sic, cum in prima et majori sit recte ἐΰχαλκον, sine punctis diæreseos. Nam τὸ υ in illa diæresi apud Homerum semper est longum,

Μακρῷ, ἐΰξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξεινίου· ὅστε ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.
Οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

Longum, bene-politum; uno autem tempore alter alterum assecutus est.
Utique hic quidem [*Pisander*] galeæ conum percussit equinis-setis densæ
Summam sub cristam ipsam: ille vero accedentem, in fronte,
Naso super extremo; crepueruntque ossa; atque ei oculi
Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
Incurvatusque est concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens,
Armaque interfecto-exuit, et glorians verbum dixit;
" Relinquetis ita demum naves Danaorum rei-equestris-peritorum,
" Trojani fœdifragi, gravis insatiabiles pugnæ:
" Alio quidem flagitioque et probro non carentes *estis*,
" Quo me violastis, improbæ canes: neque quidquam animo
" Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,
" Hospitalis; qui aliquando vobis evertet urbem altam.
" Qui meam quam-virginem-duxi uxorem et opes multas

615 ὑπὸ λόφον] Id. 617 Αἱματόεντι] R. A. 2. 3. J. T. v. not. Ibid. κονίῃσι] F. male. 619 εὐχόμενος] A. 2. 3. J. vitiose. 625 πόλιν αὐτὴν] MS. αὐτὴν] T.

si non natura sua, nam in ἰῦς, breve est, etiam in ἠΰγένειος, at ob duplicem, vel literam in pronunciando facile duplicandam, ut ῥ, σ. ἔυχαλκον habent MS. Lips. Ed. Flor. (cujus tamen propter inconstantiam in his punctis, vix ratio habenda.) *Ern.*

Ver. 613. ἐφίκοντο.] *Al.* ἀφίκοντο.

Ver. 615. ὑπαὶ λόφον] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617. αἱματόεντα] Ita *Barnesius* ex MSS. ex Scholiis, et ex Editt. vett. Quibuscum faciunt MSS. *Harleian.* et *Vatican.* et *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati. Vide supra ad ver. 435. *Al.* αἱματόεντι. *Clark.* Αἱματόεντα habet etiam MS. Lips. cum Fl. A. 1. *Ern.*

Ibid. ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 620. θην] *Al.* δή.

Ver. 623. κακαὶ κύνες] *Al.* κακοὶ κύνες

Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιές·
Ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦτέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριςῇσι
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, ἐδὲ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐε πολέμοιο.
Πάντων μὲν κόρος ἐςὶ, καὶ ὕπνε, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμε· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα

" Nulla-injuria lacessiti abduxistis, cum hospitio-accepti-fueratis ab ipsa:
" Nunc vero in naves cupitis pontum-transeuntes,
" Ignem perniciosum jacere, occidereque heroäs Achivos:
" Sed aliquando coërcebimini, impetuosi licet, a pugna.
" Jupiter pater, sane te aiunt sapientia superare cæteros *omnes*
" Homines atque deos: a te tamen hæc omnia proficiscuntur:
" Cum ita nempe viris gratificeris injuriosis
" Trojanis, quorum animus semper vi-injusta-gaudens, neque possunt
" Pugna satiari omnibus-æque-gravis belli.
" Omnium quidem rerum satietas est, et somni, et amoris,
" Cantusque dulcis, et egregiæ saltationis,
" Quarum *rerum* quidem quis etiam magis appetit desiderium explere,
" Quam belli: Trojani vero pugnæ insatiabiles sunt."
Sic locutus, arma quidem a corpore sanguinolenta

628 νηυσὶ] MS. bene. 629 ἥρωας Δαναές] MS. 633 ὑβριςῆρσι] MS. non male: 638 ἄν τις] R. τῶν καὶ] MS. εἶναι] MS. R. A. 2. J. T. recte. 640 ἔντεα] F. A. J. R.

Ut *Barnesio* videtur, recte. Sed mutato nihil opus. Dictum est enim ad *contumeliam*. *Clark*: Contumelia est non in feminino, sed in *canis* verbo. In animalium nominibus femininum genus prævalet, sine significatione sexus. vid. ipsum Clarkium ad β'. 482. ubi Barnesium recte reprehendit, quod βόεσσι ἀγρομένοισι dederat, pro ἀγρομένῃσι. *Ern.*

Ver. 625. ὅςτι] *Qui videlicet.*

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] *Nunc hanc gratiam rependentes.*

Ver. 629. κτεῖναι δ'] *Barnesius* ex conjectura, κτεῖναί θ'. Quam et *præstabiliorem* appellat *Lectionem*. Sed κτεῖναι δὲ, perinde est.

Ver. 637. ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,] Lucian. de Salt. c. 23. ad defendendam saltationem hoc loco utitur, quo solam saltationem ἀμύμονα vocarit, i. e. reprehensionis

Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ

Detracta, sociis dedit Menelaus insignis:
Ipse vero iterum reversus primis-pugnatoribus immistus est.
Tunc ei filius insiliit Pylæmenis regis
Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret
Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:
Qui tunc quidem Atridæ medium scutum feriit hasta
Cominus, neque penitus potuit æs adigere:
Retro igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;
Quoquoversus circumspectans, ne quis *sibi* corpus ære attingeret.
Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;
Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta
E-regione juxta vesicam sub osse penetravit.
Subsidens igitur ibidem, carorum inter manus sociorum,
Animam efflans, tanquam vermis, super terra

644 ὅς ῥα] F. A. 1. R. Ibid. ἕσπετο] MS. Ibid. πολεμίζων] MS. F. A. 1. R. nempe ultima in ἕσπετο etiam sic longa esse potest. 647 διαπρὸ] R. ut 607.

expertem. 'Αμύμων est h. l. *concinna*, *venusta*, *pulchra*, ut cum de mulieribus dicitur. *Ern.*

Ver. 638. Τῶν] *Al.* Ὧν.

Ver. 639. μάχης ἀκόρητοι] Virgil.

Bellum importunum, cives, cum ——
Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prælia, nec victi possunt absistere ferro.
Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις] Cod. *Th. Bentleio* collatus, Αὐτὸς δ' ἐξαῦτις.

Ver. 644. πτολεμίζων] πτολεμίξων. Ibid. *Clark.* Sic et MS. Lips. ubi Gloss. ad scribit δυσμενῶς. γρ. πολεμίζων. *Ern.*

Ver. 646. οὔτασε] Vide supra ad ver. 192. et ad α'. 140.

Ver. 649. χαλκῷ] MS. a *Th. Bentleio* collatus, χαλκός.

Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·

Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabatque terram.
Atque hunc quidem Paphlagones magnanimi circum-occupabantur;
In currum vero collocatum ducebant ad Ilium sacram
Dolentes; interque ipsos pater ibat, lachrymas fundens:
Ultio autem nulla filii contigit mortui.
Ob hunc autem Paris valde animo interfectum iratus est;
Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
Propter hunc *igitur* is iratus emisit æratam sagittam:
Erat autem quidam Euchenor, Polyidi vatis filius,
Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,
Qui plane admonitus de fato *suo* exitiali, navi *tamen* vectus-venit:
Sæpe enim ei dixerat senex bonus [*vel peritus*] Polyïdus,
Eum morbo gravi interiturum suis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves a Trojanis domitum-iri:

659 Ποινὴ] MS. vitiose. Gloss. ἀντίτισις. Ibid. ἐγίγνετο] R. 661 πολέσι] MS. bene.

Ver. 652. Ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item, γὰρ, ver. 661. et 666. et ἀπὸ, ver. 672. et Διὶ, ver. 674. vide supra ad α'. 51.

Ver. 658. μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε,] *Pylæmenes* hic, *Harpalionis* pater, alius est ab illo, qui supra occisus narratur, ε'. 576. ὁμώνυμος τούτῳ, ut ait *Eustathius*. Non enim temere ac fortuito, negligenterque scripsit *Homerus*; nec heroüm nomina necesseque confinxit, sed ex historia memoravit: Vide supra ad β'. 494. Quominus duo fuerint *Pylæmenes*, *Paphlagonum* Duces; nihil sane impedit. Utrumne alter *Harpalionis pater*, *avus* fuerit alter, uti conjecit *Barnesius*; incertum. Qui *Harpalionis patrem* prius occisum existimant, legendum hoc in loco volunt, — μετὰ δ'

Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε

Ideo simul gravemque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum,
Morbumque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:
Hunc percussit *Paris* sub maxilla et aure: protinus autem animus
Abiit a membris, horrendaque ipsum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis.
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid norat,
Quod sibi navium ad sinistram cædebantur
Copiæ ab Argivis: propemodum autem etiam victoria Achivorum
Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens
Impellebat Argivos, insuperque et robore ipse auxiliabatur:
Sed perstabat *Hector*, ubi primum portas et murum insilierat,
Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum;
Ubi erant Ajacisque naves et Protesilai,
Littus ad maris cani subductæ; ac supra

668 Νουσοῖ] R. 669 τῷ ῥ' ἅμ' ἀργ.] MS. 670 πάθῃ] MS. 672 στυγερὸς ἄρα] T. 678 ἄμυνε] F. male. 680 πυκνὰς] MS.

Οὐ σφι πατὴρ κίε. Sed sine Codicibus nihil mutandum. Nec tam venuste, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Παιδὶ δ' οὔτις παιδὸς —.

Ver. 659. τεθνειῶτος.] Vide supra ad ver. 46.

Ver. 665. Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν,] Οὐχ ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ, εἴγε καὶ αὐτὸς, εἰδὼς ὡς θανεῖται, ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν. Εὐχήνορι δὲ, τὰ τοῦ θανάτου ἄφυκτα, κἂν οἴκοι ἔμεινεν. *Eustath.*

Ver. 670. πάθοι] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672. ἄρα] *Porro; proinde; exinde; ut solitum est.*

Ver. 673. δέμας πυρὸς] Διὰ τὸ θερμὸν, καὶ σύντονον, καὶ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita a Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅττι] Vide supra ad α'. 537.

[redacted]

Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον.
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,
(Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,

Murus ædificatus erat humillimus, ubi maxime
Acerrimi erant *in* pugna ipsique *viri* et equi:
Illic autem Bœoti, et Iaones longis-vestibus-induti,
Locri, et Phthii, et illustres Epeï,
Acriter irruentem, a-navibus arcebant; neque *tamen* poterant
Repellere a se flammæ similem Hectorem nobilem.
Atque Atheniensium quidem selecti-*stabant*-prima-in-acie; iis autem
Præerat filius Petei, Menestheus; unaque sequebantur
Phidasque, Stichiusque, Biasque fortis: at Epeïs *præerat*
Phylidesque Meges, Amphionque, Draciusque.
Ante Phthios autem, Medonque, bellicosusque Podarces,
(Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; et habitabat
In Phylace, terra procul a patria, viro interfecto,

687 Οὐδὲ δύναντο] MS. contra est 552. 690 ἅμα ἕποντο] F. A. J. R. 692 φυλείδης τε, Μέγης τ'] T.

Ver. 676. τάχα δ' ἂν] Εἰ μὴ ὑπεμνήσθησαν· *Nisi tandem admonitus fuisset Hector;* ver. 725. infra. *Schol. inedita* Codicis *Harleiani*.

Ver. 678. Ὦτρυν' — σθένει αὐτὸς ἀμύνειν] Nempe *Mare* eos cohibuit, ne fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ver. 682. ὠρυμέναι] Ab ὠρύομαι. Quæ enim sunt ex verbis in υμαι desinentibus, ea omnia istud υ ubique corripiunt.

Ver. 685. Ἰάονες] Quod hic Scholion de discrimine *Ionum* et *Iaonum* habet MS. Voss. prolatum ab Cel. Valken. Animadv. ad Ammon. p. 245. totidem verbis est in Schol. MS. Lips. *Ern.*

Ver. 686. Φθῖοι,] Φθιῶται μὲν, οἱ ὑπ' Ἀχιλλεῖ· φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ, καὶ Φιλοκτήτῃ. *Eustath.*

Ver. 688. εἴκελον] Vide supra ad ver. 53.

Ver. 689. προλελεγμένοι] Ἐπιλέγδην προτεταγμένοι, ὡς πρωτοστάται. *Eustath.*

Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·)
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
Ἱεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιϊν.

Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
At *Podarces*, Iphicli filius Phylacidæ *erat:)*
Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,
Naves defendentes, una-cum Bœotis pugnabant.
Ajax verò haud omnino, Oïlei velox filius,
Absistebat ab Ajace Telamonio, ne paululum quidem;
Sed sicut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,
Parem animum habentes, trahunt; circaque ipsorum
Ima cornua multus erumpit sudor;
Atque hos quidem jugum solum politum distinet,
Vadentes per sulcum, proscinditque fundum terræ:
Sic isti [*Ajaces*] conjuncti prope-admodum stabant inter se.

702 Ἠδ' ἠβ.] A. 2. 3. J. vitiose. 703 πηκτὸν ἤροτρον] F. R. A. 2. 3. J. 705 πρυμνοῖσι] MS. recte. 707 ἱεμένω] A. T. 708 πὰρ βεβαῶτε] R. Ibid. ἵστασαν] F. J. 713 Σφι] Edd. omnes. recte.

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης,] *Al.* Φυλείδης τε Μέγης τε. Male. Ut recte annotavit *Barnesius*. Erat enim *Meges*, *Phylei* filius; *ό*. 528. 535.

Ver. 693. μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,] *Al.* Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης. Male. Nam, ut recte annotavit *Barnesius*, Homero et alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μενεπτόλεμος.

Ver. 702. Ἵστατ' ἀπ'] Ἀφίστατο.

Ver. 703. βόε οἴνοπε] *Par nigrorum taurorum*, potius quam *boum* vertendum esse, bene monet Cl. Riccius Diss. Homer. T. I. p. 112. *Ern.*

Ver. 704. ἄρα] *Ut fieri solet.* —

Ver. 707. τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·] Non de nihilo est, quod codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendosos esse suspicetur *Barnesius*. Non quod "*Jugum sulcos* "*non findere soleat;*" Nam et *Aratorem*, et *Boves*, et *Jugum* utique, trahendo aratrum, terram *secare* dixeris, non inepte: sed quod vox τέμνει, et quæ ejusmodi sunt, in Poëmate *epico*, (ubi oratio grandis plerumque et sublimis esse debet, atque a sermone vulgari quam maxime distare,) *rarissime* corripiantur; quodque *Eustathius*, (qui, ad Θ'. 87. *Homerum* non τέμνειν, sed τάμνειν, semper scripsisse docet,) hoc in loco, licet totam similitudinem minutatim et per verba singula expendat, de hoc tamen vocabulo ne γρὺ quidem. Non tamen ideo sequendus *Barnesius*, qui nullis allatis Codicibus, nec ulla satis idonea

[redacted]

Ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μὶν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο·
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σαδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλυς καὶ μείλινα δῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·

Sed Telamonium quidem multique et strenui
Viri sequebantur socii, qui ei scutum *vicibus* excipiebant,
Quando ipsi defatigatioque et sudor genua occupasset:
At non Oïliadem magnanimum Locri sequebantur:
Non enim ipsis *in* stataria pugna constabat suus animus;
Non enim habebant galeas æreas equinis-setis-densas,
Neque habebant clypeos pulchre-orbiculatos, et fraxineas hastas;
Sed arcubus et scite-torta ovis lana,
Ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps
Crebro jacientes, Trojanorum rumpebant phalangas.
At tunc illi [*Ajaces*] quidem ante, cum armis vario-artificio-factis,
Pugnabant contra Trojanosque et Hectorem ære armatum:

717 οἷσιν μάλιστα] R. A. 1. male. 720 μάρναντο Τρωσὶ] MS. illud vitiose, hoc recte. 721 ὄπισθεν] F. A. 1. 724 ποτὶ] F.

tatione, de suo edidit, τάμον δέ τι τίλλον ἀρόφης. Nec audiendus Scholiastes, qui istud "τίμνου" inficete admodum exponit, τίμνονται. Codex *Harleianus*, a *Th. Bentleio* collatus, habet τιμοῦ et *Scholia* ibidem inedita, τὸ ἄροτρον τὴν ἐπιφάνειαν. *Clark.* Schol. MS. Lips. ἢ τίμνονται, ἢ τίμνου τὸ ἄροτρον. *Jortinus* V. C. legi volebat ταμόντε δέ. v. Journal Britann. T. V. p. 439. quod non procul a Barnesii conjectura, nec deterius. *Ern.*

Ibid. ἀρόφης·] Vide supra ad ζ. 142.

Ver. 708. παρβεβαῶτε] Vide supra ad ver. 46.

Ibid. ἔστασαν] Vide supra ad μ'. 55.

Cod. a *Th. Bentleio* collatus, habet πὰρ βεβαῶτε παρέστασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710. ἕταροι,] *Al.* ἑτάρων.

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν σαδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·] Apud *Strabonem.* lib. X. p. 689. *Al.* 449. Οὐ γάρ σφιν σαδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἄρ σφιν.

Ver. 716. Ἀλλ' ἄρα] *Sed, quod inermium erat, et statariæ pugnæ imperitorum.*

Ibid. ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ] *Funda.* Ut supra, ver. 599. ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ.

Ver. 717. οἷσιν ἔπειτα] *Al.* οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν] *At tunc quidem, juxta istam consuetudinem.*

Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· ὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πυλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τὔνεκα καὶ βυλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;
Ἀλλ' ὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·
Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·

Hi autem [*Locri*] a tergo jacientes, latebant: neque omnino pugnæ
Trojani *amplius* recordabantur; conturbabant enim *eos* sagittæ.
Tum sane magna-clade-accepta, a navibus et tentoriis
Trojani recessissent ad Ilium ventosam;
Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans;
" Hector, a te impetrare-nescis, ut *aliorum* monitis obsequaris.
" Quoniam tibi excellenter dedit Deus bellica opera,
" Ideo et consilio vis peritus esse supra cæteros?
" At nequaquam simul omnia poteris ipse-solus consequi:
" Alii enim tribuit Deus bellica opera;
" Alii autem artem-saltandi, alii citharam et cantum;

730 Γὰρ] abest MS. 734 πολεῖς] MS. F. A. 1. R. cui vulgatum non prætulerim.

Ver. 721. οὐδέ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 722. συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.] Scholiasti, συνεκλονέοντο, συνεταράσσοντο. Ut adeo legisse videatur, συνεκλονέοντο γ' ὀϊστοῖς.

Ver. 728. περιίδμεναι] Vel, περὶ ἴδμεναι. *Al.* περιέμμεναι. Quam Lectionem et præfert *Henric. Stephanus*, propter id quod supra legitur, α'. 285. Οἳ περὶ μὲν βυλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι.

Ver. 729. οὔπως ἅμα πάντα —. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς]

—— οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, ὔτε φυὴν, ὔτ' ἂρ φρένας, ὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γὰρ ——————
——— ἀσφαλέως ἀγορεύει. ———
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος ———. *Odyss.* θ'. 167.

Ἀλλ' ὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τὺς δὲ βυλεύειν καλῶς.
Eurip. Rhes. 106.

——non omnia possumus omnes.——
Virg. Eclog. VIII. 63.

Clark. Ex hoc loco etiam petitum est illud Maharbalis ad Hannibalem, ap. *Livium* XXII. 51. *Non omnia, nimirum, eidem Dii dedere. Vincere scis Hannibal, victoria uti nescis. Ern.*

Ver. 731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν] Apud *Lucianum* περὶ ὀρχήσεως, c. 23.

Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

Cæterum nonnulli totum hunc versiculum *suppositum existimant.* Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρεῖον τὸ ἔπος τῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ σκοπὸς εἷς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν συγκρῖναι Φρονήσει. *Eustath. Clark.* De sanitate lectionis apud Lucianum vid. ibi Interpretes, qui docent, alteram partem versus ex alio loco Odysseæ sumtam ab scriptore memoriter

[redacted]

Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,

" Alii vero in pectoribus posuit mentem late-sonans Jupiter
" Prudentem; cujus quidem, multi fructum-percipiunt homines;
" Quin et urbes servat; præcipue autem ipse, *qui habet, ejus utilitatem* novit.
" Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
" Undique enim te circum, corona belli flagrat:
" Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
" Alii quidem subducunt-se cum armis, alii vero præliantur
" Pauciores contra-plures, dissipati circa-naves.
" Quin *tu*, retrocedens voca huc omnes proceres:
" Deinde vero de summa-rerum inire-poterimus consilium:
" Utrumne in naves multa-transtra-habentes irruamus,

737 Τρῶες δὴ] R. T. 738 ἀφεστᾶσι] MS. F. bene. 740 ἀναχασάμενος] MS.

versus proferente. Crisis Eustathii ducta rursus e Scholiaste Lips. qui addit. Πνεῦμα δὲ τὸ μὲν ἐκεῖνο ἐν πρώτῳ· δεύτερον δὲ τὸ Τῶν πλεονέκτημα. Itaque, ut ille putabat, non ad Deum auctorem referendum. *Ern.*

Ver. 732. τίθει] *Al.* τιθεῖ.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 734. πόλεις] *Al.* πολεῖς, *multos. Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] *Domina Dacier* vocem αὐτὸς, ad ipsum *Jovem* refert. Rectius, ut opinor, *Eustathius:* Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ σημεῖον ἐχούσης ἄλλως ἐν τῷ σώζειν ἑτέρους, — τῆς δὲ Νοήσεως, κἂν μή τινας ἔχῃ σώζειν, ὅμως ὅτως αὐτάρκως ἐχούσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωστικόν.

Ver. 735. ἄριστα.] *Al.* ἄριστον.

Ver. 736. δέδηε·] *Flagrat; non, flagrabat.* Nam *præteritum* istud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, semper indicat *præsens tempus* rei perfectæ: Ideoque a Græcis apte appellatur παρακείμενος· quia *Tempori* isti, quo aliquid rerum *fiat*, *adjacet* nimirum *Tempus* quo id *factum* demum *sit*. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 737. Τρῶες δὲ] *Al.* Τρῶες δή. Sed nihil opus. Vide ad α'. 51.

Ver. 741. Ἔνθεν δ' ἂν] Ἔνθεν δ' αὖ, MS. a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 745. μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ χρεῖος,] Vulgati habent ἀποτίσωνται. Sed *Barnesius* ex *Eustathio* edidit, ἀποστήσωνται· ejusque rei rationem ita reddit. " *Editiones Basileensis et Roma*-" *na Eustathii*, τὸ ἀποστήσωνται *aperte* " *præferunt, in Textu pariter et in* παρ-" εκβολαῖς. *Eustathius*, fol. 937. lin. 16. " et fol. 938. lin. 48. Τὸ δὲ, ἀποστήσωνται " τὸ χθιζὸν χρεῖος τινὲς μὲν γράφουσιν ἀπο-" τίσωνται· ὃκ ἀρέσκοντα δὲ οἱ σοφοὶ, ἀλλὰ

Αἴκ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπή-
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε· [μων·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·

" Si quidem velit Deus largiri victoriam; an vero jam deinceps
" A navibus abeamus illæsi: Certe enim equidem
" Timeo, ne hesternum rependant Achivi
" Debitum: quoniam apud naves vir insatiabilis pugnæ
" Manet, quem non amplius omnino a pugna cessaturum puto."
Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori consilium tutum:
Continuo igitur e curribus cum armis desiliit in terram,
Et eum edita-voce verbis velocibus allocutus est;
" Polydama, tu quidem hic retine omnes fortissimos:
" At ego illuc ibo, et occurram prælio:

743 ἢ μὲν] A. 3. 745 ἀποτίσωνται] MS. edd. vett. præter R. vid. not.

" θέλουσιν εἶναι ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀπο-" σταθμήσωσιν, ἤγουν σταθμῷ ἀποδώσουσιν ἢ λή-" ψονται. *Eandem lectionem* τοῦ ἀποστήσων-" ται *repetit*, fol. 950. lin. 18. *Ita Iliad.* " χ'. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες ἄποινα. " *Ita* ω'. 232. Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα " πάντα τάλαντα. *Ubi Eustathius*, fol. " 1479. lin. 29. Τὸ δὲ στήσας, ἀντὶ τοῦ σταθ-" μήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ ψεύσηται " τὸν σταθμὸν τυχὸν ἐρωτηθείς. Ἐκ τούτου " δὲ, καὶ πρὸ τούτου, τὸ, χθιζὸν ἀποστήσωνται " χρέος, ὡς προηρμήνευται· Καὶ, μεταστῆσαι, " ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μεταλλάξαι εἴρηται μετα-" φορικῶς. Odyss. Υ. 612. *Hesychius*, Ἀ-" ποστήσωνται, ἀποκομίσωνται· σταθμῷ γὰρ ἀ-" πεδίδοσαν. — *Harpocration*, Ἀποστησάμε-" νον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. " Δημοσθένης. *Idem fere Brev. Scholia*, " [ὥσπερ σταθμῷ δεδανεικότες.] *Et Etymolog.* " *magn.* voce Στατήρ. — τὸ γὰρ ἀποστήσων-" ται, ἀντὶ τοῦ ἀπολάβωσιν." His adde *Porphyrium*. Ζητήμ. Ὁμηρικ. 25. Κί-χρηται τῇ ἀπὸ τῶν σταθμῶν διαμετρήσει, καὶ ἐπὶ τοῦ, "Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται " [ita *Editi*, sed necesse est scripserit " *Porphyrius* ἀποστήσωνται] Ἀχαιοὶ χρεῖ-" ος—."—ὡς ἐν ζυγῷ ἴσον στήσαντες, καὶ ἀπο-μετρούμενοι ὄφλημα, — στήσαντες τὸ χρέος. Porro, *medio in vocabulo* ἀποτίσωνται, non recte producitur istud ί. Denique licet eandem in sententia vim habeat horum vocabulorum utrumque; tamen facilius creditu est, verbum usitatius ἀποτίσωνται, ex inusitatiori ἀποστήσωνται ortum esse, quam e contrario ex usitatori inusitatius. Veruntamen judicet Lector eruditus. *Clark.* Etiam Schol. Lips. ἀποτισ. interpretatur σταθμῷ ἀποδώσουσι. Cæterum ἀποστήσωνται reponendum esse, dudum ante Barnesium censuerat *Salmas. de Usur.* p. 579. ubi et de verbo agit. Eadem lectio est clare in optimo Cod. *Voss.* qui est nunc in Bibl. Lugd. Batava, teste Cel. *Valkenar.* Animadv. ad *Ammon.* p. 239. ubi Scholion quod ex eodem MS. profertur, totidem verbis est in MS. Lips. Probat eam lectio-

Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,

"Protinus autem revertar, postquam diligenter illis mandata-dedero."
Dixit, et impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,
Inclamans, perque Trojanos volabat, et *per* socios.
Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis-amantem Polydamanta
Omnes ocyus-accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.
At *Hector* Deïphobumque, vimque Heleni regis,
Asiademque Adamanta, et Asium Hyrtaci filium,
Itabat per primos-pugnatores quærens, sicubi invenire-posset.
Hos autem invenit non jam prorsus illæsos, neque inextinctos:
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,

756 Καὶ ἀγαπ.] MS. vitiose. 757 ἐπεσσεύοντο] Id.

nem etiam Cel. *Alberti* ad *Hesych.* in ἀποτίσονται, ubi v. Intt. et ipsum. Unus scrupulus restat, quod ex analogia græcæ linguæ, quam tam diligenter sequitur *Homerus*, dicendum erat ἀποτήσουσι, cum ἀποτίσασθαι sit *recipere debitum*, non *rependere*. Si ἀποτίσονται est ab *Homero*, ultima in ἀπὸ consideranda erit ut in cæsura, ut δ'. 31. ἀπολῆξῃς, ubi v. aut τὸ τ duplicandum pronunciando. *Ern.*

Ver. 746. παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος] Vide supra ad ver. 324.

Ver. 748. ἆδη] *Al.* ἆδει. Sed hoc, leviculum.

Ver. 749. ἐξ ὀχέων] Sunt qui Poëtam hic reprehendant, tanquam oblitum mandatorum, quæ supra memoraverat, μ'. 81—85. Sed facile intelligi potest, *Hectoris* currum, post effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita secutum, ut tamen plerumque staret ὄπισθε μάχης ἀλλ' πτολέμοιο, ξ'. 430. Reliqui certe currus, extra murum atque vallum usque permanebant (ο'. 3.) Ut recte annotavit *Popius*.

Ibid. ἆλτο χαμᾶζε,] Vid. supra ad γ'. 29.

Ver. 754. ὄρεϊ νιφόεντι] Virgil.

——Tanaimque nivalem. *Georgic.* IV. 517.

Similitudo hic desumpta, partim ex corporis proceritate et robore, partim ex galeæ splendore, et altitudine cristæ. Cæterum, qua ratione ὄρεϊ hic ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, ver. 766. vide supra ad α'. 51. Denique, qua analogia vox νιφόεντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide supra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 757. αὐδήν.] *Al.* αὐδῆς.

Ver. 758. (et infra, ver. 770.) Βίην θ' Ἑλένοιο] Simili plane loquendi ratione, ac, in linguis recentioribus, *regia majestas* ipse scilicet *Rex* est, et *divinitas* ipse *Deus*.

Ver. 759. Ἀδάμαντα,] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 761. οὐδ' ἀνολέθρους·] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ τὸ μὲν ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Vide supra ad α'. 330.

Ver. 766. Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,] Vide supra ad η'. 355.

Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
Ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,

Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminus cominusque vulnerati.
Verum statim invenit pugnæ ad sinistram lachrymosæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ-comæ,
Animos-addentem sociis, et incitantem ad pugnam:
Prope autem stans, *eum* allocutus est probrosis verbis;
" Infauste-Pari, forma præstantissime, mulierose, deceptor,
" Ubi tibi Deïphobusque, visque Heleni regis,
" Asiadesque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?
" Ubi vero et Othryoneus? nunc periit tota a culmine
" Ilios alta; nunc te certa *manet* gravis pernicies."
Illum autem vicissim allocutus est Alexander divina-forma-præditus;
" Hector, quoniam tibi animus *est* insontem culpare,

763 Ἀργείων] A. 2. 3. J. 765 τὸν δὲ τεῦχε'] MS. male. 768 ἐπέεσσιν] F. A. J. R. male. 773 αἰπὺς] abest MS. 777 Οὐδέ με] F. A. 1.

Ver. 767. Θαρσύνονθ'] Vide infra ad ver. 823.

Ver. 769. Δύσπαρι,] Vide supra ad γ'. 39.

Ver. 771. Ἀδάμας,] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 772. νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης] *Al.* κατὰ κρῆς. Virgil

——— ruit alto a culmine Troja.
Æn. II. 290.

——— sternitque a culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 775. ἀναίτιον αἰτιάασθαι,] Male hic *Eustathius*: Σημείωσαι, ὅτι οὐδὲ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἦθος ἀνέμεσον πρὸς Ἕκτορα, εἴγε καὶ αὐτὸς "τάχα κεν ἀναίτιον αἰτιόῳτο" λ'. 653. Istud enim revera erat *Achillis* ἦθος· "Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων, "Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς." υ'. 467. At *Hector* ubique indole atque ingenio *mansuetus*, et γλυκύθυμος describitur; licet *Paridem*, in re et loco opportuno, acrius nonnunquam, non sine causa, reprehenderit. Quare multo adhuc pejus *Domina Dacier*, et *Popius*, qui *Hectorem* hic *injustum*, *violentum*, et *iracundum* depingunt: Ac si ipse sua in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate et pertinacia, fortissimos suorum perdidisset; quorum mortem *Paridi*, non tam ut ig-

Ἄλλοτε δήποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς.
Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·

" Alias fortasse magis cessare a prælio
" Potuerim, cum neque me prorsus imbellem genuerit mater:
" Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,
" Ex eo hic permanentes congredimur cum Danaïs
" Indesinenter: socii autem cæsi sunt *ii*, quos tu requiris.
" Duo soli Deïphobusque, visque Heleni regis,
" Abierunt, longis saucii hastis,
" Ambo manum; cædem autem arcebat Saturnius.
" Nunc vero duc, quo te cor animusque jubeat:
" Nos enim paratissimis animis sequemur, neque omnino puto
" Virtutem *te* desideraturum, quantum quidem *in nobis* virium fuerit:
" Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare."
Sic fatus, flexit fratris animum heros:

780 *κατέκταθον*] MS. male. 784 *ὅππη συ*] MS. a manu pr. sed superscr. *σε*. 785 *δὲ μεμαῶτες*] MS. Ibid. *ἑψόμεθα*] Id.

ignavo quidem et imbelli, (quanquam is et hac in parte a reprehensione non abfuit,) quam ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776. *ἐρωῆσαι πολέμοιο*] MS. a *Th. Bentleio* collatus, *ἐρωήσειν πτολέμοιο*. Vir doctissimus *Henr. Stephanus*, propter præcedentem syllabam longam scribendum hic contendit *πολέμοιο*. Ipse tamen, ut recte observavit *Berglerus*, edidit, *ὁμοίου πτολέμοιο*, *ι'*. 670. Atque in *πτόλις*, *πτολίεθρον*, et similibus, post syllabam alioqui positione longam, sæpe abundat litera, gravioris soni causa. Quod idem in *προτὶ* pro *ποτὶ* frequenter factum, *Stephanus* ipse judicio candido hunc ad locum observavit. *Clark*. Centies in omnibus poëtis in talibus verbis variant MS. et editi, ubi metrum non necessario desiderat duplicem consonantem, ut nihil hic certi sit. Non dubito poëtas aliquam legem probabilem secutos esse: sed eam nos hodie ignoramus. Itaque libri ita sunt audiendi, ut æquabilitas quædam in eodem libro servetur, quantum potest fieri. *Ern*.

Ver. 777. *Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ'*] Pronunciabatur *ἐπ' οὐδ'* vel *ἐπεὐδ'*, duabus syllabis. Vide supra ad *ι'*. 349. et ad *ι'*. 533.

Ver. 778. *Ἐξ οὗ γὰρ*] Refertur istud, *γὰρ*, ad id quod elegantissime reticetur.

Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Perrexerunt autem ire, ubi maxime pugna et prælium erat;
Ubi erat Cebrionesque, et eximius Polydamas,
Phalces, Orthæusque, et divinus Polyphœtes,
Palmysque, Ascaniusque, Morysque, filii [*vel* filius] Hippotionis;
Qui ex Ascania glebosa venerant suis-vicibus
Die præcedenti; tunc vero Jupiter *eos* impulit ad pugnam.
Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini,
Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
Immaniquè cum tumultu mari miscetur, in*surgunt*que multi
Fluctus æstuantes multo-strepitu-resonantis maris,

791 Πολυφόντην] MS. 792 vid. not. 796 πεδίονδε] MS.

Alias forte culpandus fuerim; At Nunc certe in reprehensionem non incurri; NAM ex quo. Clark. Male.

Ver. 781. βίη θ' Ἑλένοιο] Vide supra ad ver. 758.

Ver. 785. ἐμμεμαῶτες] Vide supra ad ver. 46. Item ad α'. 265. ad β'. 818. ad ζ'. 464.

Ibid. οὐδέ τι] *Al.* οὐδέ τι. *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 787. πτολεμίζειν.] *Stephanus,* πολεμίζειν. Vide supra ad ver. 776.

Ver. 789. Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα] Virgil.

—— ruit ad —— ubi plurima fuso
Sanguine terra madet, stridentque hastilibus auræ.
Æn. XII. 690.

Ver. 792. υἷ' Ἱπποτίωνος·] Vulgati habent, υἷε Ἱπποτίωνος. Sed scribendum, ut opinor, cum *Barnesio,* aut υἷ', aut υἷε· ne syllaba videlicet circumflexa corripiatur. *Strabo* citat,

—— υἷε Ἱπποτίωνος,
Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα. ——
Lib. XII. p. 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barnesii* levitatem, qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα, ξ. 514. "*in eodem* "versu *et* fato, *ut* Fratres *potius quam ut* "Filium *et* Patrem" conjunctos; ideo et hic, pro Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος, scribendum existimavit Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα. Quasi vero *Pater et Filius* non tam *interfici simul* potuerint, quam *bini Fratres. Clark.* Quod ait υἷ' aut υἷε scribendum, ne syllaba circumflexa corripiatur, id leve est, cum et aliis locis fiat propter sequentem vocalem. Cæterum MS. Lips. habet υἷ' item Μόνυν a prima manu, sed recentior correxit Μόρυν. *Ern.*

Ver. 793. Οἵ ῥ' ἐξ] *Strabo,* loco jam citato, legit Οἵ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex analogia quidem judico, et probabilior est

[redacted]

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἕθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Tumidi, spuma-albescentes, ante quidem alii, ac deinceps alii:
Sic Trojani, ante quidem alii stipati, post etiam alii
Ære coruscantes cum ducibus sequebantur:
Hector vero præibat, hominum-perniciei par Marti,
Priamides; et ante se tenebat scutum undique æquale,
Pellibus densum; multum autem super-inductum-erat æs:
Circumque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
Quoquoversum vero circum phalangas tentabat pedem-inferens,
Si quo-modo sibi cederent sub-clypeo progredienti:
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.

803 Πάντοσ' ἐΐσην] MS. 804. ῥινοῖσι] MS. recte.

Lectio. *Clark.* Quæ ista analogia sit, non video. In addenda tali exegesi ordinarium est ῥα, ut mox 796. *Ern.*

Ibid. ἀμοιβοὶ] Διαδοχῇ τινι βοηθείας· — πολέμου διάδοχοι, τοῖς προτέροις ἴσοι. — Ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον, ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἐπεκούρησε τοῖς Φρυξί ποτε, ὡς ἐν τῇ γ'. ῥαψῳδίᾳ εἴρηται. *Eustath.*

Ver. 795. ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, —] Ἐπαινεῖται καὶ ἐνταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάλιστα· — δηλοῖ δὲ — τὴν πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἤχου τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν. *Eustath.*

Ver. 796. Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ. *Eustath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς. *Schol.* Quod si verum est, quidni (obsecro) et *scribere* potuisset Homerus, Ἥ ῥα μετὰ βροντῆς —? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (secundum Poëtæ sententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eadem utique origine ac tonitru ipsum, natum.

Ver. 797. ἐν δέ τε πολλὰ] *Al.* ἔνθα τε πολλά. Quod et laudat *Barnesius.* Sed minus recte. Melius enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hic *jam* describitur, oriundos.

Ver. 798. Κύματα παφλάζοντα — φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ. — ποιεῖ δὲ ἐν ταῖς εὐδοκιμούσαις εἰκόσιν ἐπὶ τῶν ἀψύχων ταῦτα·

> Κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινούμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα. [ubi notandum *Aristotelem* voce media, κινούμενα, eas proprie dixisse res, quæ *se* ipsæ *moveant*:] *Rhetoric.* lib. III. c. 11. Cæterum de eo artificio, quo Poëta versus sui numeros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide supra ad γ'. 363.

Ver. 803. Πριαμίδης·] Vide supra ad α'. 398.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι οὕτως
Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
Ἀρήσῃ Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,

Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens;
" O bone, propius accede: cur territas ita
" Argivos? nequaquam pugnæ imperiti sumus,
" Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
" Sane quidem tibi animus sperat direpturum *te* esse
" Naves; in-promptu autem manus ad repellendum sunt et nobis.
" Ac sane longe ante bene-habitata urbs vestra
" Manibus nostris captaque, excisaque erit.
" Tibi vero ipsi aio *tempus* instare, quando fugiens
" Supplicabis Jovi patri et aliis immortalibus,
" Velociores accipitribus ut sint *tui* jubis-pulchris-comantes equi,
" Qui te ad urbem ferant, pulverem-excitantes per campum."
Sic ei locuto supervolavit dextra avis,
Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,

814. 15 *ἡμὴ — ὑμῖν*] F. A. 1. perverse. 816 *ἡμετέροισιν*] MS. 819 *Ἱρήκων*] Edd. vett. præter R. Ibid. *ἔμμεναι*] MS. edd. vett. præter T. 821 *εἰπῶντι*] MS.

Ibid. *πρὸ ἴθεν*] *Al.* *πρόσθεν.*

Ver. 805. *κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.*] *Ὅθεν ἴσως καὶ "κορυθαιόλος" καὶ "κορυθάϊξ" λέγεται. Eustath.* Id quod cum *Porphyrio* facit, qui *αἰόλον* non *varium*, sed *mobile*, semper significare contendit. Vide supra ad *β'*. 816.

Ver. 809. *βιβάσθων·*] *Al.* *βιβάζων.*

Ver. 811. *οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι*] Virgil.

——— non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis.
Æn. XII. 894.

Ver. 814. *ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.*] Virgil.

——— totidem nobis animæque manusque.
Æn. X. 376.

Ver. 815. *ὑμὴ*] *Al.* *ὔμμιν.*

[redacted]

Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἁμαρτοεπὲς, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς Αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσῃς
Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·

Confirmatus augurio: At respondit tamen illustris Hector;
" Ajax blatero, ingens-et-hebes, quid dixisti?
" Utinam enim ego ita sane Jovis filius Ægiochi
" Essem dies omnes, peperissetque me veneranda Juno,
" Honorarer autem sicut honoratur Minerva et Apollo:
" Ut jam dies hæc malum fert Argivis
" Omnibus prorsus; tuque inter illos occideris, si ausus fueris
" Manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum
" Lacerabit: Ac Trojanorum saturabis canes et alites
" Pinguedine et carnibus, prostratus ad naves Achivorum."
Sic utique locutus præibat: Illi vero simul sequebantur
Clamore *cum* immenso, acclamabant autem et copiæ a-tergo.
Sed et Argivi ex-altera-parte acclamabant, neque obliviscebantur
Fortitudinis, sed manebant Troüm invadentes fortissimos:

824 *εἶον ἔειπας*] R. 825 *ὄντως Διὸς*] MS. 826 *τίκοι*] 827 *δ'*] abest MS. 829 *αἴκε θελήσῃς*] MS. 831 *κορέσεις*] Edd. vett. præter F. 832 *νηυσὶ*] R.

Ver. 818. *ἀθανάτοισιν*] Vide supra ad *α'*. 398.

Ver. 819. *ἱρήκων*] Vide supra ad ver. 62.

Ver. 823. *Θάρσυνος οἰωνῷ*] Qua analogia vox *θάρσυνος*, quæ mediam *corripit*, deducta sit ex *θαρσύνω*, quæ eandem *producit*; vide supra ad *α'*. 338. et ad *μ'*. 280.

Ver. 824. *ἁμαρτοεπὲς*,] *Impropria et supervacua effutiens.* Cujus contrarium, *οὐδ' ἀφαμαρτοεπής*, *γ'*. 215. ita reddit Quintilianus; *propriam, (id enim est, non errare verbis,) et carentem supervacuis eloquentiam.* Lib. XII. cap. 10.

Ver. 828. *φέρει*] *Al.* *φέρει*.

Ver. 831. *Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς*] *Al.* *κορέσεις*. Virgil.

—— canibus data præda Latinis,
Alitibusque jaces. —— *Æn.* IX. 485.

Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγάς.

Clamor autem utrorumque pervenit-ad-æthera, et Jovis lucidas-domos.

837 Ἀμφοτέρωθεν] MS.

Ver. 837. Διὸς αὐγάς.] *Barnesius* scribendum conjicit, αὐλάς· quia nimirum, *Odyss.* Γ. 74. legitur Ζηνὸς — αὐλῇ. Sed αὐλαὶ, in plurali, apud *Homerum* non occurrit.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ἸΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ξ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ξ΄. ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ἈΓΑΜΕ´ΜΝΩΝ, συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἥρα δὲ, τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται· καὶ, τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα, λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ξ'.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπαφεν Ὕπνος, ἰδ' Ἥρη.

ΝΕ'ΣΤΟΡΑ δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, δῖε Μαχάον, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη

NESTOREM autem non fugit clamor, bibentem licet;
Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est;
" Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint hæc opera:
" *Solito*-major sane ad naves clamor florentium-ætate juvenum:
" Verum tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,
" Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede

3 Μαχάον] MS. 7 ἄπο] R. 8 ταχὺ] Id. Ibid. εἴσομαι] abest MS. 9 ἑοῖος] R. T.

Ver. 1. Νέστορα δ' — πίνοντά] Connectitur cum eo quod supra narratum est, λ'. 617. etc.

Ibid. ἔλαθεν ἰαχὴ,] Qua ratione, ἔλαθεν, hic ultimam producat; item ἐϋπλόκαμος, ver. 6. et παμφαῖνον, ver. 11. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 3. τάδε ἔργα·] Cod. *Harleian*. a *Th. Bentleio* collatus, τάδε ἔργον.

Ver. 5. καθήμενος] *Al.* παρήμενος.

Ibid. αἴθοπα οἶνον,] Vide supra ad α'. 462.

Ver. 9. ἑῆος,] *Al.* ἑοῖο. Nempe ex ver. 11. infra. Haud satis venuste; Non enim auribus placent tres versus perpetui ὁμοιοτέλευτοι.

Ver. 11. ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.] Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυ-

[redacted]

Θερμήνῃ, καὶ λούσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·
Ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι'· ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,

" Calefaciat, et abluat tabum sanguinolentum:
" At ego conscensa actutum cognoscam specula."
Sic fatus, scutum sumpsit affabre-factum filii sui,
Jacens in tentorio, Thrasymedis equûm-domitoris,
Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris sui.
Sumpsit porro et validam hastam, præfixam acuto ære:
Stetitque extra tentorium, protinusque inspexit rem indignam,
Hos quidem turbatos, illos vero turbantes a-tergo,
Trojanos *utique* ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum.
Ut vero quum nigrescit pelagus magnum unda tacita,
Præsentiens stridulorum ventorum celeres motus
Nullo-effectu, neque videlicet provolvitur in-hanc-vel-illam-partem,
Antequam aliquis certus descenderit a Jove ventus:
Sic senex *secum* agitabat, distractus animo
Bifariam: utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,

13 Δὲ *παρὰ κλησίης*] MS. *παρὰ* ferri posset si esset *κλισίῃ*. *κλισίης*] R. vitiose. 14 *ὄπισθεν*] MS. F. A. 2. 3. J. male. 16 *πορφύρει*] MS. 18 *οὐδ' ἑτέρωσε*] F. A. J. T. 21 *καθ' ὅμιλον*] F. A. J.

τῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, Θ'. 191.

Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον· αἴκε λάβωμεν
Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἥκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν.
Schol.

Ubi notandum, *αἴκε* et *ἥκει* scriptum, pro eo quod vulgo legitur, *ὄφρα* et *ἵκει*.

Ver. 16. *ὅτε πορφύρῃ πέλαγος — κύματι κωφῷ, — Αὔτως,*] De prosodia vocabulorum *πορφύρειν* et *πορφύρεος*, vide supra ad *α'*. 338. *Κύματι κωφῷ*, illud est quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu*. Cæterum de toto hoc loco *Scaliger*, erga Homerum plerumque iniquior: " Mirifice sane Homerus *surdum* fluctum dicit, et colorem tantum assignat mari

Ἠὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης

An ad Atridem Agamemnonem, pastorem populorum.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Proficisci ad Atridem: Illi interim alii alios interficiebant,
Pugnantes: resonabat autem eis circa corpus æs solidum,
Dum ferirentur ensibusque et hastis utrinque-acutis.
Nestori autem obviam-facti-sunt Jovis-alumni reges
A navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
Tydides, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon.
Longe enim seorsum a pugna subductæ erant naves *ipsorum*,
Littore in maris cani: nam primas in-planitiem
Traxerant, et murum ad puppes ædificarant.
Haud enim, quamvis latum esset, potuit omnes
Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.
Ideo alias-ante-alias-more-scalarum subduxerant, et implerant totius

26 Νισσομ.] MS. male. Ibid. ξίφεσι] MS. Ibid. ἀμφιγύοισιν] Edd. vett. præter T. male. 28 πὰρ νεῶν MS. 30 γὰρ ἀπαν.] F. A. J. non male. nam γὰρ producitur per cæsuram. 32 ἴδειμον] MS. male.

"*purpureum*, non autem μαρμαρυγὰς, "aut φλοῖσβον, aut σφαραγὸν, ut alibi. "Et dixit, αὔτως· Latine dicas eleganter, "*Tantum*; id est, *nihil præterea*." Poëtic. lib. V. cap. 3.

Ver. 18. οὐδ᾽ ἐτίρωσε,] *Al.* οὐδ' ἐτίρωσε.

Ver. 19. κεκριμένον] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 20. δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν Διχθάδι'·] Virgil.

—— animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc. *Æn.* IV. 285.

Ver. 23. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est. *Æn.* IV. 287.

Ver. 30. ῥ'] Deest in MSS. *Harleianis* duobus.

Ibid. νῆες] *Naves* ipsorum; Nempe *Diomedis*, *Ulyssis*, et *Agamemnonis*.

Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνέεργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ

Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
Itaque hi cupientes-videre tumultum et pugnam,
Hasta nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsis
Animus in pectoribus: *iis* vero obviam-factus-est senex
Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
Quem et voce-edita allocutus est rex Agamemnon;
" O Nestor Neleïde, magna gloria Achivorum,
" Cur relicto prælio viros-perdente huc venis?
" Metuo utique ne jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
" Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
" Non prius *se* a navibus ad Ilium rediturum esse,
" Quam igne naves incendisset, interfecissetque et *nos* ipsos.
" Is utique sic concionabatur: illa *autem* sane nunc omnia perficiuntur.
" O dii-immortales, certe igitur et cæteri bene-ocreati Achivi

35 *εἴρυσαν*] F. 38 *σφί*] MS. 40 *πῆξε*] A. 2. 3. vid. not. 43 *Δεῦρ' ἱκάνεις*] F. R. A. 1. 45 *Τρώεσσιν*] MS. videtur voluisse dare *Τρωσὶν*. 49 *ἐϋκνήμιδες*] MS.

Ver. 31. *τὰς γὰρ πρώτας*] *Primas* hic dicit a parte *Terræ;* nempe a *Mari* maxime *remotas*. *Primas* infra, ver. 75. dicit a parte *Maris;* nempe *Mari* maxime *propinquas*. *Clark*. Nam primas s. proximas littori tantum subduxerant, et a tergo earum struxerant murum. Subducuntur naves, versa ad mare prora, puppi ad terram. *Ern.*

Ver. 37. *ὀψείοντες*] *Al.* apud *Eustathium*, *ὀψαύοντες*. Satis invenuste. *Clark*. Lectio *ὀψαυ.* est Ptolemæi Epitheti ap. Eustathium p. 996. A. *Ern.*

Ver. 40. *πτῆξε*] *Al.* *πῆξε*. *Clark*. Schol. MS. Lips. Ἡρωδιανὸς πῆξεν ἀποδέχεται, ἵν' ᾖ τὸ ἐν ἀκινησίᾳ ἐποίησεν· ἐπί τινι γὰρ χαλεπῷ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ ὑπώπτευσαν· ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν, ὁ λόγος αὐτοῦ. Ἀρίσταρχος δὲ πτῆξεν ἀντὶ τοῦ ἐταπείνωσεν ἢ ἐπτόησεν. Πῆξε probavere et alii Grammatici. Πτῆξε ag-

Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥςπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέςωρ·
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαςον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
Ὣς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔςαι τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

" In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles;
" Neque volunt pugnare ad puppes navium."
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Certe *jam* hæc ipsa-re advenerunt, nec sane alio-modo
" Jupiter altitonans ipse *hæc jam* moliri-potuerit.
" Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
" Inviolabile naviumque et *nostrûm* ipsorum munimen fore:
" Hi autem ad naves veloces pugnam animo-obstinato sustinent
" Indesinenter: neque jam amplius noveris, diligenter licet speculans,
" Utra-ex-parte Achivi agitati turbentur:
" Adeo promiscue cæduntur, clamorque ad cœlum it.
" Nos vero deliberemus, quomodo futura sint hæc opera,
" Si quid consilium proficiet: Pugnam vero non nos suadeo

50 ἐκ θυμοῦ] Id. male. 56 εἶλαρ] R. 60 Οὐρανὸν ἱκάνει] MS. male.

novit Hesychius, qui huc respexit in Glossa πτῆξε, εἰς φόβον ἤγαγε. Lectioni πτῆξε adversatur usus, qui id verbum neutrum esse vult, non activum, pro qua forma hic unus locus profertur, nisi forte corrigas θυμὸς. Πῆξε exprimit latinorum *defixit*. *Ern.*

Ver. 43. φθισήνορα] Vide supra ad γ'. 339.

Ver. 45. Ὥς ποτ'] *Al.* Ὅς ποτ'.

Ver. 46. ἀπονέεσθαι,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 48. θ' ὥς] Cod. *Harleianus*, τώς.

Ver. 50. ὥςπερ Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad γ'. 324.

Ver. 52. ἱππότα Νέςωρ·] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 53. τετεύχαται,] *Jam adsunt*. Vide ad α'. 37.

Ver. 55. ᾧ ἐπέπιθμεν,] *Barnesius* ex *Eustath.* citat, ὡς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit *Eustathius*.

Ver. 61. τάδε ἔργα,] Cod. *Harleian.* τόδε ἔργον.

Ver. 62. οὐκ ἄμμε —· οὐ γάρ πως βεβλημένον] De voce ἄμμε, vide supra ad α'. 59. *Barnesius* (quocum faciunt et Codd. *Harleiani* bini) edidit, οὐκ ὔμμε· quia *Nestor* scilicet, "*cum ipse minime vulneretur, non rec-" te videtur numerare se inter vulneratos.*"

Δύμεναι· ὐ γάρ πως βεβλημένον ἐςὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προςέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων·
Νέςορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
Τεῖχος δ' ὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, ὐδέ τι τάφρος,
Ἧι ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω πυ Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμυς ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιύς.
Ἤιδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,

"Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare."
Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;
"Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
"Murus vero non profuit structus, neque quid fossa,
"Qua facienda multa passi sunt Danai, sperabantque animo
"Inviolabile naviumque et *sui* ipsorum munimentum fore;
"Ita sane videtur Jovi præpotenti gratum fore,
"Inglorios perire longe ab Argis hic Achivos.
"Equidem noram enim, quando lubens Danais auxiliabatur;
"Scio autem nunc, quod illos [*Trojanos*] quidem æque ac beatos deos
"Gloria-insignit, nostros vero animos et manus quasi-vinculo-ligavit.
"Verum agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
"Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,

66 τεῖχος ὐκ] A. 1. 70 νωνύμυς] A. 2. 3. J. T. ut alibi. 73 κυδαίνει] A. 2. 3. J. vitiose.

Attamen satis recte se habet et istud, ἄμμι: Refertur enim ad *Nestorem* et *Agamemnonem*, qui hic *interloquuntur*. Sententia autem est; "*Pugnam ut nos in-* "*eamus, equidem auctor non sum; quum* "*Tu vulneratus sis.*" Quod idem similiter et ad *Diomedem* et ad *Ulyssem* (ver. 28. 29.) dictum intelligi potest.

Ver. 69. ὑπερμενέϊ φίλον] Qua ratione, ὑπερμενέϊ, hic ultimam producat; item κεν, ver. 79. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 70. Νωνύμυς] Vide supra ad ν'. 227.

Ver. 72. Οἶδα — ὅτι] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 74. ἐγὼν εἴπω,] *Al.* ἐγὼ εἴπω.

Ver. 75. ὅσαι πρῶται] *Primas* hic dicit a parte *Maris*; nempe *Mari* maxime *propinquas*. *Primas* antea, ver. 31. dixerat a parte *Terræ*; nempe a *Mari* maxime *remotas*.

Ver. 76. πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα] *Schol.* Ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὺς ἕνεκα τῆς καθ' ἑαυτὸν χρησίμυ, αἴτιος γενέσθαι τῦ πάντας ἀπολέσθαι. Virgil.

—— fugam Danaï Troja cupiere relicta
Moliri, et longo fessi discedere bello.
Æn. II. 108.

Ver. 77. ἐπ'] *Al.* ἀπ'.

Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·
Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, ὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἠπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προςέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίυ ςρατῦ ἄλλυ
Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέυς πολέμυς, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαςος.

" Trahamus, omnesque deducamus in mare vastum;
" In alto vero anchoris stabiliamus, donec venerit
" Nox intempesta, si vel in ea abstineant a pugna
" Trojani; deinde vero deducere poterimus naves omnes:
" Non enim reprehensione dignum est, fugere malum, ne per noctem quidem.
" Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum, quam *qui* captus fuerit."
Illum autem torve intuens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;
" Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?
" Perdite, utinam ignavo exercitui alii
" Præesses, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
" A juventute dedit etiam usque-ad senium conficere
" Ardua bella, donec perierimus singuli.

76 Ἐρύσομεν] F. 77 ὁρμίσομεν] MS. ὁρμήσομεν] F. A. J. Ibid. ἀπ' ἐυνάων] F. 78 εἴκεν τῇ] MS. 81 ἠὲ ἁλώῃ] MS. F. A. J. quod placet. 84 αἴθ' ὄφιλες] MS. 87 φθιόμεθα ἕκαςοι] MS.

Ver. 78. ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται] Friget hic καὶ, cum sensus requirat *si forte noctu* etc. Suppetias fert MS. Lips. qui habet εἴ κεν. Forte scripsit Homerus ἤν κεν. Locus ejusdem sententiæ adjuvat λ'. 798. αἴ κε-ἀπόσχωνται etc. *Ern.*

Ver. 79. ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·] Etiam illas, quæ longius a Mari in planitiem usque protrusæ essent; ver. 31. 32.

Ver. 80. οὐδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλύξαι· Apud *Maxim. Tyrium*, §. 25. Ut notavit *Barnesius*.

Ver. 81. ἤπερ ἁλώῃ.] *Al.* ἠὲ ἁλώῃ.

Ver. 84. Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες] Αἰδῶνται τὺς παῤῥησιαζομένυς, καὶ θαυμάζυσι τοὺς δὲ μεμφομένους ἀντιγναλῶσι, καὶ καταφρονῦσιν· Ὥσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παῤῥησιάζεσθαι δοκῦντα μετρίως, ὑχ' ὑπέμεινε· τῦ δ' Ὀδυσσέως καθαπτομένυ πικρῶς, καὶ λέγοντος,

" Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίυ ςρατῦ ἄλλυ
" Σημαίνειν,"

εἴκει καὶ καρτερεῖ.—Οὗτος μὲν γὰρ ὐκ ἔχων ἰδίαν πρόφασιν ὀργῆς, ἐπαῤῥησιάζετο πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖνος δὲ δι' αὑτὸν ἐδόκει μάλιστα χαλεπαίνειν. *Plutarch. de Adulat. et Amici discrim.*

Ver. 85. οἷσιν ἄρα] *Quibus utique*—; *Quibus, ut scis*—.

Ver. 86. Ἐκ νεότητος —.] Apte et appo-

Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
Τόσσοιδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ

" Siccine vero tibi-fert-animus Trojanorum urbem latas-vias-habentem
" Derelinquere, cujus gratia perpetimur-ærumnosi mala multa?
" Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
" Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omnino habuerit,
" Quicunque norit suo *in* animo sana loqui,
" Sceptriferque fuerit, et ei paruerint copiæ
" Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.
" Nunc autem tuam improbo omnino sententiam, quam dixisti:
" Qui jubes, prælio jam-conserto et pugna,
" Naves bonis-transtris-instructas in mare deducere, ut adhuc magis
" Trojanis quidem optata contingant, *jam* superioribus licet *pridem:*
" In nos autem gravis pernicies ingruat: Non enim Achivi

90 Μήτις ἄλλος] Edd. vett. male. 92 ἐπίσταιτο] MS. ἐπίσταται] R. 93 πειθοίατο] MS. 94 τόσσοι δὲ] R. ὅσσοισι] MS. recte. tum σιν adscr. manu rec. 95 ἔειπες] MS. manu sec. 99 ἐπιῤῥέπει] MS.

site hæc ad *Romanorum* Antiquiores transduxit *Plutarchus* in *Marcello: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ Θεὸς, ὥσπερ Ὅμηρος εἴρηκεν,*

" Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
" Ἀργαλέους πολέμους,"

καὶ τοῖς τότε πρωτεύουσι Ῥωμαίων, sub initio.

Ver. 88. Οὕτω δὴ] *Siccine vero, quæso.*

Ver. 89. Καλλειψειν,] *Al.* Καλλιπέειν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος] Ita edidit *Barnesius*, ex duobus MSS. et ex *Odyss.* τ'. 486. Quibuscum faciunt et Codd. *Harleiani*. Recte, ut opinor. *Al.* Σίγα, μήτις ἄλλος. *Clark.* Μήτις τ' habet etiam MS. Lips.

Ver. 92. ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν] Vide ad α'. 51. n. 8. 10. Cæterum *Barnesius* hic, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odyss.* θ'. 240. edidit, ἐπισταίη ᾗσι φρεσίν. *Eustathius*, quocum facit unus apud *Barnesium* MS. legit ἐπίσταται. Quæ si vera sit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barnesius*) scripsisse *Homerum*, ἐπίσταται ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν. Nec invenusta denique est altera ejusdem conjectura; ἐπίσταιθ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν. *Clark.* MS. Lips. ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσσίν.

Ver. 97. ἑλκέμεν,] *Al.* ἕλκειν. Apud *Platonem* de Legibus, lib. IV.

Ver. 98. ἐπικρατέουσι] *Al.* ἐελδομένοισι· Ibid.

Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
Ἢ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγγὺς ἀνήρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε

" Sustinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;
" Sed respicient, cedentque pugna.
" Tunc sane tuum consilium nocebit, princeps populorum."
Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon;
" O Ulysse, valde quidem meum attigisti animum increpatione
" Gravi; sed neutiquam ego invitos jubeo
" Naves bonis-transtris-instructas in mare deducere filios Achivorum:
" Nunc vero *utinam* sit, qui isto melius consilium dicat,
" Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti adfuerit."
Inter hos vero et locutus est pugna strenuus Diomedes;
" Prope *adest* vir, non diu inquiremus; si quidem velitis

100 σχήσουσι] MS. bene. 101 ἀλλὰ ἀποπτ.] Edd. omnes. ἀλλ'] MS. vid. not. 104 Μάλα περ] MS. F. A. J. quod placet. 105 ἐγὼ] MS. 107 ὅστις τῆσδε] MS. quod ferri et ipsum potest. ὅστις δὲ] T.

Ver. 101. Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν,] Vulgg. Ἀλλὰ ἀποπτανέουσιν. *Barnesius*, intoleranda audacia atque etiam inscitia, edidit de suo, Αὐτὰρ ἀποπτανέουσιν· ac si αὐτὰρ, quod ordine disposita atque sequentia connectit, idem esset atque ἀλλὰ, quod inter se opposita disjungit. *Eustathius* edidit, Ἀλλ' ἀποπτανέουσιν· Ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. *Hesychius* habet, ἀποπαπτανύουσι. (περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσι.) Quem ad locum annotat *Gesnerus*, "*forte* "*legendum* ἀποπτανύουσι." et *Jos. Hill*, ἀποπαπτανύουσιν. Ex his Celeberrimus *Ricardus Bentleius* olim viderat scribendum, ἀποπαπτανέουσιν. Atque eam demum veram esse lectionem ostendunt MSS. *Vatican* et *Florentin.* in quorum utroque ita scriptum reperit Vir doctissimus *Thomas Bentleius*. *Clark.* MS. Lips. habet ἀλλ' ἀποπτ. Sed Scholiastes docet vitiosam esse scripturam pro ἀποπαπτανέουσιν. Sic enim habet. Ἀλλ' ἀποπτανέουσιν περιβλέψουσι καὶ πτοηθήσονται· δηλονότι περὶ τὴν καθολικὴν γινόμεναι· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ παπταίνω παπτανῶ παπταίνω. Itaque recte a Clarkio editum est ἀποπαπτανέουσιν, idemque apud Hesychium recipiendum erat. *Ern.*

Ver. 102. Ἔνθα κε σὴ βουλὴ] *Barnesius* mallet legendum, Ἔνθα σε σὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni soli*, sed et *toti exercitui* perniciosum fore ait *Ulysses* consilium *Agamemnonis.*

Ibid. ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἷ' ἀγορεύεις apud *Platonem*, loco jam supra citato.

Ver. 105. ἄνωγα] Vide supra ad Θ'. 322. et ad α'. 37.

Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαςος,
Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤικεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
Πλαγχθείς· ὡς γάρ πυ Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήςοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα

"Obsequi; et haud præ ira *sententiam meam* vituperetis unusquisque,
"Eo quod natu minimus sim inter vos:
"Patre tamen ex nobili et ego genere glorior esse
"Tydeo, quem Thebis ingesta terra cooperuit.
"Portheo enim tres filii egregii procreati sunt,
"Habitabant autem in Pleurone, et excelsa Calydone,
"Agrius, et Melas, tertius vero erat eques Œneus,
"Patris mei pater; virtute autem præstabat inter illos.
"Ast hic quidem ibidem vixit; pater vero meus Argis habitavit,
"Actus erroribus; ita enim Jupiter voluit, et dii cæteri.
"Adrasti autem duxit *unam* e filiabus, habitabatque domum

108 ἀσμένῳ] MS. Lips. in marg. γρ. ἄσμενος. 112 νεώτερος] R. 114 Καλύπτει] MS. R. 119 μεῖναι] MS.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη, ὃς —] Pulchre hos versus παραφράζει *M. Antoninus*. lib. VI. §. 21. Εἴ τις με ἐλέγξαι, καὶ παραστῆσαί μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω δύναται· χαίρων μεταθήσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη. Et §. 30. Τὸ ἀνέχεσθαι ἀντιβαινόντων παῤῥησιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτοῦ, καὶ χαίρειν εἴ τις δεικνύοι κρεῖττον. Et lib. I. §. 16. Τὸ ἀνεξικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctissimus *Gatakerus*, lectu sunt dignissima. Cæterum istud, νῦν δ' εἴη, exponunt *Scholia inedita* in Codice *Harleiano*, ἴτω, "*prodeat.*" *Clark*. Sic et Pseudo-didymus et Schol. MS. Lips. Sed obstat δὲ in clausula sequentis versus. Gl. MS. Urat. ὑπάρξει. *Ern.*

Ver. 109. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 110. ματεύσομεν,] *Al.* μαστεύσομεν.

Ver. 111. κότῳ] *Al.* χόλῳ.

Ver. 112. νεώτατός] *Al.* νεώτερος.

Ver. 114. κάλυψε.] Cod. *Harleian.* καλύπτει. *Clark*. Sic et MS. Lips. (sed supra scriptum κάλυψε) et ed. Rom. In Commentario autem Eustathii habet κάλυψε. *Ern.*

Ver. 116. Ὤικεον] Pronunciabatur ᾤκεν, vel ᾤκευν· quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 117. ἱππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 118. ἐμεῖο] Cod. *Harleian.* ἐμοῖο.

Ver. 119. μεῖνε,] *Al.* μίμνε.

'Αφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρȣραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαςο δὲ πάντας 'Αχαιȣ̀ς
'Εγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκȣέμεν, ὡς ἐτεόν περ.
Τῷ ȣ̓κ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κ' εὖ εἴπω.
Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ ȣ̓τάμενοί περ, ἀνάγκῃ·
'Ενθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
'Εκ βελέων, μή πȣ́ τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλȣς δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ,

" Divitem opum, abundeque ei erant arva
" Tritici-feracia, multique plantarum erant horti seorsum;
" Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem supra omnes Achivos
" Hastæ-peritia: hæc vero audienda erant vobis, ut verum est.
" Ideo non me genere quidem ignavum et imbellem putantes,
" Sententiam spreveritis libere-prolatam, quam quidem recte dixero.
" Agite, eamus ad pugnam, etsi vulnerati, præ-necessitate:
" Ibi deinde ipsi quidem propinqui-stemus prælio,
" Extra tela, ne forte quis super vulnere vulnus accipiat:
" Cæteros vero adhortantes immittemus: qui jam pridem,

121 'Αδράστοιο] Id. 123 ἦσαν ὄρχ.] F. A. J. vitiose. 126 γε] abest F. A. J. 127 ἀτιμήσαιτε] MS. R. Ibid. ὅν κεν εὖ εἴπω] Edd. vett. 131 'Οτρύνοντες] MS. 133 τȣ̃ μῦθον κλ.] MS. 135 ἀλεισκ.] A. 2. 3. J. vitiose. 137 χεῖρα] MS. F. A. 1. R.

Ibid. νάσθη,] *Al.* ναῖε. *Clark.* Omnes edd. vett. habent νάσθη.

Ver. 122. ἄρȣραι] Vide supra ad ζ. 142.

Ver. 123. ὄρχατοι] *Schol. Vulgg.* Αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, κῆποι. *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*; ὄρχατος, ἡ ἔνρυθμος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125. τὰ δὲ μέλλετ' ἀκȣέμεν,] *Hæc benigne audietis. Hæc benigne vobis audienda erant.* Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. *Schol.*

Ver. 127. ἀτιμήσητε] Cod. *Harleian.* ἀτιμήσαιτε. *Clark.* Sic et MS. Lips.

Ibid. ὅν κ' εὖ εἴπω.] *Al.* ὅν κεν εὖ εἴπω.

Ver. 128. καὶ ȣ̓τάμενοί περ,] Ver. 28. 29. et 63.

Ver. 129. ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,] *Schol.* ἀπεχώμεθα. Quod recte reprehendit *Barnesius*; citatis ex *Thucydide*, πολέμȣ ἔχεσθαι, et ἔργȣ ἔχεσθαι, quæ contrarium fere sonant ac ἀπέχεσθαι. *Eustathius*, τὸ δὲ ἐχώμεθα δηϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τȣ̃ ἐπεχώμεθα. — ἢ μᾶλλον ἀντὶ τȣ̃ ἀπτώμεθα μάχης, ὡς ἐγχωρεῖ, ἐκ βελέων· τȣτέστιν, ἀπόμαχοι μὲν ὄντες, κοιρανέοντες δέ. *Clark.* Scholiastes citatus videatur ex Eustathio corrigendus ἐπεχώμεθα, nisi et Schol. MS. Lips. ad hæc verba: λείπει ἡ ἀπὸ, τὸ δὲ ἔπειτα ἀντὶ τȣ̃ δή. Sane sensus est: *nos quidem procul prælio extra teli jactum manebimus, sed* etc. Falsumque est ἔχεσθαι cum genitivo semper esse *occupari re aliqua*, cum centies dicatur pro *abstinere*, etiam apud *Homerum*, ut supra ν'. 747. quod multi imitati sunt. Inde est etiam pro *liberum esse ab re aliqua*, s. *liberatum*, ut apud Lucian. de Dea Syria 22. ἔχεσθαι μανίης. ubi vid. Cel *Gesnerus*. *Ern.*

Ver. 131. ὀτρυνέοντες] *Al.* ὀτρύνοντες. Utrumque salva prosodia. Vide ad α'. 538.

Θυμῷ ἦρα φέροντες, ἀφεςᾶσ', ἐδὲ μάχονται. [το·
῞Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθον-
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμ-
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς 'Εννοσίγαιος, [νων.
'Αλλὰ μετ' αὐτὲς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' 'Αγαμέμνονος 'Ατρεΐδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
'Ατρεΐδη, νῦν δή πε 'Αχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ ςήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν 'Αχαιῶν
Δερκομένῳ· ἐπεὶ ἔ οἱ ἔνι φρένες, ἐδ' ἠβαιαί.

" Animo gratificantes, seorsum stant, nec pugnant."
Sic dixit: Illi vero ei omnino quidem auscultabant, atque obsecuti sunt:
Perrexerunt itaque ire, præibatque ipsis rex virorum Agamemnon.
Neque vero cæcam-speculationem habuit inclytus terræ-quassator [*Neptu-*
Sed ad ipsos accessit, seni viro similis: [*nus,*]
Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ,
Et eum edita-voce verbis alatis allocutus est;
" Atride, nunc utique Achillis perniciosum cor
" Lætatur in pectoribus, cædem et fugam Achivorum
" Aspicientis; quoniam non ei inest mens, ne exigua quidem.

139 'Αχιλῆος] MS. 140 γήθει ἐν] Edd. vett. præter R. quod verum puto. Hes. et Suid. γήθειν, χαίρειν. item Etym. in γηθόσυνος. γηθέει, quod e Barn. habet Clark. nuspiam reperi. Ed. R. γηθεῖ, item Eust. qui tamen et γήθει legi posse concedit. 141 δερκομένε] Edd. vett.

Ibid. ἐνήσομεν,] Schol. MS. Lips. ἐνήσομεν τῷ πολέμῳ· οἱ δὲ ἀνήσομεν, ἤτοι πείσομεν. Il. ε'. 761. ἄφρονα τῦτον ἀνέντες, ubi Pseudo-Did. ἀναπείσαντες. et infra 209. ἀνέσαιμι eodem sensu. *Ern.*

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες,] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν. Recte. *Barnesius* θυμῷ exponit, *Iræ;* ut de iis scilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, importunum est.

Ver. 134. ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut par erat.* — *Præibatque, ut solitus est.*

Ver. 136. μετ' αὐτὲς] *Schol.* 'Αντὶ τῦ, πρὸς αὐτές. Quod admodum invenuste est dictum et jejune. Nam πρὸς αὐτὸς ἐλθεῖν, est *advenire* solummodo: at μετ' αὐτὲς ἐλθεῖν, est *ita advenire*, ut iis, ad quos adveneris, deinceps *intersis*. Haud multum dissimili ratione, apud Latinos; aliud est, si dicas, *Hæc Romæ acta sunt;* aliud, si dicas, *Hæc ad Romam acta sunt.* Prius nimirum iis de rebus, quæ tam *intra*, quam *extra* urbem sint actæ, recte dicas; Posterius, ni fallor, non nisi de iis quæ *extra* urbem. *Clark.* Argutæ nugæ. Ergo v. c. mox v. 173. Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, non est *in domo*, sed *prope domum*. *Ern.*

Ibid. φωτὶ ἐοικώς·] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.
Æn. IV. 558.

Ver. 139. 'Αχιλλῆος] Vide supra ad ν'. 324. Et, de prosodia; ad α'. 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐνὶ] *Al.* Γηθέει ἐν. *Clark.* Vid. Var. Lect. Et erat hoc probandum ei, qui syllabam circumflexam corripi nolebat. *Ern.*

Ver. 141. Δερκομένῳ·] Ita edidit *Barnesius*, recte et venuste, ex MS. et ex *Eustathio*. Quamvis enim apud *Eustathium* hoc quidem in loco corrupte legatur, quod habent Vulgati, δερκομένε hoc tamen ali-

'Αλλ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλοιτο, Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
Σοὶ δ' ἔπω μάλα πάγχυ Θεοὶ μάκαρες κοτέεσιν·
'Αλλ' ἔτι πε Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Εὐρὺ κονίσσεσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὲς
Φεύγοντας προτὶ ἄςυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
'Ανέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ ςήθεσφιν ὄπα κρείων 'Ενοσίχθων
Ἧκεν· 'Αχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάςῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,

" Verum ille quidem sic pereat, deusque illum ignominia-afficiat;
" Tibi vero nondum prorsus omnino dii beati irati sunt:
" Sed adhuc sane Trojanorum duces atque principes
" Latum pulvere-implebunt campum; tuque videbis ipsos
" Fugientes ad urbem, a navibus et tentoriis."
Sic locutus, altum exclamavit, cursu-concitus per campum.
Quantum utique novies-mille exclamant, vel decies-mille
Viri in pugna, certamen committentes Martis;
Tantam ex pectoribus vocem rex quassator-terræ
Emisit: Achivis autem ingens robur immisit unicuique
In cor, ut indesinenter pugnarent et præliarentur.
Juno autem inspexit, aureum-solium-habens oculis;

142 ἀπόλλοιτο] MS. 145 κονίσσεσι] MS. bene. κονίεσιν] J. vitio operarum. Ibid. αὐτὸς] MS. superscr. ὺς. 146 ποτὶ] R. T. 148 'Εννεάχιλοι — δωδεκάχιλοι] R.

bi ita citat *Eustathius*, ut non potuerit non legisse, διερχομένῳ. Nempe, ad *Odyss.* ί. 256. "'Ημῖν — δυσάντων," (cujus constructionis ratio non multum abludit ad ista quæ occurrit apud Latinos, "*nostros vidisti* "*flentis ocellos:*") annotat *Eustathius*, syntaxin istam, ex aliorum locorum non absimilium analogia, concinnam esse et elegantem. Sic enim, *inquit ille*, ἐν τῷ,

Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλώλει,
Νύκτα φυλασσομένοισι. — *Iliad.* κ'. 187. Καὶ,

——— 'Αχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ——— φόνον ——— 'Αχαιῶν
Δερκομένῳ· ——— *Iliad.* ξ'. 139. 141.

ἄφυλι γὰρ "δερκομένε" εἰπεῖν. Καὶ,

——— τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνούσῃ, ——— *Odyss.* ψ'. 205. 206.

——— τοίνυν — ἐκ ἂν εἴη — σόλοικον — διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν, καὶ ἀσόλοικοι. Ad hæc addit *Barnesius*, τὸ,

——— σφίσι θυμὸς
Λευσσόντων. ——— *Odyss.* ζ'. 155. 157.

Mira tamen ἀσυςασία, in versu isto jam citato, *Odyss.* ψ'. 206. quam lectionem qui præferrent, *elegantiæ imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odyss.* ί. 256. eandem ipse prætulit, suoque in loco scripsit, scribendumque contendit, Σήματ' ἀναγνούσης, *Odyss.* ψ'. 206. *Clark.* Δερκομένῳ est etiam in MS. Lips. Videntur antiquitus MSS. in hac lectione dissensisse. Non est autem necessarium, ut Eustathius hic habuerit διερκομένῳ, quia ad Odyss. l. c. sic hunc locum profert. Totum illum lo-

Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίυ· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· ςυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον Αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίςη φαίνετο βυλή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτὴν,
Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧι χροιῆ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.

Stans, ex Olympo a vertice; statimque agnovit
Satagentem quidem, pugnam per gloriosam
Fratrem-germanum et levirum, gaudebatque animo:
Jovem vero in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ
Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.
Anxie igitur cogitavit deinde magnis-oculis veneranda Juno,
Quomodo deciperet Jovis animum Ægiochi:
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
Ire ad Idam, postquam scite ornasset se ipsam,
Si forte *ille* cuperet juxta-dormire amore
Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundumque dulcemque
Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.

151 ἧκε] MS. male. 'Αχαιοῖσι] Id. 152 κραδίῃ ἄληκτον] MS. 154 'Ολύμπου] Id. 160 ὅπερ] MS. male.

cum de hac constructione ibi in aliquo commentario repererat, eumque posuit securus negligensque, quid in singulis locis ante habuisset. Centies hoc antiquis et recentioribus interpretibus accidit. *Ern.*

Ver. 146. προτὶ] *Al.* ποτί.

Ver. 148. Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον,] Ingens nimirum *e littore* oriebatur militum ad pugnam invicem se hortantium clamor. Cæterum *Aristarchi* hoc in loco sive emendationem, sive interpretationem, ἐννεάχειλοι, ἄνδρες ἐννέα χείλη ἔχοντες, recte damnat *Eustathius.*

Ver. 152. πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide supra ad η'. 232. et 279.

Ver. 154. ἀπὸ ῥίυ·] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; item τε, ver. 164. et τὸν, ver. 166. etiam extra cæsuram: et δὲ, ver. 171. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 159. βοῶπις] Vide supra ad α'. 43. 58. et 551.

Ver. 161. Ἥδε δέ — ἀρίςη] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

Ver. 162. ἐντύνασαν] Vide supra ad ι'. 720. et ad ι'. 203.

Ibid. ἓ αὐτὴν,] Ita *Barnesius;* Recte. Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἓ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνηθες. *Eustath.* ad ρ'. 551.

Ver. 168. Κληῗδι κρυπτῇ·] Lautissime hunc ad locum Scholiastes Οὕτω, *inquit,*

Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιςος, πυκινὰς δὲ θύρας ςαθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπτῇ· τὸν δ' ὐ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν.
Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ ὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμυς ἔπλεξε φαεινὺς,
Καλὺς, ἀμβροσίυς, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.

Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei carus filius struxerat
Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
Cum clave arcana: quem porro *thalamum* haud deus alius aperire poterat.
Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:
Atque ambrosia quidem primum a corpore amabili
Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo
Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
Cujus, si modo agitaretur in Jovis solida domo,
Etiam ad terramque et cœlum pervenit halitus.
Eo utique illa corpus pulchrum cum unxisset, atque capillos
Pexuisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
Pulchros, divinos, a capite *fluentes* immortali.

167 Ἐπῆρσεν] Fl. male. 168 τὴν δ' — ἀνῷγεν] Edd. vett. ταδ'] MS. 171 πάντ' ἐκάθηρεν] MS. 173 ποτὶ] MS. edd. 176 πλεξαμένη] MS. vitiose, e vicino ἔπλεξε.

καλῦνται κληῖδες κρυπταί. *Clark*. Intelligit opinor vulgatum Pseudo-Didymum. At hic habet. Οὕτω καλῦνται τῶν κλήθρων μοχλοί. *Ern*.

Ibid. τὸν δ'] Nempe θάλαμον. Nonnulli MSS. et Editi, τὴν δ'. *Clark*. MS. Lips. ταδ'. Schol. τάδ' ὁ θεός· τριχῶς ἡ γραφή ἐςι. τήνδε τὴν θύραν, τόνδε τὸν θάλαμον. τάςδε τὰς θύρας. Unde patet veram MS. Lips. lectionem esse τάςδ'. *Ern*.

Ibid. ἄνωγεν.] Editi habent, ἀνῷγεν· ut sit contractum ex *Præterito*, quod vocant, ἀνέῳγεν. Sed isto pacto non constat Temporum ratio. Quare necessario scribendum ἄνωγεν, ex Imperfecto vel Aoristo ἄνωγον. Vide supra ad α'. 37. *Clark*. Quid? si ἀνῷγεν intelligas, *nemo unquam aperuit*. Eustathius quidem diserte προσπεριεσπᾶσθαι ait. *Ern*.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον] Περιεργίαν οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος. Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκύμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φορῦσαι καὶ πορφύραν, περίεργοι δοκῦσι· λῦτρον δὲ, καὶ ἄλειμμα, καὶ κόμης θρέψιν, ὐδεὶς αἰτιᾶται. Χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσμυμένης Ἥρας, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον." *Plutarch. Symposiac.* Lib. VI. *Probl.* 7.

Ver. 171. Λύματα] Vide supra ad α'. 314.

Ibid. ἀλείψατο] Notandus hic *primigenius* et maxime proprius *vocis mediæ* usus, ἀλείψατο, *unxit se*. Vide supra ad γ'. 141.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Circum porro divinum peplum induit, quod ei Minerva
Expoliverat elaborate-concinnatum, intexueratque artificii-plena multa:
Aureisque *hoc* fibulis ad pectus *suum* nectebat.
Cinxit autem se zona, centum fimbriis concinnata;
Inauresque immisit in scite-perforatas auriculas,
Tribus-gemmarum-oculis-insignes, elaboratas: gratiaque effulgebat multa.
Calyptra porro desuper velavit se augustissima dearum,
Pulchra, recens-facta; candida autem erat, sol veluti.
Pedibus demum sub nitidis ligavit pulchros calceos.
Tum postquam omnem circum corpus adposuerat ornatum,
Perrexit ire ex thalamo; advocatamque Venerem,
Ab aliis seorsum diis, verbis *ita* allocuta est;

178 Ἄρα ἀμβρόσιον] A. R. J. Ibid. Ἀθήναι] MS. 180 ἐν ἐτῇσι] MS. 186 ὑπὸ] MS. ut alibi.

Ver. 173. προτὶ] *Al.* ποτί.

Ver. 174. Ἔμπης] Νῦν, inquit Scholiastes, ὁμοίως. Languide admodum, et importune. Sententia est; *Si vel tantillum agitaretur, tamen* etc.

Ibid. Ἵκετ' ἀϋτμή.] Virgil.

Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
Spiravere. ——— *Æn.* I. 407.

Ver. 175. 177. καλὸν — Καλῷ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 177. ἀθανάτοιο.] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 178. ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη] Ἑανὸς, *peplum*, est ab ἕννυμι· Ἑανὸς, *tenuis*, est (ni fallor) ex ἑάω. Nam κασσίτερος ἑανὸς, idem est quod εὔρυτος καὶ εὐδιάχυτος. Unde *Eustathius* conjecit, ἑανὸν dictum, quasi ῥεανόν. Quod est valde inficetum. In utroque horum vocabulorum, mire cæcutierunt et *Grammatici* et de re *prosodica* scriptores. Vide supra ad γ'. 385. Cæterum qua ratione ἀμβρόσιον, et ἑανὸν, et ὃν, hic ultimam producant; item τρίγληνα, ver. 183. et ἠέλιος, ver. 185. vide supra ad α'. 51.

Ver. 179. Ἔξυσ'] *Tenue texuerat.*

Ver. 181. ζώνην — θυσάνοις ἀραρυῖαν,] Ad verbum et bene latine: *Zonam centum fimbriis aptam*; unde apud Virgilium: *Cœlum stellis-aptum*, et apud Ennium; *O! fides alma apta pinnis. Ern.*

Ver. 182. ἄρα] *Ut solita erat; Ut æquum erat* —.

Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ,ττι κεν εἴπω;
Ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη, πρέσβα Θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐςί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προςηύδα πότνια Ἥρη·
Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,

" Nunquid mihi obsequi voles, dilecta filia, *in eo* quod dixero?
" An recusaveris; irata ob id animo,
" Quod ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?"
Huic autem respondit dein Jovis filia Venus;
" Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
" Eloquere quod in-animo-habes; perficere enim me animus jubet,
" Si possum quidem perficere, et si perfici potest."
Hanc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;
" Da nunc mihi amabilitatem et desiderium, quo utique tu omnes
" Domas immortales, atque mortales homines:
" Vado enim visura almæ fines terræ,
" Oceanumque, deorum parentem, et matrem Tethyn;
" Qui me in suis ædibus magna-cum-cura-nutrierunt et educarunt,

190 *ὅτι κεν*] Id. 192 *Δαναοῖσι*] Id. 198 *Δός μοι νῦν*] MS. 202 *οἵ μι σφ.*] MS. a manu pr. sed *ἐν* adscriptum. versus etiam sic constat. Sic rursus infr. 303.

Ver. 184. *καλύψατο*] Vide supra ad ver. 171. item ad γ'. 141.

Ver. 185. 186. *Καλῷ,—καλὰ*] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 191. *κεν ἀρνήσαιο*] *Al.* *ἀπαρνήσαιο.*

Ver. 195. *Αὔδα ὅ, τι φρονέεις·—τετελεσμένον ἐςί.*] *Plebeia sane omnia*, (inquit Scaliger, Poëtic. Lib. V. cap. 3.) *atque quovis ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homerum nemo in Magnis sublimitate, in Parvis proprietate superaverit.* Lib. X. cap. 1. Et Scholia Victorian. ad ι'. 212. *Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν οὐδεὶς τοσαύτην ἐπέθηκε σεμνότητα.* Virgil.

—— Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est.
Æn. I. 80.

Ibid. *ἄνωγεν,*] Vide supra ad θ'. 322. et ad α'. 37.

Ver. 197. *δολοφρονέουσα προςηύδα*] Virgil.

—— simulata mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 198. *σὺ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτους,*] Virgil.

—————— affatur *Amorem*:

Δεξάμενοι 'Ρείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τὲς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθῦσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλέοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς 'Αφροδίτη·
Οὐκ ἔς', ὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τῦ ἀρίςυ ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ ςήθεσφιν ἐλύσατο κεςὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·

" Excipientes a Rhea, quando nempe Saturnum late-sonans Jupiter
" Terram subter dejecit et infructuosum mare.
" Hos vado visura, et ipsis acerbas lites dirimam:
" Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
" Cubili et amore, quoniam ira *eis* invasit animum.
" Quod-si illos quidem verbis *meis* persuasos suo-sibi animo
" In lectum reduxero, ut-jungantur amore;
" Semper sane eis dilectaque et veneranda vocabor."
Hanc autem rursus allocuta est amans-risum Venus;
" Non licet, neque decet, tu-quod-petiisti, recusare:
" Jovis enim potentissimi in ulnis dormis."
Dixit, et a pectoribus solvit acu-pictum cingulum,
Varium; in eo autem sibi delinimenta omnia inclusa erant:

208 Παραιπεπίθυσα] Edd. pr. Rom. 209 φιλότητα] MS. 211 φιλομειδὴς] MS. edd. vett. 215 τέτυκται] MS. male.

Nate, meæ vires, mea magna potentia; solus,
Nate, Patris summi qui tela Typhoëa temnis.
Æn. I. 667.

Ver. 201. 'Ωκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,] Virgil.

Oceanumque patrem rerum.——
Georgic. IV. 382.

Ὅμηρος εἰπὼν, "'Ωκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν," πάντα εἴρηκεν ἔκγονα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. *Plato in Theæteto. Clark.* Quia opponitur μήτηρ, putet aliquis pro γένεσιν legendum γενέτην, quod non est necesse. Pro liberis γενέσεις dixit Joseph. XVIII. 2. 4. *Ern.*

Ver. 202. ἐῢ τρέφον] *Al.* ἐῢτρεφον, et ἐῢτροφον.

Ver. 203. ὅτε τε] *Quando videlicet* —.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175. 498.

Ver. 204. ἀτρυγέτοιο] 'Ακαταπονήτυ, πολλῆς· ἤ, ὡς ἔνιοι φασὶ τῆς ἀκάρπυ. *Schol.* ad α'. 316.

Ver. 205. ἄκριτα] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔς', ὐδὲ ἔοικε,] Οὔτι πρέ-

Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημὶ
Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα, λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,

Ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat et amantium-colloquium,
Blandiloquentia scilicet, quæ furtim-surripit mentem etiam prudentium:
Hoc utique ei imposuit manibus, verbaque fecit, dixitque;
" Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde sinu,
" Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
" Re-infecta redituram, quicquid mentibus tuis concupieris."
Sic dixit: Subrisit autem magnos-oculos-habens veneranda Juno;
Subridensque, deinde suo recondidit sinu.
Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:
Juno autem festinans reliquit verticem Olympi,
Pieriamque supergressa, et Emathiam amœnam,
Ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos,

216 versus totus abest a MS. 219 δ'] abest MS. 220 τεύχαται] A. 1. 222 Γήθησι] MS. quod prætulerim. 223 ἐγκάτθεο] MS. male. 225 λίπε] MS. recte.

των, ὅτι δυνατόν. *Schol.* Al. οὐδ' ἐπίοικε. Virgil.

——— Quis talia demens
Abnuat? ——— *Æn.* IV. 107.

Ibid. τεὸν ἔπος] Qua ratione, τεὸν, hic ultimam producat; item ὄρεα, ver. 227. Vide supra ad *α'*. 51.

Ver. 216. ἐν δ' ἵμερος,] Apud *Sextum Empiricum*, ἔνι δ' ἵμερος.

Ver. 217. φρονεόντων·] Apud *Aristotelem*, φρονέοντος· *Ethic. Eudem.* lib. VI. cap. 6. et *Ethic. Nicomach.* lib. VII. cap. 7. Ἀλλὰ καὶ περὶ Ποιητικῆς ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι "Ἔνθ' " ἔνι μὲν φιλότης, ἔνθ' ἵμερος." *Plutarch. de audiend. Poëtis*, sub initio.

Ver. 218. Τόν ῥά] *Hoc, inquam.*—*Hoc utique.*

Ver. 219. Τῆ — τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,] Cod. *Harleian.* Τῆ—. τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ. Atque ita quidem istud Τῆ semper usurpat *Homerus* ἀσυνδέτως.

Τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι.
Odyss. ε'. 346.

Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι.
Odyss. θ'. 477.

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον — *Odyss.* ι'. 347.

Τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ ——— *Odyss.* κ'. 287.

Ita nimirum ultimum hunc versum scri-

Ἀκροτάτας κορυφὰς, ὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.
Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις

Summa cacumina, neque terram carpebat pedibus.
Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:
Lemnumque pervenit, *in* urbem divini Thoantis,
Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,
Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
" Somne, rex omniumque deorum omniumque hominum,
" Si quidem unquam-antea meo verbo auscultasti, etiam nunc
" Obsequere; ego autem tibi habeo gratias dies omnes:
" Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos fulgentes,
" Statim, postquam ego accubuero in amore.
" Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in-perpetuum,
" Aureum; Vulcanus nempe meus filius utroque-pede-claudus

227 ἱπποπόλων] Sch. MS. γρ. ἱπποκόμων. 229 ἐβήσετο] MS. 230 Θόαντος Θεΐαντος] MS. perperam. 234 ἐμὸν ἔπος] F. A. J. 236 Κοίμισον] MS. ut supra vid. not.

bit *Eustathius* in *commentario;* cum Editi habeant, ἵχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχεν.

Ver. 220. τετεύχαται·] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 222. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 223. ἐῷ] *Al.* μέσῳ.

Ver. 225. ἀΐξασα,] Virgil.

Illa viam celerans —
— cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 227. νιφόεντα,] Qua analogia vox νιφόεντα, quæ primam *corripit,* deducta sit ex νίφων, quæ primam *producit;* vide supra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 228. οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.] Vide supra ad ι'. 769. Et de proprio significatu temporis istius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν'. 84.

Ver. 229. Ἀθόω] Ita *Barnesius:* Recte, ut opinor. *Al.* Ἄθω.

Ibid. ἐβήσατο] *Al.* ἐβήσετο. Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 231. Ὕπνῳ — κασιγνήτῳ Θανάτοιο,]

Tum consanguineus Leti Sopor. — *Æn.* VI. 278.

Ver. 232. ἄρα] *Ut solent amici obviam facti.*

Ver. 234. Εἰ μὲν] *Al.* apud *Eustathium,*

Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅςπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

" Fabricabit elaboratum, sub pedibusque scabellum mittet,
" Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris."
Hanc autem respondens allocutus-est suavis Somnus;
" Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
" Alium quidem ego deorum sempiternorum
" Facile sopiverim; etiam torrentis fluenta
" Oceani, qui quidem parens omnibus est;
" Jovem autem non ego Saturnium prope adiero,
" Neque sopivero, quando non ipse quidem jusserit.
" Jam enim me et alias tuum sapere-fecit mandatum,
" Die isto, quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*]
" Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direpta.
" Tum ego sane demulsi Jovis mentem Ægiochi

248 *αὐτός μοι κελεύῃ*] MS. 249 *ἐπίνυσεν*] Id. 252 *ἔλεξα*] MS. F. A. 1. R. vid. not.

Ἢ μέν. Non male; inquit *Barnesius*. At *Eustathius*; *γράφεται*, inquit, *καὶ* Εἰ μὲν. *ὃ καὶ κρεῖττον*. *Clark*. Gloss. MS. Lips. *γράφεται καὶ ἢ, κατὰ τοὺς παλαιούς*. *Ern.*

Ibid. *ἐμοῦ ἶσος*] Cod. *Harleian*. *ἐμὸν ἶσος*. Quod et ferri potest.

Ver. 235. *εἰδίω χάριν*] Cod. *Harleian*. *ἰδίω χάριν*, *gratias habebo*.

Ver. 236. *Κοίμησόν*] Cod. *Harleian*. *Κοίμισσον*. *Clark*. Vid. ad *μ'*. 281.

Ver. 237. *παραλίξομαι ἐν φιλότητι*.] *Al.* *παραλέξωμαι φιλότητι*. Vide autem supra ad *β'*. 515.

Ver. 238. *καλὸν*] Vide supra ad *β'*. 43.

Ibid *ἄφθιτον*] De hujus vocis prosodia, vide supra ad *ν'*. 339.

Ver. 246. *Ὠκεανοῦ, ὅςπερ γένεσις*] Vide supra ad ver. 201.

Ibid. *τέτυκται·*] Vide supra ad *α'*. 37.

Ver. 247. *Κρονίονος*] De prosodia vocis *Κρονῖονος* et *Κρονίωνος*, vide supra ad *α'*. 397. ad *ζ'*. 464. et ad *ν'*. 46.

Ver. 249. *ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ*,] *Al.* *ἄλλοτε ᾗ* (vel *ἄλλοθ' ἐῇ*) *ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ*. Tumque vox *ἐπίνυσσεν* referenda ad præcedentem *Ζεύς*. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 250. *ὅτ' ἐκεῖνος*] *Al.* *ὅτε κεῖνος*.

Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
Τὴν ἱκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
Ἅζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῂς, ὣς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',

" Suavis circumfusus: tu autem ei mala struebas animo,
" Excitatis sævorum ventorum in pontum flatibus:
" Et eum deinde ad Coon bene habitatam de-cursu-detulisti,
" Seorsum ab amicis omnibus: *Jupiter* autem experrectus indignabatur,
" Proturbans per domum deos; me autem maxime omnium
" Quærebat, et me perditum ab æthere injecisset ponto,
" Nisi Nox domitrix deorum servasset et hominum,
" Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit-se, iratus licet;
" Verebatur enim, ne Nocti celeri ingrata-animo faceret.
" Jamque rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere."
Hunc autem rursus allocuta est magnis-oculis veneranda Juno;
" Somne, quid vero tu hæc in mentibus tuis cogitas?
" Putasne ita Trojanis favere late-sonantem Jovem,

253 Μήσαιο] MS. 264 φρέσσι] Id. 265 ἀρηξέμεν] Id. Ibid. Ζῆ et altero Ν' ὡς] R.

Ver. 252. Ἔθιλξα] *Eustathius*, et MSS. et Editi plurimi, et Scholiastes habet, ἔλιξα. Quæ si vera sit Lectio, erit (ut opinor) non a λέγω, sed ab inusitato λίχω. Vide supra ad β'. 515. *Clark.* Ἔλιξα et MS. Lips. edd. Fl. A. 1. R. *Ern.*

Ver. 253. οἱ] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι] Vide supra ad α'. 349.

Ibid. ἐπεγρόμενος] *Al.* ἀνεγρόμενος.

Ver. 259. δμήτειρα] *Al.* μήτειρα. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 262. ἄνωγας] Vide supra ad θ'. 322.

Ver. 265. ἀρηγέμεν] *Al.* Ἀρηξέμεν.

Ver. 266. περὶ χώσατο,] *Al.* περιχώσατο.

Ver. 267. ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν —] Virgil.

Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nymphæ;
Quarum, quæ forma pulcherrima, Deïopeiam
Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.
Æn. I. 75.

Ver. 269. ἧς αἰὲν ἐέλδεαι] Ita edidit *Barnesius*, ex ver. 276. infra. Alii omnes legunt, ἱμείρεαι. Quæ si vera sit Lectio, scribendum aut ἧς αὖθ' ἱμείρεαι, aut siquid

Ὡς Ἡρακλῆος περὶ χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Ὣς φάτο· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας

"Sicut propter Herculem iratus est, filium suum?
"Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
"Dabo ducendam, et tuam vocandam conjugem,
"Pasitheam, quam semper cupis dies omnes."
Sic dixit: Gavisus est autem Somnus, respondensque allocutus est;
"Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,
"Manuque altera quidem tange terram almam,
"Altera vero mare marmoreum; ut nobis omnes
"Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;
"Omnino *te* mihi daturam-esse Gratiarum unam juniorum,
"Pasitheam, quam et ego cupio dies omnes."
Sic dixit: Neque non obsecuta est dea ulnas-candida Juno;
Jurabat autem ut *is* jubebat, deosque nominabat omnes

266 περιχώσατο] R. 268 ὀπυιόμεναι] Id. 269 vid. not. ἱμείρεαι] Edd. vett. 271 Ἄατον] F. A. J. 274 ὦσιν ἔνερθε] R. quod est mollius. 275 ἢ μὲν] In MS. superscr. μὴν. Adscriptum schol. in marg. τὸ ἢ κατωμοτικὸν, καὶ τὸ ἢ μὴν εὐλογῶν ἐνλογήσω σέ. De varietate hac supra dictum.

simile. Nam ἱμείρεσθαι, ut recte observavit *Barnesius*, primam producit. Porro, totum hunc versum omittunt Codd. *Harleiani* bini, a *Th. Bentleio* collati. *Clark.* Item MS. Lips.

Ver. 271. ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,] Vide supra ad θ'. 369.

Ver. 274. Μάρτυροι] Vide supra ad α'. 338.

Ibid. ὦσ' οἱ] *Al.* ὦσιν. *Al.* ἔσσοι.

Ibid. ἔνερθε θεοὶ] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279. οἳ Τιτῆνες καλέονται.] Ἐν δὲ τῷ, Οἳ Τιτῆνες καλέονται, προσγράφουσί τινες ἕτερον στίχον τοῦτον,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.
Eustath.

Quem quidem versum hoc modo citat *Barnesius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρηφι κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Forsitan scripserit *Eustathius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Vide supra ad γ'. 588.

[redacted]

Τὺς ὑποταρταρίυς, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνυ τε καὶ Ἴμβρυ ἄςυ λιπόντε,
Ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσυ
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυῦια δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧς' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκυσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.

Subtartareos, qui Titanes appellantur.
Tum postquam juraveratque, absolveratque juramentum,
Ipsi *simul* ibant, Lemnique et Imbri urbe relicta,
Caligine induti, celeriter conficientes iter:
Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,
Ad Lecton; ubi primum liquerunt mare: hique super terra
Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylva.
Atque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent *eum*,
Abiete conscensa admodum-procera, quæ tunc in Ida
Altissima enata per aërem ad æthera ibat:
Illic *is* sedit ramis dense-opertus abiegnis,
Avi argutæ similis, quam utique in montibus
Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.

276 πασσιθέην] MS. 279 Τιτᾶνες] MS. non bene. 282 ἑσσαμένω] F. A. 1. R. 283 ἱκέσθη] A. 1. Ibid. πολυπίδακος, μητέρος] MS. 285 ὕλη] Sch. MS. Lips. in marg. γρ. ἴδη. Ibid ὑπεσείετο]. MS. edd. vett. 289 Ὄζοισι] MS. recte.

Ver. 282. πρήσσοντι] Vide supra ad υ'. 192.

Ver. 284. Λεκτόν·] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 285. ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπ' ἐσείετο ὕλη.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπεσείετο. Virgil.

——— dat euntibus ingens
Sylva locum. ——— *Æn.* VII. 676.

Ibid. ὕλη.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 286. ἔμεινε,—ὄσσε ἰδέσθαι,] *Al.* ἔμιμνε,—ὄσσον ἱκέσθαι.

Ver. 287. ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ] Nugatur hic plane Scholiastes: Διὰ τῦ Τότε, inquit, ἀνῄρηκε τὸ ψεῦδος, ὥςτε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

Ver. 290. Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος,] Virgil.

Alitis in parvæ subito collecta figuram.
Æn. XII. 862.

Cæterum qua ratione, ὄρνιθι, hic ultimam

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
Ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

Juno autem celeriter conscendebat *in* Gargarum summum
Idæ excelsæ: vidit autem *eam* nubes-cogens Jupiter.
Ut vero vidit, continuo illum amor prudentia præcordia cooperuit,
Perinde-ac quando primum congressi sunt amore,
Cubili inito suis clam parentibus:
Stetit autem ipsam ante, verbaque fecit, dixitque;
" Juno, quo festinans ab Olympo huc venis?
" Equi autem non adsunt et currus, quos conscendas."
Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;
" Eo visura almæ fines terræ,
" Oceanumque deorum parentem, et matrem Tethyn,
" Qui me in suis ædibus magna-cum-cura nutrierunt et educarunt:
" Hos vado visura, et ipsis acerbas lites dirimam.

292 προσεβήσετο] MS. F. A. J. 294 πυκινὰς] MS. 295 ἐμισγέσθην] MS. male. 300 Προσέφη] MS. male. 303 οἵ με σφ.] MS. ut supra 202. 307 πρυμνωρείῃ] MS. male.

producat; item δὲ, ver. 293. vide supra ad α'. 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.] De hac loquendi ratione, mihi id veri simillimum videtur; quæ *Eruditioribus* usitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. Nimirum, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem; ei, apud *vulgus Ionicum*, nomen erat *Cymindi*. Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη. — κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν. *Aristot. de Hist. Animal.* lib. IX. cap. 12. *Plato* in ea erat sententia; quæ *Rei naturam* quodammodo vi et significatu suo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἵγε θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι πρὸς ὀρθότητα, ἅπερ ἐστὶ φύσει ὀνόματα. — Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος] ἢ τὸν Σκαμάνδριον· Οἷος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά. Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. *Plat. in Cratylo.* De aliorum hac in re sententia, vide quæ supra ad α'. 403.

Ver. 292. προσεβήσατο] *Al.* προσεβήσετο. Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, κεῖσε μέν ἐστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν·
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

305 "Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
"Cubili et amore: quoniam ira eis invasit animum.
"Equi autem in radicibus fontibus-irriguæ Idæ
"Stant, qui me ferent supra aridumque et humidum.
"Nunc verò tui gratia huc ab Olympo *ob* hoc venio,
310 "Ne-forte mihi posthac irascaris, si silentio
"Abeam ad domum profunde-fluentis Oceani."
Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
"Juno, illuc quidem licet et posthac proficisci;
"Nos autem age amore congrediamur concumbentes:
315 "Non enim unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris,
"Animum in pectoribus circumfusus domuit;
"Neque quando captus-fui amore Ixioniæ uxoris,

308 τραφερὴν καὶ ὑγρὴν] MS. 311 οὔχωμαι] MS. sed corr. ex οἴχωμαι: antiqua scriptura. 315 Ἔρος] adscr. in MS. a manu rec. 316 ἰδάμασσε] F. R. A. J. male. 317 Ἰξιονίης ἀλόχου] MS. vitiose.

Ver. 293. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 294. Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως] Scholiasti, ἴρος· Ut infra, ver. 315.

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην. —— *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii! —— *Eclog.* VIII. 41.
—— Ille repente
Accepit solitam flammam, notusque medullas
Intravit calor, et labefacta per ossa cucurrit. —
Sensit læta dolis, et formæ conscia conjux.
Æn. VIII. 388.

Ver. 295. πρώτιστον ἐμισγέσθην] Cod. *Harleian.* πρῶτον παρμισγέσθην.

Ver. 299. τῶν κ' ἐπιβαίνης.] *Quos utique conscendas.* Recte hic notavit *Barnesius*, ad sententiam *aliquid*, ad versum explendum *nihil* conferre istud κέ. Quod et in soluta oratione, apud *Platonem* aliosque, facile est observatu.

Ver. 302. Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν,] Vide supra ad ver. 201.

Ver. 303. εὖ τρέφον] *Al.* ἔτρεφον.

Ver. 307. πολυπίδακος] *Al.* πολυπιδάκου.

Ver. 310. μετέπειτα χολώσεαι,] *Al.* μετόπισθε κοτέσσεαι. Ut, α'. 82. — μετόπισθεν ἔχει κότον. Et *Odyss.* ι'. 147. Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος —.

Ver. 312. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ᾽ ἀτάλαντον·
Οὐδ᾽ ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ᾽ ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
Ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ᾽ ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ᾽ Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Ἥ ῥ᾽ Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
Οὐδ᾽ ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ᾽ ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι

"Quæ peperit Pirithoüm, diis consiliarium parem:
"Neque quando Danaës pedibus-elegantis Acrisii-filiæ,
"Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum:
"Neque quando Phœnicis-filiæ percelebris,
"Quæ peperit mihi Minoaque et diis-parem Rhadamanthyn:
"Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
"*Quarum* hæc quidem Herculem fortissimum peperit filium;
"At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
"Neque quando Cereris, comas-pulchræ reginæ:
"Nec quando Latonæ gloriosæ, neque *quando* tui ipsius:
"Ut tui nunc amore-teneor, et me dulce desiderium capit."
Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;
"Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti?
"Si nunc in amore cupis dormire

320 Περσία] MS. ex pronunciatione et scriptura antiqua. 321 τηλεκλητοῖο] MS. ut alibi. 322 Μίνω καὶ ἀντ.] F. A. J. R.

Ver. 314. Νῦν δ᾽, ἄγ᾽,] Recte hæc reprehendit *Plato de Republ.* lib. III. Οὐ μὰ τὸν Δία, ὅ μοι φαίνεται ἐπιτήδεια. Ἀλλ᾽ εἴ πυ τινὲς καρτερίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεατέον τε καὶ ἀκυστέον. Optime etiam *Cicero*, de his quæ *ad Deos Humana transtulit* Homerus: *Mallem*, inquit, *Divina ad Nos.*

Ibid. εὐνηθέντε·] *Al.* εὐνηθέντες.

Ver. 317. ἠρασάμην] Vocabulum hoc, quoniam *secundam* corripit, nequit deductum esse ex ἐράομαι, sed omnino ex ἔραμαι vel ἐράζομαι. Vide supra ad α΄. 67.

Ver. 318. ἀτάλαντον·] Vide supra ad β΄. 627.

Ver. 320. Περσῆα,] Qua ratione, Περσῆα, hic ultimam producat; item ὁπότε, ver. 327. et μαλακόν, ver. 349. et δὲ, ver. 350. et ἱστάμενοι, ver. 356. vide supra ad α΄. 51. n. 8.

Ver. 322. Μίνω τε] *Al.* Μίνωα.

Ver. 325. Διώνυσον — χάρμα βροτοῖσιν.]
—— Διωνύσου πολυγηθέος. *Hesiod.*
—— Διώνυσον πολυγαθῆ —— *Pindar.*

[redacted]

Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ' ἴομεν κίοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ,
Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.

" Idæ in verticibus, hæc autem *loca* propatula-sunt omnia;
" Quomodo esset, si quis nos deorum sempiternorum
" Dormientes videret, diisque omnibus interveniens
" Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
" E cubili cum consurrexero: vituperabile certe esset.
" Sed si revera vis, et tibi *hoc* gratum est animo;
" Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est
" Vulcanus, solidasque fores postibus aptavit:
" Illuc eamus dormituri, quandoquidem tibi placet concubitus."
Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Juno, nec *tu* deorum hoc metue, nec quemquam hominum
" Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,
" Auream: neque nos per-*eam*-viderit ne Sol quidem,
" Cujus et acutissimum est lumen ad inspiciendum."

335 Παφράδοι — θεῶν πρὸς] MS. 336 ἀνστᾶσα] MS. F. A. 1. 338 ἔστι τοι] MS.

Addit lætitiæ Bacchus dator. —— *Æn.* I. 738.
Munera lætitiamque Dei. —— *Ibid.* 640.

Ver. 327. ἐπέστι] *Al.* ἔπι τις. Ut ver. 219. et 323.

Ver. 329. δολοφρονέουσα —Ἥρη·] Virgil.
—— læta dolis — conjux. *Æn.* VIII. 393.
—— simulata mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 335. Πεφράδοι;] Vide ad 500. *Ern.*
Ibid. ἔγωγε] *Al.* ἔπειτα.
Ver. 337. ῥ'] Ut *dixisti.*
Ver. 340. εὔαδεν] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 341. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 346. ἀγκὰς ἔμαρπτε] *Al.* ἀγκὰς ἔλαζε. Virgil.
—— niveis hinc atque hinc —— lacertis
Cunctantem amplexu molli fovet. ——
Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita acciperent, ac si *Accusativus* esset ab ἀγκαί. Sed hoc nullo modo ferri potest. Nam Accusativum istum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui

Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
Τῷ ἔνι λεξάσθεν, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
Καλήν, χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἕερσαι.
Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.

Dixit, et ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem:
His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,
Lotumque roscidum, et crocum, et hyacinthum
Densum et mollem; qui a terra *eos* alte elevabat:
Hoc in *toro* cubarunt, insuperque nubem sibi-induerunt
Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.
Sic quidem quiete dormiebat pater in Gargaro summo,
Somno et amore domitus, tenebatque in ulnis uxorem.
Perrexit vero currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
Nuncium allaturus terram-cingenti Neptuno:
Prope autem stans, verbis alatis *eum* allocutus est;
“ Alacris nunc Danais, Neptune, auxiliare;
“ Et ipsis gloriam præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit
“ Jupiter: quoniam ipsi ego mollem soporem circumfudi:
“ Juno autem in amore *eum* decepit ut-dormiret.”

357 Ἐπάμυνον] Id. A. 2. 3. J. 362 τὸν ἴτι] MS. 363 προθορῶν] Id. 364 Μιθίστι] MS. sed superscr. μιν.

in lingua *Dorica* syllabam ας corripit, ignoravit plane *Homerus*. Vide supra ad β'. 43.

Ver. 347. φύεν νεοθηλέα ποίην,] Hic liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* esse videlicet descriptionem; quo tempore *Idam* videre erat herbis florentem, et nubibus aureis identidem obductam. De cujusmodi ἀλληγορίαις, consulatur (si lubet) *Heraclides Ponticus*. Virgil.

Vere tument terræ, et genitalia semina poscunt.
Tum *Pater* omnipotens fœcundis imbribus Æther
Conjugis in *gremium* lætæ descendit, et omnes
Magnus alit, magno commixtus corpore, fœtus. ——
Parturit almus ager. —— *Georg.* II. 324.

[redacted]

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
'Αργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
'Αλλ' ὁ μὲν ὧτω φησὶ, καὶ εὔχεται, οὕνεκ' 'Αχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
'Ημεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
'Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
'Ασπίδας, ὅσσαι ἄρισαι ἐνὶ σρατῷ ἠδὲ μέγισαι,
'Εσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danais.
Statim itaque *is* inter primos longe prosiliens hortabatur;
" Argivi, etiamne rursus concedimus Hectori victoriam
" Priamidæ, ut naves capiat, et gloriam referat?
" At is quidem sic existimat, et gloriatur, quia Achilles
" Navibus in cavis manet iratus corde:
" Illius tamen non magnum desiderium erit, si quidem cæteri
" Nos *fortiter* excitemur ad defendendum invicem.
" Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
" Clypeos, quotquot optimi *sunt* in exercitu et maximi,
" *Nos* induti, capitaque fulgentibus galeis
" Tecti, manibusque longissimas hastas tenentes,
" Eamus: ac ego quidem præibo; nec omnino opinor
" Hectorem Priamidem mansurum, admodum licet animo-incitatum.

365 κῦδος ἔλοιτο] MS. 368 λίαν] Id. 372 παναίθησι et mox v. 73. χειρσί] Id. bene.

" Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀὴρ, ἥπερ ἐστιν ὑγρὰ οὐσία. — Ζεὺς δὲ ὁ αἰθὴρ, τουτέστιν ἡ πυρώδης καὶ ἔνθερμος οὐσία· — Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς 'Ομήρου ποιήσεως, §. 11. *Clark.* Mirum est, virum præstantem hic repente ad allegoriarum nugas delapsum esse, de quibus profecto non venit in mentem Homero. *Ern.*

Ver. 350. λεξάσθην,] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 351. Καλὴν,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 352. ἀτρέμας εὗδε — Ὕπνῳ — δαμείς,] Virgil.

———— placidumque petivit
—— per membra soporem. *Æn.* VIII. 405.

Ver. 361. ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων']

Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπί-
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ, [θοντο.
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐςὶ μιγῆναι
Ἐν δαΐ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.

" Quicunque autem vir strenuus *est*, gestatque parvum scutum humero,
" Imbelliori viro det, ipse vero scutum majus subeat."
Sic dixit: Hi autem ei maxime auscultarunt, atque obsecuti sunt.
Atque hos *quidem* ipsi reges instruebant, vulnerati licet,
Tydides, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon:
Obeuntes autem *copias* omnes, martia arma commutabant;
Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.
Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum æs,
Perrexerunt ire: præibat vero eis Neptunus quassator-terræ,
Horrendum ensem longum habens in manu robusta,
Similem fulguri: ei autem [*vel*, eo cum gladio] non fas est congredi
In pugna perniciosa, sed metus *ejus tantummodo* reprimit viros.
Trojanos vero ex-altera-parte instruebat illustris Hector.

376 ἴσχῃ] Id. 380 Ὀδυσσεὺς] Edd. vett. præter T. 382 ἐσθλὸν ἰδ.] A. 2. 3. J. T. δόσκεν] MS. F. A. J. T. 384 Ἦρχε δέ σφι] MS. σφιν] A. 2. 3. J. 388 ἐκόσμει] MS.

Ad Lemnios, interpretatur *Domina Dacier*. Sed rationibus haud satis idoneis.

Ver. 364. μεθίεμεν] Cod. *Harleian*. μεθίετε.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ, — Πριαμίδην] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 366. οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς] Vide supra ad ν'. 324.

Ver. 368. ποθὴ] *Al.* ποθάς.

Ver. 370. ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.

Ver. 373. χερσὶν τε] *Al.* χερσὶν δέ.

Ver. 375. μεμαῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 378. ἄρα] *Ut solent, ut par erat*—.

Ver. 382. χέρεια] *Al.* χέρηα.

Ibid. δόσκον.] *Eustath.* Δόσκον, γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι· τουτέστιν, ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς. *Al.* δόσκεν.

Ver. 383. νώροπα χαλκὸν,] Vide supra ad β'. 578.

Ver. 384. ἄρα] *Ut promiserat*, —ver. 374.

Ver. 386. Εἴκελον] Ita *Barnesius*. Alii ἴκελον, quod primam corripit.

Ibid. τῷ δ' οὐ θέμις ἐςὶ μιγῆναι Ἐν δαΐ] Virgil.

Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα προτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅςτε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Tum vero gravissimum certamen pugnæ intenderunt
Cæruleus-crines Neptunus, et illustris Hector;
Hic quidem Trojanis, ille vero Achivis auxilians.
Inundavit autem mare ad tentoriaque navesque
Argivorum: hi autem congrediebantur ingenti *cum* clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram,
Ex ponto impulsa flatu Boreæ gravi:
Neque ignis tantus ad*fremit* crepitus ardentis,
Montis in saltibus, quando concitus-exardescit crematurus sylvam:
Neque ventus tantum in quercubus alte-comantibus
Insonat, qui maxime rapidum fremit sæviens:
Quantus quidem Trojanorum et Achivorum erat clamor,
Horrende vociferantium, quando in se invicem ruerent.

389 τότε] R. 394 τόσσον] MS. Ibid. ποτὶ] Id. 395 πνοιῇ ἀνέμων] Id. 396 τόσσος τι] F. A. J. T. 397 βήσσῃ] T. 398 Τόσσος] F. A. J. 400 τόσση] MS. sed suprascr. ἄρ. F. A. J. T. 401 δεινῶν] MS. male. Ibid. ἀϋσσ.] A. 2. 3. J. T.

Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum.
Æn. XII. 815.

Ver. 387. ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Maris nimirum murmurantis strepitus milites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε, ver. 392. Cæterum qua ratione, ἀλλὰ, hic ultimam producat; item δὲ, ver. 402. et σάκεος, ver. 405. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 390. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 394. etc. Οὔτε θαλάσσης —· Οὔτε πυρὸς —. Οὔτ' ἄνεμος] Virgil.

Frigidus ut quondam sylvis immurmurat *Auster*,
Ut *mare* sollicitum stridet refluentibus undis,
Æstuat ut clausis rapidus fornacibus *ignis*.
Georgic. IV. 261.

Ibid. προτὶ — ποτὶ] Variat in codicibus harum vocularum scribendi ratio. *Clark.* Sed quia plerisque aliis locis receperat προτὶ, etiam hic debebat servare. *Ern.*

Ver. 395. ὀρνύμενον] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 397. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 398. ποτὶ] Cod. *Harleian.* περί.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὥς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς

In Ajacem vero primus jaculatus est illustris Hector
Hasta, quippe conversus erat recta in ipsum; neque aberravit;
Sed eum percussit qua duo baltei circa pectora extensi erant,
Alter quidem scuti, alter vero ensis argenteis-clavis distincti:
Atque hi *quidem* ei tutati sunt tenerum corpus: Iratus est autem Hector,
Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu;
Retroque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ sane multa, velocium retinacula navium,
Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
Turbinis autem instar, concitum misit, rotatumque est circumcirca.
Ut vero quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus

403 τρέπετο] MS. 404 τετάσθων] Id. A. 2. 3. J. T. 407 ὅττι ῥα] MS. F. A. J. 409 ἐπιόντα] MS. male. 414 'Υπὸ] MS. 418 ὦκα] abest MS.

Clark. Libri variant inter ποτὶ, προτὶ, et ποτὶ. Durius est ποτὶ vel προτὶ. Quid si ποθὶ? *Ern.*

Ibid. ὑψικόμοισιν] *Al.* ἐξοφόροισιν notante *Eustathio.*

Ver. 399. ὅστε μάλιστα] *Qui etiam maxime.*

Ver. 400. Ὅσση] *Al.* Τόσση.

Ibid. ἄρα] *Ut jam dictum est* — scilicet ver. 393.

Ver. 402. δὲ] At δὴ, inquit *Barnesius,* hic potior Lectio. Conjectura male admodum feriata.

Ibid. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 404. Τῇ] *Al.* Τῶ, et Τῷ.

Ver. 407. Ὅττι δὴ] *Quod adeo, Quod videlicet* —. Cod. *Harleian.* Ὅττι ῥά. *Clark.* Sic et MS. Lips. et edd. vett. v. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 410. Χερμαδίῳ,] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex Anthologiæ lib. I. cap. 5.

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσαιτε, ὁδῖται,
Πέτρον ἀκοντιστὴν στήθεος Ἑκτορέου.
Εἰμὶ μὲν ὡς τρηχύς τι· σὺ δ' εὕρεο θεῖον Ὅμηρον,
Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
Νῦν δὲ πόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
Ἄνθρωποι, γυιοῖς αἴσχεα λευγαλέοις.

Πρόῤῥιζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ᾽ οὔπερ ἔχει θράσος, ὅςκεν ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὣς ἔπεσ᾽ Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ᾽ ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ᾽ αὐτῷ δ᾽ ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ᾽ οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ᾽ ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ᾽ ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ᾽, ἀλλὰ πάροιθεν

Radicitus, teter autem sulfuris oritur odor
Ex ea; isque nullius amplius est animi, qui viderit
Prope existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeriter humi robur in pulveribus:
Manu autem demisit hastam, insuperque scutum secutum est,
Et galea; circaque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.
Tum vero magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,
Sperantes trahere *ad se*; jaculabanturque crebra
Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
Nec cominus, nec eminus-ferire: prius enim circumjecerunt-se fortissimi,
Polydamasque, et Æneas, et nobilis Agenor,
Sarpedonque princeps Lyciorum, et Glaucus eximius:
Cæterorumque nullus ipsum neglexit, sed ante

419 ἔκβαλ᾽ ἔγχος] F. A. 1. 421 *μέγ᾽ ἰαχ.*] MS. 423 ἐδυνήσατο] Id. 424 οὐτάσαι] Id. 427 Ἀκήδεσεν] Id. ἀκήδησεν] F. A. J. R.

Ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ
Παίγνιον ὑτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Ver. 412. βεβλήκει] Vide supra ad δ'. 492. et ad α'. 37.

Ver. 413. Στρόμβον δ᾽ ὥς, ἔσσευε] Virgil.

Ceu quondam torto volitans sub verbere *turbo*,
Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent: Ille actus habena
Curvatis fertur spatiis; stupet inscia turba,
Impubesque manus, mirata volubile buxum.
Æn. VII. 378.

Στρόμβου δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἢ τὸν βληθέντα Ἕκτορα, — ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Eustath.* Mihi et στρόμβον, et ἔσσευε, et περίδραμε, et πάντῃ, (quæ omnia cum præcedente isto ἐκυλίνδετο conveniunt;) de *Saxo projecto* videntur multo aptius dicta, quam de *Hectore* jam humi delabente.

Ver. 414. ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ver. 416. οὔτις] *Al.* ὅ κεν.

Ver. 418. *Ἕκτορος — μένος ἐν κονίῃσι·*] Vide supra ad ν'. 508 et 758.

Ver. 419. ἑάφθη,] Vide supra ad ν'. 543.

Ver. 420. βράχε] Vide supra ad ν'. 181.

'Ασπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
'Ωκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
'Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
'Εζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
'Αργεῖοι δ', ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,

Clypeos probe-orbiculatos tenebant ipsum; eumque socii
Manibus sublatum asportabant ex pugna, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam et prælium
Stabant, aurigamque et currum varium habentes:
Qui porro eum urbem versus portabant graviter gementem.
Sed quando jam ad vadum pervenerunt pulchre-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi illum e curru admoverunt terræ, eique aquam
Affuderunt: ille itaque spiritum-recepit, et suspexit oculis;
Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomuit:
Iterum vero retro lapsus est in terram, eique oculos
Nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.
Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem,

428 εὔκυκ.] F. A. J. 429 ἀείροντες, et ver. 430. ὄπισθεν] MS. male. 436 ἀνέδραμεν] MS. male. 438 τὼ δέ οἱ] MS. 440 δ' ὂν ὡς] F. A. J.

Ver. 421. μέγα ἰάχοντες] Vide supra ad γ'. 456.

Ver. 423. οὔτις ἐδυνήσατο] *Barnesius* edidit, ὅτις ῥ' ἐδυνήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσαι,] Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ',] *Al.* Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδεσεν· et, ὃ ἀκήδεσεν. Cæterum qua ratione, ὅτις, et *hic* et ver. 423. ultimam producat; item ἄρα, ver. 444. et κατὰ, ver. 447. et Αἴαντι, ver. 459. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 428. ἄρ'] *Proinde; deinceps.*

Ver. 430. μάχης ἠδὲ πτολέμοιο] Vide supra ad η'. 232. 279.

Ver. 431. Ἕστασαν,] Vide supra ad μ'. 55.

Ver. 433. 'Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Τοῖς παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρηστέον, οὐχ' ὡς προσθήκαις κεναῖς, — ὥσπερ τινὲς τῷ "Δὴ" χρῶνται πρὸς οὐδὲν, — ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνταί τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι. "'Ο μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς." Καὶ παρ' 'Ομήρῳ, "'Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο." 'Αρκτικὸς γὰρ τεθεὶς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἀπο-

[redacted]

Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε, δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ'
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην. [αὐτῷ
Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·

Alacrius in Trojanos irruerunt, memineruntque pugnæ.
Tunc longe primus Oïlei *filius* velox Ajax
Satnium vulneravit, cum-hasta insiliens acuta,
Enopidem, quem nympha peperit Naïs eximia
Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioëntis.
Hunc quidem Oïliades hasta-inclytus, prope accedens,
Vulneravit ad ile: itaque cecidit-resupinus; de eo vero
Trojani et Danai commiserunt acrem pugnam.
Ad eum vero Polydamas hastam-vibrans accessit ultor
Panthœdes; percussitque Prothoënorem dextrum *in* humerum,
Filium Areïlyci; per humerum autem valida hasta
Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palma:
Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, alta-voce clamans;

443 Δορὶ] MS. μετάλμενον] F. male. 447 καλλαπάρην] MS. 448 ξύναγον] R. 450 Προθήνορα] A. 2. 3. J. 451 Ἐυρυλ.] MS. Ibid. ὄμβριμον] F.

σπασθεὶς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλεῖόν τι εἰργάσατο. — σεμνότητα ἐργάζονται. Εἰ δ' ὧδε εἶπεν — [ἄνευ τοῦ Δὴ] — μικρολογοῦντι ἐῴκει. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 55. 56. Vide infra ad ver. 504.

Ver. 434. ἀθάνατος] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 435. πίλασαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 438. καδδέ οἱ ὄσσε] *Al.* τὼ δέ οἱ ὄσσε.

Ver. 440. νόσφι κιόντα,] Vide supra ad α'. 349. Cod. *Harleian.* νόσφιν ἰόντα.

Ver. 443. οὔτασε,] Similiter, ver. 447. Οὖτα κατά. Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ibid. μετάλμενος] *Al.* μετάλμενον.

Ibid. ὀξυόεντι,] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 447. Οὖτα κατὰ λαπάρην·] *Al.* Οὔτασε καλλαπάρην.

Ibid. ἄρ'] *Ut fit; ut fieri solet* —.

Ver. 452. ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad ν'. 508.

Ver. 456. 463. κάμωσι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 459. 460. Αἴαντι — Τῷ Τελαμωνιάδῃ·] Τί δή; (φήσαι τις ἄν,) ἐθὶν ταῦτα [τὰ

Οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμε Πανθοΐδαο
Χειρὸς ἀπὸ ςιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
'Αλλά τις 'Αργείων κόμισε χροΐ· καί μιν οἴω
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ'· 'Αργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιςα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιςα·
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δυρὶ φαεινῷ.
Πυλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἀΐξας· κόμισεν δ' 'Αντήνορος υἱὸς
'Αρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βύλευσαν ὄλεθρον·
Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
Νείατον ἀςράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

"Non equidem puto magnanimi Panthoidæ
"Manu e robusta vanum exiliisse telum,
"Sed *id* aliquis Argivorum recepit corpore: et ipsum puto
"Ei *baculo* innitentem, descensurum domum Plutonis intra."
Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriante;
Ajaci autem maxime, bellicoso animum commovit
Telamoniadæ: hunc enim *Prothoënor* cecidit proxime:
Statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus est hasta fulgenti.
Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,
In obliquum absiliens: excepit autem *ictum* Antenoris filius
Archilochus; huic enim dii destinaverunt perniciem:
Hunc percussit, capitisque et cervicis in commissura,
Extremam *ad* vertebram; amboque discidit nervos;

454 οἴω] MS. R. 457 κατίμεν Ἄϊδος] MS. 459 Αἴαντος — δαΐφρονος] Id. manu pr. sed ab eadem superscr. τι — νι. Sic mox τῦ Τελαμωνιάδυ. 463 Κόμισε] MS. ut ver. 465 ἔβαλε. Ibid. ἐν] abest A. 2. 3. J.

Ἄρθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἔγωγε φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἅλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν. — Καὶ Ὅμηρος, ἐπίων κόσμῳ περιγινόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφυς κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, "Αἴαντι δὲ μάλιςα δαΐφρονι "θυμὸν ὄρινε Τῷ Τελαμωνιάδῃ." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 461. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 464. 'Αρχίλοχος·] *Al.* 'Αρχίλοχος. Vide supra ad μ'. 100.

Ver. 465. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam.*

Ver. 466. ἀςράγαλον· ἀπὸ] Qua ratione, ἀςράγαλον, hic ultimam producat; item τε, ver. 467. et κασίγνητος, ver. 473. et ἐνὶ, ver. 485. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 467. πολὺ πρότερον κεφαλὴ,] Virgil.

——————— pronusque magister
Volvitur in caput. ——————— *Æn.* I. 119.

Ver. 469. γέγωνεν] Non ex præterito (quod vocant) γέγωνα· quo pacto non constaret *Temporum* ratio: Vide supra ad α'. 37. sed ex verbo γεγώνω· unde et alibi, γεγωνέμεν.

Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε
Οὔδει πλῆντ', ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἦ δὴ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι
Ἄξιος· οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ·
Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.
Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,

Hujus autem multo prius caput, osque, naresque
Solo allapsa sunt, quam tibiæ et genua cadentis.
Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti;
" Perpende, Polydama, et mihi verum dic;
" Annon hic vir pro Prothoënore *vicissim* occidi
" Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;
" Sed frater Antenoris equorum-domitoris,
" Vel filius: ipsi enim genere proxime similis-videbatur *mihi*."
Sic dixit, bene cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hasta,
Fratrem *suum* circumeundo-protegens: *Promachus* enim *eum* trahebat pedi- [bus.
Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, alte clamans;
" Argivi, sagittarii-infausti, minarum insatiabiles,

466 τίνοντας] MS. 467 προτέρη] MS. F. A. J. 471 ἢ δὴ οὐκ] A. 2. 3. J. 474 παῖς] MS. F. 475 ἔλλαβε θυμῷ] Edd. vett. omnes. vide notas.

Ver. 471. Ἦ δὴ οὐχ] Pronunciabatur, Ἦ δηοὐχ. Vide supra ad ι'. 349. et ad ι'. 533. *Al.* Ἦ ῥ' οὐχ.

Ibid. ἀντιπεφάσθαι] *Al.* ἀντιπεφᾶσθαι. Sed omnino scribendum, ἀντιπεφάσθαι. Nam istud ά, (ut liquet ex analogo πέφα-ται) cum sit natura *breve*, syllabam *positione solummodo* longam efficit, sicuti in τάγμα, τετάχθαι, τάξις, τάξαι, et similibus; non *ipsum* enunciatur *producte*, sicuti in πρᾶγμα, πεπρᾶχθαι, πρᾶξις, πρᾶξαι, et quæ ejusmodi sunt. Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 475. εὖ γινώσκων·] *Probe quum norat, quis esset.*

Ibid. θυμόν.] Ita Cod. *Harleian.* Optime, ut mihi quidem videtur. *Al.* θυμοῦ, et, θυμῷ. *Clark.* Consentit Harleiano MS. Lips. Etsi θυμὸν exquisitius: tamen θυμῷ non repudiarim ob unum aut alterum librum. *Ern.*

Ver. 476. 489. οὔτασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 478. μακρὸν ἀΰσας·] Cod. *Harleian.* μακρὰ βιβάσθων.

Οὐ θὴν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσσεται καὶ ὀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἔη ἄτιτος· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιςα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' ὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' ὔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλυ, τόν ῥα μάλιςα

"Haud sane solis laborque erit et luctus
"Nobis, sed aliquando sic occidemini et vos.
"Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
"Hasta mea; ut nequaquam fratris ultio
"Diu insoluta sit: Quare et quivis optet vir
"Fratrem in ædibus belli [*vel* cædis] vindicem sibi-relinqui."
Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante;
Peneleo autem maxime, bellicoso animum commovit:
Ruit itaque in Acamantem; ille vero non sustinuit impetum
Penelei regis: *Peneleus* autem vulneravit Ilionëum,
Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maxime

480 *οἴωσι*] MS. recte. mox *ἔσσεται*. 481 *κατακτανέεσθαι ὔμμες*] MS. 482 *ἡμῶν*] Id. forte voluit dare *ἡμῖν*. 484 *εἴη*] Id. Ibid. abest *κε*. 485 *γενέσθαι*] R.

Ver. 479. *ἰόμωροι*,] Vide supra ad δ'. 242.

Ver. 480. *Οὐ θὴν οἴοισίν γε — Ἡμῖν*,] Virgil.

—— Nec soli pœnas dant sanguine Teucri:
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt Danai. —— *Æn.* II. 366.

Ver. 484. *Δηρὸν ἔη ἄτιτος*·] Editi habent, *Δηρὸν ἄτιτος ἔη*. Sed voculas istas transponere non dubitavi. Quamvis enim *τίνειν*, et *τίσειν*, et *τίσασθαι*, apud Homerum *semper*; atque etiam *τίω*, *quoties lubet*, priorem *producat*; attamen *ἄτιτος*, et *ἀντιτος*, et *παλίντιτος*, et *τίσις*, *et corripiuntur semper*, et omni ex analogia *semper corripiantur* necesse est. Vide supra ad ν'. 414.

Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος. —— *Iliad.* ν'. 414.

—— *τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο.* α'. 213.
—— *Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.* *Odyss.* ρ'. 51. et 60.
—— *παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.* *Odyss.* α'. 379. et β'. 144.
—— *ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω.* *Iliad.* χ'. 19.
—— *τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο.* *Odyss.* α'. 40.
—— *καὶ τίσις εἴη.* *Odyss.* β'. 76.
—— *ἐξοπίσω τίσις αἰεί.* *Odyss.* ν'. 144.

Ver. 485. *ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.*] *Al.* *ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.* Ut infra.—*ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι*· σ'. 100. Et, *Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν* —. *Odyss.* χ'. 208. Nisi forte et istis in locis scribendum sit, *δῆσεν Ἄρεως* sive *Ἄρευς*, et *ἄμυνον Ἄρην*. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio*, et Cod. *Oxon.* a *Barnesio*

Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος

Mercurius Trojanorum diligebat, et possessiones ei dederat:
Ex hoc autem Mater unicum peperit Ilioneum;
Quem tunc sub supercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices,
Excussitque pupillam; hasta vero per oculum penitus,
Et per occipitium transiit: Hic itaque *in terram* desedit, manibus porrectis
Ambabus: Peneleus autem, stricto ense acuto,
Cervicem mediam feriit; deturbavit humi,
Ipsa cum casside, caput: adhuc vero valida hasta
Erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite-tanquam*-papaveris-capite sublato,
Denuntiavitque Trojanis, et glorians verba fecit;
" Renuntiate mihi, Trojani, illustris Ilionei

491 Ὤπασσεν] F. A. J. R. male. 495 πετάσας] MS. 496 δ' ἐρυσσ.] F. A. R. J.. 497 ἔλασεν] MS. mox ἀπήραξε. 499 ὁ δ' ἔφη] Id.

collatus, habent Ἄρειος. Nec ita male. *Clark.* MS. Lips. et edd. nostræ vett. omnes habent Ἄρειως, quod verum est. De cæteris locis v. ad Il. σ'. 100. *Ern*

Ver. 489. Πηνελέοιο] *Al.* Πηνελεῷο.

Ver. 490. τόν ῥα] *Quem utique* —; *Quem videlicet* —. Est enim *causa allata*, quare πολύμηλος fuerat *Phorbas*.

Ver. 492. ὑπὸ μήτηρ] Qua ratione, ὑπὸ, hic ultimam producat; item εὐχόμενος, ver. 500. et δάμαρ, ver. 503. et κατὰ, ver. 517. et γὰρ, etiam extra cæsuram, ver. 521. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

Ver. 493. οὖτα] Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 497. ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη·] Virgil.

——— huic uno dejectum cominus ictu
Cum galea longe jacuit caput.—*Æn.* IX. 770.

Ver. 499. ὁ δὲ φῆ, — Πέφραδέ τε —, καὶ — ηὔδα·] Καὶ εἴη κατὰ παραλληλίαν ταυτολογία ἐν τῷ, " φῆ καὶ πέφραδε καὶ ηὔδα." Τοῦτο δὲ — οὐδὲ ἔξω πάθους. Ἠρκέσθη γὰρ ὁ ἥρως τῷ ἔργῳ, εἰς λύπην τῶν Τρώων. Ὃ πάνυ παροξυντικόν ἐστιν εἰς θυμὸν, εἰ οὕτως ἀνατείνας παραδειγματίζει τοῦ πεσόντος τὴν κεφαλήν. *Eustath.*

Ver. 500. Πέφραδέ] De hujusmodi vocabulorum formatione; qua nimirum analogia ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κράζω autem κέκραγα· ex τάττω similiter τέταγα, ex πράττω autem πέπραγα· vide supra ad β'. 314. et ad γ'. 192. Cæterum πέφραδε, hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα· quo pacto non constaret Temporum ratio: Sed ex Poëtico, πεφράδω, Imperfectum vel Aoristus ἐπέφρα-

Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαςος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχυσαι,
Ὅςτις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδράγρἰ, Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον ὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·

" Patri caro et matri, ut-lugeant in ædibus:
" Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
" Viro caro reverso se-læto-vultu-offeret, quando demum
" Ex Troja cum navibus reverterimus filii Achivorum."
Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;
Circumspectabatque unusquisque, qua effugere-posset gravem perniciem.
Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum
Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit
Gyrtiadem, Mysorum ductorem magnanimorum:
Phalcem autem Antilochus, et Mermerum interfectos-spoliavit:

506 Τρόμος ἔλλαβε γυῖα] MS. R. 507 πάπτηνε] F. A. 1. Ibid. φύγῃ] MS. φύγοιεν] F. A. 1. 511 ῥα] abest MS. mox ὖτα. sic 517. F. A. J.

δον· sicuti in σ'. ver. 9. et υ'. 340. ἀναπιφραδι.

Ver. 501. Εἰπέμεναί μοι,] *Renuntiate, quæso* —.

Ver. 503. Οὐδὲ γὰρ] *Nam ut vos dudum gloriati estis, neque apud Nos.*

Ver. 504. ὁππότε κεν δὴ — νεώμεθα] *Quandocunque erit futurum, ut* —. Spem et expectationem *longam* pulcherrime depingunt Explementa ista, κὲν δή. Quæ siquis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit, statim sentiet quanto languidiorem effecerit sententiam. Vide infra ad χ'. 365. Haud dissimiliter, etiam in soluto scribendi genere; *negantis* est, οὐδέποτε· *pernegantis*, οὐδεπώποτε. Quæ quidem voculæ optime reddi possunt latine; *nequaquam*, et, *neque adhuc quaquam*; Vel, *nunquam*, et, *neque adhuc unquam*. Ad vim et elegantiam hujusmodi explementorum, videatur et *Platonis* locus supra citatus, ver. 433. *hujus libri*.

Ver. 506. ἄρα] *Ut fit; ut par erat.*

Ibid. χλωρὸν δέος εἷλε·] *Al.* χλωρὸν δέος ᾕρει. *Al.* τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Ex versibus nimirum sæpius memoriter citatis.

Ver. 507. ὅπη, et, φύγοι] *Al.* ὅπαι, et, φύγῃ.

Ver. 508. Ἔσπετε νῦν μοι, Μῦσαι,] Virgil.

Vos, o Calliope, precor, aspirate canenti;
Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
Ediderit; quem quisque virum demiserit Orco:
Et mecum ingentes oras evolvite belli.
Æn. IX. 525.

Ver. 509. Ὅςτις δὴ πρῶτος, — Αἴας ῥα]

Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' ὠταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Πλείςυς δ' Αἴας εἷλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Meriones autem Morymque, et Hippotionem interfecit:
Teucer vero Prothoonaque peremit, et Periphetem:
Atridesque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,
Vulneravit ad ile, intestina autem æs penitus-hausit
Dilacerans: animaque per inflictum vulnus
Erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.
Plurimos vero Ajax interfecit, Oileï velox filius:
Non enim ei quisquam par ad insequendum pedibus erat
Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

516 'Αρ'] abest MS. 517 οὔτασι καλλαπάρην] MS. R. 522 τρεσάντων] MS. Ibid. ὅτι Ζεὺς] Id. omisso τε e neglecta reduplicatione. Ibid. ὦρσε] T. ὦρση] F. A. J.

Notandum quam apte et *significanter* hic sibi invicem *respondeant*, δὴ, et ῥα.

Ver. 510. Ἥρπατ'] *Al.* Ἥρπτ'.

Ibid. ῥ'] *Ut diximus.*

Ibid. ἔκλινε] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 512. καρτερόθυμον] *Al.* καρτερόθυμον.

Ver. 514. Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα] Vide supra ad ν'. 792.

Ver. 516. Ἀτρείδης] *Menelaus.* Nam *Agamemnon* jam vulneratus, a pugna abstinuit; supra ver. 28. 29. 63. 130. 379. 380. Et *Menelaus* infra ρ'. 24. a se occisum memorat *Hyperenora.* Ut recte annotavit *Barnesius.*

Ver. 517. Οὖτα κατὰ λαπάρην,] *Al.* Οὔτασι καλλαπάρην.

Ver. 518. ψυχὴ δὲ κατ' ὠταμένην ὠτειλὴν] Virgil.

Ille rapit calidum frustra de vulnere telum;
Una eademque via sanguisque animusque sequuntur. *Æn.* X. 486.

Ver. 522. ὅτε τε] *Quando utique; Quando videlicet.*

Ibid. ὦρσεν.] *Al.* ὄρσῃ.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ο΄. ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥ῀Σ ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου. Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* Al. ἀνδρώσῃ.

ΤΗΣ
῾ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ο΄.

᾿Επιγραφαί.

Παλίωξις.

῎Αλλως.

Οὖ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ ῞Ηρῃ.

ΑΥ᾿ΤΑ`Ρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ᾿ ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
῎Ιδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου ῞Ηρης·

AT postquam vallosque et fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressa-*fuga* manebant,
Pallidi præ metu, exterriti: experrectus vero est Jupiter
Idæ in verticibus, ex aureum-solium-habentis Junonis *amplexu;*

4 ῾Υπὸ] MS.

Ver. 1. *διά τε — ἔβησαν*] Τὸ ἑξῆς, "διέ-"βησαν." ῾Υπερβατὸν γὰρ (inquit *Scholiastes*) ὁ τρόπος. Quod nihili est. *Eustathius* melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ σχῆμα λέγουσιν ῾Υπερβατόν. Οἱ δὲ ῥήτορες οὐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δέ φασι τὴν σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόδευτον ἐμφήνῃ τῶν τὴν τάφρον διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes:* Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, ῾Υπερβατόν. — ᾿Αλλ᾿ ὡς ἐγίνετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρου εἶτα ὁμαλὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ οὕτω καὶ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πάθος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμένης. *Hermogen.* περὶ μεθόδου δεινότητος, cap. 14.

Ver. 3. Οἱ *μὲν δὴ*] *Trojani quidem sane.*

Ibid. *παρ᾿ ὄχεσφιν*] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos: *μ΄*. 75—85.

Ver. 4. *ἔγρετο δὲ* — Στῆ δ᾿ ἄρ᾿ ἀναΐξας, ἴδε δὲ —] Virgil.

Prospiciens, summa placidum caput extulit unda:
Disjectam Æneæ toto videt æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruina:

Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς

Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos et Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem *eos* a-tergo
Argivos; interque hos Neptunum regem.
Hectorem vero in campo vidit jacentem; circumque socii
Sedebant; is autem gravi angebatur anhelitu, mente-et-viribus defectus,
Sanguinem vomens; cum quippe non imbecillimus vulneravit Achivorum.
Hunc autem intuitus, misertus est pater hominumque deûmque;
Ac terribili-modo torvum intuens, Junonem verbo allocutus est;
" Certo-certius mali-artifex, o fraudulenta, tuus dolus, Juno,
" Hectora nobilem cessare-fecit a pugna, fugavitque *ejusdem* copias.
" Haud equidem scio, annon rursus machinationum perniciosarum

8 Μετὰ δέ] MS. 18 ὅτ' ἐκρέμω] Id. v. ad ξ'. 522.

Nec latuere doli fratrem Junonis et iræ.
Æn. I. 131.

Ver. 11. Αἷμ' ἐμέων·] Virgil.
Purpuream vomit ille animam. ———
Æn. IX. 349.

Ibid. *οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.*] *Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον.—Ὅταν λέγῃ, " ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν," μεῖζον ἡ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καταφάσεως· τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει.* *Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος*, cap. 37.

Ver. 12. *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,*] Virgil.
—— Divûm pater, atque hominum Rex.
Æn. I. 69.
—— hominum sator, atque Deorum.
Æn. XI. 725.

Ver. 18. *Ἦ οὐ μέμνῃ,*] *Al. Ἦ οὐ μέμνη', et Ἦ οὐ μέμνηο'.* Pronunciabatur autem *ἤυ μέμνῃ·* Non utique licentia aliqua *Poëtica*, sed quia vulgo etiam in *soluta* (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Non enim id semel iterumve, sed perpetuo fere, et consulto fecit Poëta. Vide supra ad ι'. 349. et ad ι'. 533.

Ibid. *ὅτε τ' ἐκρέμω*] *Quando utique; Quando nimirum*—. Cæterum de hujus versiculi numeris, vide supra ad ν'. 36. et ad γ'. 363.

Ibid. *ἐκ δὲ ποδοῖϊν Ἄκμονας ἧκα δύω,*] Non hæc ab *Homero* conficta, sed ab antiquis desumpta Philosophis; qui elementorum mutationes, rerumque naturalium formandarum rationem, sub hujusmodi fabulis soliti sunt docere. Quarum tamen fabularum subtilior et enucleatior explicatio, ad Poëtici ornatus intelligentiam parum facit. *Ἔοικεν ὁ Ποιητὴς μῦθον*

Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε πληγῆσιν ἱμάσσω.
Ἦ ὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
Χρύσεον, ἄῤῥηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·
Λῦσαι δ' ὐκ ἐδύναντο παραστάδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ὐδ' ὧς θυμὸς ἀνίει
Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,

" Prima fructum-sis-perceptura, et te verberibus cædam.
" An non meministi, quando pependisti ab-alto, a pedibus autem
" Incudes-*suspensas* demisi duas, circum manus autem vinculum misi
" Aureum, infrangibile? tu autem in æthere et nubibus
" Pependisti; mœrore-afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum:
" Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem prehenderem,
" Projiciebam correptum de limine *cœli*, donec perveniret
" In terram vix-spirans: me vero ne sic quidem ira missum-faciebat
" Vehemens *ob* dolorem Herculis divini;
" Quem tu cum Borea vento inductis procellis,
" Misisti per infructuosum pontum, mala machinans,

21 Θεοὶ] abest A. 1. 24 θυμὸν] MS. sed superscr. ὸς. 27 πόντον] abest A. 1.

παλαιῦ παραφέρειν τῦτο, καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθεύετο κεκριμακέναι τὴν Ἥραν—. *Phurnutus* de Natura Deorum, *capite* de Fabulis antiquitus traditis. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθῦς, ἀνάπτειν καινὴν τερατολογίαν, ὐχ Ὁμηρικόν. — Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, ὐχ Ὁμηρικόν. *Strabo*, lib. I. pag. 38. et 45. *Al.* 20. et 25. *Clark.* At vid. ad ξ'. 347.

Ver. 21. ἠλάστεον] Pronunciabatur, ἠλάστυν, vel ἠλάστιυν. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 22. οὐκ ἐδύναντο παραστάδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,—] Scholiastes legit: ὐκ ἐδύναντο· παραστάδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,— Multo minus venuste. In vulgatis istud, ὃν δὲ λάβοιμι, id ipsum est, quod quæritabat Scholiastes, ὃν δὲ ἂν λάβοιμί σοι παριστῶτα. Deinceps autem quod adjicit, δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιστον· recte se habet: Ut liquet ex sequente, ῥίπτασκον τεταγὼν, comparato cum, ῥίψε ποδὸς τεταγὼν, supra α'. 591.

Ver. 24. ἐμὲ δ' ὐδ' ὧς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη] *Al.* ἐμὲ δ' ὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη. Utravis lectio ferri possit. Quod autem conjicit *Barnesius*, scribendum hic ἀνῄει, propterea quod ἀνίει aliis in locis mediam *corripiat*; plane nihili est. Quod enim in *omnibus* sit vocabulis, ut *ultima* in syllaba vocalis *longa*, sequente alia vocali, *dimidia ex parte elidi*, hoc est, *corripi* possit; vide supra ad α'. 51. id *nonnullis* in vocabulis, etiam in syllabis *non ultimis*, fieri itidem potest: Ut in τίω, ἰὸς, υἱὸς, ἤïα, ἀνίει, et similibus *permultis*. Vide supra ad ν'. 103.

Ver. 26. ἀνέμῳ] *Al.* ἀνέμων.

Ver. 27. ἀτρύγετον] Ἀκαταπόνητον, πολύνη, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸν ἄκαρπον. *Schol.* ad α'. 316.

Ver. 28. Κόμισδ'—ἀπίνειας.] Ut et ibi eum videlicet novis periculis objiceres.

Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ' εἰδῇς, ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνὴ,
Ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν

“ Et eum deinde ad Coon bene habitatam de-cursu-detulisti.
“ *Ac* eum quidem ego inde liberavi, et reduxi iterum
“ In Argos equis-aptum, multis licet malis-exercitum.
“ Hæc tibi rursus-in-memoriam-reducam, ut desistas a fallaciis:
“ Ut scias, an tibi profuerit congressusque et cubile,
“ Quo mista es, veniens seorsum a-diis, et me decepisti.”
Sic dixit: Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,
Et eum compellans verbis alatis allocuta est;
“ Sciat nunc hoc Terra et Cœlum latum superne,
“ Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum
“ Juramentum, gravissimumque est beatis diis;
“ Tuumque sacrum caput, et noster torus ipsorum

28 Κόων εὖ] MS. 29 ἐγὼ] Id. 31 ἀπολήξῃς] Id. 32 ὄφρα ἴδω] Id. ἴδῃς] R. Eust. add. not. 34 'Ρίγησε] MS. ut 36 ὕπερθε] F. A. 1.

Ver. 30. ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸν τόπον τοῦτον προσγεγράφασί τινες καὶ τούτους τοὺς στίχους·

Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα ποδῶν· μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάββαλον· ὄφρα τίλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Eustath.

Ver. 31. ἀπολλήξῃς] MS. Lips. ἀπολήξῃς, ut alius apud Barnes. Eaque est antiqua scriptura. Duplicatio τοῦ λ' est a Grammaticis, ut ultima in ἀπὸ producatur, quæ tamen forte etiam a cæsura longa esse potest; ut in παρειπὼν ο'. 404. ubi pariter scribendum foret παῤῥειπὼν, si modus pronunciandi necessario scriptura exprimeretur. vid. ad μ'. 745. *Ern.*

Ver. 32. Ὄφρ' εἰδῇς,] *Al.* Ὄφρα ἴδῃς. Et, Ὄφρα ἴδῃ. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας· ἄριστα τὴν — μετὰ δόλου πρὸς τοὺς ἄνδρας ὁμιλίαν καὶ χάριν ἔδειξεν — Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· Ὄφρα ἴδῃς, etc. Plutarch. *de audiend. Poetis.*

Ver. 34. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 36. Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς] Virgil.

Esto nunc Sol testis, et hæc mihi terra precanti.
Æn. XII. 176.

Fontesque fluviosque voco, quæque ætheris alti
Relligio, et quæ cæruleo sunt numina ponto.
Ibid. 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος Ὅρκος, δεινότατός τε — θεοῖσι·] Virgil.

——Idque ratum, Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes atraque voragine ripas,
Annuit—— *Æn.* IX. 104. et X. 113.

Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δι᾽ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ᾽ ἀρήγει·
Ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
Τειρομένους δ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτάρ τοι κἀκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σὺ, Κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δὴ σύ γ᾽ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ᾽ ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,

"Nuptialis, quem quidem non ego unquam temere jurarim;
"Non meo hortatu Neptunus terræ-quassator
"Cladem-infert Trojanis et Hectori, *Argivis* autem auxiliatur:
"Sed nimirum ipsum *suus* animus incitat jubetque;
"Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.
"Atquin et ei ego consuluerim,
"Eo ire, quo quidem tu, *o Jupiter*, atras-nubes-cogens, imperaveris."
Sic dixit: Subrisit autem pater hominumque deûmque,
Et eam respondens verbis alatis allocutus est;
"Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
"Idem mecum sentiens inter immortales sederis;
"*Tum* eodem sane Neptunus, etiam si maxime velit alio,

39 ἱερὰ] MS. 42 πημαίνει] Id. 46 Σὺ] abest MS. mox ἡγεμονεύεις idem. 47 μείδησε] MS. 51 κεν] F. A. J. male.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita Divis.
Æn. XII. 816.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεισηγάγετο Ὅμηρος· Ἐν μέν γ᾽ Ἥρας ἐποίησεν ὅρκῳ. "Ἴστω νῦν — τὸ κατειβόμενον "Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὲ ἐποίησεν ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς στάζον. — Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν στάζον, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν ποταμὸν κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pausanias, lib.* VIII. *cap.* 18.

Ver. 39. καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν Κουρίδιον,] Virgil.

Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos;
Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum.——— *Æn.* IV. 316.

Ver. 42. τοῖσι δ᾽ ἀρήγει·] Eustath. Τὸ τοῖσι δ᾽ ἀρήγει οὐκ ἀναφορικῶς εἴρηται διὰ τοὺς Ἀχαιούς· οὐδαμοῦ γὰρ πρὸ τούτου τῶν Ἀχαιῶν Ζεὺς ἢ Ἥρα ἐμνήσθη, ἀλλὰ μᾶλλον δεικτικῶς, ἴσως δὲ καὶ ἀγωνιῶσα οὐκ οἶδεν, ὡς οὐ γέγονε μνήμη τῶν Ἀχαιῶν· διὸ καὶ ὡς μνησθεῖσα ἔφη κατὰ λόγον ἀναφορᾶς τὸ, τοῖσιν ἀρήγειν. Hæ sunt argutiæ inanes. Poterat dicere, τοὺς μὲν πημαίνει, τοῖς δὲ ἀρήγει, *alios adfligit, alios juvat*, sed libuit alteros nominatim exprimere, quod liberum erat, in utris vellet facere. Similiter interdum alterum nomen exprimitur per αὐτὸς, sine prægressa mentione ejus. *Ern*.

Ver. 44. Τειρομένους] *Al.* Κτεινομένους.

Ver. 46. ᾗ κεν δὴ] *Quocunque demum.*

Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ

" Confestim *et suam* converterit mentem, ad tuam et meam voluntatem.
" Quin, si jam quidem ex-animo et vere loqueris,
" Vade nunc ad cœtus deorum, et huc vocatos-jube
" Irimque accedere, et Apollinem inclytum-arcu;
" Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
" Eat, et dicat Neptuno regi,
" Ut, relicta pugna, suas ad ædes redeat:
" Hectorem vero excitet ad pugnam Phœbus Apollo,
" Iterumque inspiret robur, oblivisciqne-faciat dolorum,
" Qui nunc ei premunt præcordia: Achivos autem
" Iterum avertat, imbelli fuga immissa:
" Fugientes autem, in naves multa-transtra-habentes incidant
" Pelidæ Achillis: Is vero excitabit suum socium
" Patroclum, illumque interficiet hasta illustris Hector

58 παυσαμένῳ] R. 71 Ἕλωσιν] MS. sed superscr. ἴλωσιν. 72 ἄλλοι] Id. vid. not.

Ibid. ἡγεμονεύοις.] *Al.* ἡγεμονεύῃς.

Ver. 47. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Vide supra ad ver. 12.

Ver. 48. ἀμειβόμενος ἔπεα] Qua ratione, ἀμειβόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σύ] *Si quidem tu re-vera.*

Ver. 50. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 56—77. Ὄφρ' ἡ μὲν — Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.] Versus hosce *viginti duos*, tanquam suppositos, repudiarunt veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis. Qua de re *Eustathius* videatur. *Clarkius.* Rationes eas breviter narrat etiam et refellit Schol. MS. Lips. *Ern.*

Ver. 58. Παυσάμενον] *Al.* Παυσαμένῳ.

Ver. 64. Ἀχιλῆος·] Vide supra ad ν'. 324.

Ibid. ἀνστήσει] *Al.* ἀνστήσῃ.

Ver. 66. Ἰλίῳ] De hujusmodi vocabulorum *prosodia*, vide supra ad ver. 24.

'Ιλίȣ προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηȣ̀ς
Τȣ̀ς ἄλλȣς, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τȣ̃ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος 'Αχιλλεύς.
'Εκ τȣ̃δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰςόκ' 'Αχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, 'Αθηναίης διὰ βȣλάς.
Τοπρὶν δ' ȣ̓́τ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ȣ̓́τέ τιν' ἄλλων
'Αθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γȣ́νων,
Λισσομένη τιμῆσαι 'Αχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· ȣ̓δ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' 'Ιδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.

" Ilium ante; multos ubi-*ille*-peremerit juvenes
" *Cum* alios, tum filium meum Sarpedona nobilem;
" *Ob Patroclum* autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
" Ex eo deinceps tempore ut-iterum-in-fugam-avertantur-*Trojani* a navibus,
" Semper ego efficiam perpetuo; usque-dum Achivi
" Ilium excelsum ceperint, Minervæ consiliis.
" Prius autem neque ego cessabo ab ira, neque quempiam aliorum
" Immortalium Danais auxiliari hic sinam,
" Quam Pelidæ expletum fuerit desiderium;
" Sicut ei promisi primum, meoque annui capite
" Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,
" Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem."
Sic dixit: Neque non-obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;
Discessit itaque ab Idæis montibus, *ut iret* ad excelsum Olympum.

73 ἀμυνέμεν] R. 74 Πηλῆδαο] MS. 75 ὑπένευσα] F. A. 1. 77 τίσαι 'Αχιλῆα] MS.

Inepte admodum *Barnesius*: " *Producitur* " (inquit) εἰς ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν τȣ̃ Σπονδείȣ." Quasi scilicet vox, 'Ιλίȣ, locum non haberet, sexcenties *pes dactylus*.

Ver. 72. ȣ̓́τ' ἄρ'] *Al.* ȣ̓́τ' ἄν.

Ibid. παύσω] *Al.* παύω.

Ibid. ἄλλων] ἄλλον· MSS. a viro erudito, *Thom. Bentleio*, collati. Quæ et proba Lectio. *Clark*. Ea est etiam in MS. Lips. Videntur Grammatici dissensisse, utrum ἄλλον pro accusativo, an pro genitivo habendum esset, qui antiquiori scriptura eodem modo ut accusativus exprimebatur: cujus scripturæ exempla etiamnum in libris scriptis, nominatim in Lips. non pauca reperiuntur, ut jam aliquoties notavimus. Vid. mox ad v. 101. *Ern*.

Ver. 73. 'Αθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. ἐάσω,] *Barnesius* pessime, ἰάσσω. Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 77. πτολίπορθον.] Vide supra ad β'. 278.

Ver. 78. θεὰ λευκώλενος Ἥρη·] Βοῶπις

Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅςτ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας;
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Sicut vero cum se arrigit mens viri, qui per multas
Terras profectus, præcordiis *in* prudentibus secum-cogitat,
" Huc iverim, vel illuc," animoque-versat multa:
Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno;
Pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit
Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi vero conspicati,
Omnes celeriter-adsurrexerunt, et excipiebant poculis.
Atque hæc alios quidem omisit, a Themide vero genas-pulchra
Accepit poculum: prima enim *illa* obvia venit currens,
Et eam compellans verbis alatis allocuta est;
" Juno, cur *huc* ascendisti; metu utique perculsæ similis-videris?
" Anne valde scilicet te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?"
Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno;

80 Ἂν ἀΐξῃ] R. T. 81 ἐληλυθὼς] MS. 82 ἐνθ' ἤυ] Id. A. 2. 3. J. 83 διέπτα] MS. 84 ὁμηγερέεσσιν ἐπῆλθεν] Id. 86 ἀνίηξαν] ¡MS. perverse. 87 ἴασσι] Edd. vett. 88 δίδεκτο] MS. mox ἦλθε φέρουσα.

πότνια Ἥρη, MSS. duo a *Th. Bentleio* collati. Quæ si vera sit lectio; erit prior illa ex ver. 92. jam infra, desumpta.

Ver. 79. Βῆ δὲ κατ'] Βῆ δ' ἐξ. MS. *Harleian*. a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 80. ὅτ' ἀναΐξῃ] *Al.* ὅταν ἀΐξῃ.

Ver. 81. νοήσῃ] *Al.* νοήσει.

Ver. 82. εἴην,] *Al.* ἤειν.

Ver. 85. Ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 86. δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide supra ad γ'. 4.

Ver. 87. ἔασε,] Vide supra ad γ'. 42.

Ver. 88. θέουσα,] φέρουσα Cod. *Harleian*. a *Th. Bentleio* collatus. *Clark.* Idem habet MS. Lips.

Ver. 90. βέβηκας,] Vide supra ad α'. 37.

Ibid. ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας;] Scholiastes cum Cod. *Harleiano* legit, atque exponit, ἀτυζομένη. Sed ἔοικας, apud Homerum, rarius respondet Latino, *videris;* sæpius, τῷ *similis-videris. Clark.* Quod de Scholiaste ait vir præclarus, non magis valet, quam quod de Codice. In MS. ut in Lips. sexcenties iota subscriptum omittitur, ubi clare est dativus, ut etiam in h. l. Itaque interdum vitiose editores ne-

Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες,

" Ne me, dea Themi, hæc interroga: scis et ipsa,
" Qualis illius animus superbus et inclemens:
" At tu quidem præsis inter-Deos, in ædibus, convivio æquali:
" Hæc autem et inter omnes audies immortales,
" Qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omnino puto
" Omnibus una animum gavisurum, neque mortalibus,
" Neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur hilaris."
Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
Moleste autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa vero risit
Labiis *tenus*, non autem frons super supercilia nigra
Exhilarata est: inter omnes autem, indignata locuta est;
" Dementes, qui Jovi irascimur insipientes;
" *Qui*que adhuc ipsum cupimus compescere, propius accedentes,

90 Ἥρα] id male. 91 παῖς σός τοι ἄκοιτις] Id. ἄκοιτις male etiam F. A. 1. 94 Θυμὸς ἐκείνου] MS. 97 Sch. in marg. MS. γρ. ἰ. sc. pro τι. 99 ἔτι] abest F. A. J. εὔφρων] A. J. 101 ὄχθησαν] MS.

glexere, ut qui scholia Homeri edidere. In quibusdam tamen edd. posterioribus recte additum est. *Ern.*

Ver. 91. σε φόβησε] *Al.* σ' ἐφόβησε.

Ver. 92. θεὰ λευκώλενος] Virgil.

—— niveis —— diva lacertis. *Æn.* VIII. 387.

Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα] Vir eruditus *Th. Bentleius*, uno in MS. *Italico* scriptum reperit, Μή με, θεὰ, μήτι ταῦτα. Unde fortasse legendum, eodem conjectante; Μή με, θεὰ, μὴ ταῦτα —.

Ver. 95. δαιτὸς ἐΐσης·] Vide supra ad α'. 468.

Ver. 96. et 107. ἀθανάτοισι,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 97. οὐδέ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 98. κεχαρησέμεν,] Vide supra ad ver. 11.

Ver. 99. τις ἔτι νῦν] Qua ratione, ἔτι, hic ultimam producat; item Ζηνὶ, ver. 104. et σθένεϊ, ver. 108. et γὰρ, ver. 111. et κέλευσε, ver. 119. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

Ibid. δαίνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 101. Ὤχθησαν] Cod. *Harleian.* Ὄχθησαν. *Clark.* Sic habet etiam MS. Lips. et alibi retinens antiquissimam scrip-

Ἠ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῷ ἔχεθ', ὅ,ττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι, ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

" Vel suasu, vel vi: is vero e-longinquo-sedens nostri-rationem-non-habet,
" Neque movetur: ait enim inter immortales deos
" Viribusque potentiaque eximie *se* esse optimum.
" Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique:
" Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum esse:
" Filius enim ei interiit in pugna, carissimus hominum,
" Ascalaphus, quem ait suum esse impetuosus Mars."
Sic dixit: Mars autem robusta feriebat-sibi femora
Manibus pronis, lugens autem allocutus est;
" Ne nunc mihi succenseatis, cœlestes domos incolentes,
" Quod-ulcisci-velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,
" Etiam si mihi *sit* fatale, Jovis percussum fulmine,
" Jacere, una-cum mortuis, in sanguine et pulvere."
Sic dixit: et equos jussit Terroremque Horroremque

107 φησὶ] MS. bene. 109 Τῷ ἴχθ'] Id. 114 καταπρηνέσσ'] Id. mox δὲ abest. ὀλοφυρόμενος ἔπος ηὔδα.] R. 115 νεμεσσ.] F. A. J. νεμεσήσητ'] MS. 119 κέκλετο] F. A. 2. 3. J. κέκλετο] A. 1.

turam vide ad α'. 570. X. 236. *Ern.*

Ibid. ἐγέλασσε — ἰδὲ — Ἰάνθη·] Virgil.

——— curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. *Æn.* I. 212.

Ver. 102. κυανέησιν] Vide supra ad α'. 528.

Ver. 105. Ἤ ἔτι μιν] *Al.* Ἤέ τι μίν.

Ver. 106. Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ·] Vide supra ad α'. 395.

Ver. 108. διακριδὸν] Vide supra ad α'. 309.

Ver. 113. πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Formæ Mediæ* usus; *sua sibi percussit femora.* *Clark.* Add. ad 397.

Ver. 114. δὲ προσηύδα·] *Al.* δ' ἔπος ηὔδα.

Ver. 115. νεμεσήσετ',] *Al.* νεμεσήσατ'.

Ver. 116. Τίσασθαι] Τίσασθαι et τίσεσθαι primam Homero *semper* producunt; sic-

[redacted]

Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ 'Αθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δι' ἐκ προθύρε, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τȣ̃ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔςησε ςιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλȣ̃σα
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θȣ̃ρον Ἄρηα·
Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὔτως
Οὔατ' ἀκȣέμεν ἐςὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
Ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς 'Ολυμπίȣ εἰλήλȣθεν·
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,

Jungere: ipse autem arma induebat collucentia.
Tum sane quædam majorque et gravior alia
A Jove in immortales ira et indignatio exorta fuisset,
Nisi Minerva, cunctis metuens diis,
Prosiluisset extra vestibulum, liquissetque solium ubi sedebat.
Atque *Martis* quidem a capite galeam dempsit, et scutum humeris;
Hastamque seposuit-erectam, robusta e manu raptam,
Æream; ipsa vero verbis *hisce* corripuit impetuosum Martem;
" Furiose, vecors, periisti; an vero tibi frustra
" Aures ad-audiendum sunt, mensque etiam periit et pudor?
" Non audis, quæ dicit dea ulnas-candida Juno?
" Quæ jam nunc a Jove Olympio venit:
" An velis ipse quidem, perpessus mala multa,
" Reverti ad-Olympum, dolens utique, necessitate;

120 δὴ] MS. ἐδύσατο] Id. ἐδύσετο] R. 121 ἔνθα κ' ἔτι] MS. 124 θάασσεν Id. et schol. min. male. 128 ἠλεὲ] F. A. J. Ibid. ἦ] MS. 129 νόος ἀπ.] A. 2. 3. J. 131 ἤδη] MS. εἰλήλυθεν] Id. 132 ἦ] Id. ἦ ἐθέλεις] F. A. J. 133 Ὄλυμπόνδε] MS.

uti φθίνω et φθίνεσθαι. Vide supra ad ν′. 639. et ad β′. 43. et ad δ′. 257.

Ver. 117. πληγέντι] Vide supra ad γ′. 31.

Ver. 119. καί ῥ'] *Et proinde, ut comminatus erat.*

Ibid. Δεῖμόν τε Φόβον τε] Filios Martis, quibus equos sibi jungendos jussit.

Ver. 120. Ζευγνύμεν·] Vide supra ad γ′. 260.

Ibid. ἐδύσετο] *Al.* ἐδύσατο. Vide supra ad β′. 35. et ad ι′. 109.

Ver. 121. κέ τις] Cod. *Harleian.* κέ τι.

Ver. 122. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α′. 398.

Ver. 123. 'Αθήνη,] *Consilium prudentius.* Vide supra ad α′. 194. ad β′. 169. et ad δ′. 92.

Ver. 124. δι' ἐκ] *Al.* μὲν ἐκ.

Ver. 126. ἐκ] Cod. *Harleian.* ἀπό.

Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
Λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
Μάρψει δ' ἑξείης, ὅστ' αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
Ἤδη γάρ τις, τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
Ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
Ὡς εἰποῦσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,

" Atque etiam cæteris malum magnum omnibus creare?
" Continuo enim Trojanos quidem magnanimos et Achivos
" Linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas-excitaturus in Olympum:
" Corripiet autem alium-post-alium, quique in-culpa *sit*, quique etiam non.
" Quare te nunc jubeo missam-facere iram de filio tuo:
" Jam enim aliquis, eo *et* vi et manibus fortior,
" Vel interfectus est, vel etiam posthac interficietur: difficile quippe *est*,
" Omnium hominum liberare a *morte* progeniemque partumque."
Si locuta, collocavit in solio impetuosum Martem.
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,
Irimque, quæ diis internuncia *est* immortalibus;
Et eos compellans, verbis alatis allocuta est;
" Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrime:
" Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,

134 αὐτὰρ ὁ τοῖς] F. A. J. qui ita legerunt hunc versum ad sequentia retulerunt. Nam et versiones quædam *hic* habent et *faciet* s. *fecerit:* quæ et desiderant φυτεύσαι. Sed quod nunc editur, melius.

Ver. 128. φρένας ἠλὲ, διέφθορας·] Notandus hic proprius et primigenius *vocis Mediæ* usus: *Te ipse perdidisti; periisti.* Vide supra ad γ'. 141. Alii *active* accipiunt; φρένας, ἠλὲ, διέφθορας.

Ibid. αὔτως] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano;* ἀδιακρίτως.

Ver. 131. εἰλήλουθεν·] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 134. τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;] Vir eruditus, *Th. Bentleius*, in Codice *Harleiano* et in duobus MSS. *Italicis* scriptum reperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, sicuti in α'. 597. Quæ si forte vera fuerit Lectio, tum ex ejusdem *conjectura* scribendum erit; — τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136. ἡμέας εἶσι] Pronunciabatur ἡμᾶς εἶσι. Nam ἡμέας ultimam producit.

Ἕρδειν, ὅ,ττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὡς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἕζετο δ᾽ εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ᾽ ἀΐξαντε πετέσθην,
Ἴδην δ᾽ ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐςεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ᾽ ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· ἐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅττι οἱ ὦκ᾽ ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Βάσκ᾽ ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ᾽ ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.

"Facite, quicquid ille hortatus fuerit et jusserit."
Ac quidem sic locuta, retro cessit veneranda Juno;
Conseditque in solio: ii vero properantes volabant,
Idamque pervenerunt fontibus-irriguam, matrem ferarum.
Invenerunt autem late-sonantem Saturnium in Gargaro summo
Sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat:
Hi autem ut coram venerunt Jove nubes-cogente,
Steterunt; neque iis visus iratus est animo,
Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:
Irim autem priorem verbis alatis allocutus est;
"Vade, age, Iri velox, Neptuno regi
"Omnia hæc nuncia, neque falsa-nuncia sis:
"Relicta illum jube pugna atque prælio,
"Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.

147 Ἴδεσθε] MS. 148 κεν] Id. 156 πιθέσθαι] MS. 159 Πάντα δ᾽ ἀγγ.] neglecta geminatione.

Ver. 144. ἤ τι] *Quæ utique; Quæ scilicet.*
Ibid. μετάγγελος] *Al.* μετ᾽ ἄγγελος.
Ibid. ἀθανάτοισι,] Vide supra ad α΄. 398.
Ver. 147. Ἴδηνδε,] *Al.* ἵκησθε. *Al.* ἴδησθε.
Ver. 148. ὅ,ττι κε κεῖνος] *Al.* ὅττι κ᾽ ἐκεῖνος.

Ver. 152. εὐρύοπα] Vide supra ad α΄. 175. 498. et ad θ΄. 206.
Ver. 153. ἐςεφάνωτο·] Si ἐςεφάνωται dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α΄. 37.
Ver. 155. οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο] Vide supra ad ver. 11.
Ver. 158. Βάσκ᾽ ἴθι,] Virgil.
Vade, age, nate. —— *Æn.* IV. 223.
'Cæterum, quis tam obtuso ingenio est

Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ ῎πειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσσῃ
Μεῖναι· ἐπεὶ ἕο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις,
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,

" Si vero meis non verbis parebit, sed aspernabitur,
" Perpendat deinde mente et animo,
" Ne me nequaquam, fortis ut sit, invadentem valeat
" Sustinere; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem *me* esse,
" Et natu majorem: illius autem non veretur cor
" Æqualem mihi se-profiteri, quem metuunt etiam cæteri."
Sic dixit: neque non-obsecuta est alis-ventosis velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus Ilium versus sacram.
Ut vero cum ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida, *acta* impetu serenitatem-inducentis Boreæ:
Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,
Prope autem stans allocuta est inclytum Neptunum;
" Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cærulee,

162 ἐπέεσι πεπείσεται] F. A. J. T. ἐπέεσσιν ἐπιπ.] MS. male. Sic et Eust. in Comm. ἐπιπείσεται est Il. ρ'. 154. 163 δ' ἔπειτα] Edd. præter R. vid. not. 164 κάρτερος] MS. 167 φᾶσθαι] Id. 170 ὅτ' ἂν] Id. 171 βοῤῥέαο] Id.

" quin intelligat, βάσκ' ἴθι, verba duo " idem significantia, non frustra posita " esse ἐκ παραλλήλου, ut quidam putant; " sed hortamentum esse acre imperatæ " celeritatis." *Gell.* lib. XIII. cap. 23.

Ver. 160. μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,] Vide supra ad η'. 232. 279.

Ver. 161. Ἔρχεσθαι μετὰ] Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ, ver. 177.

Ver. 162. ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται,] *Al.* ἐπέεσσι πεπείσεται· notante *Henr. Stephano. Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 163. δὴ ῎πειτα] *Al.* δὴ ἔπειτα. Quod ferri potest. *Vulgg.* δ' ἔπειτα· Quod ex analogia minus est accuratum. *Clark.* Δὴ ῎πειτα habent MS. Lips. ed. Rom. et Eustath. *Ern.*

Ver. 164. Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, —ταλάσσῃ] *Barnesius*, et Editio *Wetsteniana*, aliique, pessime hoc ita vertunt, ac si *Homerus* contra plane, quam voluerit, scripsisset; Μή μ', οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν, —ταλάσσῃ.

Ver. 167. Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι,] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Vo-*

Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
Ὢ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐών, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκε Ῥείη,

" Veni huc ferens a Jove Ægiocho:
" Relicta te jubet pugna atque prælio,
" Ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
" Si vero ejus non verbis parebis, sed aspernaberis,
" Minatus est et ipsum-se ex-adverso pugnaturum
" Huc venturum: te autem vitare jubet *suas*
" Manus, quia *quam* tu *sis*, ait viribus multo *se* præstantiorem esse,
" Et natu majorem: tuum autem non veretur cor
" Æqualem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri."
Hanc autem valde indignatus allocutus est inclytus Neptunus;
" Eheu; certe, potens licet existens, superbe locutus est,
" Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit.
" Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,

175 Παρ] Id. 176 σέ κέλεται] Id. forte: σε μάχης κέλεται et ἐκέλευε] A. 1. 177 ἔρχεσθαι μ.] MS. F. ut v. 161. 179 καὶ κεῖνος] R. πτολεμίζων] Aldd. J. πολεμίξων] MS. 181 πολὺ βίῃ] Id. 183 φᾶσθαι] Id.

cis *Mediæ* usus: *Æqualem SE mihi dicere.* Vide ad γ'. 141.

Ibid. τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.] *Quem utique* —. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην. Nempe ex α'. 187. Sed priorem Lectionem firmat infra ver. 183.

Ver. 170. νιφὰς] Qua analogia ex νῖφων deducta sit νἶφὰς, vide supra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 174. κυανοχαῖτα,] Vide supra ad α'. 43. 58. 528.

Ver. 177. Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ] Ἔρχεσθαι μετὰ, ver. 161. Aut locus iste ex hoc, aut hic ex isto, corrigendus. *Clark*. Quasi vero non liceat poëtæ variare orationem. *Ern.*

Ver. 179. πολεμίζων] *Al.* πολεμίξων.

Ver. 180. ἀνώγει] Cod. *Harleian.* ἄνωγε. Quod et ipsum recte dicitur de præsenti: Vide supra ad θ'. 322.

Ver. 183. Ἶσόν οἱ φάσθαι,] Qua ratione, ἶσον, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item κακὸν, ver. 196. et χολωτοῖσιν, ver. 210. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἶσόν σ', οἱ φάσθαι. Sed venustius abest

Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,
Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἕκηλος,
Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὣς, δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,

" Jupiter et ego, tertius autem Pluto inferis imperans:
" Trifariam autem omnia divisa-sunt, quisque vero *suam* sortitus est dignitatem.
" Meæ sane sortis-erat, canum mare habitare perpetuo,
" Motis-sortibus; Plutoni autem sorte-obvenere tenebræ caliginosæ;
" Jovi vero obvenit cœlum latum, in æthere et nubibus.
" Terra autem etiamnum communis *est* omnium, et excelsus Olympus:
" Quare sane nequaquam Jovis degam ex voluntate; sed quietus,
" Potens licet existens, maneat *sua* tertia in portione.
" Manibus vero nequid me omnino, ignavum veluti, territet.
" Filias enim et filios satius esset
" Terrificis verbis incessere, quos genuit ipse,

187 τε Κρ.] MS. (sed Gl. γρ. ἐκ Κ.) scriptura orta e neglecta geminatione τῆς Κ. Ibid. ἀδελφοὶ — Ῥέα] Id. at F. A. 1. ἀδελφοὶ οὓς τίκετο Ῥέα sic et Eust. sed illud quoque in MSS. reperiri testatur. Vulgatæ lectionis nullos MSS. laudat εἰ δ' ἴσως εὕρηταί που, οὓς τέκε Ῥείη.

istud σύ. Vide supra ad ver. 166. Ubi itidem scribi potuisset, Ἴσον ἐ μοι φάσθαι· sed minus eleganter.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου] *Etenim tres —; Nam tres videlicet —. Al.* Τρεῖς γάρ τε Κρόνου.

Ibid. οὓς τέκε Ῥείη,] *Al.* οὓς τέκε Ῥείη. Et, οὓς τέκετο Ῥέα. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 189. δέδασται — ἔμμορε] Conjuncta sunt cum præcedente εἰμέν. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 190. ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα] Virgil.

—— imperium pelagi, sævumque tridentem,
—— *mihi* sorte datum; tenet *ille* immania saxa.
Æn. I. 142.

———— hæc —— manebat
Sors rerum. —— *Æn.* X. 39.

Ver. 191. ἔλαχε ζόφον] Ita MSS. a *Tho. Bentleio* collati. *Vulgg.* ἔλαχεν ζόφον. minus numerose. *Clark.* Recte. Sic et MS. Lips. Quod autem hic, etiam aliis locis numerosius est vel concinnius. *Ern.*

Ver. 194. Οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν·] Hoc simillimum Hebræorum formæ in הלך. *Ern.*

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε] *Etenim filias —.* De prosodia autem, vide supra ad α'. 398.

Ibid. κέρδιον εἴη] *Al.* βέλτερον εἴη.

Ver. 199. ἀκούσονται] *Al.* ἀκούσωνται.

Ver. 201. Οὕτω γὰρ δή] *Siccine autem, quæso? Siccine enim revera?* Nempe refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur; " *Hæreo de responso renun-*

Οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;
Ἦ τι μεταςρέψεις; ςρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προςέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ

"Qui et imperitanti auscultabunt, etiam necessitate."
Huic autem respondit deinde pedibus-ventos-æquans velox Iris;
"Itane vero a te, Neptune crines-cærulee,
"Hunc fero Jovi sermonem durumque asperumque?
"An quid mutabis? Flexibiles sane mentes prudentium.
"Nosti, quod majoribus-natu Erinnyes semper asseclæ-sunt."
Hanc autem vicissim allocutus est Neptunus terræ-quassator;
"Iri dea, valde hoc verbum recte dixisti:
"Bonum et illud est, quando nuncius utilia norit:
"Sed hic gravis dolor cor et animum *meum* occupat,
"Cum parem-sorte et pari destinatum fato

191 Ἔλαχε] MS. recte. contra male v. 192. ἔλαχεν Οὐ. Ibid. ἐν] abest F. A. J. 197 θυγατέρεσσι] MS. F. A. J. male. 198 ἕπονται] MS. 201 τοι] abest MS. 203 Ἔ τι] MS. 209 ὁππότ' ἂν ἰσόμοιρον] Id. illud etiam R. hoc F. habet.

"*ciando?*" Vel, "*Metuo tibi; Nam—:*" Vel, siquid simile. Vide supra ad ε'. 22. Quare inficete admodum *Spondanus*; "*Illud*, γὰρ, *vide ne superfluum sit.*" Atque etiam *Eustathius*; Σκεπτέον εἰ μὴ παρέλκει ὁ "γὰρ," σύνδεσμος· οὐδὲν γὰρ ἀντιλογεῖ. *Virgilius* elegantissime, constructione non multum dissimili:

——— fandem ore locutus:
Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras
Jussit adire domos? ——— *Georg.* IV. 445.

Ubi istud, *Nam*, in ipso statim orationis initio, vim habet recentioribus linguis prorsus incognitam. Cæterum de *tota* hac *Iridis* oratione, ita *Dionysius Halicarnasseus*: Λέγειν μὲν βέλτιον, εὐπρεπῶς δὲ λέγει.—Τὸν λέγοντα, ζητεῖν εὐπρεπῶς λέγειν, δείκνυσιν ἐπὶ τῆς Ἴριδος.—Παραινεῖ αὐτῷ ἡ Ἶρις εὐπρεπέστερον λέγειν, ἵν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ᾖ.—"Οὕτω γὰρ δή τοι—;" Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῷ ἐπάγει, ὀνόματι ἑνὶ λέγουσα, "Διῒ μῦθον." *Dion. Halicarn.* Τέχνη, §. 9. *Clark.* Quod de γὰρ dicit, acutum est, sed durum et argutius, quam pro linguarum simplicitate: Et sunt loca, ubi vix excogites, quid intelligendum sit. Ego sic vertam: *Enimvero, an sit* etc. *Ern.*

Ibid. κυανοχαῖτα,] Vide supra ad α'. 43. 58. 528.

Ver. 202. Τόνδε φέρω etc.] Hoc versu opportune usus est Sostratus apud regem Antigonum. vid. Sextus Empir. adv. Gramm. p. 276. Utitur et Lucianus in Timon. c. 35. *Ern.*

Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίςοιο ἄνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν·
Ἴςω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεςος χόλος ἔςαι.
Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυ- [ςήν·
Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος

" Objurgare vult iracundis verbis.
" At sane nunc quidem, indignatus licet, cedam:
" Aliud vero tibi dicam, et minabor illud animo;
" Si quidem invitis me et Minerva prædatrice,
" Junone, Mercurioque, et Vulcano rege,
" Ilio excelso parcet, neque volet
" Evertere, dareque magnam victoriam Argivis;
" Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore."
Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus:
Subiitque pontum profectus; desiderabant vero *eum* heroës Achivi.
Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem ære-armatum:
" Jam enim terram-cingens terræ-quassator

224 Γάρ τι μ.] F. A. 1. 225 Οἵπερ ἐνέρτεροι] MS. R. Sic et Eust. ἐν τούτοις δὲ ἐντελῶς κεῖται ἐνέρτεροι. Itaque prætulerim.

Ver. 203. στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.] *Al.* στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.

— στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. ι'. 493.
— ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. ν'. 115.

Ver. 204. Οἶσθ', ὡς] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 206. ἔειπες·] *Al.* ἔειπας· ut et alibi sæpe.

Ver. 207. τέτυκται,] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 211. νεμεσσηθεὶς] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*, a *Tho. Bentleio* communicata: τὴν νέμεσιν εὐλαβηθείς. Vide infra, ver. 227.

Ver. 212—217. Ἄλλο δέ — χόλος ἔσται.] Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli: Rationibus admodum ineptis; ut ostendit *Eustathius*. *Clark*. Item Schol. MS. Lips.

Ver. 213. ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης] *Al.* ἄνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναίης τ'.

Ibid. ἀγελείης,] Vide supra ad γ'. 128.

Ver. 214. Ἑρμείω τε,] *Al.* Ἑρμείεω τε. Quod pronunciatu idem est.

Ver. 218. Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν —· Δῦνε δὲ πόντον] Virgil.

Tantum effata, caput glauco contexit amictu,
Multa gemens, et se fluvio Dea condidit alto.
Æn. XII. 885.

Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ὄυκεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τόφρα γὰρ ὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.

" Abiit in mare vastum, evitans iram gravem
" Nostram: Nam omnino alioqui pugnam audiissent et alii,
" Etiam qui inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.
" Sed hoc et mihi multo satius, et illi ipsi
" Est; quod ante veritus cessit
" Manus meas: quippe haud sine-sudore perfecta-fuisset-*res*.
" Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,
" Qua admodum incussa terreas heroas Achivos.
" Tibi vero ipsi curæ sit, *o Apollo* e-longinquo-feriens, illustris Hector:
" Tantisper enim ei excita robur magnum, dum Achivi
" Fugientes ad navesque et Hellespontum pervenerint:
" Exinde vero ipse ego consultabo opereque verbisque,
" Ut et vicissim Achivi respirent a labore."

229 θυσανόεσσαν] MS. sed σ alterum adscriptum. 230 τῇ μάλ'] F. A. 1. quod non spreverim. Ibid. ἐπισείων] MS. 235 Ὥστε] R.

Ver. 220. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 225. νέρτεροι] *Al.* ἐνέρτεροι.

Ver. 226. ἐμοὶ —, ἠδέ οἱ αὐτῷ] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γὰρ "ἀνιδρωτὶ," ἐπὶ Ποσειδῶνος κεῖται. Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*, a *Tho. Bentleio* communicata.

Ver. 227. νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς·] Νεμεσσηθεὶς, — εὐλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμὰς, μετὰ τοῦ νεμεσσηθεὶς συντακτέον μᾶλλον, ἤπερ μετὰ τοῦ ὑπόειξεν. *Eustath.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'] Cod. *Harleian.* Τῇ μάλ'· Scholia ibidem, inedita; Διὰ ταύτης.

Ver. 232. οὖν] *Ut dixi; Ut decrevi; Ut statui. Clark.* Male hic γὰρ vertitur *enim.* Γὰρ ὖν est pro τοιγαροῦν, in quo γὰρ manifeste παρέλκει. *Ern.*

Ver. 234. φράσομαι] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἔργον τε ἔπος τε,] Vide supra ad α'. 395.

Ver. 235. Ὥς κε] *Al.* Ὥστε.

Ver. 236. ἄρα] *Ut solitus erat; Ut æquum erat; Ut par erat.*

Ver. 238. ὅστ'] *Qui utique.*

Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὤκιστος πετεηνῶν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
Ἀμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας

Sic dixit: Neque sane patri non-obsequutus est Apollo:
Descendit vero ab Idæis montibus, accipitri similis
Celeri, columbarum-occisori, qui celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicosi Hectorem nobilem
Sedentem; neque *enim* amplius jacebat; modo autem collegerat animum,
Circum se agnoscens socios: anhelitus vero et sudor
Cessarat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiochi.
Prope autem stans allocutus est longe-jaculans Apollo;
"Hector, fili Priami, cur nam tu seorsum ab aliis
"Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?"
Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
"Quisnam vero tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?
"Non audis; quod me navium ad puppes Achivorum,
"Suos socios perdentem, pugna strenuus percussit Ajax

240 οὐδέ τι] MS. R. 241 γιγνώσκων ἑταίρους. αὐτὰρ] MS. pessime. 242 ἤγειρε] F. A. 1. 246 κορυθαιόλος] F. A. R. J.

Ver. 239. Εὗρ' υἱὸν] Constructio hæc asyndetos, *celeritatem* optime depingit proficiscentis. *Clark.* Frustra, ut jam supra notatum ad loca γ'. 89. 329. ι'. 169. *Ern.*

Ver. 240. ἐσαγείρατο] Cod. *Harleian.* ἐσαγείρετο.

Ver. 243. ἑκάεργος] Vide supra ad α'. 43. et 58.

Ver. 244. νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 245. Ἧσ'] Vide supra ad α'. 565. et ad β'. 191.

Ver. 248. ὅ με] Vide supra ad α'. 537.

Ver. 249. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 252. ἄϊον ἦτορ.] "*Dorice*," inquit *Barnesius*, "*pro* ἄιον, *unde et Prior longa*, "*alias brevis*." At *Dorica* ista, Homero prorsus ignota. Ἀΐω, vocalem primam habet *longam*; ut liquet ex versu quem citat ipse *Barnesius:*

Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripi* potest,

Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,

"Saxo in pectus, cessareque *me* fecit ab animosa fortitudine?
"Et sane ego putabam *me* mortuos et domum Plutonis
"Die hoc visurum; quippe caram expirabam animam."
Hunc autem vicissim allocutus est rex e-longinquo-feriens Apollo;
"Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
"Ex Ida misit, astare *tibi* et auxiliari,
"Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antea
"Tueri soleo, simul ipsumque et excelsam urbem.
"Sed age, nunc equites exhortare numerosos,
"Naves ad cavas ut agant veloces equos:
"At ego ante iens, equis viam
"Omnem complanabo, et vertam-in-fugam heroas Achivos."
Sic locutus, inspiravit robur magnum pastori populorum.
Ut vero cum stabulatus equus, hordeo-pastus ad præsepe,

249 Ὀλίκοντα] Gl. MS. L. γρ. σίλλοντα. 253 Διὸς υἱὸς Ἀπ.] MS. 256 πάρος γε] Id. 260 προπάροιθεν ἰὼν] Id.

propter sequentem vocalem: Qua de re, vide supra ad ver. 24.

Ver. 254. Θάρσει] Hæc sic interpungenda: Θάρσει νῦν· τοῖον τοι α. Κ. De vi τοῦ τοῖον supra admonuimus, et pluribus egimus, ad illud Callimachi, τοῖός σε βοώθοος ἀμφιβέβηκεν. *Ern.*

Ver. 255. προέηκε] Vide ad. Il. α'. 3.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον] Vide supra ad α'. 43. et 58.

Armatumque auro. ——— *Æn.* III. 517.

Ibid. πάρος περ] Cod. *Harleian.* πάρος γε.

Ver, 260. ἐγὼ — κέλευθον Πᾶσαν λειανέω,] Sol nimirum verno tempore vias exsiccat et reficit.

Ver. 262. ἔμπνευσε μένος μέγα] Vide supra ad ι'. 44. et ad κ'. 482. et ad ι'. 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ' ὅτε τις — Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ —, καὶ νομὸν ἵππων·] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, et θείῃ, alii habent, δισ-

Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λέεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἵως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,

[r] Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,
Consuetus lavari *in* pulchre-fluenti fluvio,
Superbiens; alte vero caput fert, circumque jubæ
Humeros motantur; ipse autem pulchritudine-*corporis* fretus,
Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta et pascua equarum:
Sic Hector celeriter pedes et genua movebat,
Concitans equites, postquam dei audivit vocem.
Sicuti vero vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram,
Incitate-feruntur canesque et viri rustici;
Atque hunc quidem excelsa petra et dense-umbrosa sylva
Servat, neque enim ipsis *eum* prehendere in-fatis erat;
Horum autem clamore-*excitatus* apparet leo maxillis-terribilibus
Ad viam, statimque omnes avertit, ardenter licet persequentes;
Sic Danai, hactenus quidem, catervatim perpetuo sequebantur,

265 Ἐυῤῥεῖος] A. 1. 266 ἴχυ τ'] A. J. 270 ἱππίας — ἔκλυον] MS. 274 ἦε] T. bene. 275 ὑπὸ] MS. 276 ἀπέτρεψε μεμαῶτας] Id. 278 ξίφεσι] Id. ξίφεσσιν] F. A. J.

μὰ διαῤῥήξας, et *θείει* vel *θείῃ*. Cæterum de toto hoc loco, vide supra ad ζ. 506—511. Ubi iidem sex versus repetuntur, *Paridemque* luxuriantem et jactabundum illic paullo etiam aptius describunt, quam *Hectorem* hic ex vulnere gravissimo nuperrime refectum. Quam ob causam, *οἱ παλαιοὶ*, inquit *Eustathius*, *δύο στίχους ἐνταῦθα μόνους ἐκ τῆς παραβολῆς δέχονται, τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ, τοὺς δὲ τέσσαρας ὀβελίζουσι, παρατιθέντες τῷ ὀβέλῳ καὶ Ἀστερίσκον, ὡς ἀλλαχοῦ κάλλιστα κειμένων τῶν τοιούτων ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα.* Atque hæc quidem recte ex *Eustathio* exhibuit *Gallice Domina Dacier*. Eadem autem deinceps ex sermone *Gallico*, propter clausulam errore Typographi male interpunctam, *Anglice* ita vertit *Popius*, ut dicat ex hisce *sex* versiculis antiquos, hoc quidem in loco, *duos* tantum *et quatuor* retinuisse.

Ver. 271. Οἱ δ' ὥστ'] Ita Vulgati. *Mihi*

Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον σίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριςος, ἐπιςάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν ςαδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέςη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάςε,
Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐῤῥύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis:
Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,
Metu-perculsi-sunt, omnibusque in pedes decidit animus.
Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
Ætolorum longe præstantissimus, peritus quidem jaculo-*pugnandi*,
Strenuusque etiam in stataria *pugna*; concione vero ipsum pauci Achivorum
Vincebant, quando juvenes contenderent de eloquentia:
Qui *utique* inter illos prudens concionatus est et dixit;
"O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video:
"Cum ita jam de integro exsurrexit, morte evitata,
"Hector: Atqui ipsum omnino sperabat animus cujusque,
"Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:
"Sed aliquis rursus deorum liberavit et servavit
"Hectorem, qui profecto multorum Danaorum genua solvit;

280 Πᾶσι] MS. F. A. J. In MS. superscr. *πάντων*. 283 ἑ abest MS. neglecta geminatione. 284 ἐρίσσειαν] MS. 285 ὅ σφιν] MS. F. A. J. R. εὖ] MS. F. A. 1. μετέειπεν] A. 1. 289 θανέμεν] MS.

ad orationis elegantiam spectandam pertinere videtur, ut scribatur Οἱ δ', ὦςε—. Nempe ut vox Δαναοὶ, ver. 277. repetitio intelligatur hujus Οἱ δ'. Quod proinde hoc in loco recte verti poterit, *Danai autem*. *Clark*. Recte. Sed sic interpungitur in quibusdam edd. *Ern*.

Ibid. κερδίον, ἦ] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο] *Irruere solent; Persequi solent* —. Vide supra ad ν'. 84. et ad α'. 37.

Ver. 273. ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 274. οὐδ' ἄρα τί] *Ac proinde non*—.

Ver. 276. μεμαῶτας·] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 290. ἐῤῥύσατο] *Al.* ἐῤῥύσσατο, vel εἰρύσσατο.

Ver. 291. ὃ δὴ] *Qui sane; qui profecto.*

Ibid. Δαναῶν] Ἀνδρῶν, MSS. *Florentin.* et *Vatican.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 294. ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.

Ver. 295. πρόσθε] *Al.* ποτί.

Ὣς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵςαται, ὧδε μενοινῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριςοι ἐνὶ ςρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπί- [θοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριςῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ

" Quemadmodum et nunc itidem-fore puto; non enim sine
" Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeo animo-incitatus.
" Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:
" Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire:
" Ipsi vero, quotquot fortissimos in exercitu profitemur *nos* esse,
" Stemus; si qua primum arcere poterimus, occurrentes
" Hastis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licet,
" Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem."
Sic dixit: Illique ei maxime quidem auscultarunt et paruerunt.
Itaque Ajax et Idomeneus rex,
Teucer, Merionesque, Megesque par Marti,
Ad pugnam copias-instruebant, proceribus convocatis,
Hectorem et Trojanos contra: sed retro
Multitudo-*imbecillior* ad naves Achivorum redibant. [tor
Trojani vero priores in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hec-

292 ἔσεσθαι] F. A. J. 295 ἀνάξομεν] MS. male. 297 εἴκεν] F. A. 2. 3. J. T. 298 ἀνεχόμενοι] MS. οἴω] Id. R. A. 1. utrumque male.

Ibid. ἀπονέεσθαι,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 297. ἀντιάσαντες,] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 298. μεμαῶτα] Vide supra ad γ'. 46.

Ver. 300. ἄρα] *Ut fit.*

Ver. 301. Οἱ — ἀμφ' Αἴαντα] Vide supra ad γ'. 146. *Al.* Αἴαντε.

Ver. 302. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 305. ἀπονέοντο.] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 306. ἄρ'] *Ut par erat; Ut solebat.*

Ver. 307. βιβάς· — δὲ κεῖ] *Al.* βιβῶν — δ' ἐκεῖ.

Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιϛος Διῒ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊϛοὶ
Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵϛαντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι. [λων,
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλ-
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν

Passibus-magnis gradiens; anteibat autem ipsum Phœbus Apollo,
Indutus humeros nube, tenebatque ægidem impetuose-versatilem,
Horrendam, undique-hirtam, insignem, quam faber
Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos-*in-pugna* viros:
Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.
Argivi vero, impetum-sustinuerunt conferti; excitatus est autem clamor
Acutus utrinque; a nervis vero sagittæ
Exiliebant; multaque hastilia fortibus e manibus,
Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum;
Multa vero et in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,
In terra stabant-*fixa*, cupientia corpore se saturare.
Ac quamdiu quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,
Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
Sed postquam in-vultum recta-intuens Danaorum equitum-pernicium [animos
Ægidem concussit, ipseque insuper clamavit *voce* admodum ingenti, tum illis

301 Αἴαντι] F. R. A. 1. Eustath. nec impedit aliquid, quo minus ea lectio vera sit. 307 κί'] MS. male. 308 θῦριν] Id. 316 Καὶ] abest MS.

Ver. 308. αἰγίδα] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur esse commentum.

Ver. 309. ἣν ἄρα] *Quippe quam; Quam utique.*

Ver. 311. Τὴν ἄρ'] *Hanc, inquam.*

Ver. 313. ἀπὸ νευρῆφι] Vide supra ad ν′. 588. Cæterum qua ratione hic, ἀπὸ, ultimam producat; item μάλα, ver. 321. vide supra ad α′. 51. n. 8.

Ver. 316. καλὸν] Vide supra ad β′. 43. Alii autem hic scribunt, λευκόν.

Ver. 317. λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδε, — "ἐπιπτέσθαι μενεαίνων." — καὶ "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργοῦντα φαίνεται. *Arist. Rhetoric.* lib. III. cap. 11. Οἱ ποιηταὶ, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφο-

Ἐν ϛήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θέριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥϛ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέυσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος ὀ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης·
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμε πιϛὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο

In pectoribus debilitavit, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.
Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
Feræ duæ turbant, nigra in nocte intempesta,
Adventu repentino, custode non præsente:
Sic fugati sunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo
Immisit terrorem, Trojanis autem et Hectori gloriam dedit.
Tum vero vir interfecit virum, dissipata acie:
Hector quidem Stichiumque et Arcesilaum occidit;
Hunc quidem, Bœotorum ductorem ære-loricatorum;
Illum vero, Menesthei magnanimi fidum socium.
Æneas autem Medonta et Iasum interfecit;
Ac quidem nothus filius Oïlei divini

322 ἔθελξεν] A. 2. 3. J. 325 παρέοντος] MS. 327 Τρωσὶ] MS. F. R. A. J. 328 ἐνθ' ἀνὴρ] F. A. 1. ferri potest.

ῥαῖς· — λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λι-"λαιόμενα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symposiac.* lib. IX. *Probl.* 15. Virgil.

Hasta — alte *bibit* acta cruorem. *Æn.* XI. 804.

Ver. 320. *κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν*] Sol nimirum Achivis tum forte oculos perstrinxit. *Clark.* Hoc jam satis speciosum. Sed si hæc allegorice capienda, quid dicemus ad *355.* ubi Apollo fossam diruit pedibus, et viam longam latamque munit Trojanis? Nempe ibi tacet Clarkius. *Ern.*

Ver. 321. *τοῖσι δὲ*] *Tum vero illis* —. Vide supra ad *α'. 57.* ad *γ'.* 200. et ad *θ'.* 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥϛ'] Οἱ δ', ὥϛ'. Vide supra ad ver. 271.

Ver. 324. *δύω*] Ut intelligantur videlicet comparate *Hector* et *Apollo.*

Ibid. *κλονέυσι,*] *Al. κλονέωσι.*

Ver. 326. Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ —, ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἧκε φόβον,] Virgil.

—— hæc cernens, arcum intendebat Apollo
Desuper: omnis eo terrore ——
—— omnes vertebant terga Sabæi.
Æn. VIII. 704.

Ver. 336. ἦν ἶχ' Ὀϊλεύς·] Cod. *Harleian.* ἦν εἶχ' Οἰλεύς, vel, (ut alii scripserunt, notante *Eustathio,*) Ἰλεύς.

Ver. 338. Σφήλοιο καλίσκετο] Quoniam *Homerus* alias scribit *καλίσκον*, et *καλίσκε*, ideo *Barnesius* et hic edidit, Σφήλε καλίσκετο. Quod etsi analogia non improbabili, sine codicibus tamen factum

"Εσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
'Εν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς 'Εριώπιδος, ἣν ἔχ' 'Οϊλεύς·
"Ιασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν 'Αθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιςῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας, 'Εχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος 'Αγήνωρ.
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
"Οφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' 'Αχαιοὶ
Τάφρῳ, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
"Ενθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.

Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem
In Phylace terra, procul a patria, virum cum occidisset
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
Iasus vero, dux quidem Atheniensium erat,
Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
Mecisteum autem occidit Polydamas, Echiumque Polites
Prima in acie, Cloniumque interemit nobilis Agenor.
Deïochum porro Paris percussit extremum in humerum a-tergo,
Fugientem inter propugnatores; penitus autem æs adegit.
Dum *autem* hi illos spoliabant armis, interim Achivi
In fossam et palos delapsi profundam,
Huc et illuc fugiebant, introibantque murum, necessitate-*adacti*.

337 "Ιασος δ'] F. A. 1. 339 Μηκιςὴν] F. A. J. 341 ὄπισθεν] MS. male. 342 διὰ δὲ πρὸ] MS.

non oportuit. Nam qua ratione οἴχνεσκον, ε'. 790. et οἴχνεσκε, hujus libri ver. 640. scriptum legimus; eadem ratione κάλεσκε, et καλέσκετο, scribi potuit. Non, quod commentus est *Barnesius*, ex καλέσκω et οἰχνέσκω, quæ nulla sunt; sed ex καλέω et οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιςῆ] Fortasse scripsit *Homerus* Μηκιςέα· Quod et ipsum pronunciabatur Μηκιςῆ· Attamen Τυδῆ eadem forma occurrit, δ'. 384. nisi et ibi forte scribendum Τυδέα, pronunciandum Τυδῆ. Nam Τυδέα, Θησέα, Πηλέα, et similia, ultimam semper *producunt* necessario. Vide supra ad α'. 265.

Ver. 343. τόφρα δ'] *Barnesius* edidit, τοφρὰδ'. Nam, τὸ "Δὲ," *inquit*, παρέλκει. Quod est ineptissimum. Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad θ'. 160.

Ver. 348. "Ον δ' ἂν ἐγὼν] Γίνεται δὲ—καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ,—ὅταν, τὸ νῦν λέγοντος, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ·—Τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστιν,—" "Εκτωρ δὲ,—"Ον " δ' ἂν ἐγὼν—." 'Απὸ γὰρ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς 'Ομήρου ποιήσεως, §. 8. "Ετι γε μὴν ἴσθ' ὅτι περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον [*al.* αὐτοπρόσωπον] ἀντιμεθίσταται· καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάθους. " "Εκ" τωρ δὲ,—"Ον δ' ἂν ἐγὼν—" Οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν, ἅτε πρέπουσαν, ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ· τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν, τῷ θυμῷ

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
"Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

Hector autem Trojanos hortabatur, altum clamans,
In naves ut irruerent, omitterentque spolia sanguinolenta;
" Quem autem, *inquiebat*, ego seorsum a navibus alibi animadvertero,
" Ibi ei mortem moliar, neque sane eum
" Fratresque sororesque rogi participem-facient mortuum,
" Sed canes *eum* distrahent ante urbem nostram."
Sic fatus, scutica super-humeros feriens-impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines; illi vero, cum ipso
Omnes-minaciter-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,
Clamore immenso: ante autem Phœbus Apollo
Facile labra fossæ profundæ pedibus proruens
In medium dejecit; munivitque-tanquam-ponte-facto viam

347 Ἐπισσεύεσθαι] edd. præter R. v. supra ad ver. 31. 348 ἐγὼ] MS. F. A. 1. 349 μητίσομαι] MS. v. ad γ'. 416. 353 Τρώεσι] F. Τρώεσσιν ἐπὶ] MS. 356 Ἐρίπων] MS. ἐρειπὼν] F. A. 1.

τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης, οὐδὲν προδηλώσας, περιέθηκεν. Ἐψύχετο γὰρ, εἰ παρενετίθει, "Ἔλεγε δὲ ποιά τινα, καὶ ταῦτα ὁ Ἕκτωρ." Νυνὶ δὲ ἔφθακεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα, ἡ τοῦ λόγου μετάβασις. Διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τοῦ σχήματος τότε, ἡνίκα ὀξὺς ὁ καιρὸς ὢν, διαμέλλειν [*al.* διαμένειν] τῷ γράφοντι μὴ διδῷ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. *Longin.* §. 27. "Hæc "schemata — et convertunt in se auditorem, nec languere patiuntur, subinde "aliqua notabili figura excitatum." *Quintilian.* lib. IX. cap. 3. Imitatus est hoc schema *Virgilius:*

——— et cava tempora ferro
Trajicit: " I, verbis virtutem illude superbis."
Æn. IX. 634.

Ubi (ut recte notavit *Tollius*) si, quod reticetur, [" *et subjicit,*"] adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringeturque, omnisque decor sententiæ corrumpetur. Est et aliud (notante eodem *Tollio* ad locum jam e *Longino* citatum,) apud *Horatium:*

——— conspexit, ut aiunt,
Adrasum quendam, vacua tonsoris in umbra
Cultello proprios purgantem leniter ungues;
" Demetri, puer ———
" — abi, quære, et refer; unde domo, quis?"
Lib. I. Epist. 7.

Ubi, si itidem illa quæ subintelliguntur, [" *et vocans puerum suum Demetrium,*

Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσι.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης·
Ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὣς ῥα σὺ, ἤϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Longam et latam, quam-longe hastæ jactus
Pertingit, cum vir roboris *sui* periculum-faciens jaculatur.
Hac *via* illi profundebantur turmatim; ante vero *ibat* Apollo,
Ægidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum
Facile admodum, ut cum quis arenam puer prope mare;
Qui postquam fecerit ludicra-puerilia animo infantis,
Deinceps iterum destruit pedibus et manibus, lusitans.
Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem et ærumnam *operosam*
Confudisti Argivorum, ipsisque trepidam-fugam immisisti.
Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* se sistentes;
Invicemque adhortantes, et omnibus diis
Manus attollentes, alta-voce vota-faciebant unusquisque.

357 ἐς μέσον] MS. sed adscr. altero. Ibid. γεφύρωσε] MS. a manu pr. sed adscr. ν. 362 παῖς] Id. 363 ποιήσει] MS. L. et edd. 364 ποσὶ] Id. bene.

"*dixit*,"] addideris; quantum sententiæ venustati decessurum sit, facile advertis.

Ibid. ἐπίρρωθι νοήσω,] *Dionys. Halicarn.* loco jam supra citato, legit; ἐπίρρωσε νοήσω. *Tollius* in *Vaticanis* duobus *Longini* MSS. reperit, ἐθέλοντα νοήσω. "Quod, "*inquit*, mihi diutius considerandum vi-"detur." At hoc unde acciderit, videre est supra ad β'. 391.

Ver. 351. κύνες ἐρύουσι] *Al.* ἐρύσουσι. Cæterum qua ratione, κύνες, hic ultimam producat; item ἔχον, ver. 354. et ὦρτο, ver. 381. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 353. Τρώεσσι κατὰ] *Al.* Τρώεσσιν ἐπί.

Ver. 358. ὅσον τ'] *Quam longe utique.*

Ver. 359. Γίγνεται,] Ita *Barnesius* ex MSS. *Al.* γίνεται. Quod perinde est. Nam et id primam producit.

Ibid. σθένεος πειρώμενος] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Vocis Mediæ* usus: *Suarum sibi virium periculum faciens.*

Ibid. ἧσι.] *Al.* εἶσι· et, ἥσι.

Ver. 363. Ὅστ' ἐπεὶ οὖν] *Qui videlicet postquam ex arena, quam dixi.*

Ibid. ποιήσῃ] Ita Cod. *Harleianus*; Atque ita edidit *Barnesius* ex duobus MSS. *Al.* ποιήσει. Quæ et ipsa loquendi ratio, *Homero* non inusitata.

Ver. 365. Ὣς ῥα] *Sic, inquam.*

Ibid. ἤϊε] *Al.* ἤϊε· Ὅτι πανταχοῦ ἵησιν ὁ ἥλιος τὴν ἀκτῖνα. Vide supra ad α'. 43. et 75.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα, Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ οἴος κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον Αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἲς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·

Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum,
Precabatur, manus porrigens cœlum versus stellatum;
« Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace.
« Vel bovis, vel ovis pinguia femora comburens,
« Precatus est ut rediret, tu autem promisisti et annuisti;
« Horum memento; et arce, Olympie, sævum diem:
« Neque sic a Trojanis sinas domari Achivos."
Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleïdæ senis.
Trojani autem, ut intelligere-sibi-videbantur Jovis voluntatem Ægiochi,
Acrius in Argivos irruebant, recordabanturque pugnæ.
Veluti autem magna unda maris vasti
Navis supra latera *in eam* transcendit, quando urget
Vis venti; hæc enim maxime undas auget:

379 Διὸς κτύπον] MS. vide not. 382 τοίχοις] Id. superscr. ων. 386 Ἄγχισιν] A. 2. 3. J. 393 Ἦτοι τότε] Id.

Ver. 371. οὐρανὸν ἀστερόεντα·] Virgil.
——— stellantis regia cœli.
Æn. VII. 210.
——— cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ,] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam *Juvans pater.*

Ver. 374. νοστῆσαι,] *Al.* νοστήσειν.

Ver. 377. Ὣς ἔφατ—· μέγα δ' ἔκτυπε] Virgil.

Audiit, et cœli genitor de parte serena
Intonuit lævum.———
Æn. IX. 630.

Ibid. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 379. νόον] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, κτύπον. *Clark.* Eandem lectionem habet MS. Lips. Est autem glossa alterius lectionis. *Ern.*

Ὡς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵππȣς δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἧστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένȣς ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ

Sic Trojani magno cum clamore per murum scandebant.
Equos autem ubi-misissent, intro ad puppes pugnabant,
Hastis utrinque-acutis cominus: hi quidem ex curribus,
Illi vero e navibus ex-alto nigris quas conscenderant,
Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant
Ad-navale-prælium-apti, compacti, os induti ære.
Patroclus autem, quamdiu quidem Achivique Trojanique
Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
Tamdiu ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
Sedebatque, et hunc oblectabat sermonibus, inque vulnere gravi
Pharmaca, medelas spargebat atrorum dolorum:
Sed postquam murum impetu-cum-magno-ingressos advertit
Trojanos, ac Danaorum ortus est clamorque fugaque,
Ejulavit utique deinde, et sua percussit femora

394 ἀκέσματ'] Id. 395 ἐνόησεν] F. R. A. J. male. 396 ἀυτὰρ] MS. Ibid. γένετ'] F. A. J. metrum fert. sed tamen γένετο verum.

Ver. 381. Οἱ δ' ὥστε] Οἱ δ', ὥστε —. Vide supra ad ver. 271.

Ver. 383. ἢ γάρ τι] *Etenim ea* —. Cod. *Harleian.* ἢ γάρ ῥα.

Ver. 386. ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν,] Ita Cod. *Harleian.* Atque ita *Barnesius* recte edidit, ex MSS. tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν. *Clark.* Vulgatos intelligit recentiores, qualis Schreveliana, quæ ἀμφιγύοισιν habet vitiose. Editiones veteres omnes, habent ἀμφιγύοις, ut et MS. *Ern.*

Ver. 388. τά ῥα] *Quæ, ut fit; Quæ, ut solitum est.*

Ver. 389. στόμα] *Al.* στόμαθ'.

Ver. 392. ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο] Supra, lib. λ'. 842. et lib. μ'. 1.

Ver. 396. γένετο ἰαχή] Vide supra ad δ'. 456.

Ver. 397. Καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Formæ Mediæ* usus: *Sua sibi percussit femora.* Virgil.

Χερσὶ καταπρηνέσσ᾽· ὀλοφυρόμενος δ᾽ ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ᾽, ὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
᾽Ενθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
᾽Αλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς ᾽Αχιλῆα, ἵν᾽ ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ᾽ οἶδ᾽, εἴκεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐςιν ἑταίρυ.
Τὸν μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ ᾽Αχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένυς μένον ἔμπεδον, ὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρυς περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
῾Ρηξάμενοι, κλισίησι μιγήμεναι, ὐδὲ νέεσσιν.
᾽Αλλ᾽ ὥςτε ςάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμησι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης

Manibus pronis; lugensque, verbum dixit;
" Eurypyle, non amplius tecum possum, indigente licet,
" Hic manere; sane enim magnum certamen ortum est:
" Sed te quidem famulus oblectet: at ego
" Festinabo ad Achillem, ut impellam *eum* ad pugnam.
" Quis autem scit, si forte ei, favente deo, animum moveam
" Admonitu *meo?* Bona utique admonitio est amici."
Atque hunc quidem sic locutum, pedes ferebant: At Achivi
Trojanos ingruentes sustinebant constanter; nec tamen poterant,
Pauciores *illos* licet existentes, repellere a navibus;
Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus
Perruptis, tentoriis se-immiscere neque navibus.
Sed sicuti amussis lignum navale dirigit
Fabri in manibus periti, qui totam

398 καταπρηνέσσ᾽] MS. F. 399 ὐκέτι δύναμαι] omisso τοι MS. 408 Οὐδέ ποτε] R. 418 ἐπέλασσα] MS.

——— palmis percussa lacertos,
Auxilium vocat. ——— *Æn.* VII. 503.

Ver. 398. δ᾽ ἔπος ηὔδα·] *Al.* δὲ προσηύδα.

Ver. 400. δὴ γὰρ] *Revera enim; Nam profecto.*

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς ᾽Αχιλῆα,] Vide supra ad ν΄. 324.

Ver. 403. εἴκεν οἱ,] Qua ratione hic, εἴκεν, syllabam ultimam, etiam extra cæsuram, producat; vide supra ad α΄. 51. n. 10. Παρειπὼν, versu sequente, cum sit vox ex duabus *composita*, priorem simili ratione producit. Vide supra ad ζ΄. 62. et 337.

Ver. 405. πόδες φέρον·] Virgil.

Quo te, Mœri, pedes? ——— *Eclog.* IX. 1.

Quod vel hinc liquet, non esse sermonem agrestem solummodo, propriumque rusticorum. Vide *Victorii varias Lection.* lib. XXXVI. cap. 3. *Clark.* Est tamen hic paullo aliter quam in Virgiliano. Ver-

Εὖ εἰδῇ σοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, ὀυδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,

Bene callet artem præceptis Minervæ:
Sic quidem horum æqualiter pugna porrecta erat, præliumque.
Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves;
Hector vero contra Ajacem incessit gloria-sublimem.
Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum*-laborem, neque poterant
Neque hic illum vi-abigere, et incendere igni naves,
Neque ille hunc repellere, postquam prope-admorat Deus.
Tunc filium Clytii Caletorem illustris Ajax,
Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hasta:
Fragorem vero edidit cadens, torrisque ei excidit manu.
Hector autem ut advertit consobrinum oculis *suis*
In pulvere procubuisse, navem ante nigram,
Trojanosque et Lycios adhortatus est, altum clamans;
" Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

419 Κλιτύοιο] Id. ut 427. 421 δύπησε] MS. 422 ὀφθαλμοῖσι] F. A. J. R. male. 423 νηὸς] F. A. J. R.

bum φέρειν est in emphasi, exprimitque impetum et festinationem, ut apud latinos verbum *ferre*, cum dicunt *quo eum impetus tulit*, *ventus tulit*, et similia, quod non est in illo, *quo te*, *Mœri*, *pedes*. *Ern.*

Ibid. Ἀχαιοὶ Τρῶας — ὀυδὲ δύναντο, — Οὔτε — Τρῶες Δαναῶν] Εἰκότως ἰσόῤῥοπος ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τοῦ νικᾷν ἐφράξαντο· οἱ δὲ, ἀπογνώσει σωτηρίας, ἵστασιν. *Schol.*

Ver. 406. οὐδὲ δύναντο,] *Al.* ὀυδ' ἐδύναντο. Ut infra, ver. 416.

Ver. 407. παρὰ] *Al.* ἀπό.
Ver. 408. Οὔτε] *Al.* Οὐδέ.
Ver. 409. οὐδὲ] *Al.* ἠδέ.
Ver. 410. ἐξιθύνει] *Al.* ἐξιθύνῃ, et ἐξιθύνοι.
Ver. 411. ὅς ῥά τε] *Qui utique.*
Ver. 412. εἰδῇ] *Al.* εἰδώς.
Ver. 413. μάχη — πτόλεμός τε.] Vide supra ad η'. 232. 279.
Ver. 415. Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος] Ἀντὶ τοῦ ὑποστῆναι τὴν ἧτταν (supra, ξ'. 418.) θέλει,

Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,

" Ne qua jam recedatis a pugna in angustia hac:
" Sed filium Clytii servate, ne ei Achivi
" Arma detrahant in certamine ad naves *humi* delapso."
Sic fatus, in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti:
Atque ab eo quidem aberravit: ac deinde Lycophronem, Mastoris filium,
Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;
Hunc utique percussit caput super aurem acuta hasta,
Stantem prope Ajacem: Hic autem supinus in pulvere
Navis a puppe humi decidit; solutaque sunt *ei* membra.
Ajax autem exhorruit, fratremque allocutus est;
" Teucer dulcissime, sane nobis interfectus est fidus socius
" Mastorides; quem nos, Cytheris huc profectum,

432 ζαθέοισιν] Iidem. male. at v. seq. MS. bene ἔβαλε. 436 ἐῤῥίγησεν] A. 2. 3. male, ut 439. μεγάροισιν] F. R. A. J. 444 Βίλη] Edd. vett.

ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικουρούμενος. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 418. ἐπεί ῥ' — γε] *Quando quidem; Quoniam videlicet.*

Ver. 419. Καλήτορα — Πῦρ — φέροντα, — βάλε] Virgil.

Ardentes tedas alii ad fastigia jactant.
Ilioneus saxo, atque ingenti fragmine montis,
Lucetium, portæ subeuntem *ignesque ferentem*,
——— sternit. ——— Æn. IX. 568.

Ver. 421. Δύπησεν] Vide supra ad ν'. 181.

Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα,] Vide supra ad ν'. 508.

Ver. 426. Μὴ δή πω] *Nequaquam, quæso* —. Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 429. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 433. Τόν ῥ'] *Hunc inquam.*

Ver. 437. δὴ] *Profecto.*

Ver. 440. ποῦ νύ τοι ἰοὶ] Virgil.

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοὶ,
Καὶ κλέος; ——— ε'. 171.

——— ubi nunc nobis Deus ille magister
Nequicquam memoratus —? Ubi fama per omnem
Trinacriam ———? Æn. V. 391.

Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· πῦ νύ τοι ἰοὶ
Ὠκύμοροι, καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυῦ Πανθοΐδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσαι κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ὔτις ἐρύκακεν, ἱεμένῳ πέρ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·

" Æque ac caros parentes honorabamus in ædibus;
" Hunc autem Hector fortis occidit: Ubinam jam tibi sagittæ
" Letiferæ, et arcus, quem tibi dedit Phœbus Apollo?"
Sic dixit: Hic autem intellexit; currensque ei prope astitit
Arcum tenens in manu resilientem, atque pharetram
Sagittiferam; perquam autem cito sagittas Trojanis immittebat;
Et percussit Clitum Pisenoris illustrem filium,
Polydamantis socium, præclari Panthœdæ,
Fræna manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis-regendis;
Ea enim dirigebat, qua multo plurimæ turbabantur phalanges,
Hectori et Trojanis gratificans: statim vero ei
Venít malum, quod ab eo nemo arcuit, ardenti licet:
Cervici enim ejus a tergo luctuosa incidit sagitta:

450 ἱεμένῳ superscr. in MS. ἱεμένων] R. Eustath. quod melius e consuetudine Homeri, nisi malis ἱέμενος περ. 451 ὄπισθεν] MS. edd. præter T. male.

Ver. 444. βέλεα]. Ita Cod. *Harleianus.* Atque ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte, et secundum usitatam *Homero* scribendi rationem. *Vulgg.* βέλη· quomodo scilicet et ipsum βέλεα pronunciabatur. *Clark.* Βέλεα scriptum est etiam in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 447. ὁ μὲν —· τάχα δ'] Respondent hic ita inter se, ὁ et δὲ· ut interpositum istud, Τῇ γὰρ — χαριζόμενος, tanquam parenthesi inclusum intelligatur.

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται] Virgil.

——————— in hostes
Irruit; et, qua tela videt densissima, tendit.
Æn. IX. 554.

Ver. 450. ἱεμένῳ πέρ·] *Schol.* σπεύδοντι. *Al.* ἱεμένων περ.

Ver. 451. Αὐχένι γάρ οἱ] Qua ratione, γάρ, hic producatur; item ὅς, et ὑπερφίαλ, ver. 463. et δὲ, ver. 478. et γὰρ, ver. 488. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

Ibid. ὄπισθε — ἔμπεσεν] *Schol.* Ἀποστρεφόντων τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἴσου πολεμεῖν ἐπιβεβηκόσιν τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, οὕτως ὁ ἡνίοχος τετραμμένος πρὸς τὺς

Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κείν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
Τοὺς μὲν ὅγ' Ἀστυνόῳ, Προτιάονος υἱέϊ, δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Decidit autem de curribus, retrocesseruntque ejus equi,
Vacuos currus succutientes-magno-cum-sonitu: Rex vero sensit citissime
Polydamas, et primus obviam venit equis.
Atque hos quidem ille Astynoo, Protiaonis filio, dedit:
Multisque *eum* hortabatur prope *se* tenere in conspectu
Equos: ipse autem rursus profectus primis-pugnatoribus mistus est.
Teucer autem aliam sagittam in Hectorem ære-armatum
Depromebat, et repressisset quidem *eum* a pugna prope naves Achivorum,
Quandoquidem ei pugnanti-fortissime sagitta-assecutus eripuisset animam:
Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat
Hectorem, Teucrumque Telamonium gloria privavit,
Qui *scilicet* ei scite-tortum nervum in eximio arcu
Rupit in *Hectorem* trahenti; detorquebatur autem ei alio
Sagitta ære-gravis, arcusque ei excidit *e* manu.

454 Ἐναντίος] MS. 455 Προτιάνος] Id. male. 462 ἀπούρα] F. A. J. 469 Νεόστροφον] Gl. MS. γρ. ἐΰστροφον] Ibid. ἂν ἐ ἴδησα] MS. A. 3. J. R. Eust. quod prætulerim.

ἵππους βέβληται κατὰ τοῦ αὐχένος. Melius et simplicius, ut mihi quidem videtur, Domina *Dacier*, juveni hoc *præcipiti*, et *quoquoversum* equis incitatis *discurrenti*, accidisse comminiscitur.

Ver. 453. κροτέοντες·] Dawes. Misc. Crit. p. 149. corrigit κροτέοντι, favens Digammati Æolico. Frustra; præcedit ἵπποι et sequitur ἵππων, et τούς. Etsi sane alias plerumque vocalis est apud *Homerum* ante ἄναξ. *Ern.*

Ver. 454. πρῶτος ἐναντίον] *Al.* πρῶτος ἐναντίος. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus magis placet.

Ibid. ἤλυθεν] Postulat Temporum ratio, ut sit ἤλυθεν· hic ab aoristo ἤλυθον, non a Præterito (quod vocant) ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 461. ὅς ῥ' ἐφύλασσεν] Si istud, ἐφύλασσε, referatur ad ea quæ hic *sequuntur;* tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latine dicitur, "*qui utique* —." Sin, ἐφύλασσε, referas

Τεῦκρος δ' ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προςηύδα·
Ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νευρὴν δ' ἐξέῤῥηξε νεόςροφον, ἥν οἱ ἔδησα
Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊςὲς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰὲς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλες ὄρνυθι λαές.
Μὴ μὰν ἀσπεδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμες, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·

Teucer vero cohorruit, fratremque allocutus est;
"Eheu, certe jam penitus pugnæ consilia præcidit
"Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;
"Nervum autem disrupit recens-tortum, quem ei illigaveram
"Hodie-mane, ut sustineret crebro exilientes sagittas."
Huic autem respondit deinde magnus Telamonius Ajax;
"O amice, quin *tu* arcum quidem sine et crebras sagittas
"Jacere: quoniam confregit deus, Danais invidens:
"Sed manibus sumpta longa hasta, et scutum *ferens* humero,
"Pugnaque *ipse* in Trojanos, et cæteras excita copias:
"Ne sine-labore saltem, victores licet, capiant
"Naves bonis-transtris-instructas; sed recordemur pugnæ."
Sic dixit: ille vero arcum quidem in tentoriis reposuit:
Ac circum humeros scutum sibi-cepit quadruplex:

472 Τραφίας] MS. 476 δαμάσαμενοι] Id. 477 ἐϋσέλμες] Id. nec opus duplicatione, cum ν sit in tali compositione longum apud Homerum, ut supra dictum.

ad ea quæ *præcesserunt*, ver. 254, 255. tum erit ὅς ῥα, "*qui, ut dictum est.*"—

Ver. 463. Ὅς οἱ] *Al.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid. ἰϋτερφία] Quibus vocabulis *Genitivus* fit — ιως, iisdem *Accusativus* itidem fit ιᾶ. Vide ad α'. 265. et ad ν'. 46. Quibus autem *Genitivus* fit—ιος, iisdem et *Accusativus* fit pariter—ιᾶ. Quare ᾰ breve quo pacto hic producatur, vide supra ad α'. 51.

Ver. 468. ὅ, τι] *Qui scilicet; Qui utique*—.

Ver. 469. ἥν οἱ ἔδησα] *Al.* ἐνέδησα.

Ver. 472. ἔα — Κεῖσθαι,] Respondet Græcum ἐάω, Latino "*sino:*" Unde, eodem significatu, (inusitatum "*pŏsino,*" contractum in) "*pōno:*" Quod proinde primam producit, quum *pŏsui* et *pŏsitus* corripiantur. Etymologici inepte deducunt ex πονῶ.

Ver. 475. ὄρνυθι] Qua analogia fit δί-

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα·
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.

Capitique forti galeam scite-factam imposuit,
Equinis-setis-comantem, terribiliter autem *et* crista desuper nutabat:
Sumpsit autem *et* validam hastam, præfixam acuto ære;
Perrexitque ire, admodumque celeriter currens Ajaci astitit.
Hector autem, ut vidit Teucri inutiles-factas sagittas:
Trojanosque et Lycios adhortatus est, altum clamans;
" Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
" Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis,
" Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
" Viri primarii a Jove inutiles-factas sagittas.
" Admodum utique facilis-agnitu Jovis hominibus est potentia,
" Tum quibus gloriam superiorem dederit,
" Tum quos minuat, et nolit defendere:
" Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobisque auxiliatur.

480 εὔτυκτον] vid. not. 484 Εἶδε] MS. 491 ἐγγυαλίξει] R. ut v. s. μίνυθει.

δω, δίδωθι, eadem analogia fit ὄρνῦ, ὄρνῦθι. Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 477. μνησώμεθα] *Al.* μνησαίμεθα.

Ver. 478. ὁ δὲ] " *Et* δὴ," inquit *Barnesius*, " *scribi potest.*" Quod quam inepte sit dictum sentiet quisquis Latine, pro " *ille vero,*" scripserit " *ille sane.*"

Ver. 480. κυνέην ἐΰτυκτον] Male hic *Clarkius* dedit ἐΰτυκτον, cum deberet esse εὔτυκτον. Vid. ad ν'. 612. Et sic habent, præter MS. Lips. edd. Fl. et Rom. *Ern.*

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis MSS.

Ver. 488. δὴ γὰρ ἴδον] *Certe enim* —. Vide supra ad ξ'. 433. 504. et ad β'. 158. *Barnesius* legi hic et, δὴ γάρ ῥ' ἴδον, annotat. Sed nihil opus.

Ver. 491. ἐγγυαλίξῃ, — μινύθῃ τε,] *Al.* ἐγγυαλίξει, — μινύθει τε. Minus recte: Ut liquet ex sequenti ἐθέλῃσιν· notante *Barnesio.*

Ver. 494. νηυσὶν ἀολλέες·] *Al.* νηυσὶ διαμπερές. *Clark.* Hic versus cum quinque

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

" Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem vestrum
" Vulneratus eminus vel cominus, mortem et fatum assecutus fuerit,
" Moriatur: Non ei indecorum *erit* pugnanti pro patria
" Mori; at uxorque salva *erit*, et filii in-posterum,
" Et domus, et patrimonium integrum; si quidem Achivi
" Abeant cum navibus dilectam in patriam terram."
Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque.
Ajax vero vicissim ex-altera-parte hortatus est suos socios;
" *Proh* pudor, Argivi! nunc satius *fuerit*, vel *penitus* perisse,
" Vel servatos esse, et avertisse mala a navibus.
" An speratis, si naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector,
" Pedibus *vos* perventuros esse in suam patriam terram singulos?
" Annon incitantem auditis copias *suas* omnes
" Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?

499 Οἴχονται] MS. Sic et Pseudo-did. sed antiqua scriptura pro οἴχωνται, nam interpretatur πορευθῶσι. Ibid. νηυσὶν] Id. male. 501 ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας] MS. 504 κορυθαιόλυς] R. ut 246.

sequentibus proferuntur a *Lycurgo* c. *Leocratem* c. 26. ubi pariter est διαμπερὲς, Mox v. 497. pro παῖδες ὀπίσσω est νήπια τέκνα, v. 498. καὶ κληρὸς καὶ οἶκος, v. 499. ἵκωνται pro οἴχωνται. *Ern.*

Ver. 496. οὔ — ἀεικὲς] Vide supra ad ver. 11. Horatius:

> Dulce et decorum est, pro patria mori.
> *Od.* III. 2. 13.
>
> —— pulchrumque mori succurrit in armis.
> *Æn.* II. 317.

Ver. 497. καὶ παῖδες ὀπίσσω,] Καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ "ὀπίσσω," αἰώνιον διαδοχὴν τοῦ γένους παριστᾶσα. *Schol. Victorian.*

Ver. 499. Οἴχωνται] *Al.* Οἴχονται. Id quod spem indicat *firmiorem:* Sed cum præcedente, εἴκεν, minus apte congruit. *Clark.* Frustra. vid. Var. Lect. et ad α'. 570. supra 72. 101.

Ver. 502. ἄρκιον,] Male hic Scholiastes; αὔταρκες, ἱκανόν. Non vidit nimirum, sententiam esse, ex elegantissima Aposiopesi, *comparativam.* Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ

Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσ-
Ἡμῖν δ' ὔτις τῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων, [θαι.
Ἢ αὐτοσχεδίην μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ ςρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάςυ.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πυλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρυσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πυλυδάμας· καὶ τῦ μὲν ἀπήμβροτεν· ὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθυ υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

"Non certe ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam.
"Nobis itaque nulla hac *est* sententia, et *nullum* consilium melius,
"Quam ut cominus misceamus manusque roburque.
"Melius *erit*, aut perisse semel, aut vitam-servasse;
"Quam per-longum-tempus paulatim-consumi in gravi pugna,
"Ita inultos ad naves, a viris deterioribus."
Sic fatus, incitavit robur et animum uniuscujusque.
Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,
Ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamanta,
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ [*Megetis*] socium, magnanimorum ducem Epeiorum. [declinavit
In *Polydamanta* vero Meges irruit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-obliquum se
Polydamas; et ab eo quidem aberravit *Meges:* Non enim Apollo
Sinebat Panthi filium inter primos-pugnatores domari:

510 αὐτοσχεδίῃ] Edd. vett. 513. ἀνδράσιν] A. 2. 3. J. 516 Φωκήων] MS.

συνθῆναι, ἄρκιον, ἢ δηθὰ ςρεύγεσθαι. Sicuti infra, ver. 511. 512.

Ver. 504. Ἢ ἴλαπεσθ', —Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι] Virgil.

Fidite ne pedibus; ferro rumpenda per hostes
Est via. —— *Æn.* X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν] Vide supra ad ζ'. 434.

Ver. 507. ὅς δὴ] *Qui plane* —. Vide supra ad ξ'. 433. 504. et ad β'. 158.

Ver. 508. μάχεσθαι.] *Al.* μάχηνδε.

Ver. 510. αὐτοσχεδίην] Ita Cod. *Harleianus.* Atque ita alibi *Homerus.* *Al.* αὐτοσχεδίῃ. *Clark.* Αὐτοσχεδίην est etiam in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι]
Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

[redacted]

Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
Ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε

Sed *Meges* Crœsmi pectus medium vulneravit hasta;
Fragoremque *is* edidit cadens, *Megesque ei* ab humeris arma detrahebat.
Interea autem *Megeti* insiliit Dolops, hasta-pugnandi peritus,
Lampetides, quem Lampus genuit præstantissimus virorum
Laomedontiades, peritum strenuæ pugnæ:
Hic *Dolops* tunc Phylidæ [*Megetis*] medium scutum percussit hasta,
Cominus impetu-facto; densus autem tuitus est thorax,
Quem utique ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentem; quem quondam [Phyleus
Attulit ex Ephyre, fluvio a Selleënte:
Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In pugnam ferendum, *adversus* hostes munimen:
Qui ei et tunc filii a corpore defendit perniciem.
Dolopi autem, Meges galeæ æreæ equinis-setis densæ
Coni-basin extremam percussit hasta acuta,
Abrupitque equinum conum ejus: *ita ut* totus-*conus* humi

524 *δύπησε*] Id. mox *τεύχεα δ' ἀπ' ὤμων.* 526 *φέρτατον υἱὸν*] Id. sed Gl. adscr. *γρ. ἀνδρῶν.* 537 *'Αμφ' ἵππ.*] MS.

Τὸν εὐγενῆ χερί. —— *Sophoc. Aj.* 480.

Ver. 513. *ὑπ' ἀνδράσι χυρστέροισιν.*] *Al.* *ἐν ἀνδράσι παυροτέροισιν.*

Ver. 523. et 528. *οὔτασε*] Vide supra ad *ν'*. 192. et ad *α'*. 140.

Ver. 524. *Δούπησεν*] Vide supra ad *ν'*. 181.

Ver. 526. *φέρτατος*] Cod. *Harleian.* *φέρτατον.* Minus recte.

Ver. 532. *γάρ οἱ*] Qua ratione, *γὰρ*, hic producatur; et *ὅς* ver. 534. vide supra ad *α'*. 51. n. 8. 10.

Ver. 534. *ἤρκεσ'*] *Al.* *ἤρκει.*

Ver. 536. *ὀξυόεντι,*] Vide supra ad *ε'*. 50.

Ver. 538. *Κάππεσεν ἐν κονίῃσι,*] Vide supra ad *ν'*. 508.

Ibid. *νέον φοίνικι φαεινός.*] Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος· ut recte Scholiastes. Quod autem statim adjicit, ὅ ἐστι, ἐρυθρῷ

Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπτεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·

Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.
Dum *hoc modo* Meges cum Dolope pugnabat præstans, et adhuc sperabat victoriam,
Interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adjutor;
Stetitque *Dolopi* a-latere cum hasta, latens; percussitque humerum a tergo;
Cuspis vero pectus transegit rapido-impetu-acta,
Ulterius tendens: is autem pronus prolapsus est.
Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris
Detracturi: Hector vero cognatos adhortabatur
Omnes valde; primum autem Hicetaonidem increpabat
Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
Pascebat in Percota, hostibus procul absentibus:
Sed postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actæ;
Reversus ad Ilium est, excellebatque inter Trojanos;

539 ἔλπετο] F. non male. 544 τὼ μὲν καὶ ἱεσ.] MS. 545 κέλευσε] Id. R. 546 Ἱκεταονίδην] A. 1. Ibid. ἐνένιπεν] T.

τῷ αἵματι, absurde dictum est. Nam, ut recte notavit *Domina Dacier*, nondum vulneratus erat Dolops. Sed nescio an forte scripserit Scholiastes, ἐρυθρῷ τῷ βάμματι. *Clark*. Verba hæc ultima sapiunt imperitum glossatorem, qui hæc scholio veteri et bono addidit. Schol. MS. Lips. totidem verbis habet priorem scholii partem, nisi quod pro βεβαμμένος est λαμπρυνόμενος, et nihil præterea, unde haud dubie ductum est scholion Pseudo-didymi. *Ern.*

Ver. 539. Ἕως ὁ] Pronunciabatur raptim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥσω, vel ὥσο, vel ὥσ. Simili fere ratione, ac qua ex ἄλεισα fit ἄλκα· ν'. 707. *Clark.* Eadem notula est ad α'. 193. Raptim hæc pronunciari et ἕως in unam syllabam contrahi posse intelligo: sed non ita ex ω fiet syllaba longa. Quid si produci dicamus e conjunctione cum τῷ, in quo litera τ pronunciando duplicari potest. α'. 193. pariter est ἕως ὁ ταῦτα. *Ern.*

Ver. 540. Τόφρα δὲ] Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad Θ'. 160. *Barnesius*, edidit Τοφράδε· et τὸ, "Δὲ," inquit, παρέλκει. Quod est ineptissimum.

Ver. 542. μαιμώωσα,] Vide supra ad ver. 317.

Ver. 543. ἄρα] *Ut fit.*

[redacted]

Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νύ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
Οὐχ' ὁράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπουσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
Μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·

Habitabatque juxta Priamum; isque eum honorabat æque ac filios:
Hunc Hector *jam* increpabat, verbaque fecit, dixitque;
" Itane vero, Melanippe, remisse-agemus? nec vel tibi
" Movetur-cura tuum cor, *ob* consobrinum occisum?
" Nonne vides, ut Dolopis circum arma *hi* occupentur?
" Sed sequere: Non enim amplius licet eminus cum Argivis
" Pugnare, priusquam vel occiderimus *eos*, vel *illi* a culmine
" Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives."
Sic fatus, ipse quidem præibat; ille vero simul sequebatur, deo-par vir.
Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax;
" O amici, viri estote, et pudorem habete in animo;
" Et alius alium verecundantes-observate, per acres pugnas:
" Verecundantium quippe virorum plures salvi, quam occisi sunt;

Ibid. ἐνένιπεν] MS. F. A. J. eodemque modo v. 552. 551 Παρὰ] MS. 552 ὀνόμαζε] Id. male. 556 Ἀργείοισιν] F. male.

Ver. 544. Τὼ] *Menelaus* et *Meges*.

Ver. 545. κέλευε] *Al.* κέλευσε. Sed multo rectius hic dicitur, κέλευε. Vide supra ad ι'. 84.

Ver. 546. et 552. ἐνένιπτεν,] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte. *Al.* ἐνένισπεν. *Clark.* MS. edd. F. A. J. ἐνένιπεν, quod nihil est aliud, quam ἐνένιπτεν, et ipsum quoque rectum est. Nam et π'. 626. ubi vulgo editur ἐνένισπε, MS. noster et edd. F. A. 1. R. pariter habent ἐνένιπε, et Suidas habet ἐνένιπεν, ἐκακολόγησεν, quod ad h. l. spectare videtur. Producitur syllaba duplicanda consona in pronunciando. *Ἔνισπε supra restitutum Homero Il. γ'. 427. *Ern.*

Ver. 552. Τὸν ῥ'] *Hunc, inquam.* Refertur nimirum ad ver. 546.

Ver. 553. Οὕτω δὴ,] *Siccine vero, quæso* —? Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 554. ἀνεψιοῦ] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 557. κατ' ἄκρης] *Al.* κατὰ κρῆς. Virgil.

— ruit alto a culmine Troja. *Æn.* II. 290.

— sternitque a culmine Trojam. *Ibid.* 603.

Ver. 558. κτάσθαι] *Al.* κτᾶσθαι quod est Ionicum κτῆσθαι, *possidere*. Κτᾶσθαι, ex κτάομαι, vocalem α habet productam; Κτάσθαι, ex κτείνομαι, vocalem α corripit.

Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι·
Εἴτινά πυ Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,

"Fugientium vero neque gloria exurgit, nec ullum auxilium."
Sic dixit: Illi vero etiam per-se arcere *hostem* prompto-erant-animo;
Mente autem reponebant verbum; muniebantque naves
Muro aheneo: In *eos* autem Jupiter Trojanos excitabat.
Antilochum autem impellebat pugna strenuus Menelaus;
"Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum,
"Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu, ad pugnandum:
"*Aggredere*, si qua aliquem Troüm exiliens virum percutere-possis."
Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc quum incitaverat:
Exiliit igitur *Antilochus* extra primos-pugnatores, et jaculatus est hasta fulgenti,
Circum se spectans: Trojani autem recesserunt,
Viro jaculante: is vero non irritum telum emisit,

566 Ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο] MS. 267. ἔγχεϊ] MS. male. Videtur esse e glossa. nam ἕρκος χαλκ. fit ἔγχεσι προβεβλημένοις, ut opinor, non ἀσπίσι, ut habent scholia. 570 ποσὶ] MS. 574 Τρῶες κελάδοντο] Id. vid. not. 575 ἀκοντίσαντος] MS. ut et Eust. in Comm.

et solummodo Consonantium *positione* syllabam producit. Vide quæ supra de πρᾶττε, τάττε· πρᾶξαι, τάξαι· et de similibus dicta sunt; ad ν'. 192.

Ver. 564. ὄρνυται,] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 567. Ἕρκεϊ χαλκείῳ·] *Schol.* τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 568. βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·] *Al.* μέγας Τελαμώνιος Αἴας. Minus recte hoc in loco, ex ver. 560. supra. Quod enim sequitur, ver. 572. — ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de *Menelao* aptius quam de *Ajace* dictum.

Ver. 571. Εἴτινά — βάλησθα.] *Al.* βάλοισθα. Habet autem et πάθος et vim peculiarem Aposiopesis ista; *O, siquem* —; *Gauderem, siquem* —; *Aggredere, siquem* —; Σκόπει, εἴτινα —. Innuit autem *Hectorem*; sicuti supra, ver. 458. et alibi.

Ver. 573. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 574. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,] Eustath. ad h. l. Οἱ δὲ δεῖνα, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κεῖται, κεκάδοντο ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν. Atqui sic nunc est in vulgatis omnibus. Videtur ergo Eustathius in textu suo aliud quid habuisse, nisi ad interpunctionem pertinet, ut alii ὑπὸ cum ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος junxerint, nec interpunxerint post κεκάδοντο, ut interpretatur Schol. Lips. διεχωρίσθησαν ὑπ' ἀνδρὸς

Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικὼς,
Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι,

Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum,
Euntem in pugnam percussit pectore ad papillam:
Fragorem vero edidit cadens, et sonitum-dedere arma super ipso:
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit, quem e cubili exilientem
Venator assequutus fuerit jaculando, solveritque membra:
Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicosus,
Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
Qui ei obvius venit currens per prælium:
Antilochus autem non mansit, impiger licet existens bellator:
Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit similis,
Quæ canem ubi-interfecerit, vel bubulcum circa boves,

578 Vid. not. 579 Ἀντίλοχον] A. J. male e v. 568. Ibid. ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ] MS. 581 ἔτυχε] F. A. J. R. Ibid. βαλὼν ἔλυσε] MS. 585 μεῖναι] Id.

ἀκοντίζοντος. MS. Lips habet κιλάδοντα, quod esset, vel clamore vel strepitu armorum irruentem excipiebant, de quo κέλαδος est apud Homerum: et κιλάδω, κιλάδομαι pro κιλαδίω, ἵομαι dici posse arguit nomen fluvii Κιλάδων apud Callimachum et alios. Sed vitium scripturæ videtur esse. *Ern.*

Ver. 577. Νισσόμενον] *Al.* Νισόμενον.

Ver. 578. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad ν'. 181.

Ibid. ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε. *Clark.* Ita etiam MS. Lips. nisi quod in extremo melius ἐκάλυψεν, cum sequens versus incipiat a vocali. *Ern.*

Ver. 579. κύων ὡς,] *Al.* λέων ὡς. Minus recte.

Ibid. ὅστ'] *Qui utique* —. Similemque habent vim ista τόν τ' et ὅς τε, ver. 580. et 587.

Ver. 584. Ὅς ῥά] *Qui proinde* —; *Qui, ut expectandum erat.*

Ver. 586. Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε] *Al.* Ἀλλὰ παρέτρεσε.

Ver. 587. κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον, — Φεύγει, πρίν περ] Virgil.

Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,
Continuo in montes sese avius abdidit altos
Occiso pastore lupus magnove juvenco,

Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.

**Fugit, antequam multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Nestorides; in eum vero Trojanique et Hector,
Clamore cum ingenti, tela luctuosa fundebant:
Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.
Trojani autem, leonibus similes cruda-vorantibus,
In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;
Qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabatque animos
Argivorum, et gloriam auferebat: horum vero excitabat-animos.
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
Priamidæ, ut navibus recurvis immane-ardentem ignem
Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem
Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
Navis ardentis splendorem oculis ut-videret.**

586 ἀλλὰ παρέστρεσι] Id. vitiose. 594 Ὅ σφῶιν] F. R. A. J. 596 θυμὸς βέλλετο] MS.

Conscius audacis facti; caudamque remulcens
Subjecit pavitantem utero, sylvasque petivit:
Haud secus ——. Æn. XI. 809.

Ver. 592. Τρῶες δὲ,] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item, γὰρ, ver. 596. 610. 613. et ἔθελε, ver. 615. et δύναται, ver. 617. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum Cod. *Harleian.* hic habet, Τρῶες δ' αὖ.

Ver. 594. Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα,] Vide supra ad ν'. 44.

Ibid. θέλγε] ἐχαύνου· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597. 598. 604. Πριαμίδῃ, — ἀκάματον, — Πριαμίδης,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 599. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ] *Nam ex eo videlicet tempore* —. Vide supra ad ξ'. 433.

Ibid. παλίωξιν] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 604. μεμαῶτα] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 605. ἢ ὀλοὸν πῦρ] *Tanaq. Faber* Notis ad *Longini* §. 9. scribendum contendit, ᾗ ὀλοὸν πῦρ, *qua ratione ignis*, etc. Alioquin enim, *qui* (inquit) *stare poterit quod sequitur*, ἀφλοισμὸς δὲ —? Nempe

Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ

Ex illo enim *tempore* erat iterum-in-fugam a navibus
Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat
Hectorem Priamidem, perquam ardentem etiam per se.
Furebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel perniciosus ignis
In montibus furit, profundæ in densis-recessibus sylvæ:
Spumaque circum os oriebatur, eique oculi
Fulgebant torvis sub superciliis: circum autem cassis
Horrendum tempora quassabatur pugnantis
Hectoris: Ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui eum plures inter viros solum existentem
Honorabat, gloriaque-extollebat: Brevis enim ævi erat
Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem

602 ὀρέξειν] F. A. J. quod prætulerim, quia præcedit θησέμεναι. 605 ὅτε Ἄρης] MS. 606 ἐν ταρφ.] Id. F.

istud, ἀφλοισμὸς δὲ —, syntaxi admodum inficeta retulit vir eruditus ad *Martem*, quod ab *Homero* dictum est de *Hectore*.

Ver. 606. Οὔρεσι — τάρφεσιν] *Al.* ταρφέσιν a ταρφεὺς vel ταρφής. Ut ὄρεα nimirum, adjecto epitheto, dicantur ταρφέα, syntaxi valde perplexa et inconcinna.

Ibid. ὕλης.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 607. τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην] Virgil.

—— stant lumina flamma. *Æn.* VI. 300.

—————— totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis.
Æn. XII. 102.

Ver. 610. ἀμύντωρ] Gloss. MS. Lips. adscripsit καυχήλεν. Cæterum hic versus cum quatuor sequentibus repudiabatur olim a nonnullis, non gravibus de causis, quas cum responsionibus exhibet excerptum e Schol. MS. Cod. Voss. apud Cl. Valkenarium ad Ammon. p. 245. quod totidem verbis est in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 613. ἐπώρνυε — βίηφι.] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, ἐπήρτυε — δαμῆναι. Exponuntque Scholia ibidem inedita, ἡτοίμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι] Ita Cod. *Harleian.* et hic, et alias sæpius. *Al.* ἔθελεν. Cæterum conjuncta sunt hæc cum præcedente ver. 605. Μαίνετο —, καί ῥ'

Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι ςίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἧι δὴ πλεῖςον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριςα·
Ἀλλ' ὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐῦσα·
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προςερεύγεται αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, ὐδὲ φέβοντο.

Pallas Minerva sub Pelidæ viribus.
Et sane volebat *Hector* perrumpere ordines virorum, tentans,
Quacunque plurimam turbam videret, et arma optima:
Sed ne sic quidem poterat perrumpere, valde licet ardens:
Sustinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
Excelsa, magna, canum mare prope existens;
Quæ sustinet stridulorum ventorum vehementes incursiones,
Undasque ingentes, quæ illiduntur in ipsam:
Sic Danai Trojanos sustinebant firmiter, neque fugiebant.

614 Ὑπαὶ] MS. 615 ἔθιλιν] Edd. vett. 621 αὐτῇ] A. J. T.

ἔθελε ῥῆξαι —. Ut quod de *Jove* ac *Minerva* insertum est, tanquam in Parenthesi scilicet inclusum intelligatur. *Clark.* Bene e MS. Harl. receptum ἔθελε. quod est etiam in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 618. Ἴσχον —, ἠΰτε πέτρη] Virgil.

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore
Quæ sese, multis circumlatrantibus undis,
Mole tenet; scopuli nequicquam et spumea circum
Saxa fremunt, laterique illisa refunditur alga.
Æn. VII. 586.

Ille, velut rupes vastum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expostaque ponto,
Vim cunctam atque minas perfert cœlique marisque,
Ipsa immota manens. —— *Æn.* X. 693.

Haud secus ac moles, quam magno murmure fluctus
Oppugnant; manet illa, suoque est pondere tuta.
Ovid. Metam. IX. 39.

Ver. 620. Ἥτε] *Quæ utique.*

Ver. 621. τροφόεντα,] *Al.* τροφέοντα.

Ibid. Προςερεύγεται αὐτήν·] *Al.* αὐτῇ· et ἀκτῇ· et ἀκτήν·

—————— ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ. ——— β. 394.

Ver. 624. ὡς ὅτε κῦμα —, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·] Ὁ δὲ Ὅμηρος πῶς; — "Ἐν "δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα —, ὑπ' ἐκ θανάτοιο "φέρονται." Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τῦτο μετενεγκεῖν, — "ὀλίγον δὲ διὰ ξύ-"λον ἄϊδ' ἐρύκει" πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβερῦ· ἔτι δὲ παρώρισε τὸν κίνδυνον, εἰπὼν — "ἐρύκει." — Ὁ δὲ Ποιητὴς [Ὅμηρος] ὐχ ἅπαξ παρορίζει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὺς ἀεὶ καὶ μονονυχὶ κατὰ πᾶν κῦμα πολλάκις ἀπολλυμένυς εἰκονογραφεῖ· καὶ μὴν τὰς προθέσεις, ἀσυνθέτυς ὔσας, συναναγκάσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο," τῷ μὲν συνεμπίπτοντι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐβασάνισεν· τῇ δὲ τῦ ἔπυς συνθλίψει, τὸ πάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο, καὶ μονονὺκ ἐνετύπωσε τῇ λέξει τῦ κινδύνυ τὸ ἰδίωμα, "ὑπ' ἐκ θανά-"τοιο φέρονται." *Longinus*, §. 10. Sed et *pedes dactylici* in istis sex versibus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος — θανάτοιο φέρονται, ver. 623—628.) quam numerose et volubiliter vim impetumque depingant tum

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηΐ πέσῃσι
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱςίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅγ', ὥςτε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται

At *Hector* fulgens igne undique, insiliit turbæ:
Irruit autem, veluti cum unda velocem in navem illiserit
Impetuosa e nubibus ventis-aucta, *navis* autem tota
Spuma cooperta est, ventique vehemens flatus
In velo fremit: trepidantque animo nautæ
Timentes; parvulo enim spatio a morte *distantes* subvehuntur:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
At *Hector*, tanquam leo infestus bobus superveniens,
Quæ in irriguo-loco paludis magnæ pascuntur

622 Οὐδ' ἰφίβοντο] MS. 627 ἱςίῳ] F. A. 1. Ibid. δὲ φρένα] F.

Hectoris tum *procellæ* ingruentis, non indignum observatu: Vide supra ad γ'. 363. Virgil.

> ——— stridens Aquilone procella
> Velum adversa ferit, fluctusque ad sidera tollit:
> Franguntur remi; tum prora avertit, et undis
> Dat latus; insequitur cumulo præruptus aquæ mons.
> Hi summo in fluctu pendent, his unda dehiscens
> Terram inter fluctus aperit. ———
> *Æn.* I. 106.

Pulcherrima et hæc: "*Veruntamen brevitas illa Homeri* (inquit *Tollius*, Notis ad *Longini* §. 10.) *plus mihi habere videtur horroris, dum uno velut contuitu omne periculum oculis subjicitur; At apud Virgilium nimium picta pleraque plus habent elegantiæ, quam terroris.*" *Clark.* Emphasis, quam laudat *Longinus* in ὑπ' ἐκ, vereor, ut Homero in mentem venerit, cum et aliis locis ὑπ' ἐκ reperiatur, ut mox v. 700. ubi nulla talis emphasis. Satis pulcher est Homerus per se, nec opus habet quæsitis emphasibus et ornamentis, in quibus videndis plus nimio acuti sunt Rhetores prisci. *Ern.*

Ibid. ἐν νηΐ] *Al.* ἐνὶ νηΐ.

Ver. 625. ἀνεμοτρεφὲς,] *Al.* ἀνεμοτρεφὴς.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅγ', —Ἀχαιοὶ—ἐφόβηθεν] De hac elegantissima specie constructionis, ἀνακολούθῳ, qua sententia, ab alio inchoata exordio, mutata derepente loquendi ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin desinit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inusitata; vide supra ad β'. 353. 681. ad γ'. 211. ad ζ'. 510. ad κ'. 224. 437. et ad *Odyss.* μ'. 73. Οὐκ εὐσύντακτος ἡ — παραβολὴ, ἀλλὰ δυςαπόδοτος καὶ καινοπρεπής· Ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, "αὐτὰρ ὅγε," — ἐκ ἀπέδωκε συνήθως, οἷον, "ὡς ὁ Ἕκτωρ" — ἀλλ' ἀνακολούθως πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς — ἐποίησεν τὴν ἀπόδοσιν. — Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ τῶν πραγμάτων ἄρτι καινότητι τὴν ποιητικὴν συνεξομοιωθῆναι φράσιν, καὶ δειναθῆναι πλέον τοῦ συνήθους, ὡς οἷον ἐνθουσιῶντος Ὁμήρου μεγαλοπρεπέστερον· εἴποι ἄν, ἐκ ἀπεοιρφώς. *Eustath.*

Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔπω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσσασθαι, ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διῒ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε·

Innumeræ, interque eas *sit* pastor haud rectè gnarus
Cum fera pugnare, camuris-cornibus bovis circa cædem:
Atque hic quidem cum primis aut postremis bobus
Usque simul-graditur, *leo vero* in medias irruens
Bovem vorat, cæteræque omnes territæ-fugiunt: sic tunc Achivi
Divinitus in-fugam-conjecti-sunt ab Hectore et Jove patre
Omnes; *Hector* autem solum occidit Mycenæum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Eurysthei regis
Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc *utique* genitus erat ex patre multo deteriore filius præstantior
Omnigenis virtutibus, et pedibus, et pugnando;
Et prudentia *quoque* inter primos Mycenæorum fuit:
Qui tunc Hectori gloriam superiorem præbuit:

631 Εἰαμενῇ] R. Ibid. ἴλιος] MS. 644 ἐγγυάλιξεν] A. 2. 3. J. male. 645 Ἐν] MS. F. A. J. quod non spreverim, sic et Schol. Pseudo-did. Ibid. πᾶλτο] MS. male. nam α hoc breve. 646 αὐτῆς] MS. 648 κονάβησεν περ] MS. vitiose.

Ibid. βοεὶν ἐπιλλὸν,] Vide ad ν'. 703.

Ver. 631. Αἳ ῥα τ'] *Quæ, ut fit,* — *Quæ, ut solitum est.*

Ver. 633. Θηρὶ] *Al.* Χειρί.

Ver. 634. πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι] Ὁ δὲ, "καὶ" σύνδεσμος, inquit Scholiastes, ἀντὶ τοῦ, "ἢ," διαζευκτικοῦ κεῖται ὅπερ ἄμεινον· ἵν' ᾖ, ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primisve vel ultimis;*" sed, "*modo primis, modo ultimis.*

Ver. 636. ὣς τότ' Ἀχαιοὶ — ἐφόβηθεν] Virgil.

At Danaûm proceres, Agamemnoniæque phalanges
Ut videre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,
Ceu quondam petiere rates. —— *Æn.* VI. 489.
—— omnis eo terrore, ——
—————— omnes vertebant terga. ——
Æn. VIII. 705.

Ver. 639. ἄνακτος] *Al.* ἀέθλων. Sicuti infra, ψ'. 133. *Clark.* Ἀέθλων præfert Cl. Dawesius Misc. Cr. p. 149. Sic et Ψ'. 565. *Ern.*

Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἕρκος ἀκόντων·
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς

Conversus enim retrò, in scuti extrema-ora offendit,
Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula:
Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem
Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi.
Hector autem cito animadvertit, currensque ei prope astitit,
Pectorique hastam infixit, carosque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licet ob socium,
Opitulari; ipsi enim valde timebant Hectorem nobilem.
Intra-ordines autem recesserunt navium, circumque eos sepserunt extremæ
Naves, quæ propius *a mari* subductæ erant; *hostes* autem certatim-insequebantur.
Argivi igitur a navibus quidem recesserunt præ necessitate
Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor

651 *ἠδύναντο*] F. R. A. J. 652 *μάλα δείδισαν*] MS. 656 *τῶν πρωτίων*] MS. at Gl. *γρ. προτέρων.* 659 *Νέστωρ δ' αὖτε*] Edd. vett. 657 *οὐδ' κεδ.*] R. 660 *Λίσσεσθ'*] A. 1. perperam. Ibid. *τοκέων*] F. R. A. 1. Ibid. *γουνούμενος*] R. 666 *τρωπάασθε*] Edd. vett.

Ver. 640. *οἴχνεσκε*] *Ire solebat.* Vide supra ad *ν'*. 84.

Ibid. *βίῃ Ἡρακληείῃ·*] Vide supra ad *ν'*. 758.

Ver. 641. *πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων*] Virgil.

——— dignus patriis qui lætior esset
Imperiis, et cui pater haud Mezentius esset.
Æn. VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς,] *Al.* Παντοίην ἀρετήν.

Ver. 644. Ὅς ῥα] *Qui, ut dixi,* ver. 938.

Ver. 645. *ὑπ'*] *Al.* ἐν.

Ver. 650. Στήθεϊ] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν,] Huc spectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito suo *Hectore*, ad *Menelaum:*

Πόσις δ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλάκις δορὶ
Ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
Androm. ver. 456.

"Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοὶ, — ὑποστείλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας. — οἳ ἐν ὄψει ἔχοντες, διὰ τὴν στάσιν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχον κατὰ νῶτα πρὸ τούτων —

Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέςωρ αὖτε μάλιςα Γερήνιος, ὖρος Ἀχαιῶν,
Λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαςον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐςὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαςος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἡμὲν ὅτεῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι ου παρεόντων,
Ἑςάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάςου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,

Et metus; perpetuo enim vociferantes-hortabantur invicem:
Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum,
Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;
" O amici, viri estote, et cum-pudore reveremini animo
" Alios homines; et recordamini quisque
" Filiorum, et uxorum, et possessionis, et parentum,
" Sicui vivunt, et sicui mortui sunt.
" Hos per hic ego supplico, non præsentes,
" Ut-stetis fortiter; neque, *quæso*, vertamini in fugam."
Sic fatus, accendit robur et animum cujusque:
Illis autem, ab oculis nubem caliginis submovit Minerva
Divinitus-immissam; valdeque ipsis lux coorta est utrinque,

669 σφιν φόως'] F. A. J. male, nisi φόως pronunciando contrahatur. 670 πρὸ νηῶν] MS. manu sec. sed Gl. γρ. πάρ. male. nam deberet sequi νηυσί·

" περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶται εἰ-" ρύατο,"— ἵνα κατὰ νώτου μὲν ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ τείχει προτέρας. *Eustath.*

Ver. 654. τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes. *Vel;* eos certatim insequebantur *Trojani*. Pro posteriori sententia facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δὲ —.

Ver. 657. οὐδ' ἐκίδασθεν] *Al.* οὐδὲ κίδασθεν.

Ver. 659. Νέςωρ αὖτε μάλιςα] Ita *Barnesius* ex MSS. tribus; et ex ver. 370. supra. *Al.* Νέςωρ δ' αὖτε μάλιςα. *Clark.* Δ' abest etiam MS. Lips.

Ver. 660. τοκέων] *Al.* τεκέων.

Ver. 661. ἀνέρες ἐςὲ, — μνήσασθε — ἀλόχων, — ἠδὲ τοκήων,] Virgil.

Ultro animos tollit dictis, atque increpat ultro:—
In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
Quisque suæ tectique memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes. ——— *Æn.* X. 278.

Ver. 664. ζώουσι, — κατατεθνήκασι.] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 666. τρωπᾶσθε] Ita Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. Quod et *Homero* usitatius. *Al.* τροπάασθε, et τροπάασθαι *Clark.* Consentit Harleiano MS. Lips. a τροπάασθαι est π'. 95. *Ern.*

Ver. 668. νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη] Nempe *Nestoris* prudentia, et præsens consilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide supra ad α'. 194. et ad β'. 169. et ad γ'. 92.

Ver. 671. ἐφράσσαντο] Editorum nou-

Ἠμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοιΐε πτολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρες,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέςασαν, ἐδ' ἐμάχοντο,
Ἠδ' ὅσσοι πὰρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἑςάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέςασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων,
Νώμα δὲ ξυςὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅςτ', ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππες,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄςυ διώκει,

Et ex-parte navium, et *ex parte* omnibus-æque-gravis prælii.
Hectorem autem conspexerunt pugna strenuum, et socios,
Tum quotquot a-tergo abstiterant, neque pugnabant,
Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:
Neque vero amplius Ajaci magnanimo placuit mente
Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:
Sed hic navium tabulata obibat, magnis-passibus gradiens,
Versabatque contum magnum navalem in manibus,
Compactum clavis-ferreis, duorum-et-viginti-cubitorum.
Ut vero quum vir equis desultoriis-uti peritus,
Qui, postquam ex multis quatuor selegit equos,
Agitans ex campo magnam ad urbem incitat,

673 totus versus abest MS. 675 Ἐφίςασαν] A. 2. 3. J. T. 679 εὐ' ἔτ'] A. 2. 3. J. Ibid. κιλλητίζειν] MS. 681 δίνηται] MS.

nulli, ἐφράσαντο. Quod ferri non potest. Vide supra ad α'. 140. et ad γ'. 1. *Clark.* MS. Lips. et edd. vett. omnes ἐφράσσαντο, sola, quod sciam, Schreveliana ἐφοράσαντο, vitio operarum. *Ern.*

Ibid. βοὴν ἀγαθὸν,] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 674. Αἴαντι] Qua ratione, Αἴαντι, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 695. vide supra ad α'. 51.

Ver. 675. ἀφίςασαν] Ita *Eustathius*, et in contextu et in commentario; Ita et Cod. *Harleianus:* sicuti supra, ver. 672. *Al.* ἐφίςασαν. *Clark.* Immo sic edd. vett. et MS. Lips.

Ver. 680. Ὅςτ',] *Eustathius;* Τὸ δὲ, "ὅς "τι," — ἀντὶ τῦ, "ὅτος." — ἄλλως γὰρ, ἐκ ἐισύντακτος ἡ παραβολή. Sed omnino erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τι intelligatur ὅτος. Et præterea usitatissima est *Homero*, atque etiam concinnior, istiusmodi syntaxis; Ὡς δ' ὅτι —. Ut reticeatur scilicet elegantissime id, quod languidius ita supplere possis: "*Sicuti* "fit, *quum* —;" vel, "*Sicuti* res se habet, "*quum*:" vel, (quod *hoc in loco* optime congruit,) "*Sicuti quum* ostendit se *homo* "*peritus* —, *qui*," etc.

Ibid. συναγείρεται] Τὸ δὲ χωρὶς τῦ γ' γράφειν, Ὁμηρικὸν, παρὰ τῇ χρήσει, καὶ τῷ λόγῳ πάντη συνῳδὸν ἐπιεικῶς. Τὸ γὰρ "συν"αείρεται," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ "συνάγειν καὶ συναρμόζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις, "Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι," (κ'. 499.) — συνήγαγε τὲς ἵππες. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 8,

Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
'Ανέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
Ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε,
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
'Αλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
Ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἄντιος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·

Publicam per viam, multique eum admirantes-spectant
Viri et mulieres; ipse autem firmiter sine-lapsu assidue
Subsiliens, alias in alium alternat; illique *interim* volant:
Sic Ajax multa velocium tabulata-excelsa-in-puppibus navium
Obibat, magnis-passibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat.
Semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur
Navesque et tentoria defendere. At neque Hector
Manebat in Trojanorum turba bene armatorum:
Sed sicut avium volucrium aquila fulva
Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium:
Sic Hector impetu ferebatur-recta in navem prora-cæruleam,
Prorsum prorumpens; eumque Jupiter impellebat a tergo
Manu valde magna, concitabatque populum una-cum ipso.
Iterum vero acris pugna ad naves commissa est:

682 δὲ ἐθηήσαντο] F. A. J. 688 ἀμυνέμεν'] MS. 691 Παραβοσκ.] R. uno verbo. 692 δολιχοδ.] MS. 694 ὦρσεν] MS. F. A. J.

Clark. Similia Schol. MS. Lips. *οἱ δὲ συναίρονται, ἀντὶ τοῦ συζεύξει, ἄρτι, σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι. Ern.*

Ver. 681. Σεύας] Cod. *Harleian.* Σεύσας. Ibid. διώκει,] *Al.* δίνεται.

Ver. 687. κέλευε,] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 690. ὀρνίθων—αἰετὸς—Ἔθνος ἐφορμᾶται,] Virgil.

——— quantum
Chaonias dicunt, aquila veniente, columbas.
Eclog. IX. 12.

Ver. 691. ποταμὸν] Cod. *Harleian.* ποταμῷ.

Ver. 693. νεὸς] *Al.* νεώς.

Ver. 694. ὦσεν] *Al.* ὦρσεν. Vide supra ad ν'. 44.

Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου,
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων·
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,

Dixisses certe indefessos et indefatigabiles inter-se
Occurrere in prælio: tanto cum impetu pugnabant.
Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
Non putabant *se* evasuros e clade, sed perituros:
Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque,
Naves incensuros esse *se*, occisurosque heröas Achivos.
Atque hi quidem his animis instabant sibi invicem.
Hector autem puppim navis prehendit pontum-transeuntis,
Pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
Ad Trojam, neque retro reduxit *eum* in patriam terram:
Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
Occidebant alii-alios cominus: Neque sane ii
Sagittarum impetus eminus expectabant, neque jaculorum;
Sed cominus stantes, unum animum habentes,
Acutis jam securibus et bipennibus pugnabant,

Ibid. ὄπισθεν] MS. utrumque male. 700 φεύξεσθαι] MS. 701 Τρωσὶ] Id. male. post ἔλπετο v. 539.

Ver. 697. ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας] Virgil.
Ingentem pugnam. ——————
Martem indomitum. —— *Æn.* II. 438. 440.

Ver. 704. νεὸς ἥψατο] *Al.* νεὼς ἥψατο. Ut pronunciaretur scilicet, νῶς ἥψατο.

Ver. 705. Καλῆς,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 708. οὐδ' ἄρα τοίγε —] Ὅρα τὴν φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκμαίας μάχης· ἣν οὐκ ἂν φράσειαν κάλλιον, οὐδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτορες εἰς ἓν συνελθόντες μελετήσαιεν. *Eustath.*

Ver. 711. δὴ] *Omnino* —. Vide autem supra, ad ξ'. 433.

Ver. 713. καλὰ,] Vide suprà ad β'. 43.

Ibid. μελάνδετα,] *Nigris manubriis in-*

Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς

Et ensibus magnis, et hastis utrinque-acutis.
Multi vero gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,
Alii quidem e manibus in-terram cadebant, alii vero ab humeris
Virorum pugnantium: fluebatque sanguine terra nigra.
Hector autem puppim-*navis* postquam prehenderat, non dimittebat,
Summam-puppis partem manibus tenens; Trojanis vero inclamabat;
“ Ferte ignem, simulque et ipsi conferti excitate pugnam.
“ Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;
“ Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ,
“ Nobis clades multas intulerunt, ignavia seniorum;
“ Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
“ Ipsumque detinebant, inhibebantque exercitum.
“ Verum si tum lædebat mentes late-sonans Jupiter

712 ξίφεσι] MS. recte. 714 ἐκ χειρὸς — πίσεν] F. A. J. alterum et MS. utrumque prætulerim. 717 Τρωσὶ δ' ἐκ] Id. 719 ὑμῖν] R.

diti. Male Barnesius, *nigris illigati vaginis*. Quod hic minus convenit. *Clark*. Μελάνδετον ξίφος dixit exemplo *Homeri Euripides* Phœniss. 1098. ubi Schol. interpretatur μέλαιναν λαβὴν ἔχον, κερατίνην, ἢ σιδηρᾶν, *nigrum manubrium e cornu vel ferro*, quod *nigrum* a poëtis vocatur. *Ern*.

Ver. 714. χειρῶν] Cod. *Harleian*. χειρός. *Clark*. Vide Var. Lect.

Ver. 716. Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν —. Οἴσετε πῦρ,] Virgil.

Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat,
Aggeribus septam circum et fluvialibus undis,
Invadit; sociosque incendia poscit ovantes;
Atque manum pinu flagranti fervidus implet.
Æn. IX. 69.

Ibid. μεθίει,] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 717. ἐκέλευεν·] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 718. Οἴσετε] Cod. *Harleian*. Οἴσατε.

Ibid. ὄρνυτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 719. πάντων — ἄξιον] Πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβήν. *Schol. Vulgg*. Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν. *Schol. inedita in* Cod. *Harleiano*.

Ver. 724. Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ'] *At si tum revera*.

Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἑστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,

"Nostras, nunc ipse impellit et jubet."
Sic dixit: Illi autem inde acrius in Argivos irruebant:
Ajax autem non amplius sustinebat, obruebatur enim telis;
Sed recedebat paululum, (putans *se* moriturum esse,)
Ad transtrum septem-pedale; liquit vero tabulata navis undique-æqualis:
Ibi ille stabat observans; hastaque assidue
Trojanos arcebat a navibus, quicunque ferret indefessum ignem:
Semperque horrendum clamans, Danaos hortabatur;
"O amici, heroës Danai, famuli Martis;
"Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis.
"An aliquos putamus esse adjutores a tergo?
"Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?
"Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,

722 πρύμνηθεν, et 724 ἐβλάπτεν] F. A. R. J. male. 728 'Οιόμενος MS. R. male. 730 ἑστήκει] MS. 731 φέρει] Id.

Ibid. τότ' ἔβλαπτε] *Eustathius*, in Commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτε. Id quod auribus non displicet.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 729. νηὸς ἐΐσης·] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 730. Ἔνθ' ἄρ'] *Ibi, inquam.*

Ibid. εἱστήκει] Si ἕστηκεν dixisset, jam non constaret Temporum ratio. Vide supra ad δ'. 434. et ad α'. 37.

Ver. 731. ἀκάματον] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 732. κέλευεν·] Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 736. Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον,] Virgil.

—— quo deinde fugam? quo tenditis? inquit.
Quos alios muros, quæ jam ultra mœnia habetis?
Æn. IX. 781.

Ver. 738. ἀπαμυναίμεσθ',] ἐπαμυναίμεσθ'. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. Βοήθειαν λάβοιμεν. *Schol. ibidem inedita.* sic et MS. Uratisl.

Ibid. ἑτεραλκέα δῆμον] ἀμοιβὸς· γ'. 793.

Ver. 739. Τρώων πεδίῳ —, Πόντῳ κεκλιμένοι, — ἐν χερσὶ φόως —. Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ] Virgil.

Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est.
Æn. IX. 131.

Ἧι κ᾽ ἀπαμυναίμεσθ᾽, ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Ἀλλ᾽ ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
Τὸνδ᾽ Αἴας ὔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δυρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ὖτα.

" Qua defendamur, suis-vicibus-succedentem exercitum habentes:
" Sed enim in Trojanorum campo bene armatorum,
" Ponto admoti, longe sedemus a patria terra:
" Ideo in manibus salus, non in remissione pugnæ."
Dixit, et furens insectabatur hasta acuta:
Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur
Cum igne ardenti, *in* gratiam Hectoris concitantis;
Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acuta hasta:
Duodecim adeo ante naves cominus feriit.

738 ἐπαμυναίμ.] MS. 742 Μαιμόων] Id. 743 κοιλὰς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο] Edd. vett. præter R. 745 ὀξέϊ χαλκῷ] F. A. J.

Ecce, maris magno claudit nos objice pontus;
Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojamne petemus?
Hæc ait, et medius densos prorumpit in hostes.
Æn. X. 377.

Ver. 740. Πόντῳ κεκλίμενοι,] Non satis clare vertitur: *Ponto admoti*. Immo: *prope mare*. Κεκλίσθαι exprimit situm plerumque per vicinitatem alicujus loci. Il. π′. 68. Οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης κεκλίαται. Callimachus H. in Dian. 254. οἳ ῥα παρ᾽ αὐτὸν κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχίωνος. *Ern.*

Ver. 741. μειλιχίῃ] *Al.* μειλιχίη.

Ver. 742. ὀξυόεντι] Vide supra ad ε′. 50.

Ver. 743 κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,] *Al.* κοίλας ἐπὶ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita in Cod. *Harleiano*, exponunt, ἐφέροιτο τῇ εἱμαρμένῃ. Sed aptius intelligas; *virtute sua*; vel, *hortatu Hectoris*.

Ver. 745. ὀξέϊ δυρί·] *Al.* ἔγχεϊ μακρῷ.

Ver. 746. δὲ] *Al.* δή. Longe minus venuste.

Ibid. οὖτα.] *Al.* ἔκτα.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Π΄.

Ὑπόθεσις τῆς Π΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΠΑΤΡΟ'ΚΛΩι δεηθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβυ, Ἀπόλλωνος ἀφελομένυ τὴν πανοπλίαν αὐτῦ.

ΤΗΣ

ʻΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Π′.

ʼΕπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

ʼΆλλως.

Π͂, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον ʽΈκτορος αἰχμή.

ʽΩΣ οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' ʼΑχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ʽΉτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος ʼΑχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη

SIC hi quidem de navi bonis-transtris-instructa pugnabant:
Patroclus autem Achilli astabat, pastori populorum,
Lachrymas calidas fundens; tanquam fons aquis-niger,
Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam.
Hunc autem intuens miseratus est pedibus-celer nobilis Achilles,
Et ipsum compellans verbis-alatis allocutus est;
" Curnam lachrymaris, Patrocle, tanquam puella

13 Φθίης ἐξ ἴκλυες] MS. F. A. J. quod prætulerim. 18 εἵνεκα] MS. male.

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων,] Virgil.
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.

Ver. 5. ποδάρκης] Vide supra ad α′. 58.

Ver. 6. ἔπεα πτερόεντα] Virgil.
——————— *verbis*
Quæ tuto tibi magna *volant*. — *Æn.* XI. 380.

Ver. 9. Εἰαυῦ] Vide supra ad ξ′. 178. et ad γ′. 385.

Ver. 10. ποτιδέρκεται,] *Al.* προτιδέρκεται.

Ver. 13. Φθίης ἐξίκλυες] *Al.* Φθίης ἐξ ἴκλυες. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 16. ἀκαχοίμεθα] *Al.* ἀκαχήμεθα.

Ibid. τεθνειώτων.] Vide supra ad ν′. 46.

Ver. 21. Πηλῆος] *Al.* Πηλέως, et Πη-

Νηπίῃ· ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ', ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Εἱανῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
'Ηέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
'Ηέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱὸν,
Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
'Ηὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
'Εξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὦ 'Αχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.

" Parvula? quæ cum matre currens, eam se-*brachiis*-suscipere flagitat,
" Vestem apprehendens, et properantem detinet;
" Lachrymabunda autem ipsam suspicit, ut ulnis-se-attollat:
" Huic similis, Patrocle, rorantem lachrymam effundis.
" Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?
" An aliquem nuncium ex Phthia audivisti solus?
" Vivere sane adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium;
" Vivit et Æacides Peleus inter Myrmidonas;
" Quorum utique valde alterutro tristaremur mortuo.
" An vero tu Argivorum gratia luges, quod ita pereant
" Naves ad cavas, injustitiam propter suam?
" Eloquere; ne cela mente; ut sciamus ambo."
Hunc autem graviter-suspirans allocutus es, Patrocle eques;
" O Achille, Pelei fili, multo fortissime Achivorum,
" Ne indigneris: tam-gravis enim dolor oppressit Achivos.

20 προσέφη — ἱππεῦ] MS. R. sic et MS. apud Barnes. sed nihil mutandum. conf. 744.

λῆος. Quæ omnia ferri possint. Vide supra ad α'. 489.

Ibid. υἱὲ, μέγα] Qua ratione, υἱὲ, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51.

Ibid. μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,] Virgil.

——— O Danaûm fortissime gentis.
Æn. I. 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα·] Qui hoc de *ira* Achillis adversus Agamemnonem coërcenda acceperunt, vim hujus vocabuli prorsus ignorarunt. Longe aliud est, μενίειν· aliud, νεμεσᾷν. Videatur idem iste versiculus supra, κ'. 145.

Ibid. βεβίηκεν — Βέβληται — Οὔταται] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
Μὴ ἐμὲ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,

" Illi enim jam omnes, quicunque ante erant fortissimi,
" In navibus jacent eminus cominusque vulnerati.
" Eminus quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes;
" Cominus vero Ulysses hasta-inclytus, atque Agamemnon:
" Vulneratus etiam est Eurypylus in femore sagitta.
" Atque hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati [sunt,
" Vulnera sanantes: tu vero inexorabilis es, Achille.
" Ne me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu servas,
" In-malum-fortis: Quisnam a te alius juvabitur posthac,
" Si non Argivis *nunc* indignam perniciem propulsaveris?
" Immisericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,

24 ἐν νηυσὶ] MS. bene. 26 Οὔτασται Ὀδυσσεὺς] F. male. 28 τ'] abest MS. 29 ἀκεσσάμενοι] J. T. F. et A. habent ἀκειόμενοι. 30 λάβῃ] MS. 31 Αἰναρετὴ] Id. vid. not. Ibid. τὶ] A. 1. vid. not. Ibid. ὀνόσηται] MS.

Ver. 23. δὴ] *Omnino —; Profecto —.* Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 25. Διομήδης· — Ὀδυσσεὺς —, Ἀγαμέμνων· — Εὐρύπυλος] — ἐπαινεῖται τῆς τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα οὔτι προτάττει τῶν ἄλλων, μήποτε καὶ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τοῦ ἐχθροῦ μνήμῃ προῆται τὴν ἔντευξιν. Ἀλλ' οὐδ' ἔσχατον τίθησι· δέος γὰρ καὶ οὕτω, μὴ τῇ τοῦ ὀνόματος προφορᾷ τελευταίᾳ κειμένῃ καὶ ἐναύλῳ οὔσῃ, ἀνανεύσῃ πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μέσην αὐτῷ δίδωσι τάξιν, ἐκκρούων τὴν μνήμην, καὶ ἀμβλύνων τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἑκατέρωθεν, καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἄγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἐδαπάνησεν· ἀλλὰ φειδωλῶς οὕτως ἐπέδραμεν, " ἠδ' Ἀγαμέμνων." *Eustath.*

Ver. 27. Βέβληται etc.] Hinc videri potest sumtus versus, qui χ'. 661. vulgo reperitur, indicio autem MS. Lips. dubius videri potest. *Ern.*

Ver. 29. ἀκειόμενοι·] *Al.* ἀκεσσάμενοι.

Ver. 31. Αἰναρέτη·] Schol. MS. Lips. per imperitiam quosdam dicere αἰναρέτης, h. e. πολέμιος καὶ ἐχθρὸς τῇ ἀρετῇ. Verum esse ἄνευ σίγματος, quam esse ἀνάγνωσιν Ἀρισταρχείον, et significare, χρώμενον τῇ ἀρετῇ εἰς αἰνά. *Ern.*

Ibid. τίς σευ ἄλλος] Pronunciabatur, τίς σεῦλλος. MS. *Barnesii* unus, τί σευ ἄλλος: Quod et probat vir eruditus. Sed et ad sententiam, minus recte; et ad constructionem cum isto περ, parum apte. *Clark.* Τι habet etiam Ald. 1. Sed casu aut a correctore. *Ern.*

Ver. 33. Νηλεές· οὐκ ἄρα —· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, Πέτραι τ' ἠλίβατοι,]

——— ἦ ῥα λιαίνας

Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐςὶν ἀπηνής·
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
'Αλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἤν πέ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
Δὸς δέ μοι ὤμοιϊν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες 'Αχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
'Ρεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ

" Nec Thetis mater; cæruleum autem te peperit mare,
" Excelsæque petræ; quoniam tibi mens est sæva:
" Quod si aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
" Et aliquod tibi a Jove dixit veneranda mater;
" At me saltem mitte cito, simulque cæteras copias præbe
" Myrmidonum, si forte quid luminis Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma ut induam;
" Si forte, me ob-similitudinem-esse-Te credentes, abstineant a pugna
" Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam:* exigua sane respiratio in bello, *profuerit.*
" Facile vero integri defessos viros prælio

34 δέ σ' ἔτικτε] MS. R. 35 πέτραι δ' ἠλίβατοι] MS. non displicet, modo πέτρη legatur, quæ forma Homerica est. 41 Αἴκε μέ] MS. R. Ibid. πτολέμοιο] F. A. J. R. contra v. 42 πολέμοιο] MS. R.

Μαςδὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
Theocrit. Idyll. III. 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,
Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens
Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera tigres.
Æn. IV. 365.

Quo de loco *Macrobius:* " Plene Virgi- " lius. Non *partionem* solam, sicut ille, " quem sequebatur, sed *educationem* quo- " que *nutricationis,* tanquam bellualem " et asperam, criminatur. Addit enim de " suo, *Hyrcanæque admorunt ubera ti-* " *gres.* — Ad criminandos igitur mores, " defuit *Homero,* quod *Virgilius* adjecit." Lib. V. cap. 11. Καὶ καλῶς Ὅμηρος εἶπε, " γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα," πρὸς τὸν ἀνήμερον εἶναι δοκοῦντα καὶ ἄμικτον. *Plutarch. de Solertia Animalium.* Φιλικὸν ἡ παῤῥησία, καὶ σεμνόν. — ὅθεν αἰδοῦνται τοὺς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι. — Αὐτός γε μὲν ὁ 'Αχιλλεὺς, καί περ ὢ γλυκύθυμος ὢν οὐδ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ, — παρέσχε τῷ Πατρόκλῳ σιωπῇ καταφέρειν αὐτοῦ πολλὰ τοιαῦτα. " Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε " πατὴρ" etc. *Id. de Adulat. et Amic. discrim.*

Ibid. ἱππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 34. σε τίκτε] *Al.* σ' ἔτικτε. Quod leviculum est.

Ver. 38. 'Αλλ' ἐμέ περ πρόες] Codd. a *Tho. Bentleio* collati, 'Αλλὰ ἐμὲ πρόες.

Ver. 43. ὀλίγη δέ τ'] Vertit *Barnesius,* aliique; " *exiguaque fiat* —." Sententia non prorsus incommoda. Sed minus videbitur ταυτολόγον, multoque majus inerit πάθος, si vertas: " *Vel exiguum sane* " *respirandi spatium in bello, non erit in-*

Ὤσαιμεν προτὶ ἄςυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὢ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Ἀλλὰ τόδ᾽ αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐςὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Δουρὶ δ᾽ ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,

" Repulerimus ad urbem, a navibus et tentoriis."
Sic dixit supplicans, valde demens: certe enim erat
Sibi ipsi mortemque malam, et fatum rogaturus.
Illum autem graviter gemens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris;
" Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;
" Neque quidquam mihi a Jove dixit veneranda mater:
" Sed hic gravis dolor cor et animum occupat,
" Quando æqualem quis voluerit privare-portione-sua,
" Et præmium rursus auferre *is*, qui potentia antecellat:
" Gravis dolor hic mihi est, quandoquidem *inde* passus sum mœrores animo.
" Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,
" Hastaque mea quæsiveram, urbe bene-munita eversa;

45 *ποτὶ*] Edd. vett. 57 *κτεάτισα*] MS. Ibid. *ἐυτείχεον*] Id. v. not. 59 *μετανάστην*] MS. accentu in penult. eraso. 60 *ἄρα πως ἦν*] Id. quod in aliis MSS. repertum recepit Barnes. non male.

" *utile.*" Quod et *Barnesium* non fugerat supra, λ'. 800.

Ver. 49. *ἔειπες*·] *Al.* *ἔειπας*. Ut sæpe.

Ver. 50. *Οὔτε θεοπροπίης* —, *Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς*] Nempe, nihil *novi*, nihil quod ipsum *terrefaceret*, nihil quod *non jamdudum probe nosset* Patroclus. Nam alioqui fatum suum sibi a Jove nuntiaverat Thetis, ί. 410. Ut recte notavit *Barnesius.*

Ver. 53. *Ὁππότε δὴ*] Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 56. *ἄρα*] *Ut nosti.*

Ibid. *ἔξελον*] *Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. Schol.*

Ver. 57. *πόλιν εὐτείχεα πέρσας,*] Qua ratione, *πόλιν*, hic ultimam producat; item *πῶς*, ver. 60. et *δὲ*, ver. 67. et *πόλις*, ver. 69. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum Codices omnes a *Tho. Bentleio* collati, habent *πόλιν εὐτείχεον πέρσας*· ut pronuncietur scilicet *εὐτείχιν*. Atque alibi semper adhibet *Homerus*, *εὐτείχεον*. *Clark.* *Εὐτείχεον* est etiam in MS. Lips. idque præferendum. *Ern.*

Ver. 60. *ἰάσομεν*·] Inepte hic *Barnesius*, *ἰάσσομεν*. Vide supra ad γ'. 42.

Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης, ὡςεί τιν' ἀτίμητον μετανάςην.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· ὐδ' ἄρα πως ἦν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὤμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
Θάρσυνος· ὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσεσι μέτωπον

" Hanc rursus e manibus eripuit rex Agamemnon
" Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
" Sed hæc quidem ante-acta esse sinamus: neque enim fas erat
" Perpetuo iratum esse animo: At statueram sane,
" Non prius iram *me* cohibiturum, quam cum jam
" Ad naves meas pervenisset clamorque, pugnaque.
" Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,
" Et Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad pugnam;
" Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
" Naves prævalide; at littore maris
" Conclusi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
" Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
" Fiduciæ-plena: Non enim meæ galeæ vident frontem

61 *φρεσσίν*] Id. male. 62 *καταπαυσέμεν*] Id. 63 *αὐτή πτολέμοςδε*] MSς omisso *τε*, quod præcedens syllaba abstulit. Ibid. *πόλεμος*] F. A. J.

Ibid. *ἄρα πως ἦν*] *Al.* *ἄρα πως ἦν.*

Ver. 62. *ὁπόταν δὴ*] *Quando demum* —.

Ver. 66. Εἰ δὴ] *Al.* Ἠ δὴ —. *qua parte.*

Ibid. *ἀμφιβέβηκε* — Κεκλίαται, — *βέβηκε,*] Vide supra ad *ν'*. 736. et ad *α'*. 37.

Ver. 67. *οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης*] Virgil.

Ecce, maris magno claudit nos objice pontus;
Deest jam terra fugæ.—— *Æn.* X. 377.

Ver. 70. Θάρσυνος·] A θάρσῦνω, θάρσῦνος· eadem analogia, atque a *μαρτῦρομαι, μάρτῦρος·* a *νίφω, νιφετός·* a *κρίνω, κριτός·* similiaque innumera. In quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide supra ad *α'*. 338.

Ibid. *οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον*] Ἀδικουμένῳ τῷ πολιτικῷ δίδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀγνωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν, λέγων, — "αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῶσι —." ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν καὶ προπηλακισθεὶς, ἀφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ· — "ὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος "λεύσσεσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης." Δέχεται γὰρ ἡ παῤῥησία, μέρος οὖσα τῆς δι-

Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμησι
Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,

" Prope splendentis: Cito certe fugientes fossas-campestres
" Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon
" Leni animo-fuisset; nunc vero exercitum occlusum-oppugnant.
" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
" Furit hasta, a Danais mortem ut-arcere-possit;
" Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis,
" Inimico ex capite; sed Hectoris homicidæ vox,
" Trojanos adhortantis, resonat: illi autem cum clamore
" Totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos.
" Sed et sic, Patrocle, a navibus pestem propulsans
" Irrue strenue; ne jam igne ardenti
" Naves incendant, dulcemque reditum præcidant.
" Pareto autem, sicut tibi ego sermonis summam in animo posuero;

71 Κι] MS. bene, ita et Steph. Hak. etc. 83. ἐνὶ φρεσὶ] MS. male. 84 Ἄρηαι] Id. F. A. J. quod prætulerim, quia conjunctivi sequuntur. 86 ἀπονάσωσιν] MS. 92 ποτὶ] Edd. vett. 95 τροπάασθαι] MS. v. not. ad ο'. 666.

κακολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 71. φεύγοντες ἐναύλους Πλήσειαν νεκύων,] Τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμοὺς, διώρυχας· Διὰ δὲ τούτου προκατασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ'. *Schol.*

Ver. 77. ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς·] Virgil.

Infandum caput. ——— *Æn.* IV. 613.

Ibid. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* græcæ vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect.* lib. III. cap. 19.

Ver. 78. περιάγνυται·] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 81. μὴ δὴ] *Ne revera* — Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 83. Πείθεο δ',] Ante hunc versiculum, inseruit ex conjectura *Barnesius* alterum istum a *Laërtio* in vita *Diogenis* memoratum, qui tamen hoc in loco haud satis apte convenit,

Τοὺς ἄλλους ἐνάριζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempe ἔρανόν ποτε αἰτούμενος *Diogenes*, ita παρῳδῶν respondit,

Τοὺς ἄλλους ἐράνιζ', ἀπὸ Δέκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἂψ ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης, τοὺς δὲ δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι.

" Quo mihi honorem magnum et gloriam referas
" Ab omnibus Danais; et illi perpulchram puellam
" Abductam reddant, insuperque splendida dona præbeant.
" A navibus ubi-hostem-repuleris, revertere: Quod si tibi
" Dederit gloriam consequi altitonans maritus Junonis,
" Ne tu sine me sis-cupidus pugnandi
" Cum Trojanis bellicosis; inhonoratiorem quippe me reddes.
" Neve exultans prælio et pugna,
" Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites* ducas:
" Nequis ab Olympo deorum sempiternorum *adversus te*
" Descendat: valde hos utique diligit longe-jaculans Apollo:
" Sed revertaris, postquam salutem navibus
" Dederis, illosque sine per campum prælio-certare.

96 θήης] MS. Gl. MS. τροπὴ ἀττικὴ, idque in antiquis MSS. ait fuisse Eustath. quia et ante ἐμβήῃ, prætulerim. Ibid. τοὺς δὲ δ' ἐᾶν] F. A. J. non male, sed infinitivi præcedunt omnibus membris.

Ita nimirum apud *Laërtium* scriptum oportuit, non δ' Ἕκτορος, sed Δίκτορος.

Ver. 84. ἄροιο] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85. περικαλλέα] In hujusmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* semper sequitur *Acusativus*; — εως, — εᾶ, — εος, — εᾰ. Vide supra ad α'. 265. et ad ν'. 46.

Ver. 91. πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,] Vide supra ad η'. 232. 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ·] Ἐμποδίσῃ· ἐναντιωθῇ σοι. *Schol.* inedita, in Cod. *Harleiano.*

Ver. 96. Θείης, τοὺς δὲ δ' ἐᾶν] *Al.* Θήῃς, τοὺς δέ τ' ἐᾶν.

Ver. 97. Αἲ γὰρ — Μήτε τις οὖν Τρώων —, Μήτε τις Ἀργείων·] Fuerunt, notante *Eustathio*, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ τοῦ ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset. Vide supra ad α'. 2. *Hyperbolen* autem quod attinet; non prorsus absimile est, quod et *Diomedes* alibi jactabat:

Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ

Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
Ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·

"Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
"Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quam multi sunt,
"Neve quis Argivorum; nobis vero duobus effugere perniciem *contingat:*
"Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus."
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ajax vero non amplius permanebat; obruebatur enim telis:
Domabat eum *nempe* Jovisque consilium, et Trojani feroces,
Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
Galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assidue
Ad clavos-cassidis affabre-factos: Ille vero sinistro humero delassabatur,
Firmiter usque tenendo scutum versatile: neque-tamen poterant
Undique illum loco-movere, urgentes telis:

97 Ζεῦ πάτερ] MS. omisso τε. male. 98 Φύγῃ] MS. 99 ἐνδύμεν'] Id. 100 ἕλωμεν pro λύοιμεν] Id. 103 δάμνα μιν] F. A. L. perperam. 106 ἔκαμνε] MS. male. 109 καὶ δέ οἱ] R.

Ἴλιν οὔρεμεν. ———— ι'. 47.
Nec tam *insulsus* hic, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in prælio et obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo *Patroclo*, Trojæ eversæ supersit.

Ver. 98. οὖν] *Eas ob causas, quas tibi memoravi.*

Ver. 99. νῶϊν δ' ἐκδῦμεν] *Al.* νῶϊ δ' ἐκδῦμεν ut sit contractum videlicet ex ἐκδύοιμεν. Notante *Eustathio*.

Ver. 100. λύοιμεν.] *Al.* λύωμεν.

Ver. 102. Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ —.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; π'. 727. et 745. Virgil.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum,
Nec dextra valet: injectis sic undique telis
Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum
Tinnitu galea, et saxis solida æra fatiscunt.
Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo
Ictibus: ingeminant hastis et Troës. ——
Æn. IX. 806.

Ver. 105. καναχὴν] Vide supra ad Υ. 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'] Κατὰ τὰ φάλαρα. Sic, ἀμβωμοῖσι, Θ'. 441. ἀμφόνον, ἀννέκυας,

Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔῤῥεεν, ὐδέ πη εἶχεν
'Αμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐςήρικτο.
"Εσπετε νῦν μοι, Μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχυσαι,
"Οππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν 'Αχαιῶν.
"Εκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραςὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
'Αντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε.
"Εργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει

Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudor
Undique ex membris multus defluebat, neque omnino poterat
Respirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.
Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
Quomodo primo ignis inciderit navibus Achivorum.
Hector Ajacis hastam fraxineam prope astans
Percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum-ligno retro;
Penitusque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
Vibrabat frustra in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso
Cuspis ærea humi resonuit cadens.
Agnovit vero Ajax animo egregio, exhorruitque
Opera deorum; quod penitus belli consilia præcidat

112 "Εσπετε] T. 113 ὅπως] MS. 117 κόλον] MS. F. A. J. quæ scriptura frequentior in libris scr. et edd. græcis: sic etiam scribitur perpetuo in Eustath. comm. 120 κεῖρε] MS. quod melius convenit sequenti ἐβόλετο. Sed tamen intelligi potest κείρει, quia ἐβύλετο.

κ'. 298. καδδὶ, infra, ver. 109. et καλλαπάρην, in multis codicibus, ξ'. 447. 517.

Ibid. ἔκαμνε,] *Al.* ἔκαμψεν· Minus recte. Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 107. αἰόλον] *Schol. Vulgg.* ποικίλον. Minus recte. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 108. βελίεσσιν] MS. unus apud *Barnesium; τελίεσσιν, turmis:* Sicuti in η'. 380.

Ver. 109. ἔχετ' ἄσθματι· καδδέ οἱ ἱδρὼς] Virgil.

——— tum creber anhelitus artus
Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis.
Æn. V. 199.

——— tum toto corpore sudor
Liquitur, et piceum (nec respirare potestas)
Flumen agit; fessos quatit æger anhelitus artus.
Æn. IX. 812.

Ver. 110. οὐδέ πη] *Al.* ὐδέ πω.

Ver. 111. κακὸν κακῷ] *Al.* κακῷ κακόν.

Ver. 112. "Εσπετε νῦν μοι, Μῦσαι,] Vide supra ad β'. 484. et 681.

Ver. 113. "Οππως δὴ] *Quomodo utique* —. Refertur nimirum ad id quod præcessit, ο'. 718. Vide autem et supra ad ξ'. 433.

Ver. 114. "Εκτωρ Αἴαντος] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* "Εκτωρ δ' Αἴαντος —. Quod hoc in loco languidulum est.

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετο νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηῒ θοῇ, τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Jupiter altitonans; Trojanisque *tum* vellet victoriam.
Recessit itaque extra tela: Illi vero injecerunt indefessum ignem
Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.
Sic quidem puppim ignis circum-dedit: At Achilles
Femora percutiens, Patroclum allocutus est;
"Propera, nobilissime Patrocle, eques:
"Video utique apud naves, ignis hostilis impetum:
"Ne jam naves capiant, et non posthac facultas fugiendi sit;
"Induere arma ocyus, ego autem copias congregabo."
Sic dixit: Patroclus autem armabat se corusco ære:

122 ἔβαλον] MS. ferri potest, quod β pronunciando facile duplicatur. Sed ἔμβαλον verum. 123 νηῒ θοῇ] A. J. R. 127 Λεύσω] MS. 129 δύσσεο] Edd. vett.

Ver. 115. ἄορι μεγάλῳ,] Qua ratione, ἄορι, hic ultimam producat; item, ἀντικρὺ, ver. 116. vide supra ad α'. 51.

Ver. 117. χειρὶ] *Al.* χειρί.

Ver. 118. βόμβησε] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 120. ὃ ῥα] *Quod scilicet* —.

Ibid. κείρει — βούλετο] Notandum quam eleganter hic constet *Temporum* ratio. Et *semper* suo arbitrio consilia *regit* omnia, et *jam tum* hoc *volebat*, ut etc. *Clark*. Argutiæ. Vid. Var. Lect.

Ver. 122. Χάζετο δ'] Vide infra ad ver. 126.

Ibid. ἀκάματον] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 123. αἶψα κατ' ἀσβέστη] *Al.* αἶψ' ἀκαταςβέστη· Quod idem est. *Al.* αἶψα καταςβέστη· pessime.

Ver. 125. Μηρὼ πληξάμενος] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Vocis Mediæ* usus: *Sua sibi percutiens femora*. Vide supra ad γ'. 141. Cod. *Harleian*. a. *Th. Bentleio* collatus, habet μηρά.

Ver. 126. Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, —] Quæ hic, et in sequentibus, de *Patroclo*; quæque jam supra, ver. 122. 123. de *Ajace* dicta sunt; optime expressit Ovidius

Reppulit Actorides, sub imagine tutus Achillis,
Troas ab arsuris cum Defensore carinis.
Metam. XIII. 273.

Ubi vulgo istud, "*cum Defensore*," Troüm videlicet Defensorem *Hectorem*, lautissime intelligunt. Quod merito ridens Vir eruditissimus *Richardus Bentleius*, (in *Præfatione ad editionem alteram Dissertationis suæ de Phalaridis epistolis,*) ipse istud, "*cum Defensore*," navium videlicet Defensorem interpretatur *Exercitum Achivorum universum*. Sententia nequaquam quidem aut inepta, aut inconcinna. Attamen ex ore *Ulyssis* adversus *Ajacem* perorantis, multo id salsius atque etiam a-

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
'Αμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
"Ιππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
"Εγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,

Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas;
Deinde thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidæ:
Circa humeros autem suspendit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum, ac deinde scutum magnumque solidumque:
Capiti vero forti galeam affabre-factam imposuit,
Setis-equinis-comantem; horrendumque crista desuper nutabat.
Sumpsit porro validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
Hastam vero non sumpsit unicam eximii *Æacidæ*,

131 κνημίδας] MS. Ibid. πρῶτον] F. A. J. R. male. 135 "Ωμοισι] MS. recte. 137 ἔυτυκτον] MS. F. A. J. R. recte. v. ad ε'. 480. 139 δοῦρι] MS.

cerbius dictum audiit *Ajax:* naves videlicet, "*una cum TE Defensore,*" jamjam arsuras. Id quod primus, quod sciam, observavit Vir acutissimus *Sam. Hoadleius.*

Ver. 127. et 128. δὴ] *Revera; omnino; prorsus.*

Ver. 128. Μὴ — ἕλωσι,] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia; conjungi potest hoc, vel cum sequente Δύσεο, vel cum præcedente "Ορσεο.

Ibid. φυκτὰ] *Barnesius* edidit, et scribendum contendit, φιυκτά· Sed rationibus haud satis idoneis. Vide supra ad ζ'. 488.

Ver. 129. Δύσεο] Ita *Barnesius;* Atque ita Cod. *Harleianus;* Recte. *Vulgg.* Δύσσεο. Vide supra ad ν'. 241. *Clark.* Δύσεο etiam MS. Lips. .

Ver. 130. κορύσσετο — Κνημῖδας — θώρηκα — ξίφος] Virgil.

> Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus.
> Jamque adeo Rutulum thoraca indutus, ahenis
> Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
> ——— laterique accinxerat ensem;
> Fulgebatque alta decurrens aureus arce;
> Exultatque animis, et spe jam præcipit hostem.
> *Æn.* XI. 486.

Ibid. νώροπι χαλκῷ·] Vide supra ad β'. 578.

Ver. 132. Καλὰς,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 134. ἀστερόεντα,] "Αστρῳ ἐοικότα, λαμπρόν· ἤ, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. *Eustath.* et *Schol.*

Ibid. ποδώκεος] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 135. βάλετο] Vide supra ad ver. 125.

Ver. 138. "Ιππουριν· δεινὸν δὲ λόφος] Virgil.

> Ære caput fulgens, cristaque hirsutus equina.
> *Æn.* X. 869.

Ibid. ἔνευεν.] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 139. ἄλκιμα δοῦρα,] Cod. *Harleian.* ἄλκιμα δοῦρι. Virgil.

Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,
Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.
Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,

Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
Vibrare; sed ipsam solus norat vibrare Achilles;
Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
Pelii ex vertice *cæsam*, cædem futuram heroïbus.
Equos autem Automedontem confestim jungere jussit,
Quem, post Achillem hostium-agmina-perrumpentem, honorabat maxime:
Fidelissimus enim ei erat in pugna, ad sustinendum hostium-impetum.
Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos,
Xanthum et Balium, qui cursu-ventis-æquo volabant.
Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
Pascens *in* prato juxta fluentum oceani.
Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit,

142 πῆλαι] Id. male. 157 Τοῖσι] Id. Ibid. φρένας] F. A. J. 160 Ἴασι] edd. vett. præter R. 161 ἀραιῇσι] MS. edd. vett. Eustath. recte. Clarkius temere Barnesium sequitur. 162 Ἐν δέ τι θυμὸς] MS. F. A. J. quod, ut usitatissimum Homero, prætulerim.

—— validam hastam. —— Æn. X. 401.

Ibid. ἀρήρει·] Vide supra ad Γ. 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην,] Qua ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item Ἀχιλλῆα, ver. 146. et παρὰ, ver. 151. et Διΐ, ver. 169. vide supra ad. α'. 51. n. 8.

Ibid. τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων] *Al.* τὴν ὄρεσιν ἔκταμε Χείρων. *Al.* τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων.

Ver. 145. ζευγνύμεν'] Ex τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ζεύγνυμι· fit τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζευγνῦναι. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus, ut litera ν geminetur. Ex τιθέναι fit et τιθέμεναι et τιθήμεναι. Unde fieri potest, ut ex ζευγνῦναι, pari analogia, formetur tum ζευγνύμεναι, tum ζευγνῦμεναι. Veruntamen, quoniam ζευγνῦμεναι nusquam alibi occurrit, nec ζευγνύμμεναι usquam scriptum reperitur; edidit hoc in loco *Barnesius* ζευγνῦμεν, tanquam contractum ex ζευγνύεμεν, quod erit ex ζευγνύειν.

Ibid. ἄνωγε,] Non ex Præterito (quod vocant) ἄνωγα, sed ex Aoristo ἄνωγον. Vide supra ad Θ'. 322.

Ver. 149. ἅμα πνοιῇσι πετέσθην] Virgil.

—— cursuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.

—— anteirent cursibus auras.
Æn. XII. 84.

Ver. 151. παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.] Virgil.

Τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Quem quondam Eëtionis capta urbe abduxit Achilles;
Qui *equus* licet mortalis existens, simul-ibat-cum equis immortalibus.
Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
Omnes per tentoria cum armis: Illi vero, lupi tanquam
Carnivori, quibus in præcordiis immensum robur,
Qui cervum cornutum magnum *in* montibus interfectum
Laniantes-vorant; omnibusque maxilla sanguine *fit* rubra;
Tumque gregatim vadunt, e fonte aquis-nigro
Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
Summam, eructantes glutitum sanguinem; animus vero
Pectoribus intrepidus inest, distenditurque venter:
Tales Myrmidonum ductores, atque principes,

163 στήθεσσιν] F. R. A. J. male: nisi factum e στήθεσσ' ἄτρομος. nam sæpe in libris antiquis litera ejicienda in pronunciando exprimitur. multa exempla jam notata sunt in hac Varietate Lect.

—— Oceani —— amnes. ——
Georgic. IV. 233.

Alii habent, παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηορίῃσιν] Nempe ut Tertius esset a *latere* junctus; extra τὴν ξυνωρίδα, extra binos τοὺς συνηόρους.

Ibid. ἵει,] Vide supra ad ό'. 24.

Ver. 154. θνητὸς — ἀθανάτοισι.] Ξάνθον καὶ Βαλίον — ἄῤῥενας εἶναι, οὐ μὴν ἐντομίας — δηλοῖ, δυναμένους — τῇ διαδοχῇ ὥσπερ ἀθανατίζεσθαι. Ὁ μέντοι Πήδασος, ἔοικεν ἐκτετμῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο θνητὸς λέγεται. *Eustath.* Observatione, ut mihi quidem videtur, subtiliori et evanida. Simplicius dicas, *Pedasum* θνητὸν, quippe paulo post *interfectum;* alteros ἀθανάτους, quia bello *superessent.*

Ver. 156. οἱ δὲ, λύκοι ὣς] Virgil.

—— Inde, lupi ceu
Raptores, atra in nebula, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies, catulique relicti
Faucibus expectant siccis. ——
Æn. II. 355.

Ver. 157. 158. τοῖσίν τε —, Οἵ τ'] *Quibus scilicet* —; *Qui utique* —.

Ver. 159. Δάπτουσιν· πᾶσιν —·] *Schol.* Δάπτουσι· πᾶσιν —. Quod et auribus magis placet. *Clark.* Immo sine dubitatione recipi debebat hæc scriptura de lege Homerica ν ἐφελκυστικοῦ usurpandi. Simi-

Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵςατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
  Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος· ἐν δὲ ἑκάςῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς ςιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος ποταμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,

Circum strenuum famulum velocis Æacidæ
Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles,
Adhortationibus-urgens equosque et viros clypeatos.
  Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
Ad Trojam copias-duxerat Jovi carus: in singulis autem
Quinquaginta erant viri ad transtra socii:
Quinque autem duces fecerat, quibus confisus est,
Qui-præessent; ipse vero summam tenens-potestatem imperabat.
Unius quidem agminis dux-erat Menesthius vario-thorace-ornatus,
Filius Sperchii, a-Jove-fluentis fluvii;
Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,

lis locus est mox 161. ubi Δάπτυσι est etiam apud Eustathium et πᾶσι. rectissime utrumque. *Ern.*

Ver. 160. ἀγελη δὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάψοντες] Editi recentiores, quos viderim, pessime interpunxerunt, ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου, Λάψοντες. *Clark.* Etiam in Comm. Eustathii sic interpungitur. *Ern.*

Ibid. ἀγεληδὸν] Τὸ δὲ ἀγεληδὸν, ἰδιότητα λύκων ἱςορεῖ· συναγελαςικὸν γὰρ καὶ αὐτοὶ ζῶον· καὶ ὁ, κατὰ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζει μονάζοντα. *Eustath.*

Ver. 161. Λάψοντες — ὕδωρ Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος·] Scholiastes apud *Barnesium*, legit Λάψοντες — ὕδωρ, Ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος. Exponitque; ἀπὸ ἄκρου τοῦ ςόματος ἐρευγόμενοι —. Melius *Eustathius:* Ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ὁ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· οὐδὲ, κατὰ τοὺς — ἵππους, τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τοῦ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσι, ἀρυσάμενοι καὶ ἔλειχον.

Ver. 162. ἐν δέ γε] Cod. *Harleian.* ἐν δέ τε. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 166. ἄρα] *Ut æquum erat; Ut solitum erat.*

Ver. 169. ἐν δὲ ἑκάςῃ] *Al.* ἐν δ' ἄρ' ἑκάςῃ.

Ver. 171. τοῖς ἐπεποίθει,] Si, τοῖσι πέποιθε, dixisset, jam non constitisset *Temporum* ratio. Vide supra ad γ'. 736. ad δ'. 492. et ad α'. 37.

Ver. 172. ἤνασσε.] Observavit Vir summæ eruditionis, *Richardus Bentleius*, vocabula ἄναξ et ἀνάσσειν, quamquam *frequenter* apud *Homerum* occurrunt, tamen *haud fere ullis* in locis ita posita reperiri, quin antecedat aut vocalis, aut istud ν' paragogicum in Nominum Verborumque fine supervacaneum, quod ubique sine dispendio dempseris. Unde merito colligit, vocabula ista, in sermone *Æolico*, præfixo *Digamma*, pronunciata fuisse,

Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷϊ,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένησιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτε, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρη
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.

Revera Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
Sed, nomine-tenus, Boro, Perieris filio,
Qui palam *eam* uxorem-duxerat, datis immensis sponsalibus.
Agminis autem secundi Eudorus Mavortius dux-erat
Clam-susceptus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
Phylantis filia: Hanc *nempe* potens Argicida
Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis:
Statim vero in superiora-domus ascendens, concubuit *cum ea* clam
Mercurius pacificus; peperitque *hæc* ei illustrem filium
Eudorum, egregium et cursus-celeritate, et pugna.

178 Πορῶν] MS. ut alibi, ut Θορῶν.

ϝάναξ et ϝανάσσειν. Quod si verum est, consequens erit, ut vox ἤνασσε pronunciata fuerit ἐϝανάσσε· ideoque, (quod notatu dignissimum est,) versiculum a voce ἤνασσεν vel ἤνασσες vel ἤνασσον inchoatum, apud *Homerum* nusquam reperias. *Clark*. Noluimus ante attingere disputationem de digammate Æolico, cum ea, quæ de eo per hos annos dicta sunt a Britannis doctis, pluribus locis occasionem darent, ut in προϊάπτειν, α΄. 3. σιγαλόεντα, ι΄. 226. etc. Cui libet ista cognoscere, adeat Taylorum V. C. ad Lysiam. p. 703. Dawesium Miscell. Crit. c. 4. qui quamquam fautor digammatis, tamen Bentleio adversatur. Nobis ista nova sapientia grammatica non magis placet, quam Dorvillio ad Charit. p. 202. cujus judicium probamus. *Ern*.

Ver. 173. αἰολοθώρηξ.] Schol. Vulgg. ποικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, '*thoracem (corpus suum thorace indutum)* "*agiliter motans*." Quæst. Homeric. 3. Vide supra ad β΄. 816.

Ver. 174. διϊπετέος] Vocabulum hoc, cum sit ex *duobus* compositum, secundam producit eadem fere ratione, ac Διΐ, ver. 169. supra. Similiter ut παρειπὼν, et παρειποῦσα, ζ΄. 62. et 337. et ε΄. 404.

Ver. 175. et 180. καλὴ] Vide supra ad β΄. 43.

Ver. 176. γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·] Virgil.

—— quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras
Mixta Deo mulier. —— Æn. VII. 659.

Ver. 177. ἐπίκλησιν Βώρῳ,] Refertur istud, ἐπίκλησιν, non ad Σπερχειῷ, ut nonnulli inepte existimarunt, sed ad τίκτε. Non, Σπερχειῷ, ἐπίκλησιν Βώρῳ· Sed τίκτε Σπερχειῷ· τίκε, κατ' ἐπίκλησιν Βώρῳ· revera, Σπερχειῷ. Quod et eruditam *Dominam Dacier* non fugit.

Ver. 178. ἀπερείσια ἕδνα.] *Al.* ἀπερείσι' ἔεδνα.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοςόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε πρόφόωςδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ᾽, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ᾽ ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος ὡςεί θ᾽ ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ᾽ Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς

Porro, postquam hunc partuum præses Ilithyia
Eduxisset in-lucem, et solis vidit jubar;
Illam quidem Echeclei fortis vis Actoridæ
Duxit domum, quum dedisset innumera dona sponsalia;
Hunc autem senex Phylas magna-cum-cura nutrivit et educavit,
Vehementi-amore-prosequens tanquam suus *ipsius* filius foret.
Tertii autem *agminis* Pisander Mavortius dux-erat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Hasta pugnando, post Pelidæ socium.
Quarto autem præerat senex equûm-agitator Phœnix:
Quinto demum Alcimedon, Laërcei filius eximius.
Tum postquam omnes cum ducibus Achilles

190 Ἔδνα] A. J. T.

Ver. 182. Ἠράσατ᾽,] Non ab ἐρῶμαι (tum enim syllabam mediam necessario producere deberet) sed ab ἐράζομαι vel ἔραμαι. Vide supra ad α′. 67.

Ver. 184. παρελέξατο] Vide supra ad β′. 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκητα·] Ὡς μὴ κακύνων· *Eustath.* Ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ παρ᾽ αὐτοῦ δωρειά· *Aristid. Orat.* 3. Aliter *Pausanias;* Ἄκακος — πόλιν — Ἀκακήσιον ἔκτισεν· Ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Ἀκάκου καὶ Ὅμηρος, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν· lib. VIII. cap. 3. Πόλις τε ἦν Ἀκακήσιον, Ἑρμοῦ τε Ἀκακησίου λίθου πεποιημένον ἄγαλμα· — Τραφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι, καὶ Ἄκακον τὸν Λυκάονος γενέσθαί οἱ τροφέα, Ἀρκάδων ἐστὶν ἐς αὐτὸν λόγος. Ibid. cap. 36. *Barnesius* aliique de hoc vocabulo, inepte, ut in similibus, τὸ "ἀκάκη-"τα," *Vocativum* pro *Nominativo* positum commenti sunt; sed et "*pro Accu-*"*sativo*" quoque, si Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: quo nihil fingi potest *absurdius*. De *Nominativo*, vide supra ad α′. 175. In *Accusativo* sicubi legatur ἀκάκητα, formatum erit tanquam ab ἀκάκης: similiter fere, ac εὐρύοπα ab εὐρύοψ, et καλλιγύναικα a καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης.

Ver. 189. μένος Ἀκτορίδαο] Vide supra ad γ′. 758.

Ver. 190. μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί᾽ ἔεδνα.

Ver. 192. Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡςεί] Vide supra ad α′. 51.

Ver. 194. πᾶσι μετέπρεπε — μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.] Notandum hic *Amplifi-*

Στῆσεν ἐῢ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
Σχέτλιε, Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
Αὖτις· ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Collocasset bene ordinatos, acria utique mandata dedit;
" Myrmidones, ne quis mihi minarum obliviscatur,
" Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
" Toto tempore iræ; et me accusabatis unusquisque, *hoc modo;*
" Dure, Pelei fili, bili certe te nutrivit mater;
" Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
" Domum saltem cum navibus revertamur pontum-transeuntibus
" Retro; siquidem tibi adeo perniciosa ira incidit animo.
" Hæc mihi, congregati, frequenter dicebatis; nunc vero apparet
" Prælii-committendi magnum opus, cujus antea quidem cupidi-eratis:
" Ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet."
Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque:

199 εὖ κρίνας] F. A. J. male.

cationis genus id, quod a *Quintiliano* appellatum est *Incrementum:* Quod " *est* " *potentissimum, cum magna videntur* " *etiam quæ inferiora sunt.* — *Per id ve-* " *nitur non modo ad summum, sed inter-* " *im quodammodo supra summum.*" Lib. VIII. cap. 4. Antecelluit omnibus *Pisander, Pisandro Patroclus, Achille* et *ipse* minor.

Ver. 196. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 199. κρατερὸν δ'] *Acre utique—; Tum vero acre—. Barnesius* edidit, κρατερόνδ'· "et τὸ Δὲ," (inquit) παρέλκει. Quod nihili est. Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad θ'. 160.

Ver. 201. ἀπειλεῖτε] *Al.* ἀπειλέετε.

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] *Al.* Ταῦθ' ἅμ' ἀγειρόμενοι· notante *Henr. Stephano.*

Ibid. πέφανται] In numero *singulari,* πέφασμαι, [quod est videlicet πέφανμαι, sicuti τέτυμμαι est τέτυπμαι,] πέφανσαι, πέφανται, etc.

Ver. 209. τις] *Quisquis volet.*

Ver. 210. ὤτρυνε μένος] Vide supra ad ε'. 44.

Ver. 211. ἄρθεν,] Παρεκινήθησαν τῇ προθυμίᾳ· *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano,* a *Th. Bentleio* communicata. Λόγοις ἐπήρθησαν, καὶ οἷον ἐκουφίσθησαν, ὡς ὑπὸ πτερῶν. — κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ ἡρμόσθησαν, ἀπὸ τοῦ " ἀρῶ," τὸ ἁρμόζω. *Eustath.*

Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα

Magis itaque catervæ addensatæ-sunt, ut regem audierunt.
Ut vero quando parietem vir coagmentet apte-junctis lapidibus
Domus altæ, impetus ventorum vitans;
Sic arcte-junctæ-erant galeæque et clypei umbonibus-muniti:
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;
Seque-invicem-contingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus conis
Nutantium: adeo densi stabant inter-se.
Omnes autem ante, duo viri armabantur,
Patroclusque et Automedon, unum animum habentes,
In-prima-acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles
Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit
Pulchræ, affabre-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea

212 Πυκνοῖσι] A. 1. 215 *ἀσπὶς δ' ἄρ' ἀσπίδ'*] MS. F. A. 1. Forte duplex olim lectio, *ἄσπις ἄρ' ἀσπίδ'*, et *ἀσπὶς δ' ἀσπίδ'* in textum utraque venit. 217 *πυκινοὶ*] MS. R. A. J. 218 *θωρήσσοντο*] MS. F. A. J. Eustath. quod prætulerim. *θωρήσσεσθον* sapit correctionem ob *δύ' ἀνέρε.* sed et post *ἔχοντες*.

Ver. 215. *'Ασπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε,—*] Vide supra ad *ν'*. 130.

Ver. 217. *ἐφέστασαν*] Vide supra ad *μ'*. 55.

Ver. 218. *θωρήσσεσθον,*] *Al.* *θωρήσσοντο.* Quod et recte dicitur: Vide supra ad *α'*. 566. *Clark*. Vide Var. Lect.

Ver. 219. *ἕνα θυμὸν ἔχοντες,*] Virgil.

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant.
Æn. IX. 182.

Ver. 221. *ἀνέῳγε*] Non ex *præterito*, quod vocant, *ἀνέῳγα*· sed ex *Aoristo*, *ἀνέῳγον*. Ut recte Scholiastes, *ἀνέῳξεν*. Vide supra ad *θ'*. 322.

Ver. 222. et 229. Καλῆς,] Vide supra ad *β'*. 43.

Ver. 226. 230. *αἴθοπα οἶνον,*] Vide supra ad *α'*. 462.

Ver. 227. *ὅτι μὴ Διΐ πατρί.*] Schol. MS. Lips. *'Αρίσταρχος ὅτι διὰ τοῦ ϊ. ὁ γὰρ, ὅτι Διΐ, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς· μᾶλλον δὲ τῷ Προπάτορι Διΐ ἀφώρισε μόνην τὴν φιάλην.* Nempe *ὅτι μὴ* est, quod in versione exprimitur, *nisi*, et *ὅτι μὴ* est *cum non*, *nisi cum Jovi*. Illud sane aptius. Sed nec hoc absurdum. *Ern*.

Ver. 228. Τό ῥα] Pronunciabatur Τόῤῥα· quomodo et nonnulli *scripserunt*. Vide quoque infra, *φ'*. 352. et *χ'*. 307. *Clark*.

Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, ὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τέῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διῒ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι·
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα ϛὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰϛανιδών· Δία δ' ὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυςχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ

Imposuit navi vehendam, quum bene-implesset tunicis,
Chlænisque ventum-arcentibus, villosisque tapetibus.
Inibi autem ei poculum erat elaborate-factum; neque quis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque cui libabat deorum, nisi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arca sumptum purgavit sulphure
Primum, postea autem lavit aquæ puro liquore;
Lavitque ipse sibi manus, hausitque nigrum vinum:
Precabatur deinde stans medio in septo, libavitque vinum,
Cœlum suspiciens; Jovemque non latuit fulmine-gaudentem;
" Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans,
" Dodonæ præsidens hyberno-frigore-infestæ; circum autem Selli

220 Πρόσθι] F. A. 1. 221 ἀνίφγιν] MS. male. 223 ἐμπλήσασα] F. A. J. male. 227 τῳ pro τεῳ] F. 228 τόῤῥα] MS. A. R. T. vid. not. 231 μέσῳ ϛὰς ἕρκεϊ] T. nempe e correctione, ut concinnior versus esset: unde in alias venit. 234 Σίλοι] F.

Τόῤῥα habet MS. Lips. Nempe Grammatici alii scribendo duplicabant, alii, ut Aristarchus, non, ut in ὅ ῥα et ὄῤῥα. Vide Schol. ad Apollon. Rh. III. 37. add. Dorvill. Vann. Crit. p. 334. seq. Cæterum in talibus constantia desideratur Grammaticorum, in aliis duplicationem literæ scriptura exprimentium, in aliis non. *Ern.*

Ver. 229. 230. νίψ' — Νίψατο] Notandus hic maxime proprius et primigenius *vocis mediæ* usus. Ἔνιψε, *lavit poculum;* ἐνίψατο, *lavit manus sibi ipse suas.*

Ver. 233. Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, etc.] Ponam hic scholion MS. integrum, ut conferri possit cum eo, quod e MS. Voss. edidit Cel. Valkenarius, ut est in libro nostro: Εἰκότως τὸν πολίτην καὶ γείτονα καὶ προστάτορα θεὸν ἐπικαλεῖται (MS. Voss. male καὶ θεὸν) ὡς καὶ Χρύσης τὸν Σμινθέα (σμινθία recte MS. Voss.) καὶ τὸν λυκογενῆ Πάνδαρος (vitiose Voss. Πόδαρος)· ὁ δὲ Δωδωναῖος καὶ Νάϊος· ὑδρηλὰ γὰρ τὰ ἐκεῖ χωρία. Οἱ δὲ γράφουσι Βωδωναῖε· πόλις γὰρ Θεσσαλίας ἡ Βώδων, ὁ τιμᾶται Ζεύς· Τινὲς δὲ ἀναδωδωναῖε ὑφ' ἓν, παρὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν ἀγαθῶν. Δωδῶναι δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μολοσσίας· (Voss. Μηλυσσίας, male). τινὲς δὲ Δωδώνην τὴν γῆν, παρὸ (i. e. παρόσον ut in Voss.) πάντα ἀναδίδωσι. Δυσχει-

Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι·
Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίςηται πολεμίζειν
Ἡμέτερος θεράπων, ἤ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,

" Tui habitant vates, pedibus-illotis, humi-cubantes:
" Certe quidem jam olim meum sermonem exaudisti precantis:
" Honorasti quidem me, valdeque læsisti populum Achivorum:
" Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
" Ipse quidem enim ego manebo navium in cœtu;
" Sed socium mitto, multis cum Myrmidonibus,
" Ad-pugnam: cum hoc una victoriam præmitte, late-sonans Jupiter:
" Confirma autem ei cor in præcordiis; ut et Hector
" Intelligat, num, etiam solus-*cum-sit*, sciat pugnare
" Noster famulus; an ei tunc *tantum* manus invictæ
" Insaniant, quando ego iero ad pugnam Martis.
" Ac postquam a navibus prælium clamoremque repulerit,

236 ἐμοὶ] Id. 237 ἴψαο] T. 240 ἑτάρον] F. A. J. R. 243 ἐπίσταται] MS. R.

μεγον δὲ, ὅτι πάγοις καὶ κρυμοῖς ὑπ' ὀρανῦ συνέχεται (Voss. ὑπὸ τῦ ὀρανῦ). Πελασγικὲ δὲ, ὅτι ὑπὸ Πελασγῶν ἵδρυται τὸ περὶ Δωδώνην τέμενος. Οἱ δὲ Πελαργικὲ (Voss. male Πελασγικὲ)· λόφον γάρ ἐκεῖ εἶναί φασι λευκὸν, ὅτω καλέμενον· οἱ δὲ Πελασγικὲ, ὃ πέλας ἐςὶν ὁ ἀήρ. Τηλόθι (Voss. male τηλόθεν) δὲ ναίων, ὅτι ἄποθεν ἡμῶν ὁ αἰθήρ. Ζεὺς γάρ ἐςιν ὁ τῦ κόσμυ ψυχὴ, ἀεροειδὴς ὄσα. Patet hoc specimine, correctiora esse hæc scholia in Cod. Lips. quam in Vossiano. Sed in Vossiano sunt sæpe pleniora. Hoc scholion quid prosit Stephano in Δωδώνη, docet Cl. Valkenar. in Diss. de scholiis in Homer. ineditis p. 125. 126. E Stephani fragmento nobili de Dodone patet, Zenodotum, pro Δωδωναῖε legisse φηγώναιε, quasi incola quercus illius vocalis Dodonææ. *Ern.*

Ibid. Πελασγικὲ,] *Al.* Πελαργικέ. *Clark.* Gloss. MS. Lips. adscripsit ἡ νῦν Βονδίτζα. *Ern.*

Ver. 234. ἀμφὶ δε Σιλλοὶ Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες. χαμαιεῦναι·]

> Μαντεῖα καινὰ, ————
> Ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
> Σιλλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
> Πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσυ δρυός.
>
> *Sophoc. Trachin.* 1173.

Cæterum alii hic legunt, — " ἀμφὶ δέ σ' " Ἑλλοὶ Σοὶ ναίεσ' ὑποφῆται·" ἤγυν, περί σε ναίυσιν οἱ Ἑλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῆται. Quæ

Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
 Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε· σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἤτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
 Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.

"Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,
"Armisque cum omnibus, et cominus-pugnantibus sociis."
 Sic dixit precans: hunc autem audivit Jupiter;
Eique alterum quidem dedit pater, alterum vero abnuit:
A navibus quidem ei repellere præliumque pugnamque
Dedit; salvum autem *Patroclum* abnuit e pugna reverti.
Atque hic quidem, ubi *ita* libaratque et supplicaverat Jovi patri,
Rursus tentorium ingressus est, poculumque reposuit in arca.
Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
Spectare Trojanorum et Achivorum pugnam gravem.
 Illi vero cum Patroclo magnanimo armati
Ordine-ibant, donec in Trojanos magnis cum-animis irruerent.

250 ἀνένευσεν] F. A. J. R. male. 252 ἀπονέεσθαι] F. 254 ἂψ κλισίην δ'] MS. mox ἀνέθηκε male.

ad sententiæ quidem constructionem, æque probabilis lectio; neque omnino (quod credidit *Barnesius)* ex eo refutatur, quod vox σοὶ sequatur. Πλείους δὲ οἱ "Σελλοὺς" γράφοντες. *Eustath. Clark.* De Sellis vid. Jac. Gronov. ad fragm. Stephani de Dod. §. 20. et Interpr. ad Lucan. III. 180. *Ern.*

Ver. 236. Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος] Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος —. α'. 453. Cæterum qua ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὸ, ver. 237. et μὲν, ver. 251. vide supra ad α'. 51.

Ver. 240. πολίεσιν] *Al.* πολέσι. Quod et ferri potest. *Clark.* Immo, quod melius est.

Ver. 241. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 242. Θάρσυνον] De analogia vocabulorum, θαρσῦνω, θαρσύνος· μαρτύρομαι, μάρτυρος· ὕφαιν, ὑφαντός· et similium innumerorum, in quibus nullus unquam est *licentiæ* locus; vide supra ad α'. 338. et ad ζ'. 434.

Ver. 243. ἐπίστηται πολεμίζειν] *Al.* ἐπίσταιτο πτολεμίζειν.

Ver. 245. ὁππότ' ἐγώ περ] *Quando ego demum.*

Ver. 249. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 250. ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·] Virgil.

Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, ὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
Τὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
'Εκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω 'Αχιλῆος,
'Ανέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
'Ως ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος

Protinus autem vespis similes effundebantur
In-via-habitantibus, quas pueri irritant de-more,
Assidue vexantes, in via domicilia habentes,
Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
Has porro si aliquis præteriens homo viator
Moverit insciens, ipsæ continuo animosum cor habentes,
Ultro quæque provolat, et defendit suos fœtus.
Harum tunc Myrmidones cor et animum habentes,
Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
Patroclus vero socios hortabatur, altum clamans;
" Myrmidones, socii Pelidæ Achillis,
" Viri estote, amici; recordaminique strenuæ fortitudinis;
" Ut Pelidem honoremus, qui longe fortissimus *est*

260 'Εριδμαίνωσιν] MS. edd. vett. 261 ἔχοντες] MS. sed superscr. α. Scholiastes legit ἔχοντας, sed commemorat etiam alteram lectionem.

Audiit, et voti Phœbus succedere partem
Mente dedit; partem volucres dispersit in auras.
Sterneret ut subita turbatam morte Camillam,
Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
Non dedit, inque Notos vocem vertere procellæ.
Æn. XI. 794.

Ver. 251. πόλεμόν τε μάχην τε] Vide supra ad η'. 232. 279.

Ver. 252. ἐξαπονίεσθαι.] *Al.* ἐξ ἀπονίεσθαι. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 260. ἐριδμαίνωσιν] Ita Codex *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus. Atque ita *Eustathius* in *Commentario*, et hunc ad locum, et supra ad ι'. 536. Quod et optime congruit cum sequente, τιθεῖσι. *Al.* ἐριδμαίνωσιν. Quod et ipsum quoque ferri possit.

Ibid. ἔθοντες,] 'Εξ ἔθους βλάπτοντες·— τὰ συνήθη πράττοντες· *Eustath.* ad ι'. 536.

Ver. 261. Αἰεὶ κερτομέοντες, etc.] Hujus versus tautologia inanis me semper offendit. Sed Scholiastes MS. Lips. docet, alios quoque olim offensos esse, 'Αθετεῖται διὰ τὴν ταυτολογίαν. Τὸ γὰρ αἰεὶ ταὐτόν ἐστι τῷ ἔθοντες, τὸ δὲ κερτομέοντες τῷ ἐριδμαίνουσι, τὸ δὲ ἐπὶ ὁδῷ τῷ εἰνοδίοις· ἄλλως τε ὁ ποιητὴς κερτομίζειν ἀεί φησι τὸ διὰ λόγων ἐρεθίζειν, οὐκ ἔργον. *Eustathius* vero

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἣν ἄτην, ὅτ᾽ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ἐν δ᾽ ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ᾽, ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ᾽ ἑλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

"Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli:
"Cognoscat autem et Atrides late-dominans Agamemnon,
"Suam noxam, quod fortissimum Achivorum nihil honoravit."
Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque:
Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circum autem naves
Terribiliter resonabant, clamantibus ab Achivis.
Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,
Ipsum, et famulum, cum armis coruscantes;
Omnibus commotus est animus, inclinatæque sunt phalanges,
Existimantes apud naves velocem Pelidem
Iram quidem abjecisse, in gratiam vero rediisse:
Circumspectabat igitur unusquisque, qua effugere-posset gravem perniciem.
Patroclus autem primus jaculatus est hasta fulgenti,

271 τιμήσωμεν] MS. 281 Ναῦφιν] F. A. J. R. male. 283 πάπτηνε] F. A. J.

in hac tautologia etiam aliquid elegantiæ et venustatis reperit. Ita varii sensus hominum! *Ern.*

Ibid. ἔχοντας,] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 263. παρὰ τίς τε κιὼν] Scholiastes, Τὸ ἑξῆς, inquit, παριών τις· Unde videtur is legisse, παρὰ τίς τε ἰών. Cod. *Harleian.* habet, παρά τίς κε κιών.

Ver. 263. 264. Τοὺς δ᾽ —, οἱ δ᾽] Vide supra ad α΄. 57. ad γ΄. 200. et ad θ΄. 160.

Ver. 264. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἕταροι] Qua ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producat; item ἀντικρὺ, ver. 285. vide supra ad α΄. 51.

Ver. 272. Ἀργείων παρὰ etc.] Exc. MSS. apud *Barnesium:* Ἀπὸ κοινοῦ. Σιλευκος δὲ ἀθετεῖ τὸν στίχον. Barnesius dubitat, an ad v. 248. pertineat hoc scholion. Frustra. Scholiastes indicat, in ἀγχ. θερ. ἀπὸ κοινοῦ esse intelligendum aliquid e præcedentibus, ὅς μέγ᾽ ἄριστος. Versum ipsum repudiatum crediderim, quia durior est et parum apta illa appendicula, καὶ ἀγχ. θεράπ. quæ me semper offendit. *Ern.*

Ver. 275. ὤτρυνε μένος] Vide supra ad ν΄. 44.

Ver. 279. θεράποντα,] *Automedonta*, ver. 219.

Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο

Recta in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
Navis ad puppim magnanimi Protesilai:
Et percussit Pyræchmen, qui Pæonas equestres-bellatores
Duxit ex Amydone, ab Axio late fluente:
Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere
Concidit edito-gemitu; socii autem circa ipsum in-fugam-conjecti-sunt
Pæones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus,
Ductore occiso, qui præstantissimus erat in pugna.
A navibus igitur *eos* repulit, extinxitque ardentem ignem.
Semiusta autem navis relicta est illic: In fugam vero versi sunt
Trojani, immani cum tumultu: Danai autem effundebantur
Naves per cavas: tumultusque vehemens factus est.
Ut vero, cum a summo vertice montis magni

290 ἀμφιφόβηθεν] MS. placet. 293 ἔλασε] Id. recte. 295 θεσπίῳ] Id. 298 στεροπηέτα] Id. 299 ἔφανεν] Id.

Ver. 283. ὅπη φύγοι] *Al.* ὅπῃ φύγῃ, et ὅπως φύγῃ.

Ver. 284. ἀκόντισσι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 285. πλεῖστοι κλονέοντο,] *Al.* πλεῖστοι καὶ ἄριστοι·

Ver. 286. Νηῒ — Πρωτεσιλάου·] Supra, ο'. 705.

Ver. 287. Πυραίχμην,] *Schol.* Πεποίηται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐπὶ τῇ νηΐ. Inepte, ut videtur. Nam ab initio appellatus est Πυραίχμης· β'. 848.

Ibid. ἱπποκορυστὰς] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 289. ἐν κονίῃσι Κάππεσεν] Vide supra ad ν'. 508.

Ver. 294. ἄρα] *Proinde.*

Ver. 298. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ.

Ibid. στεροπηγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 299. ἔφανεν] Cod. *Harleian.* ἤφανεν.

Ver. 300. ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τουτέστιν, ἀστραπὴ ἐγένετο. Similiter et *Eustathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum nictationibus* dictum, sed de *serenitate cœli* post disjectas nubes. Vide supra, θ'. 554. etc.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ — ἀνέπνευσαν·] Recte hic *Eustathius:* Ὁ ποιητὴς — πολλαχοῦ τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "Φῶς" λέγει.

Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, ὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμυ δ' ὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν·
Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίυ ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκυ βάλε μηρὸν
Ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὁ δέ, πρηνὴς ἐπὶ γαίης

Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
Continuoque apparent omnes speculæ et cacumina prominentia,
Et saltus, cœlitusque adaperitur immensa æthra:
Sic Danai, a navibus quidem depulso hostili igne,
Paululum respirarunt; pugnæ tamen non erat cessatio:
Nondum enim prorsus Trojani bellicosis ab Achivis
Versis-ubique-tergis fugabantur nigris a navibus;
Sed adhuc resistebant, atque a navibus recedebant necessitate.
Tum vero vir interfecit virum, diffusa-late pugna,
Ducum: Primus utique Menœtii fortis filius
Statim aversi Areïlyci percussit femur
Hasta acuta, penitusque æs transegit;
Fregit autem os hasta: Is vero, pronus in terram

302 πολέμῳ] MS. lat. *finis bello*, *caussa bello* etc. 309 Διαπρὸ] R. 310 ῥῆξε] F. A. J. Ibid. γαίῃ] Edd. vett. præter R.

— κατὰ τό, Ἦν πέ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι. ver. 39. Ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι Θείης. ver. 95.

Ver. 302. ἐρωή·] *Schol.* Νῦν, ὁρμή· ἔστι δ' ὅτι τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat e contrario scripsisse: Νῦν, ἡσυχία καὶ ἀνάπαυσις· (ἔστι δ' ὅτι τὴν ὁρμὴν δηλοῖ.) Ut ex sequenti versu liquet; Οὐ ΓΑ'Ρ πω, etc.

Ver. 304. Προτροπάδην φοβέοντο] Hoc verbo delectati sunt elegantissimi scriptores etiam prosaici ut Xenoph. Mem. Socr. I. 3. 13. ubi vid. not. nostr. Hic locus est hujus vocabuli fundus. *Ern.*

Ver. 306. Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ —] Recte hic *Barnesius* ex *Eustathio*: Ἔνθα τῶν ἡγεμόνων ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος —. Alii, male interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo minus inepte, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ —. Cæterum de tota sequenti narratione *Eustathius*: Ὅρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν· — τοιαύτη τις κἀνταῦθα τῷ Ὁμηρικῷ πέπλῳ ποικιλία ἐμπάσσεται· καὶ ὐ μόνον κατὰ τὺς τρόπυς τῶν πληγῶν τε καὶ πτωμάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτῦ τῦ "ἔθανεν." Ἀντὶ γὰρ τῦ ῥήματος τύτυ, ἐφ' ἑκάστων ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἷον —. Conf. v. 351.

Ver. 308. ἄρα] Connectitur isto voca-

Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλείδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὖτασ' Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι· οὐδ' ἀφάμαρτεν,

Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
Pectore nudatum juxta scutum; solvitque membra.
Phylides autem Amphiclum irruentem observans,
Prior assecutus percussit extremum crus, ubi crassissima
Sura hominis est; circumque hastæ cuspide
Nervi discissi sunt: eum vero tenebræ oculos cooperuerunt.
Nestoridæ autem, alter quidem vulneravit Atymnium acuta hasta,
Nempe Antilochus, perque ile trajecit æream hastam;
Cecidit igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominus hasta
In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
Stans ante cadaver; eum vero deo-par Thrasymedes
Prior est assecutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aberravit,

314 πάγχιστος] MS. 315 μυῶν] MS. F. A. J. T. non postposuerim alteri, quod sola Rom. et Eust. habent. αἰχμῇ] Gl. MS. L. γρ. ὀρμῇ.

bulo sententia hæc cum eo quod præcessit, ver. 283.

Ver. 309. ἐξυόεντι] Vide supra ad ί. 50.

Ver. 310. γαίης] *Al.* γαίῃ.

Ver. 311. οὖτα] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 313. Φυλείδης] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315. αἰχμῇ] Cod. *Harleian.* ἀκμῇ. Et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτητι.

Ver. 317. 322. οὔτασ'] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 321. πρόσθεν νέκυος·] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, προπάροιθε νέκυος. Quod et ferri possit. Nam νέκυος, ut ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronunciabatur interdum νέκυς. Vide et infra, ver. 596. *Clark.* Sane ea lectio tolerabilis est hactenus, ut versus non pereat, si προπάροιθε inferatur, sed potius πρόσθε pro πρόσθεν scripserim, cujus πάροιθε glossa est. *Ern.*

Ver. 322. πρὶν οὐτάσαι·] Qua ratione, πρὶν, hic (etiam extra cæsuram) producatur; item ἀντικρὺ, ver. 346. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 324. ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·] *Schol.* Ἀπέσχισε τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ. *Eustathius:* Ἀπαράξε τοὺς μῦς, εἰς ὀστοῦν ἄχρι. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου, φασί. Tumque os ipsum dicetur abscissum.

Ver. 325. Δύπησεν] Vide supra ad ν'. 181.

Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς Ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Sed vulneravit eum ad humerum protinus; extremum autem brachium hastæ [cuspis
Amputavit a musculis, et os penitus abscidit:
Fragorem igitur edidit cadens, et caligo *ei* oculos cooperuit.
Sic illi quidem duo duobus a fratribus domiti
Iverunt ad Erebum, Sarpedonis fortes socii,
Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.
Ajax vero Cleobulum Oïliades impetu-facto
Vivum cepit, impeditum in turba; sed ei ibi-statim
Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum-magnum-habente.
Totus autem incaluit ensis sanguine; eique oculos
Occupavit purpurea mors, et fatum violentum.

319 Μάρης] MS. αὐτοσχεδὸν] A. J. utrumque male. 325 Δούπησε] MS. Ibid. ὄσσε κάλυψεν] Id. 332 ξίφεϊ] R.

Ver. 328. Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα] *Amisodari; ejus, qui —. Ejus videlicet, qui —.*

Ver. 329. πολέσιν] *Al.* πολέσι. Quod et ferri possit. *Clark.* Immo, quod verum est.

Ver. 333. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι] Ἔστι καὶ ἡ ἔμφασις· ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν. Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως. §. 7. Virgil.

——— iit hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit *tepefacta* cerebro.
Æn. IX. 418.

——— stomachoque infixa sub altum
Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam
Spumantem, et fixo ferrum in pulmone *tepescit.*
Ibid. 699.

Ver. 334. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non est *purpurea mors*, qua ratione *Virgilius* dixit, de eo qui sanguinem ense trajectus vomeret, "*Purpuream vomit ille animam;*" sed, ut recte interpretatur Scholiastes, *Atra mors.* Sic infra, ver. 350.

——— θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.

Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω· [γὰρ
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω

Peneleus autem Lyconque concurrerunt; hastis enim
Aberrarant a se invicem, et incassum jaculati erant ambo:
Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Setis-equinis-cristatæ galeæ conum percussit, et juxta capulum
Ensis fractus est: at *ei* sub aure cervicem percussit
Peneleus, totusque immersus est ensis; retinebat autem sola
Cutis; pendebatque *ab ea* caput; solutaque sunt *ejus* membra.
 Meriones autem Acamanta, assecutus pedibus velocibus,
Percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
Ceciditque *is* ex curru, oculisque offusa est caligo.
 Idomeneus autem Erymanta in os sævo ære
Percussit: atque in adversum hasta ærea pertransiit
Subtus sub cerebro; diffiditque ossa alba:
Excussi vero sunt dentes; impletique sunt ei ambo

335 Πηνέλεως μὲν] MS. male. 340 ἴσχι δὲ οἶον] Edd. vett. 343 κιχεὶς] A. 2. 3. J. κιεὶς] A. 1. 344 totus abest a MS.

— πορφυρέη νεφέλῃ πυκάσασα ἓ αὐτήν. ρ. 551.
Porro qua analogia e πορφύρειν deducatur πορφύρεος, vide supra ad α'. 338. et 482.

Ver. 335. ἔγχεσι] Cod. *Harleian.* ἔγχεϊ.

Ver. 336. μέλεον] Vox, μέλεος, vim habet peculiarem. *Scholiastes* ad *Aristophanem.* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυστυχής· ad istum versum:

'Αλλ', ὦ μέλ', ἐξήλεκας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν.
Nub. 33.

Ibid. ἠκόντισαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 338. καυλὸν] *Al.* καυλῷ.

Ver. 340. ἔσχεθε δ' οἶον] Ita edidit *Barnesius* ex *Schol.* et MSS. Quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἴσχι δὲ οἶον. *Clark.* "Εσχεθε δ' οἶον habet etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 346. ἐξεπέρησε] *Al.* εἰσεπέρησε.

Ver. 351. ἄρ'] Connectit sententiam hæc vocula, cum eo, quod præcessit, ver. 306. Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus, habet ἅμ'. Exponuntque Scholia ibidem inedita, ἐν ἑνὶ καιρῷ.

Ver. 353. οἵτ'] *Qui utique. Clark.* Præ-

Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ὣς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·

Sanguine oculi; quem et per os *quoque* et per nares
Efflavit aperto-ore: Mortis autem nigra *eum* nubes obtexit.
Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum singuli.
Ut vero lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hœdis,
Exitiabiles, e gregibus surripientes, qui in montibus
Pastoris stultitia dispersi sunt; hi autem conspicati,
Statim discerpunt imbellem animum habentes:
Sic Danaï Trojanis vehementi-impetu-irruebant; Illi autem fugæ
Horrisonæ meminerunt, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.
Ajax vero ille magnus semper in Hectorem ære-armatum
Cupiebat jaculari; is autem scientia bellandi,
Clypeo taurino coopertus latos humeros,
Observabat sagittarumque stridorem, et sonitum jaculorum.
Ac certe quidem jam videbat pugnæ alio-inclinatam victoriam:

347 κίδασι] MS. at Gl. in marg. γρ. κίασι. 355 διαρπάζουσι] A. 3. male. 359 ἀκοντίσαι] MS. Ibid. ἰδρείῃ] Id. 360 κεκαλυμμένοι] MS.

cedens μῆλον desiderat ἅτε, quod et versus patitur. In αἵτε intelligendæ οἷες, cujus formæ magna copia exemplorum est in græcis scriptoribus. *Ern.*

Ver. 358. Αἴας δ' ὁ μέγας] Pronunciabatur ὁμμέγας. Vide supra ad ver. 228. Ποιεῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνθέσεως ἐν πολλοῖς μέγεθος. Οἷον τὸ, "Αἴας δ' ὁ μέγας —." Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμηνείας, §. 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον, πολλαχοῦ ὀγκηρόν· ὥσπερ, "Αἴας δ' ὁ μέγας —." Πολὺ γὰρ μᾶλλον τὸν Αἴαντα μέγαν ἐνέφηνεν — τῆς ἀντιβάσεως ἀσπίδος. Id. §. 105. Consulto certe ita scripsit Poëta, cum (ut recte annotavit *Barnesius)* facile dicere potuisset, Αἴας δ' αὖ μέγας.

Ver. 361. Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοί τι δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ —, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, — καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτὶ, — "Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον "καὶ δοῦπον ἀκόντων." *Dionys. Halicarn.*

Ἀλλὰ καὶ ὧς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,

Sed et sic manebat, servabatque caros socios.
Ut vero quando ab Olympo nubes vadit in cœlis,
Ætherem post serenum, cum Jupiter nimbos-procellosos inducit;
Sic horum, a navibus *fugientium*, factus est clamorque fugaque:
Neque sine fœda-clade *fossam* transibant rursus: Hectorem autem equi
Efferebant veloces cum armis; deseruitque is populum
Trojanum, quos invitos profunda fossa coërcebat.
Multi vero in fossa trahentes-currum veloces equi
Fractos ad summum temonem liquerunt currus regum.
Patroclus autem insequebatur, vehementer Danaos adhortans,

361 σχίσιτ'] Id. 363 σαώς] Id. 365 τε abest MS. mox τείνῃ. 366 γένετ'] Id.

περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἀνέμιμνε,] *Modo paululum retrocedebat, modo adversus hostem consistebat;* vi scilicet, non præpositionis solius, ut ait *Eustathius;* sed et Temporis Imperfecti. Vide supra ad θ'. 87. et ad ν'. 84.

Ibid. σάω] *Barnesius* ex *Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους· ἔστι ῥῆμα, σόω, τὸ σώζω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ παθητικὸν, σάομαι, ἐσαόμην, ἐσάου· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου εἰς ω, καὶ συναιρουμένως, σάω. Male, secunda enim persona minime hic cum sententia congruit. Melius *Eustathius:* Τὸ δὲ σάω ποιητικῶς ἀποκέκοπται ἐκ τοῦ σάωζεν, ὃ ἐστιν ἔσωζεν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναύξητον, ἰωνίζηται ἡ λέξις· κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365. ὅτε τε] *Quando utique.*

Ibid. λαίλαπα τείνει·] Schol. MS. Lips. Τὸ δὲ λαίλαπα τείνῃ ὅταν φησὶ, ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς αἰθερίας ἐπιτείνῃ τὴν λαίλαπα. Ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν ἦν λαίλαπι· ἵν' ᾖ, ὅταν Ζεὺς ἐν λαίλαπι ἐπιτείνῃ τὰ νέφη. *Ern.*

Ibid τείνει·] Cod. *Harleian.* τείνῃ.

Ver. 366. γένετο ἰαχή τε φόβος τε·] De ultima vocis, γένετο, hic; item δὲ, ver. 373. producta; vide supra ad δ'. 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν·] — οὐ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες· ἤγουν ἀτάκτως καὶ δυσδαιμόνως διεπέρων τὴν τάφρον, ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, οὐ κατὰ κόσμον φεύξεσθαι. Ταὐτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα καὶ κόσμος, οὕτω καὶ τὸ, οὐ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ, οὐ κατὰ κόσμον. *Eustath.* Cæterum qua ratione, κατὰ hic ultimam producat; item ὀρινόμενον, ver. 377. et Ἀντικρὺ, ver. 380. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. Ἕκτορα δ' ἵπποι Ἔκφερον ὠκύποδες] Absurde hic *Spondanus;* — "*Homere,* "*ubi est tuus nunc Jupiter, cujus auxi-* "*lio freti Trojani paulo ante triumpha-* "*bant? An idem quoque cum Trojanis* "*aufugit? aut ejus potentia infirmata est?*" Quasi scilicet hoc ipsum non prædixisset Jupiter.

Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
Ἄψοῤῥον προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·

Trojanis mala cogitans: hi autem clamoreque fugaque
Omnes implebant vias, postquam dissipati sunt: In altum autem procella *pul-*
Spargebatur sub nubes; perniciterque currebant solidi-ungulis equi [*veris*
Retro ad urbem, a navibus et tentoriis.
Patroclus vero, qua plurimum turbatum videbat populum,
Ea utique dirigebat *equos*, minaciter-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
Proni de curribus, currusque cum-fragore-evertebantur.
E regione autem fossam transilierunt veloces equi,
Immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona,
Prorsum pergere-cupientes; in Hectorem autem instigabat *eum* animus;

370 ἱερυσάρματοι] Id. (sed superscr. ις) quæ est ordinaria forma. 373 οἱ δ'] MS. 374 ἀίλλη] MS. edd. vett. 380 Ἄρα] R.

Ver. 371. Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ] Numero duali, binos in singulis curribus equos fuisse indicatur. Vide supra ad α'. 566. *Clark.* Sed hinc colligit Cl. *Dawesius* Misc. Cr. p. 150. legendum ἅρμα ἀνάκτων. Non enim binos equos plures currus confregisse, sed singulos, præsertim cum plerisque aliis locis ἄνακτος verbum ante se habeat vocalem, unde ille argumentum ducit pro sua opinione de digammate. Valde rudis sit poëtarum græcorum et latinorum, quem talia moveant. Si de uno pari equorum sermo esset, aliquid tamen dicere videretur *Dawesius;* nunc plura paria intelliguntur. Et de singulis curribus pluralem dici apud poëtas, quis debet ignorare, qui legisse poëtas videri vult, nedum qui emendare? Ipse p. 154. τόξα ἀνάκτων corrigit τόξον, de uno arcu. *Ern.*

Ver. 374. ἐπεὶ ἂρ τμάγεν] Vocula ista, ἂρ, nequaquam hic supervacanea est; sed vim habet in *connectenda sententia* cum eo quod præcessit, ver. 366. Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή etc.

Ibid. ἄελλα] Ita recte edidit *Barnesius. Al.* ἀέλλη; male: Nam apud Homerum ᾰ natura brevis, ut in μοῦσα, τάσσω, ἄελλα, et similibus, nunquam mutatur in η. Vide supra ad β'. 314. et 633. et ad ι'. 192.

Ver. 379. ἀνεκυμβαλίαζον.] Οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὂν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς. *Eustath.* Vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 455. *Clark.* Totidem verbis hæc habet Schol. MS. Lips. et alia præterea. Cæterum idem Scholiastes id verbum duci putat ἀπὸ τῶν κυμβάλων, ἃ προσκρουόμενα ἀλλήλοις ὑπερηχεῖ. Lectio autem hæc est ab Aristarcho, ut docemur scholio apud Barnesium, quod rectissime sic refingit Cl. Valkenar. ad Eurip. Phœn. p. 399. Ἀνεκυμβαχίαζον] Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ λ. γράφει, ἀνεκυμβαλίαζον. Nempe Aristarchus derivabat verbum a κύμβαλον, at

Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

Cupiebat enim percutere: illum vero extulerunt veloces equi.
Ut vero a nimbo-procelloso tota nigra obruta-gravatur terra
Tempore autumnali, cum rapidissimum fundit imbrem
Jupiter; quando utique hominibus iratus sævit,
Qui vi in foro perversa exercent judicia,
Justitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;
Horumque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
Multasque montium-devexitates tunc abscindunt torrentes,
Et in mare purpureum valde strepunt fluentes
Ex montibus in præceps; corrumpunturque opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valde ingemiscebant currentes.

381 totus abest a Flor. 385 λαυρότατον] MS. sed superscr. β. R. 386 ῥ'] abest MS. δή τ'] F. A. J. Ibid. ἀνδράσι] F. 387 ἐν ἀγορῇ] F. A. 1. quod non spreverim.

alii a κύμβαχος, ut patet ex Hesych. *Ern.*

Ver. 380. ἀνὰ] *Al.* ἄρα.

Ibid. ὑπέρθορον] *Al.* ὑπέκθορον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι] Virgil.

Sæpe etiam immensum cœlo venit agmen aquarum,
Et fœdam glomerant tempestatem imbribus atris
Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther
Et pluvia ingenti sata læta, boumque labores
Diluit: implentur *fossæ* et cava flumina crescunt
Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus æquor.
Georgic. I. 322.

Ibid. βέβριθε] Vide supra ad α'. 37. et ad β'. 314. *Al.* βέβρυχε; ut infra ρ'. 264.

Ver. 385. ὀπωρινῷ,] Vide supra ad ι'. 5.

Ibid. λαβρότατον] *Al.* λαυρότατον.

Ibid. χέει ὕδωρ Ζεὺς, — κοτεσσάμενος — σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφραστίδιόν τι ἔχει μεγάλου κατακλυσμοῦ, καὶ αἰτίαν αὐτοῦ ἠθικὴν, καὶ διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ᾗ ἐναντίον τὸ, Σκολιὰς κρίνειν θέμιστας· δῆλον δὲ ὅτι τε σεμναὶ πάντως αἱ τῆς εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μεγάλων καὶ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις καὶ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτῇ, τοῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι οὕτω ἀσθμαίνουσαι τῷ συντόνῳ δρόμῳ τῷ ἐκ τοῦ διώκεσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ κατακλυσμῷ τῷ ἐκ θεομηνίας, χαράδραι μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι. *Eustath.*

Ver. 386. ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι] *Al.* ὅτι δή τ' ἄνδρεσσι. Cæterum de isto δὴ, vide supra ad β'. 158.

Ver. 387. 388. κρίνωσι — ἐλάσωσι,] Cod. *Harleian.* κρίνουσι — ἐλάσουσι.

Ver. 388. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·] *Deorum ultionem.* Sic *Odyss.* φ'. 28.

Πάτροκλος δ', ἐπεὶ ἂν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, ἐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένες ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμᾶ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δερὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέςορα, Ἤνοπος υἱὸν,
Δεύτερον ὁρμηθείς· (ὁ μὲν εὐξέςῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧςο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ') ἔγχεϊ νύξε παραςὰς

Patroclus autem, postquam primas intercidisset phalangas,
Rursus ad naves coërcitos-egit retrorsum, neque ad urbem
Sinebat cupientes ascendere, sed inter
Naves et fluvium et mœnia sublimia
Occidebat rapide-insequens, multorumque exigebat ultionem.
Tunc quidem Pronoum primum percussit hasta fulgenti,
Pectore nudatum juxta clypeum: solvitque membra.
Fragorem vero *is* edidit cadens: *Patroclus* autem Thestorem, Enopis filium,
Iterum impetu-facto, (qui quidem eleganter-polita in sella
Sedebat contractus; perculsus enim erat animo, ex manibusque
Habenæ defluxerant: *Patroclus* autem *eum*) percussit cominus

392 δέ τ'] MS. 393 ἵπποι θοαὶ] Id. 394 πρώτας] abest MS. ἐπέκυρσε] MS. male. 401 Μεσσηγὺ] F. A. 1. R. 402 ὁ μὲν] abest MS. 403 ἀλεὶς] MS.

——— οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσατ'.
Et *Hesiod.* Ἔργ. καὶ ἡμέρ. I. 185.
——— ἐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες. ———
Et *Theogon.* ver. 222.
Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅςτις ἁμάρτῃ.

Ver. 390. κλιτῦς] *Al.* κλειτῦς· Auctoribus non inidoneis. Quod autem *Barnesius* de *Metro*, nihili est. Ex κλίνομαι enim tam recte κλῖτὺς, quam ex κέκλῖμαι, deducitur κλῖτὸς; ut λῦμα, λῦτὸς, ex λύω, λέλῦμαι, etc. Vide supra ad α'. 314. Sic *Odyss.* ι'. 470.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβάς. ———

Ver. 391. πορφυρέην] Vide supra ad α'. 338. et 482.

Ver. 394. ἐπεὶ ἂν] Ἔςι δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἂν, ἀντὶ τῦ δή· ἵνα εἴη τὸ, ἐπεὶ ἂν, ταὐτὸν τῷ, ἐπειδή· *Eustath.* Verum non hic supervacuum est istud ἂν. Eam enim fere vim habet ἐπεὶ ἂν, ac si latine dicas: *Postquam, ut dixi; vel Postquam, eo modo quo dixi.*

Ibid. ἐπέκερσε] *Al.* ἀπέκερσε.

Ver. 395. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, ἐδὲ πόληος Εἴα ἱεμένες ἐπιβαινέμεν,] *Spondanus*, et *Eustathius*, et *Domina Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt; quasi *Patroclus* nimirum partim, etsi non plene, monitorum Achillis meminisset; suosque proinde, ne *Trojanos* ulterius insequerentur, urbemque aggrederentur, cohibuisset. Cum vero ἔεργε de hostibus proprie dicatur, vocesque ἐπέκερσε et κτεῖνε ad *Trojanos* plane respiciant, nec ulla hic Græcorum fiat mentio; istud, Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε, etc. de *Trojanis* potius a *Patroclo*, ne in urbem se reciperent, interclusis dictum crediderim.

Ver. 398. μεταΐσσων,] *Al.* μεταΐγδην.

Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δὲ δυρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὣς εἷλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δυρὶ φαεινῷ·
Κὰδδ' ἄρ' ἐπὶ σόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊσής.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,

Malam dextram, perque ejus transegit dentes:
Traxit autem *eum* hasta levatum super orbile-ad-sellam-currus-fixum; veluti [cum vir
Scopulo in prominenti sedens, sacrum piscem
Ex ponto foras lino et splendido ære:
Sic *hunc* traxit e curru hiantem *Patroclus* hasta fulgenti:
Inque os *demum* excussit: lapsumque ipsum liquit anima.
Tum deinde Eryalum irruentem percussit *Patroclus* saxo,
Medio in capite; illudque in duas-partes totum diffissum est
In casside valida: is itaque pronus in terram
Decidit; ipsumque mors circumfusa est exitialis.
Ac postea Erymanta, et Amphoterum, et Epaltem,
Tlepolemumque Damastoridem, Echiumque, Pyremque,

409 εἷλκεν] Id. 411 Ἐυρύαλον] Id.

Ibid. ἀντιτίνυτο] Vide supra ad γ'. 279.

Ver. 403. ἀλείς·] *Al.* ἀλείς.

Ibid. πλήγη] Vide supra ad γ'. 31.

Ibid. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque e manibus.*

Ver. 405. αὐτῦ] Γναθμῦ δεξιτερῦ.

Ver. 407. ἱερὸν ἰχθὺν] Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθὺν, κατά τινας, ὧν καὶ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀνθίαν, οἷα σημαντικὸν ὄντα τῦ ἄθηρον εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπυ Ἀνθίας, ἐκεῖ ὐκ ἔςι θηρίον θαλάσσιον· ᾧ σημείῳ χρώμενοι, κατακολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ σπογγιεῖς· καὶ τὸν ἰχθὺν, διὰ τῦτο καλῦσιν ἱερόν. *Eustath.* Sic et *Athenæus*, Lib. VII. cap. 7. *Clark.* Similia tradit ex Aristotele Schol. MS. Lips. sed etiam alias sententias enumerat. *Callimachus* intelligebat χρύσοφρυν. Vid. Fr. Callim. Bentl. n. 37. quod ad h. l. profert etiam Eustath. *Ern.*

Ver. 411. Ἐρύαλον] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.

Ibid. ἐπεσσύμενον] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid. βάλε πέτρῳ, Μέσσην κακκεφαλήν] Virgil.

——— mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit. ——— *Æn.* IX. 750.

Ver. 416. Πύρην τε,] Cod. *Harleian.* Πύριν τε.

Ver. 418. πέλασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 419. Σαρπηδὼν δ' ὡς ὖν] *Barnesius* hic ex uno MS. edidit Σαρπηδὼν ὡς ὖν, omissa vocula δὲ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur necessaria.

Ibid. ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους] Vocem,

Ἴφεά τ', Εὔϊππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χερσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐστέ·
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ, γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,

Ipheaque, Euïppumque, et Argeadem Polymelum,
Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.
Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios
Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,
Adhortatus est eximios increpans Lycios;
" *Proh* pudor, o Lycii, quo fugitis? nunc strenui estote:
" Occurram enim huic viro, ut intelligam,
" Quisnam iste victor-grassetur; utique jam malis multis affecit
" Trojanos: quippe multorumque et fortium genua solvit."
Dixit, et de curru cum armis desiliit in terram.
Patroclus vero altera-ex-parte, ut vidit, desiliit de curru.
Hi autem, sicut vultures duo, unguibus-aduncis, rostris-curvis,

416 Πύρον] Id. 419 ὡς εἶδεν ἀμ.] Id.

ἀμιτροχίτωνας, ita explicat *Domina Dacier*; "*des gens, qui ont quitté leur cuirasse* "*pour mieux fuir.*" Mihi vero, non de iis, qui arma abjecerant, sed de gentis istius habitu singulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλους, λινοθώρηξ, etc. — ἀμιτροχίτωνας τοὺς τοιούτους λέγει, οὐχ ὡς ἀζώστους κατὰ τοὺς πρὸ ὀλίγων εἰρημένους· οὐδέποτε γὰρ μίτρα παρὰ τῷ ποιητῇ ἁπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὅ ἐστι τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ θώρακι συνηρτημένην ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ οὐ συμβλητὴν κατὰ τοὺς πολλούς· ὥστε τὸ ἀ ἐνταῦθα, καὶ στέρησιν δύναται δηλοῦν διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, καὶ ἀντὶ τοῦ "ἅμα" δὲ λαμβάνεται διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θώρακι συνηρτῆσθαι αὐτάς. *Eustath.* *Clark.* Eustathiana sumta sunt e Schol. MS. Lips. *Ern.*

Ver 422. νῦν θοοὶ ἐστέ·] Sententia hæc duplici modo accipi potest: Vel, ut *Lycios* ad fortiter se gerendos adhortetur *Sarpedon*; *Jam acres estote*: Vel, ut eorum ignaviam increpet, quod in pugna segnes essent, in fuga celeres; *Jam celeres estis*: Atque ita *Eustathius*; Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγος, τοὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδεῖς, ὀξυκινήτους δὲ φεύγειν. *Clark.* Hoc sensu, qui sane melior, interrogative capienda sunt hæc verba. Schol. autem MS. Lips. priori sensu accipit. *Ern.*

Ver. 423. τοῦδ' ἀνέρος, — Ὅστις ὅδε κρατέει·] Virgil.

Unus homo ——————
—— tantas strages impune per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco?
Æn. IX. 783.

Ver. 424. καὶ δὴ κακὰ] Vide supra ad ξ'. 433.

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ, κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
Ὢ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

Petra super excelsa ingentem clangorem-edentes pugnant:
Sic ei, clamantes, alter in alterum irruebant.
Hos autem intuitus, misertus est Saturni filius versuti,
Junonemque allocutus est sororem uxoremque;
" Hei mihi, cum mihi Sarpedonem, carissimum hominum,
" In fatis *sit* a Patroclo Menœtiade domari.
" Bifariam autem animus mihi fertur, in præcordiis versanti,
" Utrumne ipsum vivum pugna e lachrymosa
" Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
" An jam sub manibus Menœtiadæ domem."
Huic autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Juno;
" Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Virumne mortalem, jam-olim destinatum fato,

429 Μάχοντι] MS. 430 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν] F. 431 τὸν δὲ] A. 2. 3. J. T. male.

Ver. 428. αἰγυπιοὶ, — κλάζοντι] *Duo* scilicet *vultures*. Vide supra ad ver. 371. et ad α'. 566. Nec aliter recte instituta esset comparatio.

Ibid. ἀγκυλοχεῖλαι,] Gl. MS. Lips. adscr. βοιωτικόν. *Ern.*

Ver. 429. μάχονται·] *Al.* μάχωνται.

Ver. 432. κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·] Virg.

——— Jovis ———
Et soror et conjux.——— *Æn.* I. 50.

Ver. 433. Ὢ μοι ἐγὼν,] Vituperat hic *Plato* non locutionem Poëticam, sed rem ipsam. Δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι — τὸν — μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε, — φάναι — " Αἲ αἲ ἐγὼν, " ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν Μοῖρ' " ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι." *De Republ. lib.* III. Ubi notandum legisse hic *Platonem*, Αἲ αἲ ἐγὼν —.

Ver. 436. Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης Θείω ἀναρπάξας] Virgil.

Hunc tegere, et diræ valeam subducere pugnæ.
Æn. X. 50.

" *Homerus querentem Jovem inducit, quod* " *Sarpedonem filium a morte contra fatum* " *eripere non posset.*" Cic. de Divinat. lib. II. At non hic *querentem* inducit Jovem, quod filium a morte liberare *nequeat;* sed *dubitantem*, an hoc ipsum facere *opor-*

Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
Φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ᾽ εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ᾽ ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ἤτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ᾽ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰὼν,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,

" Iterum *nunc* vis a morte tristi liberare?
" Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri.
" Aliud autem tibi dicam, tu vero animo reconde tuo;
" Si vivum dimiseris Sarpedonem suam ad domum,
" Perpende, ne quis posthac deorum velit et alius
" Abducendum-curare suum carum filium ex aspero prælio:
" Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant
" Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.
" Sed si *hic* tibi dilectus est, tuumque *vicem ejus* miseratur cor;
" Eum quidem sinito in aspera pugna
" Manibus sub Patrocli Menœtiadæ domari:
" At postquam jam eum reliquerit animaque et vita,
" Mitte eum ut Mors ferat, et suavis Somnus,

436 αἰπὸ] F. A. J. T. 437. θείων] F. T. male. 449 τοῖσι] MS. recte. 453 ἐπειδὴ] MS. R.

teat contra fatum. Ut recte observavit *Victorius*, *Var. Lect.* lib. XXXIV. cap. 24.

Ver. 437. ἀναρπάξας] Vocem hanc vertit *Domina Dacier* " *tout d' un coup.*" Minus recte.

Ver. 439. βοῶπις] Vide supra ad α΄. 43. 58. et 551.

Ver. 440. ἔειπες;] *Al.* ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζωὸν πέμψῃς] Pronunciabatur, ut opinor ζῶν. Atque ita etiam scribendum conjicit Vir doctus *Henricus Stephanus* (etsi absque Exemplarium auctoritate nihil mutare est ausus) ex ε΄. 887. " Quidni," inquit, " hic ζὼν scribamus, " non ζωὸν; ut *Il.* ε΄. ver. 887. Ἦ κεν ζὼς " ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι, scriptum esse " videmus?" Quin et eo verisimilius est, aut scribendum aut saltem pronunciandum ζὼν, quod in duobus MS. scriptum reperit *Barnesius*, Αἴκεν ζωὸν πέμψῃς. Porro *Eustathius* in Commentario legit, Αἴκεν ζῶντα πέμψῃς. *Clark.* Hæc non est lectio Eustathii, sed vitium scribarum. *Ern.*

Ver. 449. ἀθανάτων,] Vide supra ad α΄. 398.

Ver. 450. φίλος ἐστὶ.] *Al.* φίλον ἐστί.

Ver. 451. ἔασον] Vide supra ad γ΄. 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε] Virgil.

Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα.

"Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint:
"Ibi ei exequias-facient fratresque, amicique,
"*Cum* tumuloque, cippoque: hic enim honor est mortuorum."
Sic dixit; neque non-obsecutus-est pater hominumque deûmque:
Cruentas autem guttas demisit in terram,
Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Troja glebosa, procul a patria.
Hi autem cum jam prope erant alter-in-alterum irruentes,
Tum Patroclus quidem inclytum Thrasymelum,
Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,
Hunc *(inquam)* percussit imum ad ventrem; solvitque membra.

456 ταρχύσωσι] MS. 463 μὲν] abest MS. F. Ibid. Θρασύδημον] MS.

Post ego nube cava miserandæ corpus et arma
Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam.
Æn. XI. 593.

Ver. 456. ταρχύσουσι] *Al.* ταρχύσωσι.

Ver. 459. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,] Portentum, *pluvia sanguinea*, ut supra λ'. 53. Similiter apud *Hesiodum*;

Κὰδδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 384.

Τάγε μὲν ἐπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, λύπην μὲν οὐ καταψεύδεται θεοῦ, ὃ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῷ δὲ βουλόμενῳ τ' ἀκριβὲς ἐρευνᾷν, ἐπινοεῖται τρόπος ἀλληγορουμένης ἀληθείας. Πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἱστοροῦσι τεράστια τῷ βίῳ συμφέρεσθαι σημεῖα, ποταμῶν τε καὶ πηγῶν καὶ ναμάτων αἱμοφρύκτοις ῥεύμασιν ἐκμαινομένων· ὥσπερ ἐπ' Ἀσωποῦ τε καὶ Δίρκης παραδιδόασιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ νεφῶν ψεκάδας ὗσθαι, φόνου τισὶ κηλῖσιν ἐπικεχρωσμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποιήσειν ἔμελλε τοῖς βαρβάροις, ἐγγὺς δ' ἦν ὁ τοῦ κατ' ἀλκὴν ἀρίστου Σαρπηδόνος ὄλεθρος, ὥσπερεὶ τεράστια προὐφάνη ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγελτικά, "Αἱματο-"έσσας δὲ ψεκάδας κατέχευεν ἔραζε." Τοῦτον δὴ τὸν φόνια ὄμβρον, ἀλληγορικῶς εἴρηκεν αἰθέρος δάκρυα· Διὸς μὲν οὐ, ἄκλαυστος γὰρ, ἐκ δὲ τῶν ὑπερτάτω τόπων, ὥσπερεὶ θρήνοις μεμιγμένου καταῤῥαγέντος ὑετοῦ. *Heraclid. Pontic.* Cæterum observandum, legisse hic *Heracliden*, Αἱματοέσσας δὲ ψεκάδας. *Clark.* Memoriter commemorans versum substituit. *Ern.*

Ver. 460. τόν οἱ] Qua ratione, τὸν, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item δὲ, ver. 475. et Αἴθωνα, ver.

Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κὰδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὼ δὲ διαστήτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡνία δέ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
'Αΐξας ἀπέκοψε παρήορον· οὐδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Sarpedon vero a *Patroclo* quidem aberravit hasta fulgenti,
Secundus impetum-faciens; at Pedasum vulneravit equum
Hasta dextrum *in* humerum; is autem gemuit animam expirans;
Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.
Duo autem *reliqui equi* dissultabant; crepuitque jugum, habenæque ipsis
Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris-lori in pulveribus.
Ac hujus-rei quidem Automedon hasta-inclytus invenit finem,
Educto *nempe* longo ense robusto a femore,
Insurgens abscidit equum *istum* funalem; neque segniter-agebat.
Itaque *bini equi iterum* apte-compositi-stabant, inque habenis directi erant:
Patroclus vero *et Sarpedon* rursus congressi-sunt pugna in exitiosa.

468 ἴβραγχε] Id. Ibid. ἀΐσσων] Id. male. 470 κρίκε] MSS. edd. vett. omnes. 472 εὕρατο] MS.

488. et μιν, ver. 502. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10. *Al.* τόν ῥ' οἱ.

Ver. 461. Φθίσων] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β'. 43. et 833.

Ver. 463. Θρασύμηλον,] Ita ex duobus MSS., edidit *Barnesius.* Atque ita in Commentario legit *Eustathius. Al.* Θρασυμήδην. At *Nestoris* filio nomen erat *Thrasymedes,* supra ι'. 81. Quare Θρασύμηλον videtur potior Lectio.

Ver. 465. νείαιραν] Scribendum νειαίρην, quæ est forma Ionica, qua utitur Homerus aliis locis. *Ern.*

Ver. 468. θυμὸν ἀΐσθων] Non *animam exspirans,* quod post factum v. 502. seq. sed *graviter anhelans. Ern.*

Ver. 469. ἐν κονίῃσι] Vide supra ad ν'. 508.

Ver. 470. κρίγε] Vide supra ad β'. 314. *Clark.* Omnes libri scripti et edd. habent κρίκε, etiam Grammatici veteres, Hesych. Suid. Etym. M. qui etiam habet Herodiani et Zenodoti opiniones de aoristo κρίκε. Κρίγε Clarkius recepit ex Eustathio, qui et sic legi tradit ad Il. ρ'. p. 1119. 60 ed. Rom. his verbis: οὐδὲ μὴν τὸ κρίζω, ὡς κρίκε ζυγὸν ἢ κρίγεν. Sed hoc uno auctore ac loco fretus ego non recepissem in textum κρίγε. Nam ibi potest etiam esse vitium scripturæ pro τρίγε. Schol. MS. Lips. ait: γράφεται καὶ τρίχε, quod corrigendum τρίγε, ut patet ex Eustathio ad h. l. *Ern.*

Ver. 471. παρήορος] Vide supra ad ver. 152.

Ver. 473. Σπασσάμενος] Ita edidit *Barnesius. Vulgg.* Σπασάμενος. Minus recte. Primam enim corripit.

Ver. 474. 'Αΐξας ἀπέκοψε] Vide supra ad θ'. 87.

Ver. 478. ἤλυθ'] Vide supra ad ο'. 454. et ad α'. 37.

Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν [κῆρ·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·

Tum Sarpedon quidem aberravit hasta fulgenti,
Patroclique supra humerum sinistrum abiit cuspis
Hastæ, neque percussit ipsum: posterior autem irruit ære
Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,
Sed percussit, ubi utique præcordia complectuntur densum cor:
Cecidit autem, sicut quando aliqua quercus cadit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut sit:
Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,
Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
Peritque *is* gemens sub maxillis leonis;

476 περὶ] R. 481 ἵνα κῆρ] MS. 485 κεῖτο] abest A. J. R.

Ver. 479. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 480. τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος] Virgil.

At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,
Effugies. —————— *Æn.* IX. 747.

Ver. 481. ἔρχαται] Καθείργνυνται. *Eustath.* Nempe ab εἴργω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαται; ut recte hic annotavit *Barnesius.*

Ibid. ἀδινὸν κῆρ·] Schol. MS. Lips. Κῆρ φησὶ τὴν καρδίαν· πυκνὴ δὲ αὕτη καὶ νευρώδης κατὰ τὴν οὐσίαν. *Ern.*

Ver. 482. Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις — πίτυς] Vide supra ad ν'. 389. Virgil.

Concidit, ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 483. τήν τ'] *Quam scilicet.*

Ver. 485. Ὣς ὁ — κεῖτο τανυσθεὶς, Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.] Virgil.

—————— cadit atque cruentam
Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. *Æn.* XI. 669.

Ver. 488. ἐν εἰλιπόδεσσι] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσσι. *Clark.* Verte: *varos inter tauros.*

Ver. 491. Κτεινόμενος] *Quum interficeretur. Clark.* Immo *Percussus*, vel *cæsus.*

Ver. 495. ὄτρυνον] Vide supra ad ν'. 44.

Ver. 496. Πάντη ἐποιχόμενος,] Cod. *Har-*

Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιςάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιςὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιςήν· [χρὴ
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴκε μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

Sic a Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
Interfectus indignante-anima-gemebat, carumque nomine vocabat socium;
" Glauce carissime, bellator inter viros, nunc te admodum oportet
" Pugnacemque esse, et audacem bellatorem:
" Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si prælio-impiger es.
" Primum quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
" Quaquaversum obiens, pro Sarpedone præliari:
" Quin deinceps et ipse super me pugnes-ære.
" Tibi enim ego etiam posthac pudor et opprobrium
" Ero dies omnes perpetuo, si quidem mihi Achivi
" Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.
" Verum capesse *pugnam* strenue, adhortareque populum omnem."
Sic ipsum locutum finis mortis texit,

488 εἴλιπ.] Edd. pr. R. 493 ἔμμεναι] MS. F. A. 1.

leian. Πάντας ἐποιχόμενος. Sed et iterum occurrit Πάντη ἐποιχόμενος, infra ver. 533.

Ver. 500. νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hic *Homerum Terrassonus*, quod *Sarpedonem*, etsi longe a navibus absentem, tamen *medias se inter naves occidisse* dicentem introducat. " Les Com-" mentateurs" (inquit) — " ont dit là-des-" sus, que Sarpedon rêvoit, étant à l' ar-" ticle de la mort. — Ainsi, Homére n' a " point d' autre raison pour faire dire à " Sarpedon qu'il meurt au milieu des " vaisseaux, quoiqu' il fut bien loin de là; " si non que c' est un vers tout fait, " une formule employée au 15e Livre, " au sujet de Caletor tué effectivement " au milieu des vaisseaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. ό'. 428." *Dissertat. sur l' Iliade*, Part. IV. cap. 6. Verum, ut opinor, " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utrobique, non est, " *medias inter naves*," sed " *in certamine de navibus, stratum*." Atque ita hic accipit *Domina Dacier*; " Il " me paroit que — νεῶν ἐν ἀγῶνι peut signifier fort naturellement, *à l' attaque* " *des vaisseaux*." Alteram tamen explicandi rationem sequitur *Eustathius*, Τὸ δὲ " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἔψευσται· ἔξω μὲν γὰρ τῆς τάφρη, καὶ ἐν τῇ πεδιάδι πίπτει, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀθροίσματι καὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τεταραγμένος τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς

Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
Εἶς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν

Oculos, naresque; *Patroclus* nempe, calce pectoribus impresso,
E corpore traxit hastam, præcordiaque ipsam *adhærentia* sequebantur;
Ejusque simul animamque, et hastæ evulsit cuspidem.
Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes,
Cupientes fugere, postquam reliquissent currus dominorum *suorum*.
Glauco vero gravis dolor ortus est vocem *amici* audienti:
Commotum autem est ei cor, quod non posset opem ferre.
Manu autem prehendens *eum* stringebat *sibi* brachium; affligebat enim eum [graviter
Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti inflixerat sagitta,
E muro excelso malum a sociis propulsans.
Precans autem dixit longe-jaculanti Apollini;
" Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo
" Es, vel in Troja: potes autem tu undecunque auscultare

503 Ὀφθαλμούς τε ῥῖνας θ'] MS. male. 504 ποτὶ] MS. 510 τεῖρε γὰρ αὐτὸν] R. 515 δύνασαι δὲ π. ἀκ.] MS.

τῷ θνήσκειν ἐστί. *Clark.* Contorta est Eustathii ratio. Tolerabilior Daceriana. MS. Lips. habet, quod mihi olim in mentem venit, νέων. *Juvenes* latinis sunt milites, et apud Homerum αἰζηοὶ, δ'. 280. et alibi. *Ern.*

Ver. 502. τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμοὺς,] Virgil.

Olli dura quies oculos et ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII. 309.

Ver. 507. ἅρματ' ἀνάκτων.] Hic quoque Cl. Dawesius corrigit ἅρμα ἀνακτῶν, quia Sarpedonis currus unus intelligitur, et ἄνακτες, *domini* Sarpedon et Glaucus intelligendi: sed vid. dicta ad v. 370. *Ern.*

Ver. 510. αἰνῶς] *Al.* αὐτόν.

Ver. 511. ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,] Supra μ'. 387.

Ver. 513. ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·] Cod. *Harleian.* ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ver. 515. δύνασαι δὲ σὺ] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* δύνασαι δέ τε.

Ibid. πάντοσ' ἀκούειν] Schol. MS. Lips. Ἀρίσταρχος τὸ πλῆρες ἀντὶ τοῦ παντὸς, Ζηνόδοτος δὲ ἀντὶ τοῦ παντί· ἄμεινον δὲ τοπικὸν, ὡς ὁ Ἡρωδιανός· ἡ δὲ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. Τὸ

Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείης ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὥριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο

"Viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit.
"Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
"Acutis doloribus transfixa est, neque mihi sanguis
"Siccari potest; gravatur autem mihi humerus per ipsum:
"Hastam autem non possum sustinere firmiter, neque pugnare
"Congressus cum hostibus: Vir autem fortissimus periit,
"Sarpedon, Jovis filius: ille vero ne suo quidem filio opem-fert.
"Sed tu saltem mihi, rex, huic gravi vulneri medere;
"Sopi autem dolores, præbeque vires; ut socios
"Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
"Ipseque de cadavere mortuo pugnem."
Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
Statim sedavit dolores, a vulnere autem gravi

517 κρατερὸν] Id. ut v. 523. 519 βαρύθῃ] Id. male. 524 κοίμισον] MSS. edd. vett. Eust. κοίμησον. Ibid. δὸς δέ μοι κράτος] F. A. J. 526 αὐτὸς ἀμφὶ νέκυν κατατεθνηῶτα] MS.

δὲ ἀκούειν ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν· οὐδέποτε γὰρ ἐπὶ ψιλῆς ἀκοῆς τάσσει τὸ ῥῆμα. *Ern.*

Ver. 518. 521. ἐλήλαται, — ὄλωλε,] Vide supra ad κ'. 186. 187. et ad α'. 37.

Ver. 521. ἀνὴρ δ' ὥριστος] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὃς ἄριστος.

Ver. 523. μοι, ἄναξ,] Cl. Dawesius Misc. Cr. p. 151. corrigit μι ἄναξ, ex lege prosodiæ suæ de digammate. Frustra repugnat dativo. E vulgari ratione debebat esse μιν. Sed pro tali genitivo eleganter dativus in sexcentis talibus formis. *Ern.*

Ibid. ἕλκος] Cod. *Harleian.* ἄλγος.

Ver. 524. Κοίμησον] Ita edidit *Barnesius* ex ζ'. 236. *Al.* Κοίμισον ut opinor, minus recte: Vide supra ad α'. 140. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit Κοίμισσον. *Clark.* Vide ad μ'. 281.

Ver. 526. ἀμφὶ νέκυϊ] Male hic *Barnesius;* "Pes (inquit) *Proceleusmaticus* pro "*Anapæsto.*" Quasi scilicet syllabæ duæ κυϊ in unam facile coalescere non possent. Vide supra ad ver. 321.

Ibid. νέκυϊ κατατεθνειῶτι] Non esse hoc παντολόγον ex Scriptoribus Tragicis li-

Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἲς ἐπικούρων,
Οἳ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ·
Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.

Sanguinem atrum siccavit, fortitudinemque immisit animo.
Glaucus autem agnovit sua mente, lætatusque est,
Quod se cito exaudiverat magnus deus precatum.
Primum quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
Quaquaversum obiens, *ut* super Sarpedone præliarentur.
Deinde vero Tröas accersitum ibat, magnis-passibus gradiens,
Polydamanta ad Panthœdem et Agenora nobilem:
Accersitum etiam ivit Æneamque et Hectorem ære-armatum,
Prope autem stans verbis alatis allocutus est;
" Hector, nunc jam omnino oblitus es sociorum,
" Qui te propter, procul ab amicis, et patria terra,
" Animam deperdunt: tu vero non vis malum propulsare.
" Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
" Qui Lyciam tuebatur jusque-dicendo et virtute sua:
" Hunc utique sub Patroclo domuit hasta æreus Mars.

532 Ὦ τρυνε] MS. bene. *533* ἀμφὶ μάχεσθαι] Id. *534* κίε] abest Fl. 540 ἐπαμύναι] MS.

quet, quorum locutio sermoni propior est:

Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
Sophoc. Antig. 525.

Ibid. καταπιθνειῶτι] Vide supra ad α'. 265. ad β'. 818. et ad ζ'. 464.

Ver. 527. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·] Virgil.

Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit.
Æn. XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας,] Virgil.

——— subitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere sanguis.
——— atque novæ rediere in pristina vires.
Æn. XII. 421.

Ver. 534. μακρὰ βιβάσθων,] Vide supra ad γ'. 22.

Ἀλλὰ, φίλοι, πάρεστε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
Τὲς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος
Ἄσχετον, ὲκ ἐπιεικτὸν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριςεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιὲς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔςω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείες.
Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐςήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,

"Sed, amici, adeste, indignaminique animo,
"Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
"Myrmidones, de Danais irati, quotquot perierunt,
"Quos apud naves veloces interfecimus hastis."
Sic dixit: Trojanos vero prorsus occupavit dolor
Intolerabilis, cedere-nescius: quippe ipsis columen urbis
Erat, alienigena licet existens: Multæ enim illum
Copiæ sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugna.
Ibant autem recta in Danaos ardentes: præibatque ipsis
Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos
Concitabat *ad certamen* Menœtiadæ Patrocli animosum cor:
Ajaces primos allocutus est, animis-incitatos etiam per-se;
"Ajaces, jam vobis hostes propulsare cordi sit,
"Quales quidem antea eratis inter viros, vel et fortiores.
"Jacet vir, qui primus insiliit in murum Achivorum,

549 Σφιν] Id. ferri potest propter sequentem aspiratam. 554 Μενοιτιάδεω] Id.

Ver. 537. ἱςάμενος ἴσια] Qua ratione, ἱςάμενος, hic ultimam producat; item Αἴαντι, ver. 556. et ὕμειϊν, ver. 560. et Τρῶες, ver. 569. et Ἀχιλλῆϊ, ver. 575. vide supra ad α'. 51.

Ver. 540. ἀποφθινύθεσι] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἐπαμύνειν.] *Al.* ἐπαμῦναι.

Ver. 545—559. ἀεικίσσωσι — ἀεικισσαίμεθ'] Recte (ut opinor) cum duplici σ. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 548. κατακρῆθεν] — κατάκρηθεν, ἤγεν κατάκρης, ὡς ἀλλαχῦ κεῖται· ἢ κατακρῆθεν προπερισπωμένως ἀντὶ τῦ κατὰ κάρηθεν, καὶ ἐν συγκοπῇ κατακρῆθεν, ὅ ἐςι κατὰ κεφαλῆς λάβε πένθος. *Eustath.*

Ver. 552. ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut solitus est.*

Ver. 555. μεμαῶτε] Vide supra ad ι'. 46.

Σαρπηδών· ἀλλ᾽ εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ᾽ ἑλόντες,
Τεύχεά τ᾽ ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, καί τιν᾽ ἑταίρων
Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ᾽ ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ᾽ ἐπὶ νύκτ᾽ ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
Ὅς ῥ᾽ ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε

" Sarpedon; sed *o* si ipsum contumelia-afficere potuerimus ablatum,
" Armaque ab humeris auferre, et aliquem sociorum
" Ab eo *nos* propulsantium domare sævo ære."
Sic dixit: Hi vero etiam per-se *hostes* arcere promptis-erant-animis.
Postquam autem utrinque firmarant phalangas,
Trojani et Lycii, et Myrmidones et Achivi;
Concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi,
Horrendum clamantes: ingenti autem fragore sonuerunt arma virorum.
Jupiter vero noctem perniciosam extendit super aspera pugna,
Ut dilecto de filio pugnæ perniciosus labor esset.
Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:
Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,
Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
Qui in Budio bene-habitato imperabat

563 ἐκρατύναντο] Id. 566 Ἀΰσάντι] F. 571 δῖος Ἐπηγεὺς] MS. male. 572 ἐνναιομένων] Id. vitiose. Sed digammatos amans hic argumentum reperiat, quia sequitur ἤνασσε. 580 κάππεσ᾽] F.

Ver. 556. Αἴαντε, νῦν σφῶϊν — Οἷοί περ πάρος ἦτε] Virgil.

——— nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis syrtibus usi.
Æn. V. 191.

Ver. 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος] Virgil.

——— cadit ipse Tolumnius augur,
Primus in adversos telum qui torserat hostes.
Æn. XII. 460.

Ver. 563. ἐκαρτύναντο] De hujus vocis prosodia, vide supra ad λ΄. 215.

Ver. 565. νέκυϊ κατατεθνειῶτι] Vide supra ad ver. 526. et ad β΄. 818.

Ver. 566. μέγα δ᾽ ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.] Virgil.

——— et arma
Horrendum sonuere. —— Æn. IX. 731.

Cæterum de voce, ἔβραχε, et similibus; vide supra ad Υ. 125. et 455.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ]

Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας,
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἵ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊςής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένε ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, ὅςτ' ἐφόβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
Ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν,

Antea: sed tunc strenuum consobrinum cum occidisset,
Ad Peleum venit-supplex, et ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:
Hi autem una cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem
Ilium ad generosis-equis-fœcundam, ut adversus Trojanos pugnaret.
Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector
Saxo caput: illud vero in-duas-partes totum diffissum est
In casside valida; is itaque pronus super cadavere
Decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis.
Patroclo autem dolor ortus est de interfecto socio;
Recta vero prorupit per primos-pugnatores, accipitri similis
Veloci, qui fugatos-persequitur graculosque, sturnosque:
Sic recta-in Lycios, Patrocle equestris,
Ruisti et Trojanos; iratus nempe eras corde, de socio.
Et percussit Sthenelaum, Ithæmenis dilectum filium,

585 Κεχόλωντο] Edd. vett. præter R. nec sic male: ira incensus erat animus *(tibi)* ob socium. 586 *καί ῥ' ἔβαλες*] MS. male. sequitur ῥῆξε. Ibid. Ἰθαιμενος] R. A. 1. Ἰθαιμενέος] F. A. 2. 3. J.

Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ πλέον. *Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος*, cap. 37. Vide supra ad ό. 11. et ad ά. 330.

Ver. 571. Ἐπυγιὺς,] Cod. *Harleian.* Ἐπηγιύς.

Ver. 572. ἤνασσε] Vide supra ad ver. 172.

Ver. 574. Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε,] Est exquisitum genus dicendi pro ἦλθε πρὸς Πηλῆα ἱκετεύσων, *ad Pelea venit supplicatum,* quod genus egregie illustravit Cel. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 456. *Ern.*

Ver. 575. Οἵ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ] Vide supra ad ν'. 324.

Ver. 577. Τόν ῥα] *Hunc, inquam.*

Ver. 578. ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη] Virgil.

——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. Æn. IX. 755.

Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὑπὸ θυμοραϊςέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιςάων,
Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, ςῆθος μέσον, οὖτασε δουρὶ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·

Cervicem saxo, abrupitque ejus tendines.
Cesserunt autem retro et primi pugnatores et illustris Hector.
Quantus autem jaculi jactus longi est,
Quod quidem vir emiserit connixus vel in certamine-ludi,
Vel etiam in pugna, hostes propter animam-perdentes:
Tantum recesserunt Trojani; locoque moverunt *eos* Achivi.
Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,
Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,
Opibusque divitiisque excellebat inter Myrmidonas.
Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hasta,
Conversus repente, quando ipsum jam-assequebatur insequens;
Fragorem vero *is* edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,
Quod-ita ceciderat strenuus vir; admodum vero Trojani gavisi sunt:

587 τένοντι] A. J. *590* ἀφῆκε] MS. *594* ἔκτανε] MS. A. 2. 3. J. 599 πυκινὸν] Gl. MS. L. γρ. δεινόν. Ibid ἔλαβ'] MS. A. 1.

Ver. *579*. ἄρα] *Ut ex tali vulnere necesse erat.*

Ver. 581. φθιμένῳ] De syllaba φθι correpta, vide supra ad β'. 43. et ad α'. 309. et 314.

Ver. *583*. κολεούς τι, ψῆράς τε·] "Illud "vero *(sc. verborum sonitum jucundiorem)* cumprimis apud Homerum veteres grammatici annotaverunt: quod "quum dixisset quodam in loco κολεούς "τε ψῆράς τε, alio in loco non ψηρῶν τε "sed ψαρῶν dixit; Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέ- "φος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν· (ρ'. 755.) sequutus non communem, sed propriam in "quoque vocis situ jucunditatem. Nam "si alterum in alterius loco ponas, utrumque feceris sonitu insuave." Gell. lib. XIII. cap. 19.

Ver. 589. τέτυκται,] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 591. θυμοραϊστέων·] Pronunciabatur θυμοραϊστῶν.

Ver. 592. Τρῶες, ὤσαντο] Qua ratione, Τρῶες, hic ultimam producat; item Βαθυκλῆα, ver. 594. et ἀπὸ, ver. 607. et τε, ver. 636. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Σταν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ἐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίε ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς, τίετο δήμῳ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης

Steterunt vero circa ipsum progressi frequentes; neque sane Achivi
Fortitudinis obliti sunt, sed vires recta ferebant in eos.
Tum vero Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem
Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
Idæi erat, deusque veluti, honorabatur a populo:
Hunc percussit sub mala et aure: confestim vero anima
Abiit e membris; horrendæque illum tenebræ occuparunt.
Æneas autem in Merionem hastam æream misit;
Sperabat enim *se* assecuturum sub-clypei-tegmine progredientem:
Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit, a tergo autem hasta longa
Solo infixa est, supraque pars-posterior quassabatur
Hastæ; tum deinde remisit impetum rapide-actum æs:
Cuspis adeo Æneæ vibrans in terram

604 ἱερεὺς] MS. R. 609 τεύξασθαι] A. 2. 3. J. T. 611 ἐξόπισθεν] MS. male. 614. 15] vid. not.

Ver. 594. Ἐτράπετ',] Observandus hic maxime proprius *vocis mediæ* usus: *Convertit se.* Vide supra ad α'. 199. et ad γ'. 141.

Ibid. Βαθυκλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 597. οὔτασε] Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 599. Δύσηκεν δὲ] Vide supra ad ν'. 181.

Ver. 602. ἐξελάθοντο,] *Al.* ἐκλελάθοντο.

Ver. 607. στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.] Virgil.

Immolat, ingentique umbra tegit.——

Æn. X. 541.

Ver. 610. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν'. 404.

Ibid. χάλκεον ἔγχος,] Vide supra ad γ'. 380.

Ver. 612. πελεμίχθη] Non *quassabatur*, sed *contremuit*. Ita hunc motum seu hanc vibrationem exprimit *Virgilius*. *Ern.*

Ver. 613. ἀφίει μένος] Vide supra ad ν'. 444.

Ver. 614. 615. Αἰχμὴ — Ὤιχετ', —] Versus hi duo, quos in uno MS. deesse

Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
Εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψά κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς,
Εὖχος ἐμοὶ δώης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
Ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι

Abiit; quippe incassum robusta e manu exilierat.
Æneas autem animo iratus est, dixitque;
" Merione, cito certe te, saltatorem quantumvis *egregium*,
" Hasta mea compescuisset in perpetuum, si quidem te percussissem."
Illum vero Meriones hasta-inclytus vicissim affatus est;
" Ænea, arduum *est*, te, fortis licet sis,
" Omnium hominum extinguere robur, quicunque te contra
" Venerit propulsaturus; mortalis certe et tu es.
" Si et ego te percussero assecutus medium acuto ære,
" Statim, strenuus licet sis et manibus fretus,
" Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-insigni."
Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius;
" Merione, cur tu hæc, strenuus licet, concionaris?
" O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis

622 Τέτευξαι] MS. male. 624 αἶψά τι] F. A. 1. quod melius puto, ut supra. 625 δώσεις] MS. δοίης] R. 626 ἐνένιπε] MS. F. R. A. v. ad ό. 545.

annotat *Barnesius*, desunt etiam in Codice *Harleiano*. *Clark*. Item in MS. Lips. Et arbitror recte abesse, quia plane ταυτολογοῦσιν. In margine comparandi caussa adscripti venerunt in contextum. *Ern.*

Ver. 615. ἐπεί ῥ'] *Quippe, ut dictum est*, — ver. 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,] Ὅμηρος τὸν Μηριόνην οὐκ αἰσχῦναι βουλόμενος, ἀλλὰ κοσμῆσαι, ὀρχηστὴν προσεῖπε· καὶ οὕτως ἄρα ἐπίσημος ἦν, καὶ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσταντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καίτοι πολέμιοι ὄντες. Ἑώρων γὰρ, οἶμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτοῦ κουφότητα, καὶ εὐρυθμίαν, ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. Φησὶ δὲ τὰ ἔπη ὧδέ πως, " Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόν-" τα, "Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε." *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως, c. 8. *Clark*. Bene Scholiastæ admonent saltationem, quæ *pyrrhicha* diceretur, innui, quæ prodesset militiæ. *Ern.*

Ver. 622. θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.] Virgil.

Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή·
Ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,

" A cadavere cedent, antequam aliquem terra tenebit:
" In manibus enim finis pugnæ, verborum autem *finis* in concilio;
" Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare."
Sic fatus, hic quidem præibat, ille vero una sequebatur deo-par vir.
Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur
Montis in saltibus, longeque exauditur:
Sic horum excitabatur strepitus a terra late-patente,
Æreque, corioque, boumque-tergoribus scite-compositis,
Percussorum ensibusque et hastis utrinque acutis.
Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem
Agnosset; quippe telis et sanguine, et pulveribus,
A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.
Illi vero assidue circa mortuum versabantur, ut quum muscæ
In stabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

629 νεκρὸς] Gl. MS. L. καθέξει] A. 1. καθέξοι] A. 2. 3. J. 640 εἴλυτο] F. R. A. J. 642 ἐνὶ] F. A. 1. ἐνιβρομ.] R. Sic Athen. βρομέωσι] MS.

—— mortali urgemur ab hoste
Mortales: totidem nobis animæque manusque.
Æn. X. 375.

Ver. 625. δώῃς,] *Al.* δοίης.

Ver. 628. οὔτι Τρῶες] Cod. *Harleian.* οὔ τοι Τρῶες.

Ibid. ὀνειδείοις ἐπέεσσι] Ita edidit *Barnesius:* Quocum facit et Codex *Harleianus*. *Al.* ὀνειδίοις ἐπέεσσι. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad α'. 519.

Ver. 630. Ἐν γὰρ χερσὶ *etc.*] Τέλος πολέμου non est *finis belli*, sed *summa belli*, i. e. quod maxime valet in bello, in quo belli bene gerendi ratio maxime inest. In altero membro debebat esse, βουλῆς δὲ ἐν ἔπεσι, sed poëta convertit orationem, ut solet facere, imitantibus certatim aliis, præsertim historicis, in his Thucydide. Itaque non opus est intelligi χειρῶν in ἐπέων, ut vult Gl. MS. Lips. *Ern.*

Ver. 633. ὄρωρεν] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 635. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. δοῦπος] Vide supra ad Υ. 455.

Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινὼ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
Ἢ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
Ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.

Tempore in verno, quando lac vasa rigat:
Sic utique ii circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter
Vertebat ab aspera pugna oculos fulgentes,
Sed in ipsos usque aspiciebat, et consultabat animo
Multa admodum de cæde Patrocli, anxie-deliberans,
An jam et illum in aspera pugna,
Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
Ære cæderet, deque humeris arma auferret;
An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
Sic etiam ei cogitanti, visum est satius esse,
Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
Retro Trojanos Hectorem et æreis-armis-acrem
Repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet.

643 ὅτι γλάγος] T. 647 Πατροκλῆος] MS. μερμερίζων] F. A. J. 648 καὶ κεῖνον] MS. 650 ἕλειται] Id. 651 πλεόνεσσιν] Id. ὀφέλλειν] Id. R. ὀφέλλει δὴ] F. A. 652 δοάσατο] Id. 653 Πηλ. Αἰακίδαο] Id.

Ver. 642. βρομέουσι] Cod. *Harleian.* βρεμέουσι.

Ibid. περιγλαγέας κατὰ πέλλας,] Πέλλα, ἀγγεῖον σκυφοειδὲς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος, "ὡς ὅτε μυῖαι Σταθμῷ ἐνιβρομέωσιν ἐϋγλαγέας κατὰ πέλλας." *Athenæus.* lib. XI. cap. 13.

Ver. 644. ἄρα] *Ut diximus.* ver. 641.

Ver. 647. μερμηρίζων,] Virgil.

—— animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partesque rapit varias, perque omnia versat.
Æn. IV. 285.

Ver. 652. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

Ver. 653. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide supra ad α'. 1.

Ver. 654. χαλκοκορυστὴν] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 655. πολέων] Enunciabatur, ac si

Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες· ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,

Hectori autem primo imbellem animum immisit:
Curruque *is* conscenso in-fugam vertit-*se*, hortatusque est cæteros
Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.
Tum vero ne fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi-sunt
Omnes; regem enim viderunt vulneratum corde,
Jacentem in cadaverum acervo: multi enim super ipsum
Deciderant, quando certamen asperum intendebat Saturnius.
Illi vero ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
Ærea, coruscantia, quæ quidem cavas ad naves
Dedit ferenda sociis Menœtii fortis filius.
Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro sanguine purga
" Profectus e telorum-acervo *sublatum* Sarpedonem, et ipsum deinde,

656 *φύζαν*] MS. sed superscr. *θυμόν*. Ibid. *ἐνῆκεν*] MS. (sed superscr. *ἐνῶρσεν*) F. A. J. 657 *ἔτρεπε*] MS. 658 *ἱερὰ ταλ.*] F. A. 1. 660 *βεβλαμένον*] F. A. 1. R. T. 662 *ἐτάνυσε*] MS. 663 *ἄρ'*] abest F. 667 *κελαινεφὲς*] F. A. 1.

scriptum fuisset *πολῶν*. Vide supra ad *β'*. 811.

Ver. 656. *θυμὸν ἐνῶρσεν*] Cod. *Harleian*. *θυμὸν ἐνῆκεν*. *Al*. *φῦζαν ἐνῆκεν*. *Clark*. *Φύζαν ἐνῆκεν* etiam habet MS. Lips. sed superscr. *θυμὸν ἐνῶρσεν*. *Ern*.

Ver. 658. *Διὸς ἱρὰ τάλαντα*.] i. e. voluntatem Jovis, cui cedendum. Schol. MS. Lips. (et ex eo Eustathius iisdem pæne verbis) laudant brevitatem dicti, qua usum Homerum, ne et ipse in tantis rerum angustiis *ὀφέλλειν μῦθον* videretur. Respicit poëta ad dicta Il. *θ'*. 69. *χ'*. 354. *Ern*.

Ver. 660. *βασιλῆα*] Vide supra ad *α'*. 265.

Ibid. *βεβλημένον ἦτορ*,] Ita ex MSS. edidit *Barnesius*. *Al*. *βεβλαμμένον ἦτορ*. Codex *Harleianus* legit, *δεδαϊγμένον ἦτορ*. *Clark*. Βεβλημένον etiam MS. Lips. Ald. 2. 3. Junt. *Lucret*. lib. I. ver. 13.

——————— percussæ corda tua vi.

sed alio sensu. Nec male *βεβλαμμένον*,

Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον.
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·

"Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
"Ungeque ambrosia, immortalibusque vestibus induito.
"Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
"Somno et Morti gemellis, qui quidem eum celeriter
"Ponent Lyciæ latæ *in* opulento populo:
"Ibi ei exequias-facient fratresque familiaresque,
"Tumuloque cippoque: hic enim honor est mortuorum."
Sic dixit: Neque patri non-fuit-dicto-audiens Apollo:
Descendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statimque e telorum-acervo Sarpedonem nobilem sublatum,
Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
Unxitque ambrosia, immortalibusque vestibus induit;

670 *χρῖσον δ'*] MS. 673 *Θήσουσ' εὐρείης Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ*] MS. *Θήσουσ' ἐν Λυκ.* at Fl. *Θήσουσιν Λ. ε. ἐν πίονι δ.* e diversa lectione. 674 *ταρχήσουσι*] MS.

quod bene dicitur de eo, qui fractus est animo, ut *βεβλαμμένον φρένα*, vel *νῦν*, qui non bene sapiunt, dementes. Il. *ό*. 724. *Ern.*

Ver. 662. *Κρονίων.*] De prosodia vocis *Κρονῖων, Κρονῖονος, Κρονίωνος;* vide supra ad *ά*. 265. et 397.

Ver. 666. *νεφεληγερέτα Ζεύς·*] Vide supra ad *ά*. 175.

Ver. 667. *Εἶδ' ἄγε*] Vide supra ad *ί*. 167.

Ver. 668. *'Ελθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα,*] Cod. *Harleian.* *'Ελθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα.* Cæterum scribendum hic conjicit *Th. Bentleius,* *"Ελκων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα,* ex ver. 678. 781. et *έ*. 126. *Clark.* *'Ελθὼν* non est tentandum, quod in tali oratione solenne est Homero cum altero *ἰών*. Nec ea correctione tollitur altera difficultas e tautologia verborum *κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον* et *λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι*. *Ern.*

Ver. 673. *Θήσουσιν Λυκίης*] Cod. *Harleian.* *Θήσουσ' ἐν Λυκίης;* ut infra, ver. 683. *Κάτθεσαν ἐν Λυκίης.* *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 674. 675. *"Ενθα ἑ ταρχύσουσι — τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.*] Virgil.

Interea socios inhumataque corpora terræ
Mandemus: qui solus honos Acheronte sub imo est. *Æn.* XI. 22.

Ver. 682. *ῥά*] *Ut jussi erant.*

Ver. 685. *ἀάσθη,*] Vide supra ad *ί*. 116.

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος, ἠέ περ ἀνδρῶν,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,

Deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent,
Somno et Morti gemellis: qui quidem eum celeriter
Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.
Patroclus autem equos et Automedontem exhortatus,
Trojanos et Lycios insequebatur, et magnum accepit-malum,
Demens; quod si mandatum Pelidæ observasset,
Certe effugisset fatum exitiale atræ mortis.
Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum;
Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam
Facile, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum:
Qui ei et tunc animum in pectoribus extimulavit.
Tum quem primum, quem et postremum interfecisti,

680 Χερσὶν δ'] Id. F. χερσί τ'] A. 1. Ibid. ἴσσιν] F. A. 2. 3. J. male.
682 totus abest MS. 688 ἀνδρὸς] MS. 689 ὅστε ἀλκ.] F.

Ver. 686. Νήπιος] Virgil.

Infelix; qui ——. *Æn.* II. 345.

Ibid. Πηληϊάδαο φύλαξεν,] Cod. *Harleian.* Πηληϊάδεω ἐφύλαξεν.

Ver. 688. Ἀλλ' αἰεί γε] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus* ad ρ'. 176. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid. ἠέ περ ἀνδρῶν,] Cod. *Harleian.* ἠέ περ ἀνδρός. *Al.* αἰγιόχοιο.

Ver. 689. 690. Ὅστε καὶ — ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, itaque explicat: "*Sed semper Jovis* "*sententia superior est sententia hominum,* "*quippe qui strenuum etiam virum terret,* "*adeo ut ei victoriam facile auferat; alias* "*vero ad pugnam accendit.*" Quod (ut et ipse annotat,) melius cum sequente. "Ὅς "οἱ καὶ τότε," etc. congruit: Itemque, ubi iterum occurrunt iidem hi duo versus, *Il.* ρ'. 177. 178. Codices omnes habent, ἐποτρύνει μαχέσασθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterum hos duos versus in quibusdam codicibus annotat deesse *Eustathius:* Ἰστέον δὲ ὅτι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἠέπερ "ἀνδρῶν," οὐ κεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι, ἀλλὰ μόνος εἷς οὗτος, "Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκε."

Ver. 691. Ὅς οἱ] Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἀνῆκεν.] Cod. *Harleian.* ἐνῆκεν.

Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,

Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocarunt?
Adrestum quidem primum, et Autonoum, et Echeclum,
Et Perimum Megadem, et Epistorem, et Melanippum:
Deinde vero Elasum, et Mulium, atque Pylartem;
Hos interfecit: cæteri autem in-fugam-*eundi* memores fuere quisque.
Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
Patrocli sub manibus, supra-modum enim ante alios hasta furebat;
Nisi Apollo Phœbus bene-structa super turri
Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.
Ter quidem in cubitum scandebat muri excelsi
Patroclus, ter autem ipsum aspere-exceptum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
Sed quando jam quarto irruebat deo par,

691 Ἐνῆκεν] A. 2. 3. J. 694 Ἀνδρηστον] A. 1. Ibid. πρῶτον] MS. Ibid. Ἀντίνοον] Id. 695 Πίρμμον] MS. ibid. tertium καὶ abest. 696 ἔπειτα] MS. 697 φύγαδε μνώοντο] Id. 699 περὶ χερσὶ] R. 704 χείρεσσ' ἀ-θαν.] F. R. A. 1. 709 ὅπιν] MS. R. 710 ἀνάχαζετο] A. 2. 3. J.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον,] Virgil.

Quem telo primum, quem postremum aspera virgo
Dejicis? ——————— Æn. XI. 664.

Ver. 694. Ἔχεκλον,] Cod. *Harleian.* Ὀπίτην. *Clark.* Sic est etiam in MS. Lips. Sed. Gl. adscr. γρ. Ἔχεκλον. *Ern.*

Ver. 700. Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 702. ἐπ' ἀγκῶνος] Schol. MS. Lips. Ἐξοχῆς. — ὕψος δὲ ἔχει ὁ ἀγκὼν ὑπὲρ μῆκος ἀνδρὸς, ὡς ἐγγὺς εἶναι τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἐπάλξεως. *Ern.*

Ver. 704. Χείρεσσιν ἀθανάτῃσι] Cod. *Harleian.* Χείρεσσ' ἀθανάτῃσι.

Ibid. ἀθανάτῃσι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'] Male hic edidit *Barnesius* Δεινάδ', contenditque παρέλκειν τὸ Δὲ. Quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide supra ad ι'. 439. et ad α'. 57.

Ibid. προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· ἔ νύ τοι αἶσα
Σῷ ὑπὸ δυρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅςπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλε Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππες·
Δῖζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,
Ἦ λαὲς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,

Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo;
"Recede, nobilissime Patrocle: neque enim fatum
"Tua sub hasta urbem vastatum iri Trojanorum magnanimorum,
"Neque sub Achille, qui tamen te multo fortior."
Sic dixit: Patroclus autem recessit longe retro,
Iram devitans longe-jaculantis Apollinis.
Hector vero in Scæis portis tenebat solidos-ungulis equos:
Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterum actis equis,
An copias ad murum clamore-imperaret congregari.
Hæc quidem ei cogitanti astitit Phœbus Apollo,
Viro cum-se-assimulasset juvenique, fortique,
Asio, qui avunculus erat Hectoris equûm-domitoris,
Frater-germanus Hecubæ, filiusque Dymantis,

711 ἀλευάμενος] MS. Sic aliis locis, non modo ε'. 444. sed etiam ο'. 223. υ'. 281. editur. Itaque et hic constantiæ causa sic erat edendum, quamquam omnibus locis libri quidam ἀλευόμενος habent. Sed illud melius puto. 713 ἐλάσας] Id. 716 ἀνέρι ἐεισαμενος] Id.

Ver. 708. πέρθαι] Cod. *Harleian.* πέρσαι.

Ver. 709. Ἀχιλλῆος, ὅςπερ] Qua ratione Ἀχιλλῆος, hic ultimam producat; item ἀλευόμενος, ver. 711. et εἰσάμενος, ver. 716. et Αὐτοκασίγνητος, ver. 718. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

Ver. 711. ἀλευόμενος] *Al.* ἀλευάμενος, ut supra ε'. 444. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. ἑκατηβόλε Ἀπόλλωνος.] Vide supra ad α'. 75.

Ver. 712—719. πύλης ἔχε — ῥεῖς ἔσι] Cod. *Harleian.* πύλησ' ἔχε — ῥεῖσ' ἔσι.

Ver. 712—724—732. μώνυχας ἵππες·— κρατερώνυχας ἵππες.] Virgil.

——— solido —— ungula cornu:
Georgic. III. 88.

Ver. 713. Δῖζε γὰρ,] Vide supra ad ver. 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος] Virgil.

——— forma tum vertitur oris
Antiquum in Buten. —— *Æn.* IX. 646.

Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῆς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Αἴκεν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·

Qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii:
Huic se cum assimulasset, allocutus est Phœbus Apollo;
" Hector, cur a pugna cessas? neque enim omnino te decet.
" Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:
" Tum profecto statim tuo-malo a pugna recessisses.
" Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
" Si qua ipsum interficere potueris, dederitque tibi gloriam Apollo."
Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
Cebrionem vero jussit bellicosum illustris Hector
Equos ad prælium verberantem-agere: At Apollo
Ingressus est medium-agmen profectus; perturbationem autem Argivis
Immisit exitialem, Trojanisque et Hectori gloriam præbuit.
Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat:

719 Σαγγάριοιο] Id. 720 προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων] Id. Sic et MSS. apud Barnes. 726 ἄμπονον] MS. εἰς πόνον] F. R. A. 1. 730 Τρωσὶ] MS. bene. 731 ἐνάριξεν] MS. 732 ἔφεπε, ut ante 724] MS. R. 734 ἔχων ἔγχος] R. quod et ipsum ferri potest. 735 ἐκάλυψε] F. R. A. J. male.

Ibid. εἰσάμενος] Vide supra ad ί. 45. et ad γ'. 141.

Ver. 717. ἱπποδάμοιο,] Vide supra ad β'. 23.

Ver. 718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,] *Virgilio*, non *Dymantis*, sed *Cissei* filia erat Hecuba.

——— et face prægnans
Cisseis regina Parin creat. —— *Æn.* X. 704.

Vide supra ad ζ'. 299.

Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra ad γ'. 389.

Ibid. προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725. ἕλῃς, δώῃ δέ τοι] *Al.* ἕλοις, δῴη δέ τοι.

Ver. 728. πεπληγέμεν·] Vide supra ad γ'. 31. et ad β'. 314.

Ver. 729. Δύσεθ'] Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 731. Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, — Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ] Virgil.

Ipse neque aversos dignatur sternere morti:
Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἁλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ·
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀςέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀςέα θυμός.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·

Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.
Patroclus autem ex-altera-parte ab equis desiliit in terram,
Sinistra hastam tenens: alteraque arripuit saxum
Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.
Misit vero connixus, neque diu aberat a viro,
Neque frustra-misit telum: percussit enim Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, *in* frontem acuto lapide:
Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit
Os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes: Ipse vero, urinatori similis,
Decidit ab affabre-facta sella; liquitque ossa anima.
Illum autem aspere-deridens allocutus es, Patrocle eques;

736 ἄζετο] F. A. J. et Pseudo-did. quod non spernam. Etym. M. factum ait a χάζομαι sublato χ. immo ex ἄζομαι aucta aspiratione factum putem χάζομαι. 737 ἀλίωσε] A. 2. 3. J. T. 740 σύνελε] MS. recte. 744 προσέφη] MS. male, ut supra 20.

Insequitur: solum densa in caligine Turnum
Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.
Æn. XII. 464.

Ibid. ἐνάριζεν] Cod. *Harleian.* ἐνάριξεν. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius. Clark.* Sic est etiam in MS. Lips. Non bene. Post ἔα melius est imperfectum. *Ern.*

Ver. 732. ἔπεχε] *Al.* ἔφεπε; ut supra ver. 724.

Ver. 733. ἆλτο χαμᾶζε,] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 735. ὀκριόεντα,] Cod. *Harleian.* ὀκρυόεντα.

Ver. 736. ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν] Qua ratione et ἐρεισάμενος, et οὐδὲ, hic ultimam producant, item τε, ver. 767. et ἀπὸ, ver. 773. et χερμάδια, ver. 774. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. χάζετο φωτὸς,] *Al.* ἄζετο φωτός. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 741. ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad ν'. 508.

Ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
Ὣς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὣς, δηρινθήτην,
Ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·

"Papæ, profecto perquam agilis vir, quum ita facile urinatur:
"Sicubi sane et ponto in piscoso esset,
"Multos satiare posset vir hic, ostrea quærens,
"Nave desiliens, etsi tempestuosus esset:
"Adeo nunc in campo e curru facile urinatur:
"Profecto et inter Trojanos urinatores utique sunt."
Sic locutus, Cebrionem heroëm invasit,
Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
Vulneratur ad pectus, suaque ipsum perdit virtus:
Sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens.
Hector vero ex-altera-parte ab equis desiliit in terram.
Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;
Qui *in* montis verticibus de interempta cerva,
Ambo esurientes, magnis animis pugnant:

745 ὣς] Id. sed superscriptum ὃς, non male, sed vulgatum elegantius: *adeo facile urinatur.* 750 κυβιστῆρες R. vitiose.

Ver. 742. ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,] Vide supra ad μ'. 385.

Ver. 743. σύνεργίες δίφρου] Pronunciabatur σύνεργῦς, vel σύνεργιῦς. Ut recte hic annotavit *Barnesius*. Vide supra ad ξ'. 116.

Ver. 744. ἐπικερτομέων] Livianum illud *simul verbis increpans*, quo in tali re uti solet, hinc ductum videtur. *Ern.*

Ver. 745. ὣς ῥεῖα κυβιστᾷ·] Cod. *Harleian.* ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ. *Clark.* Ὃς superscriptum τῷ ὣς in MS. Lips.

Ver. 751. Ὣς εἰπὼν, — βεβήκει,] Si βέβηκε dixisset, jam non consitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 755. ἆλτο χαμᾶζε.] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 757. Ὥτ'] *Qui utique—. Qui scilicet.*

Ver. 762. οὐχὶ μεθίει] *Al.* οὐχὶ μεθιείη. Utrumque salva prosodia. Nam vox *μεθίει mediam natura* producit:

—— ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει. δ. 716.
—— ἔχω ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει. φ'. 72.

Ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,

Sic de Cebrione duo artifices pugnæ,
Patroclusque Menœtiades et illustris Hector,
Cupiebant alter alterius incidere corpus sævo ære.
Hector quidem capite postquam prehendit, non dimittebat;
Patroclus autem ex-altera-parte tenebat pede: Et jam cæteri
Trojani et Danai committebant acre prælium.
Ut vero Eurusque Notusque certant inter-se
Montis in saltibus, profundam concutere sylvam,
Fagumque, fraxinumque, corticosamque cornum,
Quæ altera alteri affligunt extensos-in-longum ramos
Sono immenso, fragor autem *exoritur* inter frangendum:
Sic Trojani et Achivi mutuis assultibus
Cædebant, neutri vero meminerant perniciosæ fugæ.
Multæ autem Cebrionem circa acutæ hastæ defixæ sunt,

752 ἶχον] MS. mox κεράζων. 755 αὖ] MS. 762 ἔτι] Id. 769 δέ τ'] MS. 771 δηΐουν] Id. F. A. J.

Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε. ——— δ'. 234.

Quod autem eadem hæc vox nonnullis in locis *media* correpta occurrat; ut,

Πολλάκι γὰρ μεθίεις ——— κ'. 121.
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις.——— ζ'. 523.

et alibi; positioni hoc soli debetur. Vide supra ad ν'. 103. et ad ε'. 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν — Ὡς Τρῶες] Virgil.

Ac velut annoso validam cum robore quercum
Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc
Eruere inter se certant; it stridor, et alte
Consternunt terram concusso stipite frondes—
Haud secus———. Æn. IV. 441.

Adversi rupto ceu quondam turbine venti
Confligunt Zephyrusque Notusque, et lætus Eois
Eurus equis: stridunt sylvæ——Æn. II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. lib. V. cap. 13.

Ver. 766. πελεμιζέμεν ὕλην,] *Al.* πολεμιζέμεν ὕλην.

Ibid. ὕλην,] Vide supra ad γ'. 151.

Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
  Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον ὠρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσσετο βωλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·

Sagittæque alatæ a nervis salientes:
Multa et saxa ingentia clypeos contudere
Pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris
Jacebat ingens ingenti-spatio, oblitus aurigationis.
  Quamdiu quidem sol medium cœlum ascendebat,
Tamdiu valde utrosque tela attingebant; cadebatque populus:
Cum vero sol transibat ad occasum,
Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant:
Cebrionem quidem e telorum-acervo heroëm extraxerunt,
Trojanorum e tumultu, et humeris arma ademerunt.
Patroclus vero Trojanis infesto animo irruit.
Ter quidem deinde irruit, veloci par Marti,
Horrendum clamans; ter autem novenos viros interfecit:

773 ἰοὶ] F. A. 2. 3. J. ut alibi fere. Ibid. ἀπονευρ.] F. R. A. J. 775 ὁ δὲ στροφ.] MS. 778 τόφρα μὲν] R. Ibid. ἥπτατο] MS. utrumque vitiose. 779 μετενίσσετο] Id. defendit Eust. 780 αἶσαν Δαναοὶ] Id. male.

Ver. 769. ἀγνυμενάων·] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 772. δοῦρα πεπήγει,] Cod. *Harleian.* δοῦρ' ἐπεπήγει.

Ver. 775. ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης] Cod. *Harleian.* ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης.

Ver. 776 Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ,] Virgil.

——— ingentem, atque ingenti vulnere victum.
Æn. X. 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem ipsam aptissime depingente, vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἠέλιος] Virgil.

—— medios cum Sol accenderit æstus.
Georgic. IV. 401.

—— medium Sol igneus orbem
Hauserat.——————— *Ibid.* 426.

Sol medium cœli conscenderat igneus orbem.
Æn. VIII. 97.

Ibid. ἀμφιβεβήκει,] Vide supra ad α'. 37. et ad δ'. 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πίπτε δὲ λαός·] Virgil.

Jam gravis æquabat luctus et mutua mavors
Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant.
Æn. X. 755.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον ὀυκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
Ἱπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον

Sed cum jam quartum impetum-faceret, deo par,
Tum vero tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitæ finis:
Occurrebat enim tibi Phœbus in aspera pugna
Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;
Caligine enim multa tectus obvius-veniebat:
Stetit autem a-tergo, percussitque interscapilium, latosque humeros,
Manu prona: vertigine autem correpti-sunt ei oculi.
Hujus vero a capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo:
Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum
Oblonga galea; fœdatæque sunt jubæ
Sanguine et pulveribus: Antea quidem fas utique non erat,
Setis-equinis comantem cassidem fœdari pulveribus;
Sed viri divini caput, venustamque frontem

781 ἔρυσαν] Edd. omnes. 791 πλῆξε] MS. F. recte. Ibid. ὄπισθε] F. A. 1. 792 τρέφε, δίνηθεν] A. 1. R. 795 *μιάνθησαν δὲ οἱ ἔθειραι*] MS. nempe Ϝ οἱ pronunciandum, vid. *ρ'. 51.*

Ver. 779. Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσσετο βουλυτόνδε,] Virgil.

—— aratra jugo referunt suspensa juvenci,
Et sol crescentes decedens duplicat umbras.
Eclog. II. 65.

Ibid. μετενείσσετο] *Al.* μετενίσσετο. *Clark.* Sane alias in tota Iliade editum νίσσετο, etsi scripti et edd. passim formam per ει habent, quæ bis in Odyss. exprimitur, ubi v. *Ern.*

Ver. 781. ἔρυσσαν,] Ita *Barnesius*, ex MSS. Recte. *Al.* ἔρυσαν, quod penultimam corripit:—ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν supra ver. 505. *Clark.* Ἐρύσσαν etiam MS. Lips. ut alibi.

Ver. 784. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide supra ad Υ. 456.

Ver. 786. ἐπέσσυτο,] Vide supra ad ν'. 260.

Ver. 787. Ἔνθ' ἄρα τοι, — φάνη βιότοιο τελευτή.] Virgil.

Hic tibi mortis erant metæ.—— *Æn.* XII. 546.

Ver. 792. στρεφεδίνηθεν] Cod. *Harleian.* στρεφεδίνησεν.

Ver. 794. καναχὴν] Vide supra ad Υ. 455.

Ver. 798. μέτωπον] *Al.* πρόσωπον.

Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἧι κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,

Tuebatur Achillis: tum vero Jupiter Hectori dedit
Suo capite ferendam: prope enim ei erat exitium:
Tota vero ei in manibus fracta est prælonga hasta,
Gravis, magna, valida, *ære*-præmunita; et ab humeris
Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
Solvit porro ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
Illi vero stupor animum occupavit, solutaque sunt pulchra membra:
Stetit itaque attonitus: a-tergo autem interscapilium acuta hasta
Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
Panthoides Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
Hastaque, aurigandique-peritia, pedibusque velocibus:
Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
Cum primum venit curru-vectus, discens præliari.
Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
Neque domuit: Is quidem retro recurrit, immistusque est turbæ,

811 Πρῶτος] Id. male. 814 ὑπέμεινε] A. 2. 3. J. 818 ὡς εἶδε] MS. recte.

Ver. 806. Στῆ δὲ ταφών] Virgil.
——— adspectu obmutuit amens.
Æn. IV. 279.
Clark. Vox *adspectu* non erat in loco Virgiliano omittenda, ut factum a Clarkio. Nam adspectus significatio, sed cum admiratione, stupore, est in verbo ταφὼν, ut docemus ad Callim. H. in Dian. *Ern.*

Ibid. ὀξέϊ δουρὶ] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 808. ἐκέκαστο] Vide supra ad ό'. 153. et ad Υ'. 492.

Ver. 813. ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ, — οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον,] Virgil.
——— fugit ante omnes exterritus Aruns
——— nec jam amplius hastæ
Credere, nec telis occurrere virginis audet.
Æn. XI. 806.

'Εκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· ὀυδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὡς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·

E corpore abrepta hasta fraxinea; neque sustinuit
Patroclum, nudum licet, in pugna.
Patroclus autem Dei plaga et hasta domitus
Retro sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
Hector vero, ut vidit Patroclum magnanimum
Retro cedentem, vulneratum acuto ære,
Prope eum venit per ordines, cominusque percussit hasta
Imum ad ile: penitus autem æs adegit:
Fragorem vero *is* edidit cadens, magnoque affecit dolore populum Achivorum.
Ut autem cum aprum viribus-ingentem leo urget pugna,
Hique montis *in* verticibus magnis animis decertant,
Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:
Multum autem anhelantem *aprum* leo domat vi:
Sic multos occidenti Menœtii forti filio
Hector Priamides cominus hasta animam abstulit:

821 Διαπρὸ] R. 824 Ὢτ'] MS. R. 825 πινέμεν] F. A. J.

—— ex oculis se —— abstulit Aruns,
Contentusque fuga mediis se immiscuit armis.
Æn. XI. 814.

Ver. 818. Πατροκλῆα μεγάθυμον] Qua ratione, vox, Πατροκλῆα, hic ultimam natura brevem producat; itemque ἐπευχόμενος, ver. 829. et πρὶν, ver. 839. et μιν, ver. 855. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum, quæ vocis, βασιλέα, formam sequuntur, eæ ultimam *natura* semper *producunt.* Vide supra ad α'. 265.

Ver. 820. οὖτα] Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 822. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad Γ. 435. et ad γ'. 181.

Ver. 824. Τώ τ' ὄρεος] Cod. *Harleian.* Ὥτ' ὄρεος.

Ver. 825. πιέμεν] *Al.* πινέμεν. Utrumque ferri possit. Vide supra ad ver. 762.

Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἦπε ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπέρας,
Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω
Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἆ δεῖλ', ὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,
Ὅς πυ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.

Et super eum glorians verba alata dixit;
" Patrocle, credidisti utique urbem *te* vastaturum nostram,
" Trojanasque mulieres, libero die erepto,
" Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram,
" Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
" Pedibus contendunt pugnatum: hasta vero ipse
" Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
" Diem servilem: te autem hic vultures comedent.
" Infelix, neque tibi fortis *licet*, auxilio fuit Achilles,
" Qui nimirum tibi admodum multis remanens mandavit proficiscenti,
" Ne mihi ante revertere, Patrocle equestris,
" Naves ad cavas, quam Hectoris homicidæ
" Sanguinolentam loricam circa pectora discideris:
" Sic nimirum te allocutus est, tibique animum vecordi persuasit."

829 πτερόεντα προσηύδα] MS. 836 σὲ δ' ἐνθ.] F. A. J. 838 ὅς πυ σοι] Iid. 842 πυ σοι] F.

Ver. 828. Πριαμίδης] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 829. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 830. ἀμὴν,] Cod. *Harleian.* ἄμμιν.

Ver. 834. ὀρωρέχαται] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 836. σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.] Virgil.

Alitibus linquere feris. —— *Æn.* X. 559.

Ver. 838. ἐπετέλλετ' ἰόντι,] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς,] *Al.* Νῆας ἐπὶ γλαφυράς.

Ibid. ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad ver. 77.

Ver. 842. σοὶ δὲ φρένας] Cod. *Harleian.* σοὶ δ' ὑ φρένας.

Ver. 847. Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντιβόλησαν,] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης σφαλλόμενος, ἑαυτὸν εἰς ὀρθὸν καθιστὰς καὶ ἀντίπαλον, τύχης ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τῦ ταπεινῦ καὶ οἰκτρῦ τῇ μεγαλαυχίᾳ μεταφέρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλὸν, ὐκ ἐπαχθὴς, ὐδὲ θρασὺς, ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήττητος· Ὥς πυ καὶ τὸν

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
"Ηδη νῦν, "Εκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ 'Απόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
'Ρηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
'Αλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
'Ανδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
"Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
"Αγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ,
Χερσὶ δαμέντ' 'Αχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
"Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,

Illum vero languens allocutus es, Patrocle eques;
" Jam nunc, Hector, magnis-verbis gloriator; tibi enim dedit
" Victoriam Jupiter Saturnius et Apollo, qui me domuerunt
" Facile: ipse enim ab humeris arma dextraxerunt.
" Tales vero etiam si mihi viginti occurrissent,
" Omnes hic periissent, mea hasta domiti.
" Sed me fatum perniciosum et Latonæ interfecit filius,
" Eque mortalibus Euphorbus: tu vero me tertius interfectum-spolias.
" Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo,
" Haud sane ne tu quidem ipse diu in-vita progredieris, sed tibi jam
" Prope astat mors et fatum violentum,
" Manibus domando Achillis eximii Æacidæ."
Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.
Anima autem e membris volans ad orcum descendit,

848 πάντες κ' αὐτόθ'] MS. F. A. J. non male. ὄλοντο] MS. male. 853 παρέστηκε] Id. F. A. R. J. recte.

Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μέτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ κατορθοῦν, ἐν δὲ τῷ τελευτᾷν μεγαλήγορον πεποίηκε λέγοντα· " Τοιοῦτοι δ' εἴπερ " μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν." *Plutarch. de sui Laude.*

Ver. 848. Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο,] *Al.* Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο.

Ver. 851. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,]

Καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
Sophocl. Philoctet. ver. 1318.

Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas.
Virg. Eclog. III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.
Æn. III. 250.

——— tu condita mente teneto. *Ibid.* 388.

——— simul hæc animo hauri. *Æn.* XII. 26.

Ver. 852. Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ,]

——— non me, quicunque es, inulto,
Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis.
Æn. X. 739.

Ὃν πότμον γοόωσα, λιπῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἴκ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο,
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δερὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δερός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δερὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,

Suam fortem lugens, relicto robore-virili et juventa.
Hunc et mortuum allocutus est illustris Hector;
"Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?
"Quis vero scit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchræ,
"Prior mea hasta percussus animam perdiderit?"
Sic sane locutus hastam æream e vulnere
Traxit, calce impresso: illum vero supinum repulit ab hasta.
Statim autem cum hasta in Automedontem ibat,

857 ἀδρότητα] A. 2. 3. J. ἀδρότητα] T. unde in sequentes fluxit. Cæteræ omnes cum MS. Lips. in ἀνδροτῆτα consentiunt. 858 καὶ] abest MS. 863 προβὰς] Id. ut ι'. 620.

Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum "*par pene splendor amborum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] Virgil.

Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras. Æn. XI. 831. XII. 952.

Ibid. βεβήκει,] Similiterque ver. 864. Αὐτίκα—βεβήκει,] Vide supra ad ver. 751.

Ver. 857. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vituperat hunc locum *Plato*. Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας, οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. — Ἐξαλείψωμεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα —, "Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιπῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην."—Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαγράφωμεν· οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ', ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, πεφοβημένους δουλείαν θανάτου μᾶλλον. *De Repub.* lib. III.

Similiter et *Plutarchus:* Ὅσαι — τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὸν ὀλοφυρόμεναι καὶ δεδιότες, φωνὰς ἐξενηνόχασι, — "Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιπῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην·" — αὗται πεπονθότων εἰσὶ καὶ προσεαλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἅπτονται καὶ διαταράττουσιν ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγονται. *De audiend. Poëtis.* c. 2.

Ibid. ἀνδροτῆτα] *Al.* ἀδροτῆτα. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato. *Clark.* Ἀδρότητα est ex Aldinis posterioribus, et inde invectum Plutarcho. Nam editio Aldina Plutarchi prima habet ἀνδρότητα. Tales correctiones frequentes sunt in locis poëtarum apud veteres. Cæterum prima corripiatur necesse est, quia ά illud natura breve. *Ern.*

Ver. 858. τεθνειῶτα] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 861. Φθήῃ] *Al.* Φθαίη.

Ver. 862. Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἴρυσε,] Virgil.

——— hoc dicens eduxit corpore telum. Æn. X. 744.

Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

Deo parem famulum velocis Æacidæ;
Cupiebat enim percutere: Illum vero extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

ΤΗΣ

῾ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ρ΄.

῾Υπόθεσις τῆς Ρ΄. ῾ΟΜΗΡΟΥ ῾Ραψῳδίας.

ΠΕΡῚ τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ᾽ ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ρ′.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, νέκυν πέρι, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε περὶ νέκυν ἀμφιμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ὦρτο, Μενοιτιάδαο πεσόντος.

ΟΥ'Δ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, ȣ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·

NEQUE latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
Patroclus a Trojanis domitus in prælio:
Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco ære;
Ipsumque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
Tum-primum-enixa, querula, non ante experta partum:
Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

1 Ἔλαθεν] MS.

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν,] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείως υἱόν. Quod et ferri possit. Vide supra ad β′. 811.

Ver. 4. ἄρ'] *Ut par erat.*

Ver. 5. ȣ πρὶν εἰδυῖα] Qua ratione, πρὶν, hic ultimam producat; item, δὲ, ver. 17. et ἀδήριτος, ver. 42. et Ἀντικρὺ, ver. 49. et ἄλις, ver. 54. vide supra ad α′. 51. n. 8.

Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
'Ατρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος

Prætendit autem ipsi hastamque et clypeum undique æquale,
Illum interficere paratus, quicunque sibi adversum veniret.
Neque vero Panthi filius hasta præstans neglexit
Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum
Stetit, et allocutus est bellicosum Menelaum;
" Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
" Recede, et linque mortuum, sinitoque spolia cruenta:
" Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque sociorum
" Patroclum percussit hasta in aspera pugna:
" Quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
" Ne te percutiam, dulcemque animam eripiam."
Illum vero graviter indignans allocutus est flavus Menelaus;
" Jupiter pater, haud sane decorum superbe gloriari.
" Nec vero pantheræ tanti spiritus, neque leonis,
" Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus

7 δόρατ'] A. 2. 3. J. Ibid. πάντοσε ἴσην] MS. 8 ἔλθῃ] MS. 17 σε βαλὼν ἀπὸ μελ.] Id. 20 παρδάλιος] F. A. J. 22 μέγα] MS. A. 2. 3. J. quæ est glossa τοῦ περί.

Ver. 10. ἄρ'] *Proinde* —.
Ver. 14. κλυτῶν] Cod. *Harleian.* κλητῶν.
Ver. 19. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.
Ver. 20. πορδάλιος] *Al.* παρδάλιος.
Ver. 22. περὶ σθένεϊ] *Al.* μέγα σθένεϊ.
Ver. 23. φρονέουσιν.] *Al.* φορέουσιν.

Ver. 24. βίη 'Υπερήνορος] Vide supra ad ν'. 758.
Ibid. ἱπποδάμοιο] Vide supra ad β'. 23.
Ver. 30. ἐγὼν ἀναχωρήσαντα] Cod. *Harleian.* ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα.]
Ver. 32. ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Sic *Hesiodus*;

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Ἔμμεναι· οὐδέ ἑ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας.
Ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κε μευ ἄντα
Στήῃς· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι· μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύ-
Νῦν μὲν δή, Μενέλαε διοτρεφές, ἦ μάλα τίσεις [δα·
Γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,

" Animus in pectoribus supra-modum robore truculentus-effertur,)
" Quantam Panthi filii hastæ-peritia-insignes ferociam-spirant.
" Atqui neque vis Hyperenoris equûm-domitoris
" Suæ juventutis fructum-percepit, cum me probris-incessit, et me expecta-
" Et me dicebat inter Danaos ignavissimum bellatorem [vit:
" Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,
" Oblectasse uxoremque dilectam, venerandosque parentes.
" Sic certe et tuum ego solvam robur, si me contra
" Steteris: Sed te ego recedentem hortor
" In turbam abire; neque adversus consistas mihi,
" Antequam aliquod malum passus fueris: Factum vero et stultus agnovit."
Sic dixit: Illi vero non persuasit; sed vicissim affatus est;
" Nunc ergo jam, Menelaë Jovis-alumne, omnino certe ultionem-dabis
" Fratri meo, quem interfecisti; et jactabundus prædicas:
" Viduasti autem uxorem in conclavi thalami recentis,

23 φορέουσι] Gl. in MS. γράφεται φορέουσι, σθένος δηλονότι. 30 ἐγωγ'] MS. ἔγωγε] Fl. ἐγὼ] edd. vett. 37 Ἄρρητον] MS. edd. vett. præter R.

—— παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 216.

Atque hinc *Plato*; Εὐλαβηθῆναι, καὶ μή, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γνῶναι. *Convivium*, haud longe a fine.

Ver. 34. τίσεις] Vide supra ad ί. 508.

Ver. 35. τὸν ἔπεφνες,] Cod. *Harleian.* ὃν ἔπεφνες.

Ver. 37. Ἀρητὸν] *Al.* Ἄρρητον. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. *Clark.* Ἄρρητον habent omnes edd. vett. præter Rom. Eustathii temporibus Codices quosdam sic habuisse, sive, quosdam Critico-

Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴκεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ·
Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί.
Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα

"Immensumque parentibus luctum et mœrorem fecisti.
"Ipsis equidem miseris luctus finis essem,
"Si quidem ego caputque tuum et arma reportata,
"Pantho in manus dedero et Phrontidi nobili:
"Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit,
"Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris."
Sic fatus, feriit clypeum undique æquale:
Neque perrupit æs, recurvata autem est ei cuspis
Scuto in valido: Secundus vero impetum-fecit ære
Atrides Menelaus,, precatus Jovem patrem.
Pedem autem retrahentis gulam imam

39 κεφαλὴν τεὴν] omisso τε MS. neglecta geminatione syllabæ. 40 ἐνὶ χείρεσσι.] MS. 41 ἀπείριτος] Id. male. 43 οὔτασε] MS. male. Ibid. πάντοσ' ἐΐσην] Id. F. A. 1. R. 44 ἔῤῥηξε] F. R. A. J. male. mox χαλκὸν sic scribi voluisse, testis est ipse ad h. l. cæterum antiquiores eam scripturam non probasse. Dissensus ortus est ex eo, quod cum scriptum esset, de more antiquo, ἄρητον, ambiguum erat, utrum τὸ ρ semel an bis pronunciandum esset. Certe ἄῤῥητον est usitatius epitheton et aptius in tali re, quam ἀρητόν. *Ern.*

Ibid. τοκεῦσι] γονεῦσι. Codd. a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 41. ἔτι δηρὸν] Sic libri omnes, quos vidi. Sed τὸ ἔτι h. l. frigidius videtur: et Homerica forma est ἐπὶ δηρὸν, quod hic reponendum puto. Vid. Il. ι'. 415. Apollon. Rh. I. 615. similiter dicitur ἐπὶ μέγα. Videri possit Pseudo-didymus sic habuisse, qui interpretatur ἐπὶ πολὺν χρόνον. *Ern.*

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, ἠδ' ἀλκῆς ἠδὲ φόβοιο.

Ibid. ἀδήριτος,] *Al.* ἀδήριντος.

Ver. 43. 44. οὔτησε κατ' ἀσπίδα — Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν,] Virgil.

——— rauco quod protinus ære repulsum,
Et summo clypei nequicquam umbone pependit.
Æn. II. 545.

Ibid. οὔτησε] Vide supra ad λ'. 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν,] *Al.* Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκός.

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ·] *Al.* Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 49. ἦλυθ'] Vide supra ad ο'. 484. et ad α'. 37.

Ver. 50. Δύπησεν — ἀράβησε] Vide supra ad ν'. 181.

Νύξ᾽, ἐπὶ δ᾽ αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ᾽, οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ᾽ ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ᾽ ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ᾽ ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ᾽ ἐπὶ γαίῃ·

Percussit, et ipse connixus imprimebat, robusta manu fretus:
E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum.
Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis similes,
Cincinnique, qui auroque et argento constricti erant.
Qualem vero nutrit plantam vir late-frondentem olivæ
Loco in solitario, ubi abunde scaturit aqua,
Pulchram, germinantem, quam flatus motant
Omnium ventorum, et pullulat *ea* flore albo;
Veniens autem repente ventus cum turbine multo,
Fossaque evertit, et extendit super terram:

κὸν excidit MS. 45 ἐνὶ] Fl. R. A. 1. voluerunt dare ἀσπίδ᾽ ἐνὶ, quod mollius. 48 tria ultima verba in MS. sunt in litura. 50 δούπησε] MS. F. A. J. bene. 52 ἐφήκοντο] MS. antiqua scriptura.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι,] Τῶν Ὁμηρικῶν στίχων ἐκείνους μάλιστα ἐξύμνει [ὁ Πυθαγόρας] καὶ μετὰ λύρας ἐμμελέστατα ἀπέπιμπεν· "Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Πλοχμοί θ᾽ etc." *Porphyrius de vita Pythagoræ.* Eadem et *Iamblichus de vita Pythagoræ, cap.* XIV. nisi quod pro ἀπέπιμπεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 52. Πλοχμοί θ᾽ οἳ — ἐσφήκωντο.] Hic est fundus verbi σφηκοῦσθαι tropice usurpandi, in quo certatim varieque græci Homerum imitati sunt: quæ res longissimæ notæ materiam præberet, si talibus in rebus copiosi esse vellemus. Sed nec est hujus instituti, nec, ut putamus, talibus rebus onerandæ sunt notæ. Homerus autem duo hoc verbo exprimere voluit, figuram capillorum ita constrictorum, et ipsam constrictionem annulo aureo: quam Virgilius uno verbo *coërcere* exprimere potuit: a qua etiam verbum accepit vim ligandi, constringendi, de qua omnes Lexicographi antiqui. Hinc Aratus, quod vulgo non notatum, dixit nove pro ἐρείδειν, sive de re, de qua alias ἐρείδειν dicit v. 441. 525. ubi vid. Schol. Cæterum ab istis duabus partibus sensus Homerici, varietas usurpandi verbi fluxit. *Ern.*

Ver. 53. Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος] Εὕροις δ᾽ ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη, "Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης," καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ λέξιν μετενηνοχότα παρ᾽ Ὀρφέως ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6.

Ver. 54. ἀναβέβρυχεν] Vide supra ad ν′. 736. et ad α′. 37.

Ver. 58. ἐξετάνυσσ᾽] Ita recte ex uno MS. edidit *Barnesius. Al.* ἐξετάνυσ᾽. Quod penultimam corripit:—νύκτ᾽ ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ, supra π′. 567.

Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λα-
Δηῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες [φύσσει
Πολλὰ μάλ' ἰΰζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,

Talem Panthi filium hastæ-peritia-insignem Euphorbum
Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
Ut vero quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,
Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
Primum, deinde vero sanguinemque et viscera omnia haurit
Dilanians; circum autem hunc canesque virique pastores
Crebro admodum clamant e longinquo, neque animus fert
Contra ire; valde enim pallidus timor occupat:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Contra ire Menelaum gloria-sublimem.
Tunc quidem facile abstulisset inclyta arma Panthoidæ
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,

61 Τις λέων] MS. 62 ἁρπάσει] Id. male. 63 ἐξ] abest edd. A. J. 65 δηίων] MS. vid. not. 66 οὐδ' ἐθέλωσιν] Id.

Ver. 61. ἀλκὶ] Vide supra ad ι'. 299.

Ver. 62. ἁρπάσῃ,] Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 64. αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει] Vide supra ad λ'. 176.

Ver. 65. Δηῶν,] Sic edd. omnes. *Barnesius* commemorat e Cod. Barocc. δηϊῶν, quæ scriptura et aliis in locis in scriptt. et edd. reperitur. Sed MS. Lips. hic habet memorabilem lectionem δηίων, quam antiquam et olim in pluribus Codicibus repertam arguunt Grammatici veteres. Nam Hesychius et Suidas habent ad verbum, et interpretantur διακόπτων, *lacerans:* quam glossam, quo referrent doctissimi editores, non habuerunt. Ego non dubito ad h. l. pertinere, in quo sensus hic locum habet. Cæterum δηίω vel δήω, ut δάω, δαίω, nil aliud est, quam δηόω, quod de lacerante leone vel lupo et alibi dicitur apud Homerum, sed in stabulo, ubi significatio vastandi locum habet. Etiam Etym. M. in δηώσας habet ῥῆμα δηΐω. *Ern.*

'Ανέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Εκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
'Ανδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ 'Αχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος 'Ατρέος υἱὸς,
Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

Viro se-cum-assimulasset Ciconum ductori Mentæ:
Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;
" Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequeris persequens
" Equos Æacidæ bellicosi: illi vero difficiles
" Viris quidem mortalibus domitu, et equitatu,
" Alii saltem, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
" Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthoidem Euphorbum, finemque imposuit impetuosæ fortitudini."
Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:
Hectori vero gravis dolor circumtexit mentem profundam:
Circumspectabant autem deinde per ordines; statim vero animadvertit
Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terra
Jacentem: Fluebat vero sanguis per inflictum vulnus.

67. 69 'Ελθέμεν] F. A. J. male. 80 ἔπεφνεν] F. A. 2. J. male. 82 αὖτις] MS. Ibid. ἄμπονον] Id. F. R. A. J.

Ver. 66. ἰὔζυσιν] Vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 455.

Ver. 72. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 73. εἰσάμενος] Vide supra ad ν'. 45. et ad γ'. 141.

Ver. 78. Ἄλλῳ γ', ἢ 'Αχιλῆϊ] Vide supra ad ν'. 324.

Ibid. ἀθανάτη] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 83. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. φρένας ἀμφὶ μελαίνας·] " Fallitur " — [*Hadrianus Junius*] quod φρένας μελαίνας, sive *nigra præcordia*, pro *prudentiæ* argumento haberi opinatur, ubi " Homerus eas Hectori tribuit. *Il.* ς'. " ver. 83. cum *fortitudinis* sint potius; " neque enim illa, sed ista est Hectoris " laus." *Gataker. in Antoninum*, lib. IV. §. 28. Vide et supra ad α'. 103.

Ver. 85. ἀπαινύμενον] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 86. οὐταμένην ὠτειλήν.] *Al.* οὐταμένης ὠτειλῆς. Cæterum non est hoc ταυ-

Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λα-
Δηῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες [φύσσει
Πολλὰ μάλ' ἰΰζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,

Talem Panthi filium hastæ-peritia-insignem Euphorbum
Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
Ut vero quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,
Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
Primum, deinde vero sanguinemque et viscera omnia haurit
Dilanians; circum autem hunc canesque virique pastores
Crebro admodum clamant e longinquo, neque animus fert
Contra ire; valde enim pallidus timor occupat:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Contra ire Menelaum gloria-sublimem.
Tunc quidem facile abstulisset inclyta arma Panthoidæ
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,

61 Τις λίων] MS. 62 ἁρπάσει] Id. male. 63 ἐξ] abest edd. A. J. 65 δηίων] MS. *vid. not.* 66 οὐδὲ θέλουσι] Id.

Ver. 61. ἀλκὶ] Vide supra ad ι'. 299.

Ver. 62. ἁρπάσῃ,] Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 64. αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει] Vide supra ad λ'. 176.

Ver. 65. Δηῶν,] Sic edd. omnes. *Barnesius* commemorat e Cod. Barocc. δηϊῶν, quæ scriptura et aliis in locis in scriptt. et edd. reperitur. Sed MS. Lips. hic habet memorabilem lectionem δηίων, quam antiquam et olim in pluribus Codicibus repertam arguunt Grammatici veteres. Nam Hesychius et Suidas habent ad verbum, et interpretantur διακόπτων, *lacerans:* quam glossam, quo referrent doctissimi editores, non habuerunt. Ego non dubito ad h. l. pertinere, in quo sensus hic locum habet. Cæterum δηίω vel δῄω, ut δάω, δαίω, nil aliud est, quam δηόω, quod de lacerante leone vel lupo et alibi dicitur apud Homerum, sed in stabulo, ubi significatio vastandi locum habet. Etiam Etym. M. in δηώσας habet ῥῆμα δηΐω. *Ern.*

'Ανέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Εκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
"Ιππυς Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
'Ανδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
"Αλλῳ γ', ἢ 'Αχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος 'Ατρέος υἱὸς,
Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θύριδος ἀλκῆς.
"Ως εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
"Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' ἐταμένην ὠτειλήν.

Viro se-cum-assimulasset Ciconum ductori Mentæ:
Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;
" Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequeris persequens
" Equos Æacidæ bellicosi: illi vero difficiles
" Viris quidem mortalibus domitu, et equitatu,
" Alii saltem, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
" Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthoidem Euphorbum, finemque imposuit impetuosæ fortitudini."
Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:
Hectori vero gravis dolor circumtexit mentem profundam:
Circumspectabant autem deinde per ordines; statim vero animadvertit
Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terra
Jacentem: Fluebat vero sanguis per inflictum vulnus.

67. 69 'Ελθίμεν] F. A. J. male. 80 ἔπεφνεν] F. A. 2. J. male. 82 αὖτις] MS. Ibid. ἀνπόνον] Id. F. R. A. J.

Ver. 66. ἐΰζυγον] Vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 455.

Ver. 72. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 73. εἰσάμενος] Vide supra ad ν'. 45. et ad γ'. 141.

Ver. 78. "Αλλῳ γ', ἢ 'Αχιλῆϊ] Vide supra ad ν'. 324.

Ibid. ἀθανάτη] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 83. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. φρένας ἀμφὶ μελαίνας·] " Fallitur " — [Hadrianus Junius] quod φρένας μελαίνας, sive *nigra præcordia*, pro *prudentiæ* argumento haberi opinatur, ubi " Homerus eas Hectori tribuit. *Il.* ρ'. " ver. 83. cum *fortitudinis* sint potius; " neque enim illa, sed ista est Hectoris " laus." *Gataker. in Antoninum*, lib. IV. §. 28. Vide et supra ad α'. 103.

Ver. 85. ἀπαινύμενον] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 86. οὐταμένην ὠτειλήν.] *Al.* οὐταμένης ὠτειλῆς. Cæterum non est hoc ταυ-

Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο
Ἀσβέστῳ· ὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθεὶς, μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει, πρὸς δαίμονα, φωτὶ μάχεσθαι,

Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære,
Acutum clamans, flammæ similis Vulcani
Inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutum vociferans:
Ingemiscens vero *is* dixit ad suum magnum animum;
" Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
" Patroclumque, qui jacet meum propter hic honorem;
" *Vereor*, ne quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
" Si vero cum Hectore solus et Trojanis pugnem
" Præ-verecundia-*fuga*, *metuo* ne qua me circumveniant unum multi:
" Trojanos enim huc omnes adducit pugnam-expedite-ciens Hector.
" Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
" Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,

89 λάθ'] MS. 90 hinc usque ad v. 167. defuit MS. sed versus scripti sunt in extremo Codice. Hinc initium recentioris manus.

πολέγει, sed *vulnus cominus inflictum* denotat.

> Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
> Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας.
> Supra ver. 47.

Οἱ νεώτεροι ὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τῦ "οὐτά-"σαι" καὶ "βαλεῖν." Ὅμηρος δὲ "οὐτάσαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τῦ συνεγγὺς τρῶσαι, "βαλεῖν" δὲ τὸ πόῤῥωθεν. *Schol. ad Euripid. Hippolyt.* 684. Vide et supra ad γ'. 540. *Clark.* Cæterum pro ἔῤῥιψε Eustath. habet ἔῤῥει.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληγὼς,] Vide supra ad β'. 222. et 314.

Ibid. εἴκελος] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius. Al.* ἴκελος· Minus recte. Vide supra ad ν'. 53.

Ver. 89. Ἀσβέστῳ· ὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος] Edidit *Barnesius* ex conjectura, Ἀσβέστῳ ὐδ' υἷα λάθ' Ἀτρέος. Dubitari tamen potest, annon *media* vocis "Ἀσβέστῳ" hoc in loco corripiatur. Vide supra ad β'. 537. *Clark.* Sic π'. 857. habuimus ἀνδροτῆτα prima brevi, quod etiam durius, quam in hoc verbo, in quo utraque consona ad sequentem syllabam pertinet. Sed tamen prope malim Barnesium sequi, cum ejus correctionis ex parte auctor sit MS. Lips. qui habet quidem υἱὸν, sed λάθ'. *Ern.*

Ver. 91. καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 95. μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει] *Henricus Ste-*

Ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῷ μ' ὄυτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δέ πυ Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων ςίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐντροπαλιζόμενος· ὥςτε λῖς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ ςαθμοῖο δίωνται

" Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:
" Ideo mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit
" Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnat.
" Sicubi vel Ajacem prælio strenuum audire-potuero,
" Ambo tum reversi reminisceremur pugnæ,
" Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum
" In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala sane melius esset."
Dum is hæc versabat in mente et in animo,
Interea Troüm ordines supervenerunt; præibat autem Hector.
Hic vero retrocessit, reliquitque mortuum
Subinde-se-convertens; ut leo bene-barbatus,
Quem canesque et viri e stabulo abigunt

91 ἐγὼ] MS. 96 κορυθαιόλος] R. ut alibi. 98 Ὅππότ' — ἐθέλῃ] MS.

phanus legendum conjicit; — μήπως με περιστείωσ' ἔνα πολλοὶ, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ· Ut scilicet vox "ἄγῃ" ad μήπως referatur.

Ibid. περιστείωσ'] *Al.* περιστιχόωσ'.

Ver. 96. κορυθαίολος]. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 98. ἐθέλει,] *Al.* ἐθέλῃ. *Clark.* Πρὸς δαίμονα, est *adverso deo, invito deo,* ἐναντιωθέντος θεῦ. Sic est etiam paullo post v. 104. *Ern.*

Ver. 99. Ὃν κε θεὸς τιμᾷ,] Post hunc versum inserit *Barnesius,* nulla satis idonea auctoritate:

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ', ὅς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Vide supra ad λ'. 542.

Ver. 102. βοὴν ἀγαθοῖο] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 104. περ, εἴ] Qua ratione, περ, hic producatur; item ultimæ vocum, Ἐντροπαλιζόμενος· et ὥςτε, ver. 109. et παριστάμενος, ver. 119. vide supra ad α'. 51.

Ver. 106. Ἕως ὁ] Pronunciabatur ὥσω, vel ὥσε. Vide supra ad ο'. 539.

Ibid. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,] Virgil.

—— mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'] Vide supra ad ἑ. 540. Male *Barnesius,* Τοφρά δ'.

Ibid. ἄρ'] *Ut solitus est.*

Ver. 110. Ὃν ῥα] *Quem scilicet* —.

Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,

Contis et clamore: ejus autem in præcordiis forte cor
Cohorrescit, invitusque *is* abit a caula:
Sic a Patroclo discessit flavus Menelaus.
Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,
Circumspectando-quærens Ajacem magnum Telamonium filium:
Hunc autem perquam celeriter advertit pugnæ ab lævam totius,
Confirmantem socios, et concitantem ad pugnam;
Divinitus enim iis terrorem immiserat Phœbus Apollo:
Perrexit autem currere, et statim astans verbum dixit;
"Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi*
"Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus
"Nudum: arma autem habet expedite-pugnam-ciens Hector."
Sic dixit; Ajaci vero bellicoso animum commovit:
Processit autem per primos-pugnatores, simulque flavus Menelaus.
Hector quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,

111 ἐνὶ φρεσὶν] MS. edd. vett. præter T. Non est de nihilo hic consensus. Videntur legisse τὸ δ' ἐνὶ φρ. 112 μεσαύλοιο] MS. F. A. J. 117 ἑταίρους] F. A. J. R. 118 φόβον] abest MS.

Ver. 111. τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται,] Sic apud *Hesiodum:*
——— ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. ver. 357.

Ver. 117. Θαρσύνονθ'] Vide supra ad ν'. 823. et ad α'. 338.

Ibid. ἐποτρύνοντα] Vide supra ad ν'. 44.

Ver. 123. Αἴαντι δὲ] Qua ratione, Αἴαντι, hic ultimam producat; item ἐπακτῆρες, ver. 135. et Ἕκτορ, ver. 142. et πτολιεῖ, ver. 152. et Πάτροκλον, ver. 159. et μιν, ver. 161. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 130. ἰδὼν δ' ὄγε] Vide supra ad γ'. 409.

"Ελχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
"Εκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων·
'Ες δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄςυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἱςήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·
"Ωι ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
"Ανδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
"Ως Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
'Ατρείδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἱςήκει, μέγα πένθος ἐνὶ ςήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

Trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
Ajax autem prope venit, gestans scutum, tanquam turrim.
Hector vero retro in turbam abiens recedebat sociorum;
In currum autem concito-nisu-ascendit: deditque ille arma pulchra
Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut-essent ipsi.
Ajax vero Menœtiadæ scuto lato obtento,
Constitit, tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:
Cui scymnos ducenti occurrerint in sylva
Viri venatores, hic autem præ robore truces-oculos volvit,
Totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens:
Sic Ajax Patroclum heroëm circumiens-protegebat.
Atrides autem ex-altera-parte, bellicosus Menelaus,
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,

121 περὶ 'Αχ.] A. 2. 3. J. 122 τάγ' ἔχε, omisso τεύχε'] MS. 127 ἐρυσάμενος] MS. Ibid. δοίη] R. 131 αὐτῇ] A. 1. 133 'Εςήκει] MS. mox abest τε. 135 βλεμεαίνων] F. A. J. T. male. 136 ὄσε] MS.

Ver. 133.— 137. — 139. Εἱςήκει, — βεβήκει. — Εἱςήκει,] Vide supra ad Γ. 434. 492. et ad α'. 37.

Ibid. ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·] 'Ο δὲ 'Ομηρικὸς λέων — ὅν ῥά τε.

Νήπια τέκνα ἄγοντα συναντήσονται ἐν ὕλῃ
"Ανδρες ἐπακτῆρες, ὁ δὲ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων,

ἆρα οὐχ ὅμοιός ἐςι διανοουμένῳ πρὸς τοὺς κυνηγοὺς σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοςοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δειλὰ ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ ῥᾴθυμα, etc. *Plutarch. de Amore prolis.*

Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
Φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσης
Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεϊ τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,

Hectorem torve intuitus gravi objurgavit sermone;
" Hector, forma præstantissime, a bellica sane virtute longe abes:
" Certe te sine causa fama bona tenet, fugax cum-sis.
" Considera nunc, quomodo civitatem et urbem servare-possis
" Solus cum populis, qui in Ilio nati sunt:
" Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danaïs
" Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit
" Pugnare hostibus cum viris indesinenter usque.
" Quomodo tu deteriorem virum servaveris in turba,
" Improbe; cum Sarpedonem simul hospitem et socium
" Reliquisti Argivis capturam et prædam fieri:
" Qui magno commodo fuit urbique et ipsi tibi,
" Vivus existens: nunc vero non ab eo arcere canes sustinuisti.
" Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,

142 Ἕκτορ δ' εἶδος] A. J. T. δ' insertum versus fulciendi causa, Barnesius edidit Ἕκτωρ quod ferri potest: sed non est necessarium. Τὸ ρ duplicari potest pronunciando. 147 ἧι] T. recte, quia versus sequens incipit a consona. 148 δηΐοισιν] R. male. 149 σοὶ χείρονα] MS.

Ver. 134. συναντήσονται] *Al.* συναντήσωνται.

Ibid. ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 137. περὶ Πατρόκλῳ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ver. 142. ἐδεύεο·] Pronunciabatur ἐδεύε, vel ἐδεύευ· quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 147. πτόλιος· ἐπεὶ] Edidit *Barnesius*, πτόλεως· ἐπεί. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρνασθαι] *Quippe haud* ei *gratia fuerit tributa, qui pugnaverit*, etc.

Ver. 151. Ἀργείοισιν ἕλωρ] Cod. *Harleian.* οἰωνοῖσι ἕλωρ.

Ver. 157. οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἴσω τῦ πο-

Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο·
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειὼς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ,
Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.

" *Suadeo*, domum ire: Trojæ vero manifesta-aderit gravis pernicies.
" Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset
" Intrepida, qualis viros subit, qui pro patria
" Adversus hostes laborem et certamen suscipiunt;
" Statim Patroclum traheremus in Ilium.
" Quod si ille ad urbem magnam Priami regis
" Ascendisset mortuus, et ipsum traxissemus e pugna;
" Illico certe Argivi Sarpedonis arma pulchra
" *Hoc* pretio-redderent, et ipsum duceremus in Ilium:
" Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longe fortissimus
" Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli.
" Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti
" Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,
" Neque ex-adverso pugnare: te nempe fortior est."

152 *ὅς τις*] MS. 154 *ἐπιπείσεται*] A. 157 *εἰσέρχεται*] MS. edd. vett. præter T. 161 *γε χάρμης*] F. A. 1. R. *χάρμῃ*] MS. Gl. *πολέμῳ*. 168 *μάχεσθαι*] MS. v. ad 178.

λιτικοῦ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη, καὶ φεύγουσα τὸ ταρακτικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικὸν, ὡς εἴρηται· τῇ μέν τοι διαβεβαίου φρόνημα καὶ " μένος πολυθαρσὲς ἐνέστω Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐπέρχεται, οἳ περὶ πάτρης Ἀνδράσι δυσμενέεσσι" καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀντερείδουσι καὶ διαμάχονται. *Plutarch.* Πολιτ. *παραγγέλμ.* Horatius:

Non ille pro caris amicis,
Aut patria timidus perire.

Carm. Lib. IV. Od. 9. ver. 51.

Ibid. *ἐσέρχεται*,] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, *ἐπέρχεται*.

Ver. 158. *δῆριν ἔθεντο*·] *δῆριν ἔχουσιν*· MS. *Cantab*. a *Barnesio*. item MSS. *Vatican*. et *Harleian*. a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 164. *πέφατ'*] Postulat Temporum ratio, ut vox " *πέφατ'* " hoc in loco non

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος Αἰγιόχοιο,
Ὅςτε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Hunc autem torve intuitus allocutus est expedite-pugnam-ciens Hector;
" Glauce, curnam tu talis existens superbe locutus es?
" O amice, putabam equidem te prudentia superare cæteros
" Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:
" Nunc vero tuam reprehendo omnino mentem, cum ita dixisti;
" Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.
" Nequaquam ego horrui pugnam, neque strepitum equorum;
" Sed semper Jovis validius consilium Ægiochi,
" Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam
" Facile: alias et ipse excitat ad pugnam.
" Sed age huc adsis, amice, prope me sta, et aspice opus:
" An tota-die ignavus ero, ut dicis;
" An aliquem etiam Danaorum, bellica licet virtute promptissimum,
" Reprimam a defensione Patrocli mortui."

171 ὦ πόποι] R. 175 ἐγὼ] F. A. J. 178 μαχέσσασθαι] MS. Sic voluit dare v. 168.

πέφατο, sed πέφαται intelligatur; eliso nempe " αι," ut *Il.* μ'. 68.

——————— ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν.

Item δ'. 235.

——————— Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.

Et ver. 271.

Ἔσσετ', ἐπεὶ ———————.

Sic infra ver. 689. hujus libri;

——— πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν.

Vide supra ad β'. 137. et ad α'. 37. Cæterum Codex *Vaticanus* hic legit πέφνετ'. *Clark.* Sic accepit Pseudo-did. πέφαται, νῦν ἀνῄρηται. *Ern.*

Ver. 170. et 173. ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Quod perinde est.

Ver. 171. Ὦ πέπον,] *Al.* πόποι.

Ibid. Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον,

Ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.

Plutarch. πολιτικὰ παραγγέλμ.

Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστὼν,
Οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν·
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε

Sic locutus, Trojanos hortabatur altum clamans;
"Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
"Viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis:
"Dum ego Achillis eximii arma induam,
"Pulchra, quibus Patroclum fortem spoliavi interfectum."
Sic quidem locutus abiit pugnam-expedite-ciens Hector
Ardenti e prælio: currens autem assecutus est socios
Cito admodum, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus insequutus,
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Stans vero seorsum a prælio lachrymoso, arma mutabat:
Ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram,
Trojanis bellicosis; ipse vero immortalia arma induebat
Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites
Patri caro dederant: Is autem suo filio præbuit

185 Φίλοι] abest MS. 188 κορυθαιόλος] F. R. A. J. 196 ὄπασσε] MS.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην,— Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς] Cod. *Harleian.* Οὔτι ἐγὼν ἔρριγα ——. Virgil.

—— non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis.
Æn. XII. 894.

Ibid. ἔρριγα] Vide supra ad β'. 514.

Ver. 176. Ἀλλ' αἰεί γε] Ita *Barnesius:* Quam lectionem et probat *Henr. Stephanus.* Vide supra ad π'. 688. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid. Αἰγιόχοιο,] *Al.* ἠέ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἠέ περ ἀνδρός.

Ver. 178. ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] Vide supra ad π'. 689. 690.

Ver. 181. μέγα] Cod. *Harleian.* μάλα.

Ibid. μεμαῶτα,] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 186. Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος] Virgil.

Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudetque potitus
Æn. X. 500.

Ver. 187. Πατρόκλοιο βίην] Vide supra ad ν'. 758.

Ver. 191. Πηλείδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Γηρᾶς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δεῖλ', οὐδέ τι τοὶ θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
Ὃς δή τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε, κρατερόν τε·
Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
Εἷλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
Τῶν ποινήν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι
Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης

Jam senex: sed non filius in armis patris ad senectutem pervenit.
Illum vero ut seorsum vidit nubes-cogens Jupiter
Armis Pelidæ armari divini,
Quassans utique caput ad suum locutus est animum;
" Ah miser, haudquaquam tibi mors in animo est,
" Quæ jam te prope est: tu vero immortalia arma induis
" Viri fortissimi, quem tremunt et alii:
" Hujus jam socium interfecisti mitemque, fortemque;
" Arma autem contumeliose a capiteque et humeris,
" Abstulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo,
" Ejus compensationem, quod tibi haudquaquam e pugna reverso
" Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ."
Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius.
Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit vero eum Mars

198 ἴδε] MS. bene. 202 Ὡς δὴ] Id. male. mox εἶσι pro ἐστὶ, quod Gl. interpr. πορεύεται. 203 τὸν τρομ. sine τε] MS. 206 εἷλες] F. A. J. mox

Ver. 192. μάχης πολυδακρύτου,] Virgil. ——lachrymabile bellum. Æn. VII. 604.

Ver. 196. ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ] Qua ratione, et ἔπορον, et ἄρα, hic ultimam producant; item ἐποιχόμενος, ver. 215. et τι, ver. 217. et Αἴαντος, ver. 235. vide supra ad α'. 51.

Ver. 198. οὖν] *Ut dictum est*, — ver. 192.

Ibid. ἀπάνευθεν] Vide supra ad α'. 349.

Ibid. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη,] Virgil. Ille caput quassans.—— Æn. XII. 89.

Ver. 206. Εἷλευ·] *Al.* Εἷλες.

Ver. 209. κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι] Vide supra ad α'. 528.

Ibid. Κρονίων.] Vide supra ad α'. 397.

Ver. 210. Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε'] *Hectori autem apta erant arma.* Sic supra γ'. 333.

———————— ἥρμοσε δ' αὐτῷ.

Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτὲς ἐπικέρες
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμε Πηλείωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαςον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀςεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιςήν·
Τὲς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικέρων,
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, ἐδὲ χατίζων,
Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαςον·
Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχες καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·

Horrendus bellicus; impletaque sunt ei membra intus
Vigoris et roboris: Ad inclytos autem socios
Ivit magno clamore: *Achilli* vero similis videbatur ipsis omnibus,
Armis resplendens magnanimi Pelidæ.
Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
Mesthlemque, Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque,
Asteropæumque, Disenoraque, Hippothoumque,
Phorcynque, Chromiumque, et Ennomum augurem:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;
" Audite, innumeræ copiæ circumcirca-habitantium sociorum;
" Non enim ego multitudinem quærens, neque egens *ea*,
" Huc e vestris urbibus excivi quemque;
" Sed ut mihi Trojanorum uxores et infantes liberos
" Promptis-animis defenderetis bellicosis ab Achivis:

γε abest MS. 209 κυανέῃσιν] MS. 213 σφιν πᾶσι] Id. 219 Totus versus abest MS. et commode abest. 224 ἀπ' Ἀχ.] A. 2. 3. J.

Item infra τ'. 385.

Πειρήθη δ' ἓο αὐτῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε ———.

Atque hoc modo accipit *Eustathius* in Comment. ad ver. 142. Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχεα ἐπὶ χροΐ, τετέςι προςηρμόσθησαν—. Aliter tamen explicare videntur Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, a *Tho. Bentleio* communicata; Τὸν Δία ἀκυρίως ἁρμόσαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἕκτορι,] ὁ τὰ ὅπλα συγκαθίσαι· ὁ γὰρ Ἀχιλλεῦ ὁ Ἕκτωρ ἰσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων·] Vide supra ad Γ'. 456.

Ver. 215—219. Ὤτρυνεν δὲ — Τὲς ὅγ' ἐποτρύνων,] Vide supra ad ν'. 44.

Ver. 216. Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,] Virgil,

——— Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque. *Æn.* VI. 483.

Ibid. Θερσίλοχόν τε,] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ver. 217. Δεισήνορά θ',] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*. *Al.* Δυσήνορά θ'.

Τὰ φρονέων, δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
Λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
Ἠὲ σαωθήτω· ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
Ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
Ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
Ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

" Hæc in-animo-habens, donis-præbendis exhaurio et commeatu
" Populos, vestrumque cujusque animum recreo.
" Idcirco aliquis nunc recta conversus, aut pereat,
" Aut salvus sit: hoc enim belli commercium.
" Quicunque vero Patroclum, mortuum licet, tamen
" Trojanos ad equûm-domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax;
" *Illi* dimidium exuviarum tribuam, dimidium vero ipse
" Habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi."
Sic dixit: Illi vero recta in Danaos magna-mole ferebantur,
Hastis elevatis; admodum autem ipsis sperabat animus
Mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio:
Stulti; certe multis super ipso animam abstulit.
Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum;

229 τεθνειῶτα] MS. 230 ἐρύσῃ, εἴξῃ] Id. 231 ἥμισυ τῷ ἐνάρων] *huic ego dimidia spolia*, F. A. J. quod haud dubie verum est. τῷ opponitur αὐτός· et est hæc forma ὅς κε — τῷ usitata Homero. 232 ἔσσεν] MS. 234 μάλα γάρ σφιν ἔλπετο] Id. sed aut ἐέλπετο, aut ἤλπετο latet in ἔλπετο. nam tribus modis hæc scriptura MSS. legi potest. 236 πολλέσιν] MS.

Ver. 227. ἢ ἀπολέσθω, Ἠὲ σαωθήτω·] Horat.

— aut cita mors venit, aut victoria læta.

Sermon. lib. I. *Eclog.* 1, 8.

Ver. 228. ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.] *Hic est lusus belli.* Horat.

Nimis longo satiate ludo. *Carm.* I. 2, 37.

sive: *Hæ sunt belli vices.* *Ern.*

Ver. 229. τεθνειῶτα] Vide supra ad ζ'. 46.

Ver. 230. ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ] *Al.* ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ.

Ver. 233. βρίσαντες] Vide supra ad ν'. 343.

Ver. 234. μάλα δέ σφισιν ἔλπετο] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφιν ἔλπετο. Unde fortasse legendum, μάλα δέ σφιν ἐέλπετο.

Ver. 237—246. βοὴν ἀγαθὸν — βοὴν ἀγαθός] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 240. et 242. δείδια,] Vide supra ad ζ'. 481. et ad α'. 37.

Ver. 241. τάχα Τρώων κορέει κύνας, ἠδ' οἰωνούς,] Virgil.

Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, ὐκέτι νῶϊ
Ἔλπομαι αὐτώ περ νοςησέμεν ἐκ πολέμοιο.
Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνὺς,
Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δείδια, μήτι πάθῃσι,
Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ἀλλ' ἄγ', ἀριςῆας Δαναῶν κάλει, ἤντις ἀκέσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνεσιν, καὶ σημαίνεσιν ἕκαςος

" O amice, o Menelaë, Jovis-alumne, haud jam nos
" Spero vel ipsos redituros e prælio.
" Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli,
" Qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites,
" Quantum meo capiti metuo, ne quid *gravius* patiatur,
" Et tuo; prælii enim nubes omnia contegit,
" Hector: nobis vero manifestus-imminet gravis interitus.
" Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit."
Sic dixit: neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:
Vociferatus autem est alta-voce Danaos inclamans;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Qui juxta Atridem Agamemnonem et Menelaum,
" Publice-præbitum-*vinum* bibunt, et imperant singuli

Ibid. ἀπῆρα] A. 2. 3. 239. νοςτήσαιμεν] MS. male. 240 περιδείδια] R. ut 242. 241 κορέει] MS. F. A. J. quod ferri potest. 243 περίπαντα] F. A. J. 244 ἡμῖν αὐτ'] Edd. vett. præter R. 247 ἤϋσε] Edd. vett. recte. 429 Ἀτρείδης] MS. F. R. A. J. quod verum est. Sic et laudat Schol. Eurip. ad Alcest. 588. et Pseudo-did. Ἀτρειδησ'. 250 πίνεσι] MS. recte.

Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis,
Alitibusque jaces!—— *Æn.* IX. 485.

Ibid. κορέσει] *Al.* κορέσῃ.
Ver. 243. ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκτωρ] *Pindar.*

Μάντιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.
Nemeor. Od. X. 16.

———— obrutus undique telis
Æneas, nubem belli, dum detonet, omnem
Sustinet.———— *Æn.* X. 808.

Ver. 248. 249. 250. Ὦ φίλοι, — Οἵτε — Δήμια πίνεσιν,] *Euripides:*

Τάγας πολυμηλοτάταν
Ἑστίαν οἰκεῖς ————.
Πόντιον τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
Ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.
Alcest. ver. 588.

Ἔστι δὲ μετάβασις προσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον οἷον παρ' Ὁμήρῳ, "Ὦ φίλοι, οἳ παρ' "Ἀτρείδαις δήμια πίνεσιν." *Schol.* ibid.

Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐςὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαςον
Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.

"Copiis; a Jove autem honor et gloria sequitur.
"Difficile vero mihi est despicere unumquemque
"Ducum: tantum enim certamen pugnæ ardet.
"Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo,
"Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri."
Sic dixit: confestim autem exaudiit Oïlei *filius* velox Ajax;
Primusque obvius prodiit, currens per prælium.
Hunc vero post Idomeneus et armiger Idomenei
Meriones, par Marti homicidæ.
Cæterorum vero quisnam sua mente nomina dicere posset,
Quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum?
Trojani vero priores *in eos* impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hector.

252 διασκοπιάασθαι] Id. 255 κυσὶ] Id. bene. 260 κι] MS. κιν] Melius edd. vett. præter R. Ibid. ὄνομα τ'] A. 1. 3. vitiose.

Ver. 249. παρ' Ἀτρείδῃ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,] Cod. *Harleian.* παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. Quæ et proba Lectio. *Clark.* Immo vid. Var. Lect.

Ver. 250. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος] Cod. *Harleian.* καὶ σημαίνουσιν ἕκαςα.

Ver. 251. ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ]

Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι ——. *Iliad.* β'. 197.

Ver. 252. ἕκαστον] Cod. *Harleian.* et hic legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibidem inedita ἕκαςα ἀξιώματα.

Ver. 253. δέδηεν.] Vide supra ad ν'. 736.

Ver. 259. ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.] Vide supra ad β'. 627. et 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,] Ita ex conjectura edidit *Barnesius. Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴπῃ. Codex usus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴπῃ. Quæ fortasse est vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων "τίς ἂν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262. ἄρ'] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι] "Porphyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, olim "penes doctissimum Is. Vossium, observat Solonem, qui in reliquis omnibus "Homeri poëma fuerat æmulatus, cum "ad hunc versum pervenisset, illius et "duorum sequentium, quibus de hisce "Nili ostiis a Poëta agitur, admiratione "motum, combussisse sua Poëmata. Idem "quoque fecisse Platonem. Id vero haud "prætereundum videbatur, quod alibi "haud putem legi." *Ezech. Spanhem. Notæ in Nubes Aristoph. ad* ver. 271.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσι κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ'· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
Ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·

Ut autem cum in ostiis a-Jove-fluentis fluvii
Fremit ingens fluctus adversus *ejus* fluentum, circumque extrema
Littora clamant, eructato mari extra:
Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
Septi scutis æratis: illis autem
Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel antea,
Dum, vivus existens, famulus erat Æacidæ:
Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri
Trojanis; ideoque eum ut-defenderent excitavit socios.
Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:

264 Βίβρυχε] MS. F. A. J. R. bene. 268 σάκεσι] F. A. J. R. σφι] MS. utrumque recte. 269 λαμπρῇσιν] T. male. 270 ἔχθηρε] MS.

Clark. Eadem Victorius narrat e Scholiis MS. Homericis Var. Lect. XXXVI. 13. *Ern.*

Ibid. διϊπετέος] Vide supra ad π'. 174.

Ver 264. Βέβρυχεν] Vide supra ad α'. 37.

Ibid. ποτὶ ῥόον,] ποτιῤῥόον. Cod. a *Th. Bentleio* collati.

Ibid. ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·] *Al.* ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν. Virgil.

——— et scopulis illisa reclamant
Æquora. ——— *Georgic.* III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, Τὸ δὲ, " Ἠϊόνες βοόωσιν," πάνυ τί φασιν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τοῦ κατὰ θάλασσαν ἤχου πλέον τῶν ἄλλων. Similiter et *Dionysius Halicarnassensis:* Οἱ χαριέστατοι ποιητῶν — τὰ μὲν αὐτοί τι κατασκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραστῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσι· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος. Ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνειν βουλόμενος ἦχον· " Ἠϊόνες βοόωσιν," ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω. Περὶ συνθέσεως. §. 15. Quod siquis pro Ἠϊόνες βοόωσιν, Ἠϊόνες κράζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρεῖσθαι. — τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Ut recte observavit *Aristoteles, Poëtic.* cap. 22. *Clark.* Vid. de hoc versu etiam Cuperum Apoth. Hom. p. 120. *Ern.*

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'·]

Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συῒ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἤτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
Ἱππόθοος ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,

Mortuo vero *illi* derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet;
Sed cadaver trahebant; haud diu vero ab illo neque Achivi
Abfuturi erant: admodum enim illos celeriter convertit
Ajax, qui superabat quidem forma, superabat et factis
Cæteros Danaos, post eximium Pelidem:
Recta autem perrupit per primos-pugnatores, sui similis vi
Apro, qui in montibus canes florentesque-ætate juvenes
Facile dissipat, se subito-impetu-convertens per fruticeta:
Sic filius Telamonis præclari illustris Ajax,
Facile aggressus Troüm dissipavit phalangas,
Qui Patroclum circumdederant, sperabantque maxime
Urbem ad suam trahere, et gloriam reportare.
Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius,
Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,

278 Ἀπίσσεσθαι] F. A. J. R. 283 ἐνδίως σχίδασεν] MS. E priori verbo nihil extrico. ἐκίδασεν etiam F. A. J. ἕλκε] MS.

Τόσσῃ ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· Cod. *Cantab.* et *Oxon.* a *Barnesio*, item Cod. *Vatican.* *Tho. Bentleio*, collati.

Ver. 267. Ἔσταν] Vide supra ad μ'. 55.

Ver. 272. Μίσησεν etc.] Neutraliter accipiendum verbum: *Non placebat ipsi, Patroclum canibus prædam fieri.* Add. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 273. τοῦ καί οἱ] *Al.* τοῦ κέν οἱ.

Ver. 274. Τρῶες ἑλίκωπας] Qua ratione, Τρῶες, hic ultimam producat; item νέκυν, ver. 277. et μὲν, ver. 279. et σφέτερον, ver. 287. vide supra ad α'. 51.

Ver. 278. σφέας ὦκ'] Pronunciabatur σφᾶς. Nam σφέας ultimam producit.

Ver. 281. εἴκελος] Vide supra ad ver. 88. *Al.* ἴκελος.

Ver. 283. 285. ἑλιξάμενος — μετεισάμε-

Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·

Ligatum loro ad malleolum circa tendines,
Hectori et Trojanis gratificans: Repente autem ipsi
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet.
Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
Percussit cominus, galeam per æneis-munitam-malis:
Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspide,
Percussa hastaque magna et manu robusta:
Cerebrum vero, ubi hastile-spiculo-induitur, prosiliebat ex vulnere,
Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: e manibus vero is
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
Longe a Larissa glebosa; neque parentibus
Nutritia caris reddidit, brevis autem ei ætas
Fuit, Ajacis magnanimi hasta domito.
Hector vero in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti:

291 τάχα δὲ] A. 2. 3. J. 292 ἱεμένῳ] MS. 295 κόρυς] abest MS. 302 θρέπτα] MS. F. A. J. vid. ad Ψ'. 478.

νος] Vide supra ad π'. 594. et ad ν'. 90. et 168.

Ver. 290. ἀμφὶ τένοντας,] Al. ἀμφὶ τένοντε.

Ver. 292. ἱεμένων περ.] Al. ἱεμένῳ περ. Uti in Vulgatis scriptum est supra ε'. 452.

Ver. 296. Πληγεῖσ'] Vide supra ad γ'. 31.

Ibid. τε μεγάλῳ] Qua ratione τε hic producatur; item πόδα, ver. 299. et μεγάθυμον, etiam extra cæsuram, ver. 306. et ὅς, ver. 324. et πίνεϊ, ver. 329. vide supra ad α'. 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις·] Virgil.

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento.
Æn. X. 416.

'Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,

Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululum: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
Phocensium longe fortissimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans:
Hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema
Cuspis ærea prope summum humerum evasit:
Fragorem vero edidit cadens, sonitumque-dedere arma super ipso.
Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phænopis filium,
Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans-hausit: ille vero in pulverem lapsus, prehendit terram palma.
Cesserunt autem retro primique-pugnatores et illustris Hector:
Argivi autem altum clamarunt, traxeruntque mortuos,

306 μεγαθύμου] MS. 308 ἀνδράσσιν] A. 1. 2. R. T. 309 τὸν βάλεν] MS. 318 λύον τι δὲ] Id. An voluit dare λύον δέ τι.

Ver. 298. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque e manibus* —.

Ver. 301. οὐδὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε,] Sic apud *Hesiodum:*

——— οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 185.

Ver. 302. Θρέπτρα] *Al.* Θρέπτα. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 304. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140. 309. 314.

Ver. 305. ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν'. 404.

Ver. 306. μεγάθυμον] *Al.* μεγαθύμου. *Clark.* Μεγαθύμου habent MS. Lips. et alius apud Barnes. recepit *Barnesius.* Versus quidem quomodo in altera lectione constet, non apparet. *Ern.*

Ibid. Ἰφίτου υἱὸν,] Vide supra ad β'. 518.

Ver. 308. ἄνδρεσσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*, quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἀνδράσσιν. *Clark.* Ἄνδρεσσιν habet etiam MS. Lips. item edd. Fl. et A. 3. in qua tamen mera correctio est. Non hic nec Barnes. nec Clark. Florentinam inspexere. *Ern.*

Ver. 311. Δούπησεν δὲ — ἀράβησε] Vide supra ad ν'. 181.

Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰςανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὄτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς,
Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προςέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·

Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris.
Tum vero prorsus Trojani, bellicosis acti ab Achivis,
In Ilium ascendissent, præ ignavia *sua* domiti;
Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,
Fortitudine et robore proprio: verum ipse Apollo
Æneam instigavit, corpore Periphanti similis,
Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem
Præconem-agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus:
Huic se-cum-assimulasset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo;
" Ænea, quo pacto etiam invito deo servare possetis
" Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
" Fortitudineque roboreque confisos, virtuteque,
" Multitudineque sua, et immotas-pavore copias habentes:

324 Κήρυκ'] T. vid. not. 327 θεῶν] F. A. J. male. Hesych. jungit ὑπέρθεον, ὑπὲρ τὸ θεῖον, ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην.

Ver. 315. ἐν κονίῃσι] Vide supra ad ν'. 508.

Ibid. ἦλι γαῖαν ἀγοστῷ.] Vide supra ad λ'. 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,] Ita recte edidit *Barnesius*. Vide supra ad δ'. 506. *Al.* Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 323. Περίφαντι ἐοικὼς,] Vide supra ad ξ'. 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ,] Ita Codd. omnes. Pronunciabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, quo modo et edidit *Barnesius:* Nam Κήρυκι mediam semper producit. *Clark.* Nempe in antiquioribus libris elidendæ vocales tamen scribebantur: cujus rationis innumerabilia in MSS. etiamnum exempla. Sat multa etiam a nobis jam e MS. Homeri notata sunt. Imitandus igitur erat *Barnesius*. Quanquam sic jam dedit Turnebus et post eum alii. *Ern.*

Ver. 326. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ'. 389.

Ver. 327. καὶ ὑπὲρ θεὸν] *Etiam invito Deo*, non refertur ad εἰρύσαισθε (sensus enim plane contrarius existeret,) sed ad latentem in verbis εἰρύσαισθε Ἴλιον sensum,

Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, ἐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικέρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάῤῥοθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μήδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον ἔτασε δερὶ,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.

"Nobis vero Jupiter quidem potius annuit, quam Danais,
"Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodum, neque pugnatis."
Sic dixit: Æneas autem longe-jaculantem Apollinem
Agnovit coram intuitus: magna autem voce Hectorem allocutus est clamans;
"Hectorque, et cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,
"Dedecus quidem nunc hoc *est nos* bellicosis *actos* ab Achivis
"In Ilium ascendere per ignaviam domitos.
"Verum enim et jam aliquis ait deorum, mihi prope astans,
"Jovem summum consiliarium in pugna auxiliatorem esse:
"Ideo recta in Danaos eamus, neque illi quieti saltem
"Patroclum navibus admoverint mortuum."
Sic dixit: et multo ante primos-pugnatores-prosiliens, stetit:
Illi vero conversi sunt, et adversi steterunt Achivis.
Tum vero Æneas Leocritum vulneravit hasta,
Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.

336 ἠδ' ἀρηϊφ.] si ἤδ' corrigatur, ferri potest. 340 οἱ δὲ] F. A. J. non male. 341 νηυσὶ] MS. bene.

Trojam perituram: quomodo servare possitis Trojam, etsi invito Deo perituram." *Ern.*

Ver. 333. ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα] Vide supra ad α'. 75.

Ver. 334. εἶπε βοήσας·] Cod. *Harleian.* εἶπε παραστάς.

Ver. 340. μηδ' οἱ γε ἕκηλοι] Cod. *Harleian.* μὴ δή γε ἕκηλοι.

Ver. 341. πελασαίατο] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. τεθνειῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 342. 343. Ὣς φάτο·—Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν] Virgil.

Talibus accensi firmantur, et agmine denso
Consistunt.——— *Æn.* IX. 788.
——— densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.——— *Æn.* XII. 457.

Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσ- [θαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν

Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:
Stetitque admodum prope cum-accesserat, et jaculatus est hasta fulgenti,
Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,
Hepar subter præcordia; statimque genua solvit:
Qui utique a Pæonia glebosa venerat,
Et post Asteropæum fortissime se-gerebat in pugna.
Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,
Rectaque prorupit et hic promptus cum Danais pugnare:
Sed haudquaquam jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,
Qui stabant circa Patroclum, hastasque prætendebant:
Ajax enim valde omnes obibat, multis adhortans;
Nec quenquam vel retro-a mortuo cedere sinebat,
Nec quenquam procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,
Sed strenue ipsum circumeuntes-defendere, cominusque pugnare.
Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine autem terra

342 περὶ φίλων] MS. 348 Ἀμυθάονα] A. 2. 3. J. T. 351 καὶ μετ' Ἀστερ.] F. e μετὰ Ἀσ. quod non spernam.

Ibid. ἶσαν Ἀχαιῶν.] Vide supra ad α'. 535.

Ver. 344—347. οὔτασε — ἀκόντισε] Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 348. Ἀπισάονα,] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων·] Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus. Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων. Cæterum deest totus hic versus in Codd. *Italic.* ab eodem collatis. *Clark.* Versus potest sane commode abesse. Melius, e consuetudine Homeri staret n. 352. *Ern.*

Ver. 350. Παιονίης] Cod. *Harleian.* Παιωνίης.

Ibid. εἰληλούθει,] Vide supra ad λ'. 230.

Ver. 354. ἔρχατο] Vide supra ad π'. 481.

Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμȣ̃ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικȣ́ρων,
Καὶ Δαναῶν· ȣ̓δ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρός· ȣ̓δέ κε φαίης
Οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, ȣ̓́τε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνειῶτι.
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἠελίȣ ὀξεῖα, νέφος δ' ȣ̓ φαίνετο πάσης
Γαίης, ȣ̓δ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

Rigabatur purpureo; illi vero alii-super-alios cadebant
Mortui simul Trojanorum, et animosorum sociorum,
Et Danaorum: Neque enim vel illi sine sanguine pugnabant;
Pauciores tamen multo peribant; recordabantur enim perpetuo
A se mutuo per turbam arcere laborem gravem.
Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsus dixisses
Aut solem omnino salvum esse, aut lunam:
Caligine enim occupabantur in prælio, quotquot fortissimi
Stabant circa Menœtiadem mortuum.
Alii vero Trojanique et bene-ocreati Achivi,
Liberi pugnabant sub aëre-sereno: expansus autem erat splendor
Solis acutus, nubesque non exurgebat a toto
Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnabant,
Sua-invicem evitantes tela luctuosa,

363 Ἀναιμωτὶ] vide notas. 364 μέμνοντο] MS. μέμνητο] A. 2. 3. J. vitiose. 367 σῶν] MS. 368 ἔπιθ'] MS. F. A. J. ἐπὶ θ'] vid. not.

Ver. 359. σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian*. σχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Ver. 361. πορφυρέῳ] Vide supra ad α'. 338. et 482.

Ver. 363. οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·] Virgil.

——— et Trojanis cum multo gloria venit
Sanguine, sunt illis sua funera, parque per omnes
Tempestas. ——— *Æn.* XI. 421.

Ibid. ἀναιμωτεί] Ita edidit *Barnesius* ex *Odyss.* ω'. 531. *Al.* ἀναιμωτί. *Clark.* Ἀναιμωτὶ etiam MS. Lips. Cum Clarkius non audisset Barnesium ο'. 228. ἀνιδρωτὶ edentem, nec hic sequi debebat. Male ibi *Barnesius* provocat ad ἀσπουδὶ, cujus alia forma est. Scriptura τὶ potest orta esse a librariis longam syllabam desiderantibus. Per τι scribi jubet *Eustathius*, estque apud Apollon. Rh. Suidam, et alibi sæpissime ἀναιμωτὶ, ἀνιδρωτὶ, et similia. *Ern.*

Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ' ἐν μέσσῳ ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

Longe dissiti: Hi vero in medio, dolores patiebantur
Caligine et pugna; affligebanturque sævo ære,
Quotquot fortissimi erant; Duo vero nondum viri audierant,
Viri gloriosi, Thrasymedes, Antilochusque,
De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
Hi autem intuentes cædem et trepidationem sociorum,
Seorsum pugnabant, quoniam sic jusserat Nestor,
Hortatibus-impellens ad pugnam nigris a navibus.
His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat
Gravis: defatigatione autem et sudore indesinenter assidue
Genuaque, tibiæque, pedesque subtus uniuscujusque,
Manusque, oculique, fœdabantur pugnantium,
Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.

370 Τρῶες καὶ] MS. 371 αὐγῇ] A. 2. 3. J. hæc etiam πέπτατο. perperam. 379 Ἀλλά τ'] MS. male. 385 ἱδρῶτι] Id.

Ver. 364. φθίνυθον·] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 365. Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.] Cod. *Harleian.* Ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Ver. 366. δέμας πυρός·] Vide supra ad ν'. 673.

Ver. 368. Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι,] Virgil.

——— fundunt simul undique tela
Crebra nivis ritu, cœlumque obtexitur umbra.
Æn. XI. 610.

Ibid. μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι] Cod. *Harleian.* μάχης ἔπι θ' ὅσσον ἄριστοι· explicantque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσσον τόπον. *Clark.* Locus varie lectus et tentatus a veteribus. Zenodotus corrigebat ἐπὶ τόσσον, Aristophanes μάχῃ ἔνι. Ego prætulerim lectionem hodie vulgatam. *Ern.*

Ver. 369. Ἕστασαν] Vide supra ad μ'. 55.

Ibid. κατατεθνειῶτι.] Vide supra ad α'. 265. et ad β'. 818.

Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώη τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ᾽ ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ᾽, ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ᾽ ἀλοιφή,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὣς οἵγ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ᾽ αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ᾽ Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ᾽ Ἀθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ᾽ ὀνόσαιτ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. Οὐδ᾽ ἄρα πώ τι
Ἤιδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·

Ut vero cum vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine;
Acceptam autem hi seorsum-dispositi extendunt
In orbem, statimque humor exiit, subitque adeps,
Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
Sic hi huc et illuc cadaver parvo in spatio
Trahebant utrique: admodum enim ipsis sperabat animus,
Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
Naves ad cavas: de ipso autem tumultus ortus erat
Atrox; neque omnino Mars copiarum-concitator, neque Minerva
Hunc conspicata vituperasset, ne quidem si maxime ipsam ira cepisset:
Talem Jupiter super Patroclo virorumque et equorum
Die illo intendit exitialem laborem. Nec dum quicquam
Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

395 Μάλα δέ σφιν ἔλπετο] MS. nempe pronunciandum ἐέλπετο. ἔλπετο etiam F. A. J. v. 404. 396 τόν γ᾽ ἰδοῦσα] MS. male. mox ἥκοι. 482 τεθνειότα] Id.

Ver. 370. Τρωΐς τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,] *Al.* Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν — ἀπάνευθε] Vide supra ad α′. 349.

Ver. 384. ὀρώρει] Similiterque infra ver. 397. vide supra ad β′. 810.

Ver. 387. μαρναμένοιϊν] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391. ἄρα] *Proinde* —.

Ver. 393. τανύεται] Vide supra ad γ′. 260.

Ver. 394. νέκυν ὀλίγῃ] Qua ratione νέκυν, hic ultimam producat; item μὲν, ver. 396. et γὰρ, ver. 403. et τις, ver. 414. et 423. et σφέτερον, ver. 419. vide supra ad α′. 51.

Ver. 395. μάλα γάρ σφισιν] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφισιν.

Ver. 401. ἐτάνυσσε] Recte cum duplici σ. Vide supra ad ver. 58.

Ver. 402. τεθνηότα] Similiter infra ver.

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὕπο Τρώων· τό μιν ὄποτε ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν, ἐνιχριμφθέντα πύλησιν,
Ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ ὀδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, ὀδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκέων,
Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' ὄ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος, ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δέρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλες ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ὦ φίλοι, ὀ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα

Longe enim seorsum-a navibus pugnabant velocibus,
Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
Reversurum: neque enim hoc credebat omnino,
Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
Sæpe enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
Mater, quod scilicet ei multo carissimus periisset socius.
Illi vero assidue circa mortuum acutas hastas tenentes,
Indesinenter concurrebant, et alii alios interficiebant:
Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum;
" O amici, non sane nobis honestum *est* redire
" Naves ad cavas, sed hic terra nigra

413 ἰχριμπτ.] MS. 415 μὲν] A. 2. 3. J. Ibid. ἡμῖν ἐϋκλ. T. at MS. ἡμῖν εὔκλειες, quod præferrem, etsi Eustathius negat veteribus placuisse, si non versus durior esset: non quod ἧμιν displicet, sed quod ἐϋκλεις.

435. τεθνηότος; vide supra ad α'. 265. et ad β'. 818.

Ver. 403. γὰρ ἀπάνευθε] Cod. *Harleian.* γάρ ῥ' ἀπάνευθε.

Ver. 404. ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 409. ἀπαγγέλλεσκε] *Renunciare solita erat.* Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad β'. 221. et ad α'. 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ὄ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,] Virgil.

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus. —— *Æn.* III. 712.

Ver. 411. ὅττι ῥά] Vide supra ad α'. 56.

Ver. 415. 476. ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 416. ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι] Virgil.

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat.
Æn. IV. 24.

Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄϛυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρυ.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον ὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάϛιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·

" Omnibus dehiscat: hoc prorsus-nobis continuo multo satius esset,
" Quam *si* hunc Trojanis permittamus equûm-domitoribus
" Urbem ad suam trahere, et gloriam referre."
Sic autem aliquis Trojanorum magnanimorum dicebat;
" O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari
" Omnes simul, nunquam aliquis recedat a pugna."
Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat socii.
Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus
Æreum ad cœlum ibat, per aërem infructuosum.
Equi autem Æacidæ, a pugna seorsum stantes,
Flebant, ut primum senserunt aurigam
In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ,
Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,
Sæpe et scutica arguta urgebat verberans,
Sæpe et blandis *verbis* alloquebatur, sæpe et minis:

420 ὥς δέ τις αὖ] MS. vid. Var. Lect. Ibid. αὐδήσασκεν] F. A. 1. R. 422 μήπως] MS. 423 ὄρσασκεν ἑκάστυ] MS. F. A. J. quod magis placet. nam oratio est ad multos. 431 μειλιχίῃσι] MS.

——— O quæ satis ima dehiscat
Terra mihi. ——— *Æn.* XII. 883.

Ver. 418. Ἢ τῦτον] Cod. *Harleian.* Εἰ τῦτον.

Ver. 419. ἐρύσαι,] Cod. *Harleian.* ἐρύσειν.

Ver. 420. Ὧδε δέ τις Τρώων] Ὣς δέ τις αὖ Τρώων· Cod. *Italic.* a *Th. Bentleio* collatus. *Clark.* Sic et MS. Lips. idque mollius. *Ern.*

Ver. 423. ἑταίρυ.] *Al.* ἑκάστυ.

Ver. 424. σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς Χάλκεον ὐρανὸν ἷκε,] Virgil.

——— it toto turbida cœlo
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber.
Æn. XII. 283.

Τὼ δ' ὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, ὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιὺς·
Ἀλλ' ὥςτε ςήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἱστήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριπῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐςὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί πϋ ἐςὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς

Illi vero neque retro ad naves latum versus Hellespontum
Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo
Viri stat mortui, aut mulieris;
Sic manebant immote perpulchro currui juncti,
Solo admotis capitibus: lachrymæ autem illis
Calidæ de palpebris in-terram fluebant plorantibus,
Aurigæ desiderio; floridaque fœdabatur juba,
Circulo profusa juxta jugum ambobus.
Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,
Motoque capite, ad suum dixit animum;
"Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
"Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalesque:
"An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?
"Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine

435 ἱςήκει] Id. 437 ἐνισκίμψαντι] R. quod Eust. præfert. 439 ποθῇ] Edd. vett. præter R. ita alibi Homer. sæpe. 444 ἀγήρω γ' ἀθαν.] MS. 445 ἔχητι] Id.

Ver. 425. ἶκε,] *Al.* ἧκε.
Ibid. ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad ό. 27.
Ver. 428. Ἐν κονίῃσι πεσόντες] Vide supra ad ν'. 508.
Ibid. ἀνδροφόνοιο.] Vide supra ad π'. 77.
Ver. 432. πλατὺν Ἑλλήσποντον] Vide supra ad η'. 86.

Ver. 437. Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε] *Al.* Οὔδει ἐνισκίμψαντι. Virgil.

Post bellator equus positis insignibus Æthon
It lachrymans, guttisque humectat grandibus ora. Æn. XI. 89.

Ver. 439. πόθῳ·] *Al.* ποθῇ.

Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
Ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὔδασδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,

"Omnium, quotquot super terram spirantque et moventur.
"At non sane vobis tamen et curribus artificiose-factis
"Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.
"Annon satis, quod et arma habet, et gloriatur temere?
"Vobis autem in genua mittam robur et in animum,
"Ut et Automedontem salvum-evehatis e pugna
"Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [*Trojanis*] gloriam præbebo,
"Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transtris-instructas pervenerint,
"Occideritque Sol, et tenebræ sacræ supervenerint."
Sic locutus, equis inspiravit robur validum:
Illi vero a jubis pulvere in-solum excusso,
Velociter ferebant citum currum inter Trojanos et Achivos.
His autem *vectus* Automedon pugnabat, dolens licet de socio,

448 δαιδαλέοισι] F. male. 449 in fin. οὐδέ τις ἄλλος] F. Sic et in Excerpt. Schol. apud Barnes. cujus ratio contra hanc lectionem nihili est. Sermo est de hostibus et de futuro. 451 γούνεσσι] MS. F. A. 1. R. 453 σφιν] MS. 454 ἀφίκωνται] corr. ex κονται.

Ver. 440. ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441. ἄρα] *Ut jam dictum est* —.

Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη,] Vide supra ad ver. 200.

Ver. 444—449 ἀθανάτω — Πριαμίδης] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Τοῦτο οὐ ψεύδεται λέγων ἐπὶ νηπίου καὶ ἀρτιγενοῦς· οὐδὲν γάρ ἐστιν οὕτως ἀτελὲς, οὐδὲ ἄπορον, οὐδὲ γυμνὸν, οὐδὲ ἄμορφον, οὐδὲ μιαρὸν ὡς ἄνθρωπος ἐν γοναῖς ὁρώμενος· ᾧ μόνῳ σχεδὸν οὐδὲ καθαρὰν ἔδωκεν εἰς φῶς ὁδὸν ἡ φύσις· ἀλλ' αἵματι πεφυρμένος, καὶ λύθρου περίπλεως, καὶ φονευομένῳ μᾶλλον ἢ γινομένῳ ἐοικὼς, οὐδενός ἐστιν ἅψασθαι καὶ ἀνελέσθαι καὶ ἀσπάσασθαι καὶ περιλαβεῖν, ἢ τοῦ φύσει φιλοῦντος. *Plutarch. de Amore prolis.* Ὅμηρος μὲν ἐπιβλέψας τὰ θνητὰ τῶν ζώων γένη καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνας κατὰ τοὺς βίους καὶ τὰς διαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς οὐδέν ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς, "Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει·" πρωτεῖον ἐκ δυστυχίας κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδιδοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. *Id. Animi ne an*

Ἵπποις ἀΐσσων, ὥςτ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδῦ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' ὐχ ᾕρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππυς.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προςηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βυλὴν
Ἐν ςήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἕκτωρ

Curru ruens, tanquam vultur in anseres.
Facile enim et refugiebat e Trojanorum tumultu,
Facile et irruebat confertam per turbam persequens.
Sed non interficiebat viros, cum impetum sumebat ad persequendum:
Haudquaquam enim licuit, solus cum esset sacra in sella,
Hasta impetum-facere, et inhibere veloces equos.
Tandem vero illum socius vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ:
Stetit autem post currum, et Automedontem allocutus est;
" Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium
" Pectoribus indidit, et abstulit mentem sanam?
" Quod ita in Trojanos pugnas prima in turba
" Solus; tibi vero socius occisus est: arma autem Hector

459 'Α. μεταχνύμενος] MS. perperam. 463 ᾕρει] MS. A. 2. 3. J. Ibid. ἐσσεύετο] Edd. vett. 464 ἰόνθ'] Edd. præter R. 468 ὄπιθε] MS. 471 μάχεσθαι] Id. manu prima. sed corr. 472 αὐτὰρ] F. A. J. male ut sæpe.

Corporis affectiones sint pejores, ipso initio. Citat porro hunc *Homeri* locum *Dio Chrysost. Orat.* 23. *sub initio.*

Ver. 447. ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Codd. *Italic.* a *Tho. Bentleio* collati, ἐπιπνείει καὶ ἕρπει.

Ver. 449. ἰάσω.] Vide supra ad Υ. 42.

Ver. 450. Ἦ ὐχ ἅλις,] Pronunciabatur ἦυχ' ἅλις. Vide supra ad ό. 18. et ad ί. 349.

Ibid. αὔτως;] Cod. *Harleian.* ἄλλως.

Ver. 455. Δύη τ' ἠέλιος,] Deest hic versus in uno ex MSS. *Italicis* a *Th. Bentleio* collatis.

Ver. 459. ἀχνύμενός] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* Ῥεῖα μὲν γὰρ. Pronunciabatur, ut opinor, Ῥᾶ μὲν γὰρ —. Vide supra ad ί. 5. Sic apud *Hesiodum:*

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει. —— Ἐργ. ver. 5.

Clark. In loco Hesiodi voluit dare ῥέα cum Barnesio. At ibi MSS. et edd. vett.

Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῷ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἴ σύ γε θυμῷ

"Ipse gerens humeris exultat Æacidæ."
Illum vero Automedon allocutus est, Dioris filius;
"Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,
"Equorum immortalium qui teneat domituramque animosque,
"Nisi Patroclus, diis artifex par,
"Dum viveret? Nunc vero mors et fatum occupat.
"Quin tu scuticam et habenas miro-artificio-factas
"Accipe, ego vero de equis decedam, ut pugnem."
Sic dixit: Alcimedon autem celerem-prælio currum ut-conscendit,
Statim scuticam et habenas cepit manibus;
Automedon vero desiliit: Animadvertit autem illustris Hector,
Statimque Æneam allocutus est prope astantem;
"Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,
"Equos hos animadverti velocis Æacidæ
"In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:
"Ideo speraverim *me* capturum, si modo tu animo

478 νῦν αὖ] MS. 493 σιγαλόεντι] Id. 495 ἔλποιτο] Id. A. 2. 3. J.

constanter ῥεῖα, et Tzetzes per συνίζησιν pronunciandum tradit. vid. Græv. ad illum locum. Atque etiam *Barnesius* inconstans est, atque in nota concedit ῥεῖα locum habere posse. *Ern.*

Ver. 463. ἐσσεύαντο] Ita MS. *Cantab.* a *Barnesio* et MSS. *Italic.* a *Tho. Bentleio* collati. *Al.* ἐσσεύοντο. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471. πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ] Codd. a *Tho. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρώτῳ.

Ver. 475. τίς γάρ τοι] Cod. *Harleian.* τίς τ' ἄρ τοι.

Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο·
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέῃς εἰλυμένω ὤμους
Αὔῃσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
Τοῖσι δ' ἅμα Χρόμιός τε, καὶ Ἄρητος θεοειδὴς,
Ἤϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.
Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,

"Tuo velis; neque enim irruentes utique nos
"Sustinuerint contra stantes pugnare Marte."
Sic dixit: neque non-obsecutus est fortis filius Anchisæ:
Hi autem recta ibant, tergoribus boum tecti humeros,
Aridis, solidis: multiplex vero super-inductum erat æs.
Cum his autem Chromiusque, et Aretus divina-forma-præditus,
Ibant ambo: admodum vero iis sperabat animus
Ipsosque interficere, ambigereque arduos-cervicibus equos.
Stulti, neque enim erant sine-sanguine utique reversuri
Retro ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
Fortitudine et robore repletus est præcordia circumfusa-caligine:
Statim vero Alcimedontem affatus est fidum socium;
"Alcimedon, ne jam a me longe tene equos,
"Sed proxime inspirantes in tergum: haud enim ego
"Hectorem Priamidem a robore temperaturum puto,
"Antequam Achillis pulchre-jubatos conscenderit equos,

497 ναίεσθαι] MS. male. Ibid. ἀναιμωτὶ] Edd. v. ad 363.

Ver. 476. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 477. ἀτάλαντος,] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 478. νῦν δ' αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ibid. κιχάνει.] *Al.* κάλυψεν.

Ver. 480. ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι,] Vide supra ad ι'. 227.

Ver. 486. πολέμοιο] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 494. θεοειδής,] Vide supra ad β'. 623.

Ver. 495. ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ ςίχας ἀνδρῶν
'Αργείων· ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλώη.
῝Ως εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', 'Αργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
῏Ητοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', ὅσσοι ἄριςοι,
'Αμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι ςίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
῞Εκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριςοι.
'Αλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
῞Ησω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διῒ πάντα μελήσει.
῏Η ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν 'Αρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
῾Η δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,

" Nobis interfectis; fugaveritque ordines virorum
" Argivorum: vel ipse inter primos captus fuerit."
Sic fatus, Ajaces vocavit, et Menelaum;
" Ajaces, Argivorum ductores, et Menelaë,
" Mortui quidem curam committite *iis*, quotquot fortissimi,
" Ut eum circumeuntes defendant, et propulsent ordines virorum;
" A nobis vero vivis propulsate crudelem diem.
" Hac enim ingruunt pugnam per lachrymosam
" Hector, Æneasque, qui Trojanorum sunt fortissimi.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt:
" Jaculabor enim et ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt."
Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,
Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:
Is vero non hastam inhibuit, penitus autem transiit æs,

506 *ἐνὶ Τρώεσσιν ἁλοίη*] Id. 509 *οἵπερ ἄριςοι*] R. 517 *παντόσε ἴσην*] MS.
520 *αἰζυὸς*] F. A. 2. 3. J. *αἰζηοὸς*] A. 1.

Ver. 497. *ἀναιμωτί*] Vide supra ad ver. 363. *Al.* *ἀνιδρωτί.*

Ver. 499. *φρένας ἀμφιμελαίνας·*] Vide supra ad ver. 83.

Ver. 501. *ἵππους,*] Cod. *Harleian.* *ἵππω.*

Ver. 503. *Πριαμίδην*] Vide supra ad *α'*. 398.

Ver. 505. *φοβῆσαι δὲ ςίχας ἀνδρῶν*] *Al.* *φοβῆσαί τε ςίχας ἀνδρῶν.*

Ver. 506. *ἁλώη.*] Cod. *Harleian.* *ἁλοίη.*

Ver. 509. *ὅσσοι ἄριςοι,*] *Al.* *οἵπερ ἄριςοι.*

Ver. 512. *ἔβρισαν*] Vide supra ad *μ'*. 359.

Ver. 513. *῞Εκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριςοι.*] Virgil.

Hectoris Æneæque manu victoria Graiûm
Hæsit; ——————————
Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis. *Æn.* XI. 289.

Ver. 514. *'Αλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·*] Sic apud *Euripidem;*

Νειαίρῃ δ' ἐν γαςρὶ διὰ ζωςτῆρος ἔλασσεν.
'Ως δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπησιν·
Ὡς ἄρ' ὄγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λῦε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
'Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρε κικλήσκοντος.

Imumque in ventrem per balteum trajecit.
Ut vero cum acutam tenens securim juvenis vir,
Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:
Sic utique et ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
In visceribus perquam acuta vibrata solvit membra.
Hector vero in Automedontem jaculatus est hasta fulgenti:
Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit: a tergo vero hasta longa
Solo infixa est, supraque pars posterior quassabatur
Hastæ: tum vero deinde remisit impetum *suum* valida hasta.
Et omnino tunc ensibus cominus concurrissent,
Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,
Qui adveniebant per turbam, socio vocante.

521 ἐξόπισθεν] MS. 523 πίσεν] F. A. 1. 524 Νηδύεσσι] MS. F. νηδύεσσι] A. J. T. 527 ἐξόπισθεν] MS. F. A. J. R. 529 ὄμβριμος] MS.

'Αλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν.
Phœniss. ver. 712.

Ver. 518. ἶρυντο,] Vide supra ad ν'. 555.

Ver. 520. 'Ως δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν] Virgil.

Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, et incertam excussit cervice securim.
Æn. II. 223.

Quo in loco *Virgilium Homero* longe superiorem existimat *Scaliger Poët.* lib. V. cap. 3. Sed non recte. instituta est comparatio. *Virgilius* enim Taurum depingit, qui, prius quam interficiatur, ab ara se proripuerit, maximosque edens mugitus, aufugiat; *Homerus* Taurum, qui lethali ictu percussus saltu dato moribundus humi decidat. Cæterum qua ratione, πέλεκυν, hic ultimam producat; item ἱεμενόμενος· ver. 537. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 522. Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν,] Καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ὅπου λέγει, 'Ως γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν ἀνὴρ, βοὸς ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ἀντὶ τοῦ διατάμῃ τὴν ἶνα· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ τῆς λέξεως διακοπῇ μεμίμηται τὸ γινόμενον.

Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.

Hos autem subveriti cesserunt rursus retro
Hector, Æneasque, atque Chromius divina-forma-præditus;
Aretum vero ibidem dereliquerunt, laceratum corde,
Jacentem: Autoimedon autem, veloci par Marti,
Armisque spoliavit, et glorians verbum dixit;
" Profecto jam paululum saltem de Menœtiade mortuo
" Cor dolore levavi, deteriorem licet interfecerim."
Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas
Posuit, ipseque conscendebat, pedes et manus superne
Sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus.
Rursus autem super Patroclo intendebatur aspera pugna,
Gravis, lachrymosa: excitabat nempe certamen Minerva,
E-cœlo delapsa; miserat enim lato-sonans Jupiter
Ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat ejus.

533 τοὺς ὑποτ.] Id. F. quod ferri potest. Supra habuimus τοὺς εὗρεν et similia, in quibus Clarkius etiam vim quærebat. 535 Ἄῤῥητον] MS.

Eustath. in Comment. ad ό. 1. *Clark.* Sed eæ sunt inanes argutiæ. *Ern.*

Ver. 524. Νηδυΐοισι] *Al.* Νηδύοισι.

Ver. 526. ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν'. 404.

Ibid. χάλκεον ἔγχος·] Vide supra ad γ'. 380.

Ver. 529. ἀφίει μένος] Vide supra ad ν'. 444. et ad π'. 613.

Ver. 531. διέκρινον] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 309.

Ibid. μεμαῶτε,] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 533. Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες] *Al.* Τοὺς ὑποταρβήσαντες.

Ver. 534. θεοειδής·] Vide supra ad β'. 623.

Ver. 538. θανόντος] Cod. *Harleian.* δαμέντος.

Ver. 542. ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ " ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον " ἐδηδὼς," αἰτιολογοῦσι [οἱ παλαιοί·] τῇ γὰρ ἐγκοπῇ φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον ταῦρον παρίστησιν. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον, φασὶν, ἠνάγκαζεν οὕτως εἰπεῖν, ἐπεὶ

Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἣ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνασα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
Τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
Jupiter cœlitus, quæ portendat vel pugnam,
Vel etiam tempestatem frigidam; quæ continuo ab operibus
Homines cessare-facit super-terram, pecudesque contristat:
Sic hæc cærulea nube quum contexerat se,
Ingressa est Achivorum gentem, excitabatque virum quemque.
Primum vero Atrei filium incitans allocuta est,
Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
Postquam-semet-assimulaverat Phœnici corpore et indefessa voce;
" Tibi certe jam, Menelaë, pudor et opprobrium
" Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium
" Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:
" Sed capesse *pugnam* strenue, adhortareque populum omnem."
Hanc autem vicissim affatus est pugna strenuus Menelaus;

537 εὐχόμενον] A. 2. 3. J. male. 549 καὶ] abest MS. 551 ἑαυτὴν] Edd. vett. 558 ἑλκύσουσιν] F. A. J. 560 τὸν] R. non male.

περ ἦν καὶ οὕτω γράψαι, " λίαν ταῦρον κατε- " δηδώς." *Eustath.* in Comment. ad ό. 1. Vide ad v. 522.

Ver. 545. εὐρύοπα Ζεὺς] Vide supra ad ά. 175.

Ver. 546. Ὀρνύμεναι] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. νέος ἐτράπετ' αὐτοῦ.] Vide supra ad ή. 45.

Ver. 547—551. πορφυρέην — πορφυρέῃ] Vide supra ad ά. 482.

Ver. 549. ὅς ῥά τε] *Quæ scilicet* —.

Ver. 551. πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,] Vide supra ad π'. 334.

Ibid. πυκάσασά] Vide supra ad ά. 140.

Ibid. ἑ αὐτὴν,] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*: Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἓ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνηθες. *Eustath.* *Clark.* Consentit MS. Lips.

Ver. 552. Δύσετ'] Vide supra ad β'. 35. et ad ί. 109.

Ver. 553. ἐποτρύνασα] *Al.* ἐποτρύνουσα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·] Vide supra ad ν'. 45.

Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·

"Phœnix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva
"Daret robur mihi, telorumque averteret impetum:
"Ita equidem vellem adesse et auxilium ferre
"Patroclo: graviter enim mihi mortuus desiderio-percussit animum:
"Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat
"Ære cædem-edere: ei enim Jupiter gloriam præbet."
Sic dixit: Gavisa est autem oculos-cæsia Minerva,
Quod se ante deos precatus esset omnes:
Vim autem humeris et genibus indidit,
Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,
Quæ licet abacta crebro a corpore humano,
Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis *est:*

562 *ἀπερύκει*] MS. male. 564 *μέγα γὰρ*] A. 2. 3. J. 569 *ὤμοισιν*] F. A. 1. R. male. Ibid. *γόνασσιν*] MS. *γόνασιν*] F. A. 1. vide ad 461.

Ver. 558. ἐλκύσωσιν] *Al.* ἐλκύσουσι, ἐλκήσουσι, et ἑλκύσσωσι.

Ver. 560. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ,] Vide supra ad β'. 267.

Ibid. παλαιγενὲς,] *Al.* διοτρεφὲς.

Ver. 564. ἐσεμάσσατο] *Barnesius* ex uno MS. edidit ἐσεμάσσετο, atque ita omnino scribendum contendit; "*μάσσομαι* enim," inquit, "facit ἐμάξατο in *Aoristo primo* " *Medio*, non ἐμάσσατο." Atqui vox hæc sæpe apud *Homerum* in *Futuro* et *Aoristo primo* occurrit:

Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει.
Iliad. δ'. 190.

Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος —— *Odyss.* ι'. 302.

Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι.
Ibid. λ'. 590.

—————— αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε —— *Ibid.* υ'. 152.

Vide et infra ad ψ'. 425. *Clark.* Analogia est pro Barnesio. Nam quod Stephanus in significatione tangendi ait futurum e *μάσσομαι* esse *μάσομαι*, id sane nihili est, nec significatio formas temporum contra analogiam mutat. Ei adstipulatur Cel. Albertus ad Hesych. in ἐπιβάσατο. Sed tamen loca sunt Homeri, ut Od. λ'. 590. υ'. 152. in quibus necessarium est agnoscere formam *μάσομαι* e *μάττομαι* vel *μάσσομαι*; ut e *πάσσομαι* fit ἐπασάμην, de quo ad Callimachum dictum. Verbum est e

Τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

Tali eum audacia replevit præcordia circumfusa-caligine.
Accessit vero ad Patroclum, et jaculatus est hasta fulgenti.
Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,
Divesque, fortisque; maxime vero eum honorabat Hector
Inter populares, sibi enim sodalis erat carus conviva:
Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
Ruentem in-fugam; penitusque æs adegit:
Fragorem vero edidit cadens: at Atrides Menelaus
Mortuum a Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
Hectorem autem prope stans hortans-excitabat Apollo,
Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum carissimus erat, in-Abydo ædes habitans:

570 in MS. est in marg. ἴθηκε male. 571 ἐεργομένη] A. 2. 3. J. T. 573 θάρσους] Edd. veteres omnes.

thémate μάω. Verba autem quædam impura servant formam purorum, a quibus originem trahunt. *Ern.*

Ver. 565. αἰνὸν] αἶεν· MS. *Italic.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 567. γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 570. ἐνῆκεν,] *Al.* ἴθηκεν. *Clark.* Concinnior versus foret, si legeremus, καὶ μυίης οἱ θάρσος. *Ern.*

Ver. 571. ἐεργομένη] *Al.* εἰργομένη.

Ver. 573. θάρσευς] Ita ex MSS. et *Schol.* edidit *Barnesius*. *Al.* θάρσους. *Clark.* Consentit MS. Lips. qui et concinnius et rectius habet πλῆσε. *Ern.*

Ibid. φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide supra ad ver. 83.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι] Cod. *Harleian.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577. ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἴρηκεν, τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον, κατὰ τὴν γαστέρα. *Athenæus*, lib. VI. cap. 8. *Clark.* Ineptiæ istæ sunt, aut modo per jocum dicuntur. *Ern.*

Ver. 578. Τόν ῥα] *Hunc utique — Hunc inquam —.*

Ver. 582. ἱστάμενος ὤτρυνεν] Qua ratione ἱστάμενος, hic ultimam producat; item ὅς ver. 583. et κατὰ, ver. 594. et μάλα, ver. 595. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὺν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
Ἐσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις

Huic sese cum assimulasset, ipsum affatus est longe-jaculans Apollo;
"Hector, quis omnino te amplius alius Achivorum formidaverit?
"Cum ita nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehac
"Mollis bellator, nunc vero abiit solus sublatum auferens
"Mortuum e Trojanis: tuum autem interfecit fidum socium,
"Strenuum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eëtionis."
Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:
Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco ære.
Tum vero Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam,
Splendentem, Idamque nubibus cooperuit:
Fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit: eamque concussit:
Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.
Primus Peneleus Bœotius fuit dux fugæ:
Percussus enim fuerat in humerum hasta, cum facie in-hostem-esset usque
Summum leviter; perstrinxit nempe ei ad os usque [versa,

593 θυσαν.] MS. edd. vett. præter T. unde et alii duxere θύσσ. 600 γὰρ ἔβαλε] F. A. Ibid. σχεδόθεν] Edd. vett. male.

Ver. 585. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ'. 389.

Ibid. ἑκάεργος] Vide supra ad α'. 43. et 58.

Ver. 591. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Vide infra ad σ'. 22.

Ver. 593. Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης] Virgil.

—— Jovem: cum sæpe nigrantem
Ægida concuteret dextra nimbosque cieret.
Æn. VIII. 353.

Ibid. θυσσανόεσσαν,] Ita edidit *Barnesius*, ex ι'. 758. et ο'. 229. *Al.* θυσανόεσσαν· ut opinor, minus recte; nam θύσανος primam corripit:—ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν. supra ξ'. 181. *Clark.* Θύσσαν. firmatur etiam *Hesych.* et Etym. M. *Ern.*

Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἤλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
(Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἤλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·

Cuspis Polydamantis: is enim percusserat prope accedens.
Leïtum deinde Hector cominus percussit in manum ad carpum,
Filium Alectryonis magnanimi; cessare autem fecit a pugna:
Trepidus autem fugit circumspectans; haud enim amplius sperabat animo
Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Trojanis.
Hectorem vero Idomeneus in Leïtum irruentem
Percussit thoracem ad pectus juxta papillam:
Ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta; et clamaverunt
Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem
In curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit;
Cæterum hic Merionis armigerumque aurigamque,
Cœranum, qui e Lycto bene-habitata comitabatur eum:
(Pedes enim primo, relictis navibus utrinque-remis-actis,
Venerat, et omnino Trojanis magnam victoriam præbuisset;
Nisi Cœranus confestim celeres adduxisset equos:

603 ἔλπετο] MS. R. 607 τοὶ δ' ἐφέβηθεν] F. A. J. 609 ἥμαρτε] MS. male. 611 ἔπλετ' αὐτῷ] MS.

Ver. 597. ἦρξε φόβοιο] Cod. *Harleian.* ἦρχε φόβοιο.

Ver. 599. ἐπιλίγδην] Vide supra ad π'. 174. *Clark.* Sic supra ad ι'. 31. secundam in ἀπελήξ. produci diximus. *Hesychius* habet ἐπιλλίζουσι, quam scripturam exhibent scripti et editi *Odyss.* σ'. 11. et H. in Merc. 387. constantiam editoris desidero. *Ern.*

Ver. 600. ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε] Cod. *Harleian.* ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601. οὔτασε] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 603. ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 604. Ἔγχος ἔχων] *Al.* Ἕλκος ἔχων.

Ver. 606. Βεβλήκει] Vide supra ad Υ'. 492.

Ver. 607. τοὶ δ' ἐβόησαν] τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.)
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προςηύδα·
Μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

Et huic quidem salus venit, arcuitque sævum diem;
Ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.)
Hunc percussit sub malam et aurem; dentes autem
Excussit hasta extrema, linguamque perscidit mediam:
Cecidit autem e curru, habenasque effudit in-terram:
Et illas Meriones cepit manibus suis
Inclinans se a solo, et Idomeneum allocutus est;
" Urge nunc scutica *equos*, usque dum veloces ad naves perveneris:
" Sentis enim et ipse, quod non amplius victoria *est* Achivorum."
Sic dixit: Idomeneus autem scutica impellebat pulchros jubis equos
Naves versus cavas: jam enim timor inciderat animo.
Neque latuit Ajacem magnanimum et Menelaum
Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:
Hisce autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax;

620 ἔλαβε] Id. bene. Ibid. φίλῃσιν] F. male. 623 ὅτι] MS. Ibid. κράτος] Id. 624 ἵμασσεν] Id. male. 629 κε pro γε] Id. 631 ἶφιν] A. 2. 3. J. ἀφίει] MS. R. 632 ἰθύνει] MS. 633 ἄντως] R. 636 γενοίμεθα] Edd. vett. præter Rom.

MS. *Cantab.* a *Barnesio*, et MS. *Harleian.* a *Th. Bentlejo* collatus.

Ver. 608. ἀκόντισε Δευκαλίδαο] Cod. *Harleian.* ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Ver. 611. ὅς ῥ'] *Qui utique — Qui videlicet —*.

Ver. 612. Πεζὸς γὰρ] Int. de Merione, cum videantur pertinere ad Cœranum. *Ern.*

Ver. 613. Ἤλυθε,] Vide supra ad ε'. 484. et ad α'. 37.

Ver. 616. et 638. ἀνδροφόνοιο.] Vide supra ad π'. 77.

Ver. 617. ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας] Cod. *Harleian.* ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντων, *Dentium aliquos.*

Ver. 624. ἵμασεν] Vide supra ad ε'. 140.

Ver. 626. Αἴαντα μεγαλήτορα] Vide supra ad α'. 51.

Ὢ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅστις ἀφείη,
Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Εἴη δ', ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.

"Eheu, jam quidem etiam qui admodum stultus est,
"Senserit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
"Illorum enim omnium tela assequuntur, quicunque emittat,
"Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nempe omnino omnia dirigit:
"Nobis vero incassum omnibus irrita cadunt in terram.
"Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,
"Quo pacto et mortuum extrahamus, et ipsi
"Gaudio dilectis sociis simus reversi;
"Qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant
"Hectoris homicidæ robur et manus invictas
"Sustenturos *nos*, sed in navibus nigris casuros esse.
"Utinam vero esset socius, qui nunciaret citissime
"Pelidæ: non enim illum opinor ne audiisse quidem
"Tristem nuncium, quod sibi carus periit socius.

637 ἀκηχίατ'] F. A. J. Exc. MS. Schol. apud Barnes. Ibid. οὐδέ τι] MS. voluit dare οὐδέ τι, ut A. 2. 3. J. T. etc. 639 μελαίνῃσι] MS. recte. 640 ἀπαγγειλλείε] Id. male. 641 οἴομαι ὁ πεπύσθαι] Id. male. 643 οὕ-τω] MS. edd. vett. præter. R. 644 αἴρει] MS. male.

Ver. 630. Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει Cod. *Harleian.* item Cod. *Cantab.* et *Oxon.* a *Barnesio* collati.

Ver. 631. ἀφείη,] *Al.* ἀφίει. Quæ fortasse est verior lectio. Vide supra ad π'. 762.

Ver. 636. γενώμεθα] *Al.* γενοίμεθα.

Ver. 637. Οἵ που] Cod. *Harleian.* Ἤ που.

Ibid. ἀκηχέδατ',] Vide supra ad ver. 164. *Clark.* Nempe ἀκηχέδαται intelligendum esse, non ἀκηχέδατο. Cæterum ἀκηχίατ' habent vett. edd. pleræque, quod et ipsum rectum est. An huc respexit Hesych. in ἀκαχέδαται, λυποῦνται? Sed potius est, ut credamus cum Guieto et Cel. Alberto, ἀκηχέδαται hoc latere in Hesychiano ἀκηδέδαται. *Ern.*

Ver. 641. πεπύσθαι] Cod. *Harleian.* πυθέσθαι.

'Αλλ' ὔπη δύναμαι ἰδέειν τοιῦτον 'Αχαιῶν·
'Ηέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας 'Αχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
'Εν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν ὔτως.
῟Ως φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
'Ηέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' 'Αντίλοχον, μεγάθυμον Νέςορος υἱόν·
῎Οτρυνον δ' 'Αχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.

" Atqui nondum possum conspicari talem inter Achivos:
" Caligine enim occupati sunt simul ipsique et equi.
" Jupiter pater, quin tu libera a caligine filios Achivorum;
" Facque serenitatem, daque oculis videre:
" In luce vero vel perde; quandoquidem tibi placuit ita."
Sic dixit: Eum autem pater miseratus est lachrymantem;
Statim autem caliginem quidem dissipavit, et amovit nebulam:
Sol vero affulsit, aciesque tota illustrata est:
Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum;
" Circumspice nunc, Menelaë Jovis-alumne, si quo modo videre possis
" Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium:
" Hortare vero, ut Achilli bellicoso ocyus profectus
" Nunciet, quod quidem ei multo carissimus periit socius."

649 *κίδασεν*] Id. ut alibi, nescio an rectius et mollius. 652 *σκέπτεο αὖ*] MS. male. Gloss. adscripsit *σκέπτυ*. 653 *μεγαθύμυ*] Id.

Ver. 643. *οὔπη*] *Al.* *οὔπω*.

Ver. 645. *Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι*— *'Εν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον,*] *'Εςὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος· ὐ γὰρ ζῆν εὔχεται, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τῦ ἥρωος ταπεινότερον·) ἀλλ.' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρίαν εἰς ὐδὲν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτι τάχιςα αἰτῦται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὑρήσων ἄξιον ἐνταφιον, κἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάττηται.* *Longinus*, §. 9.

Ver. 647. *εὔαδεν*] Vide supra ad *α'*. 37.

Ver. 648. *ὀλοφύρατο*] Vide supra ad *α'*. 338.

Ver. 649. *σκιδάσεν,*] Vide supra ad *μ'*. 140.

Ver. 651. *Καὶ τότ' ἄρ'*] *Et tum deinceps*—.

Ver. 651—656—665. *βοὴν ἀγαθὸν*— *βοὴν ἀγαθὸς*] Vide supra ad *β'*. 408.

Ver. 653. *μεγάθυμον*] *Al.* *μεγαθύμυ*. *Clark.* Unus *Barnesius* *μεγαθύμυ*, ut solenne Nestoris epitheton, e duobus MSS. etiam propter euphoniam recepit; quod , duplex non suaviter concurrat. Addere licet frequentiam ejusdem in eodem versu terminationis. Adstipulatur etiam MS. Lips. add. supra 360. *Ern.*

4

Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ᾽ ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅστ᾽ ἐπεὶ ἄρ κεκάμησι κύνας τ᾽ ἄνδρας τ᾽ ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει, ἀλλ᾽ οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ᾽ ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ᾽ ἀέκων· πέρι γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·

Sic dixit: Neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:
Perrexit autem ire, tanquam leo a caula,
Qui postquam fatigatus utique fuerit canesque virosque lacessens,
Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
Totam-noctem vigilantes; ille autem carnium cupidus,
Recta-irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
Adversa volant audacibus a manibus,
Incensæque faces, quas quidem horrens-recedit incitatus licet;
Mane autem seorsum discedit mœsto animo;
Sic a Patroclo pugna strenuus Menelaus
Abibat perquam invitus: admodum enim timebat, ne ipsum Achivi
Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:
Multis autem Merionique et Ajacibus mandabat;

662 ἀΐσσουσιν] R. male. 664 τετιηκότι] MS. male. 668 Αἰάντεσσ᾽ ἐπέτελλεν] MS. κέλευε] F. R. A. J. male.

Ver. 657. ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,] Vide supra ad λ'. 547.

Ver. 659. Οἵτε] *Qui scilicet.*

Ver. 659. 660.] Hi duo versus a duobus MSS. apud Barnes. absunt: suspicari licet eos huc tractos ex λ'. 549. Quamquam Homerus ipse repetitiones tales non refugit: v. 695. tamen minuendæ potius sunt MSS. ope, quam augendæ. *Ern.*

Ver. 661. Ἰθύει,] *Al.* Ἰθύνει. Quod nullo modo ferri potest: Nam vox ἰθύνω mediam semper producit. Quin et ipsum ἰθύω mediam *natura* habere longam, *positione* tantum corripere, crediderim. Nam in vocibus, ἰθύσω, ἴθυσεν, ἴθυσαν, ubi *duæ Vocales* non concurrunt, semper producitur τὸ ύ.

Ὅππῃ τ᾽ ἰθύσῃ, τῇ τ᾽ —— *Il.* μ'. 48.

ubi nonnulli legunt Ὅππῃ τ᾽ ἰθύει.

Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων —— π'. 582 ρ'. 281.

Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες —— ρ'. 725.

Vide supra ad ν'. 103.

Ibid. πρήσσει·] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 662. Ἀντίοι ἀΐσσουσι] *Al.* Ἀντίον ἀΐσσουσι.

Ver. 663. Καιόμεναί τε δεταί,] Αἱ συνδεδεμέναι δᾷδες. Schol. inedita in Cod. *Harleiano*. Porro impetum leonis subito repressum, cursuque in medio identidem impeditum, pulchre depingunt numeri is-

Αἴαντ᾽, Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ᾽ αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥστ᾽ αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ᾽ ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ,
Θάμνῳ ὑπ᾽ ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὣς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ᾽ αἶψ᾽ ἐνόησε, μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ᾽ ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

"Ajaces, Argivorum ductores, Merioneque,
"Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
"Recordetur; omnibus enim norat mitis esse
"Dum viveret: nunc vero mors et fatum occupat."
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Quaquaversum circumspectans, veluti aquila, quam aiunt
Acutissime cernere inter aërias volucres,
Quam licet in alto existentem pedibus velox non latet lepus,
Arbusto sub late-comanti jacens; sed in ipsum ea
Impetum facit, eique celeriter rapto eximit animam.
Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi
Quaquaversum versabantur, multorum per agmen sociorum,
Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.
Illum vero citissime animadvertit, pugnæ ad sinistram totius,
Confirmantem socios, et concitantem ad pugnandum:

669 ἡγήτορες] MS. 671 πᾶσι] MS. recte. 672 νῦν αὖ] MS. male. 679 σὺ] MS. 681 ἴδοις] MS. superscr. Gl. θεάσαιτο, male. 682 αἶψα νόησε] Id. 683 ἑταίρους] Id. F. A. J. 685 ὀρ᾽ δ᾽ ἄγε] MS.

ti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ ἱσσύμενός περ.

Ver. 668. Αἰάντεσσι κέλευεν] *Al.* Αἰάντεσσ᾽ ἐπέτελλεν.

Ver. 672. νῦν δ᾽ αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674. ὅν ῥά τε] *Quam scilicet* —.

Ver. 676. οὐκ ἔλαθε πτὼξ,] Sic apud *Virgilium:*

——— sæpe exiguus mus *Georg.* 1. 181.

Quem ad locum *Quintilianus;* "At Virgilii (inquit) miramur illud, *Sæpe exiguus mus.* Nam epitheton, *exiguus,* "aptum, proprium effecit ne plus expec-

Ἀγχῦ δ' ἱςάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', εἴδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰςορόωντα
Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριςος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιςα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέςυγε, μῦθον ἀκέσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἀλλ' ἐδ' ὣς Μενελάε ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ

Prope vero astans allocutus est flavus Menelaus;
"Antiloche, eja age huc-ades, Jovis-alumne, ut audias
"Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
"Jam quidem te quoque ipsum opinor inspicientem
"Sentire, quod cladem deus Danais advolvit,
"Victoria autem Trojanorum: occisus est nempe fortissimus Achivorum
"Patroclus, magnumque desiderium Danais contigit.
"Sed tu cito Achilli, currens ad naves Achivorum,
"Nuncia, si quo modo celerrime cadaver ad navem integrum-auferre-potuerit
"Nudum: arma enim habet pugnam-expedite-ciens Hector."
Sic dixit: Antilochus autem horrore-correptus est, sermone audito:
Diu vero eum inopia vocis tenuit; eique oculi
Lachrymis impleti sunt, liquidaque ei hæsit vox.
Sed ne sic quidem Menelai mandatum neglexit:
Perrexit autem currere, armaque eximio dedit socio

Ibid. διοτρεφὶς] R. A. J. ut alibi. 686 ἢ μὴ] MS. 687 εἰςορόεντα] Id. 689 πέφαται δὲ ἄριςος] Id. 693 κορυθαιόλος] R. 698 τάχα δὲ τ.] MS.

"taremus, et casus singularis magis de-"cuit, et clausula ipsa unius syllabæ non "usitata addit gratiam." Lib. VII. cap. 3.

Ver. 681. Ἴδοιο.] *Al.* Ἴδοιτο.

Ver. 683. Θαρσύνονθ'] Vide supra ad ν'. 823. et ad α'. 338.

Ver. 685. εἴδ' ἄγε] Vide supra ad ι'. 167.

Ver. 689. 690. πέφαται — τέτυκται.] Vide supra ad ver. 164. et ad α'. 37.

Ver. 692. νέκυν ἐπὶ] Qua ratione, νέκυν, hic ultimam producat; item ὅς, etiam extra cæsuram, ver. 699. et κακὸν, ver. 701. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 693. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔςρεφε μώνυχας ἵππυς·
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προςηύδα·
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ὐδέ μιν οἴω
Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίςην,

Laodoco, qui eum prope flectebat solidos-ungulis equos:
Hunc quidem, lachrymas-fundentem pedes ferebant e prælio,
Pelidæ Achilli tristem nuntium nunciaturum.
Neque sane tibi, Menelaë Jovis-alumne, voluit animus
Laborantibus sociis auxiliari, unde discesserat
Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum erat;
Sed ille his *ut auxiliaretur* Thrasymedem nobilem excitavit;
Ipse vero rursus ad Patroclum heroëm profectus est:
Constitit autem ut ad Ajaces venit, et statim allocutus est;
" Illum quidem jam ad naves misi celeres
" Ut-eat ad Achillem pedibus velocem; neque tamen illum puto
" Nunc venturum, vehementer licet iratum Hectori nobili:
" Nullo enim modo inermis cum-Trojanis pugnaverit:
" Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,

701 τῷ Πηλ.] Id. 705 τοῖσι] Edd. vett. præter T. male. Ibid. Χρασυμ.] MS. Ibid. δῖον ἧκεν] MS. 706 αὖτ'] abest MS. 707 στῆ δ' ἄρ ἰπ'] Edd. vett. præter R. Ibid θέων] MS. R. 709 ὀΐω] F. R. A. 1.

Ver. 695. 696. Δὴν δέ] Hi duo versus repetuntur *Odyss.* δ'. 704. *Ern.*

Ver. 696. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] Virgil.

——— vox faucibus hæsit. *Æn.* IV. 280.

Ver. 699. ὅς οἱ] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 706. ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.

Ibid. βεβήκει·] Vide supra ad π'. 751.

Ver. 707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*, quocum facit et Codex *Harleianus*: *Al.* Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι· *Clark*. Eadem scriptura est in MS. Lips. et in ed. Rom. *Ern.*

Ibid. κιὼν,] Cod. *Harleian.* θέων.

Ver. 714. φύγοιμεν.] *Al.* φύγωμεν.

Ἡμεῖν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλέες ὦ Μενέλαε·
Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνε· αὐτὰρ ὀπίσσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιές·
Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κέρων θηρητήρων·

"Quo-pacto et mortuum extrahamus, et ipsi
"Trojanorum e clamore mortem et fatum effugiamus."
Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax;
"Omnia recte dixisti, admodum-inclyte o Menelaë:
"Sed tu quidem, et Meriones, subeuntes valde cito,
"Mortuum sublatum ferte e prælio: a-tergo autem
"Nos pugnabimus cum Trojanisque et Hectore nobili,
"Parem animum habentes cognomines, qui et antea
"Sustinebamus acrem Martem prope invicem manentes."
Sic dixit: Illi vero mortuum a terra ulnis-sustulerunt
Alte admodum strenue: acclamavit autem populus retro
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Recta vero irruerunt, canibus similes, qui in aprum
Percussum, impetum-faciunt ante juvenes venatores:

713 ἐρύσομεν] MS. F. A. J. 714 φύγωμεν] MS. 723 ὄπισθεν] Id. T. 724 ἴδον] F. A. J. 726 ἀΐξωσι] MS.

Ver. 716. ἔειπες,] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 718. ὀπίσσω] *Al.* ὄπισθε· ut infra ver. 723.

Ver. 722. ἄρα] *Ut præceperat Ajax* —. ver. 717.

Ver. 723. μάλα μεγάλως·] Qua ratione, μάλα, hic ultimam producat; item νέκυν, ver. 724. et Τρῶες, ver. 730. et σέλαϊ, ver. 739. et δόρυ, ver. 744. et σθένεϊ, ver. 751. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 724. αἴροντας] Cod. *Harleian.* αἴραντας.

Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐν τοῖσιν ἑλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ᾽ ἀνεχώρησαν, διά τ᾽ ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες, εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ᾽ αὐτοὺς
Σταίησαν, τῶν δὲ τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἀΐξας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
Ὣς οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τὸ, τ᾽ ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ᾽ ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο·
Ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ᾽ ὥσθ᾽ ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,

Aliquantisper etenim currunt, dilacerare cupidi;
Sed cum jam in illos convertitur, robore fretus,
Continuo retrocedunt que, diffugiuntque trepidi alio alius:
Sic Trojani, aliquantisper quidem catervatim assidue sequebantur,
Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis;
At ubi jam Ajaces conversi contra ipsos
Constitissent, eorum utique mutabatur color, neque quis sustinebat
Impetu in-adversum facto, de mortuo pugnare.
Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex prælio
Naves versus cavas: pugna vero gliscebat ipsis
Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
Impetu-citato-latus ex-improviso incendit, pereuntque ædes
In flamma magna; eamque fremebunda agitat vis venti:
Sic quidem hos equorumque et virorum bellicosorum
Horrisonus tumultus insequebatur abeuntes.
Illi vero tanquam muli, validum robur induti,

728 ἀλκῇ] MS. 729. αἶψα τ᾽] Id. 733 δὲ τρέπετο] MS. R. 734 δηρίσασθαι] A. 2. 3. J. male. 735 οἵγε μεμαῶτι] Edd. vett. præter R. 736 σφι] MS. male ut 741 ἐρχομένοισι.

Ver. 727. Ἕως μὲν γάρ] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset, Ὡς μὲν γάρ. Vide supra ad ver. 106.

Ibid. μεμαῶτες·] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 728. et 732. Ἀλλ᾽ ὅτε δή] Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 728. ἑλίξεται,] Vide supra ad ver. 283. et ad π'. 594.

Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ' ὁμῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥςπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
Ὅςτε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, ὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιςα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥςτε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κῦροι Ἀχαιῶν,

Trahunt ex monte per asperam viam,
Vel trabem, vel lignum ingens navale; in *ipsis* vero et animus
Affligitur simul laboreque et sudore magnopere-contendentibus:
Sic illi alacres cadaver ferebant: at a-tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, sicut agger arcet aquam
Sylvosus campum per totum porrectus;
Qui vel rapidorum fluminum violentos cursus
Reprimit, et continuo omnibus fluentem in campum dirigit
Repellens, haudquaquam enim eum vi perrumpunt fluentes:
Sic usque Ajaces aciem reprimebant retro
Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duoque in iis maxime,
Æneasque Anchisiades, et illustris Hector.
Ut vero sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum
Acutum vociferantium, cum vident ingruentem
Circum, qui parvis cædem infert avibus:
Sic utique acti vi Æneæque et Hectoris filii Achivorum

748 τετυχηκὸς] MS. 746 ὡς οἵγε μεμ.] Id. ut supra. 751 ἀδέ τι] Id. 756 κεκληγόντες] Id. ut v. 759. male. 757 ὅςτις] Id.

Ibid. ἀλλὰ] Vide supra ad ί. 299.

Ver. 733. τῶν δὲ τρέποιτο] *Al.* τῶν δ' ἐτράποιτο.

Ver. 734. δηριάασθαι.] *Al.* δηρίσασθαι.

Ver. 735. 746. Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε] Recte se habet ista syntaxis. Vide supra ad ά. 566. et ad ί. 778.

Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

Acutum vociferantes abibant, obliviscebanturque pugnæ.
Multa vero arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam,
Fugientium Danaorum: pugnæ autem non erat cessatio.

761 γίγνετ'] R.

Ibid. ἰμμεμαῶτι] Similiterque infra ver. 746. vide supra ad ν'. 46.

Ver. 738. ἐξαίφνης] *Al.* ἐξαπίνης.

Ver. 747. ὥστερ πρὼν] *Al.* ὥστε πρών.

Ver. 748. ‘Υλήεις,] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 754. Αἰνείας τ' ’Αγχισιάδης, καὶ φαίδιμος ῞Εκτωρ.] Vide supra ad ver. 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται,] Vide supra ad π'. 583.

Ver. 756. et 759. κεκλήγοντες,] Vide supra ad β'. 314. et ad γ'. 31.

Ver. 758. ἄρ'] *Ut dictum est* —.

Ver. 760. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Σ′.

Ὑπόθεσις τῆς Σ. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ἈΧΙΛΛΕΥ͂Σ τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου· κελευσάσης δὲ Ἥρας, ἄοπλος προελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Σʹ.

Ἐπιγραφαί.

Ὁπλοποιΐα.

Ἄλλως.

Σῖγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγματι, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

ὯΣ οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:
Antilochus vero Achilli pedibus celer nuncius venit.
Illum autem invenit ante naves puppibus-exoelsas,
Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:
Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum;

8 Μηδία θυμῷ] MS. 10 τῶν] MS.

Ver. 1. Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς] Vide supra ad νʹ. 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν] Virgil.

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.
Æn. X. 843.

Ver. 5. ἄρα] *Proinde* —.

Ver. 6. καρηκομόωντες] Vide supra ad νʹ. 310.

Ver. 9. διιπέφραδε,] Vide supra ad βʹ. 314. et ad ξʹ. 500.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ] Vide supra ad ξʹ. 433. et 460. *Clark*. Hic versus nominatim reprehenditur a Plutarcho ob otiosas

[redacted]

ʼΩι μοι ἐγὼ, τί τ᾽ ἆρ᾽ αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριςον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίȣ ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦτ᾽ ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ᾽ Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυȣ̃ Νέςορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ᾽ ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
ʼΩι μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνȣ̃· ἀτὰρ τά γε τεύχε᾽ ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.

" Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi
" Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
" *Metuo*, ne jam mihi perfecerint dii tristes solicitudines animo,
" Ut olim mihi mater narravit, et mihi dixit,
" Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,
" Manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis.
" Certe omnino jam mortuus est Menœtii fortis filius,
" Miserandus: certe jusseram eum repulso-hostili igne,
" Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare."
• Dum is hæc versabat in mente et in animo,
Interea ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,
Lachrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem;
" Hei mihi, Pelei fili bellicosi, profecto perquam tristem
" Audies nuncium, qui non debuit fuisse.
" Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
" Nudo: arma enim habet pugnam-expedite-ciens Hector."

14 νῆας ἐπ᾽ ἂψ ἴεναι] MS. R. 19 ἦν μὴ] T. 21 κορυθαιόλος] R. A.

particulas, mirante *Martino* Var. Lect. III. 22. *Ern.*

Ibid. τέθνηκε] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 14. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν,] *Al.* Νῆας ἐπ᾽ ἂψ ἴεναι.

Ver. 15. Ἕως ὁ] Pronunciabatur ὥσω, vel ὥσε. Vide supra ad ρ'. 106. et ad ο'. 539.

Ver. 18. ʼΩι μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, — Κεῖται Πάτροκλος·] " Narrare vero quis " *brevius* (potest,) quam qui mortem nun- " ciat Patrocli?" *Quintilian.* Lib. X. cap. 1.

Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον.
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωςὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάςης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔςενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,

Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:
Ambabus autem manibus sublatos cineres,
Fudit super caput, venustamque deturpabat faciem:
Divinæ porro tunicæ niger undique-adhæsit cinis.
Ipse vero in pulveribus ingens ingenti-spatio porrectus
Jacebat, suisque manibus comam deturpabat scindens.
Ancillæ autem, quas Achilles in-præda-ceperat, Patroclusque,
Animo tristatæ altum ejulabant, et foras
Procurrebant circa Achillem bellicosum; manibus vero omnes
Pectora plangebant, resolutaque sunt membra cujusque.
Antilochus autem ex-altera-parte lugebat, lachrymas fundens,
Manus tenens Achillis: Ille autem suspirabat generoso corde:
Timebat enim, ne jugulum discinderet ferro.
Horrendum vero ejulabat: audivit autem veneranda mater,

24 χάριεν] Edd. præter R. 25 μέλαινα] MS. 28 ληΐσατο] MS.

Ver. 22. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Οὐκ ἤρεσκεν δὲ μοι — ὁ Ἱερώνυμος ἐν οἷς δὲ φησι γινομένης, ἀλλὰ γεγενημένης καὶ οὔσης αἴσθησιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ οὕτω τῶν παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὔξησιν· ὡς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθὺς ἐξαίφνης ποιῶν τὸν Ἀχιλλέα, τοῦ λόγου προςπεσόντος, [ἐν οἷς λέγει, "Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος "νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·"] θυμούμενον δὲ βραδέως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαιόμενον. *Plutarch. de Ira cohibenda.*

Ver. 23. 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χεύατο κὰκ κεφαλῆς,] Virgil.

Canitiem immundo deformat pulvere, et ambas
Ad cœlum tendit palmas. — *Æn.* X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωςὶ τανυσθεὶς Κεῖτο,] Vide supra ad π'. 776.

Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.

Sedens in fundo maris, apud patrem senem,
Tum protinus ululavit: Deæ autem circa ipsam congregabantur
Omnes, quotquot in fundo maris Nereïdes erant:
Illic quidem erat Glauceque, Thaliaque, Cymodoceque,
Nesæa, Spioque, Thoaque, Haliaque bubulis-oculis-decora,
Cymothoëque, et Actæa, et Limnorea,
Et Melita, et Iæra, et Amphithoë, et Agave,
Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Dexameneque, et Amphinome, et Callianira,
Doris, et Panope, et inclyta Galatea,
Nemertesque, et Apseudes, et Callianassa:
Illic erat et Clymene, Ianiraque, et Ianassa,
Mæra, et Orithyia, et comas-pulchra Amathea;
Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.

36 βένθεσιν] Id. 39 ἐνθ' ἄρα ἦν Γλαυκεία, Θαλ.] Id. 47 Ἔνθα δ' ἔην] MS. 48 Ἀμάθεια] Id. 49 ἄλλαι] Id.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο,] Similiterque infra ver. 51. vide supra ad ί. 397.

Ver. 32. ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,] Virgil.

Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.

Ver. 35. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς,] Virgil.

At mater sonitum thalamo sub fluminis alti
Sensit. —— *Georg.* IV. 333.

Ver. 37. Κώκυσεν] Producit hæc vox mediam, quippe ex κωκύω deducta; eadem analogia ac μηνίσας, ex μηνίω. Vide supra ad ί. 426. et infra ad τ'. 284.

Ver. 39. sqq.] Parcior in enumerandis Nymphis Virgilius, sed ut hinc profecisse appareat, l. c. *Nesæa*, *Spioque*, *Thaliaque*, *Cymodoceque* etc. *Ern.*

Ver. 40. βοῶπις,] Vide supra ad ά. 551.

Ver. 43—45. Δωτώ τε,—καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,] Virgil.

———— qualis Nereïa *Doto*

Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκέσασαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤιμοι ἐγὼ δειλή, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
Ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,

Istis vero splendidus implebatur specus: hæ autem simul omnes
Pectora plangebant; Thetis vero exorsa est luctum;
" Audite, sorores Nereïdes, ut bene omnes
" Sciatis audientes, quanti meo insint dolores animo.
" Hei mihi miseræ, hei mihi infeliciter-fortissimum-enixæ,
" Quæ postquam pepereram filium eximiumque fortemque,
" Præstantissimum heroüm, isque succreverat plantæ similis;
" Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo-loco agri,
" Navibus misi recurvis ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursus
" Domum reversum, intra ædes Peleïas.
" Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,
" Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
" Sed proficiscar, ut visamque dilectum filium, et audiam,

50 ἀργύφαιον] MS. 52 κασίγνηται] Id. 53 εἴδετε] Id. 62 οὐδέ τι] A. 2. 3. J. T. 63 ἴδοιμι] MS. ἴδωμαι] Edd. vett. præter T.

Et *Galaica* secant spumantem pectore pontum.
Æn. IX. 102.

Ver. 46. Νημερτής] Cod. *Harleian.* Νημέρτης.

Ver. 47. Ἔνθα δ' ἦν] Cod. *Italic.* unus, Ἐνθάδ' ἔην.

Ver. 48. Ἀμάθεια] *Al.* Ἀμάθυια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται] Virgil.
Clamat: Io matres, audite ubi quæque, Latinæ.
Æn. VII. 400.

Ver. 54. Ὤιμοι ἐγὼ δειλή,] Vituperat hunc locum *Plato*; — δεησόμεθα [Ὁμήρου] μήτοι θεούς γε ποιεῖν ὀδυρομένους καὶ λέγοντας, " Ὤιμοι ἐγὼ δειλή, ὤμοι δυσαριστοτόκεια." *De Repub.* lib. III.

Ibid. δυσαριστοτόκεια,] Ἐπὶ κακῷ τεκοῦσα τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύστηνον· Schol. inedita in Codice *Harleiano.*

Ver. 55. ἄρ] *Ut nostis* —.

Ver. 57. φυτὸν ὣς] Vide supra ad α'. 51.

"Ο, ττι μιν ἵκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχὼν,
Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

" Quinam ipsum invaserit luctus, seorsum a pugna manentem."
Sic locuta reliquit specum: illæ vero cum ipsa
Lachrymabundæ ibant; circum ipsas autem unda maris
Scindebatur: Hæ autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonum subductæ-erant naves velocem circum Achillem.
Huic autem graviter-suspiranti astitit veneranda mater,
Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii sui:
Et lugens, verbis alatis allocuta est;
" Fili, quid fles? quisnam tuam mentem invasit dolor?
" Eloquere, ne cela: Illa quidem jam tibi perfecta sunt
" A Jove, ut jam antea precatus-es, manibus sublatis,
" Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
" Tui indigentes, patique indignas res."

64 ἄπο] MS. F. R. A. 1. 66 σφι] MS. 68 ἐπισχαιρὼ] Id. 76 ἀλήμεναι] Id. 77 ἐπιδευόμενος] MS.

Ver. 61. ζώει] ζώῃ· Codd. *Italic.* et *Harleian.*

Ver. 62. 67. Ἄχνυται, —Ῥήγνυτο·] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 63. ὄφρα ἴδω τε] ὄφρα ἴδωμι. Codices fere universi. *Clark.* Etiam Lips.

Ver. 66. περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης Ῥήγνυτο·] Virgil.

——— at illum
Curvata in montis faciem circumstetit unda.
Georg. IV. 360.

Ver 69. Ἀχιλῆα.] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 71. κωκύσασα] Vide supra ad ver. 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;] Virgil.

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras?
Æn. II. 594.

Ver. 74. τετέλεσται] Vide supra ad ι'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 75. ὡς ἄρα] Codex unus *Italicus* legit ᾧ ἄρα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε

Illam autem graviter-suspirans allocutus est pedibus velox Achilles;
" Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:
" Sed quæ mihi ex his voluptas, cum carus periit socius,
" Patroclus? Quem ego supra omnes honorabam socios,
" Æque ac meum caput, hunc perdidi: arma vero Hector,
" Postquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia visu,
" Pulchra; quæ quidem Peleo dii dederunt, splendida dona,
" Die illo, quando te mortalis viri collocarunt in cubili.
" Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
" Habitasses, Peleusque mortalem duxisset uxorem.
" Nunc vero *mortali nupsisti*, ut et tibi luctus in animo immensus esset,
" De filio interfecto; quem non recipies rursus
" Domum reversum: Neque enim me animus jubet

80 ἦδος] Id. 81 τίον] Id. 83 δηώσας] Id. δηϊώσας] F. A. J. 93 Μενοιτιάδαο] R.

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη]

——— querenti talibus ille
Suspirans, imoque trahens a pectore vocem.
Æn. I. 374.

Ver. 79. τὰ μὲν ἄρ] *Illa quidem, ut dixisti* —. ver. 74.

Ver. 81. τῖον] Vide supra ad ν'. 103. et ad ο'. 24.

Ver. 84. Καλά·] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 86. ἀθανάτῃς] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 89. ἀποφθιμένοιο·] De syllaba φθι correpta, vide supra ad β'. 43. et ad α'. 309. et 314.

Ibid. ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ] MS. unus *Italicus* legit ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' οὐχ. Unde fortasse legendum, ex conjectura *Tho. Bentleii*, ἀποφθιμένου· τόνδ' οὐχ. *Clark*. Male. Particula δὲ hic locum non habet, nam in his verbis est modo ἐξεργασία præcedentis verbi ἀποφθιμένοιο. *Ern.*

Ver. 90. νοστήσαντ'· ἐπεὶ] Codex unus *Italicus*, νοστήσαντα· ἐπεὶ —.

Ibid. ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζώειν,] Virgil.

Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque relinquo.
Sed linquam, ——— Æn. X. 855.

Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·

"Vivere, neque hominibus interesse, nisi Hector
"Primus mea hasta percussus animam perdiderit,
"Patroclumque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit."
Illum vero vicissim affata est Thetis lachrymas-fundens;
"Cito-moriturus certe mihi, fili, es, cum ita dicis:
"Illico enim tibi deinde post Hectorem fatum imminet."
Illam vero graviter ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles;
"Illico moriar, cum in fatis non erat me socio
"Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valde procul a patria
"Interiit; me vero desideravit, malum qui propulsarem.
"Nunc autem, quoniam non revertar utique caram in patriam terram,
"Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis
"Cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili:

99 πάτρης] MS. sæpe in parte Cod. recentiori occurrit hæc permutatio, ut ante 85. ιων, quod aliquoties notasse satis sit. 100 νῦν ἐπεὶ] Edd. vett. præter R. 103 οἳ δὴ] A. 2. 3. J.

—— vitam moror invisam, Pallante perempto.
Æn. XI. 175.

Ibid. ἄνωγε] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 93. Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Pronunciabatur Μενοιτιάδω. Vide supra ad α'. 1.

Ibid. ἀποτίσῃ.] Vide supra ad ι'. 508. item infra ad χ'. 19.

Ver. 97. Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] *Æschines, Orat. in Timarchum*, versum hunc hoc modo citat:

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100. ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.] Vide supra ad ξ'. 485. Οὐκ ἔτι τὸ ἔδησεν, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ· οὐδ' ἀρῆς, πόλεμος νῦν, ἢ Ἄρεος· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδησε, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἐδέησε· περισπαστέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἵν' ᾖ βλάβης· — Ἐμοῦ γὰρ ἐδέησε, καὶ χρείαν ἔσχε, τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 18.

Ibid. ἀρῆς ἀλκτῆρα] Vide supra ad ξ'. 485. Aristarchus, auctore Eustathio ad h. l. volebat legi Ἀρεω. Bene. Ἄρεως vel Ἄρηος legendum ut l. c. conf. infra v. 213. adde Dorvill. Vann. Crit. p. 389. *Ern.*

Ver. 101. Νῦν δ' ἐπεὶ etc.] Consequens statuendum est in v. 107. *Nunc quoniam*

Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.

" Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
" Talis cum sim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum
" In pugna; concione autem meliores sunt et alii:
" Utinam Contentio a Diis, et ab hominibus pereat;
" Et Ira, quæ impellit etiam admodum-prudentem sævire:
" Quæque multo dulcior melle stillante
" Hominum in pectoribus augescit, tanquam fumus:
" Adeo me nunc irasci-fecit rex virorum Agamemnon.
" Sed hæc quidem ante-acta-esse sinamus, dolentes licet,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

105 οἷος] abest MS. 107 ἀπόλοιτο] MS. 109 ὅτι] T.

— *Optem, ut.* Sed durum mihi videtur, præsertim, cum id consequens non conveniat versui 101. An scripsit: Νῦν δ' ἔτι. *Ern.*

Ver. 104. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,] Ita *Odyss.* υ'. 379. Ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.

Ibid. ἀρούρης,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 105. Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνεμέσητον τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν· ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτοὺς ἐγκωμιάζειν· διὰ δὲ τοῦ ἐγκωμίου, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, ὅτι γε τοῖς ταλαιπώροις οὐκ ἤμυνε τοιοῦτος ὤν. Schol. inedita in Codice *Harleiano.*

Ver. 106. ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·] Εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς. ὑπειπὼν, " Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχι-" τώνων," ἐπήνεγκεν, " Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ " τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι." *Plutarch. de animi tranquillitate.*

Ver. 107. Ὡς ἔρις] Virgil.

——— en quo discordia cives
Perduxit miseros! *Eclog.* I. 72.

Ἡράκλειτος — ἄντικρυς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, εὐχόμενον ἔκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λανθάνειν φησὶ τῇ πάντων γενέσει καταρώμενον ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γένεσιν ἐχόντων. *Plutarch. de Iside et Osiride. Clark.* Adde Aristot. Eudem. VII. 1.

Ver. 108. ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·] Οὐκοῦν αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, etc.] ἡδονῶν μεστὰς εὑρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι, τὸ "— ὅς τ' " ἐφέηκε," τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς, τὸ " — πολύφρονά περ χαλεπῆναι, Ὅστε πολὺ " γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Plato in Philebo.*

Ibid. πολύφρονά περ] *Al.* πολύφρονά τε·

Ver. 109. Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε περὶ τοῦ θυμοῦ, " Ὅστε πο-" λὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Aristoteles, Rhetoric.* lib. I. cap. 11. Καὶ πάσῃ ὀργῇ ἕπεσθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς

Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
Ὅςπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Ὣς καὶ ἐγὼν, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων

" Nunc vero ibo, ut cari capitis perditorem inveniam
" Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demum
" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
" Neque enim ne vis quidem Herculis effugit mortem,
" Qui tamen carissimus erat Jovi Saturnio regi:
" Sed eum fatum domuit et gravis ira Junonis.
" Ita et ego, si jam mihi simile fatum est,
" Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam,
" Et aliquam Troadum et Dardanidum profundos-sinus-habentium,
" Ambabus manibus genis a teneris

116 τελέσσαι] MS. 117 Οὐδὲ] abest MS.

ἐλπίδος τοῦ τιμωρήσασθαι. Οὐδεὶς δὲ τῶν φαινομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὐτῷ. Ὁ δ' ὀργιζόμενος ἐφίεται αὐτῷ δυνατῶν· Διὸ καλῶς εἴρηται περὶ θυμοῦ, "Ὅςτε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο, Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται." ἀκολουθεῖ γὰρ καὶ ἡδονή τις διά τε τοῦτο, καὶ διότι διατρίβουσιν ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric.* lib. II. cap. 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν] *Galen. de Hippocr. Dog.* lib. III. cap. 2. legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσιν, etc.

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν] Ἠρέμα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖται. Schol. in Cod. *Harleian.*

Ver. 112. προτετύχθαι] δοκοῦντα προγεγονέναι· Schol. Ibid. *Æschylus:*

——— ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν.——— *Prometh. Vinct.* ver. 261.

Ubi *Scholiastes* hunc versum *Homeri* citat.

Ibid. ἐάσομεν,] Vide supra ad δ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 115. ὁππότε κεν δὴ] De explementorum istorum, κεν δὴ, expectationem *longam* aptissime depingentium, venustate, vide supra ad ξ'. 504.

Ver. 116. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα, Ὅςπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ] Vide infra ad φ'. 107. Virgil.

——— quin occidit una
Sarpedon mea progenies.—— *Æn.* X. 470.

Occidit et Pelopis genitor conviva Deorum.
Horatius, Carm. lib. I. Od. xxviii. ver. 7.

Ibid. βίη Ἡρακλῆος] Vide supra ad ν'. 758.

Ver. 118. Κρονίωνι] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 397.

Ver. 119. μοῖρα δάμασσε] μοῖρ' ἐδάμασσε· Cod. *Oxon.* a *Barnesio*, item Codd. *Harleian.* et *Italic.* a *Tho. Bentleio* collati.

Ibid. ἀργαλέος χόλος] *Difficili bile tumet jecur. Horat. Carm.* lib. I. *Od.* xiii. ver. 4.

Ver. 120. τέτυκται,] Vide supra ad α'. 37.

Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
  Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστι,
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
  Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο·

" Lachrymas abstergentem, crebro suspirare cogam:
" Sentiant autem, quod jamdiu ego a pugna cessavi.
" Neque me prohibe a prælio, diligens licet; neque enim mihi persuadebis."
Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;
" Sane jam hoc, fili, verum; non malum est,
" Laborantibus sociis arcere gravem perniciem:
" Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
" Ærea, coruscantia: illa quidem pugnam-expedite-ciens Hector
" Ipse ferens humeris exultat: neque tamen ipsum puto
" Diu exultaturum esse; cædes enim prope eum.
" Sed tu quidem neutiquam ingredere pugnam Martis,
" Antequam me huc profectam oculis videris.
" Mane enim revertar, simul ac sol ortus erit,
" Arma pulchra ferens a Vulcano rege."
Sic fata, retro se vertit a filio suo:

124 στιναχ.] Edd. vett. præter R. 128 ταῦτά γε] MS. edd. vett. Eust. 131 κορυθαιόλος] Edd. vett. præter T. 133 ἀπαγλ.] MS.

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ] Codd. *Italic.* Ἀμφοτέρῃσι χερσί.

Ver. 124. Δάκρυ' ὀμορξαμένην,] Codd. *Italic.* et *Harleian.* Δάκρυ ὀμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν] Codd. *Italic.* Γνοίη.

Ibid. πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαυμένην. Quomodo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 126. φιλέουσά] Vide supra ad α'. 338. ad κ'. 280. et infra ad υ'. 304.

Ver. 128. τοῦτό γε,] Codices fere universi ταῦτά γε.

Ibid. οὐ κακόν ἐστι,] Vide supra ad ν'. 344. et ο'. 11.

Ver. 131. κορυθαιόλος] Vide supra ad β'. 816.

Καὶ στρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
'Υμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
'Οψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,

Et conversa, inter marinas sorores dixit;
" Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
" Visuræque senem marinum et ædes patris,
" Et ei omnia dicite: ego vero ed excelsum Olympum
" Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
" Filio meo dare inclyta arma collucentia."
Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
Ad Olympum vero dea Thetis pedes-argentea
Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
Fugientes, ad navesque et Hellespontum venerant.
Nec tamen Patroclum bene-ocreati Achivi
Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
Rursus enim jam illum assecuti fuerant peditesque et currus,

136 ἠῶθι] Id. non male. nam ultima a cæsura producitur. 144 τεύχεα κλυτὰ] F. A. 1. 147 ἐνείκαι] MS. 152 ἄνακτα pro νέκυν] MS.

Ver. 134. καταδύσεο] Vide supra ad ί. 109.

Ver. 138. πάλιν τράπεθ'] *Avertit se.* Vide supra ad κ'. 594. et ad γ'. 141.

Ver. 144 τεύχεα παμφανόωντα.] Virgil.

——— fulgentiaque arma
Æn. VI. 490. XI. 6.

Ver. 147. ἐνείκοι.] *Al.* ἐνείκαι. *Al.* ἐνείκῃ.

Ver. 148. ἄρ'] *Ut jam dictum est; ver.* 146.

Ver. 149. ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad π'. 77.

Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν·
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
Νεκρᾶ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ὂ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος ὄτι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὥς ῥα τὸν ὀκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρᾶ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέεσ' ἀπ' Ὀλύμπε θωρήσσεσθαι,

Hectorque, Priami filius, flammæ similis vi:
Ter quidem illum retro pedibus prehendit illustris Hector,
Abstrahere cupiens, magnaque-voce Trojanos inclamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuosam induti fortitudinem,
A mortuo vi-repulerunt: illi vero constanter robore fretus,
Interdum impetum-faciebat per tumultum, interdum vero
Consistebat alta-voce clamitans; retro autem non cedebat omnino.
Ut vero a corpore haudquaquam leonem fervidum possunt
Pastores in agro-pernoctantes valde esurientem summovere:
Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
Hectorem Priamidem a mortuo absterrere.
Et jam prorsus abstraxissetque, et immensam retulisset gloriam,
Nisi Pelidæ pedibus-ventosa velox Iris
Nuncia venisset currens ab Olympo ut-prodiret-in-pugnam,

155 μετόπισθεν] Id. 157 Αἴαντι] Id. placet, ut supra. 160 μέγ'] Id. 163 κορυσταὶ] Id. 165 εἴρυσσεν] Id. 170 Ὄρσι] MS.

Ver. 154. εἴκελος] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Recte, ut opinor; vide supra ad ῥ'. 88. et ad ν'. 53. *Al.* ἴκελος.

Ver. 157. Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες,] Cod. *Harleian*. Τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες. *Clark*. MS. Lips. Αἴαντε· quod fortasse optimum. ς adhæsit ab librariorum correctione, syllabam sine eo brevem putantium. *Ern*.

Ibid. θοῦριν ἐπιειμένοι] Qua ratione θοῦριν, hic ultimam producat; item κατὰ, ver. 159. et νέκυς, ver. 180. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 158. ἀλκὶ] Vide supra ad ι'. 299.

Ver. 160. Στάσκε μέγα ἰάχων·] Vide supra ad δ'. 456.

Ver. 161. ἀπὸ σώματος] Verte *a cadavere*, aut *corpore cæso*, interfectæ bestiæ: vel saltem sic intellige. *Ern*.

Ver. 162. δίεσθαι·] δίω, δίωμαι, ἀπὸ τοῦ δίημι·—ὥσπερ τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ τίθημι. Schol. in Cod. *Harleiano*.

Ver. 164. Πριαμίδην] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις

Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Clam Jove, aliisque diis; miserat enim eam Juno:
Prope autem stans verbis alatis allocuta est;
" Surge, Pelide, omnium terribilissime virorum:
" Patroclo auxiliare, cujus gratia certamen grave
" Stat ante naves: Illi vero se-invicem perdunt,
" Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo,
" Ut autem trahant ad Ilium ventosam
" Trojani recta- irruunt: maxime vero illustris Hector,
" Abstrahere cupit; caput autem ipsum animus jubet
" Infigere palo, abscissum tenera a cervice.
" Sed surge, nec amplius jaceto; pudorque tuum animum tangat,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:
" Tibi contumelia, si quid cadaver indigne-acceptum venerit."
Huic autem respondit deinde pedibus-celer nobilis Achilles;

172 ὀλέκουσι] F. male. 174 ἐρύσασθαι] MS. R. Ibid. προτὶ] MS. 176 ἄνωγε] Id. 178 σε] corr. ex τι in MS. 179 κυσὶ] MS. 180 ἠσχυμένος] MS. Ibid. ἔλθοι] R. 181 τὸνδ'] A. 2. 3. J.

Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου — πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·] Virgilius:

Irim de cœlo misit Saturnia Juno
Iliacam ad classem ——————
Illa viam celerans ——————
Nulli visa cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 606. 609.

Ver. 172 Ἕστηκε] Vide supra ad δ'. 434.

Ver. 173. ἀμυνόμενοι] Cod. *Vatican.* a *Tho. Bentleio* collatus, ἀμυνόμεναι. *Clark.* Sed varietas constructionis Homeri consuetudini aptior. *Ern.*

Ibid. νέκυος πέρι τεθνειῶτος,] Vide supra ad π'. 526.

Ibid. τεθνειῶτος,] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 174. ἐρύσσασθαι] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Vulgg.* ἐρύσασθαι. Minus recte: secundam enim corripit. Vide supra ad π'. 781. *Clark.* Immo ἐρύσσασθαι habent edd. vett. præter Rom. *Ern.*

Ver. 176. κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει] Cod. *Harleian.* κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἄνωγε. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχεσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' ἔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθεσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίςοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλε δ' ἔ θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο·

" Iri dea, quisnam te deorum mihi nunciam misit?"
Illum vero vicissim allocuta est pedibus-ventosa velox Iris;
" Juno me misit, Jovis gloriosa conjux:
" Neque scit Saturnius in-alto-sedens, neque quis alius
" Immortalium, qui Olympum valde-nivosum habitant."
Hanc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;
" Et quomodo ire possim ad pugnam? Habent enim arma isti:
" Mater autem me cara prius vetuit armari,
" Quam ipsam reversam oculis viderem:
" Pollicita enim est a Vulcano allaturam *se* arma pulchra.
" Alterius autem non ullius scio, cujus inclyta arma induere possim,
" Nisi Ajacis utique scutum Telamonii:

182 τίς δ' ἄρ σε] Edd. vett. præter T. Ibid. ἄγγιλος] T. 186 Οὔλυμπον] F. R. A. 1. 191 σεῦτο] R. T. male. 192 ὔτιν] MS. R. 195 ἴγχυ] F.

Ver. 178. μηδ' ἔτι] Cod. *Harleian.* μηκέτι.

Ver. 180. ἠσχυμμένος] Codd. a *Tho. Bentleio* collati, ἠσχυμένος. *Clark.* Sic et Lips.

Ibid. ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 181—187. ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 182. Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;] *Al.* τίς τ' ἄρ σε θεῶν. Virg.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras? —— *Æn.* IX. 18.

Ibid. τίς γάρ σε] Vide supra ad ο'. 201.

Ver. 184. Ἥρη με προέηκε,] Virgil.

Hæc adeo tibi ————
Ipsa palam fari omnipotens Saturnia jussit.
Æn. VII. 427.

Ver. 185. ὑψίζυγος,] Euripid.

———— ἐπὶ ζυγοῖς
Καθίζετ' ἀρχῆς. —— *Phœniss.* ver. 74.

Clark. Vid. ad locum Euripid. Cel. Valkenarium. *Ern.*

Ver. 186. Ἀθανάτων,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'] *Et quomodo igitur* —. *Clark.* Bene hoc loco usus est Cicero ad Atticum, in dubitatione de partibus belli Cæsariani, iretne ad Pompeium nec ne. *Ern.*

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Τὸν δ' αὖτε προςέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
Ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων

" Sed et ipse hic, spero, inter primos versatur,
" Hasta cædem-edens Patrocli gratia mortui."
Illum vero vicissim allocuta-est pedibus-ventosa velox Iris;
" Bene quidem et nos scimus, quod inclyta arma detinentur:
" Sed sic ad fossam profectus, Trojanis da-te-in-conspectum,
" Si forte te veriti abstinuerint pugna
" Trojani, respiraverintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: Exigua autem et respiratio a prælio."
Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris:
At Achilles surrexit Jovi carus: Minerva vero
Humeris validis circumposuit ægida fimbriatam:
Caput autem ei nube cinctum-ornavit augustissima dearum

197 ἴσμεν] F. A. J. sed Ionicum ἴδμεν melius. Ibid. ὅτοι] MS. 198 αὐτὸς] MS. male. 199 αἴκεν] F. A. J. Ibid. ὑποδείσ.] A. 2. 3. J. quod ferri potest. 204 θυσανόεσσαν] MS. edd. 205 κεφαλὴν] Edd. (præter Rom.)

Ver. 189. Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι, Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν] Virgil.

Hoc signum cecinit missuram Diva creatrix,
Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma per auras
Laturam auxilio. ——— Æn. VIII. 534.

Ibid. πρίν γ' εἴα — Πρίν γ' αὐτὴν] Vide supra ad ι'. 287.

Ver. 192. Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα,] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* Ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα. *Clark.* At οὐ θὴν habent edd. F. A. J. τευ e Romana venit. *Ern.*

Ver. 194. Ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,] *Al.* ἐνὶ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197. ὅτι] *Al.* ὅ τοι. *Clark.* Ὅτοι edidit unus *Barnesius* ex Eustath. Eadem lectio est in MS. Lips. nec temere spernenda. Etiam latine melius, *quod tibi arma* etc. *Ern.*

Ver. 201. ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.] Vide supra ad π'. 43.

Ibid. ἀνάπνευσις] Cod. *Harleian.* ἀνάπαυσις. Cæterum totus hic versus deest in Codice *Vaticano*. *Clark.* Uterque versus supra bis occurrit λ'. 800. 801. et π'. 43. 44. Itaque et hic utrumque ab Homero esse crediderim. *Ern.*

Ver. 203. Διῒ φίλος·] Qua ratione, Διῒ, hic ultimam producat; item ἄϊον, ver. 222. et τρόπιον, ver. 224. et πόλιμον, ver. 238. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 204. θυσσανόεσσαν·] Ita edidit *Bar-*

Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄςεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσυ, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι ςυγερῷ κρίνονται ἄρηϊ
Ἄςεος ἐκ σφετέρυ· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθυσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσυσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκεν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· ὐδ' ἐς Ἀχαιὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα ςὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.

Aurea, eque ipsa accendit flammam collucentem.
Ut vero cum fumus ascendens ex urbe ad ætherem assurgit
Longe ex insula, quam hostes oppugnant,
Qui, toto die, horrendo decernunt Marte
Urbe *procurrentes* ex sua; ut vero sol occiderit,
Continuo et faces-in-speculis ardent densæ, inque altum splendor
Emicat, finitimi ut-videant;
Si forte cum navibus Martis propulsatores venire velint:
Sic ab Achillis capite splendor ad æthera perveniebat.
Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivis
Miscebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum.
Ibi stans clamavit: seorsum autem Pallas Minerva
Vociferata est; et inter Trojanos immensum excitavit tumultum.

212 γίνεται] MS. F. R. A. 1. vid. not. 213 ἄρεος] MS. edd. vett. 214 ἐπ'] A. 2. 3. male. Ibid. Ἀχιλῆος] MS. 217 δὲ] abest A. J. 218 αὐτὰρ] F. A. J.

nesius. Recte, ut opinor: Vide supra ad ϱ'. 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.] Virgil.

——— galea alta Chimæram ———
Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes.
Æn. VII. 785.

Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma
Funditur. ——————— *Æn.* X. 270.

Cæterum de totius hujus loci venustate, quo *Achilles* ad pugnam redituri *FAMA* atque *EXPECTATIO*, summo cum verborum splendore et magnificentia depingitur; vide supra ad ι'. 4. *Clark.* Ἐκ δ' αὐτῦ refer ad νέφος.

Ver. 209. κρίνονται] De syllaba κρι producta, vide supra ad α'. 309. et 314. *Hesiodus:*

Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι.
Theogon. ver. 882.

Ver. 212. Γίγνεται] *Al.* Γίνεται. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit. *Clark.* At aliis locis γίνεται, γίνετο prætulit. *Ern.*

Ver. 213. σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται] Ita legit *Henr. Stephanus;* atque

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄςυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊςέων·
Ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς ἐν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμȣ Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριςοι
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ut vero cum admodum-luculenta vox *fit*, quando clangit tuba
Urbem cingentes hostes propter exitiales;
Sic tunc admodum-luculenta vox erat Æacidæ.
Illi vero ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
Omnibus commotus-est animus: pulchri autem jubis equi
Retro currus vertebant: præsagiebant enim clades animo.
Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem
Horrendum super caput magnanimi Pelidæ
Ardentem: illum nempe accendebat dea oculis-cæsia Minerva.
Ter quidem super fossam magna-voce clamavit nobilis Achilles:
Ter vero turbati sunt Trojani inclytique socii.
Ibidem autem etiam tunc perierunt duodecim viri fortissimi
Impediti et confixi suis curribus et hastis: At Achivi

219 ὅτι] MS. 220 θυμοραϊςάων] MS. 227 τὸν δ'] MS. 229 τὶς δὲ κυκ.] Id. 230 ὄλωντο] Id. 231 ὀχέεσι] Id.

ita ex MS. edidit *Barnesius*. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit ἄρως. *Al.* ἄρεος, et ἄρευς. Vide supra ad ξ'. 485. et σ'. 100.

Ver. 217. ἀπάτερθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 218. Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον] Cod. *Harleian*. Τρώεσσιν ἂν ἄσπετον.

Ver. 220. περιπλομένων] Cod. *Harleian*. περὶ πλομένων.

Ibid. θυμοραϊςέων·] Pronunciabatur θυμοραϊςῶν. Vide supra ad ν'. 544.

Ver. 222. ἄϊον] Vide supra ad ο'. 252.

Ibid. ὄπα χάλκεον] Virgil.

Ferrea vox. ———— *Æn.* VI. 626.

Ver. 224. Ἂψ ὄχεα τρόπεον·] *Al.* Ἂψ ὄχεα τρώπαον. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit τρώπων; ut recte hic annotavit *Barnesius*.

Ver. 225. Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ] Μυρία ἐςὶν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ] — εἰργασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ τάχος καὶ σπȣδὴν, καὶ τὰ τȣ́τοις ὁμογενῆ· ὡς ἔχει ταυτί. — "Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ "ἴδον ἀκάματον πῦρ." — ἐφ' ὧν [δηλȣ͂ται] — ἡ τῆς διανοίας ἔκτασις, καὶ τὸ τȣ͂ δείματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ [τȣ͂το] ἡ τῶν συλλα-

Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.

Alacriter Patroclum extra tela extractum,
Deposuerunt in lectis: cari autem circumstabant socii
Lugentes; atque eos pedibus-velox sequebatur Achilles,
Lachrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium
Jacentem in feretro, laceratum acuto ære:
Quem quidem miserat cum equis et curribus
In prælium, neque rursus recepit reversum.
Solem autem indefessum oculis-bubulis decora veneranda Juno
Misit ad Oceani fluenta invitum redire:
Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi
Certaminis asperi et omnibus-æque-gravis pugnæ.
Trojani vero ex-altera-parte, ex aspero prælio
Ut excesserant, solverunt a curribus veloces equos.

233 ἀμφίσταν] F. A. 1. ἀφίσταν] MS. 234 ποδώκης] Id. 236 κτείμενον] Id. 237 ἵπποισι] MS. bene. at male ὄχεσφι. 242 πτολέμοιο] Edd. præter R.

βῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάττωσις. *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως. §. 15.

Ibid. ἐκπληγεῖη] Vide supra ad γ'. 31.

Ibid. ἀκάματον] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 227. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 229. κλειτοί τ' ἐπίκουροι.] *Al.* κλητοί τ' ἐπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως] Similiterque infra ver. 270. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 233. ἀμφέσταν ἑταῖροι] Vide supra ad α'. 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ] Virgil.

——— feretro Pallante reposto
Procumbit super, atque hæret lachrymansque gemensque. *Æn.* XI. 149.

Ver. 236. φερέτρῳ] *Al.* φέρτρῳ.

Ver. 237. Τόν ῥ'] *Quem scilicet* —. *Quem, ut supra dictum est* —. π'. 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, οὐδ'] Male hic *Barnesius;* "At (inquit) legi etiam potest, "Ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, δὴ, παρέλκη, vel, τὸ, "Ἐς." Quod Poëta omnino esset indignum. Vide supra ad ν'. 83. et ad ο'. 540.

Ver. 239. βοῶπις πότνια Ἥρη] Vide supra ad α'. 551.

'Ες δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
'Ορθῶν δ' ἑςαότων ἀγορὴ γένετ', ἐδέ τις ἔτλη
"Εζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, ἕνεκ' 'Αχιλλεὺς
'Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πȣλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
"Εκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
'Αλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
"Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
'Αμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
"Αςυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
'Εν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
"Οφρα μὲν ὗτος ἀνὴρ 'Αγαμέμνονι μήνιε δίῳ,

Ad concionem autem congregabantur, antequam cœnam curarent;
Erectis autem stantibus concio habitata est, neque quis sustinuit
Sedere: omnes enim tenebat tremor, eo quod Achilles
In-conspectum-se-dederat; diu enim pugna abstinuerat tristi.
Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari
Panthœdes; hic enim solus videbat futura et præterita:
Hectori autem erat sodalis, eademque nocte nati erant;
Sed hic quidem verbis, ille vero hasta multum superabat:
Qui inter eos sapiens concionatus est et dixit;
" In-utramque-partem diligenter deliberate amici: hortor enim ego
" In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
" In campo prope naves: procul enim a muro sumus.
" Quamdiu quidem his vir Agamemnoni irascebatur nobili,

245 μεδέσθαι] F. A. J. 248 ἀπέπαυτ'] F. A. 2. 3. J. prætulit Barnes. 253 ὄσφιν] F. R. εὖ φρ.] MS. F. A. 1. Ibid. μετέειπε] MS. male.

Ver. 240. Πίμψιν] Cod. *Harleian.* Πίμπιν.

Ver. 241. παύσαντο] Vide supra ad γ'. 141.

Ver. 242. ὁμοιΐȣ] 'Ιςέον ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχȣ̃ τὸ 'Ομοίϊον ἐπὶ τȣ̃ φαύλȣ λαμβάνει. οἷον —· γῆρας ὁμοίϊον, — θάνατον ὁμοίϊον, etc. *Schol.* ad δ'. 315.

Ver. 248. ἐπέπαυτ'] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι δὲ — Τόφρα δὲ] Vide supra ad θ'. 160. et ad ά. 57.

Ver. 250. "Ορα πρόσσω καὶ ὀπίσσω] Virg.
——— novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur. Georgic. IV. 392.

Ver. 251. "Εκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο] Virgil.
——— Paridisque Mimanta
Æqualem comitemque; una quem noctè Theano
In lucem genitori Amyco dedit; et face prægnans
Cisseïs regina Parin creat. ——— *Æn.* X. 702.
Vide supra ad ζ'. 299. et ad π'. 718.

Ver. 255. μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν] Longinquam auroræ expectationem optime depingit *Spondæus* ipse in quinto pede.

Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆας γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος ἐκείνε θυμὸς ὑπέρβιος, ὲκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄςυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔςαι·
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
Ὅς κε φύγῃ· πολλὲς δέ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' ὲατος ὧδε γένοιτο·

" Tamdiu minus-graves in-pugna erant Achivi.
" Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,
" Sperans *nos* naves utique capturos utrinque-remis-actas:
" Nunc vero graviter timeo velocem Pelidem:
" Qualis illius animus violentus, non volet
" Manere in campo, in-quo Trojani et Achivi
" In medio utrique vim Martis communem-experiuntur,
" Sed de urbeque pugnabit, atque uxoribus.
" Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:
" Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem
" Dulcis; si autem nos offenderit hic manentes
" Cras progressus cum armis, probe tunc aliquis illum
" Agnoscet: libenter enim pervenerit ad Ilium sacram,
" Quicunque effugerit: multos vero canes et vultures comedent
" Trojanorum: Utinam sane mihi omnino inauditum tale quid sit:

260 γ'] abest MS. ferri potest. Ibid. ἀμφιέλισσας] Id.

Vide supra ad θ'. 561. *Clark.* At hic nulla longinqua expectatio locum habet. *Ern.*

Ver. 257. μήνιε] Pronunciabatur, ut opinor, μάνι. Nam μηνίω secundam producit. Vide supra ad α'. 488. et ad β'. 772. *Clark.* Quasi non propter sequentem vocalem iota corripi posset, ut ipsæ diphthongi. *Ern.*

Ver. 261. δείδοικα] *Timeo;* non *Timui.* Vide supra ad α'. 37. et ad θ'. 322.

Ver. 264. μένος Ἄρηος] Cod. *Harleian.* μένος ἄρεος. Unde fortasse legendum ἀμφότεροί γε μένος Ἄρεος. *Clark.* Ut nunc est, pronunciandum Ἄῤῥηος. *Ern.*

Ver. 268. ἄμμε] Vide supra ad α'. 59.

Ver. 271. φύγῃ·] *Al.* φύγοι.

Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄςυ δὲ πύργοι,
Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, ἐΰξεςοι, ἐζευγμέναι εἰρύσονται.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύργυς· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλησιν,
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν, περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππυς
Παντοίυ δρόμυ ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ' ὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πυλυδάμα, σὺ μὲν ὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ὃς κέλεαι κατὰ ἄςυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ ὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;

"Si vero meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licet,
"Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turres
"Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ.
"Longæ, bene-politæ, coagmentatæ tutabuntur.
"Mane autem sub aurora armis instructi
"Stabimus super turribus: huic autem gravius *fuerit*, si volueri
"Profectus a navibus, circa murum nobiscum pugnare.
"Retro iterum ibit ad naves, postquam arduos-cervicibus equos
"Vario cursu satiarit sub urbem vagans.
"Intus vero nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet,
"Nec unquam vastabit: prius ipsum canes veloces edent."
Illum vero torve intuitus allocutus-est pugnam-expedite-ciens Hector;
"Polydama, tu quidem non amplius mihi grata hæc dicis,
"Qui hortaris in urbem *nos* cogi reversos.
"An nondum satiati-estis clausi-manendo intra turres?

277 ἐπ' ἠοῖ] Id. ἠοῖ etiam A. 3. 284 κορυθαίολος] R. A. J.

Ibid. πολλὸς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται] Vide supra ad ρ'. 241.

Ver. 272. ἀπ' ὔατος] *Al.* ἀπύατον.

Ibid. γίνοιτο·] *Al.* γίνοιτο.

Ver. 273. πιθώμεθα,] Cod. *Harleian.* πιθοίμεθα.

Ver. 276. εἰρύσονται·] Cod. *Harleian.* εἰρύσσονται.

Ver. 277. σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Στησόμεθ' ἀμπύργυς·] Refertur istud σὺν τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ' ἀμπύργυς. Vide supra ad Θ'. 530.

Ver. 278. ἀμπύργυς·] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit et Codex *Harleianus.* Sic, ἀμβωμοῖσι, supra Θ'. 441. ἀμφόνον, κ'. 298. ἀμπόνον, ρ'. 82. etc. Vulgati hic legunt, ἂν πύργυς.

Ver. 282—296. ἐάσει, — ἐάσω.] Vide

Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,

" Antea enim Priami urbem articulate-loquentes homines
" Omnes prædicabant divitem-auri, divitem-æris;
" Nunc vero jam perierunt ex ædibus pretiosæ-res-reconditæ pulchræ:
" Multæ autem jam in Phrygiam et Mœoniam amabilem
" Opes venum-avectæ abiere, postquam magnus iratus fuit Jupiter.
" Nunc vero cum mihi dedit Saturni filius versuti
" Gloriam retulisse apud naves, marique conclusisse Achivos,
" Stulte, ne jam hæc consilia ostende inter cives:
" Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam.
" Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes.
" Nunc quidem cœnam sumite per exercitum turmatim,
" Et excubiarum mementote, et vigilate quisque:
" Troïm vero quicunque de-opibus *periclitantibus* admodum sollicitus est,

292 ἤκει] MS. edd. vett. 293 ὅτε δή μοι] MS. 294 ἔλσαι] A. 2. 3. J. ut pronunciando α elidatur. 299 ἕκαστοι] MS.

supra ad γ'. 42. Male *Barnesius* — ἰάσσει, ἰάσσω. *Clark.* Hic quidem antiquissimum MS. Florentinum habere ἰάσσει testis est Dorvill. ad Charit. p. 782. *Ern.*

Ver. 284. *κορυθαιόλος*] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 285. *οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα*] Indicat vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, quod antea dare solebat consilium Polydamas, supra μ'. 60. 80. ν'. 725. 748.

Ver. 287. Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;] Virgil.

Non pudet obsidione iterum valloque teneri,
——— et morti prætendere muros?
Æn. IX. 598.

Ibid. ἐελμένοι] *Al.* εἰργμένοι.

Ver. 288. *μέροπες ἄνθρωποι*] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 290. ἐξαπόλωλε] Si ἐξαπολώλει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad κ'. 186. 187. et ad α'. 37.

Ver. 292. ἵκει,] *Al.* ἤκει.

Ver. 293. *ἀγκυλομήτεω*] Pronunciabatur ἀγκυλομήτω] Vide supra ad α'. 1.

Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐςιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιὺς.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέςη δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· ὔ μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι· ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πυλυδάμαντι δ' ἄρ' ὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βυλήν.

" Collectas-in-unum copiis det publice-absumendas,
" Quorum aliquem melius est, *illis* frui, quam Achivos.
" Mane vero sub aurora armis instructi,
" Naves juxta cavas excitemus acre prælium.
" Sin revera apud naves surrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
" Gravius, si voluerit, ei erit: non illum ego sane
" Fugiam e pugna horrisona, sed omnino contra
" Stabo, seu referat magnam victoriam, seu referam:
" Communis Mars, et occisorem sæpe occidit."
Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamarunt,
Vecordes: eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:
Hectori enim assensi sunt perniciosa consilia-danti,
Polydamanti vero nullus, qui bonum protulerat consilium.

302 ὅπερ] A. 2. 3. J. male. 303 ὑπηοῖοι] F. A. 1. ἠοῖο] T. 306 τὸ ἐσσ.], MS. 310 ἀγόρευεν] Edd. præter T. 312 ἐπήνεσαν] MS. 313 ὅτι] A. 2. 3. J.

Ver. 294. θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιὺς,] *Al.* θαλάσσῃ τ' ὀλλέσ' Ἀχαιύς.

Ver. 300. ὑπερφιάλως] Cod. *Harleian.* ὑπερφιάλοις.

Ver. 303. σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,—ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.] Vide supra ad ver. 277. et ad Θ'. 530.

Ver. 309. Ξυνὸς Ἐνυάλιος.] Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναὶ, ὡς ὁμολογούντων ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον παρακαλοῦντι εἰς τὸ κινδυνεύειν — ἥττους ὄντας· " Ξυνὸς ἐνυάλιος." *Aristot. Rhetoric.* Lib. II. cap. 22. Αὖθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ Ὁμηρικὸν — τὸ ἔπος,

"Ξυνὸς ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα."

μεταποιῶν αὐτὸς ὧδέ πως ἐξήνεγκεν·

" ———————— ἔρξω·
" Ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις ἄρης."
Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similiter apud *Livium*; " Communis " Mars, et incertus belli eventus." Et apud *Ciceronem*; " Omnis belli Mars com- " munis." *Epist. ad Familiares*, Lib. VI. Ep. 4.

Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥςπερ λῖς ἠϋγένειος,
Ὧι ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ὣς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·

Cœnam deinde sumpserunt per exercitum: At Achivi
Tota-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
Crebros admodum edens-gemitus: sicut leo bene-barbatus,
Cui nempe catulos venaticus surripuerit vir
Sylva ex densa; ille vero tristatur sero cum advenerit:
Multas autem continuo convalles obit viri vestigia indagans,
Sicubi inveniat: perquam enim acris ira corripit.
Sic is graviter-suspirans dixit inter Myrmidones;
" Papæ! irritum prorsus verbum effudi die illo,
" Bono-animo-esse-jubens heroëm Menœtium in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
" Ilium ut evastarat, nactusque erat prædæ portionem.
" Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:

315 ἀν' ἐστεναχ.] T. ἀναστ.] A. 2. 3. J. Ibid. βοῶντες] MS. 318 ὥς τε] MS. F. A. J. quod prætulerim. περ correctio videtur metri causa facta.

Ver. 311. ἐκ γάρ σφεων] Pronunciabatur σφῶν.

Ver. 318. ὥςπερ λῖς] *Al.* ὥστε λῖς. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 319. Ὧι ῥά θ'] *Cui scilicet* —. Cod. *Harleian.* Οὗ ῥά.

Ibid. ἁρπάσῃ] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 320. Ὕλης] Vide supra ad γ'. 151.

Ibid. ἄχνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 321. μετ' ἀνέρος] Cod. *Harleian.* μετ' ἀνέρα.

Ver. 324. ἅλιον ἔπος] Qua ratione, ἅλιον, hic ultimam producat; item τρίποδα, ver. 344. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 325. Θαρσύνων] Vide supra ad π'. 70. et ad α'. 338.

Ver. 328. Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα

Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
Ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς

" Ambos enim fato-ratum est eandem terram rubefacturos
" Hic in Troja : neque enim me reversum
" Excipiet in ædibus senex equûm-agitator Peleus,
" Neque Thetis mater, sed hic terra tenebit.
" Nunc vero quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
" Non tibi ante justa-faciam, quam Hectoris huc attulero
" Arma et caput magnanimi tui interfectoris:
" Duodecim autem ante rogum cervices-abscindam
" Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.
" Interea vero mibi apud naves recurvas jacebis sic:
" Circumque te Trojanæ et Dardanides profundos-sinus-habentes
" Plorabunt, noctesque et dies lachrymas-fundentes:
" Quas ipsi-labore-acquisivimus, vique hastaque longa,
" Opulentas evastantes civitates articulate-loquentium-hominum."
Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles

321 δ' ἔτι] MS. 334 ἐνείκω] MS. 346 ἔστασαν] Id.

πάντα τελευτᾷ·] Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται. *Theogn. Gnom.* ver. 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν.
Pindar. Olymp. Ode XII. ver. 14.

Ver. 329. πέπρωται] Vide supra ad α'. 37.

Ibid. γαῖαν ἐρεῦσαι] *Æschines, Orat. in Timarchum*, legit, γαῖαν ἐρεύθειν. Cod. *Harleian.* γαῖαν ἐρεύσειν.

Ver. 331. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 333. Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε,] *Æschines*, loco supra citato, legit, 'Αλλ' ἐπεὶ οὖν, φίλ' ἑταῖρε —.

Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

Igne circumdare positum tripodem magnum, ut celerrime
A Patroclo abluerent tabum cruentum.
Illi vero aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem;
Aquam autem infuderunt, subtusque ligna accenderunt allata.
Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:
Ut vero fervefacta est aqua in sonoro ære,
Tum statim laveruntque, et unxerunt pingui oleo:
Vulnera autem repleverunt unguento novenni:
In lectis vero positum, tenui linteo texerunt
Ad pedes a capite: desuper autem, palla candida.
Tota-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes.
Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque;

347 ἔχευαν] MS. F. A. J. 349 ἐπεὶ] MS. ζέσεν] Id. F. A. J. 351 ἐννεώροιο] MS. 352 ἑανῷ] F. A. 1. *355 ἀνεστεν.*] T.

Ver. 334. ἐνεῖκαι] *Al.* ἐνείκω.
Ver. 335. σεῦο] Cod. *Harleian.* σοῖο.
Ver. 338. Τέφρα δὲ] Male hic edidit *Barnesius*, Τέφραδε, contenditque παρέλκειν τὸ, δέ. Quod nihili est.
Ver. 345. Πάτροκλον λούσειαν] Cod. *Harleian.* Πάτροκλυ λούσειαν.
Ver. 346. κηλέῳ·] Pronunciabatur κηλῷ.
Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ] Edidit *Barnesius* ex conjectura. Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51. n. 8. *Clark*. Nempe edd. antiquissimæ habent ἔχευαν; vid. Var. Lect. Hinc *Barnesii* correctio.

Ibid. ἄρ'] *Deinceps* —.
Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν] Virgil.

Pars calidos latices et ahena undantia flammis
Expediunt; corpusque lavant frigentis et ungunt.
Æn. VI. 218.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν] Virgil.

——— tum membra toro defleta reponunt,
Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt.——————— *Æn.* VI. 220.

Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα

" Et perfecisti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,
" Excitato *scilicet* Achille pedibus celeri: te nimirum
" Ex ipsa nati sunt comantes Achivi."
Ei vero respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno;
" Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?
" Vel jam aliquis homo homini perfecerit,
" Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:
" Quomodo ergo ego, quæ aio dearum me esse præstantissimam,
" Utrumque, genereque, et quod tua uxor
" Vocor, tu vero omnibus immortalibus imperas;
" Non debui Trojanis ira-accensa mala machinata-esse?"
Sic illi quidem talia inter se loquebantur.
Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea

363 θνητός ἐστι] MS. 369 ἡφαίστοιο] A. 2. 3. J.

Ibid ἑανῷ λιτὶ] Non *peplo subtili*, (nam ἑανὸς *Peplum* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide supra ad γ'. 385.

Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε] Virgil.

Junonem interea compellat Jupiter ultro.
Æn. X. 606.

Clark. Zenodotus hunc versum cum duodecim sequentibus tollebat. vid. Schol. apud Barnes. ad h. l. *Ern.*

Ibid. κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·] Virgil.

——————— Jovisque
Et soror et conjux. —— Æn. I. 50.

Ver. 357. et 360. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 359. καρηκομόωντες] Vide supra ad ν'. 310.

Ver. 364. 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη, — Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι] Virgil.

Ast ego, quæ Divûm incedo regina——
—— una cum gente tot annos
Bella gero !———— Æn. I. 50.

Ver. 366. et 370. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.

Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ᾽ ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὅν ῥ᾽ αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἱδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο.
Χρύσεα δέ σφ᾽ ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ᾽ ἀγῶνα,
Ἠδ᾽ αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ᾽ ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ᾽ οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ᾽ ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ᾽ ὅγε ταῦτ᾽ ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Immortalem, stellatam, insignem inter immortales,
Æream, quam quidem ipse fecerat Claudus.
Illum vero invenit sudantem, versantem se circa folles,
Studiose-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
Qui-starent ad parietem bene-fundatæ domus.
Aureas autem ipsis rotas unicuique fundo subdiderat,
Ut ei sponte-sua divinum ingrederentur cœtum,
Ac rursus domum redirent, mirabile visu.
Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures vero nondum
Artificiosæ additæ-erant, quas quidem apparabat; cudebatque clavos.
Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
Interea ad eum prope accessit dea Thetis pedes-argentea.
Illam autem vidit progressa Charis vittis elegantibus-nitida
Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus,

372 φύσσας] MS. 373 γὰρ] abest MS. 374 ἐυσταθέος] Id. 376 δύσωνται] Id. et Eustath. δύσονται] Edd. vett. 380 εἰδυίῃσι] MS. ut Il. α'. 608. ubi tamen vid. Clark. sed ita in pronunciando ultima in ἐπονεῖτο elidenda.

Ver. 370. Ἄφθιτον,] De hujus vocis prosodia, vide supra ad ν'. 339.

Ver. 371. ὅν ῥ᾽] *Quam scilicet.*

Ibid. ποιήσατο] Vide supra ad ν'. 168. et ad γ'. 141.

Ver. 373. τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,] *Non pauciores quam viginti.* Male igitur Scholiastes, Περισσὸν (inquit) τὸ πάντας· Nam in ista voce vis omnis sententiæ consistit; *tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur.* Vide supra ad η'. 161. item infra ad ver. 470. et ad τ'. 247.

Ver. 373. 379. ἔτευχεν, — ἤρτυε, κόπτε δὲ] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 375. Χρύσεα δέ σφ᾽] *Barnesius* legendum contendit, Χρύσεα δή σφ᾽. Sed minus recte.

Ver. 376. δυσαίατ᾽] *Al.* δύσωνται, et δύ-

Ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
Ἀλλ᾽ ἕπεο προτέρω· ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ᾽ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ᾽ ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἥ μ᾽ ἐσάωσ᾽, ὅτε μ᾽ ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ᾽ ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ᾽ ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
"Quam-ob-rem, Theti sinuoso-peplo-induta, venis ad nostram domum,
"Veneranda que dilectaque? antea quidem nequaquam sæpe-veniebas:
"Sed sequere ulterius; ut tibi hospitales-epulas apponam."
Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum.
Hanc quidem deinde sedere-fecit in sede argenteis-clavis-distincta,
Pulchra, vario-artificio-facta; scabellum vero pedibus suberat:
Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque sermonem;
"Vulcane, prodi huc, Thetis aliqua utique in re tui indiget."
Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus;
"Profecto mihi omnino colendaque et veneranda dea intus,
"Quæ me servavit quando me dolor occupavit prolapsum longe,
"Matris meæ propter consilium impudentis, quæ me volebat
"Occultasse, claudus cum essem: tum sane passus forem dolorem animo,

381 ἐγγύθι ἦε] MS. 382 προμολοῦσα] Id. male. 387 παρὰ ξείνια] Id. 390 ἦε] T. recte. 392 νύ τοι] Id. 396. ἐθέληει] F. R. A. 1. 397 χωλὸν ἐόντα] MS.

σονται. *Clark.* Vid. Var. Lect. δυναίατο firmat Hesychius. *Ern.*

Ver. 380. ἐποίει ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,] *Al.* ἐποίησ᾽ εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλὴ,—Καλοῦ,—καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 385. Θέτι] *Barnesius* ex duobus MSS. edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 386. θαμίζεις·] *Al.* θάμιζες.

Ver. 388. Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε] *Al.* Ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἡγήσατο.

Ver. 392. Ἥφαιστε, πρόμολ᾽ ὧδε,] Παρῳδήθη ποτὲ ὑπό τινος σοφοῦ, καύσαντος οἰκεῖα ποιήματα. — ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ἦν δὲ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασὶν, ὁρμήσας καὶ ἡρωΐζων, κατέπρησεν ἃ ἔγραψεν, ὡς Ὁμήρου ἡττώμενα κατὰ πολύ. *Eustath.* Vide supra ad ζ'. 263.

Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τῇσι πάρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ [ὅρμους,
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤιδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.
Ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἥκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα

" Nisi me Eurynomeque, Thetisque excepisset sinu;
" Eurynome, filia reflui Oceani.
" Has apud per novennium fabricavi artificiosa multa,
" Fibulasque, tortilesque armillas, fistulasque, et torques,
" In specu concava; circum autem fluentum Oceani
" Spuma murmurans fluebat immensum; neque quis alius
" Norat neque Deorum, neque mortalium hominum,
" Sed Thetisque et Eurynome aderant, quæ me servarunt.
" Hæc nunc nostram ad domum venit: ideo me admodum decet
" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia-salutis solvere.
" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hospitales lautas,
" Dum ego folles reponam, instrumentaque omnia."
Dixit, et ab incudis-stipite vastus ardens *deus* surrexit
Claudicans, subtus autem tibiæ multo molimine-ferebantur imbecillæ.
Folles quidem seposuit ab igne, instrumentaque omnia

401 πόρπακας, γρ.] MS. male. nam media brevis est. 405 ἴσαν] Id. 406 ἵκει] Id.

Ver. 396. ἐθέλεσκε] *Al.* ἐθέλησε. Quo modo et legit Codex *Harleianus.*

Ver. 398. ὑπεδέξατο] *Sibi recepisset.* Vide supra ad ν΄. 168.

Ver. 400. πολλὰ,] *Al.* πάντα.

Ver. 402. δὲ ῥόος] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item ἐνὶ, ver. 435. et φυτὸν, ver. 438. et δὲ, ver. 448. et κακὰ, ver. 455. vide supra ad α΄. 51. n. 8. *Clark.* Dorvillius in antiquissimo MS. reperit δίῤῥοος Vann. Crit. p. 335. *Ern.*

Ver. 403. μορμύρων] Vide supra ad ε΄. 599.

Ver. 405. ἴσαν,] Cod. *Harleian.* ἴσαν. *Clark.* Sic et MS. Lips. ubi glossa adscrip-

Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε ϛιβαρὸν, καὶ ϛήθεα λαχνήεντα·
Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῆς ἐν μὲν νόος ἐϛὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν, ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔῤῥων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνε ἷζε φαεινῦ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν ὔτι θαμίζεις.
Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐϛί.

Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
Spongia autem undiquaque ora et ambas manus abstersit,
Cervicesque validas et pectora hirsuta:
Induit vero tunicam; accepitque sceptrum crassum; et exiit foras
Claudicans; ancillæ vero validis-ibant-passibus sustentantes regem,
Aureæ, vivis adolescentulis similes.
Quibus quidem mens inest in præcordiis, inest et vox,
Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-sunt.
Hæ quidem, a latere regis sedulo-ibant: ille vero ægre-gradiens,
Prope, ubi Thetis, in throno consedit fulgido,
Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
"Quam-ob-rem, Theti sinuoso-induta-peplo, venis nostram ad domum,
"Venerandaque, dilectaque? Antea quidem haudquaquam sæpe veniebas.
"Eloquere, quod habes-in animo; perficere autem me animus jubet,
"Si possum utique perficere, et si perfici potest."

414 ἀπιμόργνυ] MS.

ta ἐγίνωσκεν. Et videtur sensus hic esse aptior præcedentibus. *Ern.*

Ver. 406. ἦκει·] *Al.* ἶκει.

Ibid. τῷ με μάλα χρειὼ] Pronunciabatur χρεῶ. Vide et supra ad κ'. 43. Cod. *Harleian.* legit τῷ με μάλα χρή.

Ver. 407. τίνυν.] Vide supra ad γ'. 279. et ad β'. 43. *Al.* τείνυν.

Ver. 408. ξυνήϊα] Cod. *Harleian.* ξυνήϊα.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα] Virgil.

Tollite cuncta, inquit, cœptosque auferte labores. *Æn.* VIII. 439.

Ibid. ῥ'] *Ut dixerat* — ver. 409.

Ver. 414. πρόσωπα, καὶ ἄμφω] *Al.* πρόσωπον, ἠδ' ἄμφω. *Clark.* Nempe non concoquebant, πρόσωπα de uno dici. *Ern.*

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέυσα·
Ἥφαις', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' ἐκ ἐθέλεσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γενῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοςήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,

Huic autem respondit deinde Thetis lachrymas-defundens;
" Vulcane, an omnino jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
" Tot mente sua pertulit mœrores graves,
" Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
" Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,
" Æacidæ Peleo, et sustinui hominis cubile,
" Admodum invita: is quidem jam senio gravi
" Jacet in ædibus confectus: alios vero mihi nunc *dolores dedit Jupiter.*
" Filium postquam mihi dedit peperisseque, enutriisseque,
" Præstantissimum heroüm, is autem succreverat plantæ similis:
" Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in-fœcundo-loco agri,
" Navibus misi recurvis ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non-recipiam rursus
" Domum reversum, in ædes Peleïas.
" Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,

426 ἄνωγι] Id. male. 427 ἐςὶν] F. A. J. R. male. 438 ἀλωῆς] F. A. 1. 2. J.

Ibid. ἀπομόργνυ,] *Al.* ἀπιμόργνυ.

Ver. 420. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 223. ἄρα] *Ut solent amici obviam facti.*

Ver. 424. Θέτι τανύπεπλε,] Vide supra ad ver. 385.

Ver. 425. θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.

Ver. 426. Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,] Virgil.

—— Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est.
Æn. I. 80.

Vide supra ad ξ'. 195.

Ibid. ἄνωγεν,] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 431. πασέων] Pronunciabatur, πα-

Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλησθα

" Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
" Puellam, quam quidem ei præmium-electum-dederant filii Achivorum,
" Hanc rursus e manibus abstulit rex Agamemnon.
" Is sane hujus gratia mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos
" Trojani ad puppes actos-concluserunt, neque foras
" Sinebant exire: hunc autem precati-sunt primores
" Argivorum, et multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
" Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcere:
" Sed ille Patroclum suis armis induit,
" Misitque eum in pugnam, multumque una populum præbuit.
" Toto vero die pugnarunt ad Scæas portas:
" Et omnino eo ipso die urbem expugnassent; nisi Apollo,
" Magnam cladem cum-jam-fecerat, Menœtii fortem filium
" Occidisset inter primos pugnatores, et Hectori gloriam dedisset.
" Hujus gratia nunc ad tua genua accedo, si volueris

439 ἐπιστρέψεια] R. 450 ἠναίνατο] A. 2. 3. J. vitiose. 451 ἕσσεν] Edd. vett. præter T.

σῶν. Nam prima necessario producitur.

Ver. 440. αὖτις] *Al.* αὖθις.

Ver. 443. Ἄχνυται,] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 444. ἄρα] *Ut nosti*—.

Ver. 448. τὸν δὲ λίσσοντο] *Al.* τὸν δ' ἐλλίσσοντο.

Ver. 450. ἠνήνατο] *Al.* ἠναίνετο.

Ver. 452. πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.] Codex *Harleianus* legit, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ὄπασσε; atque ita etiam in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*. Qua de syntaxi, vide supra ad γ'. 409.

Ver. 454. ἔπραθον,] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 457. Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι,] Virgil.

Υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.

"Filio meo brevi-morituro dare clypeum et galeam,
"Et pulchras ocreas fibulis apte-junctas,
"Et thoracem: quicquid enim ei erat *armorum* perdidit fidus sodalis,
"A Trojanis domitus: hic vero jacet super terram animo dolens."
Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus;
"Bono-sis animo, ne tibi hæc menti tuæ solicitudini-sint.
"Utinam enim ipsum a morte horrisona sic possem
"Seorsum abscondere, quando eum fatum grave adierit;
"Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certe
"Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit."
Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:
Illos autem recta contra ignem vertit, jussitque operari.

458 Υἱεῖ ἐμ'] MS. quod et alii MSS. apud Barnes. habent, sonatque mollius; sed ultimam ῷ sequentis verbi prima litera absorbere potuit. 463 μὴ τὸ τ.] MS. male. 465 ἵκανε] Id. 467. θαυμάσεται] Id. 470 ἐφύσσων] Id. (ut φύσσας v. 372.) A. 2. 3. J. sine causa.

Ergo eadem supplex venio, et sanctum mihi numen
Arma rogo, genitrix nato.
Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466. *καλὰς — καλὰ*] Vide supra ad *β'*. 43.

Ver. 465. *ἱκάνοι*] *Al.* *ἱκάνει.*

Ver. 470. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,] Male hoc Anglice vertit *Barnesius*, "*Twenty pair of Bellows in* "*all:*" quum scilicet vertendum esset, "*Twenty pair of Bellows at once.*" *Folles non minus viginti omnes simul spirabant.* Vide supra ad ver. 373. et ad *η'*. 161.

Ver. 473. Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι] Cod. *Harleiano* Ἥφαιστός γ' ἐθέλοι.

Ibid. ἄνοιτο.] *Al.* ἀνῦτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε, Καὶ χρυσὸν] Virgil.

—— fluit æs rivis, aurique metallum;
Vulnificusque chalybs vasta fornace liquescit.
Æn. VIII. 445.

Οὐδὲ — τὸν Ἥφαιστον Ὅμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις πεποίηκεν ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὲν θεὸν εὐπόρησεν ἐπὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἑτέραν οὐκ ἐφίκετο εὑρεῖν. Φησὶ γὰρ οὕτω· "Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν "etc." *Dio Orat.* XII. *sub fine.*

Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes;
Nunc quidem properanti *qualis* inserviret, nunc vero contra,
Quemadmodum Vulcanusque vellet et opus perfici posset.
Æs autem in igne posuit indomitum, stannumque,
Et aurum pretiosum, et argentum: deinde vero
Posuit in stipite magnam incudem; sumpsitque manu
Malleum gravem, alteraque sumpsit forcipem.
Fecit autem primum Scutum magnumque solidumque,
Undiquaque artificio-vario exornans, orbemque extimum circumdedit fulgidum,
Triplicem, candentem, et ab *ea* *nexuit* argenteum lorum.
Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: et in eo

473 ὅπως] F. τ' ἐθέλοι] R. 472 σπεύδοντι] MS. 473 ἄνυτο] MS. sic et MS. apud Barnes. pro ἀνῦτο, quod est in aliis. 477 κρατερὸν] MS. ut referat, ad seq. 479 βάλε] Id. F. A. J. 480 ἐν δ' ἀργ.] MS. quod facilius est: nec tamen melius.

Ver. 476. ἐν ἀκμοθέτῳ] *Al.* ἐπ' ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476. et 477. γέντο] Vide supra ad ν'. 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,] Virgil.

Ingentem clypeum informant. ———
Æn. VIII. 447.

" Clypeum Achillis — ante alia speciose " oppugnare Homeromastiges solent, cum " risu quærentes, quibus spatiis tot ac " tanta contineri potuerint. Magnos illo " tempore clypeos in usu fuisse passim ex " Homero patet. Dat jam clypeo Achil- " lis quatuor pedes in diametrum: et, " quod sic exprimi omnia potuerint, in- " geniosus pictor speciminis loco in mul- " tum minori tabula exhibuit." *Acta Lips.* 1716. pag. 185. *Clark.* Ubi ex Boivinii Apologia hujus clypei, etiam species ejus æri incisa exhibetur, quam probat Cl. Riccius Diss. Hom. T. I. p. 216. Eadem pictura lineari expressa est in Homero Popiano. Nec pigeat comparare Cl. Robinsoni dicta de Hesiodi Scuto. *Ern.*

Ver. 481 Πέντε — σάκεος πτύχες·] Quinque plicæ sunt totidem, vel coria, vel laminæ, quibus inducitur scutum, un-

Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' ὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθυσαν.
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' ὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέυσιν,
Ἥ τ' αὐτῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·

Fecit artificiosa multa peritis præcordiis.
In *eo* quidem terram finxit, finxit et cœlum, finxit et mare,
Solemque indefessum, lunamque plenam.
Finxit et sidera omnia, quibus cœlum redimitum-ornatur,
Pleïadasque, Hyadasque, roburque Orionis,
Ursamque, quam et Plaustrum vulgo vocant,
Quæ ibidem vertitur, et Orionem observat;

485 Ἐν δέ τε] MS. vid. not. 486 τε ante τὸ abest MS.

de *quintuplex* illud scutum diceretur. *Ern.*

Ibid. αὐτὰρ ἐν αὐτῷ] *Al.* αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 482. πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* πόλλ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 483. Ἐν μὲν γαῖαν] Achilles Tat. Isag. c. 1. Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξεν, ἐδ' ὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν. *Ern.*

Ver. 484—486. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, — Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,] Euripides:

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο. ————
Ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ,
Πλειάδες, Ὑάδες. *Elect.* ver. 464.

Ver. 484. σελήνην τε πλήθουσαν. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα,] Virgil.

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Astra.
Æn. VI. 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, — Πληϊάδας θ', *etc.*] Hinc *Ovidius:*

———— neque enim clypei cœlamina norit
Oceanum et terras, cumque alto sidera cœlo,
Pleïadasque, Hyadasque, immunemque æquoris Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ensem.
Metamorph. lib. XIII. 291.

Porro apud *Achillem Tatium* legitur. Ἐν δέ τε τείρεα πάντα. Quo modo habet et Codex *Harleianus*. *Clark.* Sic est etiam in MS. Lips. quod ut magis consentiens consuetudini Homericæ, de qua supra jam notavimus, prætulerim: præsertim cum cætera substantiva sint sine articulo. *Ern.*

Ibid. ἐστεφάνωται,] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ner. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, — Ἄρκτον θ',] Virgil.

Pleïadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton.
Georgic. I. 137.

Ver. 486. τό τε σθένος Ὠρίωνος,] Dicitur eodem modo, quo sæpe βίη Ἡρακλείη, quod supra monitum est περιφραστικῶς dici pro ipso Hercule. *Ern.*

Ver. 487. ἄμαξαν] Vide infra ad ω'. 711. et 782.

Ver. 488. Ἥ τ' αὐτῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·] Linea nempe per corpus et caput *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη Ἄρκτος πρὸς τὸ τῦ Ὠρίωνος ἄστρον. *Schol.* Unde plane nihili est, quod ait *Terrassonus;* "—Qu' entend-il par l' Ourse qui observe toùjours l' Orion? en comparant une constellation de l' equinoctial, comme l' Orion, avec une constellation voisine du pole, comme l' Ourse; cela ne devroit être dit que d' une constellation qui se trouveroit dans le même cercle de déclinaison que l' autre." *Dissertat. sur l' Iliade, Part.* IV. cap. 1. *Clark.* Ridiculum est argutari in modis loquendi et tropis poëticis, quibus conjunctio, vicinitas, vel relatio siderum in-

Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες

Sola autem exors est lavacrorum Oceani.
Fecit in *eo* et duas urbes articulate-loquentium hominum
Pulchras: in una quidem nuptiæque erant, conviviaque-solennia:
Sponsas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebroque hymenæus excitabatur-clamore:
Adolescentes autem saltatores in orbem-agebant-se, interque eos
Tibiæ, citharæque sonum edebant: mulieres vero

493 *κατὰ ἄστυ*] F.

ter se exprimitur, quorum varii et similes huic sunt apud Aratum: quem qui legerit, hic non hærebit. Orion est e directo adversus Ursæ: quod bene exprimitur per *δοκεύων*. Theon ad Aratum quidem de hoc loco sic scribit: *Ἐν βραχεῖ γὰρ ὁ ποιητὴς ἀπὸ δύο ζωδίων ἐπισήμων τά τε νότια καὶ τὰ βόρεια ἐδήλωσε. Καὶ ὅτι ὥσπερ εὐθεῖά τις ἐστιν ἀπὸ τῆς ὄψεως τῆς ἄρκτου μέχρις Ὠρίωνος, ἀστρονομικῶς εἶπεν ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει.* quam interpretationem probat etiam Casaubonus ad Strabonem L. I. p. 1. Sic et alii astronomi veteres accepere. Manilius Astron. L. I. v. 502. *Arctos et Orion adversis frontibus ibant*, qui in his verbis haud dubie ad locum Homeri respexit, ut notavit Scaliger. *Ern.*

Ver. 489. *Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.*] Virgil.

Arctos Oceani metuentes æquore tingi.
Georgic. I. 246.

Hunc (polum) circum *ἄρκτοι* duæ feruntur, nunquam occidentes. *Cicero de Natura Deorum*, lib. II. §. 41. Porro et hic reprehendit *Homerum Terrassonus*, loco jam citato; "Voici," inquit, "une [objec-"tion] — qui convainc ce Poëte d' une "erreur énoncée en proposition formelle. "C' est d' avoir dit que l' Ourse ou le "Chariot est la seule Constellation, qui "ne se baigne jamais dans les flots de "l' Ocean." *Aristoteles* vero, Τὸ, "Οἴη "δ' ἄμμορος" (inquit) *κατὰ μεταφορὰν· τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον.* *Poëtic.* lib. I. cap. 25. *Strabo* autem per "*ἄρκτος*" *Circulum Arcticum* videtur intellexisse: *Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἁμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· οὐ γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ αἰεὶ φανερῷ, οἴην ἄμμορον εἶπε λοετρῶν Ὠκεανοῖο.* *Geograph.* lib. I. p. 3. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* spectat? Fortasse per "Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι," etc. intelligendum est; non solam esse *Arcton* ex omnibus Constellationibus quæ nunquam occidat, sed solam ex Constellationibus hic enumeratis. *Clark.* Strabo nòn ipsum circulum solum intelligit, sed sidera intra circulum arcticum. Sed et alia ad defensionem hujus loci pertinentia ibi reperiuntur. Est autem defensio Strabonis ab Heraclito. Crates Mallotes pariter de circulo arctico locum accipiebat corrigebatque *οἶος*. Male. Vid. Casaub. ad Strab. l. c. *Ern.*

Ver. 493. *Ἠγίνεον*] Pronunciabatur *Ἠγίνεον* vel *Ἠγίνευν*. Ut recte hic annotavit *Barnesius*. Producitur enim antepenultima:

Ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον. —— *Il.* ω'. 184.
———— *μῆλον ἀγινεῖ.* *Odyss.* ξ'. 105.
——— *πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες.* ζ. 294.

Vide supra ad ξ'. 116.

Ἱςάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάςη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένε. ὁ μὲν εὔχετο, πάντ' ἀποδᾶναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴςορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεςοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,

Stantes admirabantur in vestibulis unaquæque.
Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempe contentio
Orta erat: duo enim viri contendebant gratia mulctæ,
Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidisse,
Populo declarans; alter vero negabat, quicquam accepisse.
Ambo itaque cupiebant testibus-datis litem ad exitum perducere.
Cives autem utrisque acclamabant, hinc-inde fautores:
Præcones vero populum sedabant: At seniores
Sedebant super politos lapides, sacro in circulo:
Sceptra vero præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium;
Cum his deinde exurgebant, et alternatim sententias-ferebant.
Jacebant autem in medio duo auri talenta,

501 ἴςορι] R. melius. 506 ἤϊσσον] MS. 507 μέσσοισι] MS. μέσσοισιν] F. A. J. 508 τοῖσιν] F. A. 1. 509 τὴν δὲ] A. J. 512 ἔεργεν] MS. R. et alii MSS. apud Barnes. quod non spernendum. an huc respexit

Ver. 493—498. ὀρώρει·—'Ὠρώρει·] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 494. ἄρα] *Ut fieri solet.*

Ver. 498. εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένε·] Ποινῆς ἣν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499. ἀποφθιμένε·] Vide supra ad β'. 43. et ad α'. 309. 314.

Ver. 500. ἀναίνετο,] *Al.* ἀνήνατο. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴςορι πεῖραρ ἑλέσθαι.] Τοὺς γάρ τοι ἴςορας ἐνταῦθα καλεῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς σοφοὺς ἄνδρας, καὶ δεινοὺς, καὶ τοὺς τῶν τε πράξεων καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων εἰδήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ φρονήσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. *Aristot. de Republ.* lib. IX.

Ibid. ἑλέσθαι.] *Al.* ἱκέσθαι.

Ver. 503. ἄρα] *Ut par erat.*

Ver. 506. ἀμοιβηδὶς] Cod. *Harleian.* ἀμοιβηδόν.

Ver. 508. εἴπῃ.] *Al.* εἴπoι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω ςρατοὶ] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κοτιαεὺς ὕτω φησί. Δύω ςρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἢ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢν τὰ ἡμίση

Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀ-
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην, [θήνη,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.

Ei danda qui inter hos sententiam rectissime diceret.
Alteram vero urbem duo exercitus obsidebant copiarum,
Armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium,
Aut evertere, aut in-duas-partes omnia dividere,
Opes *scilicet*, quantas oppidum amœnum intus continet.
Illi vero nondum parebant, ad insidias autem clam-armabantur.
Murum quidem conjugesque dilectæ et parvi liberi,
Custodiebant supra-stantes, interque viri, quos tenebat senectus.
Ipsi vero profecti sunt: dux-erat autem iis Mars et Pallas Minerva,
Ambo aurei, aureasque vestes induti erant,
Pulchri et magni cum armis, sicut dii scilicet,
Utrinque perinsignes: populi autem humiliores erant.

Hesychius in hac voce? *514* φίλαι] excidit MS. *517* ἰσθλὴν] MS. quæ lectio tamen in recentioribus quibusdam, ut Amst. 1650 reperitur.

λαβόντες ἀπιέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες ἐκ ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν· οἱ δὲ πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκόλων, [fortasse βουκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει. etc. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 7. Ubi totus hic locus fuse explicatur.

Ver. 510. λαμπόμενοι] Cod. *Harleian.* λαμπομένω. Quod æque ferri potest. Vide supra ad α'. 566.

Ver. 512. ἐπήρατον] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum necessario produceret) sed ex ἔραμαι. Vide supra ad α'. 67.

Ibid. ἐέργει.] *Al.* ἔεργεν. Vid. Var. Lect.

Ver. 514. Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι,] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὑπέρευ ταῦτα διεσάφησε. Ἁμίλλει τὴν γυναικείαν ἰσχὺν μέχρι πόσε τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὀνήσιμον ἀπέδειξεν· ὄπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξεων καὶ τειχῶν αὐτὰς μετὰ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, ποιῶν· "Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ "νήπια τέκνα, Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέ-"ρες οὓς ἔχε γῆρας." *Aristot. de Republ.* lib. IX.

Ver. 519. ὑπολίζονες] Qua analogia ex μέγας deducitur μείζων, eadem ex ὀλίγος

Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,

Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari,
Apud fluvium, ubi et aquatio erat omni pecori,
Ibi hi consederunt, tecti corusco ære.
His vero deinde seorsum duo speculatores sedebant a copiis,
Observantes, siquando oves viderent et camuros boves.
Illi vero statim progrediebantur, duoque una sequebantur pastores,
Oblectantes se fistulis: insidias enim neutiquam præsenserant.
Ii quidem his prospectis incurrerunt, et continuo
Prædantes abducebant boum armenta et greges pulchros
Candidarum ovium, interficiebant autem insuper pastores.
Illi vero ut audierunt magnum tumultum apud boves,

521 βοτοῖσι] Edd. vett. præter T. male. 524 δεδέγμενοι] MS. 528 καλλὰ] Id. 529 οἴων] A. 2. 3. J. 530 περὶ βουσὶν] MS.

fit ἑλίζων. Unde fortasse legendum — ὑπ' ἑλίζονες ἦσαν. Quo modo legitur apud *Porphyrium*, *Quæst. Homeric.* 7.

Ver. 520. ὅτε δή] Vide supra ad ξ'. 433.

Ibid. ὅθι σφίσιν] Cod. *Harleian.* ὅθι σφιν.

Ver. 523. δύω σκοποὶ] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* δύο σκοποί.

Ver. 524. 525. μῆλα — νομῆες,] Suggerunt mihi hæc verba, versum istum, λ'. 696.

Εἵλετο, κρινάμενός κε τρηκόσι', ἠδὲ νομῆας.

quem ita conjectura pulcherrima et certissima, ex *Odyss.* φ'. 18. 19. emendavit vir summæ eruditionis *Richardus Bentleius*;

Εἵλετο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 528. Τάμνοντ' ἀμφὶ] Huc pertinet glossa Hesychii: Τέμνοντ' ἀμφὶ περιήλαυνον, ut jam vidit Jensius in Lucubr. Hesych. p. 222. *Ern.*

Ver. 530. οὖν] Non hic vacat istud "οὖν," sed vim habet in connectenda sententia cum eo, quod præcessit, ver. 527. Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, etc.

Ibid. παρὰ βουσὶν,] *Al.* περὶ βουσίν.

Ver. 531. Ἱράων] Cod. *Harleian.* Εἰράων. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*. *Clark.* Utraque lectio est apud Hesychium suis locis: unde patet, jam tum utramque lectionem in MSS. fuisse, cujus rei auctor esse etiam Eustathius videtur, qui veteres de scriptura primæ syllabæ dissensisse ait: vide et Intt. ad Hesych. in εἰράων. Variant

Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·
Ὡμίλευν δ', ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,

Pro concione sedentes, confestim equos
Conscendentes pedes-in-altum-attollentes insecuti sunt; moxque pervenerunt.
Consistentes vero pugnabant pugnam fluvii propter ripas,
Feriebantque invicem se æratis hastis.
Inter eos autem Discordia, et Tumultus versabantur, et exitiale Fatum,
Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illæsum,
Alium interfectum per prælium trahebat pedibus.
Vestem autem habebat circum humeros admodum-cruentatam sanguine hu- [mano:
Versabantur vero, tanquam vivi homines, atque pugnabant,
Cadaveraque suorum-invicem trahebant interempta.
Posuit in *eo* et navale molle, pingue arvum,

531 ἱράων] MS. A. 2. 3. J. T. 535 ἐν δὲ Ἔρις — Κὴρ] MS. 537 τεθνηῶτα] Id. et v. 540.

etiam libri in spiritu; aliis lenem, aliis asperum exhibentibus. Si est ab εἴρειν, ut Hesychius habet, aut ἱρεῖν pro λέγειν, quod et ipsum est apud Hesych. spiritus lenis præferendus est. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 533. Στησάμενοι] Vide supra ad π'. 595. et ad γ'. 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,] Hesiodus:

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεε ——
Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 156.

—— sævit medio in certamine Mavors
Cælatus ferro, tristesque ex æthere Diræ;
Et scissa gaudens vadit Discordia palla.
Æn. VIII. 700.

Clark. Hoc in loco et brevitate, et numeris superatur Virgilius. Nec ter repetitum ἐν δὲ sine vi est. De ea forma dixi ad Callimach. H. in Cer. *Ern.*

Ver. 536. 537. Ἄλλον ζωὸν — ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα] Λόγος δὲ, συνδέσμων ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ἐμπαθεστέραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν· ὡς ὁ τοιοῦτος, "Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 536. νεούτατον] Vox hæc non ex οὐτάω, sed ex οὐτάζω deducta est. Vide supra ad ε'. 140. ad Υ'. 525. et ad ν'. 192.

Ver. 537. 540. τεθνειῶτα — κατατεθνειῶτας.] Vide supra ad ν'. 46.

Ibid. κατὰ μόθον] Vide supra ad α'. 51.

Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ᾽ ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Οἱ δ᾽ ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ᾽ ἔπειτ᾽ ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν᾽ ὄγμους,
῾Ιέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
῾Η δὲ μελαίνετ᾽ ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ᾽ ἐτέτυκτο.
᾽Εν δ᾽ ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ᾽ ἔριθοι
῎Ημων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipso
Juga convertentes agebant huc et illuc.
Ii autem quoties reversi pervenirent ad finem arvi,
Iis tunc in manus poculum prædulcis vini
Dabat vir obiens; illi autem convertebant-se ad suos quisque sulcos,
Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.
Ipsum autem *novale* nigricabat a-tergo, versoque-aratris simile-erat,
Aureum licet esset: hoc sane ingens miraculum effictum erat.
Posuit in *eo* et separatum-agrum profundæ segetis; in quo operarii
Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

543 ἐλάστρεινον] MS. vid. not. 546 οἱ δὲ] F. A. J. nec video, quare hic τοὶ sit. 549 τὸ δὲ] F. Ibid. θαῦμα τέτυκτο] MS. 550 ἐνθ᾽] Edd. præter R. Ibid. βασιληΐον] A. 2. 3. J. ut respiciatur ad v. 556. Sane in agris dividendis portiones resectæ, et dividendo attributæ Diis et regibus, quæ τεμένη dicerentur. βαθὺ ληΐον] F. A. J.

Cæterum hic legit *Heraclides Ponticus*, κατὰ χθονός.

Ver. 539. ῾Ωμίλευν] Cod. *Harleian.* ῾Ωμίλεον. Quod eodem modo pronunciandum; *antepenultima* enim necessario producitur. Vide supra ad ver. 535. et 495.

Ver. 540. Νικρούς — κατατεθνειῶτας.] Vide supra ad π΄. 521.

Ver. 541. ᾽Εν δ᾽ ἐτίθει νειὸν μαλακὴν,] Πρῶτος τοίνυν ῞Ομηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. ᾽Εν γὰρ τῇ ᾽Ασπίδι — ἐμπεμιχομένας ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ παραθεὶς τὰ ἑκατέρᾳ πρόσφορα, παρίστησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικός ἐστι βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρεῖδε δὲ οὐδὲ τὸν τρίτον τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδειξεν, ἐναργείαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεὶς τοῖς λόγοις. *Dionysius Halicarn.* περὶ τῆς ῾Ομήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 541. 544. ἄρουραν, — ἀρούρης,] Vide supra ad ζ΄. 142.

Ver. 542. τρίπολον·] Τρὶς ἐστραμμένην, ἢ ἠροτριασμένην. *Schol.*

Ver. 543. ἐλάστρεον] MS. Lips. habet ἐλάστρεινον, quod non temere spreverim. Nam et Hesych. habet ἐλάστρεινον, ἤλαυνον, quod haud dubie huc pertinet: quamquam et ἐλάστριον habet (sic enim recte corrigendum ἴλαστρον videre viri docti) quod indicio est varie hunc locum lectum esse, ut alia. Cæterum pronunciari debet ἐλάστρευν, quæ et ipsa Ionica forma est. *Ern.*

Ver. 544. 545. 548. Οἱ δ᾽ — Τοῖσι δ᾽ — ῾Η δὲ] Vide supra ad α΄. 56. et ad θ΄. 160. Male *Barnesius*, Οἵδ᾽ — Τοῖσίδ᾽ — ῞Ηδε.

Ver. 544. στρέψαντες] Cod. *Harleian.* τρέψαντες.

Ver. 546. τοὶ δὲ τρέψασκον] Cod. *Har-*

Δράγματα δʼ ἄλλα μετʼ ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δʼ ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δʼ ἄρʼ ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δʼ ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπʼ ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δʼ ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δʼ ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεῦκʼ ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δʼ ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,

Manipuli autem alii recta serie densi cadebant in-terram,
Alios vero manipulorum-ligatores vinculis constringebant.
Tres autem manipulorum-ligatores sequentes-instabant: at pone
Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,
Usque porrigebant: Rex vero inter hos silentio
Sceptrum tenens stabat super manipulorum-serie lætus corde.
Præcones autem seorsum sub quercu convivium apparabant;
Bovem nempe mactatum magnum hinc-inde-curabant: Mulieres autem
Cœnam operariis, albas farinas multas immiscebant.
Posuit in *eo* et uvis admodum gravatam vineam,

551 ἤμων] A. 2. 3. J. 552 Ἄλλα μὲν] F. A. 1. non spernendum. ἄλλα μὲν — ἄλλα δέ. 553 ἀμαλλ.] MS. uno λ. idem et edd. F. A. 1. in v. seq. omnes Aldd. εἰλεδανοῖσι] MS. A. 2. 3. J. quæ et ipsa forma recta est. 557 ὄγμον] F. A. J. εἱστήκει] MS. 560 ἐρίθοισι] Edd. vett. præter T. recte. 561 ἀλώην] A. 2. J.

leian. οἱ δὲ ἐστρέψαντο. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 549. θαῦμʼ ἐτέτυκτο.] Si θαῦμα τέτυκται dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad αʹ. 37.

Ver. 551. Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἤμων, "ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες," προσγράφουσι στίχον τοῦτον· "Καρπὸν Ἐλευσινίης "Δημήτερος ἀγλαοδώρου." *Eustath.* in Comment. ad ver. 509.

Ver. 553. ἀμαλλοδετῆρες] Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τοὺς αὔλους τῶν ἀσταχύων. *Schol.*

Ibid. ἐλλεδανοῖσι] Scriptura verbi varia est in libris Homeri et Grammaticorum. Hesych. et Etym. MS. asperum spiritum habent, cæteri lenem, quæ scriptura in Homero quidem est verior. Item iidem Grammatici et libri Homeri plerique duplicant λ. at MS. Lips. et Suidas habent ἐλεδ. ut λ. tantum pronunciando duplicetur: De Aldd. vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 554. ἐφέστασαν·] Vide supra ad μʹ. 55.

Ver. 557. et 563. ἑστήκει] Vide supra ad γʹ. 434. 492. et ad αʹ. 37.

Ver. 558. ἀπάνευθεν] Vide supra ad αʹ. 349.

Ver. 559. αἱ δὲ γυναῖκες, Δεῖπνον ἐρίθοισιν,] Virgil.

Thestylis et rapido fessis messoribus æstu
Allia serpyllumque herbas contundit olentes:
Eclog. II. 10.

Ver. 560. πάλυνον.] Vide supra ad αʹ. 309. 338.

Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰϋγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·

Pulchram, auream; nigri autem per *eam* racemi erant:
Stabat autem innixa-palis-ex-ordine argenteis.
Circum autem, cyaneam fossam, circum et septum duxit
Stanni: una autem sola semita erat ad eam,
Qua ibant bajuli, quando vindemiarent vineam.
Virgunculæ autem et adolescentuli, teneris animis,
Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum.
His vero in mediis puer cithara arguta
Suaviter personabat; chordaque eleganter succinebat
Tenella voce: hi autem ferientes-*terram* simul
Cum cantuque sibiloque, pedibus tripudiantes sequebantur.
In *eo* et armentum fecit boum capita-alte-ferentium:.

566 νίσσοντο] MS.

Ver. 561. βρίθουσαν] De hujus vocis prosodia, vide supra ad μ'. 359.

Ver. 562. μέλανες δ' ἀνὰ] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563. κάμαξι] Στύλοις, οἵ εἰσι ξύλα ὀρθὰ, παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις. *Schol.*

Ibid. ἀργυρέῃσιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564. κυανέην] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 566. νίσσοντο] *Al.* νείσσοντο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι] Οἶδε δὲ ὁ Ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν· — καὶ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἴσκαιρον. *Athenæus*, Lib. I. cap. 13.

———— ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζέ τε Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι.

Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 201.

Ver. 570. λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε] Ὅμηρος —— ἅτε ᾆσμα Ἑλληνικὸν ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἀλλά τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον καὶ κιθαρῳδὸν παῖδα ᾄδοντα ἐς Λίνον· "Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν." *Pausanias*, Lib. IX. cap. 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, *quem* caneret Citharista? *Clark*. Eandem interpretationem commemorant Pseudo-didymus et Eustathius, qui etiam ab Aristarcho de

Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρου τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν, δονακῆα.
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτησι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναῤῥήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,

Boves autem ex auro effictæ erant, stannoque,
Cumque mugitu e stabulo ruebant ad-pascua
Præter fluvium resonantem, admodum rapidum, cannis-abundantem.
Aurei autem pastores una ibant cum bobus
Quatuor, novemque illos canes pedibus celeres sequebantur.
Terribiles vero leones duo inter primas boves
Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, alte mugiens
Trahebatur: eumque canes recepturi-sequebantur et juvenes.
Illi quidem discerpta bovis magni pelle,
Viscera et nigrum sanguinem hauriebant: pastores vero
Frustra insequebantur, veloces canes hortatibus-incitantes.
Illi enim mordere quidem recusant aversi a leonibus,

579 δύω πρ.] MS. 580 ἐρίγμηλον] Id. 584 ἐν δ' ἴεσαν] Id. Ibid. ὀτρύναντες] F. 585 οἱ δή τοι] MS.

genere carminis acceptam vocem tradit, cujus mentio etiam apud Herodotum. Simplicissimum est accipere de chorda: sed ut de carmine accipiatur, suadet verbum ὑπαείδων, quod indicat hic cantum diversum a priori (κιθάριζε) est enim ἀείδειν μετὰ, Callim. in Del. 304. et λέπταλέα φωνὴ, quæ magis puero, quam chordis convenit. *Ern.*

Ver. 571. τοὶ δὲ ῥήσσοντες] Qua ratione, δὲ hic producatur; item περὶ, ver. 476. et ἐρύγμηλον, ver. 580. et κατηρεφέας, ver. 589. et ἴκελον, ver. 591. vide supra ad α'. 51. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit τοὶ δὲ πρήσσοντες. *Clark.* Hunc locum et formam ῥήσσοντες ὁμαρτῇ imitati sunt poëtæ certatim, ut Apollon. Rhod. I. 539. Callim. H. in Dian. 241. in Del. 306. Mox ἰΰγμῷ melius *strepitu*, quam *sibilo*. *Ern.*

Ver. 576. Πὰρ ποταμὸν — περὶ ῥοδανὸν, δονακῆα.] Virgil.

Hic viridis tenera prætexit arundine ripas
Mincius. —— *Eclog*. VII. 12.

Ibid. περὶ ῥοδανὸν,] *Al.* παραὶ ῥοδανόν. *Clark.* In ῥοδανὸν autem omnes libri scr. et edd. hodie consentiunt: olim de scriptura dissentiebant Grammatici. Vid. Eust. *Ern.*

Ver. 580. ἐχέτην·] Cod. *Harleian.* ἔχετον.

Ibid. μεμυκὼς] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 583. Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον] Vide supra ad λ'. 176.

Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷον πότ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας

Stantes autem admodum prope latrabant, et evitabant.
Fecit in *eo* et pascuum inclytus Vulcanus,
Amœno in saltu, magnum ovium candidarum,
Stabulaque, tuguriaque, tectaque ovilia.
In *eo* et chorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus,
Ei similem, qualem olim in Cnosso lata
Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
Ibi quidem adolescentes, et virgines formosæ
Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes:
Horum autem illæ quidem tenues linteas-vestes habebant, illi vero tunicas
Induti erant bene-textas, leniter nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi vero gladios

588 ἀργινάων] Id. 589 καὶ τηρεφίας ἠδὲ] MS. vitiosissime. 596 Εἵατ' ἐϋν] F. εἶχον ἐϋν.] R. illud est etiam in MSS. apud Barnes. hoc apud Eust.

Ver. 584. ὀτρύνοντες.] Vide supra ad ν'. 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἷον πότ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἤσκησεν] Virgil.

Hic labor, ille domus et inextricabilis error.
Æn. VI. 27.

Ver. 596. Εἵατο εὐνήτους,] *Al.* Εἵαται εὐνήτους. Quod hic ferri non potest. Vide supra ad α'. 37. *Al.* Εἵατ' ἐϋννήτους. *Al.* Εἶχον ἐϋννήτους. *Clark.* Ἦκα σ. ἐλαίῳ, splendore vel nitore modico, qualis est olei. *Ern.*

Ver. 597. οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον] Κόσμον τε αὐτοῦ [χοροῦ] ἀφηγούμενος, ἵνα δῆλον ἡμῖν ποιήσειεν ὅτι ἡ τῶν ἀῤῥένων κίνησις ἐνόπλιος ἦν, τάδε λέγει· "Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας "ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρυσείας ἐξ "ἀργυρέων τελαμώνων." *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom.* Lib. VII.

Ver. 601. αἴκε θέῃσιν·] Cod. *Harleian.* αἴκ' ἐθέλῃσιν. *Clark.* Eadem lectio est MS. Lips. et ed. Flor. nisi quod est αἴκε θέλῃσιν. Hoc fortasse melius. Πειρᾶσθαι τροχὸν, non est *experiri* rotam, sed *tractare.* Quam celeriter movetur a figulo rota, quoties ei lubet eam tractare. *Ern.*

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς] Sic *Odyss.* δ'. 15.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

Ὁ δ' Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου

Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπιςαμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·
Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ ςίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιΐςαθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιςητῆρε κατ' αὐτὲς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσες.
Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε ςιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·

Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.
Hi autem quandoque quidem *in orbem* discurrebant doctis pedibus
Leviter admodum, veluti cum aliquis rotam aptatam manibus
Sedens figulus tentaverit, si currat:
Quandoque autem rursus discurrebant per ordines invicem.
Multa vero pulchram choream circumstabat turba
Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos
Cantum exordientes agebant-se per medios.
Posuit in *eo* et fluvii magnum robur Oceani,
Orbem propter extremum scuti affabre facti.
At postquam fabricatus erat Scutum magnumque solidumque,
Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:

600 ἄρμενον] F. A. J. 601 θέλῃσιν] MS. F. vid. not. 604 κατ' αὐτὸς] F. 605 ἐδίνευν] R. vid. not. 608 ἐπεὶ] MS. 609 θώρακα] Id. male.

συμπόσιον ἐμβαλὼν θὲς ὃ προσῆκε σίχους, καὶ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, καὶ τῆς τῦ βασιλέως σωφροσύνης· ἀλλὰ καὶ τῦ Κρητικῦ χορῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτιμῶν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τῦτον· "Πολλὸς δ' ἱμε- "ρόεντα χορὸν περιΐςαθ' ὅμιλος Τερπόμενος· "δοιὼ δὲ κυβιςητῆρε κατ' αὐτὲς Μολπῆς ἐξαρ- "χοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους·" Ὥςτ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασι τὸ Ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶς σώζεσθαι. *Athenæus*, Lib. IV. cap. 27. 28. *Clark*. In loco Athenæi notanda lectio τερπόμενος. Sed vulgatum in libris Homeri verum est, diciturque nota figura. De κυβιςητήρων saltationibus adi Xenoph. in Symposio. *Ern*.

Ver. 605. ἐδίνευον] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato. Sic etiam legitur, *Odyss.* δ'. 19. *Al.* ἐδίνευν. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest. *Clark*. 'Εδίνευν est vitium typographicum editionis Romanæ, et recentiorum quarundam, ut Schrevelianæ: Nam vett. edd. nostræ omnes habent ἐδίνευον, ut et MS. Lips. *Ern*.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,] Virgil.

Hæc inter tumidi late maris ibat imago
Aurea, sed fluctu spumabant cærula cano.
Æn. VIII. 671.

Hesiodus:

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον —
Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 314.

Ver. 609. etc. Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαει-

Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῦ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ᾽ ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
Ἡ δ᾽, ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ᾽ Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ᾽ Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Fecit ei et Cassidem validam, temporibus quadrantem,
Pulchram, multo-exornatam-artificio; aureamque Cristam superimposuit:
Fecit ei et Ocreas e ductili stanno.
At postquam omnia arma elaborarat inclytus Vulcanus,
Coram matre Achillis posuit sublata.
Illa vero, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso,
Arma coruscantia a Vulcano ferens.

610 κυνέην] Edd. vett. præter R. βαρὺν] MS. 612 ἑανῦ] F. A. 1. 615 ἴρηξ] F. A. J. male.

νότιερον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, — Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῦ κασσιτέροιο.] Virgil.

Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
Fatiferumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cærula nubes
Solis inardescit radiis, longeque refulget:
Tum leves ocreas electro auroque recocto.
Æn. VIII. 620.

Ibid. ἄρα] *Deinceps.*

Ver. 610. κόρυθα βριαρὴν,] *Al.* κυνέην βριαρήν.

Ver. 611. χρύσεον] Pronunciabatur χρυσοῦν. Nam prima necessario producitur. Vide supra ad ι'. 523.

Ver. 612. ἑανῦ] Vide supra ad ver. 352. et ad γ'. 385.

Ver. 615. Ἡ δ', ἴρηξ ὥς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου] Virgil.

At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona ferens aderat. —— *Æn.* VIII. 608.

Ibid. ἴρηξ] Δασύνεται μὲν ὁ ἱέραξ, ψιλοῦται δὲ ἰωνικῶς ὁ "ἴρηξ." *Eustath.* Sic *Il.* φ'. 494. ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος —.

Ibid. νιφόεντος,] De hujus vocis prosodia, vide supra ad μ'. 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.] Cod. *Harleian.* Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος. Ut supra, ver. 137.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ.

Ὑπόθεσις τῆς Υ. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΘΕΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόῤῥησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀπολεμένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ στρατιὰν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται· ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

ΤΗΣ

ΌΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Τ΄.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ᾽ ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

ἨΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ᾽, ἵν᾽ ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἡ δ᾽ ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.

AURORA quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret et mortalibus:
Illa vero ad naves pervenit a deo dona ferens.

2 φέρῃ] MS. 4 περικείμενον] R. A. 1. 2. J.

Ver. 1. 2. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων Ὤρνυθ᾽,] Virgil.

> Oceanum interea surgens Aurora relinquit.
> Æn. IV. 129.
> ——— croceum linquens Aurora cubile.
> Ibid. 584.

Vide supra ad α΄. 477.

Ibid. ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο] Cod. *Harleian.* ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὤρνυθ᾽,] Vide supra ad γ΄. 260.

Ibid. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver. 22. ἀθανάτων. Vide supra ad α΄. 398.

Ibid. φέροι,] Cod. *Harleian.* φέρῃ. *Clark.* Sic et MS Lips.

Ver. 3. Ἡ δ᾽ ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.] Vide supra ad σ΄. 615. *Clark.* Ex h. l. Jensius colligebat, Homerum uno tenore scripsisse carmina, nec ipsum in libros divisisse: nam ἡ δ᾽ manifeste refertur ad libri præcedentis versus ultimos. Facile concesserim: nec id primo Jensio in mentem venit. *Ern.*

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως·] Qua ratione, Κλαίοντα hic ultimam producat; item κατὰ, ver. 39. et ἔχον, ver. 43. et γὰρ, ver. 49. vide supra ad α΄. 51.

Ver. 7. ἄρα] *Ut fieri solet* —.

Ver. 8. ἰάσομεν,] Vide supra ad δ΄. 42.

Ibid. ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ΄. 260.

Ver. 9. ἐπειδὴ πρῶτα] Non *quandoqui-*

Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·

Invenit autem Patroclo circumfusum suum carum filium,
Plorantem stridule: multi autem circum ipsum socii
Lamentabantur: inter hos vero astitit augustissima dearum,
Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
"Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licet,
"Jacere, quandoquidem primum deorum consilio interfectus est:
"Tu vero a Vulcano allata inclyta arma accipe,
"Pulchra admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit."
Sic sane locuta Dea arma deposuit
Ante Achillem: illa vero sonitum-edidere facta-artificiose omnia.
Myrmidonas vero omnes cepit tremor, neque quis sustinuit
Contra aspicere, sed territi-diffugerunt: At Achilles
Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intus autem ei oculi
Terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:

17 ἐξεφαάνθη] R. T.

dem primum, quod nemo intelligat, sed *cum semel*, vel simpliciter *posteaquam*. Sic sæpe Homerus et omnes poëtæ. *Ern.*

Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,] Virgil.

En perfecta mei promissa conjugis arte
Munera. ———— *Æn.* VIII. 612.

Ver. 12. κατὰ τεύχε' ἔθηκε] Cod. *Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος·] *Al.* Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν.

Ibid. ἀνέβραχε] De hujusmodi ὀνοματοποιΐα, vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 125. et 455.

Ibid. δαίδαλα] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὥς μιν] Sic apud *Virgilium:*

Ut vidi, ut perli, ut me malus abstulit error!
Eclog. VIII. 41.

Item apud *Theocritum:*

Χὼς ἴδον, ὣς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη.
Idyll. II. 82.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.
Idyll. III. 42.

Ver. 17. ὑπὸ βλεφάρων,] *Al.* ὑπὸ βλεφάροις. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ibid. ἐξεφάανθεν] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius.* *Al.* ἐξεφαάνθη. Utrum-

Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,
Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
(Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται,) κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.

Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.
At postquam mente sua delectatus est artificiosa aspiciens,
Continuo matrem suam verbis alatis allocutus est;
 "Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
"Opera esse immortalium, neque mortalem virum perfecisse;
"Nunc vero ego quidem me armabo; sed perquam graviter
"Timeo, ne mihi interea Menœtii fortem filium
"Muscæ ingressæ per ære-inflicta vulnera
"Vermes intus generent, deturpentque cadaver;
"(Vita nempe adempta est,) inque corpore omnia putrescant."
 Ei autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;
"Fili, ne tibi hæc in animo tuo sint-curæ:
"Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
"Muscas, quæ sane viros pugna-interfectos comedunt.

19 ᾗσι τετάρπετο] MS. male. Ibid. λεύσων] Id. 25 κατὰ] abest MS. 26 εὐλὰς] T. Ibid. ἐγγίνονται] MS. 29 μετὰ φρ.] Id. 30 πειρήσομαι] F. A. J. quod leg. πειρήσομ'. 31 κατέδουσι] F. A. J. R. male.

que, ut opinor, ferri potest. Vide supra ad ν'. 435. et 617. *Clark.* Ἐξιφάανθεν etiam MS. Lips. ed. F. A. J. *Ern.*

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.] Virgil.

Ille deæ donis et tanto lætus honore
Expleri nequit, atque oculos per singula volvit:
Miraturque, interque manus et brachia versat
Terribilem cristis galeam. —— *Æn.* VIII. 617.

Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis,
Miratur. —————— *Ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger. Poëtic.* Lib. V. cap. 3.

Ver. 19. φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο,] Cod. *Harleian.* φρεσὶν ᾗσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ᾗσιν ἐτέρπετο, et φρεσὶ ᾗσί τ' ἐτέρπετο. *Clark.* Harleiano consentit MS. Lips. *Ern.*

Ver. 23. θωρήξομαι·] Notandus hic maxime proprius vocis Mediæ Usus. *Me ipse armabo.* Vide supra ad ν'. 168. et ad γ'. 141.

Ver. 26. ἀεικίσσωσι] Recte, ut opinor, cum duplici σ. Vide supra ad α'. 140.

Ἢν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων.
Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε.
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς

" Etsi enim jaceat vel integrum in annum,
" Usque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.
" Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
" Ira renunciata Agamemnoni, pastori populorum,
" Continuo prorsus ad pugnam armator, indueque fortitudinem."
Sic quidem fata, animos audentissimos immisit.
Patroclo vero ambrosiam et nectar rubrum
Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.
Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
Horrendum vociferans, excitabatque heroas Achivos:
Et quicunque etiam antea navium in cœtu solebant manere,
Quique gubernatores, et tenebant clavos navium,
Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores:
Et hi tunc sane ad concionem ibant, quod Achilles

33 τῶγ'] F. A. J. 36 θωρήσσεο] MS. 40 θαλάσσης] abest F. 43 καὶ οἱ ἔχ.] MS. F. A. J. quod legendum κ' οἱ, ut est in T.

Ver. 27. πέφαται,] Vide supra ad α'. 37. et ad ρ'. 164.

Ibid. σαπείη.] *Al.* σαπήῃ.

Ver. 31. αἵ ῥά τι] *Quæ scilicet* —.

Ver. 32. Ἢν περ] Cod. *Harleian.* Εἴ περ.

Ver. 33. τῷδ'] *Al.* τῷγ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν] Nulla ex analogia produci potest istud ο. Pronunciabatur fortasse ἀπευιπὼν, vel *apouveipon*. Vide supra ad α'. 342. *Al.* ἀπανειπών. Ita infra φ'. 283.

Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ ———.

Et ver. 329. ejusdem libri:

Μή μιν ἀποέρσειε ———

Clark. Posse produci e cæsura, supra monuimus. *Ern.*

Ver. 36. δύσεο] Vide supra ad ι'. 109.

Ver. 39. 40. Στάξε — Αὐτὰρ] Codex *Harleianus* inter hos duos versus inserit:

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων,] Vide supra ad Υ. 456.

Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δυρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ,
Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
Ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶΐ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,

In conspectum-se-dederat; diu enim pugna abstinuerat tristi.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidesque bellicosus, et nobilis Ulysses,
Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:
In prima autem concione consederunt profecti.
At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens: etenim illum in aspera pugna
Vulneraverat Coon Antenorides ærata hasta.
Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,
Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;
" Atride, omnino hoc utique utilius
" Foret, tibi et mihi; quando nos quidem dolentes corde,
" Animum-rodente contentione irati fuimus, gratia puellæ.
" Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagitta,

60 Λυρνησὸν] F. A. J. 70 τυρήσομαι] A. 2. 3.

Ver. 42. μίνεσκον,] *Manere solebant.* Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad ν'. 84. et ad α'. 37.

Ver. 43. οἰήϊα] Cod. *Harleian.* ἰήϊα.

Ver. 46. ἐπέπαυτ'] Ita Cod. *Harleian.* *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 49. ἕλκεα λυγρά·] *Al.* ἄλγεα λυγρά.

Ver. 53. Οὖτα] Vide supra ad ν'. 192.

Ibid. Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης] Supra, λ'. 252.

Ver. 56. Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι] Συνάγων δὲ [Ὅμηρος] αὐτοὺς [*Agamemnonem* et *Achillem*] εἰς ταὐτὸν ἀλλήλοις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μεταμελουμένους· τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοῶντα, " Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν " ἄρειον Ἔπλετό σοι καὶ ἐμοὶ," εἶτα ἐπαρώμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας καὶ ἀπαριθμούμενον τὰς ἐκ τῆς μήνιδος συμφοράς· τὸν βασιλέα δὲ αἰτιώμενον Δία, καὶ μοίρας, καὶ Ἐριννῦν· δοκεῖ μοι διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράματι, (τοῖς προκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χρώμενος,) ὅτι χρὴ τοὺς μὲν βασιλέας μηδὲν ὕβρει πράττειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφιέναι τῷ θυμῷ καθάπερ ἵππῳ θρασεῖ, χωρὶς χαλινοῦ, καὶ ἡνιόχου φερομένῳ· παραινεῖν δὲ αὐτοῖς στρατηγοῖς, ὑπεροψίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἐγκρατῶς καὶ πρᾴως τὰς ἐπιτιμήσεις, etc. *Julian. Imperat. Orat.* II. *sub initio.*

Ibid. ἦ ἄρ τι τόδ'] *Al.* ἦ ἄρτι τόγ'. *Clark.*

Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ' ἐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ἔδας,
Δυςμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιὲς
Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ ςήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, ἐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιὲς,
Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
Δηΐε ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.

" Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:
" Tum sane non tot Achivi mordicus prehendissent immensum solum,
" Hostium manibus-strati, me iram-fovente.
" Hectori quidem et Trojanis hoc utilius: at Achivos
" Diu meæ et tuæ contentionis memores-fore puto.
" Sed ea quidem ante-acta-esse sinemus, dolentes licet,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
" Nunc vero ego sane impono-finem iræ, neque omnino me par est
" Pertinaciter usque irasci: sed age ocyus
" Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,
" Ut adhuc etiam Troüm periculum-faciam obvius profectus,
" Num velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto
" Libenter ipsorum genu flexurum esse, qui quidem effugerit
" Ardenti e prælio *fugatus vi* hastæ nostræ."

71 αἴγι] MS. sed ι eras. 72 φύγησιν] F. A. R. J. male.

Pseudo-Did. interrogative legendum ait: *An ergo nobis hoc utilius erat, quod* etc. Vett. edd. omnes sine interrogatione, ut Clarkius cum Barnesio. Verte: *Non paullo* (τι) *ergo hoc utique utilius erat.* (Frigide Clarkius, *omnino hoc utique*) intell. placari, ut nunc, nec iræ indulgere. *Ern.*

Ver. 57—65. ἀχνυμένω — ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ ἔριδι] Cod. *Harleian.* Θυμοβόρυ ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις] Ὅτι δὲ οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδόκυν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχῦ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.*

Ver. 60. Λυρνησσὸν] Πόλις τῆς Ὑποπλακίυ Θήβης τῆς Κιλικίας. *Schol.*

Ver. 61. ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ἔδας,] Vide supra ad β'. 418.

Ver. 62. ἀπομηνίσαντος.] Vide supra ad ί. 426.

Ver. 65. προτετύχθαι] Δοκῦντα προγεγενῆναι. *Schol. inedita* in Codice *Harleiano*, ad σ'. 112.

Ibid. ἐάσομεν,] Vide supra ad Υ'. 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἤτοι] Cod. *Harleian.* Νῦν δή τοι.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

Sic dixit: Lætati autem sunt bene-ocreati Achivi,
Iræ cum renunciasset magnanimus Pelides.
Inter hos autem locutus est et rex virorum Agamemnon,
Ex-eo-ipso-loco, a sede, neque in medios prodiens stabat;
" O amici, heroës Danai, famuli Martis,
" Stantem quidem decet *vos* audire, neque convenit
" Interpellare: grave enim, peritus licet quis sit.
" Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire possit,
" Vel dicere? Impeditur autem, canorus licet concionator.
" Ad Pelidem quidem ego orationem-dirigam: sed vos cæteri
" Intelligite, Argivi, sermonemque diligenter cognoscite quisque.

77 ἐξέδρης] A. 2. 3. J. 82 γὰρ λιγὺς] MS.

Ver. 69. Ὄτρυνον πόλεμόνδε] Vide supra ad ν'. 44.

Ibid. καρηκομόωντας] Vide supra ad ν'. 310.

Ver. 70. ἀντίος ἐλθὼν,] *Al.* ἀντίον ἐλθών.

Ver. 72. Ἀσπασίως] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. γόνυ κάμψειν,] Recentiorum nonnullos hanc phrasin de *submissione* et *supplicatione* accepisse testatur *Eustathius*. Mire autem *Barnesius*: "*Libenter in genua se submissurum, Deo gratias agentem, quod evaserit.*" Melius *Porphyrius*; Οἱ φεύγοντες, τεταμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον. Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου· ὃς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quæst. Homeric.* 22. *Clark.* Vid. dicta ad Il. η'. 118. ubi idem Porphyrii locus allatus est a Clarkio. *Ern.*

Ver. 76. μετέειπεν ἄναξ] Miror hunc locum prætermisisse Dawesium, nec τὸ ν deletum voluisse, nec infra v. 104. 109. *Ern.*

Ver. 77. ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·] *Al.* ἐν μέσσοισι παραστάς.

Ver. 79. Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν,] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ὡς αἴτιος γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. *Schol.* MS. apud *Barnesium.* Ἀρίσταρχος ᾤετο παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τετρῶσθαι, τοῦ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξιοῦντος, εἰ καθήμενος λέγοι· καὶ, φασὶ, διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, "οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς." Ἄτοπος δὲ ἡ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸν πόδα τέτρωται, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· οὕτως δὲ τέτρωται, ὥστε μικρὸν ὕστερον, αὐτὸς ἀποσφάττει τὸν κάπρον. Ἐὰν

Πολλάκι δή μοι τῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' ἐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς,
Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· ἐ γὰρ ἐπ' ἔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτεσ' ἀνθρώπες· κατὰ δ' ἔν ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γάρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσσατο, τόν περ ἄριςον

"Sæpe jam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt,
"Et mihi convitiari-soliti-sunt: ego autem non in-causa sum,
"Sed Jupiter, et Fatum, et per-tenebras-vagans Erinnys,
"Qui mihi in concione menti injecerunt sævam noxam,
"Die illo, quo Achillis præmium ipse abstuli.
"Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
"Veneranda *nempe* Jovis filia Ate, [*Noxa*,] quæ omnes noxa-afficit,
"Perniciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad solum
"Appropinquat, enimvero illa per virorum capita incedit,
"Lædens homines: alterum enim saltem *concertantium* malo-irretit.
"Etenim jam olim Jovem læsit, quem tamen potentissimum

95 ἄσατο] MS. L. ἀάσατο] Edd. vett.

δὲ προσκείμενος ὁ σίχος ἦ, τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ "ἕδρης," ἀκεσόμεθα ἐκ τῦ τῶν Ἀριςέων συνεδρίε· ὥςτ' ἐν ἐκείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν, καὶ ἐκ ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 23. Τινὲς τῦ ἑςαότως ἐκτείνεσι τὴν λήγεσαν· καὶ ἐπίῤῥημα λαβόντες αὐτὸ, ἑςαότως φασὶ τὸ εὐςαθῶς καὶ ἡσύχως· ἵνα λέγῃ, ὅτι δεῖ μετὰ ἡσυχίας ἀκέειν. *Eustath.*

Ver. 85. δή] Vide supra ad ξʹ. 433.

Ver. 86. νεικείεσκον] Vide supra ad ver. 42. et ad βʹ. 221.

Ibid. ἐγὼ δ' ἐκ αἴτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς,] Virgil.

Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacænæ
Culpatusve Paris; verum inclementia Divûm
Has evertit opes. —— *Æn.* II. 601.
Fati ista culpa est. ——
Senec. Œdip. ver. 1019.

Ver. 91. et 129. ἀᾶται,] Vide supra ad ʹ. 116.

Ver. 92. τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες·] Ὅμηρος Ἄτην θεόν τε φησὶν εἶναι καὶ ἁπαλήν· τὲς γῦν πόδας αὐτῆς ἁπαλὲς εἶναι λέγων· "— τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· ἐ γὰρ ἐπ' ἔδει "Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα "βαίνει." Καλῷ ἔν μοι δοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἁπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι ἐκ ἐπὶ σκληρῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακῦ. *Plato in Convivio.*

Ibid. τῆς μέν] Cod. *Harleian.* τῇ μέν. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 93. ἀλλ' ἄρα ἥγε] De hujusmodi syntaxeos elegantia et venustate, vide supra ad γʹ. 409.

Ver. 94. κατὰ δ' ἔν ἕτερόν γε πέδησε.] Ἕνα γῦν τινα ἔβλαψεν, ὅτι μὴ πολλές. *Schol.* Male. Vox enim ἕτερον hoc sensu accipi nullo modo potest. *Eustathius* recte exponit, τῶν ἐριζόντων τὸν ἕτερον. *Clark.* Hæc conjungenda cum Ἄτη, quæ alias nullum prædicatum habet. Οὖν ad-

Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Ἤτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
Ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς

" Hominum et deorum dicunt esse: sed sane etiam hunc
" Juno, fœmina licet, dolis decepit,
" Die illo, quo erat vim Herculeam
" Alcmena paritura pulchris-cincta-muris in Thebe.
" Ille sane glorians dixerat inter omnes deos;
" Auscultate mihi, omnesque dii, omnesque deæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hodie virum in-lucem partuum-doloris-præses Ilithyia
" Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
" Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
" Hunc vero dolos-meditans allocuta est veneranda Juno;
" Mentieris, neque finem tandem sermoni impones.
" Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
" Revera eum omnibus finitimis imperaturum,
" Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris

96 φασὶν] R. A. J. Ibid. ἴμεναι] MS. 97 δολοφροσύνῃ] F. 102 στήθεσσι κελεύει] A. 2. 3. J. 104 περικτιόν.] MS.

didit, propter præcedentem parenthesin. *Ern.*

Ver. 95. Καὶ γὰρ δή νύ ποτι Ζῆν' ἄσσατο,] *Al.* Καὶ γὰρ δή νύ ποτι Ζῆν' ἄσατο. *Al.* Καὶ γὰρ δή ποτι Ζῆν' ἀάσσατο. Legendum fortasse Καὶ γὰρ δή ποτι Ζῆν' ἀάσατο. Vide supra ad λ'. 340. *Clark.* Ἄσατο etiam MS. Lips. nec male v. Hesych. in ἄσας et ibi Intt. *Ern.*

Ver. 98. βίην Ἡρακληείην] Vide supra ad ν'. 758.

Ver. 99. ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Κατατετειχισμένῃ, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου αὐτὴν τετειχίσθαι. *Schol.*

Ver. 102. ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·] *Al.* ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ver. 104. περικτιόνεσσιν ἀνάξει,] Vide ad ver. 76.

Τῶν ἀνδρῶν, οἵ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ᾔδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς·
Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας·
Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.

"Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.
"Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem sensit,
"Sed juravit magnum juramentum, deinde vero magnum malum accepit.
"Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,
"Statimque pervenit Argos Achaïcum, ubi utique norat
"Generosam uxorem Stheneli Perseïdæ:
"Ea vero gestabat-utero-carum filium, septimo ineunte mense:
"Eduxit autem in-lucem, nondum licet assecutum justum-mensium-numerum;
"Alcmenæ vero inhibuit partum, repressitque Ilithyias:
"Ipsa autem renunciatura *factum*, Jovem Saturnium allocuta est;
"Jupiter pater, rutili-fulminis-missor, rem quandam tibi in mentem ponam:
"Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,
"Eurystheus, Stheneli filius Perseïdæ,
"Tuum genus: non ei indignum *est* imperare Argivis.
"Sic dixit: Eum vero dolor acutus in mente feriit profunda.

108 κρατερὸν] Id. 115 Ἀχαιϊκὸν] MS. 117 ἑστήκει] Id. 118 πρὸ] abest MS. 121 ἐνὶ] MS. F. 122 γέγονεν] MS. male.

Ver. 105. οἵ θ'] *Qui scilicet* —.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα] Virgil.
——— simulata mente locutam.
Æn. IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε,] *Sin ita revera statuisti, age*, etc. Vide supra ad ι'. 167.

Ver. 113. ἀάσθη.] Similiterque infra ver. 136. ἀάσθην. Vide supra ad ι'. 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,] Vide supra ad ξ'. 225.

Ver. 115. ἔνθ' ἄρα] *Ubi videlicet* —.

Ver. 117. εἱστήκει] Vide supra ad δ'. 434. 492. et ad α'. 37.

Ver. 120. Κρονίωνα] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 122. γέγον'] Vide supra ad α'. 37.

Ibid. Ἀργείοισιν ἀνάξει,] Dawes. Misc.

Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ἧσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ ουρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ουρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαιόλος Ἕκ-
Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν, [τωρ
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·

" Illico autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis-ornato,
" Iratus animo suo, et juravit firmum juramentum,
" Nunquam in Olympumque et cœlum stellatum
" Redituram Aten, quæ omnibus noxam-infert.
" Sic fatus, projecit a cœlo stellato,
" Manu circumrotatam: statim autem pervenit *ea* ad opera hominum.
" Hujus opera semper ingemiscebat *is*, quando suum carum filium videret,
" Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus.
" Sic et ego, quando nempe ingens pugnam-expedite-ciens Hector
" Argivos perdebat ad puppes navium;
" Non poteram oblivisci noxæ, qua semel læsus fueram.
" At postquam noxam-accepi, et meam mentem eripuit Jupiter,
" Iterum volo placare, dareque infinita dona.
" At exurge ad pugnam et cæteras excita copias:

126 εἷλεν Ἄτην] A. 2. 3. J. male. 127 ἧσιν] F. R. A. 1. male. Ibid. κρατερὸν] MS. 131 ταχέως δ' ἵκετ'] MS. male. 134 κορυθαιόλος] Id. 136 λαθέσθ'] MS.

etiam h. l. non tentat, at v. 124. (p. 151.) corrigit, serviens hypothesi suæ, ἐν Ἀργείοισιν ἀνάσσειν, quia hæc forma Od. η'. 62. quasi hæc idonea ratio esset. *Ern.*

Ver. 126. λιπαροπλοκάμοιο,] *Al.* λιπαροκρηδέμνου.

Ver. 128 — 130. οὐρανὸν ἀστερόεντα — οὐρανοῦ ἀστερόεντος,] Vide supra ad ό. 371.

Ver. 131. περιστρέψας·] Cod. *Harleian.* περιστρέψας.

Ver. 132—135. στενάχεσχ', — ὀλέεσκεν] Vide supra ad ver. 42. et ad ν'. 84.

Ver. 133. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.] Virgil.

——— ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit. ——— *Æn.* VIII. 191.

Ibid. ὑπ' Εὐρυσθῆος] *Al.* πρὸς Εὐρυσθῆος.

Ver. 134. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρηος·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, [λεύς·
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοι· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Ὧς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

" Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus
" Hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.
" Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen;
" Dona autem tibi ministri, mea ex nave sumpta,
" Ferent, ut videas, quod tibi animum-placantia dabo."
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,
" Vel retinere, in tua potestate est: nunc vero recordemur prælii
" Statim prorsus; non enim decet verbis-tempus-terere hic manentes,
" Neque moras-trahere: Adhuc enim magnum opus infectum:
" Ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat
" Hasta ærea Trojanorum perdentem phalangas.
" Sic vero et aliquis vestrum memor cum viro pugnet."

140 παρασχέμεν] Id. 147 αἴκε θέλησθαι] MS. 148 εἴτ' ἐχ.] Edd. vett. Ibid. μνησόμεθα] MS. 152 ὀλέκοντα] Id. 153 ὡς δὲ] R.

Ver. 135. ὀλέεσκεν] Cod. *Harleian.* ἀλέκεσκεν.

Ver. 137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,] Post hunc versum, alium ex *Eustathio* inserit *Barnesius*;

"Ἢ οἴνῳ μεθύων· ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί."

qui tamen hoc in loco non satis apte cohæret. Vide supra ad ί. 119.

Ver. 138. Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως "Ἂψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' "ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τοῦ μὴ καταφρονοῦντος ἐστί· καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 139. ὄρνυθι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 145. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad α'. 43. et 58.

Ver. 148. Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοι] *Al.*

Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μηδ᾽ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,
Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
Φύλοπις, εὖτ᾽ ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ᾽ ἰόντι.
Ὃς δέ κ᾽ ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,

Hunc autem respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses;
" Ne tamen sic, strenuus licet sis, deo-similis Achille,
" Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
" Cum Trojanis pugnaturos: quia non *in* exiguum tempus erit
" Certamen, postquam primum congressæ-fuerint phalanges
" Virorum, Deusque inspiraverit animos utrisque:
" Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
" Cibo et vino; hoc enim, robur est et vis.
" Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem
" Expers cibi poterit contra *hostem* pugnare.
" Licet etenim animo utique prompto-sit ad pugnandum,
" Tamen simul sensim membra gravantur, et occupant *eum*
" Sitisque et fames, noxamque trahunt genua eunti.
" Qui vero vir vini satur et cibi,

157 μαχησόμ.] MS. R. 166 τε] abest Fl. 168 πολεμίζειν] MS. vitiose. 173 μέσσην] Id. F. A. 1.

Εἴτ᾽ ἰχίμεν, παρά σοι. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 150. ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·] Ἤτοι περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectius autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 153. Ὡς δέ τις] *Al.* Ὧδέ τις.

Ver. 155. θεοείκελ᾽] Vide supra ad β᾽. 623.

Ver. 157. μαχεσσομένους·] *Al.* μαχησομένους. *Al.* μαχησόμενος.

Ver. 159. πνεύσῃ] *Al.* πνεύσει.

Ver. 163. Ἄκμηνος σίτοιο] Verbum hoc in uno hoc libro Iliados occurrit, de quo vide Intt. ad Hesych. *Ern.*

Ver. 165. βαρύνεται,] *Victorius, Var. Lect.* lib. XXXVIII. cap. 21. ait, ex vetere Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eorum, quæ σημασίαν ἐναργεστάτην ἔχουσι,

Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναςὰς,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἧ θέμις ἐςὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν.
Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔςω.
Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ

" Cum viris hostibus totam diem pugnat,
" Audens omnino ei animus in præcordiis, neque quicquam membra
" Prius defatigantur, quam omnes recedant a pugna.
" Sed age, populum quidem dimitte, et jentaculum jube
" Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon
" Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
" Oculis videant, tuque animo tuo læteris.
" Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos surgens,
" Nunquam hujus cubile ascendisse *se*, vel mistum fuisse,
" Qua mos est, Rex, et virorum et mulierum.
" Quin et tibi ipsi animus in præcordiis placidus sit.
" Ac deinde te convivio in tentoriis conciliet
" Lauto, ut ne quid juris mutilum habeas.
" Atride, tu vero deinde æquior et in alium

177 vid. not. 179 κλισίῃ] MS. 180 ἐπιδευὴς] F. perperam.

et appellantur ἀναμίλλητα; quibus, omni contentione adhibita, melius nihil aptiusque excogitari possit.

Ver. 167. κορεσσάμενος] *Quum se ipse saturaverit.* Vide supra ad ver. 23. et ad γʹ. 141.

Ver. 171. σκέδασον,] Vide supra ad αʹ. 140. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit κέδασον.

Ver. 174. σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς.

Ver. 177. Ἧι θέμις ἐςὶν,] Deest hic versus in Codice *Harleiano*. *Clark.* Item in Lips. quod temere factum, cum alibi eodem modo jungantur et eodem in con textu, ut ιʹ. 137. *Ern.*

Ver. 180. ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.] Ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι. *Schol.*

Ἔσσεαι· ὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκύσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κύρητας ἀριστῆας παναχαιῶν,
Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.

" Eris: Haudquaquam enim indigne ferendum, regem
" Virum placare, quando quis prior injuriam fecerit."
Illum vero vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon;
" Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc sermone audito:
" Recte enim et ordine omnia obiisti et enumerasti.
" Hæc sane ego volo jurare, jubetque me animus,
" Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles
" Maneat hic eousque saltem, festinans licet ad certamen;
" Manete et alii omnes congregati, donec dona
" E tentoriis venerint, et fœdera fida ferierimus.
" Tibi vero ipsi hoc ego præcipio, et jubeo, *o Ulysses,*
" Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,
" Dona mea a nave afferto, quot Achilli
" Heri polliciti-sumus *nos* daturos esse, adducitoque mulieres.

182 *γάρ τοι*] MS. male. 183 *ἐπαρέσασθαι*] MS. vid. not. 189 *τέως περ*] F. 191 *ἴλθησι*] MS. F. A. J. quod melius, certe usitatius. 193 *κέρναμενος*] MS. vitiose. 194 *ἐνεγκέμεν*] MS. F. R.

Ver. 182. *οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι,*] Ἀμφίβολον, διὰ τὴν αἰτιατικήν· ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· οὐ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας καὶ τῆς ἀδικίας προϋπάρξας, ἀπαρέσηται αὐτόν· ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι, τὸ τῆς ὀργῆς ἐκπρᾶξαι, ἤτοι τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, καὶ ἐξιλάσασθαι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 19. Ubi Editiones quidem *Porphyrii*, "*βασιλῆι,*" habent; ipse autem, "*βασιλῆα,*" legisse videtur.

Ver. 183. *ἀπαρέσσασθαι,*] *Barnesius* legendum conjicit ἐπαρέσσασθαι. *Clark.* Sic clare est in MS. Lips. Vulgata firmatur etiam Hesychii auctoritate: *ἀπαρέσασθαι* quod ad h. l. pertinet. *Ern.*

Ver. 188. *πρὸς δαίμονος·*] *Al.* *πρὸς δαίμονας.*

Ver. 190. *ὄφρα κε δῶρα*] *Al.* *εἰσόκε δῶρα.*

Ver. 191. *ἔλθωσι,*] *Al.* *ἔλθησι.*

Ver. 193. Κρινάμενος] Vide supra ad α'. 309. 314. 338. et ad ζ'. 434.

Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ ϛρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
Ἀτρείδη, κύδιϛε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, [λεύς·
Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μένος ἐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ ϛήθεσσιν ἐμοῖσι·
Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, ἐς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦτ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήϛιας, ἀκμήνες· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδῦντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
Πρὶν δ' ἔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη

" Talthybius autem mihi ocyus per castra lata Achivorum
" Aprum quæsitum-apparet mactandum Jovique, Solique."
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Atride, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Alias certe potius debetis hæc procurare,
" Quando aliqua post-cessatio a pugna fuerit,
" Et martius ardor non tantus sit in pectoribus meis:
" Nunc vero illi quidem jacent confossi, quos domuit
" Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam præbuit;
" Vos autem ad cibum urgete: Ego sane omnino
" Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
" Jejunos, impastos; ut vero sol occiderit,
" Parare magnam cœnam, postquam ulti essemus contumeliam.
" Ante vero nequaquam mihi quidem meum per guttur demittetur

201 παυσώλη] R. 202 εἴσιν] MS. 203 δεδαίγμενοι] Id. ut 211. 205 βρο-τὺν] Id. 206 πολεμ.] Id. 208 τεύξασθαι] F. A. 1. quod prætulerim quia præcedit πτολεμίζειν.

Ibid. κύρητας ἀριϛῆας] Καὶ Ὅμηρος δὲ τὺς νέυς ϛρατιώτας [κυρῆτας] προσηγόρευσε· " Κρινάμενος κυρῆτας ἀριϛῆας παναχαιῶν —" Καὶ πάλιν [infra ver. 248.] " — δῶρα φέρον " κυρῆτες Ἀχαιῶν." *Strabo*, *Geograph.* lib. X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν,] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνέγκειν. *Al.* ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκέμεν.

Ver. 197. ἑτοιμασάτω] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 200. ταῦτα] *Al.* πάντα.

Ver. 202. ᾖσιν] Cod. *Harleian.* εἴσιν.

Ver. 204. Πριαμίδης,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 205. βρωτὺν ὀτρύνετον·] Qua ratione, βρωτὺν, hic ultimam producat; item υἱὰ, ver. 216. vide supra ad α'. 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι] *Al.* Τεύξασθαι.

Οὐ πόσις, ὐδὲ βρῶσις, ἑταίρυ τεθνειῶτος,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται· τό μοι ὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος ςόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-[σεύς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἶς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ὐκ ὀλίγον περ
Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·

" Nec potus, neque cibus, sodale mortuo,
" Qui mihi in tentorio confossus acuto ære
" Jacet, in vestibulum *pedibus* conversis; circum autem socii
" Lugent: Ideo mihi neutiquam in mente hæc curæ sunt,
" Sed cædesque, et sanguis, et gravis gemitus virorum."
Illum vero respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses;
" O Achille, Pelei fili, longe fortissime Achivorum,
" Præstantior es me et fortior non parum quidem
" Hasta, ego vero te prudentia utique superavero
" Multum; prior etenim natus sum, et plura cognovi:

213 μου] MS. Ibid. μέμηλε] Id. male. 217 φέρτατος] F. male. 218 νοήματι γε] MS. quod non displicet, ne bis idem verbum in eodem versu sit.

Ibid. πεπαίμεθα] Vide supra ad ό'. 116. et ad ν'. 339.

Ver. 210. τεθνειῶτος,] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 212. ἀνὰ πρόθυρον] *Al.* ἀνὰ προθύροισι.

Ver. 213. τό μοι ὔτι] *Barnesius* in uno MS. scriptum reperit, τῷ μοι ὔτι. Vide supra ad μ'. 9.

Ver. 213—224. μέμηλεν, — τέτυκται.] Si μεμήλει — τέτυκτο dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 214. φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος] Vide infra ad ω'. 548.

Ibid. φόνος] Cod. *Harleian.* Πόνος.

Ver. 216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ,] Pronunciabatur Πηλῶς. *Barnesius* edidit Πηλῆος υἱὲ. Nec male; cum Πηλῆος sit vox *Ionica*, et υἱὸς alibi priore correpta occurrat:

Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο. ——— *Il.* ή. 47.
——— Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος. ῥ'. 575.

Vide supra ad ν'. 103. et ad ό'. 24. Cæterum in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*, Πηλέος υἱὲ. Quod et ipsum ferri posset, pronunciando scilicet Πηλῦς.

Ver. 217. Κρείσσων εἶς ἐμέθεν] Ὅρα τὸ ἀξίωμα τῦ βυλευτῦ, καὶ τὸν ἑαυτῦ καίριον καὶ ἀνεμέσητον ἔπαινον. *Eustath.* Ἐπιτίμησις— ἐςι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ δι' ἀπορρήτων λυπηρὰ παραίνεσις· Διὰ τῦτο καὶ προοίμιον αὐτῷ μακρόν ἐςι· "Κρείσσων εἶς ἐμέθεν "καὶ φέρτερος ὐκ ὀλίγον περ Ἔγχει· ἐγὼ δέ "κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην Πολλὸν, ἐπεὶ "πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ τὸ προοίμιον τῦ σχήματός ἐςιν ἀρχὴν, Μὴ πάνυ θάῤῥει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις αὐτὴν τὸ μηδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκυε παρ' ἀνδρὸς ἐμπείρυ καὶ ἐπιςήμονος ἐκ πείρας πραγμάτων. — Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρά ἐστι, καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκότως παραβολῇ [ver. 221. etc.] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιτιμήσεως ἀσφαλὲς

Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧςτε πλείςην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
Ἄμητος δ' ὀλίγιςος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Γαςέρι δ' ὅπως ἐςὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιὲς·
Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτεσι· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνησι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·

" Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.
" Statim prorsus pugnæ fit satietas hominibus,
" Cujus plurimam quidem stipulam in terram æs fundit;
" Messis autem perexigua, postquam inclinet lances
" Jupiter, qui hominum arbiter pugnæ est.
" Ventre vero haudquaquam licet mortuum lugere Achivos:
" Admodum enim multi et crebri diebus omnibus
" Cadunt: quando igitur quis respirare poterit a dolore?
" Sed oportet eum quidem sepelire, quicunque mortuus sit,
" Patientem animum habentes, diem unam defletum:

222 ἔχευε] MS. male. 226 πολλοί τε καὶ] MS. pronunciandum κ'. 227 πίπτουσιν] Edd. vett. male.

ἐποίησεν· *Dionys. Halicarn.* Lib. *qui inscribitur* Τέχνη, §. 9. *in fine. Ovid.*

—— Tibi dextera bello
Utilis; ingenium est, quod eget moderamine nostri.
Metam. Lib. XIII. ver. 361.

Ver. 218. νοήματί κεν] Cod. *Harleian.* νοήματί γε. Atque ita legit *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato. Quæ et proba Lectio. *Clark.* Idem habet MS. Lips.

Ver. 221. Αἶψά τε φυλόπιδος] *Al.* Αἶψά κε, et Αἶψα δέ "Ορα — ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων προῃρημένος, ὡς περὶ πυρῶν συγκομιδῆς ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων· " Αἶψά τε φιλό-" πιδος (φυλόπιδος) πέλεται κόρος ἀνθρώποι-" σιν, Ἧς τε πλείςην μὲν καλάμην χθονὶ χαλ-" κὸς ἔχευεν. Ἄμητος δ' ὀλίγιςος." *Aristid. Quintilian. de Musica*, Lib. II.

Ver. 222. Ἧςτε πλείςην] *Heraclides Ponticus* legit Ὡς ὅτε πλείςην.

Ibid. πλείςην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν] Ἀλληγορικῶς ἐν καλάμην νῦν κέκληλε τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων. *Schol.* Quotiens multam necem significare vult, *messem* hominum factam esse dicit. *Macrob. Saturnal.* Lib. V. cap. 15.

Ver. 223. κλίνησι] Vide supra ad α'. 309. et 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ] *Cicero* hæc sic vertit:

Namque nimis multos, atque omni luce cadentes
Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.
Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, et luctum lachrymis finire diurnis.
Tusc. Disputat. Lib. III.

Ibid. ἐπήτριμοι] ἐπίτριμοι Notabilis lectio, quam olim in Codd. Homeri fuisse, bene conjecit Cl. Abresch. quem vide ad Hesych. in ἐπήτριμοι, pro quo secundum ordinem literarum legendum ἐπίτριμοι, recte judicat. *Ern.*

Ver. 229. δακρύσαντας·] *Al.* δακρυχέοντας.

Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ ϛυγεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
'Ανδράσι δυςμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
'Εσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
Ἤδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἐπ' 'Αργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
  Ἦ, καὶ Νέϛορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην 'Αγαμέμνονος 'Ατρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεϛο δὲ ἔργον·
'Επτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὥς οἱ ὑπέϛη,

" Quotquot vero pugnæ horrendæ superfuerint,
" Meminisse potus et cibi, ut adhuc acrius magis
" Viris *cum* hostibus pugnemus indesinenter usque,
" Induti corpus ære indomito: neque quis alia
" Copiarum cohortatione expectata subsistat.
" Illa enim cohortatio male ei cedet, quicunque relictus fuerit
" Apud naves Argivorum: sed omnes-simul *castris*-egressi
" In Trojanos equûm-domitores excitemus acre prælium."
  Dixit, et Nestoris filios sibi comites delegit gloria-sublimis,
Phylidemque Megeta, Thoantaque, Merionemque,
Et Creontiadem Lycomedem, et Melanippum:
Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ.
Statim deinde simul verbum fuit, et perfectum est opus:
Septem quidem e tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,

236 ὁρμησθέντες] MS. 238 ἐπάσατο] Id. 246 αὐτὰρ] MS. 247 'Οδυσσεὺς] Id. F. R. 248 δῶρα] abest MS. 249 μίσῃ] MS. A. J.

Ver. 233. 'Εσσάμενοι χροῒ χαλκὸν] *Cum nosmet ipsi armaverimus.* Similiterque infra ver. 238. — Νέϛορος υἷας ὀπάσσατο· *Nestoris filios sibi ipse comites ascivit.* Vide supra ad ver. 23. et ad ν'. 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' 'Αργείων] *Al.* Νηυσὶ παρ' 'Αργείων. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 242. ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεϛο δὲ ἔργον] Sic apud *Virgilium:*

Sic ait, et *dicto citius* tumida æquora placat.
Æn. I. 146.

Item apud *Terentium:*

—— *dictum factum* huc abiit.
Heautontimor. Act. V. Sc. I. 31.

Ibid. τετέλεϛο] Vide supra ad δ'. 492. et ad α'. 37.

Ver. 245. ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσοῦ δὲ ϛήσας 'Οδυσσεὺς δέκα

Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:
Eduxerunt confestim et mulieres forma-egregias, operum scientes,
Septem; at octavam, Briseïda genas-pulchram.
Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
Præibat *ferens*; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum.
Et ea quidem in media concione posuerunt: At Agamemnon
Surrexit: Talthybius autem, deo similis voce,
Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
Atrides autem, extr cto manibus cultro,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,
Precabatur: ii vero omnes ibidem sedebant tacite
Argivi, ut par erat, auscultantes regi.
Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in cœlum latum;

250 θεῶν] F. 251 χειρὶ] Id. 252 ἐρυσάμενος] MS. 255 ὑπ'] Id. male. 257 ἐς οὐρ.] MS. edd. vett.

πάντα τάλαντα,] *Decem ipsa talenta*, vel *talenta non minus decem*. Male igitur vir eruditissimus *Dionysius Halicarnassensis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Τῶν δὲ σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον· ὡς ἐν τούτῳ "Χρυ-"σοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. "Τὸ γὰρ πάντα" μηδὲν συντελοῦν ἔγκειται. Vide supra ad σ'. 373. et 470.

Ibid. στήσας] Διὰ ζυγοῦ στήσας· οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον. *Schol.* Vide infra ad ω'. 232.

Ver. 248. κούρητες Ἀχαιῶν.] *Strabo, Geograph.* lib. X. legit κουρῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253. ἄορτο,] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 254. χεῖρας ἀνασχὼν, Εὔχετο·] Virgil.

——— duplices tendens ad sidera palmas.
Æn. 1. 67.

Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,
Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·

" Testis sit nunc Jupiter primum, deorum summus et optimus,
" Terraque, et Sol, et Furiæ, quæ sub terram
" Homines puniunt, quicunque perjurium jurarit:
" Nequaquam ego puellæ Briseïdi manum intuli,
" Neque concubitus causa indigens *ipsa*, neque alicujus alterius *rei*:
" Sed mansit intacta in tentoriis meis.
" Si vero quid horum perjurium *est*, mihi dii dolores dent
" Multos admodum, quot dant *ei*, qui in eos peccarit jurando."
Dixit, et jugulum apri abscidit sævo ære;
Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor
Projecit circumrotatum, escam piscibus: At Achilles
Assurgens inter Argivos bellicosos locutus est;
" Jupiter pater, magnas calamitates omnino mortalibus infers:

260 τίνυνται] Edd. vett. Ibid. ὅστις] MS. A. 2. 3. J. male. κ'] abest MS. 261 ἐπενείκαι] MS. male. 264 ἐπιόρκων] Id. 265 ὅστις] F. A. J. Ibid. ὀμόσας] MS. F. A. J. 267 ἐς] abest F. 268 ἐπὶ δίν.] A. J.

——— oculos ad sidera lætus
Extulit, et cœlo palmas cum voce tetendit.
Æn. II. 687.

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit.
Æn. X. 667.

Ver. 255. ἐπ' αὐτόφιν] Quid est *ibidem?* Immo: *immoti sedebant et silentes.* Quibus duabus rebus eleganter et accurate tranquillitas concionis exprimitur, quæ sine strepitu et fremitu est. *Ern.*

Ver. 258. Ἴστω νῦν — Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος,] Virgil.

Esto nunc sol testis, et hæc mihi terra precanti.
Æn. XII. 176.

Ver. 260. τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·] *Hesiod.*

——— φασὶν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.
Ἡμέραι, ver. 39.

Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Theogon. ver. 231.

Οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄῤ ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγοςὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄῤ ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηῒς δ' ἄῤ ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,

"Neque enim unquam animum in pectoribus meis
"Atrides commovisset prorsus, neque puellam utique
"Abduxisset, me invito, mala-struens; at nimirum Jupiter
"Voluit Achivis mortem multis contingere.
"Nunc vero abite ad jentaculum, ut committamus prælium."
Sic dixit: solvit autem concionem celerem.
Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque:
Dona vero Myrmidones magnanimi procurabant,
Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;
Et ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque-in-sedibus mulieres;
Equos vero ad armentum egerunt famuli præclari.
Tum vero Briseïs, similis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,

269 φιλοπολ] MS. 270 ἄνδρεσσι] Id. Ibid. δίδοσθαι] F. A. J. 273 ἀκοντος] MS. 274 Ἀχαιοῖσι] MS. bene. 280 κάθισσαν] Id. 282 δ' ἄρ' ἰδ'] MS. ἔπειθ' ἰκ.] Edd. vett.

Ibid. τίνονται,] Vide supra ad β'. 43. et ad γ'. 279. *Al.* τίνυνται.

Ver. 263. ἀπροτίμαστος] De h. v. vid. viros doctos ad Hesych. in ἀπρόσμαστος, pro quo dorice ἀπροτίμαστος dictum videtur, et in ἀπροτίματον, ἀπροσδόκητον, in quo verbum hoc Homericum est, ut videre viri docti, sed pro altero legendum ἀπρόσθικτον. *Ern.*

Ver. 266. ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε] Id est κάπρου στόμαχον ἀπέταμε.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad ο'. 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἀλλά. *Clark.* Sed sic et alii ediderunt, etiam Schrev. sic et MS. Lips. *Ern.*

Ver. 277. ἄρ'] *Ut jusserat Achilles.* — ver. 275.

Ver. 282. ἔπειτ', ἰκέλη] Ita edidit *Barnesius*; *Al.* ἔπειθ', ἰκέλη.

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι·
Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·

Ipsi circumfusa, stridulum edidit-ululatum, manibusque laniabat
Pectoraque, et teneram cervicem, atque pulchra ora:
Dixit autem flens mulier, similis deabus;
" Patrocle, mihi miseræ carissime animo,
" Vivum quidem te reliqui ego, e tentorio abiens,
" Nunc vero te mortuum invenio, princeps populorum,
" Reversa: Ut me excipit malum e malo semper!
" Virum quidem, cui collocarant me pater et veneranda mater,
" Vidi ante urbem confossum acuto ære;
" Tresque fratres, quos mihi eadem peperit mater,
" Conjunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt:

288 ἔλιπον] MS. 289 τεθνηῶτα] Id. 290 κακὸν ἐκκακοῦ] Id. scriptura antiqua. 292 πόλιος] F. A. J. Ibid. δεδαιγμένον] MS. sed ante v. 283. δεδαϊγ. 294 ἐπίσπον] MS.

Ibid. χρυσῇ] Edidit *Barnesius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronunciandum; primam enim necessario producit. Vide supra ad ι'. 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε,] Virgil.

Unguibus ora soror fœdans et pectora pugnis,
Per medios ruit, et morientem nomine clamat.
Æn. IV. 673.

Ibid. ἐκώκυε,] Pronunciabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide supra ad σ'. 37. et ad α'. 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,] Πολλὰ σχήματα παρ' Ὁμήρῳ, πάμπολλα καὶ ἐν ἄλλαις ὑποθέσεσιν ἄλλα διεσκέμμενα· ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Βρισηΐδος λόγος ἐκ ἀσχηματίστος, ὅτι ἤκουσε παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον ἐπιπίπτει τῷ σώματι, καὶ θρηνεῖ Πάτροκλον. Καὶ οἴεται ὁ ἀκροατὴς ὅτι Πάτροκλον θρηνεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ ποιητὴς σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καιροῦ ἀπαιτούσης τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις· καὶ διὰ τοῦτο θρήνου δέησιν λεγούσης πρὸς Ἀχιλλέα· " Πάτροκλέ, " μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ, Ζωὸν," etc. *Dionys. Halicarn.* Lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 9.

Ver. 289—300. τεθνειῶτα — τεθνηότα,] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 290. δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.] *Euripid.*

Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων
Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Hecuba, ver. 688.

——— ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
Id. Troades, ver. 591.

——— aliud ex alio malum.
Terent. Eunuch. Act. V. Scen. V. 17.

Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλ- [λεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κυριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,

"Haudquaquam tamen me sinebas, quando virum meum velox Achilles
"Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,
"Flere; sed me dicebas Achillis divini
"Primam uxorem *te* facturum esse, abducturumque in navibus
"In Phthiam, instructurumque epulas nuptiales inter Myrmidones.
"Ideo te inexpletum fleo mortuum, animo semper mansuetum."
Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,
De Patroclo, specie; de suis autem *revera* ipsarum malis singulæ.
Ipsum vero circum *Achillem* seniores Achivorum congregabantur,
Precantes, ut jentaculum sumeret: Is vero recusabat gemebundus;
"Obsecro, siquis omnino mihi carorum obsequatur sociorum,

295 οὐδέ μ' ἔασ.] R. 296 Μύνητος] MS. 297 ἀλλά μ'] R. 300 τεθνηῶτα] MS. 301 ἐπὶ δ' ἐσ.] Id. 305 γε] abest MS.

Ver. 294. ἐπέσσεν] Cod. *Harleian.* ἐπέσσυτον.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν οὐδ'] Singularem habet vim duplex ista negatio, quæ sermone Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297. ἔασκες,—ἔφασκες] Vide supra ad ver. 42. et ad ν'. 84.

Ver. 296. πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων, "πόλιν θείοιο Μύνητος," ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτῷ, καὶ ἐνταῦθα πεσόντα αὐτὸν μαχόμενον. *Strabo, Geograph.* Lib. XIII. Recte, ut liquet ex *Iliad.* β'. 689. sequ. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit, ἐκ δ' ἔλε πόλιν.

Ver. 298. Κυριδίην ἄλοχον] Vide supra ad α'. 114.

Ibid. ἐνὶ νηυσὶν] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 299. δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.] Ita apud *Euripidem:*

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
Iphig. in Aul. ver. 122.

Ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμον θεοί.
Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.] "Selon mon goût "particulier, voilà le trait le plus fin, qui "soit dans toute l' Iliade: rien n' est "plus naturel que l' image que le Poëte "nous presente de nos pauvres filles, "qui se trouvant depuis assez longtemps "entre les mains d'un vainqueur, renou-"vellent leurs larmes à l' occasion des "nouveaux objets de tristesse qui les en-"vironnent, quoiqu' elles y prissent peu "de part." *Terrasson. Dissertat. sur l' Iliade,* Part. IV. cap. 4. *Clark.* Hanc tam bellam sententiam etiam latini scriptores,

Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
Ἦ ῥά νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑ-
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας [ταίρων,
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

" Ne me ante cibo jubete, neque potu,
" Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
" Ad occidentem autem solem expectabo, et perferam prorsus."
Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
Duo autem Atridæ manebant et nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneusque, senexque equûm-agitator Phœnix,
Oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequam prælii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus vero crebros ex-imo-pectore-trahebat-*gemitus*, dixitque;
" Certe mihi olim et tu, infelix, carissime sodalium,
" Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
" Propere et diligenter, quando festinarent Achivi
" Trojanis equûm-domitoribus inferre lachrymosum Martem:
" Nunc vero tu quidem jaces confossus; sed meum cor

310 vid. not. 315 τότε] T. 319 δεδαίγμ.] MS. 323 Φθίηθι] Id.

in his Tacitus, et Virgilius imitati sunt: apud quos per occasionem aut prætextum alieni mali, lugent sua, aut moventur suis. Conf. infra v. 339. *Ern.*

Ver. 307. Ἄσασθαι] Vide supra ad ver. 167. et ad γ'. 141.

Ver. 309. ἀπεσκέδασεν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 310. Ἀτρεΐδαι] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδα. *Clark.* Sic et Lips. Placet. supra semper Αἴαντε δύω. *Ern.*

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε,] Cod. *Harleian.* Νέστωρ τ' Ἰδομενεύς τε.

Ibid. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ibid. Φοῖνιξ,] Vide supra ad β'. 265.

Ver. 314. ἀδινῶς ἀνενείκατο,] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἤ, εἴσω ἀνεσίναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα. *Schol. Al.* ἀδινῶς ἀνενήνγκατο.

Ver. 316. ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν] *Al.* ἐνὶ κλισίῃφι λαρόν. Minus recte; nam λαρὸν *priorem* producit. Vide supra ad ε'. 572.

[redacted]

Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ που ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.

" Expers potus et cibi, intus licet sint,
" Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer:
" Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,
" Qui fortasse nunc in Phthia molles lachrymas effundit,
" Desiderio talis filii; ipse vero alienigeno in populo
" Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum-gero:
" Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur carus filius,
" Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divina-forma-præditus.
" Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat,
" Solum me moriturum esse, longe ab Argo apto-equis,
" Hic in Troja; te vero ad Phthiam rediturum-esse,
" Ut mihi filium veloci cum nave nigra
" E-Scyro educeres, et ei ostenderes singula,
" Possessionem meam, servosque, et altum-tectum-habentem magnam do- [mum.

324 χήτει] F. A. J. R. 329 Ἄργυος] MS. 330 δέ τι] R. 333 ὑψερεφὶς] MS.

Ver. 318. πολύδακρυν ἄρηα.] Virgil.
—— lachrymabile bellum. Æn. VII. 604.

Ver. 322. ἀποφθιμένοιο] Similiterque infra ver. 337. vide supra ad β'. 43.

Ver. 325. ῥιγεδανῆς Ἑλένης] Plut. de aud. Poët. p. 22. ῥιγεδανὸς, κακοθάνατός ἐστι. Δάνον γὰρ οἱ Μακεδόνες θάνατον καλοῦσι. Aliter Etymol. M. in h. v. cui δανος est mera sine sensu terminatio: ubi male laudatur Il. γ'. *Ern.*

Ver. 326. Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ] Τὸ δὲ "Ἠὲ τὸν," οὐ συνήθως ἐσχημάτισται, ἀλλά τι παρεξήλλακται· ἦν μὲν γὰρ τοῦ εἱρμοῦ, τὸ εἰπεῖν, Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς πυθοίμην· ἠὲ σοῦ, ἤγουν τούτου, ὃς Σκύρῳ μοι ἐντρέφεται. Ἀχιλλεὺς δὲ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πένθους τῆς ἰδίας συντάξεως, ἔφη τὸ, "Ἠὲ τόν." *Eustath.* Consulto certe ita scripsit Poëta, cum æque facile scribere potuisset, "Ἠὲ τοῦ, ὃς Σκύ-" ρῳ" etc.

Ibid. Σκύρῳ] Σκῦρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. *Schol.* ad ver. 332.

Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος.
Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

" Nunc enim Peleum utique puto vel prorsus
" Interiisse, vel ægre adhuc viventem tristari,
" Senioque inviso, et de me expectantem semper
" Tristem nuntium, quando interfectum audiat."
Sic dixit flens; adgemebant autem primores,
Recordati quæ quisque in ædibus reliquerant.
Lugentes vero hos intuitus, miseratus est Saturnius,
Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est;
" Filia mea, jam prorsus deseris virum bonum.
" An utique tibi haud jam omnino, in animo curæ-est Achilles?
" En! ille ante naves puppibus-excelsas,
" Sedet plorans sodalem carum: alii vero jam
" Abierunt ad jentaculum; is autem jejunus et impastus *est*.
" Quin abi, ei nectarque et ambrosiam amabilem

337 πύθηται] Id. R. quod non spernam. 339 ἔλειπον] F. A. J. ἔλιπε] MS. melius.

Ver. 327. θεοειδής.] Vide infra ad ω'. 217.

Ver. 329. φθίσεσθαι] Vide supra ad β'. 833.

Ver. 330. ἐνὶ Τροίῃ·] Non *in Troja*, sed *ad, prope Trojam*, ut supra ἐνὶ πυρὶ, ἐν ποταμῷ, et alia. *Ern.*

Ver. 332. ἐξαγάγοις,] *Al.* ἐξαγάγῃς.

Ver. 334. Πηλῆά] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 336. ποτιδέγμενον] *Barnesius* edidit προτιδέγμενον. Quod perinde est.

Ver. 337. πύθοιτο.] *Al.* πύθηται. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 338. Ὣς ἔφατο κλαίων·] Virgil.
Sic fatur lachrymans. —— Æn. VI. 1.

Ibid. στενάχοντο — Μνησάμενοι etc.] Hinc *Virgilius:*
Animum patriæ strinxit pietatis imago.
Æn. IX. 294.—*Ern.*

Ver. 339. ἐνὶ μεγάροισιν] Qua ratione, ἐνὶ, hic ultimam producat; item ὀδυρόμενος, ver. 345. et τανυπτέρυγι, ver. 350. vide supra ad α'. 51.

Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανῦ ἐκκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γύναθ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤιχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δῦρα.

" Instilla in pectora, ut ne ipsum fames occupet."
Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:
Illa vero, harpæ similis alas-patulæ, vocem-argutæ,
E cœlo desiliit, per æthera: At Achivi
Jam-tum armabantur per castra: Illa vero Achilli
Nectar in pectora et ambrosiam amabilem
Instillavit, ut ne eum fames peracerba genua occuparet.
Ipsa vero ad patris præpotentis solidam domum
Abiit: illi autem seorsum a navibus fundebantur velocibus.
Ut vero cum densæ nives a Jove devolant,
Gelidæ impetu-actæ serenitatem-inducentis Boreæ:
Sic tunc crebræ galeæ, lucidum renidentes,
E navibus ferebantur, et clypei umbonibus-muniti,
Thoracesque concavis-firmi, et fraxineæ hastæ.

348 στήθεσσιν] F. A. J. R. στήθεσιν] MS. 360 Ἐκ νηῶν φορ.] MS. 361 δῶρα] MS. perperam.

Ibid. ἴλυισαν.] *Al.* ἴλισσιν. Cod. *Harleian.* ἴλισσι.

Ver. 340. ἄρα] *Eo modo, quo dixi* —.

Ibid. Κρονίων,] Vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 349. ὤτρυνε] Vide supra ad ι'. 44.

Ver. 350. ἅρπῃ] Εἶδος ὀρνέου τινὸς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην· λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. *Schol.*

Ibid. τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,] Hinc liquet vocalem istam υ in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *Brevem* esse. Male igitur *Phil. Labbæus*; " *Vocales longæ* (inquit) *corripi possunt in carmine, per solam Systolam puramque Licentiam; cum palam et aperte longa breviatur; ut secunda in* λιγύφθογγος." Dialect. Linguæ Græcæ, cap. IX. §. 2. Utique, Licentia ista siqua esset, periisset omnis Prosodia. Quod autem λιγύφθογγος secundam nonnunquam producat, id vero *positioni soli* debetur. Vide supra ad β'. 537.

Ver. 356. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

Fulgor autem ad-cœlum-usque ascendebat, ridebatque omnis circum terra
Æris præ fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus
Virorum: In mediis vero armabatur nobilis Achilles:
Cui et dentes quidem frendebant, oculique
Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus
Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens,
Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:
Tum postea, thoracem circa pectora induebat;
Circum humeros autem posuit ensem argenteis-clavis-distinctum,

364 κορύσσετο] MS. 367 Τρωσὶ] MS. bene. 368 δύσσετο] T.

Ver. 357. νιφάδες] De hujus vocis prosodia, vide supra ad μ'. 280. et ad ν'. 754.

Ver. 358. ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ver. 361. Θωρηκές τε κραταιγύαλοι,] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί· Γύαλα καὶ τὰ κοιλώματα. *Schol.* De hujusmodi *Thoracibus*, *Pausanias*: Δύο ἦν χαλκᾶ ποιήματα, τὸ μὲν στέρνῳ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἁρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτου σκέπην εἶναι. Γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν τὸ δὲ ὄπισθεν προσῆγον· Ἔπειτα περόναι συνῆπτον πρὸς ἄλληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι καὶ ἀσπίδος χωρίς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὅμηρος Φόρκυνα τὸν Φρύγα οὐκ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν, [supra ρ'. 314.] ὅτι αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν. *Phocic.* lib. X. cap. 26.

Ibid. καὶ μείλινα δοῦρα.] Post hunc versum, in uno MS. reperit *Barnesius*:

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Quod videtur ex π'. 267. huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς·] *Al.* ἀπὸ στεροπῆς. Lucretius:

Fulgur ibi ad cœlum se tollit; totaque circum
Ære renidescit tellus. —— Lib. II. ver. 327.
——— ac late fluctuat omnis
Ære renidenti tellus. ———
Georgic. II. 281.

Ibid. γέλασσε] Ἤτοι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ γέγονεν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Ver. 363. ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν Ἀνδρῶν·] Lucret.

——— subterque virûm vi
Excitur pedibus sonitus. ———
Lib. II. ver. 328.

Ibid. et ver. 365. κτύπος — καναχὴ] Vide supra ad δ'. 455.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 365. τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας·] Virgil.

Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.

Æreum: deinde autem scutum magnumque, solidumque,
Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
Ut vero cum e ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in altum in montibus,
Loco in solitario; eos vero invitos procellæ
Ponto super piscoso seorsum ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
Pulchro, affabre-facto: Galeam vero sublatam
Capiti imposuit validam; hæc autem stella tanquam, refulgebat
Setis-equinis-comans galea: quassabantur autem comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.

Ibid. θεοῖο] MS. 375 φανήη] Id. 379 Ἀχιλῆος] MS. 382 περισείοντο] Id.

——— stant lumina flamma. Æn. VI. 300.
——— totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis.
Æn. VII. 102.

Ver. 367. ἄρα] *Ut dictum est* — ver. 364.

Ver. 368. Δύσετο] Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα] Virgil.

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus:
Jamque adeo, Rutulum thoraca indutus, ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat ensem;
Fulgebatque alta decurrens aureus arce.
Æn. XI. 486.

Ver. 370—380—393. Καλὰς, — Καλοῦ, — καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 372. ἄρ'] *Deinceps* —.

Ver. 374—379—381. τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης. — Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε — ἡ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν Ἵππουρις τρυφάλεια·] Vide supra ad ι'. 4. et ad σ'. 205.

Ver. 375. σέλας] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ibid. ἐκ πόντοιο — φανείη] *E ponto flamma relucet*, vertit Clarkius, quasi in aqua maris videant relucentem flammam. Sed est potius, *in mari nautis flamma cernitur*. Surgit enim e monte, late conspicuo. Sic ἐξ ἐπιπολῆς est *in superficie*. Ἀπὸ γῆς vel ἐκ γῆς, *in terra*, de quo egregia observatio est Dorvillii ad Chariton. p. 106. *Ern.*

Ver. 377. οἰοπόλῳ·] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ ὄϊες πολοῦνται καὶ ἀναστρέφονται. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ν'. 473. et ρ'. 54. item ad *Odyss.* λ'. 573.

Ver. 380. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρήν·] Virgil.

——— cristatus Achilles. Æn. I. 472.

Πειρήθη δ' ἕο αὐτῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, ςιβαρόν· τὸ μὲν ὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίςατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίυ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππυς δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινὺς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἆρ μάςιγα φαεινὴν

Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
An sibi apta-essent, et faciles-in-iis-moverentur pulchri artus:
Ei vero tanquam alæ erant, attollebantque pastorem populorum.
E theca vero paternam extraxit hastam,
Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
Vibrare, sed ipsam solus norat vibrare Achilles,
Peliadem fraxinum, quam patri ejus ciderat Chiron
Pelii ex vertice, cædis-auctorem futuram heroïbus.
Equos autem Automedonque et Alcimus adornantes
Jungebant, pulchra autem lora-jugalia circumposita erant; frenosque
Maxillis immiserunt, habenasque extenderunt retro
Glutino-compactam ad sellam: scuticam autem splendidam

384 δέ οἱ αὐτῦ] F. A. J. T. 385 ἐφαρμόσσει] MS. Ibid. ἀγλαὰ δῶρα] MS. edd. vett. præter Rom. 386 εὖτε] MS. ἠΰτε] F. A. 1. γίγνετ'] R. T. 390 πόρε χείρων] MS. 393 Ζεύγνυον] MS. R. Ibid. κακὰ] A. 2. 3. J. perperam.

Ver. 383. ἕο] Vide supra ad π'. 762. et ad ο'. 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,] Vide supra ad ρ'. 260.

Ibid. ἀγλαὰ γυῖα·] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386. ἠΰτε] Cod. *Harleian.* αὖτε.

Ver. 387. ἄρα] *Deinceps.*

Ibid. σύριγγος] Τῆς δορατοθήκης. *Schol.*

Ibid. ἐσπάσατ'] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην,] Qua ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item ἵπποιϊν, ver. 396. et Βαλίε, ver. 400. vide supra ad α'. 51.

Ver. 392. Ἵππυς δ' Αὐτομέδων] Virgil.
——— equorum agitator Achillis
Armiger Automedon. ——— *Æn.* II. 476.

Ver. 393. Ζεύγνυσαν,] Vide supra ad γ'. 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid. λέπαδν' ἔσαν·] Οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιςῆρες. *Schol.* Porro *Barnesius* hic de suo edidit λέπαδν' ἴσαν· atque ita omnino legendum contendit. Atqui absque Codicibus nihil mutandum; præsertim cum et *Eustathius* ἴσαν legi planissime testetur: Τὸ δὲ ἴσαν ὐ δασύνεταί ποθεν, ἀλλὰ ψιλῦται, δηλῦν τὸ ἦσαν.

Ver. 395. Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἆρ

Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ 'Αχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥςτ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο·
Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Manu capiens habilem, in currum insiliit
Automedon; retro vero ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles,
Armis collucens, tanquam fulgidus sol.
Terribiliter autem equis imperitabat patris sui;
" Xantheque, et Balie, inclyta soboles Podarges,
" Alio jam modo deliberate salvum-referre aurigam
" Retro Danaorum in agmen, ubi satiati-fuerimus pugna:
" Neque, ut Patroclum, relinquite illic mortuum."
Hunc autem sub jugo allocutus est pedibus celer equus
Xanthus, statim vero inclinavit caput; tota autem juba,
Circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit;
Vocalem vero reddidit dea ulnas-candida Juno;

395 ὁ δὲ μ.] MS. ὁ δ' ἄρα] F. A. J. 397 ὄπισθεν] MS. 401 ἡνιοχῆας] MS. edd. vett. præter R. 402 ἴωμεν] MS. gl. superscr. κορεσθῶμεν. at in marg. ἰῶμεν pro var. lect. cum gl. ὑποχωρήσομεν τοῦ πολέμου. 403 αὐτοῦ τεθνηῶτα] MS.

μάστιγα] Cod. *Harleian*. Κολλητὸν ἐπὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα.

Ver. 396. ἐφ' ἵπποιϊν] Cod. *Harleian*. ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397. κορυσσάμενος] *Barnesius* edidit κορυσσόμενος, itaque legendum fidenter pronunciat; sed, ut opinor, nulla idonea auctoritate. Vide supra ad ver. 23. et 167. et ad γ'. 141. Quin et Codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων,] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399. ἵπποισιν ἐκέκλετο — Ξάνθε] Virgil.

——————— equum ———
—— Alloquitur mœrentem, et talibus infit:
Rhæbe. ——————— *Æn.* X. 858. 860.

Ver. 401. ἡνιοχῆα] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ver. 402. ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο·] Ἐπειδὰν κορεσθῶμεν. *Schol*. Pronunciabatur autem ἐπεί χ' ὦμεν πολέμοιο. Vide supra ad ι'. 265. *Al.* ἐπεί χ' ἴομεν. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. *Clark*. Varietas hæc jam Hesychii ætate in MSS. fuit. Itaque in ἑῶμεν utramque interpretatur: quo et inclinat *Alberti* ad Hes. in ἑῶμεν. *Ern.*

Ver. 403. τεθνειῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, ἐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλυ τεύχε' ἕλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ὤριςος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐςι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; ἐδέ τί σε χρή.

"Et certe te etiam nunc saltem salvum-referemus, impetuose Achille:
"Sed tibi prope dies exitialis, neque quicquam nos
"In culpa, sed deusque magnus et fatum violentum.
"Neque enim nostra tarditateque segnitieque,
"Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:
"Sed deorum fortissimus, quem comas-pulchra peperit Latona,
"Interfecit inter primos-pugnatores, et Hectori gloriam dedit.
"Nos vero vel flatum Zephyri cursu æquaremus,
"Quem tamen velocissimum dicunt esse: quin et tibi ipsi
"Fatale est, a deoque et viro vi domari."
Sic sane locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.
Hunc autem valde indignatus allocutus est pedibus velox Achilles;
"Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.

409 Ἀλλ' ἦ] MS. 411 τι] abest MS. ut 417. 413 ἄριστος] A. 2. 3. J.

Ver. 404. πόδας αἰόλος ἵππος] Τὸ, αἰόλον, ὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῦ ποικίλυ παρ' Ὁμήρῳ ἀκύειν ἀξιῦσιν· ὕτω γῦν τὸ, "αἰολόπωλον," ἀποδιδόασι· καὶ τὸ, "αἰόλος ἵππος," καὶ, "αἰόλον ὄφιν." Οὐκ ἔςι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γινόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν πεποίηται. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3.

Ver. 407. λευκώλενος Ἥρη·] Vide supra ad ο'. 92. et ad α'. 43. 58. et 551.

Ver. 409. οὐδέ τι ἡμεῖς] Cod. *Harleian.* ὐδέ τοι ἡμεῖς.

Ver. 411. νωχελίῃ τε,] *Al.* νωθείᾳ τε.

Ver. 415. ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,] Virgil.

—— Illa Noto citius, ——
—— fugit. —— *Æn.* V. 242.
—— cursuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII. 807.
—— anteirent, cursibus auras. *Æn.* XII. 84.
—— Fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417. θεῷ τε καὶ ἀνέρι] Ὑπὸ θεῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρυ. *Schol.*

Ver. 419. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad α'. 58.

[redacted]

Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλε πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἅδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππες.

"Bene jam novi et ipse, quod mihi fatum hic perire,
"Procul a dilecto patre et matre: attamen
"Non cessabo, antequam Troës abunde satiaverint-se pugna."
Dixit, et inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis equos.

421 ἐνθάδε] R.

Ver. 423. ἐλάσαι] *Al.* ἐλάαν.
Ver. 424. ἐν πρώτοις] *Al.* ἐν Τρωσίν.

Ibid. *μώνυχας ἵππες.*] Virgil.
——solido —— ungula cornu. *Georg.* III. 88.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Υ΄. ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΔΙΟ`Σ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος· Αἰνείαν δὲ, ἀντιστάντα, Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

ΤΗΣ

ʽΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ'.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπὴ, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

ὩΣ οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιςα κέλευσε θεὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἄπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχυ· ἡ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
Circum te, Pelei fili, pugnæ insatiabilem Achivi.
Trojani vero ex-altera-parte in loco-editiore campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare
Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis; illa autem quaquaversum
Incedens jussit Jovis ad domum ire.

2 ἀκόρητοι] Edd. vett. præter R. 4 Ζεὺς δ' ἐκέλευσε θέμισι — καλέσαι] MS. θέμισι] F. A. J.

Ver. 2. ἀκόρητον] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἀκόρητοι. *Clark.* MS. Barnes. adstipulatur Lips. et ed. Rom. Bene hoc prælatum est. *Ern.*

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν] *Al.* Τρῶες δ' αὖτ' ἑτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιςα κέλευσε θεὺς ἀγορήνδε καλέσσαι] Virgil.

Panditur interea domus omnipotentis Olympi, —
Conciliumque vocat Divûm pater atque hominum rex
Sideream in sedem. —— Æn. X. 1.

Ubi quidam legunt, *omnipotentis Olympi.*

Οὔτε τις ὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῆς αἰθύσησιν ἐφίζανον, ἃς Διῒ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· ὐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκύστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτύς.
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βυλήν·
Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βυλήν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλυσί μοι, ὀλλύμενοί περ.

Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
Meque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, et prata herbosa.
Cum venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
Politis sedilibus-columnis-distinctis consederunt, quæ Jovi patri
Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
Non-paruit deæ, sed e mari venit ad illos.
Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium;
" Cur rursus, rutili-fulminis-missor, deos ad consilium vocasti?
" Num quid de Trojanis et Achivis deliberas?
" Horum enim jam proxime est ut pugna præliumque ardeat."
Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Nosti, Neptune, meum in pectoribus consilium,
" Quorum gratia congregavi: curæ-sunt mihi, pereuntes licet.

9 πιίσεα] MS. edd. vett. 12 ἰδυίῃσιν] MS. male. 15 ἐξήρετο] Id. vid. ί. 756. 16 αὖτ' — ἀγορήνδε κάλεσσας] Id. 20 ἐνὶ] Id. 25 ἀρήγηθ'] F. A. 1. R. 29 Versus hic in MS. tantum est in marg. alia manu.

Ver. 5. ἄρα] *Proinde, ut jusserat Jupiter* —. ver. 4.

Ver. 8. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 9. πίσεα] Cod. *Harleian.* πίσσεα. *Al.* πιίσεα.

Ver. 11. αἰθύσησιν] Ἕδραις στυλωταῖς, κατὰ τὺς Παλαιὺς, αἰθυμέναις, ὅ ἐστι καταλαμπομέναις φωτί. *Schol.*

Ver. 12. ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 15. ἐξείρετο] *Al.* ἐξήρετο.

Ver. 16. Τίπτ' αὖ,] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ver. 18. δέδηε.] Vide supra ad ν'. 736.

Ver. 19. νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide supra ad α'. 175.

Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες.
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων,

" Sed ego sane manebo in cacumine Olympi
" Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri
" Abite, ut perveniatis ad Trojanos et Achivos;
" Utrisque vero auxilium ferte, prout animus fert cujusque.
" Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
" Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.
" Etenim ipsum etiam antea territi-fugiebant *tantum* aspicientes;
" Nunc vero, quum jam et animo ob-socium irascitur graviter,
" Vereor, ne et murum præter fatum evertat."
Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit.
Perrexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis.
Juno quidem ad cœtum navium et Pallas Minerva,
Atque Neptunus terram-cingens, et utilitatum-auctor
Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:
Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,

30 *ὑπέρμορον*] B. 32 *βᾶν*] MS. 33 *νηῶν*] Id. 35 *κέκασται*] Id. F. A. 1. ferri potest, quia sermo de Deo, in quo temporum ratio patitur: secus foret de homine mortuo.

Ver. 21. *ὀλλύμενοί*] Vide supra ad γ. 260.

Ver. 23. *φρένα τέρψομαι*] Vide supra ad τ'. 23. et ad ν'. 168.

Ver. 26. *μαχεῖται,*] *Al.* *μάχηται.*

Ver. 27. *ἕξουσι*] Eodem sensu habuimus Il. ν'. ver. 51. ad utrumque locum respexit Hesych. ἴξουσιν, ἐφέξουσιν, quod recte Cel. Alberti ad locum ver. 51. retulit, ubi est cum ν ἐφιλκ. Gl. MS. Urat. *ὑπομενοῦσι.* *Ern.*

Ver. 28. *ὑποτρομέεσκον*] *Contremiscere solebant.* Vide supra ad β'. 221.

Ver. 30. *ὑπὲρ μόρον*] Vide infra ad ver. 336.

Ver. 32. Βὰν δ' ἴμεναι] *Al.* Βὰν δ' ἴέναι.

Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,

Claudicans, subtus autem tibiæ multo molimine-ferebantur imbecillæ.
Ad Trojanos vero Mars pugnam-expedite-ciens; cumque ipso
Phœbus intonsus, et Diana sagittis-gaudens,
Latonaque, Xanthusque, amansque-risum Venus.
Quamdiu quidem seorsum dii a mortalibus erant viris,
Tamdiu Achivi sane magnopere se-efferebant, quod Achilles
In-conspectum-se-dederat, diu enim pugna abstinuerat tristi:
Trojanos vero tremor gravis subiit membra cuique,
Timentes, quod viderent pedibus-velocem Pelidem
Armis splendentem, hominum-perniciei parem Marti.
Sed postquam ad turbam Olympii venerant virorum,
Orta-est Contentio vehemens, populi concitatrix: exclamabat vero Minerva,
Stans interdum quidem ad fossam manu-factam, extra murum,

38 κορυθαιόλος] Edd. vett. præter T. 40 φιλομειδὴς] MS. edd. vett. 41 ἕως] A. 2. 3. J. Ibid. ἔσαν] F. 42 μέγα κύδανον] MS. 44 δεινὸς pro αἰνὸς] MS.

Ver. 35. κίκαστο·] Si, κέκασται, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. et ad ε'. 153. *Clark.* Vide Var. Lect.

Ver. 38. κορυθαίολος·] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης,] "Apollo "chrysocomes cognominatur, a fulgore "radiorum, quas vocant comas aureas "solis. Unde et ἀκερσεκόμης, quod "nunquam radii possunt a fonte lucis "avelli." *Macrob. Saturnal.* Lib. I. cap. 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ] Pronunciabatur, ut opinor, Τῶος Ἀχαιοί. Vide supra ad ε'. 15. et ad ε'. 539.

Ver. 43. ἐπέπαυτ'] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 45. Δειδιότας, ὅθ'] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 48. et 66. Ὦρτο] Vide supra ad β'. 810.

Ibid. κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,] Nonnulli olim (notante *Eustathio*) ita interpungebant: κρατερή· λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη scilicet ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minus apte.

Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·
Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,
Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε

Interdum super littoribus resonis altum vociferabatur:
Clamabat et Mars ex-alia-parte, obscuro turbini similis,
Acute a summa urbe Trojanos adhortans;
Interdum propter Simoënta currens super Callicolone.
Sic istos utrosque beati dii excitantes
Commiserunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem.
Horrendum autem intonuit pater hominumque deûmque
Ex alto: at subtus Neptunus concussit
Terram immensam, montiumque excelsos vertices.
Omnes autem concutiebantur radices riguæ-fontibus Idæ,
Et vertices, Trojanorumque urbs, et naves Achivorum.
Timuit vero subtus rex inferorum Pluto,
Territusque solio exiliit, et exclamavit, *veritus;* ne ei superne

45 δυδιῶντες] Id. 50 ἐριγδούπων] Id. 52 πόλιος] F. A. J. melius. 58 ἐπεινὰ] MS. 59 πολυπιδακος] MS. vid. not. 61 Αἰδωνεὺς] Id. 62 καὶ ὑπέρθορεν, μὴ] R. male.

Ver. 49. ἐκτὸς,] *Al.* ἐντός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·] Virgil.

> ——— intendit vocem, qua protinus omne
> Contremuit nemus, et sylvæ intonuere profundæ. *Æn.* VII. 514.

Ver. 51. Αὖε δ' Ἄρης] *Strabo, Geograph.* lib. XIII. legit Ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52. πόλεως] *Al.* πόλιος. Quod perinde est.

Ver. 53. θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσταρχος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος. *Schol.*

Ver. 56. Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ] Virgil.

> Hic pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
> Intonuit. ——— *Æn.* VII. 141.

Ibid. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide supra ad ό. 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσείοντο] Ἐναργείας ἕνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης, Καὶ κορυφαί." Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἤγαγεν· ἀπὸ

Γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·

Terram rescinderet Neptunus quassator-terræ,
Domusque mortalibus et immortalibus panderentur
Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
Nempe contra Neptunum quidem regem
Stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas:

64 ἀθανάτησι φανήῃ] MS. 68 'Ιὰ] A. J. F.

τῶν φύσει κινουμένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων, τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετάστασιν ποιησάμενος. *Aristid. Quintil. de Musica*, lib. II.

Ibid. *πολυπιδάκου*] *Al.* *πολυπίδακος*. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. *Clark.* Itemque *Lips.* Et est hæc forma usitatior Homero. Rursus *πολυπίδακα* in edd. est 218. Sed et ibi Harlei. et Lips. alteram lectionem habent. Vulgatam lectionem habet et Hesychius. Sunt et alia verba composita, in quibus utraque forma usitata est. *Ern.*

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων etc.] Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Θεομαχίας *φαντάσματα*, — "Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ "ἐνέρων Ἀϊδωνεύς· Δείσας, etc." Ἐπιβλέπεις, ἑταῖρε, ὡς, *ἀναῤῥηγνυμένης μὲν ἐκ βάθρων γῆς, αὐτοῦ δὲ γυμνουμένου ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ κόσμου λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, οὐρανὸς, ᾅδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμεῖ καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ οὐ σώζοντα τὸ πρέπον.* *Longinus*, §. 9. Imitatus est hunc locum *Virgilius:*

Non secus ac si qua penitus vi terra dehiscens,
Infernas reserat sedes, et regna recludat
Pallida, diis invisa; superque immane barathrum
Cernatur; trepidentque immisso lumine Manes.
Æn. VIII. 243.

Et *Ovidius:*

Inde tremit tellus, et rex pavet ipse silentum
Ne pateat, latoque solum retegatur hiatu,
Immissusque dies trepidantes terreat umbras.
Metamorph. V. 356.

Et lib. II. ver. 260.

Dissilit omne solum; penetratque in Tartara rimis
Lumen, et infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam supra citatum; "Nitere" inquit "videntur hæc, et magnitudinem præ se "ferunt seorsum lecta; verum si cum illis "Homeri compararentur, facile quivis ani- "madvertet quantum *πάθος* in Homericis "sit versibus, quantaque sublimitas; sic "ut nemo, nisi qui plane harum rerum "rudis sit, et *ἄμουσος*, non commoveatur, "ubi hæc legerit, et cum ipso Plutone "dehiscentes sibi videre videatur infe- "ros." De *Virgilii* porro loco ita *Macrobius;* "Interdum" inquit "sic aucto- "rem suum dissimulanter imitatur [*Virgilius,*] ut loci inde descripti solam dis- "positionem mutet, et faciat velut aliud "videri. Homerus ingenti spiritu ex "perturbatione terræ ipsum Ditem pa- "trem territum prosilire et exclamare "quodammodo facit. — Hoc *Maro* non "narrationis, sed parabolæ loco posuit, ut "aliud esse videretur." *Saturnal.* lib. V. cap. 16.

Ver. 64. Οἰκία — Σμερδαλέ', εὐρώεντα,] Ingeniose hæc ad *Terram nostram*, e serenis *Lunæ* regionibus prospectatam, transfert *Plutarchus:* Ἐκείνους δ' ἂν [τοὺς ἐν τῇ σελήνῃ κατοικοῦντας] *οἴομαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποστάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς ἐν ὑγροῖς καὶ ὀμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην ἀλαμπῆ καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύ-*

Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Contra Martem vero dea cæsia-oculis Minerva:
Junonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-venaticorum-amans,
Diana sagittis gaudens, soror Longe-jaculantis:
Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:
Contra autem et Vulcanum magnus fluvius vorticibus-profundus,
Quem Xanthum vocant dii, homines vero Scamandrum.

74 καλέουσιν] F. R. A. 1. male.

σει [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κἂν εἰ ποθὲν αὐτοῖς ἐγγίνοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, "Σμερ-"δαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ," — ταῦτα φήσουσιν ἀντικρὺς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ᾅδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ.* Cæterum vituperat hunc locum *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. — Ἐξαλείψομεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα — "Οἰκία "δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ' "εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ." — Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαγράφωμεν, οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν· οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ.* lib. III.

Ibid. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver. 77. 87. Πριαμίδεω· — Πριαμίδη, et ver. 123. Ἀθανάτων. Vide supra ad α'. 398.

Ibid. φανείη] Cod. *Harleian.* φανῇη.

Ver. 65. Σμερδαλέ', εὐρώεντα,] Σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τοῦ ᾅδου ἔφη, ἀπὸ τοῦ ὕφαιμα εἶναι καὶ φόνου πλήρη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9. Virgil.

Vimque Deûm infernam, et diri sacraria Ditis.
Æn. XII. 199.

Sic apud *Hesiodum*, ᾽Εργ. καὶ Ἡμερ. ver. 152.

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ᾄδαο.

Quem ad locum *Gatakerus*; "Εὐρώεντα "(inquit) malim vertere, *situ obsitum*, quam "cum interpretibus, *latum*." *Annotat. in Antoninum*; Lib. IV. §. 6.

Ver. 66. Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit *Barnesius*:

Δὴ τότε δηρίοωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Sed, ut opinor, nulla satis idonea auctoritate. *Clark.* Versus sumtus est ex Etym. M. v. δῆρις. Sed non nominatim Homero tribuitur. Cæterum si Homeri est, quod non credo, nulli alii loco aptior est, quam huic. *Ern.*

Ibid. Τόσσος ἄρα] *Tantus utique* —.

Ibid. κτύπος] Vide supra ad Υ'. 455.

Ver. 67. Ἤτοι — Ποσειδάωνος ἄνακτος] Hic versus magnopere obest Dawesii V. C. hypothesi, de qua supra. Quid igitur? Quomodo se expedit? *Si locum hunc ab Homero profectum crederem, levi satis negotio rescribi posset*: ἤτοι μὲν ῥα ἄνακτος ἔναντα Ποσειδάωνος. *Verum in hac pugna Deorum plura reperiuntur ridicula, stolida, absurda ac barbara, quam quæ hujus sunt loci.* Miscell. Crit. p. 153. Hæc sunt absoluta decreta. *Ern.*

Ver. 68. ἰὰ πτερόεντα·] *Al.* πτερόεντας ὀϊστούς.

Ver. 69. γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supr ad α'. 206.

Ver. 72. σῶκος, ἐριούνιος] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν πρεσβύτερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς,

Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ.
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ,
Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
Hectorem contra maxime cupiebat penetrare per turbam
Priamidem : hujus enim potissimum animus jubebat
Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.
Æneam autem recta copiarum-concitator movit Apollo
Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.
Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce;
Huic se cum-assimilasset, *cum* allocutus est Jovis filius Apollo;
" Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,
" Quas Trojanorum ducibus promisisti convivans,
" Pelidem Achillem contra pugnare?"
Illum vero Æneas respondens allocutus est;
" Priamide, cur me hæc licet invitum jubes,
" Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?

78 *αἶσα*] MS. 89 *ὁ μὲν γὰρ δὴ*] F. A. J. non male. 91 *ἠμείψατο*] F. A. R. J. male.

τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Schol.* Vide supra ad ξ'. 291. et ad α'. 403.

Ibid. *Ξάνθον καλέουσι*] *Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ποταμὸς ξανθὰ πρόβατα ποιεῖν· διὸ καὶ τὸν Ὅμηρόν φασιν ἀντὶ Σκαμάνδρου, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν.* *Aristot. de Histor. Animal.* lib. III. cap. 2. Virgil.

Hinc albi, Clitumne, greges.——
Georg. II. 146.

Ibid. *Σκάμανδρον.*] Cod. *Harleian.* *Κάμανδρον.*

Ver. 77. *τοῦ γάρ ῥα μάλιστα*] Non hic supervacaneum est istud *ῥα*· sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit; σ'. 91. 114. 334.

Ver. 80. *ἐνῆκε δέ οἱ μένος*] Vide infra ad ver. 110.

Ver. 81. *Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,*] Vide supra ad ι'. 45.

Ver. 82. *Τῷ μιν ἐεισάμενος*] Vide supra ad γ'. 389.

Ver. 85. *Πηλείδεω*] Sic supra ver. 77.

Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.

" Non enim sane jam primum pedibus-velocem contra Achillem
" Stetero, sed dudum me et alias hasta fugavit,
" Ex Ida, quando boves invasit nostras;
" Evertitque Lyrnessum et Pedasum: sed me Jupiter
" Servavit, qui mihi excitavit robur velociaque genua.
" Certe omnino domitus fuissem sub manibus Achillis et Minervæ,
" Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur
" Hasta ærea Lelegas et Trojanos interficere.
" Ideo non potest contra Achillem vir *mortalis* pugnare:
" Semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.
" Tum alias ipsius utique recta telum volat, neque desinit,
" Antequam corpus humanum transadegerit: Si vero deus ipse
" Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valde facile
" Vinceret, ne quidem si totus-æreus glorietur esse."

99 ἰθὺς] Edd. præter T. Ibid. πέτεται] eæd. 101 τείνει] MS. F. R. A. 1. recte. Ibid. ῥεῖα] MS. A. J. R. T. sed MS. post με addit καί.

Πριαμίδεω. Pronunciabatur Πηλείδω — Πριαμίδω. Vide supra ad α'. 1.

Ver. 91. ἐπήλυθεν] Vide supra ad θ'. 488. et ad γ'. 205.

Ver. 92. Λυρνησσὸν] Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν. *Schol.*

Ibid. Πήδασον·] Ποταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος. *Schol.*

Ver. 95. ἐκέλευεν] Vide ad *Il.* α'. 37. et γ'. 84.

Ver. 96. Λέλεγας] Τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους κατοικοῦντας. *Schol.*

Ver. 99. τοῦ γ'] *Al.* τοῦ δ'.

Ver. 100. εἰ δὲ θεός περ Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος,] Sic apud *Euripidem*:

Οἱ δὲ Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις
'Επιτήδυμα.

Ver. 101. οὔ με μάλα ῥέα] Ita ex tribus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* οὔ με μάλα ῥεῖα. Pronunciabatur, ut

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
Ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσείδαον, καὶ Ἀθήνη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,

Hunc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;
" Heros, quin et tu deos sempiternos
105 " Precare; nam te aiunt Jovis filia Venere
" Satum esse; ille autem inferiore ex dea est:
" Illa etenim *ex* Jove est; hæc vero ex marino sene.
" Sed recta infer æs indomitum, neque te omnino
" Sævis verbis avertat et minis."
110 Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum:
Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære.
Nec latuit Anchisæ filius candidam-ulnas Junonem,
Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit;
115 " Considerate jam vos, Neptune, et Minerva
" In mentibus vestris, quomodo se-habitura-sint hæc opera.
" Æneas ille ivit, armatus corusco ære

104 ἀλλ' ἄγε] R. vid. not. 107 ἐστ'] MS. 114 ἔειπεν] MS. male.

opinor, οὔ με μάλα ῥᾶ. Vide supra ad ε'. 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ' — Τὴν δ'] Vide supra ad α'. 121. ad γ'. 200. et ad θ'. 160. Male *Barnesius*, Τόνδ' — Τήνδ'.

Ver. 104. ἀλλά γε] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγε. *Clark.* Sic habet etiam ed. Rom. et Eust. in Comm. neque postponam vulgato. *Ern.*

Ver. 110. ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθυσιῶδες, ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὃ καὶ τοὺς θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν—" ἔμπνευσε μένος μέγα " ποιμένι λαῶν.") — καθάπερ ὅρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch. de Virtute morali. sub finem.* Vide et supra ad ι'. 185.

Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
Δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

" Contra Pelidem: impulit nempe Phœbus Apollo.
" Sed agite, nos tamen eum avertamus retro
" Illinc; aut aliquis utique etiam nostrum Achilli
" Adstet, detque robur magnum, neque quid animo
" Egeat; ut sciat, ipsum diligere potentissimos
" Immortalium: hi vero inanes, qui hactenus utique
" Trojanis defendere-conantur prælium et cædem.
" Omnes autem de cœlo descendimus interfuturi
" Huic pugnæ; ut ne quid inter Trojanos patiatur
" Hodie: in-posterum vero ea patietur, quæcunque ei Parca
" Nascenti nevit lino, quando ipsum peperit mater.
" Si vero Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,
" Timebit utique, quando quis contra deus venerit
" In prælio: terribiles nempe dii, quum apparent manifesti."
Huic autem respondit deinde Neptunus terræ-quassator;

124 ἀμύνουσι] MS. recte. 126 μέγα] T. vitiose. Ibid. πάθῃσι] MS. perperam. 130 ἔλθοι] Id.

Ver. 112. λευκώλενον Ἥρην,] Vide supra ad ο'. 92. et ad α'. 43. 58. et 551.

Ver. 115. Ποσιδάων,] Cod. *Harleian.* Ποσειδάων.

Ver. 118. et 138. Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 119. ἀποτρωπῶμεν] *Al.* ἀποτρεπέωμεν.

Ver. 122. φιλέουσιν] Vide infra ad ver. 304.

Ver. 123. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 128. Γεινομένῳ etc] Hic versus repetitus ω'. 220. varie multorum imitatione expressus est, v. c. Spanh. ad Callim. H. in L. P. 104. *Ern.*

Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· ἐδέ τί σε χρή.
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὲς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τὲς ἄλλες, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἦμεν.
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτε ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ ἐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀΐω
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἶφι δαμέντας.

" Juno, ne sævi temere: neque *enim* omnino te decet.
" Non ego sane velim deos ad certamen committere
" Nos alios, quoniam multo fortiores sumus.
" Sed nos quidem jam consideamus profecti
" Ex via in specu!am; prælium vero mortalibus curæ erit.
" Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,
" Vel Achillem inhibeant, et non sinant pugnare;
" Tum confestim et nobis e vestigio certamen orietur
" Conflictus: perquam autem celeriter decreto *eos* prælio puto
" Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum,
" Nostrarum virtute manuum necessitate violenter domitos."

133 πάρεκ] F. A. J. 134 ξυνελάσαι] Edd. vett. 135 ἐπεὶ] MS. vid. not. 137 σκοπίην] R. 138 ἄρχωσι] R. A. 2. 3. J. quod et ipsum ferri

Ver. 129. θεῶν ἐκπεύσεται] *Al.* θεῶν ἐκ πεύσεται.

Ver. 130. ὅτε κέν τις] Vide supra ad ξ. 504.

Ver. 134. ξυνελάσσαι] *Al.* ξυνελάσαι. Minus recte; secundam enim corripit:

——— ἐάων ἐλάσαι πολέμοιο. τ'. 423.

Ver. 135. Ἡμέας] Pronunciabatur Ἡμᾶς.

Ibid. φέρτεροι ἦμεν.] *Al.* φέρτεροι εἰμέν. Quo modo legit et Codex *Harleianus. Clark.* Cæterum versus hic non est in contextu MS. Lips. sed alia manu adscriptus in capite paginæ. Nec est in ed. Rom. nec videtur agnovisse Eustathius. Nam recitato versu priori, in quo ait esse suasionem pacis, subjicit, interposita brevi admonitione, statim: ἀλλ' ἡμεῖς μὲν etc. Me prima pars hujus versus semper offendit. Videtur aliquis, rationem reddere voluisse ex notissimo illo Deorum dicto: ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμεν, et hoc sic cum superiori conjunxisse. In edd. Fl. Aldd. Junt. Turn. video additam ad marginem vocem Νόθος. Tacet hic *Barnesius. Ern.*

Ver. 137. Ἐκ πάτε ἐς σκοπιὴν,] Ἐκ τῆς πεπατημένης ὁδῦ εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχοντα. *Schol.*

Ibid. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.] Virgil.

Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda.
Æn. VII. 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἰδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140. ὀρεῖται] *Al.* ὄρηται.

Ver. 141. διακρινθέντας] *Al.* διακριθέντας.

Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄῤῥηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο.
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἤϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βυλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυςηλεγέος πολέμοιο

Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines
Ad murum aggere-factum Herculis divini,
Altum, quem quidem ei Trojani et Pallas Minerva
Condidere, ut cœtum fugiens evitaret,
Quando ipsum persequens-ageret a littore ad-planitiem.
Illic Neptunus quidem consedit et dii cæteri,
Nesciamque scindi nubem humeris circumdederunt.
Ii vero ex-altera-parte sedebant in jugis Callicolones,
Circum te, arcitenens Phœbe, et Martem urbium-vastatorem.
Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes
Consilia; incipere autem gravem pugnam

potest. 141 διακριθέντες] MS. R. vid. not. 143 ἀνάγκῃ ἶφι] F. A
ἀνάγκαιηφι] T. 145 εἰς] MS. 147 ἀλέαιτο] Id. 153 καθήατο] M

Quod ferri non potest: antepenultimam enim necessario corripit.

Ver. 143. ἀνάγκῃ] Cod. *Harleian.* ἀνάγκης.

Ver. 144. Κυανοχαίτης] Vide supra ad α'. 43. 58. et 528.

Ver. 145. ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος] Qua ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hic producatur; item παῖδες, ver. 183. vide supra ad α'. 51.

Ver. 146. τό ῥά] *Quem scilicet* —.

Ver. 147. ὄφρα τὸ κῆτος] Τί οὖν; (φήσαι τις ἄν) οὐδὲν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἔγωγε φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἅλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν. — Καὶ Ὅμηρος, ἐστίαν κόσμῳ περιγινόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ,—" Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο." *Pluta Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ibid. ἀλέοιτο,] *Al.* ἀλέηται.

Ver. 148. σεύαιτο] Cod. *Harleian.* σεύοιτο.

Ver. 150. νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο.] Ho

Nube candentes humeros amictus.

Carm. lib. I. Ode ii. ver.

Ver. 151. ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,] apud *Virgilium:*

——— supercilio clivosi tramitis undam
Elicit. ——— *Georg.* I. 1

Ver. 152. ἤϊε Φοῖβε,] Ἄπολλον τοξικὸ τοῦ ἵεναι. *Schol.* *Al.* ἤϊε. Vide supra α'. 43. 75. et ad ε'. 365.

Ver. 153. ῥ'] *Ut jam dictum est* — 149. 151.

Ibid. καθείατο] *Al.* καθήατο.

Ὤκνεον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς
Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,

Pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens alte, instigabat.
Illis vero totus impletus erat campus, et fulgebat ære
Virorum et equorum; resonabatque tremens terra pedibus
Concurrentium simul: duo autem viri longe fortissimi
In medium utrorumque congrediebantur, ardentes in pugnam,
Æneasque Anchisiades, et nobilis Achilles.
Æneas autem primum minabundus processit,
Nutans casside valida; clypeumque cum-impetu-versatile
Prætendebat pectori, vibrabatque æream hastam.
Pelides vero ex-altera-parte contra ruebat, leo veluti
Exitialis, quem viri interficere animis-ardent,

166 ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων] MS. e λ'. 550. et ρ'. 660.

Ver. 156. καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ] Vide supra ad σ'. 362.

Ver. 157. κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν] Vide supra ad σ'. 363.

Ibid. κάρκαιρε] De hujusmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide supra ad ϒ'. 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνοματοποιΐας τοῦ καρκαίρειν, ὅτι τῆς γῆς μάλιστα παγιστοῦ κατεξηραμμένης, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Eustath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 159. μεμαῶτε] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'] Versum hunc in uno MS. deesse annotat *Barnesius.*

Ver. 161. ἐβεβήκει,] Vide supra ad π'. 751. et ad ϒ'. 492.

Ver. 162. Νευστάζων κόρυθι] Ita infra χ'. 314.

—— κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ.

Ver. 164. Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς] Similiter *Hesiodus:*

Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς ——
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους
Οὐρῇ μαστιόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' ——.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 426. 430.

Et Virgilius:

Attollitque animos: Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, et fremit ore cruento;
Haud secus accenso gliscit violentia Turno.
Æn. XII. 4.

Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται· ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Congregati, totus pagus: is vero, primum quidem contemnens,
Incedit; sed quando quis prælio-impigrorum juvenum
Hasta ferierit, contorquetque se hians, circumque spuma dentes
Oritur, inque ei corde gemit generosus animus;
Cauda vero lateraque et femora utrinque
Verberat, seque ipsum excitat ad pugnam:
Torvumque-contuens fertur furore; si quem occidere-possit
Virorum, vel ipse perit prima in turba:
Sic Achillem incitabat robur et animus magnus
Contra ire magnanimum Æneam.
Illi vero quando jam prope erant alter in alterum vadentes,

167 ἀρηιθ.] A. 2. 3. J. perperam. 169 γίνεται] MS. R. A. 1. 171 μαχέσσασθαι] MS. 174 Ἀχιλλεῦ] R.

Ut fera, quæ densa venantum septa corona
Contra tela furit, seseque haud nescia morti
Injicit, et saltu supra venabula fertur.
Æn. IX. 551.

Et Lucanus:

——— sic cum squalentibus arvis
Æstiferæ Libyes viso leo cominus hoste,
Subsedit dubius, totam dum colligit iram;
Mox, ubi se sævæ stimulavit verbere caudæ,
Erexitque jubam, et vasto grave murmur hiatu
Infremuit: tum torta levis si lancea Mauri
Hæreat, aut latum subeant venabula pectus,
Per ferrum tanti securus vulneris exit.
Pharsal. lib. I. ver. 205.

Porro *Macrobius* posteriorem *Virgilii* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis Majestatem non æquat. "Videtis in angustum Latinam "parabolam sic esse contractam, ut nihil "possit esse jejunius. Græcam contra et "verborum et rerum copia pompam veræ "venationis implesse? lib. V. cap. 13.

Ver. 169. Γίγνεται,] *Al.* Γίνεται. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit. *Clark.* Sed constantiæ causa γίνεται debebat edi, ut aliis locis. *Ern.*

Ibid. κραδίῃ] *Al.* κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία] "Leonum animi index cauda —. Immota ergo; placidus, clemens, blandientique similis, quod rarum est; crebrior enim iracundia ejus. In principio terra verberatur; incremento terga, ceu quodam incitamento, flagellantur." *Plin. Natural. Hist.* lib. VIII. cap. 16.

Ibid. Οὐρῇ — ἰσχία] *Longinus* laudat h. l. de Subl. S. XV. comparans cum hoc

Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
Ἔστης· ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὔτοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μέν σέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.

Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
" Æneа, cur tu, tantum agminum spatium permensus,
" Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,
" Sperantem Trojanis *te* imperaturum equûm-domitoribus
" Dignitate, qua Priamus? Sed si me interfeceris,
" Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:
" Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.
" An vero tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,
" Amœnum et vitiferum, et arabile, quod colas,
" Si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc facturum.
" Jam enim te, autumo, et alias hasta fugavi.

178 τί νυ] MS. quod non spernam. σὺ h. l. otiosum ac frigidum, mihi quidem, videtur. 180 ἱπποδάμοισιν] F. A. J. R. male. 182 χειρὶ] eæd. male. 183 εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες, ὁ δ'] MS. quod forte nonnullis magis placebit, quia vulgato facilius. γὰρ propter adspiratam sequentem

Leone eum, qui necesse habet, se incitare semper ad concipiendas sublimes imagines: sed habet ἰσχίον. Similis locus et hinc ductus est apud Hesiod. Scut. H. 430. *Ern.*

Ver. 171. μαχέσασθαι] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Similiterque infra, ver. 228. Ἀλλ' ὅτε δή. Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 178. ἐπελθὼν,] Cod. *Harleian.* ἀπελθών.

Ver. 179. μαχέσασθαι] *Al.* μαχέεσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον — ῥέξειν.] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS. apud *Barnesium.* Nulla, ut videtur, idonea ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου;] Ἕνεκεν τῆς βασιλείας· ἀντιφέρει γὰρ, " Οὔτοι τοὔνεκά γε " Πρίαμος γέρας." *Schol.*

Ibid. ἐξεναρίξῃς,] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος,] *Al.* Εἴσιν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν] Vide supra ad β'. 43. *Al.* ἐσθλόν.

Ibid. ἀρούρης,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 186. ἔολπα] *Spero;* non *speravi.* Vide supra ad ε'. 240. et ad ν'. 736.

Ibid. ῥέξειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 187. φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβ

Ἦ ᾽ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' ὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διῒ πατρί·
Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπύρας,
Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐῤῥύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' ὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι οἴομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

" An non recordaris, quando te a bobus, solus cum-esses,
" Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus
" Celeriter? tunc vero nusquam convertebaris fugiens:
" Inde autem in Lyrnessum evasisti: verum ego hanc
" Everti, aggressus cum Minerva et Jove patre;
" Captivas autem mulieres, libero die erepto,
" Abduxi: at te Jupiter servavit et dii cæteri.
" Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum
" Inducis: verum te ego sane regressum hortor
" In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,
" Antequam quid mali passus fueris: jam factum vero et stultus sentit."

produci potest. 186 τόδε ῥίξειν] MS. 187 φοβῆσαι] Id. 190 μετετροπαλίζεο] F. A. J. T. quod cur spretum sit non video: quamquam alterum ex ed. R. sonantius. 191 Λυρνησὸν] MS. ὑπέκφυγες] T. 194 ἐρύσατο] MS. 196 κέλομαι] R. male.

βῆσαι. Quæ et proba lectio. *Clark*. Sic et MS. Lips.

Ver. 188. Ἦ ὐ μέμνῃ,] *Al.* Ἦ ὐ μέμνησ'. Enunciabatur autem (uti et notavit *Barnesius*) ac si scriptum fuisset ἦν μέμνῃ. Non licentia aliqua *Poëtica*, sed quia vulgo etiam in *soluta* (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Vide supra ad ι'. 349. ad ί. 533. et ad ξ. 471.

Ver. 190. τότε δ' ὔτι] *Al.* πρὶν δ' ὔτι.

Ver. 191. ὑπέκφυγες·] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπέκφυγες. *Clark*. Consentit MS. in edd. Fl. A. R. quas Barnesius et Clarkius non inspexere. Ἐπέκφυγες est e vitio operarum in Turnebiana, quod per negligentiam propagatum est. *Ern*.

Ver. 193. Ληϊάδας] Cod. *Harleian*. Ληΐδας.

Ver. 195. σ' ἐρύεσθαι] Cod. *Harleian*. σε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*.

Ver. 197. πληθὺν ἰέναι,] Qua ratione, πληθὺν hic ultimam producat; item ὑπότιον, ver. 200. et ἀκύοντες, ver. 204. et τίκτετο, ver. 215. et ἐπὶ, ver. 229. vide supra ad α'. 51.

Ver. 198. ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Vide supra ad ρ'. 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται

Huic vero Æneas respondit, dixitque;
" Pelide, ne jam me verbis, puerulum tanquam,
" Speres *te* territurum: facile enim possum et ipse,
" Et convitia, et opprobria proloqui.
" Scimus autem alter-alterius genus, scimus et parentes,
" Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:
" Visu vero certe neque tu meos nosti, neque ego tuos.
" Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,
" Matre vero ex Thetide, comas-pulchra marina nympha:
" At ego me filium magnanimo Anchisa
" Profiteor prognatum esse, mater autem mihi est Venus.
" Horum jam nunc alterutri saltem carum filium plorabunt,

205 οὐδ' αὖτ' ἄρ' ἐγὼ σούς] R. A. 2. 3. J. 211 ἐπέεσσι] MS. 212 διακρινθέντι] R. A. 2. J. male. vid. ad v. 141. διακρινθέντες] MS. perperam 215 ἄρ πρῶτον] MS. quod non spernam. Solet in tali contextu, post parenthesin, item in principio, quod ad præcedentem refertur, in narra-

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς, Ἔλπεο δειδίξεσθαι·] Virgil.

Hostis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X. 900.

Ver. 202. αἴσυλα] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* apud *Barnesium.*

Ver. 204. Πρόκλυτ'] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ver. 207. ἁλοσύδνης·] Ἐναλίας θεοῦ ἐν θαλάσση κατοικούσης. *Schol.* *Al.* ἁλοσύδνης.

Ver. 210. ἕτεροί γε] Eandem hic vim habet particula γε, ac vox Latina *saltem*.

Ver. 212. διακρινθέντι,] *Al.* διακριθέντι. Male. Vide supra ad ver. 141.

Ibid. ἐξαπονέεσθαι.] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 215. νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 216. Δαρδανίην,] Πόλις Τροίας. *Schol.*

Ibid. ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ] Virgil.

—— nondum Ilium et arces
Pergameæ steterant; habitabant vallibus imis.
Æn. III. 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον] Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη — κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν. Θεῖον γὰρ ὂν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ὂν μένος, ὑμνῳδῶν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων

Σήμερον· ϗ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεὴν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ὔπω Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλιϛο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκυ Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τῦ τριςχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βυκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·

" Hodie: non enim puto verbis omnino puerilibus
" Sic diremptos, a pugna redituros esse.
" Quod si vis et hæc doceri, ut bene scias
" Nostrum genus, (multi autem ipsum homines norunt;)
" Dardanum quidem primum genuit nubes-cogens Jupiter:
" Condidit autem *is* Dardaniam, quippe nondum Ilios sacra
" In campo ædificata erat, urbs articulate-loquentium hominum,
" Sed adhuc radices habitabant irriguæ-fontibus Idæ.
" Dardanus vero genuit filium Erichthonium regem,
" Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:
" Hujus ter mille equæ per palustria pascebantur
" Fœminæ, pullis exultantes teneris:

tione poni, *igitur*, *scilicet*. 216 κτίσε] F. A. 1. κτίζε] A. 2. 3. J. 218 πολυπίδακος] MS. ut supra. 221 καταβυκολέοντο] uno verbo R. 222 ἀταλοῖσι] MS. vulgatum melius, præsertim apud poëtam. ἀπαλῇσι] A. 2. 3. J. quod est e glossa.

ξύν τισι Χάρισι καὶ Μύσαις ἐφάπτεται ἑκάστοτε. *Plato de legibus*, lib. III.

Ibid. ὑπωρείας] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid. ᾤκεον] Pronunciabatur, notante *Barnesio*, ᾦκυν vel ᾦκευν· quomodo et scribi postea cœptum est.

Ibid. πολυπιδάκυ] *Al.* πολυπίδακος. Atque ita legit Codex *Harleianus*. *Clark*. Vide ad ver. 59.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο] Pronunciabatur, ut opinor, Ὃς δὴ 'φνειότατος. Vide supra ad ver. 188. et ad λ'. 138. Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἁπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέϛατος λέγεται γενέσθαι, τῆς τε πατρῴας καὶ τῆς ὑπὸ τῷ μητροπάτορι γενομένης κληρονομήσας ἀρχῆς. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom.* Lib. I. *Clark.* Non arbitror necessariam elisionem τῦ α pronunciando. Nam ea litera est natura brevis in ἄφενος, eaque brevitas in adjectivo manere potest, quia φν ad secundam syllabam pertinent. *Ern.*

Ver. 221. τριςχίλιαι] Apud *Maximum Tyrium*, τριςχίλιοι. Quæ et forte melior lectio, ne scilicet vox, θήλειαι, in sequenti versu, supervacanea videatur, uti notavit *Barnesius*. *Clark*. Non bene ratiocinantur viri docti. Genus in τριςχίλιαι, non indicat sexum equinum, quia Græci,

Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
Αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,

"Harum *aliquas* et ipse Boreas adamavit pascentium,
"Equoque se-cum-assimulasset concubuit cyaneis-jubis-ornato:
"Illæ vero gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:
"Istæ autem quandocunque saltu-lascivirent super alma terra,
"Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:
"At quum saltu-lascivirent super latis dorsis maris,
"In superficie super collisos-fluctus salis cani currebant.
"Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis regem;
"Ex Troë vero tres filii eximii geniti sunt,
"Ilusque, Assaracusque, et *forma*-deo-par Ganymedes,

223 ἠράσατο] MS. 227 καρπῶν] F. A. 1. T. 232 Ἶλλος] MS. edd. vett. præter R.

inprimis poëtæ, etiam de sexu masculino bestiarum genus femininum dicunt, et quidem libentius, ut sæpe admonitum est a viris doctis: de quo etiam nos diximus ad Callimach. H. in L. P. init. *Ern.*

Ver. 222. πώλοισιν] Cod. *Harleian.* πώλῃσιν.

Ibid. ἀταλῇσι] *Al.* ἀπαλῇσι, et ἀταλοῖσι.

Ver. 223. Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,] Post hunc versum, alium addit Codex *Harleianus:*

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Ver. 224. εἰσάμενος] Vide supra ad ν'. 45.

Ibid. παρελέξατο κυανοχαίτῃ·] *Al.* ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ibid. παρελέξατο] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 225. ὑποκυσσάμεναι] *Al.* ὑποκυσάμεναι. *Clark.* Omnes edd. vett. habent ὑποκυσσάμενος, altera lectio est in Bas. et quæ inde fluxere, etiam Schreveliana. Il. ζ'. 26. omnes etiam hæ duplicant σ, ut alterum a vitio operarum fluxisse videatur. *Ern.*

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν] Virgil.

Illa vel intactæ segetis per summa volaret
Gramina; nec teneras cursu læsisset aristas:
Vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti,
Ferret iter: celeres nec tingeret æquore plantas.
Æn. VII. 808.

Ubi notandum istud "*læsisset*" non pro "*læderet*" positum esse. Perinde enim est, sive illam tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* aristas *non lædere* dicas; sive, quas *percurrisset*, interea *non læsisset*. Vide supra ad α'. 37. *Clark.* Alia imitationis exempla adfert Cerdanus ad Virgil. l. c. *Lucianus* pro Imaginibus c. 20. hunc modum laudandæ levitatis et volubilitatis legitimum et non vitiosum judicat, de quo aliter videbatur *Henr. Stephano* in Diss. de Criticis vett. sed habet θέεν — κατέκλα, non

Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι·
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,

" Qui sane pulcherrimus erat mortalium hominum;
" Quem et rapuerunt-in-cœlum dii, Jovi ut-pocillator-esset,
" Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.
" At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:
" Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,
" Lampumque, Clytiumque, Hicetaonemque, ramum Martis:
" Assaracus vero Capyn: is autem Anchisem genuit filium;
" Et me Anchises: Priamus vero genuit Hectora nobilem.
" Ex hoc quidem genereque et sanguine profiteor esse *me*:
" At Jupiter virtutem viris augetque minuitque,

238 Κλυτίον τ'] MS. 242 ἄνδρεσσιν] Id.

quo ita in exemplo suo habuerit; nec enim ille versus est ex Homero, ut visum viris doctis ad illum locum, sed ex *Hesiodo*, e quo laudatur ab *Eustathio*. Nec illa ibi sequentia ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων in Homeri libris quærenda. *Ern.*

Ibid. ἄρουραν,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν] Νῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων. *Schol. Clark.* Ἀνθέριξ eo sensu, quo Pseudo-did. sua ætate dici ait, jam est apud Callim. H. in Del. 193. ubi vide Intt. et quos laudat Cel. Alberti ad Hesych. in h. v. *Ern.*

Ver. 229. θέεσκον.] *Currere solebant.* Vide supra ad ver. 28. et ad ν'. 84.

Ver. 232. Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε,] Virgil.

Ilusque, Assaracusque. ——— *Æn.* VI. 650.

Ibid. καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιστος] Καὶ ἐγὼ δέ φημι καὶ Γανυμήδην οὐ σώματος, ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τοὔνομα αὐτοῦ. Ἔστι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὁμήρῳ, "— γανυται δέ τ' ἀκούων." Τοῦτο δὲ φράζει, ὅτι ἥδεται δέ τ' ἀκούων. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλοθί που, "— πυκινὰ φρεσὶ μήδεα εἰδώς." Τοῦτο δ' αὖ λέγει, "σοφὰ φρεσὶ βουλεύματα εἰδώς." Ἐξ οὖν συναμφοτέρων τούτων οὐχ ἡδυσώματος ὀνομασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυγνώμων, ἐν θεοῖς τετίμηται. *Xenoph.* Συμπόσιον, sub finem.

Ver. 234. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ] Virgil.

——— et rapti Ganymedis honores.
Æn. I. 32.

——— quem præpes ab Ida
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis.
Æn. V. 254.

Cæterum vituperat hunc locum *Cicero:* " Nec Homerum audio, qui Ganymedem " a diis raptum ait propter formam, ut " Jovi bibere ministraret.—Fingebat hæc " Homerus, et humana ad deos transfe- " rebat; divina mallem ad nos." *Tusc. Disputat.* Lib. I. §. 26. *Clark.* De verbo ἀνηρείψαντο et ejus scriptura vid. supr. Cel. Alberti ad Hes. in ἀνηρείψαντο et ἀνηρείψαντο. *Ern.*

Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο.
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,

" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.
" Sed age ne amplius hæc disseramus, pueruli tanquam,
" Stantes in media acie prælii.
" Licet enim ambobus opprobria proloqui
" Multa admodum: ne navis quidem centiremis onus ferret.
" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
" Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque inde.
" Qualecunque dixeris verbum, tale et audieris.
" Sed quid jurgiis et rixis nobis opus est
" Altercari inter nos, tanquam mulieres,
" Quæ iratæ per contentionem animum-rodentem
" Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,

247 νηυσὶν] MS. male. Ibid. ἑκατόζυγος] F. R. 250 ὁποῖον] MS. Ibid. καὶ] Id.

Ver. 235. 292. 314. et 334. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 237. ἄρα] *Deinceps.*

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,] Similiter fere *Hesiodus:*

Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει ——
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. ——————
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. ver. 6. 8.

Ibid. τε, μινύθει] Qua ratione, τε, hic producatur; item κεν, ver. 243. et ἔπεα, ver. 255. et ἀπὸ, ver. 261. et 278. vide supra ad α'. 51.

Ver. 247. ἑκατόνζυγος] Ὑπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. *Schol.*

Ver. 248. Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,] Κινδυνεύει γὰρ ἂν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἁπάντων ἐν ἐνδείᾳ γενέσθαι μᾶλλον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τούτου δὲ μόνου κέκτηται θαυμαστόν τινα πλοῦτον. *Dio, Orat.* XII. Cæterum *Clemens Alexandrinus, Strom.* Lib. I. citat; Στρεπτὴ γὰρ καὶ γλῶσσα βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Apud *Dionem*, loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πολὺς νομός. Apud *Clementem Alexandrinus*, Παντοίων ἐπέων δὲ πολὺς νομός.

Ibid. ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Sic apud *Hesiodum :*

Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ——
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II. 21.

Quæ ad loca *Menagius :* " Legendum autem," inquit, " utrobique νομὸς, accen-

Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
Ἀλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.

" Multa veraque et non: ira nempe et ista jubet.
" A virtute vero non me verbis avertes animosum,
" Priusquam ære pugnes contra: Quin age, ocyus
" Experiamur alter-alterum æratis hastis."
Dixit utique, et in terribile scutum intorsit æream hastam,
Visu-horrendum; ingensque scutum mugiit hastæ cuspide.
Pelides vero scutum quidem a se procul manu robusta
Tenuit perculsus: credebat enim prælongam hastam
Facile penetraturam esse magnanimi Æneæ:
Imprudens, neque enim cogitabat in mente et in animo,
Quod non facile deorum inclyta dona
A viris mortalibus domantur, neque *eis* cedunt.

260 Σμερδαλέον] Edd. præter R. 263 ῥέα δέ] MS. forte melius vulgata. ῥέα contrahendum. διέρχεσθαι proprium in hac re. 265 ῥηΐδ'] F. A. 1. 266 ἠδ' ὑποείκειν] F. A. J. quod et ipsum ferri potest.

" tu in ultima, id est, *νέμησις*, *partitio, distributio in utramque partem: νόμος*, accentu in penultima, quæ vox *legem* significat, apud Homerum non reperitur; quod præter Grammaticos, notavit etiam Josephus, lib. XI. contra Apionem." *Annotat. in Laërtium*, Lib. IX.

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,] Sic apud *Livium*: "*Sedemus domi desides, mulierum ritu altercantes inter nos.*"

Ver. 254. μέσην ἐς ἀγυιὰν] *Dio Chrysost. Orat.* XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσσον.

Ver. 255. Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί] *Al.* Πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐκί· Notante *Eustathio*.

Ver. 256. μεμαῶτα,] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 257. μαχέσασθαι] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων] Ἀντὶ τοῦ ἁψώμεθα· ὅ ἐστιν ἀπόπειραν ληψώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. *Schol.*

Ver. 259. ἤλασε χάλκεον ἔγχος,] Cod. *Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit *Eustathius*. *Al.* ὄμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέῳ,] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid. ἀκωκῇ.] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*: *Al.* ἀκωκή. Sic ρ'. 295.

Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ.

Ver. 263. Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι] Vide supra ad ν'. 144.

Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτε ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρες ἕλε κύκλες
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,

Neque tunc Æneæ bellicosi rapida hasta
Perrupit scutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:
Sed duas quidem transiit per plicas; tres vero
Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,
Duas, æreas, duasque interiores stanni,
Unam vero, auream; qua demum detenta est ærea hasta.
Secundus vero Achilles emisit prælongam hastam,
Et percussit Æneæ ad clypeum undique æqualem,
Oram ad summam, ubi tenuissimum currebat æs;
Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitus autem
Pelias prorupit fraxinus; crepuit vero clypeus ex ejus *ictu*.
Æneas autem corpore-contracto-subsedit, et a se procul scutum sustulit
Territus: hasta autem supra dorsum in terra
Stetit *ulterius*-pergendi-cupida; utrosque autem disruperat orbes
Clypei ingentis: Is vero evitata hasta longa,

267 ὄμβριμον] MS. 269. δύο] Id. non male, ut post. Sic et Eustath. 272 μείλινον] R. 273 Ἀχιλλεύς] ead. 274 παντόσε ἴσην] MS.

Ver. 267 268. Οὐδὲ — Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·] Ita *Hesiodus*:

——— σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 414.

Ver. 272. χρυσῆν·] Edidit *Barnesius*, χρυσείην. Quod eodem modo pronunciandum: Prima enim necessario producitur. Vide supra ad ν'. 24. et 523.

Ibid. τῇ ῥ'] *Qua utique* —. *Qua scilicet.*
Ibid. χάλκεον ἔγχος.] *Al.* μείλινον ἔγχος.
Ver. 273. 276. προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, — ἡ δὲ διὰ πρὸ] Virgil.

——— hastam jacit: illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
Transiit intextum tauris opus. ———
Æn. X. 783.

Ἔστη, (κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,)
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ ου δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ' ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἄϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.

Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa-est immensa oculis,)
Perculsus, quod prope se fixum erat telum: verum Achilles
Animo-paratissimo irruit, stricto ense acuto,
Terribilem edens-clamorem: At saxum sumpsit manu
Æneas, vastum pondus, quod ne duo quidem viri ferrent,
Quales nunc homines sunt: is vero ipsum facile agitabat et solus.
Tum certe Æneas quidem irruentem percussisset saxo,
Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:
Illum vero Pelides cominus ense anima privasset;
Nisi celeriter animadvertisset Neptunus quassator-terræ:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit;
" O dii, certe mihi dolor de magnanimo Ænea,
" Qui cito a Pelide domitus ad orcum descendet,
" Persuasus verbis Apollinis longe-jaculantis,
" Demens: neque enim *is* ab eo omnino propulsabit triste exitium.

276 διαπρὸ] R. 277 ἅϊξε] MS. F. A. J. recte. 282 οἱ] abest F. A. 1. 286 ἄνδρες] MS. 288 μὲν] abest F. A. 1.

Ver. 275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην,] Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*

Ver. 279. ἄρ'] *Ut par erat* —. *Ut fieri oportebat.*

Ver. 280. ἱεμένη,] Vide supra ad ε'. 317.

Ver. 283. πάγη] Vide supra ad γ'. 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide supra ad δ'. 456. *Al.* Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286. ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,] Vide supra ad ι'. 303. *Al.* δύω ἄνδρε.

Ver. 295. Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,] Qua ratione, Ἀπόλλωνος, hic ultimam producat; item δὲ, ver. 322. vide supra ad α'. 51.

Ver. 296. Νήπιος·] Virgil.

Demens! qui. —— *Æn.* VI. 590.

Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἐσ' ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
Οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·

" Sed cur nunc hic insons mala patitur,
" Immerito ob debitos-aliis dolores; grata autem semper
" Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant?
" Sed agite, nos ipsi eum e morte subducamus,
" Ne forte et Saturnius irascatur, si Achilles
" Hunc interimat: Fatale vero ei est effugere,
" Ut ne sine-prole genus et prorsus-extinctum pereat
" Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis,
" Qui ex se nati sunt, mulieribusque mortalibus.
" Dudum enim Priami genus odit Saturnius:

302 μόρσιμον] MS. F. A. J. vid. not. 308 παῖδες] abest R.

Ibid. χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.] *Prosit avertenda morte. Ern.*

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης] Cod. *Harleian.* Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid. αἴκεν Ἀχιλλεὺς] *Al.* εἴπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 302. κατακτείνῃ·] *Al.* κατακτείνει.

Ibid. μόριμον] Cod. *Harleian.* μόρσιμον. Atque ita in tribus MSS. scriptum reperit *Barnesius.* Quod versum perimit. *Clark.* Sic et MS. Lips. Nempe, quod jam aliis exemplis vidimus, scribebantur verba integra, sed pronunciabantur ut postularet versus, elisis literis. *Ern.*

Ver. 303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται] Apud *Maxim. Tyrium, Dissertat.* X. Ὥς κε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Ver. 304. φίλατο] Qua analogia dicitur μαρτύρομαι, ἐμαρτυράμην, in Futuro autem μαρτυροῦμαι, indeque μαρτυρέομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ semper corripit; eadem analogia ex φῖλομαι deducitur ἐφιλάμην, ἐφίλατο, ex quo Futurum deducetur φιλοῦμαι; indeque φιλέω, quod per omnes Modos et Tempora ῐ semper corripit. Vide supra ad κ'. 280. et ad α'. 338.

Ver. 306. Κρονίων·] Vide supra ad α'. 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει.] Virgil.

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, et qui nascentur ab illis.
Æn. III. 97.

Εἰσὶ δ' οἳ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι, κατασχόντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῶντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπολὺ κατασχεῖν τὴν ἀρχήν· ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὁμήρου ἔπεσιν οὐκ ὀρθῶς λαμβανομένοις παρακρουσθέντες. Πεποίηται γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνου γενησομένους ἐπιφάνειαν ὧδέ πως. " Νῦν " δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖ- " δες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται."

Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσεις
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται

" Nunc vero utique Æneæ vis Trojanis imperabit,
" Et filii filiorum, qui in-posterum nati fuerint."
Huic autem respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno;
" Terræ-quassator, ipse tu mente tua consule
" De Ænea, an eum e periculo extrahas, an relinquas
" A Pelide Achille domandum, optimus licet-sit.
" Nam sane nos multa juravimus juramenta
" Omnes inter deos, ego et Pallas Minerva,
" Nunquam a Trojanis *nos* depulsuras-ope-allata malum diem,
" Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur

312 abest MS. vid. not. 313 ὠμόσαμεν] F. A. J. 314 μεθ'] A. J. T.

Ὑπολαβόντες δ' ἂν τὸν Ὅμηρον ἐν Φρυγίᾳ δυναστεύοντας εἰδέναι τοὺς ἄνδρας, ὡς δή ἐ δυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκοῦντας βασιλεύειν Τρώων, τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ Αἰνείου ἀναπλάττουσιν. Ἄρχειν δὲ δὴ τῶν Τρώων, ὡς ἐπήγετο, καὶ ἄλλοθι πολιτευομένων, ἐ δυνατὸν ἦν; *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom.* lib. I. Vide et *Strabonem, Geograph.* lib. XIII. pag. 905. *al.* 608. *Clark.* In his versibus esse fundamentum fabulæ Virgilianæ, ex iisque veritatem adventus Æneæ in Italiam intelligi, docet Cl. Riccius Diss. Hom. XI. *Ern.*

Ibid. Αἰνείαο βίη] Vide supra ad ε'. 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων,] *Al.* Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid. μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἔσονται.

Ver. 309. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 310. νόησον Αἰνείαν, ἤ κέν etc.] Græcismum, quem et latini subinde imitantur, passim illustrant viri docti, v. c. Kuster. ad Aristoph. Plut. 55. qui tamen non bene ait, accusativum poni pro nominativo: nam potius substantivum adjungitur verbo præcedenti, quod sequenti adjungi debebat. Hoc quidem loco non est nominativus. Debebat esse σὺ νόησον, ἤ κεν Αἰνείαν ἐρύσσεαι. Sic latini: *Sæpe eum audivi, cum diceret;* in quo etiam hærebat vir doctus, ad Tacitum. *Ern.*

Ver. 311. ἤ κέν μιν] Cod. *Harleian.* εἴ κέν μιν.

Ibid. ἐάσεις] Vide supra ad γ'. 42. *Clark.* Versus sequens abest a MS. Lips. Verbo autem ἐάσεις superscripta glossa: Παραχωρήσεις ἀποκτανθῆναι. Potest sane abesse e formula Homeri infr. 456. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε; nihil amplius, *sivit eum jacere interfectum, nec spolia legit.* Accedit haud paullo major auctoritas Eustathii, qui in Commentario hos versus a 310—317. ponit, omisso hoc Πηλεΐδῃ— ἐόντα, quod non animadvertit Barnesius, varias lectiones ex Eustathio pollicitus. Itaque sane hic versus, si non pro spurio, saltem suspectus haberi debet. *Ern.*

Ver. 316. 317. δάηται Δαιομένη, δαίωσι] Vide *Odyss.* σ'. 250. ad quem locum de

Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες 'Αχαιῶν.
  Αὐτὰρ ἐπεὶ τάγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν 'Αχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδη 'Αχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
'Ασπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν 'Αχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ ςίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοντο.

"Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum."
  Ut vero hoc audivit Neptunus quassator-terræ,
Perrexit ire perque pugnam et per stridorem hastarum,
Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.
Confestim huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem,
Pelidæ *nempe* Achilli: ipseque hastam ære-solido-præfixam
Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;
Et eam quidem ante pedes Achillis posuit;
Æneam vero vi-impulsum-egit a terra in-altum sublatum:
Multos autem ordines heroüm, multos et equorum
Æneas superarat saltu, dei a manu impetu-sumpto:
Pervenit vero ad extremam-partem impetuosi prælii:
Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.

320 ἠδὲ κλυτὸς] MS. 323 ἐξέρυσε] F. R. A. 1. recte. 324 προπάροιθεν] MS. male. 325 ὕψος] Id. 327 θεῶν] Id. 332 χατίοντα] MS. ἀίκηντι] A. 2. 3. J. 335 συμβλήσεται] MS. male. gloss. συναντήσῃς.

hac frequentatione ejusdem verbi dicetur. *Ern.*

Ver. 320. Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας,] Virgil.

——— Pelidæ tunc ego forti
Congressum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
Nube cava eripui.——— *Æn.* V. 808.
Tu potes Æneam manibus subducere Graiûm,
Proque viro nebulam et ventos obtendere inanes. *Æn.* X. 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν] *Al.* Αἰνείαν δ' ἔσσευεν. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. *Clark.* Ἔσσευεν Homericum magis est. ἔσσευεν ἀείρας est Homeri stilo, *sustulit*. ἐπέσσευεν in hac forma non reperi, foretque pro simplici accipiendum, quod durius puto. *Ern.*

Ver. 329. Καύκωνες] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον· ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τὰς ἐπίκλην Καυκωνίας· ἡ δὲ Καύκωνος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332. ἀτίοντα] *Al.* χατίοντα. *Al.* ἀίκοντα. *Al.* ἀίκηντι. *Clark.* Χατίοντα habet etiam MS. Lips. Sed ἀτίοντα est vera lectio. Est verbum Ionicum, in quo mollitudinis caussa adspiratio gravior ne-

Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰςαφίκηαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διέπεφραδε πάντα.
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχ-
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν· [λὺν

Eum vero admodum prope accessit Neptunus quassator terræ,
Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;
" Ænea, quis te sic deorum præcordia-læsum instigat
" Contra Achillem præliari et pugnare,
" Qui te simul fortior, et carior immortalibus?
" Sed recede, quandocunque obvius-fueris-factus illi,
" Ne et præter fatum domum orci pervenias.
" At postquam Achilles mortem et fatum assecutus fuerit,
" Audacter deinceps inter primos pugna:
" Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet."
Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia.
Tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem
Densam: Is vero continuo clare vidit oculis:

337 Ἀχιλλεὺς] R. 338 δὲ ἔπειτα] Edd. præter R. δ' ἔπειτα] MS. 339 τις ἄλλος] Id. 341 ἐπ' ὀφθαλμῶν] Id. male. 342 θεσπεσίην] A. 2. 3. J. vitiose.

glecta, ut in aliis, de quibus suis locis admonuimus: eoque usus est etiam Herodotus VIII. 223. sed alio sensu: ad eumque pertinet glossa Hesychii in h. v. ubi vid. Cel. Albertum. Sed multa de hoc verbo dici possunt, quibus has notas non onerabimus. *Ern.*

Ver. 333. Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Cod. *Harleian.* Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι. Ut supra ver. 88.

Ibid. πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Vide supra ad η'. 232. et 279.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰςαφίκηαι.] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex stultitia natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur. Vide supra ad β'. 155. " Nihil autem dubium est, quin " violentam et inopinatam mortem significaverit; quæ quidem potest recte vi- " deri accidere præter naturam." *Gell.* lib. XIII. cap. 1.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, ὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐῤῥέτω· ὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ ςίχας ἆλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάςῳ·
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕςατε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσ-[θαι.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐςὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,

Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum;
"Papæ, certe magnum miraculum hoc oculis video:
"Hasta quidem hæc jacet in terra, neque omnino virum
"Video, in quem immisi, interficere cupiens.
"Certe et Æneas igitur carus immortalibus diis
"Erat: sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
"Valeat: non ei animus me amplius experiri
"Erit, qui et nunc fugit lubens ex morte.
"Sed agedum, Danaos bellicosos adhortatus,
"Alios Trojanos experiar obvius profectus."
Dixit, et in ordines saliit: adhortabaturque virum quemque;
"Ne amplius nunc a Trojanis procul state, nobiles Achivi,
"Sed age, vir contra virum eat, animoque præsenti capessat pugnam.
"Difficile autem mihi est, etiam fortis licet sim,

346 λεύσσω] MS.

Ver. 338. Θαρσήσας] Cod. *Harleian.* Θαῤῥήσας.

Ibid. δὴ ἔπειτα] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* δ' ἤπειτα.

Ibid. μετὰ πρώτοισι] *Al.* μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340. διεπέφραδε] Vide supra ad β'. 314. et ad ξ'. 500.

Ver. 341. σκίδνασ'] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 345. ἐπὶ χθονὸς,] *Al.* ἐπὶ χθονί.

Ver. 347. et 367. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 350. ὃς καὶ] Cod. *Harleian.* ὡς καί.

Ver. 351. ἄγε δὴ,] *Age quæso.* Vide supra ad β'. 158.

Ver. 357—359. Τοσσούσδ' — Τοσσῆσδ'] *Barnesius* hic παρέλκειν τὸ "δὲ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potius voces istas "Τοσσούσδ', Τοσσῆσδ'," *demonstrativas* esse arbitror; (κατὰ δεῖξιν· *Schol.*) quasi dicas, *Hos tot viros;* vel, *Hanc tantam ho-*

Τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα.
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.

" Tot homines insequi, et cum omnibus pugnare:
" Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,
" Tantæ aciei persequens-obire-possit adversos-ordines, et impigre-agere:
" Sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque,
" Et animis, me jam nego contentionem-remissurum ne minimum quidem:
" Sed omnino per ordines ibo penitus, neque quenquam puto
" Troüm gavisurum esse, qui prope hastam venerit."
Sic dixit incitans: Trojanos vero illustris Hector
Hortabatur increpitans, affirmabatque *se* iturum contra Achillem;
" Trojani magnanimi, ne timete Pelidem.
" Et sane ego verbis vel cum immortalibus pugnare-possem,
" Hasta vero arduum, longe enim potentiores sunt.
" Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet,
" Sed aliud quidem perficiet, aliud vero in medio conatu imperfectum-relinquet.

361 οὔ μέ τι] R. Ibid. μεθύσομεν] R. A. 1.

minum multitudinem: et *Hujus tantæ aciei*. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit Τόσσους — Τόσσης.
Ibid. ἀνθρώπους] Codex *Harleian.* ἀνθρώπων.
Ver. 362. μάλα στιχὸς] *Al.* μάλ' ἀν στίχας.
Ibid. οὐδέ τιν' οἴω Τρώων χαιρήσειν,] De venustate istius, χαιρήσειν, vide supra ad ε'. 11. ad ν'. 344. et ad α'. 333.
Ver. 363. ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 368. ἀργαλέον, ἐπειὴ] Qua ratione, ἀργαλέον, hic ultimam producat; item ὑπὸ, ver. 385. et ἐλκόμενος, ver. 404. vide supra ad α'. 51.
Ver. 370. κολούει.] *Schol.* Ἀκέφαλον καὶ ἀτελῆ ποιήσει, τοῦτ' ἔστιν, ἀποτεύξεται πρὸ τοῦ πρᾶξαι. *Clark.* Hinc ductum illud Callimachi H. in J. 69. 90. de regibus: Οἱ δὲ τὰ μὲν πλεῦνι, τὰ δ' οὐχ ἑνί· (scil. τελοῦσι) τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν Αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας· ἐνέκλασας δὲ μενοινήν· ut ad illum locum

Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο ὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἱμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,

"Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum-vi similis est,
"Si igni manuum-vi similis-est, animoque rutilo ferro."
Sic dixit incitans: adversi vero hastas tollebant
Troës: horum autem in-unum congressa est vis, ortusque est clamor.
Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phœbus Apollo;
"Hector, ne jam omnino cum Achille congrediaris-ante-aciem,
"Sed in agmineque et ex turba excipe,
"Ne qua te vel missili-feriat, vel cominus ense percutiat."
Sic dixit; Hector vero rursus immersit-se in agmen densum virorum,
Perculsus, ut audivit dei vocem locuti.
At Achilles in Trojanos insiliit, præcordia indutus robur,
Horrende vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona
Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,

376 Ἀχιλῆϊ] A. 2. 3. J. 379 ἐδύσετο] MS. 381 Ἀχιλλεὺς] Id. 383 Ὀτρυντίδην] MS. ut 389. male.

notavimus vindicantes lectionem ἐκόλωσας. *Ern.*

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι,] Virgil.

Audeo, et Æneadûm promitto occurrere turmæ;
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.
Æn. XI. 503.

Ibid. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,] Vide infra ad χ'. 127. et ad ψ'. 642.

Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tum deinceps. Clark.* Malim: *Enimvero tum; Ibi tum vero. Ern.*

Ver. 377. δέδεξο,] *Al.* δέδεξαι.

Ver. 378. ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν] Vide supra ad δ'. 540. et ad ρ'. 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων] Vide supra ad δ'. 456.

Ver. 385. Τμώλῳ] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*

Ibid. νιφόεντι,] Qua analogia vox νιφόεντι, quæ primam *corripit*, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit;* vide supra ad κ'. 338. et ad μ'. 280.

Ibid. Ὕδης] Πόλις Λυδίας ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. *Schol.*

Ὃν νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔσ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,

Quem nympha peperit Naïs Otrynteo urbium-eversori,
Tmolo sub nivoso, Hydæ in opulenta civitate:
Hunc quidem recta animose irruentem percussit hasta nobilis Achilles,
Medio capite; illud vero in duas-partes totum diffissum est:
Fragorem autem edidit cadens: super *eum* vero gloriabatur Achilles;
"Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum:
"Hic tibi mors; genus autem tibi est ad lacum
"Gygæum, ubi tibi ager paternus est,
"Hyllum ad piscosum, et Hermum vorticosum."
Sic dixit super *eum* glorians; Illum autem caligo oculos obtexit;
Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerarunt
Prima in acie: Ille vero post hunc Demoleontem,
Strenuum propulsatorem pugnæ, Antenoris filium,

386 τὸν δ'] MS. F. R. A. 1. sed ῥ' melius post parenthesin, ut alibi ἄρ. 393 ὄσσ' ἐκάλυψε] MS. F. R. A. 1. 394 ἐπισσώτροισι δατέοντο] R. ferri potest. in δατέοντο mediæ syllabæ contrahendæ.

Ver. 386. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam, igitur.* Cæterum Codex *Harleianus* hic legit, Τὸν δ'. *Clark.* Sic et MS. Lips. Vid. Var. Lect.

Ibid. μεμαῶτα] Vide supra ad ύ. 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα] Virgil.

Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit; ————
———— atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 750. 754.

Ver. 388. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad ύ. 181.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ]

Hic tibi mortis erant metæ: domus alta sub Ida. *Æn.* XII. 546.

Ibid. ἐπὶ λίμνῃ] *Al.* ἐνὶ λίμνῃ. *Clark.* Nec id spernendum. Dicitur eodem sensu, sed exquisitius. Vide ad ύ. ver. 21. *Ern.*

Ibid. λίμνῃ Γυγαίῃ,] Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη· ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγου καλουμένου. *Schol.*

Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐσσοντα,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὖτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,

Percussit ad tempus per galeam æneis-munitam-malis.
Nec sane ærea galea prohibuit, sed per ipsam
Cuspis pergendi-cupida rupit os; cerebrum vero
Intus totum fœdatum est: domuit vero illum ardentem.
Hippodamantem autem deinde a curru desilientem,
Ante se fugientem, in dorso percussit hasta:
Et is animum exhalabat et mugiebat, ut cum taurus
Mugit vi tractus Heliconium circum regem,
Adolescentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus ferox.
At ille ivit cum hasta in deo-parem Polydorum
Priamidem: Eum vero neutiquam pater sinebat pugnare,
Quod sibi inter omnes minimus erat natu,

401 δ' ἔπειτα] abest MS. post idem ἀΐξαντα. 405 γάνυνται δὲ τοῖς] MS. male. 406 ἐρύγοντα] MSS. edd. 409 παισὶ] F. R. A. 1.

Ver. 392. Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι] Sic apud *Virgilium:*

——— *piscosove* amne Padusæ.
Æn. XI. 457.

Ver. 393. τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.] Vide supra ad δ'. 461. et 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἱεμένη] Vide supra ad δ'. 317.

Ibid. ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ] Vide supra ad λ'. 97.

Ver. 400. μεμαῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 402. Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὖτασε] Virgil.

Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea præter
Trajicit. ——— *Æn.* X. 399.

Ibid. οὖτασε] Vide supra ad ν'. 192. et ad δ'. 525.

Ver. 403. ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος Ἤρυγεν ἑλκόμενος] Virgil.

Clamores simul horrendos ad sidera tollit:
Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, et incertam excussit cervice securim.
Æn. II. 222.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. Lib. V. cap. 13.

Ver. 404. Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Τὸν

Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἷως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωςῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, προτί οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, ὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἑκὰς ςρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,

Et sibi carissimus erat, pedibusque omnes vincebat.
Tum vero juvenili-stultitia, pedum virtutem ostentans,
Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.
Hunc percussit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
Aurei constringebant, et duplex occurrebat thorax;
In adversam vero partem perrupit ad umbilicum hastæ cuspis:
In-genua autem procidit ejulatu edito; nubesque ipsum obtexit
Nigra, ad se vero collegit intestina manibus inclinatus.
Hector vero, ut vidit fratrem Polydorum,
Viscera manibus tenentem, advolutum terræ;
Continuo ejus oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit
Diu procul versari, sed obvius venit Achilli,

413 μέσον] MS. 421 κέχυτο χλοὸς, ὐδ' ἄρ ἔτλη] MS. 422 Ἀχιλῆος] Id. A. 2. 3. J. vid. not.

Ποσειδῶνα· ἤτοι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται· ἤ, ἐν Ἑλίκῃ· — Ἑλίκη δὲ νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide et *Strabonem*, *Geograph.* lib. VIII. pag. 589. *Al.* 384.

Ver. 405. γάνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 406. ἄρα] *Ut dictum est.* ver. 403.

Ibid. ἐρυγόντα] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἐρύγοντα. *Clark.* Recte. Hesych. ἐρυγεῖν, φωνεῖν. quamquam Etym. M. in ἐρύγμηλος habet etiam thema ἐρύγω. *Ern.*

Ver. 408—418. Πριαμίδην· — Κυανέη,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 409. μετὰ πᾶσι] Cod. *Harleian.* μετὰ παισί.

Ver. 410. πόδεσσι δὲ] Cod. *Harleian.* πόδεσσί τε.

Ibid. ἐνίκα.] *Vincere solebat.* Vide supra ad ver. 28. et ad ν'. 84.

Ver. 414. ὀχῆες] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ] Qua ratione, Ἀντικρὺ hic ultimam producat; item ἐυχόμενος, ver. 424. et ἔτι, ver. 426. et νηπύτιον, ver. 431. vide supra ad α'. 51.

Ver. 421. Κάρρα] Id est, ut recte notavit *Barnesius*, Κατά ῥα. Eodem modo ac καγγόνυ pro κατὰ γόνυ infra ver. 458. κάδδε pro κατὰ δέ, etc.

Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὣς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλισ' ἐσεμάσσατο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,

Acutam hastam vibrans, flammæ similis : At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, et jactabundus verbum dixit ;
" Prope vir, qui meum quidem maxime intimum-pupugit animum,
" Qui mihi sodalem interfecit carissimum ; neque sane diutius
" Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas."
Dixit, et torve intuitus allocutus est Hectorem nobilem ;
" Propius accede, ut ocyus ad mortis metas pervenias."
Illum vero interritus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector ;
" Pelide, ne jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
" Speres *te* perterrefacturum ; facile enim possum et ipse
" Et convicia, et opprobria proloqui :
" Scio autem, quod tu quidem strenuus, ego vero te multo inferior.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,

425 ἐπιμάσσατο] A. 2. 3. J. 427 Ἀλλήλω] Eæd. non male. 429 κε] F. A. J. 430 κορυθαιόλος] Eæd. et R. 431 νηπίτιον] MS. perperam.

Ibid. κίχυτ' ἀχλὺς,] Cod. *Harleian.* κίχυτο χόλος. *Clark.* Similis lectio est in Cod. Lips. κίχυτο χλοὸς, quæ versui bene consulit: Nam ultimæ in ἄχλυς producendæ satis commoda ratio hic non est. Sed sunt et alia talia loca. ἄχλυς et χλοὸς melius convenit verbis κάρρα ὀφθαλμῶν κίχυτ', quam χόλος. Nec scripturæ vitium esse χλοὸς pro χόλος arguit glossa: ὠχρότης. *Ern.*

Ver. 422. Ἀχιλλῆϊ,] Cod. *Harleian.* Ἀχιλῆος. *Clark.* Consentit Cod. Lips. et edd. vett. vid. Var. Lect. idque ut exquisitius prætulerim. Sic et alibi Homerus. *Ern.*

Ver. 423. εἴκελος·] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius. Al.* ἴκελος. Minus recte. Vide supra ad σ'. 154. et ad ν'. 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο,] Vide supra ad τ'. 16.

Ibid. ἀνέπαλτο,] Vide supra ad Θ'. 85.

Ver. 425. ἐσεμάσσατο] *Barnesius* edidit ἐσεμάσσετο· rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Vide supra ad ρ'. 564. *Al.* ἐπεμάσσατο.

Ver. 427. Πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαστήματα. *Schol.* Vide supra ad δ'. 371. et ad Θ'. 378.

Αἴκε σε, χειρότερός περ ἐὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δȣρὶ βαλών· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
῏Η ῥὰ, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀ-
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο, [θήνη
῏Ηκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτȣ̃ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρȣσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥςτε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρȣσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·

" An tibi, inferior licet sim, animum exemero,
" Hasta percusso: nam et meum telum acutum cuspide."
Dixit utique, et vibratam emisit hastam, et eam quidem Minerva
Flatu ab Achille retro avertit glorioso,
Leniter admodum afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
Ipsiusque ante pedes cecidit: verum Achilles
Animo-paratissimo irruit, occidere cupiens,
Horrendum vociferans: Illum vero eripuit Apollo
Facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multa.
Ter quidem deinde irruit pedibus-valens nobilis Achilles
Hasta ærea, terque caliginem percussit profundam:
Sed quando jam quarto irruebat, deo par,
Minaciter tum vero increpitans verbis-alatis allocutus est;

435 κεῖνται] MS. 437 πάροιθε] Id. male. 438 ἐμπεπαλὼν] T. vitiose. 439 Ἀχιλλεῖος] MS. pessime. 447 Versus totus abest a MS. et ed. R. vid. not.

Ver. 430. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 431. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσι] Vide supra ad ver. 220.

Ver. 434. ὅτι] Edidit *Barnesius*, ὅ τι. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,] Vide supra ad ρ'. 514. *Al.* θεῶν ἐπὶ γούνασι κείσθω.

Ver. 437. ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ] Virgil.

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextra
Spargimus, et nostro sequitur de vulnere sanguis
Æn. XII. 50.

Ver. 438. τό γ' Ἀθήνη Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε] Virgil.

Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
Detorsit veniens, portæque infigitur hasta.
Æn. IX. 745.

Ver. 439. Ἀχιλλῆος] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* Ἀχιλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide supra ad δ'. 456.

Ver. 444. θεὸς, ἐκάλυψε] Qua ratione, θεὸς, hic ultimam producat; item ξίφεϊ, ver. 549. et δινεύμενον, ver. 472. et θάνατον, ver. 481. vide supra ad α'. 51.

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δῦπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕςερον ἀντιβολήσας,
Εἴπε τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐςι·
Νῦν δ' ἄλλες Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὥς εἰπὼν, Δρύοπ' ἦτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δερὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,

"Rursus nunc effugisti mortem, canis; certe tibi prope
"Venerat malum; nunc vero te eripuit Phœbus Apollo,
"Cui scilicet vota facis, cum proficisceris in stridorem jaculorum.
"At certe te conficiam omnino et posthac obvius-factus,
"Si forte aliquis et mihi deorum adjutor est:
"Nunc vero alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere potu-[ero."
Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo;
Cecidit autem *is ei* ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit,
Demuchum vero Philetoridem strenuumque magnumque
Ad genu hasta percussum detinuit: huic quidem deinde,
Feriens ense magno, exemit animam.
Porro ille Laogonum et Dardanum, filios Biantis,

450 νῦν αὖτε] A. 2. 3. J. 453 ἐπιτάῤῥοθος εἴη] MS. male. 456 ἔασε] Edd. vett.

Ver. 447. Ἀλλ' ἔτι — ἴσος,] Hic versus non est in MS. Lips. Abest etiam ab ed. Rom. quod non vidit *Barnesius*, nec *Clarkius*, qui in Var. Lect. ex uno Barnesio pendet. Nec vero vestigium hujus versus in Commentariis *Eustathii*. Ipsa res repudiat hunc versum. Non enim quartum irruit in Hectorem, sed post tres inanes ictus, ad aliorum cædem se convertit. Itaque hunc versum deleverim, qui temere hic insertus ex π'. 705. *Ern.*

Ver. 448. Δυνὰ δ'] Male hic *Barnesius*; "Manifestum est, (inquit,) vel ex "hoc unico loco, τὸ, "Δὲ," ἐγκλιτικὸν εἶναι, "καὶ παρέλκειν." Vide supra ad π'. 706. et ad α'. 57.

Ver. 450. ἐρύσσατο] *Al.* ἐρύσατο. Male; antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π'. 781.

Ver. 451. δῦπον] Vide supra ad Υ'. 455.

Ver. 452. Ἦ — ἐξανύω — ἀντιβολήσας,] Totidem literis versus hic cum duobus proximis repetitus est ex λ'. 365. Ἐξανύω pro ἐξανύσω in hoc versu dictum, etiam Hesychius notavit. *Ern.*

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλες Τρώων] Cod. *Harleian.* Νῦν δ' αὖ τὺς ἄλλες.

Ver. 455. Ὥς εἰπὼν, Δρύοπ' ἦτα κατ' αὐχένα] Virgil.

——— rigida Dryopen ferit eminus hasta
Sub mentum graviter pressa, pariterque loquentis
Vocem animamque rapit, trajecto gutture. ——
Æn. X. 346.

Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δυρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαςορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γόνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, ὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ ὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ὐδ' ἀγανόφρων
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γόνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ὖτα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,
Θυμῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μύλιον ὖτα παραςὰς

Ambos cum-impetu-adortus ex curru depulit in terram,
Alterum hasta percussum-eminus, alterum vero cominus ense.
Troëm etiam Alastoridem: hic quidem obvius venerat, genibus,
Si quo modo sibi parceret, prehensis, et vivum dimitteret,
Neque interficeret, æqualem-ætatem miseratus:
Demens, neque hoc sciebat, quod non persuasurus erat.
Haudquaquam enim *Achilles* animo-mitis vir erat, neque lenis,
Sed valde ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar;
Ejus autem hepar excidit, et ater sanguis ex ipso
Sinum implevit, eumque tenebræ oculos contexere,
Anima cassum: *Achilles* vero Mulium percussit prope astans

458 Κασγόνυ] MS. vid. not. 471 ἐνέπλησε] MS. F. A. R. J. recte. Ibid. ὄσσ' ἐκάλυψε] MS.

Ver. 455. 469. et 472. οὖτα] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 456. ἴασι,] Vide supra ad Υ. 42.

Ver. 458. Καςιγνήτυ] Cod. *Harleian.* Κασιγόνυ.

Ver. 459. ἐξαίνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δυρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν] Virgil.

Turnus —— Amycum, fratremque Diorem,
——— hunc venientem cuspide longa,
Hunc mucrone ferit. ——— *Æn.* XII. 509.

Ver. 463. ἤλυθε,] Vide supra ad ο'. 454. et ad α'. 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ πεφίδοιτο,] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ πεφίδοιτο. *Clark.* Sic habet etiam MS. Lips. Vulgatum verum est, quod et ξ'. 427. habuimus. *Ern.*

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος] Horat.

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis.
Ars Poëtic. 121.

Exhibet nempe Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset.

Ver. 470. ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῦ Κόλπον ἐνέπλησεν,] Virgil.

——— validum namque exigit ensem
Per medium Æneas juvenem ———
Implevitque sinum sanguis. ———
Æn. X. 815. 819.

Δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι·
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·

Hasta ad aurem; moxque per aurem ivit alteram
Cuspis ærea: Ille vero Agenoris filium Echeclum
Medium ad caput ense feriit capulum-magnum habente;
Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc vero oculos
Occupavit purpurea mors et fatum violentum.
Deucalionem autem deinde, ubi connectuntur nervi
Cubiti, hac illum dilectam per manum transfixit
Cuspis ærea; is vero illum expectavit manu gravatus,
Præ *se* videns mortem: Ille autem gladio cervice percussa.
Procul cum ipsa galea caput excussit: medulla vero
Vertebris exiliit: hic autem in terra jacuit extensus.
At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,
Rhigmum, qui e Thracia glebosa venerat:

475 *κωπήεντι*] Id. (superscr. *ο*) ex antiquiori scriptura. 484 *βῆ τ' ἰέναι*] MS. male. 487 *Ἀρηΐθοον*] Id. perperam.

Ver. 471. *τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,*] Vide supra ad δ'. 461. et 503.

Ver. 473. *εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο Αἰχμὴ χαλκείη·*] Virgil.

—— it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens. —————— Æn. IX. 418.

Ver. 475. *Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε*] Vide supra ad ver. 387.

Ver. 476. *Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι·*] Ἔστι καὶ ἡ Ἔμφασις, ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· Οἷον, "Πᾶν "δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 477. *Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος*] Vide supra ad ε'. 334.

Ibid. *πορφύρεος*] Vide supra ad α'. 482.

Ver. 481. *ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας, Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε,*] Virgil.

——— huic uno dejectum cominus ictu
Cum galea longe jacuit caput. ———
Æn. IX. 770.

Ver. 485. *Θρήκης*] Cod. *Harleian.* *Θρᾴκης.* *Clark.* Male.

Ibid. *εἰληλούθει*] Vide supra ad λ'. 230.

Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
Ἂψ ἵππους ςρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι

Hunc percussit medium telo, fixumque est in ventre æs:
Decidit autem e curru: Ille autem Areïthoum famulum,
Retro equos convertentem, in dorsum acuta hasta
Feriit, curruque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi.
Ut vero fertur-furens, per profundas convalles immane-ardens ignis
Montis aridi; profunda autem crematur sylva,
Et quaquaversus agitans ventus flammam contorquet:
Sic ille quaquaversus furibundus ferebatur cum hasta, deo par,
Occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra.
Ut vero cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,
Ut triturent hordeum album æquali in area,
Facile protinus comminuuntur boum sub pedibus vehementer-mugientium:
Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi

493 πάντας] R. A. 1. quod ferri potest. 496 ἐϋκτιμένῃ] MS. F. R. A. 1. vid. not. 497 ὑπόσσ'] MS. notabiliter, syllaba πο more antiquo semel scripta, bis pronuncianda.

Ver. 486. πάγη] Vide supra ad γ'. 185. Ibid. ἐν νηδύϊ] Cod. *Harleian.* ἐν πνεύμονι. Ut supra γ'. 528.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει] Vide supra ad λ'. 155.

Ver. 491. ὕλη,] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 492. et 493. Πάντη] *Al.* Πάντῃ.

Ver. 493. Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ,] Virgil.

Multa virûm volitans dat fortia corpora leto:
Semineces volvit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas.
Æn. XII. 328.

Ver. 496. ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,] *Al.* ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ. *Clark.* Ἐϋκτιμένῃ habent MS. Lips. et edd. veteres plures. (vid. Var. Lect.) *Eustathius* primum utramque lectionem memorat, ἐϋκτιμένῃ ἢ ἐϋτροχάλῳ, sine admonitione critica, post solam priorem. Conf. φ'. 76. ubi *Eustathius* ex h. l. laudat ἐϋκτιμένην. Jensius ad h. l. respexisse putabat Hesychium in ἐϋτρόχαλον. Putem potius ad Apollon. Rh. III. 135. σφαῖραν ἐϋτρόχαλον, quia est accusativus, et explicatur περιφερής. An ἐϋτροχάλῳ huc venit ex Hesiod. Ἐργ. 599. ubi est ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ, quod Schol. interpr. ὁμαλῷ, quod et huic loco convenit. *Ern.*

Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Calcabant simul cadaveraque et clypeos: sanguine autem axis
Subtus totus fœdatus erat, et ambitus qui *erant* circa sellam-currus,
Quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant,
Atque a canthis: cupiebat vero gloriam referre
Pelides, cruore autem et sudore-pulverulento fœdabatur manus invictas.

499 'Αχιλῆος] F. A. J. R. 503 *αἵτ' ἐπισσ.*] MS. *αἵτ'* absorpsit *ἀπ'*. 504 δ' ἐπαλ.] A. 2. 3. J. T.

Ver. 498. Ὡς ὑπ' 'Αχιλλῆος] Virgil.

Talis equos alacer media inter prælia Turnus
Fumantes sudore, quatit, miserabile cæsis
Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena.
Æn. XII. 337.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene splendor* "*amborum est*." Lib. V. cap. 12.

Ver. 500. *πεπάλακτο,*] Vide supra ad Υ. 492. et ad ο'. 153.

Ver. 501. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,] *Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. Schol.*

Ibid. Ἃς ἄρ'] *Quos utique, Quos scilicet.*

Ver. 503. λύθρῳ] *Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. Schol.*

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Φ′.

Ὑπόθεσις τῆς Φ′. ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩ͂Ν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει, Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

ΤΗΣ

῾ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Φ′.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἤ, αἱ παραποτάμιαι· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

ἈΛΛ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchre-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;

1 ἐϋῤῥεῖος] MS. 3 πεδίονδε δίωκε] Id. A. 1. 2. J. 4 οἱ ἄλλοι] MSS. edd.

Ver. 1. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Vide supra ad ξ. 433.

Ibid. πόρον — ποταμοῖο] Τὸ διάβατον αὐτῷ μέρος, καθ' ὃ διαπορεύονται αὐτόν. *Schol.*

Ver. 2. ἀθάνατος] Similiter infra ver. 13. ἀκάματον et ver. 88. θυγατέρα· Vide supra ad α'. 398.

Ver. 4. ἧπερ Ἀχαιοὶ] Ita ex uno MS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἧπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex ver. *554*. infra fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ῥ'] *Ea utique* —. *Ea inquam.*

Ibid. ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν·] *Domina Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebula circumfusos ab *Achille* eripere ac servare dicatur: "Ἐρυκέμεν," inquit, "ne signifie pas ici, "*pour les empêcher de fuir*, mais au con"traire, *pour les sauver*, *pour les dérober* "*à Achille*. Junon pour empêcher A"chille de poursuivre cette moitié de l' "armée ennemie, qui fuyoit vers la ville, "la couvre d' un épais nuage." Ego vero vulgari explicandi rationi magis assentior; nempe, *Junonem Trojanos*, caligine offusa, in fuga impedire. Nam vox, ἐρύκω, semper apud *Homerum*, *detinere*, *inhibere*, *impedire*, significat:

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης. —— *Il.* σ'. 126.
— ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει. *Odyss.* η'. 315.

* *Al.* μόθος.

Ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἧπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ

Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequebatur
Ad urbem, qua Græci turbati fugerant,
Die superiori, quando furebat illustris Hector:
Illac hic profundebantur trepida-fuga; caliginem autem Juno
Expandit ante densam, ut-inhiberet: dimidii vero
In fluvium volvebantur profunde-fluentem, vorticibus-argenteum;
Inciderunt autem magno strepitu: sonitum vero dedere alta fluenta,
Ripæque circumcirca graviter gemuere: Illi vero fremitum-edentes
Innatabant huc et illuc, agitati per vortices.
Ut vero cum exactæ impetu ignis locustæ evolant
Ut fugiant ad-fluvium, ardet autem indefessus ignis

5 ὅτ' ἐμαίνετο] F. R. A. 1. 10 Ὄχθαι ἀμφὶ] MS. 12 ὑπὸ — ἠερέθοντο] MS. 13 ἀκάμαντον] F.

— οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε. *Il.* π'. 369.

Atque huic explicandi rationi favere videtur *Eustathius:* Τὸ δὲ, "ἠέρα Ἥρη Πίτνα "πρόσθε βαθεῖαν," ταὐτόν ἐστι τῷ ἀορασίαν πολλὴν καθιστάναι πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσὶν, ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ βλέποντες ἐν τῷ φεύγειν πίπτοιεν εἰς τὸν ποταμόν.

Ver. 7. ἡμίσεες δὲ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο] Καὶ ὅρα, ὅτι κἀνταῦθα ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες ἐτράχυνε λέξεσι τὴν τοῦ λόγου προφορὰν, ἀναλόγως τῷ ἤχῳ τῆς εἰς τὸν ποταμὸν πτώσεως τῶν φευγόντων. *Eustath.*

Ver. 8. ποταμὸν εἰλεῦντο] Qua ratione, ποταμὸν, hic ultimam producat; item περὶ, ver. 10. et λιμένος, ver. 23. et κατὰ, ver. 25. vide supra ad α'. 51. *Barnesius* inter varias lectiones retulit ποταμόν γ' εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9. μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ'] De hujus ὀνοματοποιΐας pulchritudine, vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 455.

Ver. 11. ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.]

——— Σκαμάνδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
Supra μ'. 21.

Ubi, quum ψάμαθος proprie, non κονίη, sit *arena;* pro Κάππεσον ἐν κονίῃσι, ex hoc loco, itemque ex ver. 132. 213. et 329. hujus libri, scribendum conjicit Vir summæ eruditionis *Richardus Bentleius,* Κάππεσον ἐν δίνῃσι. Quocum et melius congruit *Virgilius:*

——— ubi tot Simois correpta *sub undis*
Scuta virûm. ——— *Æn.* I. 104.

Porro in eodem versu, cum ἡμίθεος non sit vox Homerica; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex

Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,

Excitatus derepente; illæ vero metu-perculsæ-cadunt in aquam:
Sic Achille fugante Xanthi vorticibus-profundi
Implebatur fluentum resonans mixtim equisque et viris.
At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis
Acclinatam myricis; ipse autem insiliit, deo par,
Gladium solum habens, exitialiaque animo meditabatur opera:
Et feriebat quaquaversum: eorum vero gemitus excitabatur fœdus
Ense dum-cædebantur; rubescebatque sanguine aqua.
Ut vero metu Delphinis ingentis pisces alii
Fugientes, implent recessus-intimos portus stationibus-tuti,
Formidantes; omnino enim devorat, quemcunque ceperit:
Sic Trojani fluvii per impetuosi fluenta [dendo,
Abdebant-se-perculsi sub crepidinibus: Ille vero ut lassatus erat manus cæ-
Vivos e fluvio duodecim legit juvenes,

17 ὄχθῃ] MS. R. 18 ἔκθορε] Edd. vett. præter R. 24 λάβῃσι] MS. male. 30 ἐϋτμήτοισι] A. 2. 3. J. male. 32 ἐναίρουσι] F. R. A. 1. recte.

Ϋ. 447. scribendum conjicit Vir idem eruditissimus:

——— ἰφθίμων μένε' ἀνδρῶν.

Atque ita *Virgilius* loco jam citato:

—— virûm ——*fortia* corpora volvit.

Clark. Hæc ingeniosa sunt. Sed *Ut* ibi est *ad*, *prope quæ flumina multi ceciderant*, nempe in illo campo; de quo κόνιν centies apud Homerum. *Ern.*

Ver. 13. τὸ δὲ φλέγεν ἀκάματον πῦρ] Virgil.

Sed non idcirco flammæ atque incendia vires
Indomitas posuere.———— *Æn.* V. 680.

Ver. 17. ἐπ' ὄχθαις,] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν·] Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.* Minus recte. *Clark.* De μυρίκῃ vid. ad κ'. 466.

Ibid. Κεκλιμένον] Vide supra ad ε'. 309. et 314.

Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τὲς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρές·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τὲς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ ςρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν, κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρεσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
Ἐκ ποταμε φεύγοντι, Λυκάονι· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς ἐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε, νέες ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊςον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν.

Pœnas-daturos de Patroclo Menœtiade mortuo:
Hos eduxit e fluvio metu-stupentes, tanquam hinnulos;
Ligavitque a tergo manus scite-sectis loris,
Quæ ipsi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:
Tradidit autem sociis, deducendos cavas ad naves.
At ipse iterum irruit, interficere cupiens.
Illic filio Priami obvius factus-est Dardanidæ,
E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet
Abduxerat, captum ex patris agro invitum,
Nocturnus progressus: is vero caprifici acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currus ambitus essent:
Ei autem improvisum malum supervenit nobilis Achilles:
Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene-habitatam vendidit,
Navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit.

33 δαϊζέμεναι μενεαίνων] MS. F. R. A. quod cur spretum sit, non video. 37 προμολῶν] MS. 40 ἐπέρασε] F. R.

Ibid. ἴνθορε,] *Al.* ἔσθορε.
Ver. 20. ὄρνυτ'] Vide supra ad γ'. 260.
Ver. 23. εὔορμον,] *Al.* εὔορμος.
Ver. 24. μάλα] *Al.* μέγα.
Ver. 25. δεινοῖο] Nonnulli, notante *Eustathio*, legerunt δινοῖο. Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντος.
Ver. 27. Ζωὲς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα] Virgil.
——— Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas.
Æn. X. 517.

Ver. 29. Τὲς ἐξῆγε] *Al.* Τέσδ' ἐξῆγε. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. *Clark.* Θύραζε κἀνταῦθα ἁπλῶς εἶπεν ἀντὶ τῦ ἔξω. *Eustath.*
Ver. 31. φορέεσκον] *Ferre solebant*. Vide supra ad β'. 231. et ad ί. 84. *Clark.* Στρατιωτικῦ ἔθος τὸ τοιῦτον φόρημα τῶν ἱμάντων. *Eustath.* *Ern.*

Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·

Illinc vero hospes ipsum redemit, multaque dedit,
Imbrius Eëtion, misitque ad nobilem Arisben:
Inde *is* clam-arrepta-fuga, paternam venit in domum.
Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,
Reversus ex Lemno: duodecima vero ipsum rursus
Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum erat
Missurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
Nudum sine galeaque et clypeo, neque habebat hastam,
Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim sudor
Fugientem e fluvio, delassatioque genua subtus domabat:
Indignatus utique dixit ad suum magnum animum;
" Papæ, ingens sane miraculum hoc oculis video:

42 πολλὰ δὲ δῶκεν] A. 2. 3. J. 43 πέμψε δ'] F. A. 1. 45 θυμὸς] A. 2. 3. J. 46 Ἀχιλῆος] F. A. 1.

Ver. 33. κατακτάμεναι] *Al.* δαΐζέμεναι.
Ver. 35. τόν ῥά] *Quem scilicet.* —
Ver. 37. ἐρινεὸν] Vide supra ad ζ'. 433.
Ver. 38. Τάμνε,] Vide supra ad θ'. 87. et ad ν'. 84.
Ver. 39. ἄρ'] *Ut dictum est* — ver. 36. 37.
Ibid. ἤλυθε] Vide supra ad ο'. 454. et ad α'. 37.
Ver. 40. ἐπέρασσε,] Recte cum duplici σ. Nam πέρασε penultimam corripit, quippe ex περάσκω, non ex περάω deducta. Vide supra ad α'. 67. *Al.* ἐπέρησε. *Clark.* Eustathius tamen constanter h. l. simplex σ habet, et dicit esse a περᾷν, idque verbum hoc sensu esse aptum ad poëticam dictionem ait: unde παρὰ τοῖς ὕστερον dictum πρᾶσιν ἁπλῶς (nam in verbo addit Homerus locum, quo vendita res, ut ἐς Λῆμνον) κατὰ συγκοπήν. Add. Etym. M. in πρῆθω. A πιπράσκω non est ἐπέρασσα vel πεπερημένος. *Ern.*
Ver. 41. υἱὸς Ἰήσονος] Ὁ Εὔνεος. *Schol.* Recte, ut liquet ex *Iliad.* η'. 468. ψ'. 747.
Ver. 42. ἐλύσατο,] Vide supra ad α'. 20.
Ver. 43. Ἀρίσβην·] Πόλιν Θρᾴκης ὑπὸ Ἑλλήσποντον. *Schol.* *Eustathius* autem, Ἀρίσβη δὲ (inquit,) πόλις Τρῳάδος, Μιτυληναίων ἀποικίαν σχοῦσα. Vide et *Strabonem*, *Geograph.* lib. XIII. pag. 883. *Al.* 590.

Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕςπερ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναςήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
Ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἤ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,

"Jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci,
"Rursus resurgent ex infernis tenebris caliginosis;
"Ut jam et hic reversus est, postquam effugit sævum diem,
"Lemnum in sacram *licet* venundatus: neque ipsum tenuit
"Pontus sali cani, qui multos invitos coërcet.
"Sed agedum et hastæ cuspidem nostræ
"Gustabit, ut videam in mente et edocear,
"An similiter et illinc reversurus sit, an ipsum coërcitura
"Terra alma, quæ et fortem licet coërcet."
Hæc animo-versabat manens: Is vero prope eum venit animo-consternatus,
Genua tangere cupiens; valde enim exoptabat animo
Effugere mortemque exitialem et fatum nigrum.
At quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,

52 ἐκ πετρῶν] MS. 63 φυσιζωος] MS. male. Ibid. κατὰ] abest MS. 65 πέρι] F. A. J.

Ver. 49. οὖν] Non hic supervacaneum est istud οὖν· sed vim habet in connectenda sententia cum eo, quod præcessit, ver. 34. Ἔνθ' υἷι Πριάμοιο etc.

Ibid. ποδάρκης] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 51. ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε·] Id est, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid. τεῖρε γὰρ ἱδρὼς] Cod. *Harleian.* τεῖρε δὲ ἱδρώς.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'] Edidit *Barnesius* Ὀχθήσας δ'. "*Sensu* (ut ait) et *Syntaxi* co-" gentibus." Sed minus recte. Vide supra ad α'. 57. et ad ι'. 439.

Ver. 60. ἄγε δὴ] Vide supra ad ι'. 249. et ad β'. 158.

Ver. 64. τεθηπὼς,] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 65. ἅψασθαι] *Al.* ἅψεσθαι.

Ver. 67. Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο] Virgil.

Inde Mago procul infensam cum tenderet hastam;
Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:
Et genua amplectens, effatur talia supplex;
Per patrios manes, et spes surgentis Iüli,
Te precor, hanc animam serves natoque patrique. Æn. X. 521.

Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,

Percutere paratus: is autem currens subiit et prehendit genua
Pronus: hasta vero super dorsum in terra
Stetit, cupiens corpore satiari humano.
Cæterum hic altera *manu* quidem prehensis supplicabat genibus,
Altera vero tenebat hastam acutam, neque dimittebat:
Et eum supplicans verbis alatis allocutus est;
" Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me respice, meique miserere:
" Loco tibi sum supplicis, Jovis-alumne, reverendi.
" Apud te enim primum gustavi Cereris fruges,
" Die illo, quando me cepisti bene-culto in agro,
" Et me vendidisti, procul abductum a patreque, amicisque,

68 βάλε] A. J. 70 ἄμμεναι] F. A. 1. 71 ἐλίσσετο] R. 74 Ἀχιλλεῦ] Ead. 76 πρῶτον] R. 79 ἑκατόνβοιον] MS. perperam.

Ibid. ἀνίσχετο] *Eustathius* legit ἀνίσχεθε.

Ver. 68. Οὐτάμεναι] Non ex οὐτῶ, inde enim fit οὐτᾶμεναι, vel οὐτάμεναι, quod antepenultimam necessario producat: Sed, qua analogia ex τίθημι fit τιθέναι; ex δίδωμι, διδόναι; eadem ex οὔτημι fit οὐτᾶναι, indeque οὐτάμεναι, quod antepenultimam necessario corripit.

Ver. 69. ἄρ'] *Ut necesse erat.*

Ver. 70. ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι] Vide supra ad γ'. 126. et ad ε'. 317. *Clark.* *Eustath.* ἄμμεναι, ἢ δι' ἑνὸς μ' ἄμεναι, ἤτοι κορέσασθαι. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 71. ἐλλίσσετο] Ita restituit *Barnesius.* *Al.* ἐλίσσετο. Quod et ipsum ferri posset; eadem scilicet analogia, ac ἐλόμην. Vide supra ad α'. 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε; sed maxime propter eandem ipsam vocem, ἐλλισσόμην, *Odyss.* λ'. 35. et ν'. 273. ubi Exemplaria conveniunt. *Clark.* Vid. ad ν'. *init.*

Ver. 72. οὐδὲ μεθίει·] Vide supra ad ο'. 24. et 66. et ad ψ'. 762.

Ver. 73. λισσόμενος ἔπεα] Vide supra ad α'. 51. *Al.* φωνήσας ἔπεα.

Ver. 75. ἱκέταο, — αἰδοίοιο.] Admonet Achillem religionis, de qua *Hesiod.* Ἐργ. 327. Dicit autem ἀντὶ ἱκ. *veluti supplex*, quia proprie supplex non erat, ut bene monet *Eustath.* *Ern.*

Ver. 76. πρώτῳ] *Al.* πρῶτον.

Ver. 78. ἐπέρασσας,] Cod. *Harleian.* ἐπέρασας. Minus recte. Vide supra ad ver. 40.

Ver. 79. ἑκατόμβοιον] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ibid. ἦλφον·] *Eustath.* δηλοῖ δὲ τὸ εὗρον, cujus est synonymum. Εὑρεῖν autem sig-

Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐςὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα,
Πολλὰ παθών, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πυ ἀπέχθεσθαι Διῒ πατρὶ,
Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
Τῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆςδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

"Lemnum in sacram; centum autem boum pretium tibi peperi:
"Nunc vero redemptus-fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi est
"Hæc duodecima, postquam in Ilium perveni,
"Multa perpessus; nunc demum me tuis in manibus posuit
"Fatum exitiale: odio nimirum sum Jovi patri,
"Qui me tibi rursus tradidit: Brevis autem ævi me mater
"Peperit Laothoë, filia Altæ senis,
"Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat,
"Pedasum excelsam obtinens prope Satnioëntem:
"Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam et alias:
"Ex-hac duo nati sumus, tu vero ambos obtruncaveris.

82 ἔθηκεν] F. male. 83 ἀπέχθεσθαι] MS. 86 Ἀλθέω] A. 2. 3. J. Ibid. ἄνασσε] MS. 87 πήδασον] F. R. A. J.

nificatione lucri frequens Græcis, de quo vid. Salmas. ad Vopisc. *Ern.*

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* Νῦν δὲ λύμην. Ἰςέον, ὅτι τὸ, "Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορὼν," ὐκ ἔςιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριςικὸν, ὑπερσυντελικὸς, ἀντὶ τῦ ἐλελύμην. *Etymolog. Magn.* a *Barnesio* citatum. Vide infra ad ver. 114. et ad α'. 1. *Clark.* Dissentit *Eustathius*: Τὸ δὲ λύμην δηλοῖ μὲν τὸ λυθείην, λύτρα δὺς δηλαδή· καὶ ἐςὶν εὐκτικὸν κατὰ τὺς παλαιὺς, ὀφεῖλον τῇ ει παραλήγεσθαι, συςέλλει δὲ τὸ ῡ μονόφθογγον γεγονὸς διὰ μέτρον, οἷα μηδὲ δυνάμενον διὰ διφθόγγυ γράφεσθαι· ὐδέποτε γὰρ ἡ διὰ τῦ υ καὶ ι δίφθογγος ὀπίσω συμφώνυ πίπτει κατὰ τὴν παλαιὰν παρατήρησιν. De hac observatione videant, quibus lubet. Plusquamperfectum quomodo ex regula Clarkiana ad Il. α'. hic locum habeat, non video. Secus est mox v. 114. *Ern.*

Ver. 81. εἰλήλυθα,] Hoc est, quod aiunt Galli, *Je suis venu*. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 85. 86. Ἄλταο—Ἄλτεω,] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·] Καὶ νῦν δὲ προςληπτέον ὅτι Πήδασόν τινα λέγει [Ὅμηρος] πόλιν αὐτῶν. [Λελέγων] ὑπὸ Ἄλτῃ τεταγμένων· "Ἄλτεω, ὃς "Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον "αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφυσι δέ τινες ὐκ εὖ, "ὑπὸ Σατνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· ὐδὲν δ' ἐςὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγορευόμενον· ἀλλὰ ποταμὸς, ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. *Strabo, Geograph.* lib. XIII.

Ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι· ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε, κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,

“Illum quidem primos inter pedites domuisti,
“Deo-parem Polydorum, postquam percussisti acuta hasta:
“Nunc vero hic mihi malum erit; non enim puto
“Tuas manus *me* effugiturum, postquam prope adduxit Deus.
“Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente reconde tua;
“Ne me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
“Qui tibi sodalem interemit mitemque, fortemque.”
Sic utique eum Priami allocutus est illustris filius,
Supplicans verbis: immitem autem vocem audivit;
“Stulte, ne mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:
“Antequam enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,

90 δάμασας] F. A. J. T. 92 ἔσσεαι] MS. male. 94 βάλλευ] F. A. 1. σῇσιν] F. R. A. 1. male. 100 αἴσιμον] MS. F. R. A. 1. 101 τί μοι] F. A. 2. 3. J. T. Ibid. ἦλθε] Edd. vett. præter T. recte.

Ver. 91. Ἀντίθεον] Insignem; non utique ad *omnem* virtutem, sed propter *agilitatem singularem*. Vide supra ad υ'. 410.

Ibid. ὀξέϊ δουρί·] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χάλκῳ.

Ver. 93. ἐπέλασσέ] Vide supra ad ν'. 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·] Vide supra ad π'. 851.

Ver. 95. ὁμογάστριος] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. *Schol.*

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν·] *Al.* μειλιχίοις ἐπέεσσιν· Ut supra λ'. 137. Cui lectioni et aptius respondet sequens ἀμείλικτον. Porro, qua ratione, Λισσόμενος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, ver. 113. et ἄμφηκες, ver. 118. et ἐπευχόμενος, ver. 121. vide supra ad α'. 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο,] *Al.* μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο. Virgil.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto.
Æn. X. 531.

Ver. 100. μόρσιμον ἦμαρ,] *Al.* Αἴσιμον ἦμαρ.

Ver. 102. ἐπέρασσα·] Vide supra ad ver. 40.

Ver. 103. ὅς κεν θάνατον φύγῃ,] *Al.* ὅστις θάνατον φύγοι.

Ver. 104. Ἰλίου προπάροιθεν] Vide supra ad ο'. 24. et 66.

Ver. 105. Συμπάντων] *Al.* Καὶ πάντων. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 106. οὕτως;] *Al.* ὄντως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος,] Lucret.

Ipse Epicurus obit decurso lumine vitæ,

Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλὺς ζωὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' ὐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
'Ιλίυ προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
'Αλλά, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
'Αλλ' ἐπί τοι κἀμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ·

"Interea aliquantum mihi parcere in animo gratum erat
"Trojanis, et multos vivos cepi, et vendidi:
"Nunc vero non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
"Ilium ante meas in manus conjecerit,
"Universorum Trojanorum, præcipue autem Priami filiorum.
"Sed, amice, morere et tu: cur lamentaris frustra?
"Occubuit et Patroclus, qui tamen te multo præstantior.
"Nonne vides, qualis et ego, pulcherque, magnusque;
"Quin et patre natus sum eximio, deaque me peperit mater:
"Et mihi tamen utique mors et fatum violentum
"Aderit, seu aurora *fuerit*, seu crepusculum, seu meridies;

103 ἔσθ'] abest MS. Ibid. ὅστις] MS. F. A. J. 105 καὶ πάντων] F. R. A. 1. 109 με γείνατο] MS. 111 δείλη] A. 2. 3. J.

Qui genus humanum ingenio superavit, et omnes
Præstinxit, stellas exortus uti ætherius Sol:
Tu vero dubitabis, et indignabere obire?
Lib. III. 1055.

Et ver. 1038. ejusdem libri:

Lumina sis (*Al.* sic) oculis etiam bonus Ancu' reliquit,
Qui melior multo, quam tu, fuit ———.

Similiter fere et *Cicero:* "*Ii viri hoc bello occiderunt, ut impudentia videatur eandem fortunam, si res cogat, recusare.*" *Ad Familiares* Lib. VI. Epist. 4. Λέγεται δέ ποτε — τὸν — Καλλισθένην συνέντα τὴν ἀλλοτριότητα τῦ βασιλέως, ['Αλεξάνδρυ,] δὶς ἢ τρὶς ἀπιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, "Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vitæ Alexandri et Julii Cæsaris comparatæ.* Vide supra ad σ'. 117.

Ver. 108. Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ,] Vide *Suetonium, Domitian.* cap. 18. ubi versum hunc ab Imperatore usurpatum refert.

Ibid. οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε,] *Al.* οἷος μὲν ἐγὼν, ἠΰς τε, μέγας τε.

Ibid. καλός] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 110. τοι κἀμοὶ] *Al.* τοι καὶ ἐμοί. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 111. ἢ ἠὼς, ἢ δείλης,] *Al.* δείλη. "Quæ Lectio, (inquit *Henricus Stephanus*) mihi simplicior videtur, et aptius jungi cum ἠώς." *Al.* δείλῃ. *Clark. Eustath.* Τὸ δείλης, εἴτι προσεκτέον τοῖς ὅτω γράφυσιν, ἔλλειψιν ἂν ἔχει τινὰ, ἵνα λέγῃ ὁ δείλης καιρὸς, ἢ ὥρα, ἤ τι τοιῦτον. Καὶ ἄλλως δὲ εἴη ἂν ἐπιῤῥηματικὸν ἐξ ἐλλείψεως κατὰ τὸ ἐπίσης etc. *Ern.*

Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊςῷ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς

"Quando quis et mihi ære animum auferet,
"Sive is hasta percusserit, sive a nervo sagitta."
Sic dixit: illius vero ibi soluta sunt genua et carum cor:
Hastam quidem dimisit, conseditque manibus passis
Ambabus: Achilles vero stricto ense acuto
Percussit ad claviculam prope cervicem: totus autem ei intro
Subiit ensis anceps; ille vero pronus in terra
Jacebat extensus; sanguis autem ater effluebat, rigabatque terram.
Illum vero Achilles in-fluvium, prehensum pede, misit ferendum,
Et super eum glorians verba alata profatus est;
"Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris

112 ἄρης] Edd. vett. præter R. ἄρῃ] MS. vid not. 113 νευρῆφιν] MS. 116 Ἀχιλλεὺς] MS. R. A. 2. 3. J. Ibid. ἐρυσάμενος] MS.

Ver. 112. ἄρει] Cod. *Harleian.* ἄρῃ. *Al.* ἄρης· quo modo legit et *Scholiastes:* exponitque, Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέληται. *Clark. Eustath.* quoque duplicem lectionem agnoscit, et ἄρῃ esse contractum ex ἄρει. Utraque lectio bona. Vid. Etym. M. in ἀρηΐφατος et Ἄρης. Ἄρης, σίδηρος etiam Suidas. *Ern.*

Ver. 113. ὅγε] De hujus Syntaxeos venustate, vide supra ad γ'. 409.

Ibid. νευρῆφιν] Vide supra ad ι'. 588.

Ver. 114. λύτο] Non ex ἐλύετο, inde enim fit λῦτο prima producta; sed ex ἐλέλυτο. Eodem modo ac λίκτο ex ἐλέλικτο. Vide infra ad ω'. 1.

Ver. 115. πετάσσας] Recte cum duplici σ. Nam πετάσας mediam corripit, quippe a πετάννυμι deducta. Vide supra ad α'. 67. et ad ver. 40. hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος] Virgil.

Cervice orantis capulo tenus abdidit ensem.
Æn. X. 536.

Ver. 118. ἄρα] *Ut ex tali vulnere necesse erat —.*

Ibid. γαίῃ] Cod. *Harleian.* γαίης.

Ver. 120. 148. 152. Τὸν δ' — Οἱ δ' — Τὸν δ'] Vide supra ad α'. 57. et θ'. 160.

Ver. 121. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 122. Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο] Virgil.

Istic nunc, metuende, jace: non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulcro;
Alitibus linquere feris, aut gurgite mersum
Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.
Æn. X. 557.

Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· ὐδέ σε μήτηρ
'Ενθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει
'Ιχθὺς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθ', εἰςόκεν ἄςυ κιχείομεν 'Ιλίυ ἱρῆς,
'Υμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος, ἀργυροδίνης,
'Αρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρυς,
Ζωὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππυς.
'Αλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰςόκε πάντες

"Sanguinem delambent, securi; neque te mater
"Impositum lectis deflebit, sed Scamander
"Feret vorticosus in maris latum sinum.
"Saltans quis per undam sub nigram horrescentem-superficiem evehetur
"Piscis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
"Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacræ,
"Vos quidem, fugientes, ego vero a-tergo contrucidans:
"Neque vobis ipse fluvius late-fluens vorticibus-argenteus
"Proderit, cui jam sæpe multos sacrificatis tauros,
"Vivosque in vortices demittitis solidos-ungulis equos.
"Sed et sic peribitis dira morte, usque dum omnes

118 ἀμφὶ γαίῃ] Id. 120 'Αχιλλεὺς] Id. R. 126 ὑπαΐξει] MS. edd. vett. præter R.

Ver. 123. ἀκηδέες·] *Al.* ἀνηλέες.

Ver. 124. 223. Σκάμανδρος — Σκάμανδρε] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος — Κάμανδρε.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα etc.] 'Εφαλλόμενος καὶ νηχόμενός τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρῖκα καταδύσεται. *Schol.*

Ibid. μέλαιναν φρῖχ'] Φρὶξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τῦ ὕδατος κίνησις. *Schol.* 'Αλλ' ἐδὲ τὴν φρῖκα ἀκύειν δύναμαι τὸν ἀφρὸν, 'Ομήρυ μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγοντος, τότε δὲ ἀξιῦντος λευκότητα ἀκύειν· — Καὶ ἔστιν ἡ φρὶξ, κινυμένυ τῦ πνεύματος ἀρχή. *Porph. Quæst. Homeric.* 7.

Ibid. φρῖχ' ὑπαλύξει] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius. Al.* ὑπαΐξει. Quod, ut opinor, vix ferri potest. Nam vox ἀΐσσω (uti notavit *Barnesius,*) quam sæpe apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *semel* quidem. *Clark.* Sed tamen propter sequentem vocalem corripi potest, ut prima in υἱὸς, οἷος apud Homerum corripitur. Cæterum vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 127. ὥς κε φάγῃσι] *Al.* ὅς κε φάγῃσι. Quo modo citat *Porphyrius* loco supra citato. Atque ita etiam legit Codex *Harleianus.*

Ibid. ἀργέτα δημόν.] Vide supra ad Θ'. 206. et ad π'. 185.

Ver. 132. Ζωὺς — ἵππυς.] Τὰ ἑρμηνευόμενα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύονται. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ibid. καθίετε] Vide supra ad π'. 762. et ad ὁ'. 24.

Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλ-
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο [λον·
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

" Lueritis Patrocli cædem, et interitum Achivorum,
" Quos ad naves veloces interfecistis, absente me."
Sic utique dixit: Fluvius autem iram-concepit ipso penitus corde;
Agitabatque animo, quomodo cessare faceret a labore bellico
Nobilem Achillem, et a Trojanis pestem averteret.
Interea autem Pelei filius, tenens prælongam hastam,
Asteropæo insiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis-latus
Genuit, et Peribœa, Acessameni filiarum
Natu-maxima: Huic enim mistus est Fluvius vorticibus-profundus.
In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adversus e fluvio *prodiens*
Constitit, tenens duas hastas: animos autem ei præcordiis indidit
Xanthus; indignabatur enim de cæsis-pugna juvenibus,
Quos Achilles ceciderat per fluentum, nequé miseratus erat.
Hi vero quando jam prope erant alter in alterum vadentes,

138 λοιγὸν ἀμύνῃ] R. 142 'Ακεσσαμένοιο] MS. 144 'Αχιλλεὺς] R. ut 147.
147 ἐδάϊξε] Id.

Ver. 134. Τίσετε] Vide supra ad Υ. 257. et ad ί. 508. et ad ό. 116.

Ver. 136. χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·] Virgil.

—— Stetit acri fixa dolore. *Æn.* VII. 291.

Ver. 137. πόνοιο] Cod. *Harleian.* φόνοιο. *Clark.* Ut Cod. Harl. quod arrideat. Nam πόνοιο παύσειε benevoli potius foret, quam irati. Sed πόνοιο sic rursus ver. 249. *Ern.*

Ver. 138. λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀχιλεύς.

Ver. 145. μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε] Vide supra ad ύ. 110.

Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·

Illum prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
" Quis, unde es virorum, qui mihi ausus es obvius venire?
" Infelicium utique filii meo robori occurrunt."
Hunc vero Pelegonis allocutus est illustris filius;
" Pelide magnanime, cur genus interrogas?
" Sum ex Pæonia glebosa, longe sita,
" Pæonas viros ducens longis-hastis-armatos; hæc autem mihi nunc
" Aurora undecima, postquam in Ilium veni:
" At mihi genus ex Axio late fluente,
" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
" Qui genuit Pelegonem inclytum hasta: hunc me aiunt
" Genuisse: nunc vero pugnemus, illustris Achille."
Sic dixit minitans: At sustulit nobilis Achilles
Peliacam fraxinum; simulque hastis utrinque
Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:

156 ὅτ' εἰς] MS. edd. præter T. 158 vid. not. 162 ἁμαρτῇ] MS. edd. præter. T. 163 ᾔειν] MS. edd. præter T. male.

Ver. 147. ἰδάϊξε] *Al.* ἰδάιζε. Quomodo legit et Codex *Harleianus*. Quæ et, ut opinor, melior lectio.

Ibid. κατὰ ῥόον,] Qua ratione, κατὰ, hic ultimam producat; item Πηλιάδα, ver. 162. et ἄρα, ver. 174. et πρὶν, ver. 179. et εὐχόμενος, ver. 183. vide supra ad α'. 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 151. ἀντιόωσι.] *Al.* ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·] Vide supra ad β'. 848.

Ibid. εἰλήλουθα·] Vide supra ad ver. 81. et ad α'. 37.

Ver. 157. Ἀξιοῦ] Ποταμὸς Παιονίας, ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης. *Schol.* *Al.* Ἀξίω.

Ver. 158. Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,] Vide supra ad β'. 850. *Clark.*

Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δȣρὶ σάκος βάλεν, ȣδὲ διὰ πρὸ
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτȣ̃
Γαίῃ ἐνεςήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀςεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τȣ̃ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ', ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρȣ̃,

Atque altera quidem hasta scutum percussit, neque penitus
Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:
Altera vero eum *ad* cubitum strictim percussit manus
Dextræ; exiliit autem sanguis ater; ipsa vero super eum
Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.
Secundus vero Achilles hastam recta-volantem
In Asteropæum immisit, occidere cupiens:
Et ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam,
Medio-tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam.
Pelides vero, ense acuto extracto a femore,

164 διαπρὸ] R. 166 ἐπιγραύδην] MS. 169 Ἀχιλλεὺς] F. A. 1. 175 ἱερύσαι] MS. F. A. J. 176 ἐρύσασθαι] Eæd. R.

In MS. Lips. hic versus non est in textu, sed alia manu in margine scriptus. Est h. l. paullo durior, quod statim sequitur ὃς τίσει. Cæterum si versus dubius esset, nil prodesset ad defendendam lectionem Il. β'. 850. *Ern.*

Ver. 160. νῦν αὖτε μαχώμεθα,] Cod. *Harleian.* νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161. ἀνίσχετο] *Al.* ἀνίσχεθι.

Ver. 162. ὁ δ' ὁμαρτῆ δύρασιν ἀμφὶς] Καί ἐςιν ὁ λόγος ȣκ εὐσύντακτος· ὅτι γὰρ ἀκολύθως πρὸς τὸ μελίην, ὅπερ ἐςιν αἰτιατικῆς πτώσεως, εἴρηται τὸ δύρασιν· ὤφειλε γὰρ δύρατα εἰπεῖν· ἀλλ' ȣδὲ ῥῆμα κεῖται ἵνα ᾖν ὅτι ὁ δὲ Ἀςεροπαῖος ὁμȣ̃ ὡς ἀμφιδέξιος δύρασιν ἔβαλεν, ἢ ἠκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. *Eustath.* Scholia MS. apud *Barnesium* hic legunt ἁμαρτῆ· itaque exponunt Ἁμαρτῆ, ἐπίῤῥημα· καὶ σημαίνει τὸ ὁμȣ̃, καὶ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἁμαρτῆδην κατ' ἀποκοπήν. Καὶ ἐνταῦθα σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δύρατα ὁμȣ̃ ἀφῆκεν. *Eustathius* porro hic legit ἁμαρτῇ· eodemque modo in uno MS. scriptum reperit *Barnesius:* Ipse autem edidit ὁμάρτῃ δύρασιν ἀμφοῖν· nulla idonea auctoritate. *Clark.* Si viri docti inspexissent edd. vett. vidissent eas consentire in ἁμαρτῇ, idque sequendum esse. Ὁμαρτῇ inductum est in Turnebiana, casu, aut quia notius. Ad h. l. respexit *Hesychius*, qui, Homerum uti hac voce, auctor est. *Jensius* respici putat ad ι'. 656. ubi tamen edd. consentiunt in ὁμαρτῇ. In MS. Lips. quoque est ibi ὁμαρτῆ, sed correctum ex ἁμαρτῆ, quod nescio quomodo ad illum locum neglegimus monere. Occurrit etiam ἰ'. 497. consentientibus libris. *Ern.*

Ver. 163. περιδέξιος] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιῶς χρώμενος. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus*, *Ep.* IX. 110.

Ver. 166. ἐπιγράβδην βάλε] Ἄχρι τȣ̃ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.* Virgil.

—— partim *stringentia* corpus.
Æn. X. 331.

Tandem etiam magno *strinxit* de corpore Turni.
Ibid. 476.

Ver. 168. λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.] Οἱ

[redacted]

Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis
Non poterat e crepidine evellere manu robusta:
Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
Ter vero deseruit vi: at quarto, parabat animo
Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;
Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit:
Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
Effusa sunt in terram intestina; et eum continuo tenebræ oculos contexere
Expirantem: Achilles vero in pectora irruens,
Armaque detraxit, et glorians verbum dixit;

177 τέταρτον] MS. F. A. J. Ibid. μεθῆκε] MS. 179 'Αχιλλεὺς] Id. 181 ὄσσ' ἐκάλυψεν] Id.

ποιηταὶ, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς. — λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λι-"λαιόμενα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symposiac.* lib. IX. *Probl.* 15. Vide supra ad ι. 317. et ad γ. 126.

Ver. 169. μελίην ἰθυπτίωνα] Ἐπ' εὐθείας φερομένην, καὶ οἱονεὶ ἱπταμένην. *Schol.*

Καὶ δ' ἄλλος τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ'. ——— Supra υ. 99.

Quem ad locum *Eustathius;* Τὸ δὲ, "ἰθὺ "πέτεται," ἀφορμὴ γίνεται τοῦ συνθέτως ἰθυπτίωνα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μελίαν. *Al.* ἰθυκτίωνα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς] *Al.* Μεσσοπαλὲς.

Ibid. μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκεον ἔγχος.

Ibid. ἔθηκε — ἔγχος.] Ut hasta alte demissa in corpus aliquod *stare* dicitur poëtis, sic commode de eo, qui ita conjicit, ut alte descendat, τεθῆναι dicitur. *Ern.*

Ver. 174. ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι] Virgil.

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
Dardanides. ——— Æn. XII. 774.

Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus
Viribus haud ullis valuit discludere morsus
Roboris Æneas. ——— Ibid. 781.

Ver. 176. ἐρύσσασθαι] *Al.* ἐρύσσεσθαι.

Ver. 177. βίῃ·] *Barnesius* edidit βίη. Verum, ut opinor, minus recte.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες·] Rem *turpem* consulta verborum κακοφωνίᾳ depingit. Similiter *Virgilius* belli civilis horrorem:

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem:

——— et Veneris violavi vulnere dextram.
Æn. XI. 277.

Ibid. τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν] Vide supra ad γ. 461. et 503.

Ver. 182. 'Αχιλεὺς δ' ἄρ'] *Al.* 'Αχιλεὺς γάρ.

Κεῖσ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ, Ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,

" Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii
" Cum filiis contendere, e Fluvio licet genito.
" Dicebas tu quidem Fluvii genus *te* esse late fluentis;
" At ego genus magni Jovis glorior esse:
" Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
" Peleus Æacides; ipse vero Æacus ex Jove erat:
" Ideo potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus:
" Potentius itidem Jovis genus, *quam* Fluvii est.
" Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid
" Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare:
" Ideo, ne rex quidem Acheloïus æquiparatur,
" Neque profunde-fluentis ingens vis Oceani,
" Ex quo tamen omnes fluvii, et omne mare,

185 ἐκγεγαῶτα] MS. A. 2. 3. J. 192 μέγας πάρα] A. 2. 3. J. 197 δέδοικε] F. A. J.

Ibid. ἄρ'] *Deinceps* —. *Ut facere solitus erat.*

Ibid. ἐκ] *Al.* ἐπί.

Ver. 184—193. Κρονίωνος — Κρονίωνι] De prosodia vocis Κρονίονος et Κρονίωνος, vide supra ad α'. 397. ad ζ'. 464. et ad ν'. 46.

Ver. 185. ἐκγεγαῶτι.] Vide supra ad β'. 818. ad ζ'. 464. et ad ν'. 46.

Ver. 189. Ἐκ Διὸς ἦεν·] Scribendum ἦε, ut 163. quia sequens versus incipit ab consonante, quæ ratio diligentissime servatur in editis: quamquam interdum quidam variant. *Ern.*

Ver. 191 — 198. τέτυκται. — δείδοικε] Vide supra ad σ'. 261. et ad ν'. 481. et 736.

Ver. 192. πάρα μέγας,] Qua ratione ultima vocis, πάρα, hic producatur; item πρὶν, ver. 225. vide supra ad α'. 51.

Ver. 193. οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·]

——— χρὴ δὲ πρὸς Θεὸν οὐκ ἐρίζειν.
Pind. Pythior. Od. II. ver. 161.

Ver. 195. Ὠκεανοῖο, Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ,] Pulchre *Eustathius, Proœm. ad Iliad.* Ἐξ ὠκεανοῦ μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες, πηγαὶ πᾶσαι, φρέατα πάντα, κατὰ τὸν πά-

Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε,

" Et omnes fontes, et putei alti fluunt:
" Sed et is metuit Jovis magni fulmen,
" Horrendumque tonitru, quando e cœlo fragorem-dederit."
Dixit utique, et e crepidine evulsit æream hastam.
Illum vero ibidem reliquit, postquam caram animam abstulerat,
Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.
Illum quidem anguillæque et pisces circum-occupati-erant,
Pinguedinem raptim comedentes renibus-obtensam carpentes.
At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equestres,
Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vorticosum,
Ut viderunt illum fortissimum in aspera pugna
Manibus Pelidæ et ense fortiter domitum.
Tunc interfecit Thersilochumque, Mydonaque, Astypylumque,

199 ἀπ'] abest F. A J. 200 ἐρύσατο] MS. 201 κατ' αὐτόθι] F. A. J. Ibid. λεῖπε] MS. male. 203 ἐγχίελυες] MS.

λαι λόγων. Ἐξ Ὁμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὴ γοῦν παρεισέῤῥευσε τοῖς σοφοῖς λόγου ἐπιῤῥοή. Οὐδεὶς γοῦν οὔτε τῶν τὰ ἄνω πραγματευομένων, οὔτε τῶν περὶ φύσιν, οὔτε τῶν περὶ ἦθος, οὐδ' ἁπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξαιρετικοὺς, ὁποίους ἂν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὁμηρικὴν σκηνὴν ἀξεναγώγητος, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, etc. Item *Dionysius Halicarnassensis*: Κορυφὴ μὲν οὖν ἁπάντων καὶ σκοπὸς ἐξ οὗ πῶς πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὅμηρος λέγοιτο. Περὶ συνθέσεως, §. 24. Et *Quintilianus*: " Hinc enim (quemad-" modum ex oceano dicit ipse amnium " vim fontiumque cursus initium capere,) " omnibus eloquentiæ partibus exemplum " et ortum dedit." Lib. X. cap. 1.

Ver. 197. νάουσιν·] *Al.* νίουσιν.

Ver. 199. βροντὴν, — σμαραγήσῃ.] De hujusmodi ὀνοματοποιΐας venustate, vide supra ad β'. 210. ad γ'. 363. et ad δ'. 455.

Ibid. σμαραγήσῃ.] *Al.* σμαραγήσει.

Ver. 200. χάλκεον ἔγχος.] Vide supra ad γ'. 380.

Ver. 203. ἄρ'] *Ut fieri solet.*

Ibid. ἐγχέλυές] *Al.* ἐγχέλυες.

Ver. 205. ἱπποκορυστὰς,] Γελοίως ὁ Ἀπίων

Μνῆσόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέ-
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεσιν θεοὶ αὐτοί. [ζεις
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κατὰ, μέρμερα ῥέζειν·
Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως·
Ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Mnesumque, Thrasiumque, et Ænium, atque Ophelestem:
Et omnino adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,
Nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus-profundus,
Viro se postquam assimularat, e profundo autem vocem-edidit vortice;
" O Achille, *aliis* quidem fortitudine superior es, superior et indigne fac-
" Hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi. [tis
" Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
" Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
" Referta enim jam sunt mihi cadaveribus amœna fluenta,
" Neque prorsus aliquo possum effundere undas in mare vastum,
" Angustatus cadaveribus: tu autem interficis omnes penitus:
" Quin agedum et desiste; stupor me occupat, princeps populorum."
Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;

213 βαθείης] MS. ἐφθέγξατο] Edd. vett. 214 Ἀχιλλεῦ] MS. R. A. 1. Ibid. πέρι] bis F. A. J. 215 ἀμύνουσι] Edd. præter T.

ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τὰς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην· κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 15.

Ver. 206. Οἵ ῥ'] *Qui utique* —. *Qui scilicet.*

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος,] Vide supra ad ν'. 45. et ad γ'. 141.

Ibid. ἐκφθέγξατο] Ita edidit *Barnesius*, ex emendatione *Isaaci Casauboni. Al.* ἐφθέγξατο. *Clark.* Ἐκφθέγξατο plane est in MS. Lips.

Ver. 217. ῥέζειν·] *Al.* ῥέζε. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων] Virgil.

——— cum ——— Achilles ——
Millia multa daret leto, gemerentque repleti
Amnes, nec reperire viam atque evolvere posset
In mare se Xanthus. —— *Æn.* V. 804. 806.

Ver. 219. ἅλα δῖαν,] *Mare magnum.* Quicquid enim *quavis* de causa *eximium* est, δῖον appellatur. Vide supra ad α'. 141.

Ver. 220. σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως·] Ἀφα-

Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
Τρῶας δʼ οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
Ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότʼ Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·
Ὢ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλʼ ἐπέτελλε
Τρωσὶ παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθη
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δʼ ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δʼ ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δʼ ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς

"Erunt hæc, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:
"Trojanos tamen non ante desinam fœdifragos interficere,
"Quam conclusero in urbem, et Hectorem periculum-fecero
"Adversus, an utique me domabit, an ego ipsum."
Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.
Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus-vorticibus;
"Proh, malum, Argenteo-arcu-insignis, Jovis fili, non tu sane consilia
"Observasti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit
"Trojanis adesse et opem ferre, usque dum veniret
"Sol-vespertinus sero occidens, obumbraretque glebosa arva."
Dixit, et Achilles quidem hasta-inclytus insiliit medio,
A crepidine ruens: ille vero concitus-ingruit tumidis-fluctibus furens;
Omnia autem commovit fluenta-turbidus: impulit vero mortuos

217 ῥίζει] MS. F. A. J. 230 ὃ μάλα] MS. 233 δουρὶ κλυτὸς] R. 234 ὑπαΐξας] MS.

νίζων, καὶ ἀδήλους ποιῶν· οὐ κακῶς δὲ καὶ Σίντιες, ἄϊδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 26. Vide autem *Odyss.* πʹ. 29.

Ver. 221. ἄγε δὴ] Vide supra ad υʹ. 351. et ad βʹ. 158.

Ibid. ἴασον] Vide supra ad γʹ. 42. Male *Barnesius*, ἴασσον. Τινὲς, ἀπὸ τοῦ ἦδω οἰόμενοι τὸ ἴασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ πληρώθητι. *Schol.* MS. apud *Barnesium*.

Ver. 225. Πρὶν ἔλσαι] Cod. *Harleian.* Πρὶν ἐλάσαι.

Ver. 230. Εἰρύσαο] *Al.* Εἴρυσας.

Ver. 232. Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δʼ] Virgil.

Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci.
Æn. III. 508.

Ibid. Δείελος ὀψὲ δύων,] Ἡ ὀψινὴ κατάστασις τοῦ ἡλίου, παρʼ Ἀττικοῖς δείελος λεγομένη. *Schol.*

Ibid. σκιάσῃ] Vide supra ad αʹ. 140. *Al.* σκιάσει.

Ibid. ἄρουραν.] Vide supra ad ζʹ. 142.

Ver. 233. ἔνθορε μέσσῳ,] Int. ποταμῷ. *Eustath.* Quod videtur non convenire superioribus, ubi Achilles respondet Scamandro: Ἔσται ταῦτα, et mox v. 227. ὡς

Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος, [λεύς·
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας,

Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles:
Hos ejecit foras, mugiens, tanquam taurus,
In terram: vivos autem servavit in pulchris fluentis,
Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
Horrenda autem circum Achillem turbida constitit unda,
Urgebatque scuto incumbens fluctus, neque pedibus
Poterat se stabilire: At ille ulmum prehendit manibus
Feliciter-crescentem, ingentem: ea autem radicitus procidens
Crepidinem totam disjecit, repressitque pulchra fluenta
Ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum,
Intus tota prolapsa; Is vero e voragine prosiliens

238 δὲ σάω] MS. R. placet. sic et schol. min. 239 μεγαλῆσιν] MS. male. etiam ante male editur βαθείῃσιν. 242 εἶα στηρίξασθαι] MS. ut referatur ad ῥόος. non male.

εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, quod respondere videtur dictis Achillis v. 224. Intelligendi igitur in his Trojani viri, qui natabant in flumine. v. 238. *Ern.*

Ver. 234. ἀπαΐξας·] *Al.* ἐπαΐξας. Cod. *Harleian.* ὑπαΐξας. *Clark.* Ita et MS. Lips.

Ver. 236. οἵ ῥα] *Qui videlicet —. Qui, ut supra memoratum est.*

Ibid. ἅλις ἔσαν,] Qua ratione, ἅλις, hic ultimam producat; item σάκεϊ, ver. 241. et Εὐφυέα, ver. 243. et ἔπιπτε, ver. 256. vide supra ad α'. 51. Cæterum Cod. *Harleian,* hic legit ἔσαν ἅλις. Quo modo et in *Commentario* legit *Eustathius.*

Ver. 237. μεμυκὼς,] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 238. ζωοὺς δ' ἐσάω] Τὸ δὲ, σάω, ἀποκοπὴν ἔπαθεν· ὡς γὰρ οὔταζεν, οὖτα, οὕτω, σάωζε, σάω. *Eustath.* Vide supra ad π'. 363. et ad ν'. 192.

Ibid. ver. 244. 301. 317. et 352. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα] Βιαζόμενον δέ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα ποταμοῦ μετὰ τῶν ὅπλων, καὶ τὰ μὲν ἀντίχοντα, τὰ δὲ ὑποφερόμενον εἰσάγων, ἀνακοπάς τε ποιήσει συλλαβῶν, καὶ ἀναβολὰς χρόνων, καὶ ἀντιστηριγμοὺς γραμμάτων. "Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχι-" "λῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, Ὤθει δ' ἐν σά-" "κεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίξασ-" "θαι." *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Ubi, in transitu, notandum, pro στηρίξασθαι legisse *Dionysium* στηρίζεσθαι.

Ibid. κῦμα,] *Al.* ῥεῦμα.

Ver. 241. οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίξασθαι·] Observandus hic maxime proprius Vocis *Mediæ* Usus. *Nec potuit pedibus se ipse stabilire.* Vide supra ad ν'. 45. et ad γ'.

Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου

Festinavit per campum pedibus rapidis volare,
Perculsus: Necdum destitit magnus deus, sed surrexit-ruiturus in illum
In-summo-nigricans, ut ipsum arceret a bellico-labore
Nobilem Achillem, Trojanisque exitium averteret.
Pelides vero saltu-dato refugit, quantum est hastæ jactus,
Aquilæ impetus habens, nigræ, venatricis,
Quæ simul fortissimaque et celerrima volucrum.
Huic similis ruit; circa pectus autem æs
Horrendum resonabat: oblique autem ab illo declinans
Fugiebat, is vero a-tergo fluens sequebatur magno sonitu.
Ut vero cum vir aquilex a fonte aquis-nigro

245 ὄζωσι — γεφύρωσι] MS. edd. vett. (sola Turneb. dissentit: in posteriori etiam A. 2. 3. J.) recte, saltem in priori. 248 ἐπ' αὐτῷ] MS. F. A. J. quod et ipsum rectum esse potest. 251 ἐρωὴν] MS. R. A. 2. 3. J. T.

141. *Clark.* Verbum autem id proprium in hac re. Vid. Lamb. Bos Exerc. in Nov. T. ad Rom. I. 11. *Ern.*

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν,] Τὴν συνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσεν. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ver. 245. γεφύρωσεν] Διαβατὸν ἐποίησε. *Schol.*

Ver. 246. ἐκ λίμνης] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248. ἐπ' αὐτὸν] *Al.* ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 249. ἵνα μιν παύσειε πόνοιο] Μιν h. l. durum et insolens est, nec alias, nisi vehementer fallor, jungitur substantivo. An scribendum μὲν? ut referatur ad δέ. An versus sequens suspectus esse debet, quem et *Eustathius* omittit, repetitusque est versus 138. hujus libri. Sed rursus sic est *Od.* ζ'. 48. 49. μὲν — Ναυσικάαν. *Ern.*

Ver. 250. λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 251. ἐρωὴ,] *Al.* ἐρωήν.

Ver. 252. Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων] Sic supra π'. 752.

Οἶμα λέοντος ἔχων. ———

Et infra χ'. 308.

Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς. ———

Al. Αἰετοῦ ὄμματ' ἔχων.

Ibid. μέλανος, τοῦ] *Al.* μελανόςτε, et μελανόσσου, et μέλανός τευ notante *Scholiaste.* *Clark.* Vid. *Eustath.* qui ob dissensum Grammaticorum secutus est lectionem, quæ nunc editur. *Ern.*

Ver. 254. ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν·] Virgil.

Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τοῦ μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα

Per plantas et hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem tenens, et sulco obices ejiciens:
Et hac quidem profluente subtus calculi omnes
Agitantur, hæc autem-cito-defluens immurmurat
Loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem:
Sic perpetuo Achillem assequebatur fluctus fluvii,
Velocem licet: Dii enim potentiores mortalibus.
Quoties vero conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
Stare contra, et cognoscere, an ipsum omnes
Immortales in fugam-agerent, qui cœlum latum tenent;
Toties ipsi magnus fluctus a-Jove-fluentis fluvii
Alluebat humeros desuper: Is autem in altum pedibus saliebat,
Animo mœstus: fluvius vero subtus genua domabat

259 δ'] abest F. R. A. 1. 262 τε] abest F. 269 ποσὶν] MS. 271 ὑπέρμεντι ποδοῖιν] MS.

——————— et arma
Horrendum sonuere. ——— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν] Vide supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirifica hic ὀνοματοποιΐᾳ rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς] Virgil.

Deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes.
Et cum exustus ager morientibus æstuat herbis,
Ecce, supercilio clivosi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva.
Georg. I. 106.

Ibid. ὀχετηγὸς] Ὑδραγωγὸς, ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων. *Schol.*

Ver. 258. ὕδατος ῥόον] ὕδατι ῥόον· MS. *Oxon.* a *Barnesio*, item MS. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἡγεμονεύει,] Cod. *Harleian.* ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259. ἀμάρης] Τῆς ὑδρορρόης τοῦ ὀχετοῦ. *Schol.*

Ver. 261. κελαρύζει] De hujusmodi ὀνο-

Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε πόδοιϊν·
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
'Εκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
'Άλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
'Αλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
"Η μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι 'Απόλλωνος βελέεσσιν.
"Ως μ' ὄφελ' "Εκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος,
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
'Ερχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβὸν,
"Ον ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.

Rapidus, oblique fluens, pulveremque subtrahebat pedibus:
Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum;
" Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
" Ex fluvio eripere: in posterum vero vel quidvis patiar.
" Alius autem nullus mihi tantum in culpa cœlestium,
" Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
" Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
" Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
" Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus;
" Tum fortem quidem occidisset, et ipse fortis occisum spoliasset:
" Nunc autem me ingloria-morte fatale-est corripi,
" Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
" Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore transeuntem."

280 ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν] MS. R. ille etiam ἔπεφνεν. 283 ἀποέρσει] MS.

ματοποιΐᾳ, vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 363. et ad δ'. 455. 456. et 504.

Ver. 262. φθάνει] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 267—298—380. 'Αθάνατοι — ἀθανάτους — 'Αθάνατον] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. φοβέουσι] *Al.* φοβέωσι.

Ver. 268. et 326. διϊπετέος] Vide supra ad π'. 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνάζων] De antepenultima vocis, ἀνάζων, hoc in loco *producta*; supra autem ε'. 300. *correpta*; vide supra ad ε'. 24.

Ver. 271. κονίην] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274. ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμί τι· κατὰ τὸ, 'Εν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον. *Schol.* Cæterum legitur (notante *Henrico Stephano*) et καὶ τί πάθοιμι; *Quid me fiet?* Ut *Odyss.* ε'. 464. "Ω μοι ἐγὼ τί πάθω.

Ver. 276. ἔθελγεν] Vide supra ad β'. 221. et ad ι'. 84.

Ver. 279. "Ως μ' ὄφελ' "Εκτωρ κτεῖναι] Virgil.

——— o Danaûm fortissime gentis
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuisse? tuaque animam hanc effundere dextra. *Æn.* I.100.

'Αμφυτὰ καὶ κήπυς ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τῦ μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
'Οχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὣς αἰεὶ 'Αχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος 'Αχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέυσι, τοὶ ὐρανὸν εὐρὺν ἔχυσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμυς καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γύνατ' ἐδάμνα

Per plantas et hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem tenens, et sulco obices ejiciens:
Et hac quidem profluente subtus calculi omnes
Agitantur, hæc autem-cito-defluens immurmurat
Loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem:
Sic perpetuo Achillem assequebatur fluctus fluvii,
Velocem licet: Dii enim potentiores mortalibus.
Quoties vero conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
Stare contra, et cognoscere, an ipsum omnes
Immortales in fugam-agerent, qui cœlum latum tenent;
Toties ipsi magnus fluctus a-Jove-fluentis fluvii
Alluebat humeros desuper: Is autem in altum pedibus saliebat,
Animo mœstus: fluvius vero subtus genua domabat

259 δ'] abest F. R. A. 1. 262 τε] abest F. 269 ποσὶν] MS. 271 ὑπέρμενη ποδῶσιν] MS.

——————— et arma
Horrendum sonuere. ——— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν] Vide supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirifica hic ὀνοματοποιΐᾳ rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 257. 'Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς] Virgil.

Deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes.
Et cum exustus ager morientibus æstuat herbis,
Ecce, supercilio clivosi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva.
Georg. I. 106.

Ibid. ὀχετηγὸς] 'Υδραγωγὸς, ὁ τὸν τῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων. *Schol.*

Ver. 258. ὕδατος ῥόον] ὕδατι ῥόον· MS. *Oxon.* a *Barnesio*, item MS. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἡγεμονεύει,] Cod. *Harleian.* ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259. ἀμάρης] Τῆς ὑδρορρόης τῦ ὀχετῦ. *Schol.*

Ver. 261. κελαρύζει] De hujusmodi ὀνο-

4

Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν·
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
  Ζεῦ πάτερ, ὡς ὄτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέςη
Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' ὄτις μοι τόσσον αἴτιος Οὐρανιώνων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριςος,
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβὸν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.

Rapidus, oblique fluens, pulveremque subtrahebat pedibus:
Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum;
  " Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
" Ex fluvio eripere: in posterum vero vel quidvis patiar.
" Alius autem nullus mihi tantum in culpa cœlestium,
" Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
" Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
" Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
" Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus;
" Tum fortem quidem occidisset, et ipse fortis occisum spoliasset:
" Nunc autem me ingloria-morte fatale-est corripi,
" Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
" Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore transeuntem."

280 ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν] MS. R. ille etiam ἔπεφνεν. 283 ἀποέρσει] MS.

μαντοσύνῃ, vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 363. et ad Υ'. 455. 456. et 504.

Ver. 262. φθάνει] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 267—298—380. Ἀθάνατοι — ἀθανάτοις — Ἀθάνατον] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. φοβέουσι,] *Al.* φοβέωσι.

Ver. 268. et 326. διιπετέος] Vide supra ad π'. 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων] De antepenultima vocis, ἀνιάζων, hoc in loco *producta*; supra autem ε'. 300. *correpta*; vide supra ad ε'. 24.

Ver. 271. κονίην] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274. ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμί τι· κατὰ τὸ, Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον. *Schol.* Cæterum legitur (notante *Henrico Stephano*) et καὶ τί πάθοιμι; *Quid me fiet?* Ut *Odyss.* ε'. 464. Ὢ μοι ἐγὼ τί πάθω.

Ver. 276. ἔθελγεν] Vide supra ad β'. 221. et ad ι'. 84.

Ver. 279. Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι] Virgil.

——— o Danaûm fortissime gentis
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuisse? tuaque animam hanc effundere
dextra. *Æn.* I. 100.

Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταῤῥόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγησι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Sic dixit: Hunc autem valde cito Neptunus et Minerva
Steterunt prope accedentes, corpore autem hominibus similes-facti erant;
Manuque manum prehendentes, confirmarunt verbis:
Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ-quassator;
“ Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare;
“ Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus,
“ Jove approbante, ego et Pallas Minerva:
“ Quoniam haud tibi a fluvio utique domari fatale est;
“ Sed hic quidem cito desinet, tu autem videbis ipse:
“ At tibi prudens suggeremus consilium, si modo parueris,
“ Ne prius abstineas manus ab omnibus-æque-gravi pugna,
“ Quam in Ilii inclytos muros populum concluseris
“ Trojanum, quicunque effugere poterit: Tu vero Hectori anima erepta
“ Ad naves redito: damus nempe tibi gloriam referre.”

285 ἰόντες] F. A. J. male. 288 μήτ' ἔτι] T. male, ut alibi. 289 θεῶν] abest A. 1. 294 ψαύειν] MS. male. 297 ἴναι] Id.

Ibid. ὅς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,] *Al.* (MS. *Mori*) ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος. Quam lectionem et præfert *Barnesius*.

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε. Cod. *Oxon.* a *Barnesio*, item Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 283. ἔναυλος] Χείμαῤῥος ποταμὸς, διὰ στενῦ ῥέων. *Schol.* Conf. 312.

Ibid. ἀποέρσει] *Al.* ἀποέρσῃ. Pronunciabatur autem, ut opinor, ἀπούερσε, vel *apouversei*. Vide supra ad ς'. 35. *Clark.* Vide et ibi a nobis dicta, et ad α'. 31. *Schol.* *Barnesii* ἀποσπάξει, ἀπὸ τῦ ἔῤῥω, ἔρσω αἰολικῶς. Κυπρίων ἡ λέξις. Conf. *Il.* ζ'. 348. *Ern.*

Ver. 285. δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·] Vide supra ad ξ'. 136.

Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτες ἀπεβήτην.
Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,)
'Ες πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τῦ δ' ὑψόσε γύνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν· ὐδέ μιν ἴσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
'Υψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄςυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
'Εκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον ὐ μενέυσιν.
'Αλλ' ἐπάμυνε τάχιςα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα

Hi sane sic loquuti ad immortales abierunt:
At ille ivit, (valde enim deorum impellebat *eum* præceptum,)
In campum; Hic vero totus inundabatur aqua effusa:
Multa autem arma pulchra prælio-cæsorum juvenum
Fluitabant, et cadavera: illius autem in altum genua exiliebant
Adversus cursum ruentis recta; neque enim tenuit
Late fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:
Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis
Irascebatur Pelidæ, tumefaciebatque undam fluenti,
In altum sublatus: Simoëntem vero hortabatur vociferans;
" Care frater, robur viri ambo saltem
" Cohibeamus; mox enim urbem magnam Priami regis
" Evertet; Trojani vero in pugna non manebunt.
" Sed auxilium affer celerrime, et imple fluenta

299 *μέγα ῥα*] MS. clarum est, vitium esse e neglecta duplicatione literarum trium. Sed antiquissima hæc scriptura. 305 *τέον μένος*] A. 2. 3. J.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ] Vide supra ad Θ'. 160. Male *Barnesius*, Τοῖσιδε.

Ver. 288. ἄρ τι] Ita edidit *Barnesius*. Quocum facit Codex *Harleian*. *Al.* ἄρτι.

Ver. 292. λωφήσει,] Κοπάσει, παύσεται· μετωνόμασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποθεμένων τῦ λόφυ ὑποζυγίων. *Schol.* MS. apud *Barnesium*.

Ver. 294. ὁμοιΐυ πολέμοιο,] Vide supra ad Δ'. 242.

Ver. 295. 'Ιλιόφιν κλυτὰ] Legendum videtur 'Ιλιόφι, ut ὄχεσφι. Nam versus tamen constat, et fit mollior. N temere adhæsit, tanquam producendæ syllabæ causa. *Ern.*

Ver. 296. ἀπύρας] Cod. *Harleian.* ἀπηύρας.

Ver. 303. ἀν' ἰθύν] 'Επ' εὐθείας· κατὰ τὴν ὁρμὴν τῦ ποταμῦ. *Schol.*

Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
Ἵστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χεράδος περιχεύας
Μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τι μιν χρεὼ
Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.

" Aqua ex fontibus, omnesque concita rivos;
" Atque erige magnam undam: multam vero turbam excita
" Truncorum et lapidum, ut compescamus immanem virum,
" Qui jamdudum victor-grassatur, animoque agitat paria diis.
" Aio enim neque vim *illius* profuturam, neque omnino formam,
" Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis
" Jacebunt sub limo tecta: quin et ipsum
" Involvam arenis, sabulo affatim circumfuso
" Immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi
" Colligere: tantam ei colluviem desuper obtendam.
" Ibidem ei et sepulchrum erit, neque omnino ei opus
" Erit humatione, quando ei exequias-facient Achivi."

313 ὀρύγμαδον] F. A. J. ut alibi. 314 παύσομαι] A. J. T. 315 μέμηνεν] MS. ὅτι] R. θεοῖσιν] Edd. præter T. male. 321 ἄσην] MS. sic et edd. vett. Hesych. 322 μιν] abest R. 323 θάπτουσιν] MS.

Ver. 304. μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·] Vide supra ad ν'. 110.

Ver. 305. 603. Σκάμανδρος — Σκαμάνδρου,] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος — Καμάνδρου.

Ibid. ἔληγε τὸ ὃν μένος,] Vide supra ad ν'. 424.

Ver. 310. κατὰ μόθον,] Qua ratione, κατὰ, hic ultimam producat; item δὲ, ver. 313. et 328. et πρὶν, ver. 340. et ἄλις, ver. 344. vide supra ad α'. 51.

Ver. 312. πηγέων,] Pronunciabatur πηγῶν.

Ibid. ἐναύλους·] Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας· ἢ τοὺς διά τινος ῥέοντας ποταμούς. *Schol.*

Ver. 315. μέμονεν] Vide supra ad ν'. 481. et ad α'. 37.

Ibid. ὅγε] Vide supra ad γ'. 409.

Ver. 318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος] Ὑπὸ τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ· ὅ ἐστι τοῦ πλήθους τοῦ πηλοῦ. *Schol.*

Ibid. ἰλύος] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· νῦν δὲ, ἐξέτεινεν. *Eustath.* Quod qua ratione fiat, vide supra ad ο'. 24.

Ver. 319. Εἰλύσω] Cod. *Harleian.* Εἰλύσσω. *Al.* Ἰλύσω.

Ibid. χεράδος] *Schol.* Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς. *Clark. Aristarchus* autem intelligebat lapides fluviales; quod sequitur *Hesychius* Χεράδος ἡ μετ' ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη, s. ἰλὺς, ut *Stephanus* corrigebat, habetque *Eustathius.* add. in χεράς et χεράδες, et ip-

Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Ἵςατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιςον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιςα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέςαο Νότοιο,
Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,

Dixit, et ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,
Murmurans spumaque, et sanguine, et cadaveribus.
Purpurea vero continuo unda a-Jove-fluentis fluvii
Stabat elevata, occupabatque Pelidem.
Juno autem alte-clamavit, admodum-timens Achilli,
Ne ipsum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:
Statim vero Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;
" Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim
" Xanthum vorticosum in pugna conjicimus parem esse:
" Quin opem-fer citissime, et ostenta flammam multam:
" Ego vero Zephyri et velocis Noti
" Ibo e mari gravem excitatura procellam,

325 νεκύεσσιν] Edd. vett. præter T. male. 328. περιδδείσ.] MS. 331 κυλλοποδίον] Id. 330 ἥφαιστος] A. male. Ibid. προσεφώνει] F. R. A. J. ὃν] abest F. A. J. 334 ἀργιςᾶο] R. male.

sum *Eustathium*, qui utramque interpretationem commemorat, nihil definiens. *Ern.*

Ver. 319. 320. ἅλις χεράδος — Μυρίον,] Similiter Od. ε'. 422. μάλα μυρίον. *Ern.*

Ver. 321. ἄσιν] *Schol.* Ἰλὺν· ὅ ἐςι γῆν ψαμμώδη. *Clark.* *Eustath.* Ῥύπον ἐν ὕδασι ξηρὸν, ἢ συντομώτερον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ ἐξ ὕδατος ξηρόν. *Hesych.* eodem modo interpr. quo χεράδα. Et *Eustathius* ait pro synonymis haberi. *Ern.*

Ver. 322. σῆμα] *Al.* μοῖρα.

Ibid. χρειὼ] Pronunciabatur χρῶ. Vide et supra ad κ'. 43.

Ver. 323. τυμβοχοῆς,] τυμβοχοῆσ'· pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid. θάπτωσιν] Cod. *Harleian.* θάπτουσιν. *Clark.* Sic et Lips. non male pro futuro in re paullo post futura, ut centies optimi scriptores. *Ern.*

Ver. 325. Μορμύρων] Vide supra ad ε'. 599.

Ver. 326. Πορφύρεον] Vide supra ad α'. 482.

Ibid. διϊπετέος] Τοῦ ἐκ τῶν ὄμβρων τοῦ Διὸς γεγονότος. *Schol.*

Ver. 329. ἀποέρσειε] Vide supra ad ver. 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἥφαιςον] Ὅμηρος δὲ τῷ ποταμῷ τὸν Ἥφαιςον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. *Plutarch.* περὶ τοῦ πρώτου ψυχροῦ.

Ver. 331. Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον,] Pulcher-

Ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω, καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ·
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ, χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθείρει·
Ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδδ' ἄρα νεκροὺς

" Quæ Trojanorum capita et arma comburat,
" Incendium exitiale ferens: tu vero Xanthi præter ripas
" Arbores ure, ipsumque immitte igni; neque te omnino
" Blandis verbis avertat, aut minis:
" Neque ante cohibeas tuam vim, quam ubi
" Signum-dedero clamore; tunc compesce indefessum ignem."
Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immane-ardentem ignem.
Primum quidem in campo ignis accendebatur, cremebatque mortuos
Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:
Totus vero siccatus est campus, coërcitaque est limpida aqua.
Ut vero cum autumnalis Boreas recens-irrigatum-hortum
Statim exiccaverit, gaudet vero, ipsum quisquis de-more-colit:
Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos

338 αὐτὸν] Id male. 339. ἢ ἀρειῇ] Id. quod prætulerim. 341 Φθέγξωμ'] MS. 346 ἀλωὴν] A. 2. 3. J. 350 αἶθε μυρῖκαι] MS.

rima super hac re *Plutarchi* observatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ χωλὸς, ὁ φαλακρὸς, ὁ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται. Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τικοῦσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος, "Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος." *De audiend. Poëtis.*

Ver. 332. μάχῃ ἤισκομεν εἶναι·] Κατὰ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον.

Ver. 335. ὄρσουσα] *Al.* ἐρίσσα.

Ver 339. καὶ ἀρειῇ·] Cod. *Harleian.* ἢ ἀρειῇ. Quo modo legit et *Eustathius*.

Ver. 341. ἀκάματον πῦρ.] Vide supra ad ver. 13. et ad α'. 398.

Ver. 343. καῖε] *Al.* δαῖε.

Ver. 344. ῥα] *Ut dictum est.*

Ver. 346. ὀπωρινὸς] Vide supra ad ε'. 5.

Ibid. νεοαρδέ' ἀλωὴν] Νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347. ἐθείρει·] Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο. *Schol. Al.* ἐθείρῃ. *Clark.* Ita placebat *Heinsio.* Versio, *quisquis de more colit* sequitur Scholiasten minorem, cui consentit Etym. M. At *Hesych.* simpliciter

Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἲς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
"Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα

Exussit: at is in fluvium vertit flammam collucentem.
Urebantur ulmique et salices, atque myricæ;
Urebatur etiam lotusque, et ulva, atque cyperus,
Quæ circum pulchra fluenta affatim fluvii nascebantur:
Laborabant anguillæque, et pisces, qui per vortices,
Qui per pulchra fluenta urinabantur huc et illuc,
Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.
Urebatur et vis Fluvii, verbaque fecit, dixitque;
"Vulcane, nullus tibi certe deorum potest ex-æquo-adversari,
"Neque omnino ego tibi sic igne ardenti pugnavero.
"Desine a certamine: Trojanos vero vel statim nobilis Achilles
"Urbe expellat: Quid mihi cum contentione et auxilio?"
Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluenta.

351 δὴ λωτὸς] A. 2. 3. J. Ibid. λωτός τε ἰδὲ θρύον] F. R. A. 1. quod prætulerim, cum celeritatem corripientis omnia ignis exprimat. 355 Πνοῇ] R.

ἐπιμελείας ἀξιώσῃ· quod prætulerim. Non nimis in talibus etymologia urgenda. Cæterum de domino esse sermonem, qui colit assidue, colere solet, facile patet. *Ern.*

Ver. 348. ἄρα] *Ut fit; Ut par erat.*

Ver. 350. μυρῖκαι,] Alibi media corripitur. Vide κ'. 466. *Ern.*

Ver. 351. δὲ λωτός] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item Τὰ, ver. 352. et καιόμενος, ver. 361. et μελδόμενος, ver. 363. et λισσόμενος, ver. 368. vide supra ad α'. 51.

Ibid. λωτός τ', ἠδὲ θρύον,] *Al.* λωτός τε ἰδὲ θρύον. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. *Clark*. Vid. Var. Lect. Cæterum ex h. l. ductæ sunt descriptiones poëticæ *Callimachi* H. in Cer. *Ovidii* et aliorum, in quibus varietates arborum copiose enarrant; luxuriosius tamen *Ovidius*. *Ern.*

Ibid. θρύον,] Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. *Schol.*

Ver. 352. πεφύκει·] Si πέφυκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. et ad γ'. 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες,] Καὶ ὁ ποιητὴς ἐν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς

'Ως δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσση μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὣς τῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
'Ηφαίςοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
'Εξ ἄλλων; ὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
'Αλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
Παυέσθω δὲ καὶ ὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμῦμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,

Ut vero lebes fervet intus, dūm urgetur igne multo,
Adipem liquefaciens saginati porci,
Undique eructans, subtus nempe ligna sicca jacent:
Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebatque aqua;
Nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor,
Vulcani per vim multiscii: At ille Junonem,
Multis supplicans, verbis alatis allocutus est;
" Juno, cur tuus filius in meum fluentum furenter-incubuit, ut infestaret
" Præ cæteris? non sane tibi ego tantum in culpa sum,
" Quantum cæteri omnes *dii*, quotquot Trojanis auxiliatores.
" Sed certe quidem ego desistam, si tu jubes:
" Desistat autem et hic: ego vero insuper et hoc juro,
" Nunquam a Trojanis *me* depulsurum-ope-allata malum diem;

362 ἐπυχόμενος] MS. 363 κνίσσην] A. 2. 3. J. 367 'Ηφαίςυ] F.

βάθος τῦ ποταμῦ καιόμενον, ὕτως ἔφη· " Τεί- " ροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες." 'Ιδιαίτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυς, ἵνα καὶ τὸ βάθος τῦ κεκαυμένυ ὕδατος δηλώσῃ. Athenæus, lib. VII. cap. 13.

Ver. 354. 361. 365. et 382. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 362. 'Ως δὲ λέβης] Virgil.

——— magno veluti cum flamma sonore
Virgea suggeritur costis undantis aheni,
Exultantque æstu latices; furit intus aquæ vis,
Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:
Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad auras. ——— Æn. VII. 462.

Quo de loco *Macrobius;* " Græci versus " aëni continent mentionem multo igne " ebullientis: et totum ipsum locum hæc " verba ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam " scaturigines ex omni parte emergentes " sic eleganter expressit. In Latinis ver- " sibus tota rei pompa descripta est, so- " nus flammæ; et pro hoc, quod ille dixe- " rat, πάντοθεν ἀμβολάδην, *exsultant æstu* " *latices*, et amnem fumidum exuberan- " tem spumis atque intus furentem (unius " enim verbi non reperiens similem dig- " nitatem, compensavit quod deerat co- " piæ varietate descriptionis,) adjecit post " omnia; *Nec jam se capit unda:* quo " expressit quod semper usu evenit sup- " positi nimietate caloris." Lib. V. cap. 11. *Clark*. De verbo ἀμβολάδην s. ἀμβο-

Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες 'Αχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
'Αθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
'Εν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
'Αργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·

" Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum."
Ut vero hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;
" Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est
" Immortalem Deum ita mortalium gratia torquere."
Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immane-ardentem ignem:
Et reflua continuo unda dejecit se in pulchros rivos.
At postquam Xanthi domita est vis, hi quidem postea
Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licet.
Cæteris vero diis contentio incubuit gravis,
Importuna; in diversa nempe iis in præcordiis animus ferebatur:
Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugiit vero lata tellus;

370 τόσσον] MS. 372 ἀποπαύομαι] MS. non male. 373 ἐπὶ τῷ] MS. 386 σφισιν] Edd. vett. præter T. sed ita ἐν φρεσὶ legendum.

λαδὶς dixi ad Callim. H. in Dian. 61. *Ern.*

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος] Οἱ μὲν διορθοῦντες, ἠξίουν μετὰ τοῦ ν γράφειν, "Κνίσσην "μελδόμενος," ἀντὶ τοῦ, τήκων, ἀκούοντες· ἵνα ᾖ, τὴν κνίσσαν τήκων· σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἔδειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 10. Similiter exponit *Scholiastes:* 'Αντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων. *Clark. Eustathius* comparat ἔφριξε μάχη ἐγχείησιν, καὶ λήϊον ἀσταχύεσσιν· eodemque modo λέβητα dici μέλδεσθαι κνίσσῃ. *Ern.*

Ver. 366. προρέειν,] Cod. *Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος,] Vox, πολλὰ, ultimam hic, etiam extra cæsuram, mihi videtur eadem de causa *consulto* producere, ac vox μέγα, in μέγα ἰάχουσα, et similibus. Vide supra ad δ'. 456. *Barnesius* ex conjectura edidit, πολλὰ δ' λισσόμενος. Quam lectionem, "omnino *sensui* "*Versuique* aptiorem" contendit. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 369. ἴσχεαι κήδειν] *Hesych.* ἐπιβάρησει βλάπτειν. *Etym. M.* in χρῶ· τὸ ἐφορμῶ, ὡς τό· τίς τοι κακὸν ἴσχεαι δαίμων. *Eustath.* ἐπίπεισι. Vertam: *conatur. Ern.*

Ver. 372. 384. ἀποπαύσομαι, — Παυσάσθην·] Vide supra ad χ'. 141.

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ'] Cod. *Harleian.* Δαιομένη, δαίωσι δ'. Ut supra υ'. 317.

Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ᾽ ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ᾽ οἵ γ᾽ οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Τίπτ᾽ αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδην Διομήδε᾽ ἀνῆκας

Circumque clangorem-reddidit magnum cœlum; audivit autem Jupiter
Sedens in Olympo; risitque ei suum cor
Lætitia, ut vidit deos certamine congredientes.
Tum ii non amplius diu seorsum stetere: incepit enim Mars
Clypeorum-perforator, et primus in Minervam irruit,
Æream hastam tenens; et probrosa dixit verba;
“ Cur vero jam, o impudentissima, deos ad certamen committis,
“ Audacia immensa prædita? Magnus autem te animus extimulavit.
“ Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,

388 δ᾽ ἐσάλπιγξεν] R. 390 ὁρῶτο] Edd. vett. præter R. 393 Schol. MS. Lips. τινὲς τὰ ὀνείδεια διὰ τοῦ ῑ γράφουσιν ἐκτεταμένον. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως.

Ver. 378. Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽] *Statim deinceps; Statim proinde.*

Ver. 380. τυφλίζων.] *Al.* τυφλίξων.

Ver. 382. κατίσσυντο] *Al.* κατίσχοντο.

Ver. 385. βεβριθυῖα,] Vide supra ad β᾽. 314.

Ver. 386. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·] Διχῶς δὲ αὐτῶν ὡρμήθη ἡ ψυχή, τουτέστι διάφορον ἔσχον τὴν γνώμην. *Schol.*

Ver. 387. μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ᾽ εὐρεῖα χθών·] Vide supra ad β᾽. 210. et ad δ᾽. 455.

Ibid. ὁμάδῳ,] *Al.* πατάγῳ. Ut supra ver. 9.

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς] Virgil.

It clamor cœlo. ——— *Æn.* V. 451.

Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clangor. *Æn.* VIII. 526.

At tuba terribilem sonitum procul ære canoro
Increpuit: sequitur clamor, cœlumque remugit. *Æn.* IX. 503.

It cœlo clamorque virûm, clangorque tubarum. *Æn.* XI. 192.

Ubi in transcursu notandum istud, “ *It cœlo clamor,*” non esse, “ *It clamor ad cœlum;*” vel, “ *Clamor tollitur ad cœlum;*” uti minus recte reddit *Ruæus*; sed, “ *It clamor per totum cœlum;*” vel, “ *Totum cœlum clamore resonat.*” Ἔνιαι μεταφοραὶ σμικροπρέπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μέγεθος.— οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἠχοῦντα, οὐκ ἐχρῆν προσεικάσαι ἠχούσῃ σάλπιγγι. Πλὴν εἰ μή τις ἄρα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τοῦ Ὁμήρου λέγων, ὡσαύτως ἤχησεν ὁ μέγας οὐρανὸς, ὡς ἂν ἠχήσειε σαλπίζων ὅλος οὐρανός. *Demetr. Phaler.* §. 84. *Longinus* autem ὑπερφυᾶ, inquit, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα·

“ Ἀμφὶ δ᾽ ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε.”

Ubi notandum pro vulgato, ἄϊε δὲ Ζεὺς, legisse hic *Longinum*, aut memoriter citasse Οὔλυμπός τε. Cæterum hæc de *tonitru* accipit *Popius;* minus recte. Quod autem de hoc loco ait *Terrassonus*, id vero plane est ineptum; “ Pour moi, je dis, “ que le ciel n'ayant ni ne pouvant avoir “ une bouche, et n'étant point dans l' “ ordre des animaux qui sont doüez de “ la parole ou de la voix; nôtre regle “ condamne ce merveilleux, comme n' “ étant point analogique à ce qui se passe “ dans la nature.” *Dissertat. sur l' Ili-*

Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·

"Ut *me* percuteret? Ipsaque fulgida hasta sumpta,
"Recta-in me-adegisti, corpusque pulchrum dilacerasti:
"Ideo te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti."
Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam,
Horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen;
In hac eam Mars percussit cæde-inquinatus hasta longa:
Illa vero retro-cedens saxum prehendit manu robusta,
Jacens in campo, nigrum, asperumque, magnumque,
Quod homines prisci posuerant, ut esset terminus arvi;

394 αὖτ'] MS. ὦ abest R. 395 ἀήττητον] MS. quæ est glossa. Ibid. ἀνῆκα] MS. sed in litura. 402 ἔτησι] MS. 405 ἦν ἀρέρης] A. 1.

ade, Part IV. cap. 1. *Clark*. Quod de forma *it clamor cœlo* ait *Clarkius*, falsum est. Centies apud poëtas latinos illa forma, casus illius pro accusativo cum *ad* usurpandi, occurrit. *It clamor cœlo* idem quod alibi *sidera clamor ferit* et similia. Ν ἐφελκυστικοῦ in σάλπιγξεν opus hic non erat. *Ern.*

Ibid. ἄϊε δὲ Ζεὺς Ἥμενος Οὐλύμπῳ,] Virgil.

At non hæc nullis hominum sator atque Deorum
Observans oculis, summo sedet altus Olympo.
Æn. XI. 725.

Ver. 391. ἀφίστασαν] Vide supra ad μ'. 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ,] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ibid. κυνόμυια,] *Impudens et molesta. Clark.* Proprie insectum, cujus mentio in Exodo et Psalmis: unde et apud scriptores, qui in eos libros commentati sunt, ut apud Philonem de Vita Mos. L. I. p. 622. qui apte hoc nomen insecto datum ait a θετικοῖς τῶν ὀνομάτων· σοφοὶ γὰρ ἦσαν, ἐκ τῶν ἀναιδεστάτων ζώων συνθέντες τοὔνομα etc. Vid. Bochart. Hieroz. IV. 15.

Quod ad scripturam attinet, h. l. consentiunt edd. in κυνόμυια, ut infra ver. 421. in κυνάμυια. *Ern.*

Ver. 396. Ἦ οὐ μέμνῃ] Pronunciabatur ἦν μέμνῃ. Vide supra ad υ'. 188. et ad ι'. 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι;] Vide supra ad μ'. 55.

Ibid. πανόψιον] Ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρώμενον. *Schol.* Ἀντίμαχος δὲ, ὑπονόσφιον γράφει. *Eustath.*

Ver. 399. ἀποτισέμεν,] Vide supra ad ι'. 508.

Ver. 400. et 402. οὔτησε] Vide supra ad Υ. 469.

Ver. 400. αἰγίδα] *Eustathius* videtur legisse ἀσπίδα.

Ibid. θυσσανόεσσαν,] Recte cum duplici σ. Vide supra ad ε'. 593.

Ver. 403. λίθον εἵλετο χειρὶ] Virgil.

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat
Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.
Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptum trepida torquebat in hostem
Altior insurgens. —— *Æn.* XII. 897.

Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιὸς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐςαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

Hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra:
Septem autem *is* occupavit jugera stratus, fœdavitque pulvere crines;
Armaque circum-sonitum-dedere: Risit vero Pallas Minerva,
Et super eum glorians verbis alatis allocuta est;
" Stulte, ne adhuc quidem sensisti, quanto fortior
" Glorior ego esse, quod mihi vires opponis?
" Sic sane tuæ matris furias luas,
" Quæ tibi irata mala machinatur; quod Achivos
" Deseruisti, ac Trojanis fœdifragis auxiliaris."
Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:
Hunc vero abduxit manu prehensum Jovis filia Venus,
Crebro admodum suspirantem: ægre autem *is* collegit animum.
Hanc vero ut advertit dea ulnas-candida Juno,

407 *μέλαθρα* pro *πέλεθρα*] MS. Ibid. *ἐκόνισε*] F. A. 1. 410 *νηπίετι'*] MS. Ibid. *οὐδέ πω δὴ ἐπεφράσω*] R. Ibid. *ὅσον*] F. A. 1. 411 *ἔμμεναι*] Id. 412 *ἐρινύας*] F. 415 *τρέπεν*] MS.

Quo in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger:* " Plus (inquit) " ad rem facit *antiquum*, quam *nigrum*, " declarat enim magnitudinem, et verosi- " milius est non esse asperum, si pro " termino positum fuerat." Ipse tamen paulo post; " Etiam illud (inquit) no- " tare possumus, *Saxum antiquum* apte " designare verba illa; *ἄνδρες πρότεροι.*" *Poëtic.* Lib. V. cap. 3.

Ver. 404. *τρηχὺν*] Vide ad β'. 533.

Ver. 405. *Τόν ῥ'*] *Quod scilicet.*

Ibid. et ver. 465. *ἀρέρης*·] Vide ad ζ'. 142.

Ver. 408. *ἀμφαράβησε*·] Vide et γ'. 455.

Ver. 410. *ἐπεφράσω,*] Vide ad α'. 140.

Ver. 411. *ἀντιφερίζεις;*] *Al.* *ἰσοφαρίζεις.*

Ver. 412. *ἐξαποτίνοις,*] Vide ad β'. 43.

Ver. 414. *ἀμύνεις.*] Cod. *Harleian.* *ἀρήγεις.*

Ver. 415. *τράπεν*] Cod. *Harleian.* *τρέπεν.*

Ver. 416. *Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,*] Cod. *Harleian.* *φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.*

Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·

Statim Minervam verbis alatis allocuta est;
" Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
" En rursus illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
" Ardenti e prælio per tumultum: at insequere."
Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu-persequebatur, gaude-
Et impetu in eam facto, ad pectora manu robusta [batque animo;
Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua et carum cor.
Illi itaque ambo jacebant in terra alma:
Illa vero super eos glorians verba alata dixit;
" Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
" Sint, quando cum Argivis pugnant armatis,
" Et æque audaces et tolerantes, ac Venus
" Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:

421 κυνάμυια] Edd. vett. v. ad 394. 427 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] MS. 429 θωρηκτοῖσιν] Edd. vett. 431 Ἄρη] MS. vid. Var. Lect.

Ver. 418. 434. et 512. λευκώλενος Ἥρη,] Vide supra ad α'. 572. et ad ο'. 92.

Ver. 420. Αἰγιόχοιο Διὸς] Vide supra ad α'. 202.

Ibid. ἀτρυτώνη,] Vide supra ad β'. 157.

Ver. 421. κυνόμυια] Vide supra ad ver. 394.

Ver. 424. 432. ἐπιεισαμένη, — ἐπαυσάμεθα] Vide supra ad ν'. 90. et ad γ'. 141.

Ver. 425. λύτο] Vide supra ad ver. 114.

Ver. 426. ποτὶ] *Al.* ἐπί.

Ver. 429. θωρηκτῇσιν,] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* Ut sit videlicet ex θωρηκτής· quam vocem (ut ipse annotat) usurpat Poëta supra μ'. 317. ο'. 689. 739. itemque ver. 277. hujus libri. *Al.* θωρηκτοῖσιν scilicet ex θωρηκτὸς, quæ vox alibi apud *Homerum* non reperitur. *Clark.* Sic placebat etiam *Jensio* Lucubr. Hesych. p. 18. et ita plane est in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 431. Ἄρει ἐπίκουρος,] Cod. *Harleian.*

Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι

" Tum prorsus jam olim nos destitissemus pugna,
" Ilii eversa bene-ædificata urbe."
Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas-candida Juno.
At Apollinem allocutus est rex Terræ-quassator;
" Phœbe, cur jam nos seorsum-stamus? Neque enim par est,
" Cum cœperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugna
" Redierimus in Olympum, Jovis ad ære-fundatam domum.
" Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem
" Honestum, quippe qui prior natus sum, et plura cognovi:
" Stulte, cum ita mente-cassum cor habes: neque prorsus eorum saltem
" Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa,
" Soli nos deorum, cum superbo Laomedonti

432 κι δὴ] F. A. J. male. Ibid. πολέμοιο] MS. F. R. A. 1. 434 μείδησε] Edd. vett. præter T. 439 γενεῇ] F. sine φι. 441 ἔσχες] F. A. J. 443 μοῦνοι νῦν] A. 2. 3. J.

Ἄρηϊ ἐπίκουρος. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit, Ἄρη' ἐπίκουρος. *Clark.* Et sic plane habet MS. Lips. ἄρη'. *Ern.*

Ver. 432. 442. 450. κεν δὴ — ὅσα δὴ — Ἀλλ' ὅτι δὴ] Vide supra ad ξ'. 433. 504. et ad β'. 158.

Ver. 434. Ὣς φάτο·] Deest hic versus in Codice *Harleiano.*

Ver. 438. et 505. χαλκοβατὲς δῶ.] Vide supra ad α'. 426.

Ver. 439. γενεῆφι] Vide supra ad ν'. 588.

Ver. 440. et 447. Καλὸν,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 445. ἐπὶ ῥητῷ,] Qua ratione, ἐπὶ, hic ultimam producat; item, εἰλίποδας, ver. 448. et ἐνὶ, ver. 475. vide supra ad α'. 51. *Al.* ἐπὶ ῥ' ῥητῷ.

Ver. 446. Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα] Virgil.

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ.
Æn. V. 811.

Ibid. πόλιν καὶ τεῖχος] Cod. *Harleian.* πόλιν περὶ τεῖχος. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας] " Sol " pascit omnia, quæ terra progenerat: " Unde non unius generis, sed omnium " pecorum Pastor canitur. Ut apud Ho- " merum Neptuno dicente:

" Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσ-
" κες." *Macrob.* Lib. I. cap. 17.

Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄῤῥηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.

" A Jove profecti operam-locavimus in annum,
" Mercede condicta: is autem præcipiens mandata dabat?
" Ego quidem Trojanis urbem et muros ædificavi
" Latosque et admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:
" Phœbe, tu vero flexipedes camuros boves pascebas
" Idæ in saltibus multas-convalles-habentis sylvosæ.
" Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
" Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede tota
" Laomedon violentus, minatusque dimisit.
" Tibi quidem is minabatur pedes et manus desuper *se*
" Ligaturum, et venditurum insulas in longinquas;
" Affirmabatque idem utriusque *se* abscissurum aures ære.

446 πόλιν πέρι τεῖχος] F. A. J. 453 σὺν μὲν] MS. quæ lectio non est absurda. refer ad δήσειν. Ibid. ὕπερθεν] MS. vitiose. 455 ἀπολειψέμεν] MS. vid. not.

Ibid. ἕλικας βοῦς] Ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τὰς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. *Schol.* At si vera esset prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omnino esset supervacaneum. Vide supra ad ί. 462.

Ibid. βουκολέεσκες] *Pascere solebas.* Vide supra ad ver. 31. et ad ί. 84.

Ver. 449. κνημοῖσι] Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid. πολυπτύχου] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἔχοντος. *Schol.*

Ibid. ὑληέσσης.] *Nemorosæ.* Virgil. *Æn.* III. 270. Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 450. πολυγηθέες Ὧραι] Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι. *Schol.* Cæterum alii, notante *Eustathio*, hic scribunt πολυγηθέος· ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ] Cod. *Harleian.* Σύν. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 454. περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων] De hoc verbo dictum supra ad φ'. 40. *Ern.*

Ver. 455. ἀποκοψέμεν] Nonnulli, notante *Eustathio*, quibuscum facit et *Scholiastes*, hic legunt ἀπολειψέμεν. Ut supra α'. 236.

——— περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε.

Al. ἀποκόψειν. *Clark.* Ἀπολείψειμεν habet MS. Lips. *Ern.*

Νῶϊ δέ τ' ἄψοῤῥοι κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ δηριαάσθων.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα

"Nos vero continuo revertebamur, irato animo,
"Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.
"Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
"Tentas, ut Trojani fœdifragi pereant
"Funditus male, cum filiis et pudicis uxoribus?"
Illum vero vicissim allocutus est rex longe-jaculans Apollo;
"Neptune, haudquaquam me prudentem dixeris
"Esse, si jam tecum, mortalium gratia, dimicem,
"Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem
"Admodum vegeti sunt, terræ fructu vescentes,
"Interdum vero contra pereunt exanimes: Sed citissime
"Desistamus a pugna; illi vero, ipsi prælientur."
Sic utique locutus retro se vertit; verebatur enim

456 τ'] abest MS. 459 πυρῆς] MS. 463 πολιμίζω] MS. F. A. J. πολιμίξω] F. conf. 477. 466 δὲ φθινύθουσιν] MS. 467 παυώμεσθα] MS. F. A. 1. non male.

Ver. 459. Πυρῇ,] Cod. *Harleian.* Πυρῆς. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 461—472—478. ἑκάεργος — Ἑκάεργε; — ἑκάεργος] Vide supra ad α'. 43. et 58.

Ver. 463. βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,] *Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium,* locum hoc modo citat:

——— βροτῶν δ' ἕνεκα πτολεμίζειν
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέντοι
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν, ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

Ibid. πτολεμίζω,] *Al.* πτολεμίξω.

Ver. 464. φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε — τελέθουσιν, — Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν] Vide supra ad ζ'. 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες] Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς. *Schol.*

Ver. 466. φθινύθουσιν] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β'. 43.

Ver. 467. Παυσώμεσθα] *Al.* Παυώμεσθα.

Ver. 468. πάλιν ἐτράπετ'·] *Retro se convertit.* Vide supra ad ver. 241. et ad π'. 594.

Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Φεύγεις δὴ, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο

Cum patruo conserere manus.
Hunc autem soror vehementer objurgavit, domina ferarum
Diana agrestis, et probrosa dixit verba;
" Fugis jam, Longe-jaculans? Neptunoque victoriam
" Totam concessisti? impuneque ei gloriam dedisti?
" Stulte, cur omnino arcum gestas inutilem frustra?
" Non te nunc amplius patris in ædibus audiam
" Gloriantem, sicut antea inter immortales deos,
" Contra Neptunum adversis-viribus *te* pugnaturum."
Sic dixit: Eam vero neutiquam allocutus est longe-jaculans Apollo:
Sed irata Jovis veneranda uxor,
Increpuit Sagittis-gaudentem contumeliosis verbis;
" Quomodo vero tu nunc sustines, canis audax, contra me

477 πολεμίζειν] F. A. 1. 479 κυδρὴ παράκοιτις] R. est sic et in Comm. Eust. sed versus non constat. 480 vid. not.

Ver. 473. μέλεον] Vide supra ad π'. 336.

Ver. 474. Νηπύτιε,] *Barnesius* ex conjectura edidit Νηπύτιος; " Et sæpe alias," inquit, " *Nominativus* pro *Vocativo* poni-" tur." Quod ferri non potest. Vide supra ad α'. 175. Præterea mutato hic nihil opus. Vide ad α'. 51.

Ver. 476. 500. et 513. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver. 504. θυγατέρος· et ver. 561. ἀπονεόμην. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 480. Νείκεσεν] Deest hic versus in Codice *Harleian.* *Clark.* Item in Cod. Lips. in ed. Rom. et Comm. *Eustathii*, qui etiam vim in eo et artificium poëtæ reponit, quod ita ἀπιλῶς rem expresserit, verbis ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς κ. παράκοιτις, statim orationem Junonis ipsam subjecerit, et quasi claudam orationem effecerit? Quæ locum non habent, si in exemplaribus Homeri fuit versus hic. Delendus ergo est. Nihil hic nec *Barnesius*, nec *Clarkius* vidit. *Ern.*

Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἥν κ' ἐθέλησθα.
Ἤτοι βέλτερόν ἐςι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊςοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥςτε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,

" Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
" Sagittifera licet sis: te nempe leonem inter mulieres
" Jupiter constituit, et dedit interficere quamcunque velis.
" Certe satius est per montes feras interficere,
" Agrestesque cervas, quam cum potentioribus vi pugnare.
" Sed si vis pugnæ periculum-facere, *fac;* ut bene scias,
" Quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas."
Dixit, et ambas ad carpum manus prehendit
Sinistra; dextra autem ab humeris detraxit pharetram:
Ipsaque verberabat *eam* ad aures subridens
Huc illuc se versantem; veloces autem excidebant sagittæ:
Lachrymabunda vero deinde dea fugit, veluti columba,
Quæ nempe metu accipitris cavam volat in petram,

482 *στήσεσθαι*] MS. edd. vett. *Eustath.* tamen in Comm. *στήσασθαι.* cum futuro est *μέμονας* ι. 36. ξ. 88. 89. etc. 484 *θῆκε*] F. R. A. 1. bene. 491 *Αὐτοῖσι*] F. R. A. 1. 496 *φύγε*] Essd. 498 *ἔσται*] F. R.

Ibid. *ὀνειδείοις*] Vide supra ad π'. 628.

Ver. 481. *μέμονας,*] Vide supra ad ν'. 481. et 736.

Ver. 482. *Στήσασθαι;*] *Al.* *Στήσεσθαι.*

Ibid. *ἀντιφέρεσθαι,*] *Al.* *ἀντιφερίζειν.*

Ver. 484. *ἥν κ' ἐθέλησθα.*] Cod. *Harleian.* *ἥν κ' ἐθέλησθα.*

Ver. 487. *Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι*] *Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔςι γὰρ ἀντὶ τοῦ δάηθι.* *Schol.* MS. apud *Barnesium.* Elegantius tamen, ut opinor, reticeri hic intelligetur sententiæ Apodosis: *Ἵνα λέγῃ ἡ Ἥρα, ὡς ὕπερ ἐθέλεις γνῶναι, ἰδὲ πάσχε.* *Eustath.* Vide supra ad α'. 135. 137. et 340.

Ver. 490—502. *αἴνυτο — συναίνυτο*] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 491. *ἔθεινε*] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 492. *Ἐντροπαλιζομένην·*] *Al.* *Ἐντροπαλιζομένη.*

Ver. 493. *ὥςτε πέλεια, Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος*] Virgil.

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 494. *Ἥ ῥά θ'*] *Quæ scilicet.*

Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ

In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
Sic illa lachrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
Latonam autem allocutus est internuntius Argicida;
" Latona, ego vero tecum haudquaquam pugnabo: arduum enim
" Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:
" Sed promptissima inter immortales deos
" Gloriatur *te* me vicisse aspera vi."
Sic utique dixit: Latona vero collegit incurvos arcus et sagittas,
Quæ ceciderant alio aliæ in vertigine pulveris:
Hæc quidem sagittandi-instrumentis sumptis secuta est filiam suam:
Illa vero ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;
Lachrymabunda autem patris insedit genibus filia,
Circumque divinum peplum tremebat: hanc vero ad se

500 *προφρέασα*] MS. F. A. J. T. quamquam F. et A. ρ omittunt vitiose. 503 Πεπτεῶτ'] MS. vid. not. 504 ἧς] MS. 505 Οὔλυμπος] Id. edd. vett. sic et infra 518. MS. addit et Ϋ.

Ibid. ὑπ' ἴρηκος] Vide supra ad σ'. 615. *Clark*. Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἴρηξ ψιλοῦται Ἰωνικῶς, inquit *Eustath*. *Ern*.

Ibid. et 495. κοίλην — πέτρην, Χηραμόν] *Eustath*. Ἑρμηνείαν ἔχει, (sc. τὸ κοίλην πέτρην) τοῦ χηραμοῦ· κοίλη γὰρ πέτρα ἡ χήραμος· καὶ ἐσχημάτισται κατὰ τό· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε φύλλα καὶ φλοιόν. *Ern*.

Ver. 497. Λητῶ] Ita *Barnesius*. *Al*. Λητώ.

Ver. 498. μαχήσομαι] Cod. *Harleian*. μαχέσσομαι.

Ver. 501. κρατερῆφι βίηφιν.] Vide supra ad ν'. 588.

Ver. 503. Πεπτεότ'] Vox hæc *singularis* est; nec, ut opinor, ulla ex analogia defendi potest. Vide supra ad α'. 265. ad β'. 818. et ad ν'. 46. Codex *Harleian*. habet Πεπτεῶτ'· quam et veram esse crediderim lectionem, propter similia τεθνεῶτ', μεμαῶτ', etc. Pronunciabatur autem Πεπτῶτ'. *Clark*. Hoc ipsum πεπτῶτ' habet clare MS. Lips. Sic habuit etiam *Eustathius*. Nam quamquam ab initio refert πεπτεότα, tamen rationem reddens

Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, ὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡςεί τι κακὸν ῥέζυσαν ἐνωπῆ;
Τὸν δ' αὖτε προςέειπεν ἐϋςέφανος Κελαδεινή·
Σή μ' ἄλλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλυς ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτύς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππυς.

Recepit pater Saturnius, et interrogavit, suaviter ridens;
"Quisnam tibi talia fecit, cara filia, cœlestium
"Temere; ac si quid flagitii patrasses palam?"
Illum vero vicissim allocuta est pulchre-coronata Tumultuum-venaticorum-
"Tua me conjux male-excepit, pater, ulnas-candida Juno, [amans;
"A qua immortalibus contentio et lis impendet."
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
At Apollo Phœbus subiit Ilium sacram:
Curæ-erant enim ei murus bene-ædificatæ urbis,
Ne Danaï everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum rediere dii sempiterni,
Alii quidem, irati, alii vero, admodum gloria-exultantes;
Assederuntque patri atras-nubes-cogenti: At Achilles
Trojanos simul ipsosque perdebat et solidos-ungulis equos.

508 γελάσας] F. R. 510 vid. not. 521 ὄλεκε] F. A. 1. T.

ait: Τῦ δὲ πιπτιῶντα τὸ ἁπλῦν πιπτωκὼς πιπτωκότος, καὶ ἐν συγκοπῇ πιπτῶτος — εἰ δὲ πλεονασμὸν ἔχει τῦ ἱ etc. *Ern.*

Ver. 504. θυγατέρος ἧς·] Qua ratione, θυγατέρος, hic ultimam producat; item ἀμβρόσιος et προτὶ, ver. 507. et γάρ, ver. 516. et δὲ, ver. 519. vide supra ad α'. 51.

Ver. 507. ἄρ'] *Ut fit.*

Ibid. ἐανὸς] Vide supra ad δ'. 352. et ad γ'. 385.

Ver. 508. ἀνήρετο,] *Al.* ἀνείρετο. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 509. τοιάδ'] Vide supra ad ι'. 357.

Ver. 510. Μαψιδίως,] Deest hic versus in Codice *Harleiano*. *Clark.* Pariter in MS. Lips. Nec eum tangit *Eustathius* interpretans interrogationem Jovis. Uterque est supra pariter ι'. 371. in simili re. *Ern.*

Ver. 511. Κελαδεινή·] Παρὰ τὸν γινόμενον ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς κέλαδον, ἤγυν θόρυβον· *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὣς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἱστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες, ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·

Ut vero cum fumus ascendens ad cœlum latum pervenit
Urbe ardente: Deorum nempe eum ira excitat;
Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit:
Sic Achilles Trojanis laborem et mala attulit.
Stabat autem senex Priamus sacra in turri,
Animadvertitque Achillem ingentem: At sub illo
Trojani facile turbabantur trepida-fuga, neque ulla vis
Erat: ille autem ejulatu edito a turri descendit in terram,
Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-custodibus;
" Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiæ
" Venerint ad urbem trepida-fuga: Certe enim Achilles
" Prope iste perturbans; nunc existimo exitialia futura.
" Sed postquam intra murum respiraverint conclusæ,
" Rursus obserate tabulas perite-aptatas:

524 πᾶσι δὲ θῆκε] MS. Ibid. ἐφῆκε] A. 2. 3. J. male. 525 Ἀχιλλεὺς] MS. Ibid. κήδεα θῆκεν] Id. 534 ἀλέντες] F. A. 1.

Ver. 513. ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri possit. *Al.* ὑφῆπται.

Ver. 515. ἐδύσετο] Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 517. ὑπὲρ μόρον] Vide supra ad υ'. 336.

Ver. 520. παρὰ πατρὶ] *Al.* πὰρ Ζηνί.

Ver. 525. πόνον] Cod. *Harleian.* φόνον.

Ver. 526. 549. Εἱστήκει — κεκάλυπτο] Vide supra ad Υ. 434. 492. et ad α'. 37.

Ibid. θείου ἐπὶ πύργου,] Virgil.

Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra
Eductam tectis, unde omnis Troja videri
Et Danaûm solitæ naves, et Achaïa castra.
Æn. II. 460.

Ver. 529. Γίνεθ'·] *Al.* Γίγνεθ'. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid. βαῖνε] Vide supra ad θ'. 87. et ad ν'. 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων] Vide supra ad ε'. 309.

Δείδια γὰρ, μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
῞Ως ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ ᾿Απόλλων
᾿Αντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ᾽ ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ᾽ ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερὴ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
῎Ενθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες ᾿Αχαιῶν,
Εἰ μὴ ᾿Απόλλων Φοῖβος ᾿Αγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ᾽, ᾿Αντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
᾿Εν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
῎Εστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,

"Metuo enim, ne exitialis vir in murum irrumpat."
Sic dixit: Illi autem aperueruntque pòrtas, et retruserunt obices;
Hæ autem apertæ pepererunt salutem: At Apollo
Obvius exiliit, a Trojanis ut perniciem arceret.
Ii autem recta ad urbem et murum altum,
Siti aridi, pulvere-obsiti, ex campo
Fugiebant; ille vero vehementer insequebatur hasta: rabies nempe ei cor
Continenter tenebat violenta, iraque-percitus-cupiebat gloriam referre.
Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
Nisi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitasset,
Virum, Antenoris filium, eximiumque, fortemque.
Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse
Astitit, ut mortis graves manus arceret,

541 καρφάλεοι] Edd. vett. *Eustathius* καρφαλέοι non ut lectionem exemplorum Homeri, sed ut glossam commemorat, καρχαλέοι, οἱονεὶ καρφαλέοι, ὅ ἐστι κατάξηροι.

Ver. 536. Δείδια] Vide supra ad ἑ´. 240. et ad ν´. 736.

Ibid. ἅληται.] *Al.* ἄληται.

Ver. 538. τεῦξαν φάος·] Παρέσχον τοῖς φυγοῦσι τὴν σωτηρίαν. *Schol.* MS. apud *Barnesium*.

Ver. 541. Δίψῃ] *Al.* Δίψει. *Clark.* Δίψος post Homerum demum usurpatum, monet *Eustathius*. *Ern.*

Ibid. καρχαλέοι,] *Al.* καρφαλέοι. *Clark.* Vid. Var. Lect. Καρχαλέοι veram lectionem esse *Eustathii* Comm. docet, et *Schol.* min. *Hesych.* qui habet καρχαλέοι, ubi frustra *Jensius* eam lectionem quidem antiquam, sed corruptam judicat. *Ern.*

Ibid. κεκονιμένοι,] *Al.* κεκονισμένοι.

Ver. 542. σφεδανὸν ἔφεπ᾽] Qua ratione, σφεδανὸν, hic ultimam producat; item μὲν, etiam extra cæsuram, ver. 547. et πεδίον, ver. 558. et τε, ver. 559. et αὐτὰρ, iterum extra cæsuram, ver. 570. vide supra ad α´. 51. *Al.* σφεδανὸν μέθεπ᾽. Et σφεδανῶν ἔφεπ᾽· ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς διώκων. Notante *Eustathio*. *Clark.* Grammatici *Herodotus* et *Apion* σφεδανῶν legebant in participio. Sed plerique σφεδανὸν adver-

Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν 'Αχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἔϛη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
'Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατερῦ 'Αχιλῆος
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἱρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τϋτυς μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδη 'Αχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον 'Ιλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημὺς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
'Εσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
'Ιδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·

Fago tectus: coopertus autem erat caligine multa.
At ille, ut advertit Achillem urbium vastatorem,
Constitit; multaque ei cor volvebat-æstuans manenti:
Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum:
" Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis
" Fugero, qua et alii turbati fugantur,
" Capiet me etiam sic, et imbellem obtruncabit:
" Si vero ego hos quidem turbari sinam
" A Pelide Achille, pedibusque a muro alio
" Fugero per campum Iliacum, donec pervenero
" Idæque ad saltus, senticetaque ingrediar;
" Vespertinus autem deinde cum me lavero in fluvio,
" A sudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:

550 'Αχιλῆα] F. R. A. J. 553 ἀπὸ κρατερῦ] A. 2. 3. J. quod ferri potest, sed ὑπὸ exquisitius et melius est. 554 φοβέοντο] MS. male. 557 ποσὶ] F. R. A. 1. 561 προτὶ] MS.

bialiter capiebant: atque hoc scriptt. et edd. omnes sequuntur recte. *Ern.*

Ver. 545. 'Απόλλων Φοῖβος] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 546. Φῶτ', 'Αντήνορος υἱὸν,] Vox, φῶτα, non hic παρέλκει; Quod est ridiculum, et Poëta omnino indignum. Sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat.

Ver. 547. 'Εν μέν οἱ] *Barnesius*, melius legi posse existimat, 'Εν μὲν ἑοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548. χεῖρας] *Barnesius de suo* edidit κῆρας. Verum, ut opinor, rationibus haud satis idoneis. Præsertim cum haud dissimilem phrasin usurpat Poëta supra α'. 67.

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

Ver. 549. κεκλιμένος·] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 550. 'Αχιλλῆα πτολίπορθον,] Vide supra ad β'. 278.

Ver. 551. πόρφυρε] Vide supra ad α'. 338. et 482.

Ibid. μένοντι] *Al.* κιόντι.

Ver. 554. φοβέονται,] *Al.* κλονέονται.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔςαι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔς' ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ

"Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
"Ne me abeuntem ab urbe ad campum advertat,
"Et me rapide-persecutus consequatur velocibus pedibus:
"Non amplius deinde licebit mortem et fatum effugere.
"Valde enim fortis supra omnes est mortales.
"Quod si ipsi ante urbem obviam venero;
"Etenim huic certe vulnerabile corpus acuto ære,
"Inestque una anima, mortalemque ipsum dicunt homines
"Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet."
Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor
Forte gestiebat præliari atque pugnare.
Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
Virum venatorem contra, neque quicquam animo

565 Οὐκέτ'] R. 567 πόληος κατεναντίος] MS. πόλιος] Edd. vett. 571 ἀλεὶς] A. 2. 3. J. 572 πολεμίζειν] F. 573 πόρδαλις] F. R. A. 1. 574 ἐναντίη] A. 2. 3. J.

Ver. 556. ἰάσω] Vide supra ad Υ. 42.

Ver. 558. πεδίον Ἰλήϊον,] Τόπος ἐν ᾧ Ἴλου τάφος ἐςί. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδίον γράφουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐθὺς ἐπαγαγεῖν τὸν Ποιητὴν, "ὄφρ' ἂν ἵκωμαι "Ἴδης κνημούς." *Eustath.*

Ver. 559. ῥωπήϊα] Ἱμαντώδη φυτὰ, ἀφ' ὧ τὰ δάσεια τῆς ὕλης. *Schol.*

Ver. 560. λοεσσάμενος] *Quum me ipse lavero.* Vide supra ad ver. 241. et ad γ'. 141.

Ver. 561. ποτὶ] *Al.* προτί. Quod perinde est.

Ibid. ἀποψυχοίμην·] *Al.* ἀποψύχεσθαι.

Ver. 563. ἀπαειρόμενον] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιρουσῶν. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ibid. πόλεως] Ita edidit *Barnesius. Al.* πόλιος. Quod idem.

Ver. 565. ἔςαι] *Al.* ἔσεται.

Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως] Vide supra ad β'. 811. *Al.* πόλιος.

Ver. 568. Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς] Virgil.

——— mortali urgemur ab hoste
Mortales: totidem nobis animæque manusque.
Æn. X. 375.

Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλησιν,
'Αλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
'Αλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
῝Ως 'Αντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος 'Αγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' 'Αχιλῆος.
'Αλλ' ὅ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
'Εγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἄϋτει·
῏Η δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' 'Αχιλλεῦ,
῏Ηματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
'Εν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,

Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
Etsi enim prior eam cominus percusserit, aut eminus,
Tamen vel hasta transfixa non desistit
A strenua pugna, antequam vel cominus congrediatur, vel dometur:
Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
Nolebat fugere, antequam periculum faceret Achillis.
Sed clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem,
Hasta autem in eum collimabat, et altum clamabat;
" Certe jam omnino sperabas apud animum, illustris Achille,
" Die hoc urbem *te* eversurum Troüm gloriosorum;
" Stulte, certe adhuc multi efficientur dolores de ea:
" In ea enim multique et fortes viri sumus,
" Qui utique propugnantes claris parentibus, uxoribusque, et liberis,

580 ἔθελε] F. R. A. 1. recte. 581 ἀλλ' ὅγ' ἄρ'] MS. quod verum puto. Ibid. ἔχετο] F. 585 τετεύξεται — αὐτῆς] MS. male. 586 ἐν γάρ τοι] MS. Ibid. ἄνδρες] Id. 587 τοκέων] Id.

Ver. 572. πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι] Vide supra ad η'. 232. et 279.

Ver. 573. πάρδαλις] Cod. *Harleian.* πόρδαλις. *Clark*. Vid. Var. Lect.

Ibid. ξυλόχοιο] 'Υλώδους τόπου συνδένδρου. *Schol.*

Ver. 574. ἐναντίον,] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575. κεν ὑλαγμὸν] Scribunt nonnulli, teste *Eustathio*, κυνυλαγμόν.

Ver. 576. φθάμενος] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλησιν,] *Vel cominus, vel eminus vulneraverit.* Vide supra ad δ'. 540. et ad ε'. 84.

Ibid. οὐτάσῃ,] Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 581. πρόσθ' ἔσχετο] Cod. *Harleian.* πρόσθε σχέτο.

Ver. 583. ῏Η δή που] *Al.* ῎Ηδη που.

Ibid. ἔολπας] Vide supra ad α'. 37. et υ'. 186.

Ver. 585. ἦτ' ἔτι πολλὰ] *Al.* ἦ μάλα πολλά.

Ver. 586. 'Εν γάρ οἱ] Edidit *Barnesius* 'Εν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 587. τοκέων, ἀλόχων τε,] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem et præfert *Barnesius*. Sed, ut opinor, minus recte.

Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν,
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,

« Ilium tutemur: tu vero fatum hic consequeris,
« Adeo terribilis licet sis et audax bellator."
Dixit utique, et acutum telum gravi manu emisit;
Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;
Circaque ipsam ocrea recens-elaborati stanni
Horrendum resonuit: æs vero resiliit
A percusso, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.
Pelides vero impetum-fecit in Agenora deo-parem
Secundus: at non sivit Apollo gloriam referre,
Sed ipsum eripuit, texitque caligine multa,
Quietumque ipsum e prælio misit ut-abiret.
At hic Pelidem dolo avertit a populo:
Ipsi enim longe-jaculans Agenori omnia cum se assimularat,
Stetit ante pedes; ille vero festinabat pedibus persequi.
Dum ille hunc per campum persequebatur tritici-feracem,

588 εἰρυσομεσθα] F. A. J. Ibid. ἀφέψεις] MS. 594 ἠρύκακε] MS. 596 οὐδέ τ'] Id. Ibid. ἴασεν] A. 2. 3. J. T. R. 598 ἔπεμπε] MS. 599 λαῷ] Id. 600 ῥ'] abest MS. e neglecta duplicatione literæ ρ.

Ver. 588. εἰρυόμεσθα·] *Al.* εἰρυσόμεσθα.

Ver. 590. βαρείης] *Al.* παχείης. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε·] Vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 455.

Ver. 594. ἐπέρησε·] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 596. ἴασεν] Vide supra ad γ'. 42.

Ver. 598. ἄρα] *Deinceps.*

Ver. 600. Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,] Vide supra ad ξ'. 136.

Ver. 602. Ἕως ὁ τὸν] Pronunciabatur Ὥσεο vel Ὥσυ. Vide supra ad σ'. 15. et ad σ'. 539.

Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄςυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλες, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γῦνα σάωσαν.

Conversus præter fluvium vorticibus-profundum Scamandrum,
Parvo intervallo præcurrentem: dolo etenim lactabat Apollo,
Ut semper speraret *se* assecuturum pedibus suis:
Interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti
Læti ad urbem; urbs vero implebatur conclusis.
Neque enim illi sustinebant urbem et murum extra
Expectare jam se-invicem, et cognoscere, et quis effugisset,
Et quis occubuisset in pugna; sed cupide infundebantur
In urbem, quemcunque eorum pedes et genua incolumem-retulerant.

603 τρέψας] MS. F. R. A. 1. 604 δόλῳ γὰρ] Edd. vett. præter R. 605 ποσσὶν] A. 2. 3. J. 607 ἀλ.] A. J. T. 611 γε] abest MS.

Ver. 603. Στρέψας] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604. δόλῳ δ' ἄρ] *Henricus Stephanus* legendum hic δόλῳ γὰρ, verbaque δόλῳ γὰρ ἔθελγεν Ἀπόλλων parenthesi includenda censet. Sed, ut opinor, minus apte. Porro sententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præcessit ver. 599. 600.

Ver. 607. ἔμπλητο] *Al.* ἔμπλητο.

Ver. 607—610. Ἀσπάσιοι — ἀσπασίως] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 608. πόλεως] Vide supra ad ver. 563.

Ver. 610. ἀσπασίως] *Al.* ἐσσυμένως.

Ibid. ἐσέχυντο] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς Χ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩ͂Ν λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· παρακαλούντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρὶς περὶ τὰ τείχη. Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τοῦ Ἕκτορος, ἐπὶ γῆς χωροῦσιν· αἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ οὕτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμου παιδὶ, Δηϊφόβῳ, παρορμᾷ Ἕκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς, ἀνθίσταται, καὶ ἀναιρεῖται, δεθείς τε ὑπὸ τοῦ ἅρματος Ἀχιλλέως, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩ͂Ν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Χ΄.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χῖ δ' ἄρα, τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

ὯΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.

SIC hi quidem per urbem trepida fuga-dissipati, velut hinnuli,
A sudore se refrigerabant, bibebantque, medebanturque siti,
Acclinati pulchris propugnaculis: At Achivi
Ad murum prope accedebant, scuta humeris inclinantes.
Hectorem vero ibi manere exitiale Fatum tanquam-compede-vinctum-coëgit,
Ilium ante, portasque Scæas.

2 Schol. MS. γράφεται καὶ ἀναψύχοντο, quod e glossa natum. *Eustath.* ἀπεψ. ταὐτόν ἐστι τῷ ἀνέψυχον. 4 ἦσαν] MS.

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν] Παρακεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι, ὑπὸ τῶν τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλύμενοι προμαχῶνες. *Schol. Clark.* Ductum hoc, ut videtur, e Porphyrio, cujus longum Scholion est in hanc sententiam de verbo κλίνεσθαι in MS. Lugd. Vossiano apud Cel. Valken. ad h. l. Homeri. Mihi non placet. *Ern.*

Ibid. et ver. 73. 154. et 155. καλῇσιν — καλὰ — Καλοὶ, — καλαί] Vide supra ad β'. 43.

Αὐτὰρ Πηλείωνα προςηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον; ὐδέ νυ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νυ τοι ὔτι μέλει Τρώων πόνος, ὓς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄςυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ὔτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον, πρὶν Ἴλιον εἰςαφικέσθαι.

At Pelidem allocutus est Phœbus Apollo;
" Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus persequeris,
" Ipse mortalis cum sis, deum immortalem? nec dum omnino me
" Agnovisti, quod Deus sum; tu autem indesinenter furis.
" Tibi nimirum nihil curæ est contra Troas labor-bellicus, quos fugasti,
" Qui jam in urbem conclusi-sunt, tu vero huc divertisti:
" Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis sum."
Hunc autem graviter indignatus allocutus est pedibus velox Achilles;
" Læsisti me, longe-jaculans, Deorum perniciosissime omnium,
" Qui huc nunc avertisti a muro: Certe adhuc multi
" Terram mordicus prehendissent, antequam in Ilium pervenissent.

12 δεῦρ' ἐλιάσθης] Id. R. 13 ὁ μέν με] MS. F. A. 2. 3. J. Ibid. κτενίεις] F.

Ibid. et ver. 4. Κεκλιμένοι — κλίναντες.] Vide supra ad α'. 309. et 314.

Ver. 5. ὀλοὴ] Ita et Codex *Harleianus*. *Barnesius* autem ex conjectura edidit ὀλφή. Vide supra ad α'. 342.

Ver. 6. Ἰλίου προπάροιθε,] Vide supra ad ο'. 24. et 66.

Ibid. πυλάων τε Σκαιάων] Ἐν ἀριστερᾷ τοῦ τείχους κεῖνται αἱ πύλαι αὗται· καλοῦνται δὲ Δαρδάνιαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ver. 7. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῷ, ὐδὲ καταληπτὸν τὸ θεῖον, ὔτε ποσὶν, ὔτε χερσὶν, ὔτε ὀφθαλμοῖς, ὐδ' ὅλως τῷ σώματι, δεδήλωκεν. *Clemens Alexandrin. Strom.* V. ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος,] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Schol.*

Ver. 13. Οὐ γάρ με] Refertur istud, γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: *Atqui frustra me insequeris*; vel, *Ne me amplius insequere; non ENIM*, etc. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit, Οὐ μέν με. *Clark.* De istis argutiis Clarkii alibi jam admonuimus. Hic veram lectionem esse οὐ μὲν, quæ est in Codice *Harleiano*, non sinit dubitare et res et consensus librorum antiquorum. vid. *Var. Lect. Ern.*

Ibid. κτανέεις,] *Al.* κτενέεις.

Ver. 15. Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε,] Vituperat hunc locum *Plato:* Ὀκνῶ δέ γε — διὰ Ὅμηρον λέγειν, ὅτι ὐδ' ὅσιον ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι καὶ ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν, " Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε " πάντων. Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς " γε παρείη." *De Republ.* Lib. III.

Ibid. ὀλοώτατε] *Al.* δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον,] Virgil.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
'Ρηϊδίως, ἐπεὶ ὄτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο.
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·

" Nunc vero mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illosque servasti
" Facile; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:
" Profecto te ulciscerer, si mihi facultas utique adesset."
Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
Ruens, velut equus certamine-victor, cum curru,
Qui celeriter currit magno nisu contendens per campum.
Sic Achilles celeriter pedes et genua movebat.
Hunc vero senex Priamus primus vidit oculis,
Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
Quæ scilicet Autumno oritur: perillustres autem ejus radii
Lucent multa inter astra nocte intempesta;

19 ὀπίσω] F. A. J. T. 25 ὀφθαλμοῖσιν] MS. edd. præter T. male, ut v. 29. καλῖσιν.

Procubuit moriens et humum semel ore momordit. *Æn.* XI. 418.

Vide supra ad β'. 418.

Ibid. πρὶν Ἴλιον] Qua ratione, πρὶν, hic, etiam extra cæsuram, producatur; item πρῶτος, ver. 25. vide supra ad α'. 51.

Ver. 19. 20. τίσιν — τισαίμην,] Qua analogia ex λῦω, λῦσω, deducitur λῦσις· ex φθίνω, φθίσω, φθίσις· ex κρίνω, κρίσις· ex φαίνω, φάσις· eadem ex τίω, τίσω, deducitur τίσις. Vide supra ad ζ'. 434. ad ι'. 414. et ad ξ'. 484.

Ver. 21. Ὣς εἰπὼν, — ἐβεβήκει,] Vide supra ad φ'. 352. et ad π'. 751.

Ver. 22. Σευάμενος,] Vide infra ad ver. 33. item supra ad γ'. 141. et ad θ'. 199.

Ver. 23. et 27. Ὅς ῥά τε] *Qui scilicet.*

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρ',] Virgil.

——— ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde et pictis conspectus in armis:
Qualis, ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo. ———
Æn. VIII. 587.

Non secus, ac liquida si quando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris,
Nascitur, et lævo contristat lumine cœlum.
Æn. X. 272.

Vide supra ad ι'. 4. ad λ'. 62. et infra ad ver. 317.

Ibid. et ver. 62. ἐπεσσύμενον — ὀλλυμένους,] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν] Ἤδη, πρὸ ὀπώρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*. Ὀπώρα δὲ καὶ νῦν μέρος θέρους τὸ τελευταῖον, μεθ' ὃ τὸ μετόπωρον. *Eustath.*

Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤιμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἱστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.

Quam canem Orionis vulgo vocant:
Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
Atque emittit magnum æstum miseris mortalibus:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
Ejulabat vero senex, caputque pulsabat manibus,
In altum sublatis, magnoque edito ejulatu clamabat,
Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
Stabat, vehementer animis-ardens cum Achille pugnare:
Illum vero senex miserabiliter allocutus est, manus extendens;
" Hector, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
" Solus, sine aliis; ut ne mox mortem assequaris,
" A Pelida domitus: longe enim viribus præstat.
" Crudelis, utinam diis carus tantum esset,
" Quantum mihi; cito prorsus eum canes et vultures vorarent
" Jacentem: certe mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.

33 λάζετο pro κόψατο] MS. ex aliis locis ubi λάζετο χερσὶν, sed non de capite. Si vera esset lectio, de evellendis capillis capienda esset, quod et ipsum in luctu graviori commemoratur.

Ver. 29. Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος] Τὸν ἀστέρων κύνα οὕτως ἔφη. *Schol.*
Ver. 30. ὅγ'] *Al.* ὅδ'. Atque ita legit et Codex *Harleianus.*
Ibid. τέτυκται,] Vide supra ad ν'. 481. et 736. et ad α'. 37.
Ver. 31. πυρετὸν] Ἤτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκκαυσιν. *Schol.*

Ibid. δειλοῖσι βροτοῖσιν] Virgil.
——— mortalibus ægris. *Georg.* I. 237.
—— miseris mortalibus. —— Ibid. III. 66.
Ver. 33. ὅγε] Vide supra ad γ'. 409.
Ibid. κόψατο] Observandus hic maxime proprius Vocis *mediæ* Usus. *Caput*

Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τύς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν,
Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρωὰς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·

"Iste me filiis multisque et strenuis orbum fecit,
"Interficiens, et deportatos-vendens insulas in longinquas.
"Quin et nunc duos filios Lycaonem et Polydorum
"Non possum videre, Trojanis in urbem conclusis,
"Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.
"At si quidem vivunt in castris, certe postmodum
"Æreque auroque redimemus; est enim domi:
"Multa enim dedit filiæ senex fama-inclytus Altes.
"Si vero jam mortui sunt, et in Orci domo,
"Dolor meo animo et matri, qui genuimus.
"Populo autem cætero brevior dolor
"Erit, modo non et tu moriaris, ab Achille domitus.
"Sed ingredere murum, mi fili, ut serves
"Trojanos et Trojanas, neque magnam gloriam præbeas
"Pelidæ, ipseque dilecta vita priveris:

34 ἀμέρξας] R. 38 Ἕκτορ] MS. vid. ad 345. 41 θεοῖς] F. A. J. 43 ἢ καὶ] MS. 44 ἔθηκεν] F. male. 47 ἀλέντων] A. 2. 3. J. T. 54 Λαοῖσι] F. R. A. 1.

sibi ipse percussit. Vide supra ad φ'. 241. et ad γ'. 141.

Ver. 36. Εἰσήκει,] Vide supra ad Υ. 434. et 492.

Ver. 42. τάχα κέν ἑ] Qua ratione vox κὲν, hic producatur; item μηδὲ, ver. 57. et σε, ver. 88. et τις, ver. 106. vide supra ad α'. 51.

Ver. 43. ἔλδαι.] Cod. *Harleian.* ἔλθῃ.

Ver. 44. εὖνιν] Ἔρημον, χῆρον, ἐστερημένον. *Schol.*

Ver. 48. Λαοθόη] *Al.* Λαοθόη.

Ver. 49. μετὰ στρατῷ,] *Al.* μετὰ στρατόν.

Ver. 50. ἀπολυσόμεθ'·] Vide supra ad α'. 20.

Πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος ὀδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμησταὶ ἐρύουσι, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας, ἠὲ βαλὼν, ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωροὺς,

" Præterea et mei infelicis adhuc mentis-compotis miserere,
" Calamitosi, quem pater Saturnius in senectutis limine
" Fortuna in acerba perdet, mala multa conspicatum,
" Filiosque interemptos, raptatasque filias,
" Et thalamos direptos, et infantes liberos
" Allisos terræ, in gravi cæde,
" Tractasque nurus perniciosis manibus Achivorum.
" Ipsum vero forsitan extremum me canes in primis foribus
" Cruda-vorantes raptabunt, postquam aliquis acuto ære
" Cominus vel eminus feriens ex artubus animam eripuerit,
" Quos nutrivi in ædibus, mensæ asseclas janitores,

62 ὀλυμένους] MS. Ibid. ἑλκυσθείσας] MS. sic et MS. *Mori*, Voss. et Eustathius, recte præfert Cl. *Valkenarius*. conf. ad. v. 336 ἑλκυσθείσας] B. 64 ποτὶ] F. A. J.

Ver. 51. ὄπασσε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 57. Τρωὰς,] *Plutarchus* loco infra ad ver. 60. citato legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τὸν δύστηνον] Virgil.

——— miserere parentis
Longævi. ——— *Æn.* XII. 43.

Ibid. ἔτι φρονέοντ'] Scholia MSS. apud *Barnesium* exponunt; Ἔτι ζῶντα· τὸ γὰρ ζωτικὸν, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut videtur) minus recte.

Ibid. ἐλέαιρε,] Cod. *Harleian.* ἐλέησον. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco jam infra citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, *etc.*] Πολλαὶ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ παντοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον· καὶ ἐνδέχεται τὸν μάλιστα εὐθηνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου μυθεύεται. *Arist. Ethic.* Lib. I. cap. 10. *sub fin.* Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ λεγόμενος ἄωρος θάνατος εὐπαραμύθητος ἐστὶ — μεῖον γὰρ ὄντως Τρωΐλος ἐδάκρυσεν ἢ Πρίαμος· οὗτος δὲ, εἰ προετελεύτησεν, ἔτι ἀκμαζούσης αὐτῷ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς τοσαύτης τύχης, ἧς ἐθρήνει. Οἷα γοῦν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ διελέχθη υἱὸν Ἕκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχης, ἐν οἷς φησιν, " Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ " γήραος οὐδῷ, *etc.*" Ὄντων δὴ σοι παμπόλλων παραδειγμάτων περὶ τούτου, ἐννοήθητι τὸν θάνατον ἐκ ὀλίγους ἀπαλλάττειν μεγάλων καὶ χαλεπῶν κακῶν, ὧν, εἰ ἐπεβίωσαν, πάντως ἂν ἐπειράθησαν. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.* Citat porro totum hunc locum

Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἀρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, ττι φανείη·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν. [χερσὶ,
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,

" Qui meo sanguine hausto, rabie-acti animis,
" Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omnino decorum-est
" Pugna cæso, lacerato acuto ære,
" Jacere; omnia nempe honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
" Sed quum jam canumque caput, canamque barbam,
" Pudendaque deturpent canes occisi senis,
" Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus."
Dixit quidem senex, canosque capillos extrahebat manibus,
Vellens e capite; neque Hectori animum flectebat.
Mater vero deinceps ex-alia parte lamentabatur lachrymas-fundens,
Sinum denudans, altera autem *manu* mamillam exeruit,

67 ἐρύσσει] MS. Schol. br. idem respiciunt glossa ἑλκύσουσι. Et futurum est aptius, quod est et ante v. 61. et post v. 71. 73 φανήῃ] MS.

Dio Chrysostomus, Orat. XI. Vide et infra ad ψ'. 222.

Ibid. ὅν ῥα] *Quem utique.*

Ibid. ἐπὶ γήραος οὐδῷ] Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι. *Schol.*

Ver. 61. φθίσει,] Vide supra ad ver. 19. et ad β'. 45. et 833.

Ver. 62. ἑλκυσθείσας] Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας. *Schol. Al.* ἑλκηθείσας et ἑλκυσθείσας. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 65. ἀλοιῇς] *Al.* ἀλοιῶν.

Ver. 67. ἐρύσει,] Apud *Plutarchum*, loco supra citato, ἐρύσουσιν. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. ἐπεί κέ τις] *Al.* ἐπεί μέ τις.

Ver. 68. Τύψας, ἠὲ βαλὼν,] Vide supra ad φ'. 576. et ad ρ'. 84.

Ver. 70. πιόντες,] *Al.* πίνοντες. Quod ferri non potest; nam πίνω primam semper producit.

Ibid. ἀλύσσοντες] Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες. Οἱ δὲ εἶπον, ἄγαν λυττῶντες. *Schol.*

Ver. 71. etc.] Hunc locum imitatus est et dilatavit *Tyrtæus* in nobili carmine parænetico ad milites, cujus fragmentum insigne est apud Lycurgum Or. c. 28.

Κεῖσθαι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, ὄφρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχει,
Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν etc.
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
Κεῖσθαι — ἄνδρα παλαιότερον,
Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολιόν τε γένειον etc.

quod non venit in mentem Cel. Tayloro. *Ern.*

Ver. 72. Ἀρηϊ κταμένῳ,] *Al.* Ἄρει κτεινομένῳ.

Ver. 74. 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ — Τοῦτο δὴ] Vide supra ad β'. 158. et ad ξ'. 433.

Ver. 77. ἄρ'] *Deinceps.* —

Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἐών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σέ τ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
'Αργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται."
Ὥς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,

Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta est;
" Hector, fili mi, et hæc reverere, et mei miserere
" Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,
" Horum reminiscere, care fili; arceque infestum virum
" Mœnia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;
" Præferox: si enim te interemerit, haudquaquam te ego
" Deflebo in lectis, carum germen, quem peperi ipsa,
" Neque uxor magnifice-dotata; seorsum autem te longe a nobis
" Argivorum apud naves canes veloces comedent."
Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,

84 φίλον] MS. R. 85 μὴ δὲ] MS. F. A. J. R. recte. male μηδὲ edidit Turn. quod alii secuti sunt temere. Ibid. τούτῳ] F. A. 1.

Ver. 78. οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.] Virgil.

—— Haudquaquam dictis violentia Turni
Flectitur: exuperat magis. ——
Æn. XII. 45.

Ver. 80. ἀνέσχεθε] Vide supra ad ν'. 588.

Ver. 82. 85. τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον — μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·] Virgil.

Turne, per has ego te lachrymas, per siquis Amatæ
Tangit honos animum; ——
Unum oro: desiste manum committere Teucris.
Æn. XII. 56. 60.

Ver. 83. λαθικηδέα μαζὸν] Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. *Schol.*

Ibid. ἐπέσχον,] *Al.* ἀνέσχον.

Ver. 85. ἐών·] *Al* ἰών.

Ver. 86. κατακτάνῃ,] Cod. *Harleian.* κατακτενεῖ.

Ibid. οὐ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι] Virgil.

Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi.
Æn. IX. 485.

Ver. 88. πολύδωρος·] Πολλὰ δωρημένη ἀγαθά· ἤ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἕδνων γεγαμημένη. *Schol. Al.* πολύεδνος.

Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω·] Edidit *Barnesius* Πολλὰ ἐ λισσομένω. Sed nihil opus. Vide supra ad φ'. 368.

Ver. 93. Ὡς δὲ δράκων] Virgil.

Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus,
Frigida sub terra tumidum quem bruma tegebat,
Nunc positis novus exuviis, nitidusque juventa
Lubrica convolvit sublato pectore terga;
Arduus ad Solem, et linguis micat ore trisulcis.
Æn. II. 471.

Scaliger hæc a *Virgilio* φυσικωτέρως quam ab *Homero* depicta existimat. "Solis appetentem atque apricantem, etiam *arduum ad Solem*. Erigit enim se, ac vibrantem linguam exerit. Proinde ait

Πολλὰ λισσομένω· ȣ̓δ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὣς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,

Multis supplicantes; neque Hectori animum flectebant;
Sed is expectabat Achillem ingentem propius accedentem.
Ut vero draco ad lustrum ferus virum expectat,
Pastus mala venena; subiit autem et ipsum ira gravis,
Horrendumque aspicit, convolvens se circa latibulum:
Sic Hector, inextinguibili præditus animorum-vi, non recedebat,
Turrim ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:
Indignabundus vero dixit ad suum magnum animum;
"Hei mihi, si quidem portas et mœnia ingressus fuero,
"Polydamas me primus probris onerabit,

95 δεδόρκειν] MS.

"— *linguis micat ore trisulcis.* Obtutum "tantum torvum Homerus, optime. Ni"hil enim illo acrius. Præterea cubilis "sui propugnationem, a quo non disce"dit. Idcirco dixit; ἑλισσόμενος περὶ "χειῇ, quo etiam propius tutum habeat "receptum. Perpendes *tumidum.*" *Poëtic.* Lib. V. cap. 3. Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata est similitudo. *Homerus* nempe virum depingit, qui, vultu feroci, animoque ad pugnam parato, hostem ingruentem expectet; *Virgilius*, virum, qui in prælio emicet, et ad domum regiam expugnandam acerrime aggrediatur.

Ibid. χειῇ] *Schol.* br. Σχισμῇ· λέγει δὲ, τῇ τοῦ δράκοντος καταδύσει. *Clark. Odyss.* σʹ. 17. Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, ubi *Schol.* br. Χωρήσει, ὅθεν καὶ χειὰς τὰς καταδύσεις τῶν ὄφεων. Add. Suid. in χειῷ. *Ern.*

Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ',] Οἱ δράκοντες — μέλλοντές τινα ἐλλοχᾷν ἢ ἄνθρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσθίουσι, καὶ τὰς πόας μέντοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἂν δὲ ἄρα οὐδὲ Ὅμηρος αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαθής. Λέγει γοῦν ὅπως ἀναμένει περὶ τὸν φωλεὸν εἰλύμενος, πεπιμπλησθεὶς σιτίων πολλῶν φαρμακωδῶν καὶ κακῶν. *Ælian. de Animal.* lib. VI. cap. 4.

Ver. 95. δέδορκεν,] Vide supra ad βʹ. 314.

Ver. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος] Ἀνδρειότατοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν — Ἕκτορα· "Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." *Aristot. Ethic. Nicom.* Lib. III. cap. 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρεία πολιτικὴ δοκοῦσα εἶναι. οἷον εἰ δι' αἰσχύνην τὴν εἰς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους, καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου καὶ γὰρ Ὅμηρος πεποίηκε τὸν Ἕκτορα λέγοντα. "Πουλυδάμας "μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Διὸ οἴεται δεῖν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn.* Lib. I. cap. 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομένοντες, μάλιστα φανοῦσιν ἀνδρεῖοι καθάπερ καὶ Ὅμηρος τὸν Ἕκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίν-

Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,
Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοὴν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,

" Qui me hortatus-est Trojanos ad urbem ducere,
" Nocte ista exitiali, quando surrexit-ad-certamen nobilis Achilles.
" At ego non parui; certe multo utilius fuisset;
" Nunc vero postquam perdidi populum damnosa-pertinacia mea,
" Vereor Trojanos et Trojanas longa-peplorum-syrmata-trahentes,
" Ne quando quis dicat deterior alius me;
" Hector suis viribus fretus perdidit copias.
" Sic dicent: mihi vero tunc multo satius esset,
" Contra *pugnando* aut Achille interfecto redire,
" Aut ab ipso interfici gloriose pro urbe.
" Quod si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
" Et cassidem validam, hastaque ad murum acclinata,
" Ipse profectus Achilli eximio obvius venero,

101 *προτὶ*] MS. Ibid. *ἐκέλευε*] Edd. præter T. quod prætulerim. 103 *ἦε*] T. recte, ob initium v. s. 105 *Τρωιάδας*] Id. F. A. J. 109 *κατακτείναντι*] R. et Eustath. in Comm. ut referatur ad *ἐμοί*. 110 *αὐτὸν* et *ὀλέσθαι*] MS. sed superscr. *ῳ*.

δυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλέα. Ἕκτορα δ' αἰδὼς εἷλε, " Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀ- " ναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὕτη. *Id. Ethic. Eudem.* Lib. III. cap. 1. *Clark.* Hunc versum ad Catonem trahit Cic. ad Att. II. 5. VII. 1. *Ern.*

Ibid. *πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,*] *Al.* *πρῶτον ἐλεγχείην καταχεύει.* *Clark.* *Eustathius* hanc lectionem memorat, nec judicat. *Ern.*

Ver. 101. *Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι.*] Supra *σ'*. 254. 266.

Ibid. *ἐκέλευσε*] Cod. *Harleian.* *ἐκέλευε.* Quo modo et in duobus MSS. scriptum reperit *Barnesius*. Verum, ut opinor, hoc quidem in loco præstat vulgata lectio. Vide supra ad *ι'*. 84. et ad *α'*. 37.

Ver. 102. *ὅτε τ'*] *Quando utique.—Quando videlicet.*

Ver. 105. *Αἰδέομαι* etc.] Hunc versum usurpat de se Cic. Att. II. 5. et alibi. *Ern.*

Ver. 107. *βίηφι*] Vide supra ad *ι'*. 588.

Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
Αὔτως, ὥςτε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

" Et ei pollicear Helenam, et opes cum ipsa
" Omnes prorsus, quascunque Alexander cavis in navibus
" Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
" Daturum Atridis abducendas, simulque separatim Achivis
" Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas-habet;
" A Trojanis vero deinde honorabile jusjurandum exigam,
" Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,
" Facultates quascunque urbs amabilis intus continet.
" Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
" Vereor, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem mea non misereatur,
" Neque omnino me revereatur, interficiat vero me, inermem existentem,
" Temere, tanquam mulierem, postquam arma exuero.
" Non sane prorsus nunc licet a quercu neque a petra

111 μὲν] abest MS. F. A. J. Ibid. καταθείομαι] F. A. J. 112 ἐρύσας] MS. perperam. 115 ὅσσ' Ἀλέξανδρος] Id. Ibid. νηυσὶ] T. male. 117 Δωσέμεν'] F. A. 1. 118 ἀποδάσσασθαι] Edd. vett. cum simplici σ. MS. vid. not. Ibid. πόλις] MS. 123 μὲν] abest MS. 124 αἰδήσεται] A. 2. 3. J.

Ver. 109. Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα] *Al.* Ἢ ἄντην Ἀχιλῆα.

Ibid. κατακτείναντα] Cod. *Harleian.* κατακτείναντι. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] Ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.* Cæterum Codex *Harleianus* hic legit, Ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. *Al.* Ἢ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 116. ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ] Virgil.

—— primus leti primusque malorum
Causa fuit. —— *Æn.* IV. 169.

—— quæ prima malorum
Causa fuit —— *Æn.* VII. 481.

Ver. 117. ἅμα τ' ἀμφὶς] *Al.* ἅμα δ' ἀμφὶς. *Clark.* Quod præfert Cel. Valk.

Ver. 118. ἀποδάσσεσθαι] *Al.* ἀποδάσσασθαι. *Clark.* Ἀποδάσσασθαι in libris melioribus est, recteque præfertur a Cel. *Valkenario.* Varietas temporum in eodem loco frequentissima apud optimos scriptores, mox et hic v. 120. *Ern.*

Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
Παρθένος ἠΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.

" Cum hoc confabulari, seu virgo juvenisque,
" Virgo juvenisque confabulantur inter se.
" Satius vero certamine congredi: quam celerrime
" Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit."
Hæc animo-versabat manens: Ast ad eum prope accessit Achilles,
Par Marti galeam-quassanti bellatori,
Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum
Terribilem; circum vero æs splendebat simile fulgori
Vel ignis ardentis, vel solis orientis.
Hectorem vero, ut vidit, cepit tremor, neque amplius sustinuit
Illic manere, a tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.

128 ἀλλήλοιιν] MS. edd. vett. idque in textum recipiendum. Sic placet etiam Cl. *Valken.* 130 ὀρέξει] MS. forte ὀρέξῃ dare voluit, ut est in MS. *Harleian.* 132 πολεμιστῇ] F. A. J. 133 Πηλιάδα] MS. 134 εἴκελος] F. A. 1.

Ibid. κέκλυθι] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 120. δάσασθαι,] *Henricus Stephanus* reponendum censet δάσσασθαι propter præcedentem καταμάρψαι. *Clark.* Male. Vide ad ver. 118.

Ver. 121. ἐπήρατον] Vide supra ad ε'. 512.

Ver. 124. κτενέει] *Al.* κτανέει.

Ver. 126. ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ ὀαριζέμεναι,] *Hesiod.*

'Αλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην
Theogon. 35.

Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως μῦθους διηγεῖσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι, καὶ ἠΐθεοι — οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ δ' ἂν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀπέστρεφον· εὑρίσκοντες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. *Schol.* Virgil.

Gensque virûm truncis et duro robore nata.
Æn. VIII. 315.

Ver. 127. Ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε, Παρθένος ἠΐθεός τ'] " Nascitur pathos et de re-
" petitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vo-
" cant, cum sententiæ ab iisdem nomini-
" bus incipiunt. Hinc *Virgilius* (*Georg.*
" IV. 525.)

" —— Eurydicen vox ipsa et frigida lingua.
" Ah miseram Eurydicen, anima fugiente voca-
" bat;
" Eurydicen toto referebant flumine ripæ."
Macrob. Lib. IV. cap. 6.

Τὸ δὲ σχῆμα, ἐπανάληψις δι' ἐπαναστροφῆς,

Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γοῦνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.

Pelides vero irruit, pedibus rapidis fretus;
Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,
Facile impetum-dat in pavidam columbam:
Hæc autem oblique fugit: iste vero in-proximo acutum-edens-clangorem,
Crebros faciens impetus, insequitur, capereque illam animus jubet:
Sic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Hector
Muro sub Trojanorum, velociaque genua movebat.
Hi vero præter speculam et caprificum ventosam
Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:
Ad scaturigines autem pervenerunt pulchre-fluentes, ubi nempe fontes
Duo erumpunt Scamandri vorticosi.

135 αἰθομένῳ] F. R. A. 1. 137 ὀπίσσω] MS. 139 ἤυτε] F. 140 ῥηιδίως] A. 2. 3. J. 142 δέ θ' ἑ] T. τε θ' ἑ] A. 2. 3. J. 143 ἐμμεμαὼς] MS. 146 ὑπὲρ κατ'] Edd. vett. præter R. 148 ἀναΐσσουσι] MS.

ὅμοιον τῷ, "εἰ περὶ χεῖρας ἔοικεν Εἰ πυρὶ χεῖ-"ρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ." *Eustath.* Vide supra ad υ'. 371. et infra ad ψ'. 641.

Ver. 128. ἀλλήλοισιν.] Cod. *Harleian.* ἀλλήλοιϊν. *Clark.* Hoc et MS. Leid. De edd. vid. Var. Lect.

Ver. 130. ἐρίξει.] Cod. *Harleian.* ἐρίξοι.

Ver. 132. κορυθάϊκι] Κορυθαίολος, — ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὃ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τοῦ Ἄρεος, ἔφη, "Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι." *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 133. Πηλιάδα μελίην] Qua ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item ὕδατι, ver. 149. et πρὶν, ver. 156. vide supra ad α'. 51.

Ver. 134. εἴκελος] Vide supra ad υ'. 423. et ad ν'. 53.

Ver. 135. αἰθομένου,] Cod. *Harleian.* αἰθομένῳ.

Ver. 138—141. πεποιθώς· — λεληκὼς] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 139. Ἠΰτε κίρκος] Vide supra ad φ'. 493.

Ver. 142. ἑλέειν τέ ἑ] *Al.* ἑλέειν δέ τε.

Ver. 143. ἄρ'] *Ut dictum est*; ver. 138.

Ibid. τρέσε δ' Ἕκτωρ] Virgil.

Ergo amens diversa fuga petit æquora Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes.
Æn. XII. 742.

Ver. 144. Τεῖχος] *Al.* τείχη.

Ver. 145. ἐρινεὸν] Vide supra ad ζ'. 433.

Ver. 146. Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο] Τὸ ἑξῆς, Κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδῦναι τὸ τεῖ-

Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων

Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus
Oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti:
Alter vero æstate profluit, similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aqua *concretæ* glaciei.
Illic autem ad ipsos labra-ad-lavandum lata prope sunt,
Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,
Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum.
Hac utique prætercurrerunt, *alter* fugiens, alterque a tergo persequens:
Ante quidem fortis fugiebat, persequebatur vero ipsum multo fortior

149 χλιαρῷ] MS. 155 θύγατερες] Id. 158 ἔφυγεν] MS. male. 159 ἐχ'] Edd. vett. præter T.

χος σπουδάζων· ὁ δὲ ἰατρὸς αὐτὸν ἀεὶ κωλύων. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ibid. ἐπ' ἐκ] *Al.* ὑπὲρ.

Ver. 148. Σκαμάνδρου] Cod. *Harleian.* Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει,] "Est "adeo invenire apud nobiles poëtas hu"juscemodi suavitatis multa, quæ appa"rent novata esse non fortuita; sed præ"ter cæteros omnes apud Homerum plu"rima. Uno quippe in loco tales tan"quam hiatus et sonitus in assiduis voci"bus pluris facit:

"Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
"Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ."
Gell. Lib VII. cap. 20.

Ver. 153. 155. πλυνοὶ — Πλύνεσκον] Qua analogia ex λύω fit λύσις, λυτὸς; ex κρίνω, κρίσις, κριτὸς; ex μαρτύρομαι, μάρτυρος; ex νίφω, νίφαδες; ex φαίνω, ἔμφασις, ἐμφάνης; eadem ex πλύνω fit πλυνοὶ, εὔπλυνής·

Πλυνέουσι τε πρῶτα. —— *Odyss.* ί. 419.
—— πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
ζ'. 140.

Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα.
θ'. 392.

Vide supra ad α'. 338. ad ζ'. 434. ad μ'. 280. et ad ν'. 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον] *Lavare solebant.* Vide supra ad β'. 221. et ad ί. 84.

Ver. 157. Τῇ ῥα] *Ea utique.* — *Ea inquam.*

Ver. 159. ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, — Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς] Virgil.

—— nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, sed Turni de vita et sanguine certant.
Æn. XII. 764.

"Ἱερεῖον, quod proprie est *sacrificium*, "significat etiam *quodvis animal quod in* "*cibum mactatur:* ἱερεῖα sunt ἁπλῶς τὰ "θρέμματα, *pecudes quæ mactantur in* "*usum et in esum hominibus; animantes,* "*quarum vescimur carnibus.* — Neque

Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος

Rapide: Neque enim victimam, neque bubulam pellem
Adipisci-conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum;
Sed de anima *certantes* currebant Hectoris equûm-domitoris.
Ut vero cum assueti-vincere circa metas solidis-ungulis equi
Celeriter admodum currunt; magnum autem propositum est præmium,
Vel tripos, vel mulier, *in honorem* viri defuncti:
Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt
Rapidis pedibus: Dii vero omnes spectabant.
Inter hos autem sermonem orsus est pater hominumque deûmque;
" Proh malum, profecto dilectum virum agitari circa murum

160 ποσὶν] F. R. A. 1. 164 κατατεθνηῶτος] MS. 165 τρεῖς] Id.

" certe aliter sumi videtur hæc vox apud " Homerum, in loco illo insigni *Iliad.* " χ'.

" ——— ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
" 'Αρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
" 'Αλλὰ περὶ ψυχῆς, θέον Ἕκτορος ἱπποδά-
" μοιο."

Duport. Prælect. in Theophrast. cap. 9.

" 'Ιερεῖα sunt animantes, quarum vescimur " carnibus. Atqui non aliter veteres " grammatici illud Homeri interpretan- " tur; ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Recte- " que notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ " θρέμματα, pecudes et quæcunque esui " solent esse mortalibus." *Casaub. in Athenæum,* Lib. I. cap. 11. *Clark.* Utitur h. l. Lucianus in Eunucho c. 3. ubi vid. Intt. *Ern.*

Ibid. βοείην] Schol. MS. Leid. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν ἀγῶνι (ἀγῶσι) βύρσας ἐδίδουν ἔπαθλον. Καὶ ἱερεῖον μὲν πᾶν θῦμα, ἰδίως δὲ παρ' Ἀττικοῖς τὸ πρόβατον. *Ern.*

Ver. 161. 'Αλλὰ περὶ ψυχῆς θέον] Τὸ δὲ " περὶ ψυχῆς θέειν" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέγεσθαι τὸν περὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀγωνιῶν ἐπὶ ἐσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεταί τι. *Eustath.*

Ibid. et ver. 211. ἱπποδάμοιο.] Vide supra ad β'. 23.

Ver. 162. τέρματα] Τέλη τῆς νίκης καὶ τοῦ ἀγῶνος· ἢ καμπτῆρας· ὅταν αἱ ἵπποι ἐξώτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 163. τρωχῶσι·] *Al.* τροχόωσι.

Ibid. τὸ δὲ μέγα] Edidit *Barnesius,* τὸ δὴ μέγα. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 164. ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·] Legitur et ἀνδρὸς περὶ τεθνειῶτος· notante *Henrico Stephano.*

Ibid. κατατεθνειῶτος·] Vide supra ad ι'. 46. et ad ζ. 464. *Al.* κατατεθνηῶτος.

Ver. 165. πόλιν περιδινηθήτην] Οὐδ' ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περίδρομος ἡ νῦν,

Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄςυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάασθε,
Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἠέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προςέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυςηχέος ἐξαναλῦσαι;

" Oculis video: meum autem dolet cor
" De Hectore, qui mihi multa boum femora adolevit,
" Idæ in verticibus multas-convalles-habentis; interdum etiam
" In urbe summa: nunc vero eum nobilis Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.
" Sed agite, deliberate, dii, et consultate,
" An eum e morte salvum-eripiemus, an eum jam
" Sub Pelida Achille domabimus, bonum licet."
Hunc vero allocuta est dea oculis-cæsia Minerva;
" O pater, rutuli-fulminis-missor, atras-nubes-cogens, quale dixisti?
" Virum mortalem, jam olim destinatum fato,
" Jam vis a morte tristi liberare?

175 ποσὶ] F. A. 1. 178 κελαινεφὲς] F. A. J. 181 ὅτι] MS. contra v. 183. τοι pro τι.

διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἴχνη στερρεμένα. *Strabo, Geograph.* lib. XIII. Cæterum Codex *Harleianus* legit πόλιν πέρι δινηθέντην.

Ver. 167. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide supra ad δ'. 12.

Ver. 168. Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα] Vituperat hunc locum *Plato:* Δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι — τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε, "Ὢ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμε-" νον περὶ ἄστυ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' " ὀλοφύρεται ἦτορ." *De Republ.* lib. III. Ubi in transcursu notandum pro τεῖχος, legisse *Platonem*, ἄστυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ·] Sic apud Virgil.

Urbe —— summa. —— *Æn.* VII. 171.

i. e. *in arce.*

Ver. 177. γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 178. ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Ut alibi sæpe.

Ver. 182. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 183. 184. Θάρσει, etc.] *Porphyrius* in MS. Leid. hos duos versus a nonnullis reprobatos ait, ob dubitationem e verbo πρόφρονι, quod acceptum esset, tanquam significaret κατὰ σπουδήν. Esse autem προ in hoc loco pro ὑπὲρ, ut aliis Homeri locis, ὁ καθ' ὑπερφροσύνην, οὐδ' ὡς τύραννος λέγω ταῦτα. Mirari subeat, quare non firmandæ interpretationis causa attulerit locum e θ'. 23. ubi Jupiter ait: ὅτε — πρόφρων ἐθέλοιμι, si me lu-

Ἔρδ'· ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· ἔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἔρξον, ὅπη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·

"Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri."
Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
"Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
"Serio loquor, volo autem tibi mitis esse:
"Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa."
Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:
Descendit autem *ea* ab Olympi verticibus impetu-facto.
Hectorem vero indesinenter urgens sequebatur celer Achilles.
Ut vero quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
Excitatum e cubili: perque convalles et per fruticeta;
Eum autem, etiam si lateat metu-perculsus sub arbusto,
Tamen vestigia-legens currit perpetuo, donec inveniat:

183 Τριττογένεια] F. R. A. 1. Τριτωτογ.] A. 2. 3. J. 192 εὕροι] MS.

bido capiat, si pro imperio velim agere etc. *Ern.*

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.] Virgil.

Illa viam celerans ———
——— cito decurrit tramite virgo. Æn. V. 609.

Ver. 188. Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν] Virgil.

Nec minus Æneas ———
Insequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.
Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis et latratibus instat:
Ille autem insidiis et ripa territus alta,
Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians. ——— Æn. XII. 746. 748.

Ver. 190. διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας] Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191. ὑπὸ θάμνῳ,] Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ἀλσώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ibid. λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,] Verbum hoc elegans de timore ab Homero dictum, certatim optimi scriptores usurparunt, quod proprie de contractione avium in angustum se propter timorem colligentium, et hinc cæterorum animalium dicitur. Hinc, ut opinor, etiam Latini, inprimis Cicero, *contractionem animi* et similia dixere. Πτήσσειν habuimus supra ξ'. 40. Sed ille locus dubius est. *Ern.*

Ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐϋδμήτους ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί·
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·

Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.
Quoties vero impetum-sumeret ad portas Dardanias
Recta ruere bene-ædificatas versus turres,
Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;
Toties eum avertebat prævertens
In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.
Ut vero in somno non potest fugientem consequi,
Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi:

194 ὁρμήσαιτο] MS. forte pro ὁρμήσαιτο. 197 παραστὰς] MS. edd. vett. 198 γ'] abest MS. F. R. A. 1. item *Eust*. in Comm. 200 τοῦ] T. vitio operarum, ut opinor, quod tamen nonnulli secuti sunt. 202 ὑπεξέφυγε] F. R. A. 1. mox.

Ver. 195. ἐπὶ πύργους,] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197. παραφθὰς] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius;* quocum facit et Codex *Harleianus*. *Al.* παραστάς. *Clark*. *Barnes*. παραφθὰς etiam in edd. vett. optimis reperiri ait: quod est falsum. Sed habet *Eustath*. in Comm. et interpretatur, nec mentionem facit alterius lectionis. *Ern*.

Ver. 198. πεδίον γ'· αὐτὸς] Cod. *Harleian*. πεδίον· αὐτός. Quod et ferri possit. Vide supra ad α'. 51. *Clark*. Omittit et MS. Lips. et edd. antiquæ. (vid. Var. Lect.) Nec video vim particulæ in h. l. *Ern*.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ] Virgil.

Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus
Velle videmur, et in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox, nec verba sequuntur.
Æn. XII. 908.

—— jam jamque tenet, similisque tenenti
Increpuit malis, et morsu elusus inani est.
Ibid. 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger;* "Etiam numerus (inquit) nobis notandus est. Extendit enim, aut extendere "conatur cursum accentus medius in "verbo illo, *videmur*. In aliis enim versibus fere est cæsura; hic autem superest adhuc una syllaba." *Poëtic*. Lib. V. cap. 3. Similis fere cæsuræ dispositio hic apud Homerum in voce ὀνείρῳ observanda est.

Ver. 201. δύνατο μάρψαι] *Barnesius* inter varias lectiones retulit δύναται μάρψαι· Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. Porro, qua ratione δυνάτο hic ultimam producat; item ὅς, ver. 204. et ἐπὶ, ver. 225. et μένος, ver. 282. vide supra ad α'. 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε] *Al.* Ἄλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. Virgil.

Æneas mortem contra præsensque minatur
Exitium, si quisquam adeat ——.
Æn. XII. 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἶα ἵμεναι] *Al.* Οὐδ' ἔα ἱέμεναι. *Clark*. Οὐδ' ἔα ἱέμεναι merito præfert. Cel. Valken. quæ et in MS. Lips. reperitur. De lectionibus vett. edd. non satis constitit Viro doctissimo. Vid. Var. Lect. Εἶα ἱέμεναι est vitium typographicum in Ald. 2. quod tertia et Juntina, ut

Ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' εἴα ἔμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μήτις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,

Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.
Quo vero tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis,
Nisi ei postremumque et ultimum occurrisset Apollo
Prope, qui ei excitavit robur velociaque genua?
Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
Neque sinebat mittere in Hectorem amara tela;
Ne quis gloriam auferret percutiens, ipseque secundus veniret.
Sed quando jam quartum ad scaturigines pervenerant,

205 λαοῖσι] Eadem. 206 ἴα ἴέμεναι] MS. F. A. 1. εἴα ἴέμεναι] A. 2. 3. J. 209 ἐτίταινε] A. 2. 3. J. male.

semper, secutæ sunt: ex ea Turnebus fecit εἴα ἴμεναι, sublato iota alieno loco. *Ern.*

Ver. 207. Μήτις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειρακίου παντάπασιν ἐμπλήκτου καὶ σεσοβημένου πρὸς δόξαν, ἀνανεύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύοντα βάλλειν Ἕκτορα· "Μή τις κῦδος ἄροιτο "βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pompeio.*

Ibid. βαλὼν,] *Al.* ἑλών.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον] Virgil.

Quinque orbes explent cursu, totidemque retexunt
Huc, illuc. ——— Æn. XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·] Virgil.

Jupiter ipse duas æquato examine lances
Sustinet, et fata imponit diversa duorum;
Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. Æn. XII. 725.

Inferiorem hic Virgilium Homero observavit *Macrobius*, eo quod Homerus hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem sero dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (*Æn.* XII. 149. 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non æquandi omnia quæ ab auctore transcripsit, "quod in omni operis sui parte alicujus "Homerici loci imitationem volebat inserere, nec tamen humanis viribus illam "divinitatem ubique poterat æquare. — "Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, "qui studii circa Homerum nimietate "excedit modum; et revera non poterat "non in aliquibus minor videri, qui per "omnem poësin suam hoc uno est præcipue usus archetypo. Acriter enim "in Homerum oculos intendit, ut æmularetur non modo magnitudinem, sed "et simplicitatem, et præsentiam orationis, et tacitam majestatem. Hinc "diversarum inter heroas suos personarum varia magnificatio; hinc deorum "interpositio; hinc auctoritas fabulosorum; hinc affectuum naturalis expressio; hinc monumentorum persecutio; "hinc parabolarum exaggeratio; hinc torrentis orationis sonitus; hinc rerum singularum cum splendore fastigium." *Macrob.* Lib. V. cap. 13.

Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦ-
Ὤιχετο δ' εἰς ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων. [μαρ,
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχῦ δ' ἱσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διῒ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐςὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο.

Tum vero aureas pater attollebat lances;
Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis,
Hoc quidem, Achillis, illud vero, Hectoris equûm-domitoris:
Sustinuitque medias prehensas: Inclinata autem est Hectoris fatalis dies,
Descenditque ad orcum; reliquitque illum Phœbus Apollo.
Ast ad Pelidem accessit dea cæsia-oculis Minerva,
Et prope stans verbis alatis allocuta est;
" Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille,
" Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
" Hectore cæso, pugnæ insatiabilis licet sit.
" Non ei nunc amplius certe licet nos effugere,
" Ne quidem si perquam multum laboret longe-jaculans Apollo,
" Advolvens se pedibus patris Jovis Ægiochi.

220 πάθῃ] MS. 221 προκυλινδόμενος] MS. neglecta duplicatione. 223 μάχεσθαι] Id.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκε, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠῶ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων· τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis. Clark.* E mente veterum, unicuique erant sua fata, quæ si contraria essent, ut h. l. Hectoris et Achillis, apud *Virgilium* Æneæ et Turni, minora vincebantur a majoribus. Vid. P. *Burmannus* ad Ovid. Ep. I. 28. Virgil. IX. 136. XII. 725. *Ern.*

Ver. 212. Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών·] Χρύσιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσσα, "ῥῦμα" γράφει· τὴν μὲν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 213. λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.] Virgil.

—— Jam jam linquo acies. *Æn.* XII. 875.

Ver. 214. et 238. γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 216. ἔολπα,] *Spero,* non *Speravi.* Vide supra ad ν'. 481. et 736.

Ver. 218. δηϊώσαντε,] *Al.* δηώσαντι. *Clark.* In ed. Steph. est δηιώσαντι μάχῃ, quod nescio unde ductum sit. *Ern.*

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·

" Sed tu quidem nunc sta et respira; huic vero ego tecum
" Accedens persuadebo adversis-viribus pugnare."
Sic dixit Minerva; Ille vero paruit gavisusque est animo;
Stetit autem fraxineæ hastæ ære-præfixæ innixus.
Hæc vero hunc quidem reliquit, assecutaque est Hectorem nobilem,
Deïphobo cum se assimulasset corpore et indefessa voce.
Prope autem stans verbis alatis allocuta est;
" Venerande frater, profecto admodum jam te urget celer Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens:
" Sed age jam stemus, et propulsemus manentes."
Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Deïphobe, profecto quidem mihi antea multo carissimus eras
" Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:

230 περὶ] F. R. A. 1. 232 κορυθαιόλος] F. R. A. 1. ut 249. 337. 355.

Ibid. ἀτὸν] *Al.* ἄατον.
Ver. 219. πεφυγμένον] *Barnesius* edidit πεφευγμένον. Sed vide supra ad ζ. 488.
Ver. 220. πάθοι] *Al.* πάθῃ. *Al.* κάμοι.
Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος] Sic apud *Virgilium, prosubigit, Georg.* III. 256. Οἱ χαριέστατοι ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τὰ μὲν αὐτοί τι κατασκευάζουσιν ὀνόματα συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραστῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος· — δίνησιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολλὴν καὶ κατεσπουδασμένην, " Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι " ἑκάεργος Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο." *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 15.
Ibid. Διὸς Αἰγιόχοιο.] Vide supra ad α'. 202.
Ver. 225. ἄρ'] *Ut jusserat Minerva* ver. 222.
Ibid. χαλκογλώχινος] Χαλκᾶς ἐχούσα γωνίας. *Schol.*
Ver. 227. Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide supra ad ξ. 136.
Ver. 229. et 239. Ἠθεῖ',] Ὅτι τὸ " ἠθεῖος." — ἐστὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις σεπτικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Eustath.*
Ver. 231. στέωμεν,] Pronunciabatur στῶμεν. Codex *Harleian.* στέομεν. Quod et

Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·)
Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς,
Νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἦ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

" Nunc vero adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
" Cum sustinuisti mei gratia, ut vidisti oculis,
" Mœnibus egredi, cæteri vero intus manent."
Hunc autem rursus allocuta est dea cæsia-oculis Minerva;
" Venerande frater, profecto quidem multum pater et veneranda mater
" Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circum et sodales,
" Ut illic manerem; (adeo enim metu tremunt omnes:)
" Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi.
" Nunc vero adversi præsentibus-animis pugnemus, neque jam hastarum
" Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,
" Nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat
" Naves ad cavas, an tua hasta dometur."
Sic locuta, continuo astu præivit Minerva.
Illi vero cum jam prope erant alter in alterum vadentes,

235 τιμήσασθαι] MS. edd. vett. præter R. 236 ὃς] MS. edd. vett. præter R. 237 ἔντοσθι] MS. 243 μηδέ τι] MS. edd. præter. R.

ipsum ferri possit. Vide supra ad λ'. 348. *Clark.* Sic et MS. Lips.

Ver. 235. τιμήσεσθαι,] Cod. *Harleian.* τιμήσασθαι. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius. Clark.* Immo sic edd. vett. idque recipiendum erat. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 236. Ὡς ἔτλης,] Cod. *Harleian.* Ὃς ἔτλης. *Clark.* Immo sic præter MS. Lips. edd. vett. magno consensu. Vid. Var. Lect. quod a *Barnesio* non animadversum nescivit et *Clarkius.* Est autem forte antiqua scriptura. Homeri temporibus nondum in usu erat ω. Itaque illa antiqua scriptura interdum mansit in MSS. Homeri et in hac litera et in η; vid. v. c. ad α'. 570. ο'. 72. 101. etc. Si tamen certum esset particulam ὡς hic intelligendam, probarem editum esse ὡς. Neque enim hodie illam scripturam sequi possumus. Sed potest etiam articulus, seu relativum esse, et tamen versus constare: ut referatur ad Deïphobum; qui sustinueris mea causa. Vide *Il.* α'. 70. *Ern.*

Τὸν πρότερος προςέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,

Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Non te amplius, Pelei fili, fugiam, ut antea:
" Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui
" Expectare *te* ingruentem; nunc vero me animus impulit
" Stare contra te: interimam certe, vel interimar.
" Sed agedum deos testes-faciamus; hi enim optimi
" Testes erunt et custodes pactorum:
" Non enim ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupiter
" Dederit victoriam, tuamque animam abstulero;
" At postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille,
" Cadaver Achivis reddam: sic et tu facito.".
Illum vero torve intuitus allocutus est pedibus-velox Achilles;
" Hector, ne mihi, acerbissime, pacta memora.
" Ut non sunt leonibus et hominibus fœdera fida,

251 δῖον] MS. 252 ἁλοίμην] F. A. J. 255 ἔσονται] MS. F. R. A. 1. 259 Ἀχαιοῖσι] Ed. ῥέξειν] MS.

Ver. 243. 284. μεμαῶτε — μεμαῶτι] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 249. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 250. Πηλέος] *Al.* Πηλέως. Quod et ferri possit; pronunciando scilicet Πηλῶς. Vide supra ad τ'. 216.

Ver. 251. δίον,] Ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

Ver. 253. ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.] *Al.* ἤ κεν ἁλοίμην. Virgil.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto insigni. —— Æn. X. 449.

Ver. 254. θεοὺς ἐπιδώμεθα·] Ὁμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι] Vide supra ad α'. 338.

Ver. 257. καμμονίην,] Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην, ὅ ἐστιν ἐκ μονομαχίας. *Schol.*

Ver. 259. ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 260. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Similiterque infra ver. 344. Vide supra ad α'. 58.

Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·

" Neque lupi et agni concordem animum habent,
" Sed hostili animo sunt perpetuo sibi-invicem:
" Sic non fas est me et te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis
" Fœdera erunt, antequam utique alter stratus
" Sanguine satiarit Martem invictum bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare; nunc te admodum oportet
" Hastaque acerrimum esse et audacem bellatorem.
" Non tibi est amplius effugium; statim enim te Pallas Minerva
" Hasta mea domat: nunc vero simul omnes lues
" Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta furens."
Dixit quidem, et vibratam emisit prælongam hastam:
Et hanc quidem ex adverso conspicatus evitavit illustris Hector:

269 ἔμμεναι] MS. 270 ὅ τοι ἴσθ'] MSS. edd. præter R. Ibid. παλλὰς] MS. 280 ἠίθεος] Edd. vett. vid. not.

Ver. 261. ἄλαστε,] Ἀλάσθητε, δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. *Schol.*

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες] Sic apud *Aristophanem:*

Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Pax, ver. 1075.

Similiter et apud *Horatium:*

Lupis et agnis quanta sortito obtigit,
Tecum mihi discordia est. —— *Epod.* IV. 1.

Ibid. ἄρνες] *Al.* ἄνδρες.

Ver. 265. φιλήμεναι,] Vide supra ad υ'. 304.

Ibid. οὔτε τι] *Al.* οὐδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο·] Virgil.

Verte omnes tete in facies; et contrahe, quicquid
Sive animis, sive arte vales. ——
Æn. XII. 891.

Clark. Hoc hemistichium apte usurpat Cicero Att. I. 15. *Ern.*

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις·] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius.* *Al.* Οὔ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις. *Clark.* Bene *Barnesius.* Est tamen ἔτ' etiam in ed. R. et in MS. Leid. esse testatur Cel. *Valken.* qui et ipse recepit. *Ern.*

Ver. 271. δαμάα·] *Al.* δαμάσῃ.

Ibid. νῦν δ' ἀθρόα] *Al.* νῦν ἀθρόα.

Ibid. ἀποτίσεις] Vide supra ad σ'. 37. et ad ι'. 508.

Ver. 274. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν'. 404.

Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον· ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο.

Subsedit enim prævidens, supervolavit autem ærea hasta,
Terræque infixa est: evulsit vero *eam* Pallas Minerva,
Achillique reddidit, latuitque Hectorem, pastorem populorum.
Hector vero allocutus est eximium Pelidem;
" Aberrasti, nec dum utique, diis similis Achille,
" Ex Jove noras meum fatum, dixisti certe:
" Sed quidam loquax et subdolus es verbis,
" Ut tui præ metu animorum virtutisque oblivscerer.
" Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,
" Sed recta-ruenti animis-præsentibus per pectora adige,
" Si tibi dedit deus: nunc vicissim meam hastam evita
" Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias.

282 λαθοίμην] A. 2. 3. J. 284 ἔλασσε] MS. male. 285 ἄλευε] Edd. vett. MS. 286 κομίσαι] MS.

Ver. 275. Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο] Virgil.

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta.
Æn. X. 522.

Ver. 276. ἐπάγη·] Vide supra ad Υ. 185.

Ibid. et ver. 286. ἥρπασε — κομίσαιο.] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε,] Virgil.

Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit.
Æn. XII. 785.

Ver. 280. ἠείδεις] *Al.* ἠείδης. *Clark.* Ita et MS. Leid. et edd. vett. (vid. Var. Lect.) magno consensu: idque verum et Homericum esse, erudite et copiose ostendit Cel. *Valkenar.* ad h. l. quem studiosi adibunt. Sic. *Il.* α'. 70. ὃ ᾔδη etc. *Ern.*

Ver. 281. ἀρτιεπὴς] Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός. *Schol.*

Ibid. ἐπίκλοπος] Παραλογιστικὸς, ἀπατεὼν διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς· *Schol.*

Ibid. μύθων,] *Al.* μύθῳ, et μύθοις.

Ver. 282. μένεος ἀλκῆς τε] *Barnesius* legendum conjicit, μενός τ' ἀλκῆς τε. Sed nihil opus.

Ibid. λάθωμαι.] *Al.* λαθοίμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,] Τούτου δὲ τοῦ ἴσως οἱ Λάκωνες ζηλωταί· παρ' οἷς οὐκ ἦν θέμις ὀπίσω

Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, ἐδ᾽ ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ᾽ ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ᾽ Ἕκτωρ,
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, ἐδ᾽ ἄλλ᾽ ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δ᾽ ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ᾽ ἔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ᾽ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θανατόνδ᾽ ἐκάλεσ-
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ᾽ ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι· [σαν·

" Tum certe levius bellum Trojanis esset,
" Te interfecto: tu enim ipsis pernicies maxima."
Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,
Et percussit Pelidæ medium scutum, neque aberravit:
Longe vero excussa est scuto hasta: Iratus autem est Hector,
Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu:
Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam:
Deïphobum vero vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,
Poscebat eum hastam longam; is vero neutiquam illum prope erat.
Hector autem sensit suo in animo, dixitque;
" Eheu, profecto omnino jam me Dii ad mortem vocarunt:
" Deïphobum enim ego putabam heroëm adesse;

297 ἐκάλεσσι] MS. 301 ἦεν] Edd. præter T. male. 302. οὔ] MS. non male. sic β'. 20. et alibi.

τυχεῖν ἄνδρα νεκρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω. *Eustath.*

Ver. 285. ἄλευαι] *Al.* ἄλευε.

Ver. 288. καταφθιμένοιο·] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β'. 43. et ad α'. 309. et 314.

Ver. 292. Ὅττι ῥά] *Quod scilicet.*

Ver. 293. Στῆ δὲ κατηφήσας,] Virgil.

Cunctaturque metu ——
Nec quo se eripiat, nec qua vi tendat in hostem;
Nec currus usquam videt, aurigamque sororem.
Æn. XII. 916.

Ver. 297. ἦ μάλα δή] Vide supra ad ξ'. 453.

Ver. 301. πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί] Τοῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεείνειν, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι φίλτερον. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ibid. τό γε] *Al.* τότε.

Ver. 302. Ἑκηβόλῳ,] Vide supra ad α'. 43. et 75.

Ibid. οἵ με πάρος γε] Cod. *Harleian.* οἵ με πάρος περ.

Ver. 303. εἰρύαται·] *Scholiastes* legit εἰρύατο, exponitque εἰρύοντο, ἔσωζον. Quo modo melius constabit Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. et 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδί γε] Virgil.

—— nunquam — moriemur inulti.
Æn. II. 670.

Clark. Hos versus apte usurpat Cicero Epp. XIII. 15. Att. X. 1. *Ern.*

Ver. 305. μέγα ῥέξας] Qua ratione, μέγα, hic ultimam producat; item ὑπὸ et

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ Ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·

" Sed ille quidem in muro, me vero decepit Minerva.
" Nunc autem prope mihi mors exitialis, nec jam longe;
" Neque effugium: Certe enim olim hoc gratum erat
" Jovique, et Jovis filio longe-jaculanti; qui tamen me antea
" Propenso-animo e-periculis-eripuerunt: nunc vero me fatum assequitur:
" Haud tamen ignaviter saltem et inglorie perierim,
" Sed magnifico aliquo facinore edito et posteris audiendo."
Sic fatus, strinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat magnusque, validusque;
Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,
Quæ descendit in campum per nubes obscuras,
Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:

307 τε] abest MS. 308 ἀλεὶς] A. 2. 3. J. T. 309 εἶσι] F. A. 1. bene. 310 ἁρπάζων] MS. F. A. J. Ibid. ἀμαλὴν] MS.

τέτατο, ver. 307. et διὰ, ver. 309. et κόρυθι, ver. 314. vide supra ad α'. 51.

Ver. 306. εἰρύσσατο] *Barnesius* in uno MS. scriptum reperit εἰρύσατο. Minus recte. Antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π'. 781.

Ver. 307. Τό οἱ] Pronunciabatur, ut opinor, Towwοi. *Al.* Τόῤῥ οἱ. Vide supra ad π'. 228. *Clark.* Commentum hoc Clarkianum vix probari potest, quia ad loca similia non quadrat, ut bene monet *Dorvill.* Vann. Crit. p. 395. Nam si ad hunc modum *Il.* ι'. 4. legamus δαΐwwοi, versus corrumpetur. Melius igitur est dicere syllabam, in prima pedis parte, ex aspiratione ex οἱ produci, in qua vocula id est frequentissimum apud Homerum et alios. *Ern.*

Ibid. τέτατο] *Barnesius* inter Varias Lectiones retulit τέτανται; quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad φ'. 352. et ad α'. 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς] Virgil.

Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis:
Quæsitum aut matri multis balatibus agnum
Martius a stabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur. ———————— *Æn.* IX. 563.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene splendor* "*amborum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ibid. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς,] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, Ὥρμησεν δ' ἐξ ἁλός.

Ibid. ἀλεὶς,] Ἀθρόον ἑαυτὸν συστρέψας·

῟Ως Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὡρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίε· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν ἐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
῟Ως αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,

Sic Hector impetum dabat vibrans ensem acutum.
Irruit et Achilles, iraque sibi implevit animum
Atroci; scutum vero pectori prætendit
Pulchrum, artificiose-factum: galea autem nutabat fulgida,
Quatuor-conos-habente; pulchræque motabantur concussæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Qualis vero stella procedit inter stellas nocte intempesta
Hesperus, quæ pulcherrima in cœlo posita est stella:
Sic a cuspide *fulgor* emicabat peracuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, struens malum Hectori nobili,

312 Ἀχιλλ.] A. 2. 3. J. 314 Ἰαλὸν] MS. vitiose. 316 χρύσειαι] MS. 319 ἀπέλαμπεν] Id.

οἱ γὰρ ἑαυτὰς εἰς δρόμον δόντες, συστρέφονται, ὡς καὶ αἰετοί. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 310. Ἀρπάξων,] Nihil hic varietatis dedere, nec *Barnesius*, nec *Clarkius*: cum sit obvia et notabilis. Vid. Var. Lect. Ἁρπάξων non primus *Turnebus* induxit, ut suspicatur Cl. *Valkenarius*, sed ed. Rom. cujus textus cum *Eustathio* hic consentit. Et cum id sit etiam in MS. Leid. non ausim pro altera lectione pronunciare. Sane, ut paullo ante dixi, præsens pro futuro in tali re dicitur, nec vitium orationis foret, si ἀρπάζων scripsisset Homerus. An scripserit quæritur: quod, ut nunc est, incertum puto. *Ern.*

Ibid. ἄρν' ἀμαλὴν,] *Al.* ἄρνα μαλὴν· notante *Eustathio.*

Ver. 312. ἐμπλήσατο θυμὸν] *Animum sibi ipse implevit.* Vide supra ad ver. 33.

Ver. 313. Ἀγρίε· πρόσθεν δὲ] Vide supra ad ὀ'. 24. et 66. et ad φ'. 318. "Mirum "autem (inquit *Barnesius*) Artificium "*Metri*, rem et passionem notantis: cum "enim *Achilles* iram pene efferatam ex"primeret, —subito Dactyli rapiditatem "sistens, Heroïs curam et prudentiam "clypeo se tutando depingit, Ἀγρίε· πρόσ"θεν δὲ σάκος." Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 314. 315. 321. 323. Καλὸν, —καλαὶ—καλὸν, —Καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 315. περισσείοντο] Cod. *Harleian.* περὶ σείοντο. Quod eodem modo pronunciandum. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἵει] Vide supra ad ν'. 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ] Virgil.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo. ———
Æn. VIII. 589.

Vide supra ad ver. 26.

Ver. 319. ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν] Virgil.

Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
Φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·

Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillime.
Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,
Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi:
Apparebat autem *ea pars*, qua claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,
Gutturis, ubi animæ citissima pernicies:
Hac in eum ardenti-animo-latus feriit hasta nobilis Achilles;
E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis;
Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,
Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.
Cecidit autem in pulveribus; et super *eum* gloriatus est nobilis Achilles;

323 *ἐξεναρ.*] Id. 325 *λευκανίης*] F. A. J. 326 *μεμαῶτ'*] MS. male.
331 *ἔφης*] MS. F. R. A. 1.

Cunctanti telum Æneas fatale coruscat,
Sortitus fortunam oculis. —— *Æn.* XII. 919.

Ver. 321. *Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.*] Virgil.

———— partes rimatur apertas,
Qua vulnus letale ferat. —— *Æn.* XI. 748.

Ibid. *ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.*] Ὅπου χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 322. *ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα*] Non expressit versio τὸ τόσον. *Schol.* MS. Leid. ὅταν τὸ μὲν ἀπολειπόμενον ἔλασσον εἴη, τὸ δὲ γεγονὸς πλεῖον, τόσον φησί. Est ergo sensus: Cæterum corpus *totum, quantum quantum*, tegebant arma. *Ern.*

Ver. 324. *ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,*] Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες συνάπτουσι, διείργουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. *Λαυκανίης, ἵνα τε*] Ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης συνεωρακέναι [ἔφη] πρῶτον Ὅμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖόν ἐστι, τοῦ δὲ πνεύματος βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους, ἐρισφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν οὖν, ὅτι τοῦ Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε "λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος "ὄλεθρος, Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον," ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην ἐσίθμευε. *Plutarch. Symposiac.* Lib. VII. *Probl.* 1.

Ibid. *Λαυκανίης,*] *Al.* Λευκανίης. Quo modo et legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίῃ et Λαυκανίην.

Ibid. *ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·*] Hinc sumsit, opinor, *Livius* illud de elephanto, XXVII. 49. de scalpro fabrili, quod rector vi adigebat in ipso articulo, quo jungitur capiti cervix: *ea celerrima via mortis* in tantæ molis belua inventa erat. *Ern.*

Ver. 326. *Τῇ ῥ'*] *Ea, inquam.*

Ibid. *μεμαὼς*] Cod. *Harleian.* μεμαῶτ'.

Ver. 327. *Ἀντικρὺ δ'*] Qua ratione, Ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item ἀμυ-

Ἕκτορ, ἀτάρ πȣ ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' ȣ̉δὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γȣ́νατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσȣσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριȣ̃σιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γȣ́νων, σῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσȣσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

" Hector, at aliquando putabas, Patroclum interfectum spolians,
" Salvum *te* fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem;
" Stulte, hujus enim seorsum ultor longe-fortior
" Navibus in cavis ego post relictus eram,
" Qui tibi genua solvi: Te quidem canes et alites
" Lacerabunt turpiter, illi vero exequias-facient Achivi."
Illum vero languens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
" Supplex-oro, per animam, et genua, tuosque parentes,
" Ne me sinas apud naves canes dilaniatum-vorare Achivorum:
" Sed tu quidem æsque abunde, aurumque accipe,
" Dona, quæ tibi dabunt pater et veneranda mater:
" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
" Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum."

332 ἔσεσθ'] A. 2. 3. J. MS. 334 λελείμμην] MS. 341 τά σοι] MS. 347 ἀποταμνόμενον] MS. 351 ἐρύσασθαι] MS. an librarius respexit ad etymologiam verbi εἰκοσίνηριτα, quod esse aiunt grammatici ab ἐρίζειν,

βόμενος, ver. 329. et Πρίαμος, ver. 352. et μιν, ver. 361. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἤλυθ'] Vide supra ad ό. 454. et ad α'. 37.

Ver. 328. ἄρ'] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat.*

Ibid. ἀπ' ἀσφάραγον] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid. μελίη τάμε χαλκοβαρεία,] *Al.* μελίῃ τάμε χαλκοβαρείῃ.

Ver. 330. ἐν κονίῃσ'·] Vide supra ad ν'. 508.

Ver. 331. ἔφησθα,] Cod. *Harleian.* ἔφης. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 333. et 368. ἄνευθεν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 335. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσȣσ'] Vide supra ad π'. 836.

Ver. 336. Ἑλκήσȣσ'] *Al.* Ἑλκύσȣσ'. *Clark.* Ἑλκήσȣσ' MS. et edd. vett. omnes, quod male mutatum in ἑλκύσȣσ'. Vide ad ver. 62. *Ern.*

Ibid. ἀϊκῶς,] Hinc fortasse vox Latina, *Saucius. Al.* ἀυκῶς. Male.

Ver. 338. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς,] Virgil.

Ille, humilis supplexque, oculos dextramque precantem

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ- [λεύς·
Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προςέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον

Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;
" Ne me, canis, *per* genua supplex-precare, neque *per* parentes.
" Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor et animus stimularet,
" Crudas dissecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me fecisti:
" Adeo non est, qui tuo utique canes capite arceat:
" Ne quidem si deciesque et vicies tanta dona
" Appenderint huc adducentes, promiserint etiam et alia:
" Nec si te ipsum auro compensare velit
" Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique veneranda mater
" Impositum lectis deflebit, quem peperit ipsa;
" Sed canesque et alites totum discerpent."
Illum vero jam-moriens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
" Profecto te probe noscens præsensi, neque sane eram

pro ἐξέρυσθαι: sed mirum, de hac lectione veteres omnes tacere, si in libris pluribus fuit, nec est merum vitium scripturæ, quo loco numerandam esse hanc Codicis lectionem, vix dubitari potest. Ibid. ἀνώγῃ] MS.

Protendens. ————————
———— miseri te siqua parentis
Tangere cura potest, oro (fuit et tibi talis
Anchises genitor) Dauni miserere senectæ;
Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,
Redde meis. ———————— *Æn.* XII. 930.

Unum hoc, per, siqua est victis venia hostibus, oro;
Corpus humo patiare tegi. ——— *Æn.* X. 903.

Ver. 344—355. Τὸν δ' — Τὸν δὲ] Vide supra ad α'. 57. et ad θ'. 160. Male *Barnesius*, Τόνδ' — Τόνδε.

Ver. 345. κύον,] *Al.* κύων. *Clark.* Sic duo MSS. apud *Barnesium*, idem præfert, ut magis Homericum Cl. *Valkenarius:* sic supra 38. MS. Lips. Ἕκτωρ. *Ern.*

Ver. 346. ἀνείη] *Al.* ἀνήῃ.

Ver. 347. ἀποταμνόμενον] *Al.* ἀποτεμνόμενον· minus recte. Vide supra ad ν'. 707.

Ver. 349. εἰκοσινήριτ'] *Al.* Εἰκοσιπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστι. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες,] Vide supra ad ν'. 745.

Ibid. ὑπόσχωνται] *Al.* ὑπόσχονται.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύ-

Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ

"Persuasurus; certe enim tibi utique ferreus intus animus:
"Considera nunc, ne tibi aliqua deorum iræ causa sim
"Die illo, quando te Paris et Phœbus Apollo,
"Strenuum licet, interiment in Scæis portis."
Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:
Anima vero ex artubus volans ad orcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto vigore et juventa.
Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles;
"*Tu* Morere: fatum vero ego tunc accipiam, quandocunque

357 ἐν φρεσὶ θυμός] Id. 358 τι] abest A. 2. 3. J. 363 γοόωσα] MS. Ibid. ἀνδρότητα] MS. F. R. A. vid. ad π'. 857. 364 τεθνηῶτα] MS.

σασθαι] Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμήσασθαι θελήσει τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος· Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυγοστατῆσαι. *Schol.*

Ibid. ἐρύσασθαι] Ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸν ζυγόν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 25.

Ver. 352. οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ] Virgil.

———— non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulcro;
Alitibus linquere feris. —— *Æn.* X. 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι,] *Schol.* Καλῶς γιγνώσκων καὶ προορῶν ταῦτά σοι λέγω· μάτην δὲ, οὐ γάρ σε πείθω. *Clark.* Forma hæc orationis Hebraismo similis. *Præsensi me tibi non persuasurum, quod peterem. Ern.*

Ibid. γινώσκων] *Al.* γιγνώσκων. Quod perinde est. Vide supra ad φ'. 529.

Ibid. προτιόσσομαι,] *Al.* πρό τι ὄσσομαι.

Ver. 357. ἔνδοθι] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358. μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καταστῶ. *Schol.*

Ver. 359. ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,] Virgil.

Phœbe, ————
Dardana qui Paridis direxti tela manusque
Corpus in Æacidæ. —— *Æn.* VI. 56.

Clark. Immo huc potius pertinent similes prædictiones morientium, quæ ratæ apud veteres habitæ: ut *Didonis* apud *Virgil.* Æn. IV. 607. sqq. add. *Sil. Ital.* II. 696. Inprimis huc pertinet illud *Acronis Virgil.* X. 739. ad Mezentium:

Non me ——— inulto
Victor nec longum lætabere: te quoque fata
Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis:

ubi *Servius* confert locum *Il.* π'. 851. *Ern.*

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] Vide supra ad π'. 856.

Ibid. βεβήκει,] Vide supra ad π'. 751. et ad α'. 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vide supra ad π'. 857.

Ibid. ἀδροτῆτα] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα. Atque ita in duobus MSS. reperit *Barnesius.* Vide supra ad π'. 857. *Clark.* Sensus: quod corpus adhuc vigens, nondum maturum morti, linqueret. *Ern.*

Ver. 364. τεθνειῶτα] Vide supra ad ν'. 46. *Al.* τεθνηῶτα.

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.

" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri."
Dixit, et e mortuo evulsit æream hastam;
Et hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat
Sanguinolenta; cæteri autem accurrentes circumfusi sunt filii Achivorum,
Qui et admirabundi-contemplati sunt habitum corporis et speciem mirabilem
Hectoris: neque ei quis sine-vulnere-inflicto astitit.
Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium;
" Papæ, certe longe jam mollior tractatu
" Hector, quam quando naves incendit igne ardenti."

367 ἐρύσατο] MS. 368 καὶ τόδ'] MS. 371 ἀνουτητί] Id. Sic δ'. 536. est ἄουτος. Suidas habet ἀνουτητί. 374 ἐνέπρησεν] Edd. præter T: bene.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ] Virgil.

Nunc morere; ast de me Divûm pater atque hominum rex
Viderit. —— *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in quibus Poëtarum " *par pene splendor* " *amborum est*." Lib. V. cap. 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat. " Cum Orodes (in- " quit) nondum esset mortuus, recte, et " quidem cum adverbio, *Nunc morere*. " Quare cum expirasset Hector, non de- " cuit Achillem verbum τέθναθι." *Poëtic.* Lib. V. cap. 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ista, Τέθναθι·

——— ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν. —— *Il.* ό. 494.

—— τό μιν [illegible]
Τεθνάμεν. —— ί. 404.

Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν. —— τ'. 334.

Ibid. ὁππότε κεν δὴ] *Quandocunque erit futurum ut.* Vide supra ad ξ'. 433. et 504.

Ver. 366. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·] Virgil.

—— Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

Ver. 371. οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί] Virgil.

Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios. —— *Æn.* II. 278.

Ver. 372. τις εἴπεσκεν] Qua ratione, vox τις hic, item infra, ver. 375. producatur; Ἀχαιοῖσιν, ver. 377. et νίκυς, ver. 386. et Ἠεράμεθα, ver. 393. vide supra ad α'. 51.

Ver. 373. ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος] Virgil.

——— quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes!
Æn. II. 274.

Ver. 374. ἐνέπρησεν] *Al.* ἐνέπρηθε. *Clark.* Ἐνέπρηθεν, quod verum puto. Nam imperfectum h. l. haud dubie requiritur, *cum*

῝Ως ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
Τὸν δ᾽ ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος ᾿Αχιλλεὺς,
Στὰς ἐν ᾿Αχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν·
῏Ω φίλοι, ᾿Αργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
᾿Επειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
῞Ος κακὰ πόλλ᾽ ἔρδεσκεν, ὅσ᾽ οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἴδ᾽ ἄγετ᾽, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
῎Οφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν᾽ ἔχουσιν·
῍Η καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
᾿Ηὲ μένειν μεμάασι, καὶ ῞Εκτορος οὐκ ἔτ᾽ ἐόντος.
᾿Αλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Sic quidem aliquis dicebat, et vulnerabat astans.
Hunc autem ubi spoliarat pedibus-valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Postquam hunc virum dii domuisse dederunt,
" Qui mala multa patravit, quot non universi cæteri:
" Eia agite, circà urbem cum armis experiamur,
" Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;
" An deserturi-sint urbem summam, hoc strato,
" An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.
" Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?

378 vid. not. 380 πολλὰ] MS. 382 κ᾽ ἔτι] Id. male. 383 καταλείψουσι] Id. bene.

(quo tempore) *naves* vel *incendebat*, vel incendere tentabat. ἐνίπρηθον occurrit Il. ί. 585. unde glossa Hesychii ducta est. *Ern.*

Ibid. κηλέῳ.] Pronunciabatur κηλῷ.

Ver. 377. ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. ῏Ω φίλοι, ᾿Αργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,] *Al.* ῏Ω φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες ῎Αρηος. *Clark.* Hunc habent edd. Flor. Ald. pr Rom. præfert. Cl. *Valkenarius*, ut aptiorem Achilli. Illum primum dedit Aldina sec. quam cæteræ secutæ sunt. *Valkenarium* sequor. Etiam infra v. 391. tantum κοῦροι ᾿Αχαιῶν appellat. Editum autem habet Codex Urat. *Ern.*

Ver. 379. ᾿Επειδὴ τόνδ᾽] Σημειωτέον ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infra ad ψ΄. 2.

Ibid. ᾿Επειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,] Τοὺς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν αὐτοὺς ἐλαφροτέρους παρέχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ᾽ ὥσπερ φορτικοῦ τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μὲν ὁ ᾿Αχιλλεὺς, " ᾿Επειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι " ἔδωκαν." *Plutarch. de Sui Laude.* Vide et supra ad α΄. 128.

Ver. 380. ἔρδεσκεν,] *Al.* ἔρρεξεν.

Ver. 381. Εἴδ᾽ ἄγετ᾽,] Vide supra ad ί. 167.

Ibid. Εἴδ᾽ ἄγετ᾽, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι] Virgil.

Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos:
Arma parate, animis et spe præsumite bellum.
Æn. XI. 17.

Ver. 382. ῎Οφρα κέ τι] *Al.* ῎Οφρα κ᾽ ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος,] Virgil.

Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
Ὧι Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὥς, εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε

" Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,
" Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego
" Vivis interero, et mihi cara genua moveantur:
" Quod si mortuorum oblivio subit in orco;
" Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
" Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
" Naves ad cavas redeamus, et hunc ducamus:
" Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,
" Cui Trojani per urbem, velut deo, vota faciebant."
Dixit, et in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
Amborum retro pedum perforavit tendines

386 παρὰ] Id. F. A. J. Ibid. ἄκλαυτος] MS. R. Eust. eadem varietas in Odyss. 388 ζωοῖσι] MS. bene. 396 ἀμφοτέρω] MS. ut ad τένοντε referatur, quod haud scio, an melius.

Præterea, jacet exanimum tibi corpus amici,
——— totamque incestat funere classem;
Dum consulta petis, nostroque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro.
Æn. VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω. *Clark.* Hunc versum nulla ed. nec Codex MS. de quo quidem constet, habet. Unus *Eustathius* habet in Comm. et alterum, qui editur vulgo, pro varia lectione. Eum haud cunctanter recepit Cl. *Valkenarius*. *Ern.*

Ver. 390. κἀκεῖθι] Cod. *Harleian.* καὶ κεῖθι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα,] Virgil.

——— lætumque choro Pæana canentes.
Æn. VI. 657.

Conclamant Socii, lætum Pæana secuti.
Æn. X. 738.

Ὅτι οὐ μόνον συμποτικὴ ἡ πάλαι Μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνους καὶ εἰς θριάμβους. Παιᾶνες μὲν, κῶμοι καὶ εὐφημίαι ἦσαν. — Δύο δὲ Παιᾶνας ᾖδον οἱ Παλαιοὶ, τὸν μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ver. 393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος·] Virgil.

Maxima res effecta, viri: ———
——— hæc sunt spolia, et de rege superbo
Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est.
Æn. XI. 14.

Porro conjicit *Barnesius* Distichon hoc, " Ἠράμεθα — εὐχετόωντο," *Achillis* fuisse *Pæana;* vel *Chorum* a toto exercitu repetitum.

Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέυς δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάςιξεν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην·
Τῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυςμενέεσσι

Ad talum usque a calce, bubulaque innexuit lora,
De curruque ligavit; caput vero trahi sivit:
Curruque conscenso, et inclytis armis *in eum* elevatis,
Scutica percussit *equos*, ut inirent cursum; ii autem non inviti volabant:
Ab illo vero oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ
Cyaneæ *terræ* admovebantur, caputque totum in pulveribus
Jacebat, ante venustum: tunc vero Jupiter hostibus

399 κλυτὰ] abest MS. 400 μάςιξε] F. A. J. δ' ἐλάαν] Edd. vett. Eust. 401 κονίσαλος] MS. edd. vett. præter R. 402 πίτναντο] MS. πίτναντο] A. 2. 3. J. quod idem est. nam et supra hac edd. τερπνον. pro τερπ.

Ver. 394. εὐχετόωντο.] *Vota facere solebant*. Vide supra ad γ'. 84. et ad β'. 221.

Ver. 395. ἀεικέα μήδετο ἔργα·] Vide infra ad ψ'. 176.

Ibid. μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε] Virgil.

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes.
Æn. II. 272.

Ibid. τένοντε] *Dionysius Halicarnassensis* περὶ συνθέσεως §. 18. legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης,] Ἀντὶ τῦ, ἀπὸ σφυρῦ ἕως πτέρνης. *Schol.* Male omnino. Quidni enim et scribere potuisset *Homerus* (si id dicere voluisset) "Ἐκ σφυ-"ρῦ ἐς πτέρνην."

Ibid. βοέυς δ' ἐξῆπτεν] Cod. *Harleian.* βοέυς ἐξῆπτην.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε·] Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐςι Θετταλοῖς τὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τὺς τῶν φονευθέντων τάφυς. *Schol.*

Ibid. ἔασεν·] Similiterque infra ver. 416. ἐάσατε. Vide supra ad δ'. 42. Male *Barnesius;* ἔασσεν — ἐάσσατε.

Ibid. κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·] Virgil.

—— huic cervixque comæque trahuntur
Per terram. —————— *Æn.* I. 481.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, etc.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros.
Æn. I. 487.

Verum ejus rei non meminit *Homerus*. Ter quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugasse narratur *Achilles* supra ver. 165. hujus libri: hoc in loco interfectum et a curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide ver. 465.) itemque infra ω'. 18. ter circa *Patrocli* sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptasse nusquam memoratur. Uti observavit *Barnesius*.

Ver. 400. Μάςιξεν ῥ' ἐλάαν,] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, Μάςιξεν δ' ἐλάαν. *Clark.* Enimvero sic edd. quas vidi omnes. *Barnesium* unum inspexit *Clarkius*. Nec id advertit Cl. *Valkenarius*. Est autem forma Homeri perpetua Μάςιξεν δ' ἐλάαν. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. ἄκοντε] Cod. *Harleian.* ἀέκοντε.

Ver. 401. ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο,] *Hesiod.*

—— ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο. —————— *Theogon.* ver. 702.

Ver. 402. Κυάνεαι] Vide supra ad α. 398.

Ibid. πίλναντο,] *Al.* πίμπλαντο. Quam lectionem et præfert *Barnesius*. *Synesius* autem, notante itidem *Barnesio*, citat πι-

Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔῤῥιψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα

Dederat deturpandum ipsius in patria terra:
Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum vero mater
Evellebat comam, nitidumque abjecit velum
Procul: ejulatumque edidit admodum altum, filium intuita.
Lamentabatur miserabiliter et pater dilectus, circumque populi
Ejulatuque tenebantur, et lamentis per urbem:
Huic autem maxime erat simile, ac si tota

πίμπλαντο] F. R. A. 1. 403 χάριν] F. A. 1. 406 καλύπτραν] MS. male. 410 μάλιστ' ἀεὶ ἐναλίγκιον] Id. perperam. 411 σμήχαιτο] Edd. præter R. male. sed usitata varietate.

φόρηντο. *Clark.* Neque πίλναντο, neque πίμπλαντο placet Cel. *Valkenario.* Recte. Nec enim sensum commodum fundunt. Quid pro iis reponendum sit, quæritur. Placet ei lectio, quam e *Dione Chrys.* ita commemorat *Synes.* Laud. Calv. p. 82. ut eam apud *Homerum* extare neget: quam et *Petavius* ad *Synes.* probat: malit tamen πιφύροντο, quam πιφόρηντο, i. e. *inquinati erant* capilli. Cui correctioni non favere videtur ἀμφὶ, quod verbum motum significans desiderat. Desidero hic diligentiam inspiciendarum editionum veterum. MS. Lips. habet πίτναντο. Idem exprimere voluit Ald. 2. 3. sed ita expressum est, quasi sit πίσπαντο, idque ut solet, fideliter repetiit Junta. Hæc igitur lectio est commoda satis. 'Αμφὶ — πίτναντο de comis est, quod 315. περισσείοντο de crista galeæ, *comæ nigræ concutiebantur, jactabantur circa caput,* exsultabant, et concussu circumfundebantur capiti etc. Qui sensus est aptissimus: de fœdatione comæ a pulvere in sequentibus est. *Dionis* πιφόρηντο est glossa hujus lectionis. *Ern.*

Ver. 404. ἀεικίσσασθαι] Vide supra ad τ'. 26.

Ver. 405. κεκόνιτο] Vide supra ad φ'. 352. et ad Υ. 492. *Al.* κεκόνιστο.

Ver. 406. δὲ λιπαρὴν] Qua ratione, vox δὲ, hic producatur; item μάλα, ver. 407. et μόλις, ver. 412. vide supra ad α'. 51.

Ver. 407. κώκυσεν] Vide supra ad σ'. 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον,] Virgil.

Non aliter quam si immissis ruat hostibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.

Quo de loco *Macrobius;* "A majore (inquit) negaverunt quidam rem augeri "posse. Sed eleganter hoc circa Didonem "*Virgilius* induxit: dixit. enim non minorem luctum fuisse ex unius morte, "quam si tota urbs, quod sine dubio esset "majus, ruisset. Et *Homerus* idem fecit:

———————— ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κατ' ἄκρας.
Saturnal. Lib. IV. cap. 6.

Ibid. ὡς εἰ] Ita *Barnesius.* *Vulgg.* ὡσεί.

Ver. 411. σμύχοιτο] *Al.* σμήχοιτο. Quo modo legit et *Macrobius* loco jam citato. *Clark.* In Schol. Pseudo-did. hæc scriptura est, vitio operarum, ut in edd. *Macrob.* Nam in edd. pr. *Macrobii,* ut Brixiensibus, Juntina, versus Græci non sunt, nec spatium relictum, quod alias est indicium omissi versus græci. In Aldina 1527. primum additi sunt duo hi versus, propter verba Macrobii, *quod et Homerus facit:* non, ut opinor, e MS. aut edd. antiquis. Ergo *Macrobius* non dat variam

Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργὸν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

Ilios excelsa igni cremaretur a culmine.
Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
Egredi cupientem portis Dardaniis:
Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,
Nominatim compellans virum quemque;
" Abstinete, amici, et me solum sinite, soliciti licet,
" Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
" Supplicabo viro huic pernicioso, violentia-effræni,
" Si forte ætatem revereatur, atque misereatur
" Senectutis: etenim et huic pater talis est
" Peleus, qui ipsum genuit et nutrivit, perniciem futurum
" Trojanis; maxime autem mihi præ omnibus dolores fecit:
" Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:

414 ἐλιτάνευε] Id. 418 Λίσσομ'] F. R. A. J. λίσσωμ'] vid. not. Ibid. ὄμβριμον] MS. 419 ἐλέησῃ] η est in litura. in MS. videtur fuisse ω. de hac varietate supra 118. 423 ἀπέκτεινε] Edd. præter T.

lectionem. Cæterum σμύχω et σμήχω sæpe in libris antiquis confunduntur. Σμύχοιτο verum est; de cujus verbi vi eleganter disserit Cel. *Hemsterh.* ad Lucian. T. I. p. 351. *Ern.*

Ibid. κατ' ἄκρης.] Vide supra ad ζ. 557.

Ver. 412. μόλις] *Al.* μόγις. *Clark.* Edd. omnes consentiunt in μόλις. Sed olim alia exempla ubique μόγις, aut μόλις habuisse, prout Grammaticus, e cujus recensione esset, statueret, supra monuimus. *Ern.*

Ver. 413. 432. μεμαῶτα — ἀποτιθνηῶτος;] Vide supra ad γ'. 46.

Ver. 416. κηδόμενοί περ,] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα] *Al.* Λίσσωμ' ἀνέρα. *Clark.* Λίσσωμ' ἀνέρα *Eustathius* ait se in nonnullis exemplaribus reperisse. Sic plane est in MS. Lips. Idem est, quod edd. vett. habent (vid. Var. Lect.) λίσσομ' ἀνέρα ex iis quæ dicta sunt ad ver. 236. Atque hanc lectionem prætulit Cl. *Valkenarius.* Sed et λίσσομαι ferri potest, ut sit præsens pro futuro, de quo supra ad hunc librum notatum est. Cæterum intell. ἵνα λίσσωμ'· ut infra ver. 450. Ἴδωμαι pro ἵνα ἴδωμαι. *Ern.*

Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα
Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὥς,
Δειδέχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

" De quibus omnibus non tantum lugeo, tristis licet,
" Quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* deferet ad orcum,
" Hectore: Utinam obiisset inter manus meas:
" Sic enim satiati fuissemus flentesque, lugentesque,
" Materque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse."
Sic dixit flens: adgemebant autem cives:
Inter Troadas vero Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum;
" Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa,
" Te mortuo? qui mihi noctesque et dies
" Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum
" Trojanisque et Troadibus per urbem, qui te deum tanquam,
" Excipiebant: Certe enim ipsis admodum magna gloria esses,
" Vivus existens: nunc vero mors et fatum occupat."

426 ὄφιλε] Ead. 428 δυσάμμορος] MS. 429 ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο] Id. 432 κατατεθνηῶτος] MS. 434 Τρωγοὶν] Edd. præter T. male. 434 ἥ σε θεὸν ὥς] MS. 436 νῦν δ' αὖ] Id. quod alibi supra occurrit.

Ver. 420. καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ] Vide infra ad ω'. 486.

Ibid. δέ] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid. τοιόςδε] Vide supra ad υ'. 357.

Ibid. τέτυκται] Similiterque infra ver. 450. Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 423. τηλεθάοντας·] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424. ἀχνύμενός] Similiterque infra ver. 453. Πήγνυται. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 427. κορεσσάμεθα] Vide supra ad τ'. 167. et ad ver. 33. hujus libri.

Ver. 429—437. Ὣς ἔφατο κλαίων· — Ὣς ἔφατο κλαίουσ'·] Virgil.

Sic fatur lachrymans. ———— *Æn.* VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ] *Scholiastes* citat Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434. θεὸν ὥς,] Qua ratione, θεὸν, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 435. et γὰρ, etiam extra cæsuram, ver. 338. et τρίποδα, ver. 443. vide supra ad α'. 51. *Clark.* Δειδέχατ', verte: *colebant.* Alibi in hac sententia verbum τίειν usurpat, τῖον δέ μιν ἶσα θεοῖσι. *Ern.*

Ver. 435. κέ σφι] *Al.* καί σφι. Minus recte. *Clark.* Id tamen præfert Cel. *Valkenarius.*

Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται·

Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciarat, quod ei maritus extra mansisset portas:
Sed illa telam texebat, in secessu domus altæ,
Duplicem splendidam *vestem*, operaque picta varia sparsim-intexebat:
Jusserat autem ancillas comis-pulchras per domum
Igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
Hectori calida lavacra e pugna reverso:
Demens, neque enim sciebat, quod ipsum admodum procul a lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis-cæsia Minerva.
Ejulatum autem exaudiit et lamenta a turri;
Ejusque continuo succussi sunt artus, inque terram ei excidit radius:
Ipsaque statim inter ancillas comis-pulchras locuta est;
" Adeste, duæ me sequimini, *ut* videam, quænam opera *fiant*:

441 πορφυρέην pro μαρμ.] MS. 445 νηπίη] Id. 446 δάμασσε] Id. bene.

Ver. 437. πέπυστο] Si, πέπυσται, dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad φ'. 352. et ad α'. 37.

Ver. 439. ὅττι ῥά] *Quod scilicet.*

Ver. 441. Δίπλακα] *Schol. Barnes.* διπλοΐδα, ἣν οἷόν τε διπλῆν περιβάλλεσθαι. De veste duplici vid. inpr. *Salmas.* ad *Tertull.* de Pall. p. 396. *Ern.*

Ibid. μαρμαρέην] *Al.* πορφυρέην.

Ibid. θρόνα] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol. Al.* θρόα. *Clark.* Θρόνα proprie πεποικιλμένα ζῶα, si fides *Schol. Theocr.* II. *56.* ut lacertæ et similia. Vid. laudatos Cel. *Alberto* ad Hesych. h. v. Ern.

Ver. 444. μάχης ἐκνοστήσαντι·] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 446. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 447. Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε] Virgil.

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.
Æn. X. 843.

Interea pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur aures
Euryali: ac subitus miseræ calor ossa reliquit:
Excussi manibus radii, revolutaque pensa.
Evolat infelix. ——————— *Æn.* IX. 473.

Quem Virgilii locum laudat *Quintilianus,*

Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι

" Venerandæ socrus vocem audivi, mihique ipsi
" In pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os, subtusque genua
" Glaciata-torpent: prope certe aliquod malum Priami filiis.
" Utinam vero procul ab aure sit meum verbum; sed perquam graviter
" Timeo, ne jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles
" Solum interclusum ab urbe, in campum agitet;
" Et jam eum cessare-faciat *ab* audacia exitiali,
" Quæ ipsum tenebat: quippe nunquam in turba manebat virorum;
" Sed longe procurrebat, sua animi-vi nulli cedens."
Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis,
Vehementer-palpitans corde; simul et ancillæ ibant cum ipsa.
At postquam ad turrimque et hominum pervenerat turbam,
Stetit circumspiciens in muro: illumque advertit
Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi

450 ἴδωμ'] R. Eust. 453 τοι] MS. 456 μόνον] Id.

quod *affectus non aliter, quam si rebus intersimus*, commoveat. Lib. VI. cap. 2. " Et luctus habitu proditur: ut in Eury- " ali matre: *Expulsi manibus radii*, etc." *Macrob. Saturnal.* Lib. IV. cap. 1. Cæterum hoc in loco, pro "*Pensa*," scribendum conjicit *Barnesius*, "*Membra*." Sed minus recte.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·] Rem ipsam aptissime depingunt et quasi ob oculos ponunt versus hujus Numeri. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 450. ὅτιν' ἔργα] *Al.* ἄτιν' ἔργα. *Clark.* De ἴδωμαι vide ad 418.

Ver. 452. νέρθε δὲ γοῦνα Πήγνυται·] Καλλίμαχος, "— ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι Γόνατα." *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 454. εἴη] *Al.* ἦεν.

Ver. 458. 459. ἔχεσκ'· — προθέεσκε,] Vide supra ad ver. 394. et ad ν'. 84.

Ver. 458. πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio. Vulgg.* πληθυῖ μέν' ἀνδρῶν. *Al.* πλήθει μένεν ἀνδρῶν. Vide supra ad π'. 321. et 526. Confirmatur porro *Barnesii* lectio, *Odyss.* π'. 105.

Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαιόλος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·

Raptabant immaniter cavas ad naves Achivorum.
Illam vero oculos obscura nox cooperuit:
Collapsa autem est retro, animamque efflavit.
Procul vero a capite fudit redimicula admiranda,
Vittas, reticulumque, atque textile crinale,
Velumque, quod ei dedit aurea Venus,
Die illo, quo ipsam pugnam-expedite-ciens duxit Hector
Ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona-sponsalia:
Circum vero ipsam gloresque et fratriæ frequentes stabant,
Quæ ipsam inter se tenebant præ-dolore-cupidam interitus.
Ea vero ut ad se rediit, et in præcordia anima collecta est,
Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;

467 κάπυσε] F. A. 1. 468 κρατὸς βάλε] MS. 469 τε, ἰδὲ] Id. edd. præter T. 473 ἦσαν] F. R. A. 1. Eust. ἴσαν. 474 μετὰ σφῆς ἔχον] MS. 475 θυμὸν ἀγέρθη] F. R. A. 1. T.

Εἰ δ' αὖ με πληθύϊ δαμασσαίατο. ——

Ver. 465. Ἕλκον] *Al.* Εἷλκον.

Ver. 469. Ἄμπυκα,] Κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Schol.*

Ibid. κεκρύφαλόν] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κρoκύφαντον. *Schol.*

Ibid. κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδέ. Atque ita legit Codex *Harleianus*. *Clark.* Præfert alteri lectioni Cl. *Valkenarius.* Certe numeri fiunt aptiores rei: et stat pro ea consensus librorum. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 470. ὅ ῥά] *Quod scilicet.*

Ibid. χρυσῆ] Edidit *Barnesius* χρυσέη. Quod eodem modo pronunciandum. Vide supra ad υ'. 272. et ad ν'. 523.

Ver. 471. κορυθαιόλος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 472. μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ibid. ἕδνα·] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. *Schol.*

Ver. 473. εἰνατέρες] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid. εἰνατέρες ἅλις] Qua ratione, εἰνατέρες, hic ultimam producat; item αἰνόμορον, ver. 481. et γὰρ, 489. et πάϊς, ver. 492. et 499. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἔσταν,] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474. ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475. ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,] "Pro "θυμὸς hic legitur etiam θυμὸν, perinde ac "si diceretur ἀγηγερμένον ἔσχε τὸν θυμὸν ἐς "φρένα." *Henric. Stephan.* *Clark.* Quod

"Εκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
'Αμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, 'Υποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
'Εν δόμῳ 'Ηετίωνος· ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
"Ερχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
"Ον τέκομεν, σύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
"Εσσεαι, "Εκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὗτος.
"Ηνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν 'Αχαιῶν,
Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

"Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato
"Ambo, tu quidem in Troja Priami in domo,
"Ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosa,
"In domo Eëtionis, qui me enutriit, parvula cum essem,
"Infelix infelicem: utinam non genuisset.
"Nunc vero tu quidem in orci domos, sub latebris terræ,
"Abis, et me gravissimo in luctu relinquis
"Viduam in ædibus: At filius adhuc infans prorsus,
"Quem genuimus, tuque, egoque calamitosi: neque tu huic
"Eris, Hector, emolumento; quippe occubuisti: neque tibi hic.
"Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,
"Semper tamen ei labor et mala in posterum

476 Δμωῇσιν] MS. 480 με τρέφε] MS. 483 ἐν πένθεϊ] F. A. J. 484 μεγάροισιν] Esed. R. male. 485 τε] abest MS. 487 τε φύγῃ] MS. δὴ] R. 488 τοι] abest Fl.

non spernendum videtur Cl. *Valkenario*, si MSS. juvent, sc. quia esset exquisitius dictum. An vero non sufficiunt edd. tot antiquæ (nec enim sola Flor. habet), quæ aliis in locis sufficiunt? Et ipse modus loquendi recte se habet. *Ern.*

Ver. 476. 'Αμβλήδην γοόωσα,] Versum hunc citat *Dionysius Halicarnassensis* isto modo:

'Αμβλήδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
Περὶ συνθέσεως, §. 15.

Clark. Eodem modo legit MS. Lips. sed vulgatum verum est. *Ern.*

Ibid. 'Αμβλήδην] 'Αναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid. γοόωσα,] Vide supra ad β'. 97.

Ver. 477. γεινόμεθ'] *Al.* γεινάμεθ', et γενόμεθ'.

Ver. 478. Πριάμου κατὰ δῶμα,] *Strabo*, *Geograph.* lib. XIII. citat Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

Ver. 479. Θήβῃσιν,] *Al.* Θήβηθεν, apud *Strabonem ibid.*

Ibid. ὑληέσσῃ,] Vide supra ad φ'. 449. et ad γ'. 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο] *Barnesius* edidit Νῦν δὲ σὺ μέν γ' ἀΐδαο. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 487. πόλεμόν — πολύδακρυν] Vide supra ad γ'. 318.

Ibid. φύγῃ] *Al.* φύγοι.

Ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔῤῥ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·

" Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
" Dies nempe pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit:
" Semper vero dejecto-est-vultu, lachrymisque madidæ sunt genæ.
" Egens autem vadit puer ad patris sodales,
" Alium quidem chlæna prensans, alium vero tunica:
" Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admovet,
" Labraque quidem rigat, palatum vero non rigat.
" Hunc et *aliquis* utroque-parente-vivo florens e convivio exturbat,
" Manibus verberans, et probris insectans,
" Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum:
" Lachrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,
" Astyanax, qui ante quidem sui super genibus patris
" Medullam tantum comedebat, et ovium pinguem adipem:

495 ἰδίηνεν] MS. 497 χερσὶ] MS. edd. præter T. quod aliis similibus exemplis defendi posset. Ibid. ὀνειδίοις] MS.

Ver. 489. ἀπουρίσσουσιν] Cod. *Harleian.* ἀπουρήσουσιν.

Ibid. ἀρούρας.] Vide supra ad ζ. 142.

Ver. 490. 498. Ἦμαρ — ἡμῖν·] Versus hosce novem a nonnullis repudiatos fuisse testatur *Eustathius.*

Ibid. παναφήλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· τουτέστιν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. *Schol.*

Ver. 491. ὑπεμνήμυκε,] Καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ καταντένυκε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. *Schol.* Cæterum *Barnesius* edidit ὑπεμνήμονευκε ex ὑπομνημονεύω· Sed nulla, ut videtur, satis idonea auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπομνήμυκε.

Ibid. παρειαί.] Cod. *Harleian.* παρειά.

Ver. 492—499. πάϊς ἐς] *Barnesius* utrobique legendum censet πάϊς πρὸς. Sed nihil opus.

Ver. 496. ἀμφιθαλὴς] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὅ ἐστιν ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497. πεπληγὼς,] Vide supra ad β'. 314.

Ibid. ὀνειδείοισιν] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοι-

3

Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν,
'Αστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
'Αλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
'Αλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.

" At quando somnus occuparet, desiissetque pueriliter-lusitare,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Cubili in molli, deliciis repletus corde:
" Nunc vero multa patietur, caro patre privatus,
" Astyanax, quem Troës cognomine vocant:
" Solus enim ipsis, *o Hector*, defendebas portas et muros altos.
" Nunc vero te quidem ad naves recurvas, procul a parentibus,
" Mobiles vermes edent, postquam canes se satiaverint,
" Nudum: at tibi vestes in ædibus jacent,
" Tenuesque et venustæ, factæ manibus mulierum.
" Verum enimvero hæc omnia comburam igne ardenti,
" Nihil tibi utique usui *futura*, neque enim jacebis in ipsis;
" Sed coram Trojanis et Troadibus gloria *tibi* sunto."

509 Versus in margine alia manu scriptus, et in eo κορέσωνται.

σιν. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad π'. 628.

Ibid. ἐνίσσων,] *Al.* ἐνίσπων.

Ver. 498. μεταδαίνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 501—503. Ἤσθιε, — Εὕδεσκ'] *Comedere solebat* — *Dormire solebat.* Vide supra ad ver. 394. et ad β'. 221.

Ver. 502. ἕλοι,] *Al.* ἕλῃ.

Ver. 504. ἐνὶ μαλακῇ,] Qua ratione, ἐνὶ, hic, item infra ver. 510. ultimam producat; et ὄφελος, ver. 513. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐμπλησάμενος] Vide supra ad ver. 312.

Ver. 506. 'Αστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἶος γάρ] Sic supra ζ'. 402.

Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
'Αστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν 'Αστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον. — Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί ποτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γάρ, " Οἶος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα " μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, 'Αστυάνακτα

Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων

Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus
Oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti:
Alter vero æstate profluit, similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aqua *concretæ* glaciei.
Illic autem ad ipsos labra-ad-lavandum lata prope sunt,
Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,
Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum.
Hac utique prætercurrerunt, *alter* fugiens, alterque a tergo persequens:
Ante quidem fortis fugiebat, persequebatur vero ipsum multo fortior

149 χλιαρῷ] MS. 155 θυγατέρες] Id. 158 ἔφευγεν] MS. male. 159 ἐχ'] Edd. vett. præter T.

χος σπουδάζων· ὁ δὲ ἐκτὸς αὐτὸν ἀεὶ κωλύων. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ibid. ὑπ' ἐκ] *Al.* ὑπὲρ.

Ver. 148. Σκαμάνδρου] Cod. *Harleian.* Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει,] "Est "adeo invenire apud nobiles poëtas hu"juscemodi suavitatis multa, quæ appa"rent novata esse non fortuita; sed præ"ter cæteros omnes apud Homerum plu"rima. Uno quippe in loco tales tan"quam hiatus et sonitus in assiduis voci"bus pluris facit:

"Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
"Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ."
Gell. Lib VII. cap. 20.

Ver. 153. 155. πλυνοὶ — Πλύνεσκον] Qua analogia ex λύω fit λύσις, λυτὸς; ex κρίνω, κρίσις, κριτὸς; ex μαρτύρομαι, μάρτυρος; ex νίφω, νιφάδες; ex φαίνω, ἔμφασις, ἐμφανὴς; eadem ex πλύνω fit πλυνοὶ, εὔπλυνης·

Πλυνέουσ' ἧς πρῶτα. ——— *Odyss.* ς'. 419.
——— πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
ζ'. 140.

Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐΰπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα.
θ'. 392.

Vide supra ad α'. 338. ad ζ'. 434. ad μ'. 280. et ad ν'. 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον] *Lavare solebant.* Vide supra ad β'. 221. et ad ι'. 84.

Ver. 157. Τῇ ῥα] *Ea utique.* — *Ea inquam.*

Ver. 159. ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, — Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς] Virgil.

——— nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, sed Turni de vita et sanguine certant.
Æn. XII. 764.

"Ἱερεῖον, quod proprie est *sacrificium*, "significat etiam *quodvis animal quod in* "*cibum mactatur:* ἱερεῖα sunt ἁπλῶς τὰ "θρέμματα, *pecudes quæ mactantur in* "*usum et in esum hominibus; animantes,* "*quarum vescimur carnibus.* — Neque

Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος

Rapide: Neque enim victimam, neque bubulam pellem
Adipisci-conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum;
Sed de anima *certantes* currebant Hectoris equûm-domitoris.
Ut vero cum assueti-vincere circa metas solidis-ungulis equi
Celeriter admodum currunt; magnum autem propositum est præmium,
Vel tripos, vel mulier, *in honorem* viri defuncti:
Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt
Rapidis pedibus: Dii vero omnes spectabant.
Inter hos autem sermonem orsus est pater hominumque deûmque;
" Proh malum, profecto dilectum virum agitari circa murum

160 ποσὶν] F. R. A. 1. 164 κατατεθνηῶτος] MS. 165 τρεῖς] Id.

" certe aliter sumi videtur hæc vox apud " Homerum, in loco illo insigni *Iliad.* " χ'.

" ——— ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
" Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
" Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς, θέον Ἕκτορος ἱπποδά-
" μοιο."

Duport. Prælect. in Theophrast. cap. 9.

" Ἱερεῖα sunt animantes, quarum vescimur " carnibus. Atqui non aliter veteres " grammatici illud Homeri interpretan- " tur; ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Recte- " que notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ " θρέμματα, pecudes et quæcunque esui " solent esse mortalibus." *Casaub. in Athenæum*, Lib. I. cap. 11. *Clark.* Utitur h. l. Lucianus in Eunucho c. 3. ubi vid. Intt. *Ern.*

Ibid. βοείην] Schol. MS. Leid. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν ἀγῶνι (ἀγῶσι) βύρσας ἐδίδουν ἔπαθλον. Καὶ ἱερεῖον μὲν πᾶν θῦμα, ἰδίως δὲ παρ' Ἀττικοῖς τὸ πρόβατον. *Ern.*

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον] Τὸ δὲ " περὶ ψυχῆς θέειν" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέγουσαν τὸν περὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀγωνιῶν ἐπὶ ἐσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεταί τι. *Eustath.*

Ibid. et ver. 211. ἱπποδάμοιο.] Vide supra ad β'. 23.

Ver. 162. τέρματα] Τέλη τῆς νίκης καὶ τοῦ ἀγῶνος· ἢ καμπτῆρας· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 163. τρωχῶσι·] *Al.* τροχόωσι.

Ibid. τὸ δὲ μέγα] Edidit *Barnesius*, τὸ δὴ μέγα. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 164. ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·] Legitur et ἀνδρὸς περὶ τεθνειῶτος· notante *Henrico Stephano.*

Ibid. κατατεθνειῶτος·] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464. *Al.* κατατεθνηῶτος.

Ver. 165. πόλιν περιδινηθήτην] Οὐδ' ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περίδρομος ἡ νῦν,

'Οφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχε, ἄλλοτε δ' αὖτε
'Εν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος 'Αχιλλεὺς
Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
'Αλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάασθε,
'Ηέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ 'Αχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη·
Ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

" Oculis video: meum autem dolet cor
" De Hectore, qui mihi multa boum femora adolevit,
" Idæ in verticibus multas-convalles-habentis; interdum etiam
" In urbe summa: nunc vero eum nobilis Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.
" Sed agite, deliberate, dii, et consultate,
" An eum e morte salvum-eripiemus, an eum jam
" Sub Pelida Achille domabimus, bonum licet."
Hunc vero allocuta est dea oculis-cæsia Minerva;
" O pater, rutuli-fulminis-missor, atras-nubes-cogens, quale dixisti?
" Virum mortalem, jam olim destinatum fato,
" Jam vis a morte tristi liberare?

173 ποσὶ] F. A. 1. 178 κελαινεφὲς] F. A. J. 181 ἔτι] MS. contra v. 183. τοι pro τι.

διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. *Strabo, Geograph.* lib. XIII. Cæterum Codex *Harleianus* legit πόλει περὶ δινηθέντων.

Ver. 167. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide supra ad δ'. 12.

Ver. 168. Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα] Vituperat hunc locum *Plato:* Δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι — τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι ὅυτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε, "Ὢ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμε- "νον περὶ ἄστυ 'Οφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' "ὀλοφύρεται ἦτορ." *De Republ.* lib. III. Ubi in transcursu notandum pro τεῖχος, legisse *Platonem*, ἄστυ.

Ver. 172. 'Εν πόλει ἀκροτάτῃ·] Sic apud Virgil.

Urbe —— *summa.* —— *Æn.* VII. 171.

i. e. *in arce.*

Ver. 177. γλαυκῶπις 'Αθήνη·] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 178. ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Ut alibi sæpe.

Ver. 182. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 183. 184. Θάρσει, etc.] *Porphyrius* in MS. Leid. hos duos versus a nonnullis reprobatos ait, ob dubitationem e verbo πρόφρονι, quod acceptum esset, tanquam significaret κατὰ σπουδήν. Esse autem προ in hoc loco pro ὑπὲρ, ut aliis Homeri locis, ὁ καθ' ὑπερφροσύνην, οὐδὲ ὡς τύραννος λέγω ταῦτα. Mirari subeat, quare non firmandæ interpretationis caussa attulerit locum e Θ. 23. ubi Jupiter ait: ὅτε — πρόφρων ἐθέλοιμι, si me lu-

Ἔρδ'· ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἔρξον, ὅπη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·

" Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri."
Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
" Serio loquor, volo autem tibi mitis esse:
" Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa."
Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:
Descendit autem *ea* ab Olympi verticibus impetu-facto.
Hectorem vero indesinenter urgens sequebatur celer Achilles.
Ut vero quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
Excitatum e cubili: perque convalles et per fruticeta;
Eum autem, etiam si lateat metu-perculsus sub arbusto,
Tamen vestigia-legens currit perpetuo, donec inveniat:

183 Τριτογένεια] F. R. A. 1. Τριτωγ.] A. 2. 3. J. 192 ἵδρῃ] MS.

bido capiat, si pro imperio velim agere etc. *Ern.*

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.] Virgil.

Illa viam celerans ——
—— cito decurrit tramite virgo. *Æn.* V. 609.

Ver. 188. Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν] Virgil.

Nec minus Æneas ——
Insequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.
Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis et latratibus instat:
Ille autem insidiis et ripa territus alta,
Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians. —— *Æn.* XII. 746. 748.

Ver. 190. διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας] Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191. ὑπὸ θάμνῳ] Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ἀλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ibid. λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ] Verbum hoc elegans de timore ab Homero dictum, certatim optimi scriptores usurparunt, quod proprie de contractione avium in angustum se propter timorem colligentium, et hinc cæterorum animalium dicitur. Hinc, ut opinor, etiam Latini, inprimis Cicero, *contractionem animi* et similia dixere. Πτήσσειν habuimus supra ξ'. 40. Sed ille locus dubius est. *Ern.*

Ὡς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐϋδμήτους ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί·
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·

Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.
Quoties vero impetum-sumeret ad portas Dardanias
Recta ruere bene-ædificatas versus turres,
Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;
Toties eum avertebat prævertens
In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.
Ut vero in somno non potest fugientem consequi,
Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi:

194 ὁρμήσαιτο] MS. forte pro ὁρμήσαιτο. 197 παραστὰς] MS. edd. vett. 198 γ'] abest MS. F. R. A. 1. item *Eust*. in Comm. 200 τοῦ] T. vitio operarum, ut opinor, quod tamen nonnulli secuti sunt. 202 ὑπεξέφυγε] F. R. A. 1. mox.

Ver. 195. ἐπὶ πύργους,] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197. παραφθὰς] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius;* quocum facit et Codex *Harleianus*. *Al.* παραστάς. *Clark*. *Barnes*. παραφθὰς etiam in edd. vett. optimis reperiri ait: quod est falsum. Sed habet *Eustath*. in Comm. et interpretatur, nec mentionem facit alterius lectionis. *Ern*.

Ver. 198. πεδίον γ'· αὐτὸς] Cod. *Harleian*. πεδίον· αὐτός. Quod et ferri possit. Vide supra ad α'. 51. *Clark*. Omittit et MS. Lips. et edd. antiquæ. (vid. Var. Lect.) Nec video vim particulæ in h. l. *Ern*.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ] Virgil.

Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus
Velle videmur, et in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox, nec verba sequuntur.
Æn. XII. 908.

—— jam jamque tenet, similisque tenenti
Increpuit malis, et morsu elusus inani est.
Ibid. 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger;* "Etiam numerus (inquit) nobis notandus est. Extendit enim, aut extendere "conatur cursum accentus medius in "verbo illo, *videmur*. In aliis enim versibus fere est cæsura; hic autem super-"est adhuc una syllaba." *Poëtic*. Lib. V. cap. 3. Similis fere cæsuræ dispositio hic apud Homerum in voce ὀνείρῳ observanda est.

Ver. 201. δύνατο μάρψαι] *Barnesius* inter varias lectiones retulit δύναται μάρψαι· Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. Porro, qua ratione δυνάτο hic ultimam producat; item ὅς, ver. 204. et ἐπὶ, ver. 225. et μένος, ver. 282. vide supra ad α'. 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε] *Al.* Ἄλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. Virgil.

Æneas mortem contra præsensque minatur
Exitium, si quisquam adeat ——.
Æn. XII. 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἵμεναι] *Al.* Οὐδ' ἔα ἵμεναι. *Clark*. Οὐδ' ἔα ἵμεναι merito præfert. Cel. Valken. quæ et in MS. Lips. reperitur. De lectionibus vett. edd. non satis constitit Viro doctissimo. Vid. Var. Lect. Εἴα ἵμεναι est vitium typographicum in Ald. 2. quod tertia et Juntina, ut

Ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' εἴα ἵεμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μήτις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνὺς ἀφίκοντο,

Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.
Quo vero tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis,
Nisi ei postremumque et ultimum occurrisset Apollo
Prope, qui ei excitavit robur velociaque genua?
Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
Neque sinebat mittere in Hectorem amara tela;
Ne quis gloriam auferret percutiens, ipseque secundus veniret.
Sed quando jam quartum ad scaturigines pervenerant,

205 λαοῖσι] Eædem. 206 ἴα ἵεμεναι] MS. F. A. 1. εἶα ἵεμεναι] A. 2. 3. J. 209 ἐτίταιν] A. 2. 3. J. male.

semper, secutæ sunt: ex ea Turnebus fecit εἶα ἵμεναι, sublato iota alieno loco. *Ern.*

Ver. 207. Μήτις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειρακίου παντάπασιν ἐμπλήκτου καὶ σεσοβημένου πρὸς δόξαν, ἀνανεύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύοντα βάλλειν Ἕκτορα· "Μή τις κῦδος ἄροιτο "βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pompeio.*

Ibid. βαλὼν,] *Al.* ἐλών.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον] Virgil.

> Quinque orbes explent cursu, totidemque retexunt
> Huc, illuc. ——— *Æn.* XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·] Virgil.

> Jupiter ipse duas æquato examine lances
> Sustinet, et fata imponit diversa duorum;
> Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. *Æn.* XII. 725.

Inferiorem hic Virgilium Homero observavit *Macrobius*, eo quod Homerus hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem sero dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (*Æn.* XII. 149. 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non æquandi omnia quæ ab auctore transcripsit, "quod in omni operis sui parte alicujus "Homerici loci imitationem volebat inserere, nec tamen humanis viribus illam "divinitatem ubique poterat æquare. — "Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, "qui studii circa Homerum nimietate "excedit modum; et revera non poterat "non in aliquibus minor videri, qui per "omnem poësin suam hoc uno est præcipue usus archetypo. Acriter enim "in Homerum oculos intendit, ut æmularetur non modo magnitudinem, sed "et simplicitatem, et præsentiam orationis, et tacitam majestatem. Hinc "diversarum inter heroas suos personarum varia magnificatio; hinc deorum "interpositio; hinc auctoritas fabulosorum; hinc affectuum naturalis expressio; hinc monumentorum persecutio; "hinc parabolarum exaggeratio; hinc torrentis orationis sonitus; hinc rerum singularum cum splendore fastigium." *Macrob.* Lib. V. cap. 13.

Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦ- [μαρ,
Ὤιχετο δ' εἰς ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχῦ δ' ἱσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διῒ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐςὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο.

Tum vero aureas pater attollebat lances;
Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis,
Hoc quidem, Achillis, illud vero, Hectoris equûm-domitoris:
Sustinuitque medias prehensas: Inclinata autem est Hectoris fatalis dies,
Descenditque ad orcum; reliquitque illum Phœbus Apollo.
Ast ad Pelidem accessit dea cæsia-oculis Minerva,
Et prope stans verbis alatis allocuta est;
"Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille,
"Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
"Hectore cæso, pugnæ insatiabilis licet sit.
"Non ei nunc amplius certe licet nos effugere,
"Ne quidem si perquam multum laboret longe-jaculans Apollo,
"Advolvens se pedibus patris Jovis Ægiochi.

220 πάθη] MS. 221 προκυλινδόμενος] MS. neglecta duplicatione. 223 μάχεσθαι] Id.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠῶ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων· τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατῦ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis. Clark.* E mente veterum, unicuique erant sua fata, quæ si contraria essent, ut h. l. Hectoris et Achillis, apud *Virgilium* Æneæ et Turni, minora vincebantur a majoribus. Vid. P. *Burmannus ad Ovid.* Ep. I. 28. Virgil. IX. 136. XII. 725. *Ern.*

Ver. 212. Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών·] Χρύσιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσσα, "ῥῦμα" γράφει· τὴν μὲν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 213. λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.] Virgil.

—— Jam jam linquo acies. *Æn.* XII. 875.

Ver. 214. et 238. γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 216. ἔολπα,] *Spero*, non *Speravi.* Vide supra ad ν'. 481. et 736.

Ver. 218. δηϊώσαντε,] *Al.* δηώσαντι. *Clark.* In ed. Steph. est δηιώσαντι μάχῃ, quod nescio unde ductum sit. *Ern.*

'Αλλὰ σὺ μὲν νῦν ςῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Ἀγχοῦ δ' ἱςαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἄςυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ ςέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 Τὴν δ' αὖτε προςέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·

" Sed tu quidem nunc sta et respira; huic vero ego tecum
" Accedens persuadebo adversis-viribus pugnare."
 Sic dixit Minerva; Ille vero paruit gavisusque est animo;
Stetit autem fraxineæ hastæ ære-præfixæ innixus.
Hæc vero hunc quidem reliquit, assecutaque est Hectorem nobilem,
Deïphobo cum se assimulasset corpore et indefessa voce.
Prope autem stans verbis alatis allocuta est;
 " Venerande frater, profecto admodum jam te urget celer Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens:
" Sed age jam stemus, et propulsemus manentes."
 Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Deïphobe, profecto quidem mihi antea multo carissimus eras
" Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:

230 ποσὶ] F. R. A. 1. 232 κορυθαιόλος] F. R. A. 1. ut 249. 337. 355.

Ibid. ἀτόν] *Al.* ἄατον.

Ver. 219. πεφυγμένον] *Barnesius* edidit πεφευγμένον. Sed vide supra ad ζ. 488.

Ver. 220. πάθοι] *Al.* πάθῃ. *Al.* κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος] Sic apud *Virgilium, prosubigit, Georg.* III. 256. Οἱ χαριέςατοι ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τὰ μὲν αὐτοί τι κατασκευάζουσιν ὀνόματα συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραςῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος· — δίκησιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολλὴν καὶ κατεσπουδασμένην, "Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι "ἑκάεργος Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς Αἰγιόχοιο." *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 15.

Ibid. Διὸς Αἰγιόχοιο.] Vide supra ad α'. 202.

Ver. 225. ἄρ'] *Ut jusserat Minerva* ver. 222.

Ibid. χαλκογλώχινος] Χαλκᾶς ἐχούσης γωνίας. *Schol.*

Ver. 227. Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide supra ad ξ. 136.

Ver. 229. et 239. Ἠθεῖ',] Ὅτι τὸ "ἠθεῖος." — ἐςὶν Ἰωνικὴ προςφώνησις σεπτικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Eustath.*

Ver. 231. ςέωμεν,] Pronunciabatur ςῶμεν. Codex *Harleian.* ςίωμεν. Quod et

Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
'Ως ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·)
Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
Ἔστω φειδωλὴ, ἵνα εἴδομεν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς,
Νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἦ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

" Nunc vero adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
" Cum sustinuisti mei gratia, ut vidisti oculis,
" Mœnibus egredi, cæteri vero intus manent."
Hunc autem rursus allocuta est dea cæsia-oculis Minerva;
" Venerande frater, profecto quidem multum pater et veneranda mater
" Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circum et sodales,
" Ut illic manerem; (adeo enim metu tremunt omnes:)
" Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi.
" Nunc vero adversi præsentibus-animis pugnemus, neque jam hastarum
" Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,
" Nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat
" Naves ad cavas, an tua hasta dometur."
Sic locuta, continuo astu præivit Minerva.
Illi vero cum jam prope erant alter in alterum vadentes,

235 τιμήσασθαι] MS. edd. vett. præter R. 236 ὅς] MS. edd. vett. præter R. 237 ἔντοσθε] MS. 243 μηδέ τι] MS. edd. præter. R.

ipsum ferri possit. Vide supra ad λ'. 348. *Clark*. Sic et MS. Lips.

Ver. 235. τιμήσεσθαι,] Cod. *Harleian*. τιμήσασθαι. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*. *Clark*. Immo sic edd. vett. idque recipiendum erat. Vid. Var. Lect. *Ern*.

Ver. 236. 'Ως ἔτλης,] Cod. *Harleian*. Ὃς ἔτλης. *Clark*. Immo sic præter MS. Lips. edd. vett. magno consensu. Vid. Var. Lect. quod a *Barnesio* non animadversum nescivit et *Clarkius*. Est autem forte antiqua scriptura. Homeri temporibus nondum in usu erat ω. Itaque illa antiqua scriptura interdum mansit in MSS. Homeri et in hac litera et in η; vid. v. c. ad α'. 570. ο'. 72. 101. etc. Si tamen certum esset particulam ὡς hic intelligendam, probarem editum esse ὡς. Neque enim hodie illam scripturam sequi possumus. Sed potest etiam articulus, seu relativum esse, et tamen versus constare: ut referatur ad Deïphobum; qui sustinueris mea causa. Vide *Il.* α'. 70. *Ern*.

Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, ὀυδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,

Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;
" Non te amplius, Pelei fili, fugiam, ut antea:
" Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui
" Expectare *te* ingruentem; nunc vero me animus impulit
" Stare contra te: interimam certe, vel interimar.
" Sed agedum deos testes-faciamus; hi enim optimi
" Testes erunt et custodes pactorum:
" Non enim ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupiter
" Dederit victoriam, tuamque animam abstulero;
" At postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille,
" Cadaver Achivis reddam: sic et tu facito.".
Illum vero torve intuitus allocutus est pedibus-velox Achilles;
" Hector, ne mihi, acerbissime, pacta memora.
" Ut non sunt leonibus et hominibus fœdera fida,

251 δῖον] MS. 252 ἁλοίμην] F. A. J. 255 ἔσονται] MS. F. R. A. 1. 259 Ἀχαιοῖσι] Ed. ῥέξειν] MS.

Ver. 243. 284. μεμαῶτι — μεμαῶτι] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 249. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 250. Πηλέος] *Al.* Πηλέως. Quod et ferri possit; pronunciando scilicet Πηλῶς. Vide supra ad ν'. 216.

Ver. 251. δίον,] Ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

Ver. 253. ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.] *Al.* ἤ κεν ἁλοίμην. Virgil.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto insigni. —— Æn. X. 449.

Ver. 254. θεοὺς ἐπιδώμεθα·] Ὀμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι] Vide supra ad α'. 338.

Ver. 257. καμμονίην,] Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην, ὅ ἐστιν ἐκ μονομαχῆς. *Schol.*

Ver. 259. ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 260. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Similiterque infra ver. 344. Vide supra ad α'. 58.

Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·

" Neque lupi et agni concordem animum habent,
" Sed hostili animo sunt perpetuo sibi-invicem:
" Sic non fas est me et te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis
" Fœdera erunt, antequam utique alter stratus
" Sanguine satiarit Martem invictum bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare; nunc te admodum oportet
" Hastaque acerrimum esse et audacem bellatorem.
" Non tibi est amplius effugium; statim enim te Pallas Minerva
" Hasta mea domat: nunc vero simul omnes lues
" Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta furens."
Dixit quidem, et vibratam emisit prælongam hastam:
Et hanc quidem ex adverso conspicatus evitavit illustris Hector:

269 ἴμμεναι] MS. 270 οὔ τοι ἴσθ'] MSS. edd. præter R. Ibid. παλλὰς] MS. 280 ᾔδης] Edd. vett. vid. not.

Ver. 261. ἄλαστε,] Ἀλάστωρ, δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. *Schol.*

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες] Sic apud *Aristophanem:*

Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Pax, ver. 1075.

Similiter et apud *Horatium:*

Lupis et agnis quanta sortito obtigit,
Tecum mihi discordia est. —— *Epod.* IV. 1.

Ibid. ἄρνες] *Al.* ἄνδρες.

Ver. 265. φιλήμεναι,] Vide supra ad υ'. 304.

Ibid. οὔτε τι] *Al.* οὐδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο·] Virgil.

Verte omnes tete in facies; et contrahe, quicquid
Sive animis, sive arte vales. ——
Æn. XII. 891.

Clark. Hoc hemistichium apte usurpat Cicero Att. I. 15. *Ern.*

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις·] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* Οὔ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις. *Clark.* Bene *Barnesius*. Est tamen ἔτ' etiam in ed. R. et in MS. Leid. esse testatur Cel. *Valken.* qui et ipse recepit. *Ern.*

Ver. 271. δαμάα·] *Al.* δαμάσῃ.

Ibid. νῦν δ' ἀθρόα] *Al.* νῦν ἀθρόα.

Ibid. ἀποτίσεις] Vide supra ad σ'. 37. et ad ι'. 508.

Ver. 274. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad γ'. 404.

Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον· ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο.

Subsedit enim prævidens, supervolavit autem ærea hasta,
Terræque infixa est: evulsit vero *eam* Pallas Minerva,
Achillique reddidit, latuitque Hectorem, pastorem populorum.
Hector vero allocutus est eximium Pelidem;
" Aberrasti, nec dum utique, diis similis Achille,
" Ex Jove noras meum fatum, dixisti certe:
" Sed quidam loquax et subdolus es verbis,
" Ut tui præ metu animorum virtutisque oblivisecerer.
" Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,
" Sed recta-ruenti animis-præsentibus per pectora adige,
" Si tibi dedit deus: nunc vicissim meam hastam evita
" Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias.

282 λαθοίμην] A. 2. 3. J. 284 ἔλασσε] MS. male. 285 ἄλυαι] Edd. vett. MS. 286 κομίσαι] MS.

Ver. 275. Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο] Virgil.

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta.
Æn. X. 522.

Ver. 276. ἐπάγη·] Vide supra ad Υ. 185.

Ibid. et ver. 286. ἥρπασε — κομίσαιο.] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε,] Virgil.

Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit.
Æn. XII. 785.

Ver. 280. ἠείδεις] *Al.* ἠείδης. *Clark.* Ita et MS. Leid. et edd. vett. (vid. Var. Lect.) magno consensu: idque verum et Homericum esse, erudite et copiose ostendit Cel. *Valkenar.* ad h. l. quem studiosi adibunt. Sic. *Il.* α'. 70. ὃ ᾔδη etc. *Ern.*

Ver. 281. ἀρτιεπὴς] Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐπισταμένος, δεινός. *Schol.*

Ibid. ἐπίκλοπος] Παραλογιστικὸς, ἀπατεὼν διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς· *Schol.*

Ibid. μύθων,] *Al.* μύθῳ, et μύθοις.

Ver. 282. μένεος ἀλκῆς τε] *Barnesius* legendum conjicit, μενέος τ' ἀλκῆς τε. Sed nihil opus.

Ibid. λάθωμαι.] *Al.* λαθοίμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,] Τότε δὲ τῷ ἴσως οἱ Λάκωνες ζηλωταί· παρ' οἷς ἐκ ἦν θέμις ἐσίας

Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, ὐδ᾽ ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ᾽ ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ᾽ Ἕκτωρ,
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, ὐδ᾽ ἄλλ᾽ ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δ᾽ ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ᾽ ὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ᾽ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ᾽ ἐκάλεσ-
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ᾽ ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι· [σαν·

" Tum certe levius bellum Trojanis esset,
" Te interfecto: tu enim ipsis pernicies maxima."
Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,
Et percussit Pelidæ medium scutum, neque aberravit:
Longe vero excussa est scuto hasta: Iratus autem est Hector,
Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu:
Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam:
Deïphobum vero vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,
Poscebat eum hastam longam; is vero neutiquam illum prope erat.
Hector autem sensit suo in animo, dixitque;
" Eheu, profecto omnino jam me Dii ad mortem vocarunt:
" Deïphobum enim ego putabam heroëm adesse;

297 ἐκάλεσσι] MS. 301 ἦεν] Edd. præter T. male. 302. οὖ] MS. non male. sic β'. 20. et alibi.

τυχεῖν ἄνδρα νικρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω. *Eustath.*

Ver. 285. ἄλειναι] *Al.* ἄλειν.

Ver. 288. καταφθιμένοιο·] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β'. 43. et ad α'. 309. et 314.

Ver. 292. Ὅττι ῥά] *Quod scilicet.*

Ver. 293. Στῆ δὲ κατηφήσας,] Virgil.

Cunctaturque metu ——
Nec quo se eripiat, nec qua vi tendat in hostem;
Nec currus usquam videt, aurigamque sororem.
Æn. XII. 916.

Ver. 297. ἦ μάλα δή] Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 301. πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί] Τῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεείνειν, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν ὐκ ἔτι φίλτερον. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ibid. τό γε] *Al.* τότε.

Ver. 302. Ἑκηβόλῳ,] Vide supra ad α'. 43. et 75.

Ibid. οἵ με πάρος γε] Cod. *Harleian.* οἵ με πάρος περ.

Ver. 303. εἰρύαται·] *Scholiastes* legit εἰρύατο, exponitque εἰρύοντο, ἔσωζον. Quo modo melius constabit Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. et 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε] Virgil.

—— nunquam — moriemur inulti.
Æn. II. 670.

Clark. Hos versus apte usurpat Cicero Epp. XIII. 15. Att. X. 1. *Ern.*

Ver. 305. μέγα ῥέξας] Qua ratione, μέγα, hic ultimam producat; item ὑπὸ et

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ Ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·

"Sed ille quidem in muro, me vero decepit Minerva.
"Nunc autem prope mihi mors exitialis, nec jam longe;
"Neque effugium: Certe enim olim hoc gratum erat
"Jovique, et Jovis filio longe-jaculanti; qui tamen me antea
"Propenso-animo e-periculis-eripuerunt: nunc vero me fatum assequitur:
"Haud tamen ignaviter saltem et inglorie perierim,
"Sed magnifico aliquo facinore edito et posteris audiendo."
Sic fatus, strinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat magnusque, validusque;
Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,
Quæ descendit in campum per nubes obscuras,
Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:

307 τι] abest MS. 308 ἀλεὶς] A. 2. 3. J. T. 309 εἶσι] F. A. 1. bene.
310 ἁρπάζων] MS. F. A. J. Ibid. ἀμαλὴν] MS.

τέτατο, ver. 307. et διὰ, ver. 309. et κέρωθι, ver. 314. vide supra ad αʹ. 51.

Ver. 306. εἰρύσσατο] *Barnesius* in uno MS. scriptum reperit εἰρύσατο. Minus recte. Antepenultimam enim corripit. Vide supra ad πʹ. 781.

Ver. 307. Τό οἱ] Pronunciabatur, ut opinor, Τοwwοί. *Al.* Τόῤῥ οἱ. Vide supra ad ψʹ. 228. *Clark.* Commentum hoc Clarkianum vix probari potest, quia ad loca similia non quadrat, ut bene monet *Dorvill.* Vann. Crit. p. 395. Nam si ad hunc modum *Il.* ιʹ. 4. legamus δεῖwwοί, versus corrumpetur. Melius igitur est dicere syllabam, in prima pedis parte, ex aspiratione ex οἱ produci, in qua vocula id est frequentissimum apud Homerum et alios. *Ern.*

Ibid. τέτατο] *Barnesius* inter Varias Lectiones retulit τέταται; quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad φʹ. 352. et ad αʹ. 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς] Virgil.

Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis:
Quæsitum aut matri multis balatibus agnum
Martius a stabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur. —————— *Æn.* IX. 563.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene splendor* "*amborum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ibid. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς,] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, Ὥρμησεν δ' ἐ ἀλείς.

Ibid. ἀλεὶς,] Ἀθρόον ἑαυτὸν συστρέψας·

Ὡς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὡρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίε· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν ἐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,

Sic Hector impetum dabat vibrans ensem acutum.
Irruit et Achilles, iraque sibi implevit animum
Atroci; scutum vero pectori prætendit
Pulchrum, artificiose-factum: galea autem nutabat fulgida,
Quatuor-conos-habente; pulchræque motabantur concussæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Qualis vero stella procedit inter stellas nocte intempesta
Hesperus, quæ pulcherrima in cœlo posita est stella:
Sic a cuspide *fulgor* emicabat peracuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, struens malum Hectori nobili,

312 Ἀχιλλ.] A. 2. 3. J. 314 δαλὸν] MS. vitiose. 316 χρύσειαι] MS. 319 ἀπέλαμπεν] Id.

οἱ γὰρ ἑαυτοὺς εἰς δρόμον δόντες, συντρίβονται, ὡς καὶ αἰπεινοί. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 310. Ἀρπάξων,] Nihil hic varietatis dedere, nec *Barnesius*, nec *Clarkius*: cum sit obvia et notabilis. Vid. Var. Lect. Ἀρπάξων non primus *Turnebus* induxit, ut suspicatur Cl. *Valkenarius*, sed ed. Rom. cujus textus cum *Eustathio* hic consentit. Et eum id sit etiam in MS. Leid. non ausim pro altera lectione pronunciare. Sane, ut paullo ante dixi, præsens pro futuro in tali re dicitur, nec vitium orationis foret, si ἁρπάζων scripsisset Homerus. An scripserit quæritur: quod, ut nunc est, incertum puto. *Ern.*

Ibid. ἄρν' ἀμαλὴν,] *Al.* ἄρνα μαλὴν· notante *Eustathio.*

Ver. 312. ἐμπλήσατο θυμὸν] *Animum sibi ipse implevit.* Vide supra ad ver. 33.

Ver. 313. Ἀγρίε· πρόσθεν δὲ] Vide supra ad ο'. 24. et 66. et ad φ'. 318. "Mirum "autem (inquit *Barnesius*) Artificium "*Metri*, rem et passionem notantis: cum "enim *Achilles* iram pene efferatam ex-"primeret, — subito Dactyli rapiditatem "sistens, Herois curam et prudentiam "clypeo se tutando depingit, Ἀγρίε· πρόσ-"θεν δὲ σάκος." Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 314. 315. 321. 323. Καλὸν, — καλαὶ — καλὸν, — Καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 315. περισσείοντο] Cod. *Harleian.* περὶ σείοντο. Quod eodem modo pronunciandum. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἵει] Vide supra ad σ'. 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ] Virgil.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo. ————
Æn. VIII. 589.

Vide supra ad ver. 26.

Ver. 319. ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν] Virgil.

Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
Φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃς'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·

Rimans oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillime.
Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,
Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi:
Apparebat autem *ea pars*, qua claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,
Gutturis, ubi animæ citissima pernicies:
Hac in eum ardenti-animo-latus feriit hasta nobilis Achilles;
E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis;
Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,
Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.
Cecidit autem in pulveribus; et super *eum* gloriatus est nobilis Achilles;

323 ἐξεναρ.] Id. 325 λευκανίης] F. A. J. 326 μεμαῶτ'] MS. male. 331 ἔφης] MS. F. R. A. 1.

Cunctanti telum Æneas fatale coruscat,
Sortitus fortunam oculis. —— *Æn.* XII. 919.

Ver. 321. *Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.*] Virgil.

—————— partes rimatur apertas,
Qua vulnus letale ferat. —— *Æn.* XI. 748.

Ibid. *ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.*] Ὅπῃ χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 322. *ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα*] Non expressit versio τὸ τόσον. *Schol.* MS. Leid. ὅταν τὸ μὲν ἀπολειπόμενον ἔλασσον εἴη, τὸ δὲ γεγονὸς πλεῖον, τόσον φησί. Est ergo sensus: Cæterum corpus *totum, quantum quantum*, tegebant arma. *Ern.*

Ver. 324. *ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,*] Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες συνάπτουσι, διείργουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. *Λαυκανίης, ἵνα τε*] Ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης συνεωρακέναι [ἔφη] πρῶτον Ὅμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖόν ἐστι, τοῦ δὲ πνεύματος βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους, ἐρισφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν οὖν, ὅτι τοῦ Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε "λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος "ὄλεθρος, Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον," ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην ἐσίθμισε. *Plutarch. Symposiac.* Lib. VII. *Probl.* 1.

Ibid. *Λαυκανίης,*] *Al.* Λευκανίης. Quo modo et legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίη et Λαυκανίην.

Ibid. *ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·*] Hinc sumsit, opinor, *Livius* illud de elephanto, XXVII. 49. de scalpro fabrili, quod rector vi adigebat in ipso articulo, quo jungitur capiti cervix: *ea celerrima via mortis* in tantæ molis belua inventa erat. *Ern.*

Ver. 326. *Τῇ ῥ'*] *Ea, inquam.*

Ibid. *μεμαὼς*] Cod. *Harleian.* μεμαῶτ'.

Ver. 327. *Ἀντικρὺ δ'*] Qua ratione, Ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item ἀμει-

Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

" Hector, at aliquando putabas, Patroclum interfectum spolians,
" Salvum *te* foro, me autem nihil veritus es ultorem absentem;
" Stulte, hujus enim seorsum ultor longe-fortior
" Navibus in cavis ego post relictus eram,
" Qui tibi genua solvi: Te quidem canes et alites
" Lacerabunt turpiter, illi vero exequias-facient Achivi."
Illum vero languens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
" Supplex-oro, per animam, et genua, tuosque parentes,
" Ne me sinas apud naves canes dilaniatum-vorare Achivorum:
" Sed tu quidem æsque abunde, aurumque accipe,
" Dona, quæ tibi dabunt pater et veneranda mater:
" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
" Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum."

332 ἔσεσθ'] A. 2. 3. J. MS. 334 λελείμμην] MS. 341 τά σοι] MS. 347 ἀποταμνόμενον] MS. 351 ἐρύσασθαι] MS. an librarius respexit ad etymologiam verbi εἰκοσίνηριτα, quod esse aiunt grammatici ab ἐρίζειν,

βόμενος, ver. 329. et Πρίαμος, ver. 352. et μιν, ver. 361. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἦλυθ'] Vide supra ad ε'. 454. et ad α'. 37.

Ver. 328. ἄρ'] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat.*

Ibid. ἀπ' ἀσφάραγον] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid. μελίη τάμε χαλκοβαρεία,] *Al.* μελίη τάμε χαλκοβαρείῃ.

Ver. 330. ἐν κονίῃσ'·] Vide supra ad γ'. 508.

Ver. 331. ἔφησθα,] Cod. *Harleian.* ἔφης. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 333. et 368. ἄνευθεν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 335. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ'] Vide supra ad π'. 836.

Ver. 336. Ἑλκήσουσ'] *Al.* Ἑλκύσουσ'. *Clark.* Ἑλκήσουσ' MS. et edd. vett. omnes, quod male mutatum in ἑλκύσουσ'. Vide ad ver. 62. *Ern.*

Ibid. ἀϊκῶς,] Hinc fortasse vox Latina, *Saucius.* *Al.* ἀεικῶς. Male.

Ver. 338. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς,] Virgil.

Ille, humilis supplexque, oculos dextramque precantem

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον

Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;
" Ne me, canis, *per* genua supplex-precare, neque *per* parentes.
" Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor et animus stimularet,
" Crudas dissecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me fecisti:
" Adeo non est, qui tuo utique canes capite arceat:
" Ne quidem si deciesque et vicies tanta dona
" Appenderint huc adducentes, promiserint etiam et alia:
" Nec si te ipsum auro compensare velit
" Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique veneranda mater
" Impositum lectis deflebit, quem peperit ipsa;
" Sed canesque et alites totum discerpent."
Illum vero jam-moriens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
" Profecto te probe noscens præsensi, neque sane eram

pro ἐξέρυσθαι: sed mirum, de hac lectione veteres omnes tacere, si in libris pluribus fuit, nec est merum vitium scripturæ, quo loco numerandam esse hanc Codicis lectionem, vix dubitari potest. Ibid. ἀνώγῃ] MS.

Protendens. ———
——— miseri te siqua parentis
Tangere cura potest, oro (fuit et tibi talis
Anchises genitor) Dauni miserere senectæ;
Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,
Redde meis. ——— *Æn.* XII. 930.

Unum hoc, per, siqua est victis venia hostibus, oro;
Corpus humo patiare tegi. ——— *Æn.* X. 903.

Ver. 344—355. Τὸν δ' — Τὸν δὲ] Vide supra ad α'. 57. et ad θ'. 160. Male *Barnesius*, Τόνδ' — Τόνδε.

Ver. 345. κύον,] *Al.* κύων. *Clark.* Sic duo MSS. apud *Barnesium*, idem præfert, ut magis Homericum Cl. *Valkenarius*: sic supra 38. MS. Lips. Ἕκτωρ. *Ern.*

Ver. 346. ἀνείη] *Al.* ἀνήῃ.

Ver. 347. ἀποταμνόμενον] *Al.* ἀποτεμνόμενον· minus recte. Vide supra ad ν'. 707.

Ver. 349. εἰκοσινήριτ'] *Al.* Εἰκοσιπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστιν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες,] Vide supra ad ν'. 745.

Ibid. ὑπόσχωνται] *Al.* ὑπόσχονται.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύ-

Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γίνωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ

" Persuasurus; certe enim tibi utique ferreus intus animus:
" Considera nunc, ne tibi aliqua deorum iræ causa sim
" Die illo, quando te Paris et Phœbus Apollo,
" Strenuum licet, interiment in Scæis portis."
Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:
Anima vero ex artubus volans ad orcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto vigore et juventa.
Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles;
" *Tu* Morere: fatum vero ego tunc accipiam, quandocunque

357 ἐν φρεσὶ θυμός] Id. 358 τι] abest A. 2. 3. J. 363 γοόωσα] MS. Ibid. ἀνδρότητα] MS. F. R. A. vid. ad π'. 857. 364 τεθνηῶτα] MS.

σασθαι] Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμήσασθαι θελήσει τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος· Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυγοστατῆσαι. *Schol.*

Ibid. ἐρύσασθαι] Ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸν ζυγόν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 25.

Ver. 352. οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ] Virgil.

——— non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulcro;
Alitibus linquere feris. ——— *Æn.* X. 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι,] *Schol.* Καλῶς γιγνώσκων καὶ προορῶν ταῦτά σοι λέγω· μάτην δὲ, οὐ γάρ σε πείθω. *Clark.* Forma hæc orationis Hebraismo similis. *Præsensi me tibi non persuasurum, quod peterem. Ern.*

Ibid. γινώσκων] *Al.* γιγνώσκων. Quod perinde est. Vide supra ad φ'. 529.

Ibid. προτιόσσομαι,] *Al.* πρό τι ὄσσομαι.

Ver. 357. ἔνδοθι] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358. μήτοι τι θεῶν μήνιμα γίνωμαι] Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καταστῶ. *Schol.*

Ver. 359. ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,] Virgil.

Phœbe, ———
Dardana qui Paridis direxti tela manusque
Corpus in Æacidæ. ——— *Æn.* VI. 56.

Clark. Immo huc potius pertinent similes prædictiones morientium, quæ ratæ apud veteres habitæ: ut *Didonis* apud *Virgil.* Æn. IV. 607. sqq. add. *Sil. Ital.* II. 696. Inprimis huc pertinet illud *Acronis Virgil.* X. 739. ad Mezentium:

Non me ——— inulto
Victor nec longum lætabere: te quoque fata
Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis:

ubi *Servius* confert locum *Il.* π'. 851. *Ern.*

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] Vide supra ad π'. 856.

Ibid. βεβήκει,] Vide supra ad π'. 751. et ad α'. 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vide supra ad π'. 857.

Ibid. ἀδροτῆτα] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα. Atque ita in duobus MSS. reperit *Barnesius.* Vide supra ad π'. 857. *Clark.* Sensus: quod corpus adhuc vigens, nondum maturum morti, linqueret. *Ern.*

Ver. 364. τεθνηῶτα] Vide supra ad ν'. 46. *Al.* τεθνειῶτα.

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.

"Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri."
Dixit, et e mortuo evulsit æream hastam;
Et hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat
Sanguinolenta; cæteri autem accurrentes circumfusi sunt filii Achivorum,
Qui et admirabundi-contemplati sunt habitum corporis et speciem mirabilem
Hectoris: neque ei quis sine-vulnere-inflicto astitit.
Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium;
"Papæ, certe longe jam mollior tractatu
"Hector, quam quando naves incendit igne ardenti."

367 ἐρύσατο] MS. 368 καὶ τόδ'] MS. 371 ἀνουτητί] Id. Sic δ'. 536. est ἄουτος. Suidas habet ἀνουτητί. 374 ἐνέπρησεν] Edd. præter T. bene.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ] Virgil.

Nunc morere; ast de me Divûm pater atque hominum rex
Viderit. —— *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene splendor* "*amborum est*." Lib. V. cap. 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat. "Cum Orodes (in-"quit) nondum esset mortuus, recte, et "quidem cum adverbio, *Nunc morere*. "Quare cum expirasset Hector, non de-"cuit Achillem verbum τέθναθι." *Poëtic.* Lib. V. cap. 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ista, Τέθναθι·

—— ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ὅ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν. —— *Il.* ό. 494.

—— τό μιν ὄπωπα ἐλθόντα θύραζε
Τεθνάμεν. —— ζ. 404.

Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν. —— τ'. 334.

Ibid. ὁππότε κεν δὴ] *Quandocunque erit futurum ut*. Vide supra ad ξ'. 433. et 504.

Ver. 366. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·] Virgil.

—— Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

Ver. 371. οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί] Virgil.

Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios. —— *Æn.* II. 278.

Ver. 372. τις εἴπεσκεν] Qua ratione, vox τις hic, item infra, ver. 375. producatur; Ἀχαιοῖσιν, ver. 377. et νέκυς, ver. 386. et Ἠεράμεθα, ver. 393. vide supra ad α'. 51.

Ver. 373. ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος] Virgil.

—— quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes!
Æn. II. 274.

Ver. 374. ἐνέπρησεν] *Al.* ἐνέπρηθε. *Clark.* Ἐνέπρηθεν, quod verum puto. Nam imperfectum h. l. haud dubie requiritur, *cum*

῝Ως ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ ὀτήσασκε παραςάς.
Τὸν δ᾽ ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
῝Ος κακὰ πόλλ᾽ ἔρδεσκεν, ὅσ᾽ ου σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἴδ᾽ ἄγετ᾽, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
῞Οφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν᾽ ἔχουσιν·
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
Ἠὲ μένειν μεμάασι, καὶ ῞Εκτορος οὐκ ἔτ᾽ ἐόντος.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Sic quidem aliquis dicebat, et vulnerabat astans.
Hunc autem ubi spoliarat pedibus-valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Postquam hunc virum dii domuisse dederunt,
" Qui mala multa patravit, quot non universi cæteri:
" Eia agite, circà urbem cum armis experiamur,
" Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;
" An deserturi-sint urbem summam, hoc strato,
" An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.
" Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?

378 vid. not. 380 πολλὰ] MS. 382 κ᾽ ἔτι] Id. male. 383 καταλείψουσι] Id. bene.

(quo tempore) *naves* vel *incendebat*, vel incendere tentabat. ἐνίπρηθον occurrit Il. ί. 585. unde glossa Hesychii ducta est. *Ern.*

Ibid. κηλέῳ.] Pronunciabatur κηλῷ.

Ver. 377. ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,] *Al.* Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος. *Clark.* Hune habent edd. Flor. Ald. pr Rom. præfert. Cl. *Valkenarius*, ut aptiorem Achilli. Illum primum dedit Aldina sec. quam cæteræ secutæ sunt. *Valkenarium* sequor. Etiam infra v. 391. tantum κύρους Ἀχαιῶν appellat. Editum autem habet Codex Urat. *Ern.*

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ᾽] Σημειωτέον ὅτι ἀκεφάλως χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infra ad ψ᾽. 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,] Τοὺς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν αὑτοὺς ἐλαφροτέρους παρέχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ᾽ ὥσπερ φορτικοῦ τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς, " Ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι " ἔδωκαν." *Plutarch. de Sui Laude.* Vide et supra ad α᾽. 128.

Ver. 380. ἔρδεσκεν,] *Al.* ἔῤῥεξεν.

Ver. 381. Εἴδ᾽ ἄγετ᾽,] Vide supra ad ί. 167.

Ibid. Εἴδ᾽ ἄγετ᾽, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι] Virgil.

Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos:
Arma parate, animis et spe præsumite bellum.
Æn. XI. 17.

Ver. 382. ῞Οφρα κέ τι] *Al.* ῞Οφρα κ᾽ ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος,] Virgil.

Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυςος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γένατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
Ὧι Τρῶες κατὰ ἄςυ, θεῷ ὥς, εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε

" Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,
" Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego
" Vivis interero, et mihi cara genua moveantur:
" Quod si mortuorum oblivio subit in orco;
" Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
" Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
" Naves ad cavas redeamus, et hunc ducamus:
" Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,
" Cui Trojani per urbem, velut deo, vota faciebant."
Dixit, et in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
Amborum retro pedum perforavit tendines

386 παρὰ] Id. F. A. J. Ibid. ἄκλαυτος] MS. R. Eust. eadem varietas in Odyss. 388 ζωοῖσι] MS. bene. 396 ἀμφοτέρων] MS. ut ad τένοντε referatur, quod haud scio, an melius.

Præterea, jacet exanimum tibi corpus amici,
——— totamque incestat funere classem;
Dum consulta petis, nostroque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro.
Æn. VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γένατ' ὀρώρῃ·] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω. *Clark.* Hunc versum nulla ed. nec Codex MS. de quo quidem constet, habet. Unus *Eustathius* habet in Comm. et alterum, qui editur vulgo, pro varia lectione. Eum haud cunctanter recepit Cl. *Valkenarius*. *Ern.*

Ver. 390. κἀκεῖθι] Cod. *Harleian.* καὶ κεῖθι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα,] Virgil.

——— lætumque choro Pæana canentes.
Æn. VI. 657.

Conclamant Socii, lætum Pæana secuti.
Æn. X. 738.

Ὅτι οὐ μόνον συμποτικὴ ἡ πάλαι Μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνους καὶ εἰς θριάμβους. Παιᾶνες μὲν, κῶμοι καὶ εὐφημίαι ἦσαν. — Δύο δὲ Παιᾶνας ᾖδον οἱ Παλαιοὶ, τὸν μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MS. apud *Barnesium.*

Ver. 393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος·] Virgil.

Maxima res effecta, viri: ———
——— hæc sunt spolia, et de rege superbo
Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est.
Æn. XI. 14.

Porro conjicit *Barnesius* Distichon hoc, " Ἠράμεθα — εὐχετόωντο," *Achillis* fuisse *Pæana;* vel *Chorum* a toto exercitu repetitum.

Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέυς δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξεν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' ὀυκ ἄκοντε πετέσθην·
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι

Ad talum usque a calce, bubulaque innexuit lora,
De curruque ligavit; caput vero trahi sivit:
Curruque conscenso, et inclytis armis *in eum* elevatis,
Scutica percussit *equos*, ut inirent cursum; ii autem non inviti volabant:
Ab illo vero oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ
Cyaneæ *terræ* admovebantur, caputque totum in pulveribus
Jacebat, ante venustum: tunc vero Jupiter hostibus

399 *κλυτὰ*] abest MS. 400 *μάστιξε*] F. A. J. *δ' ἐλάαν*] Edd. vett. Eust. 401 *κονίσαλος*] MS. edd. vett. præter R. 402 *πίτναντο*] MS. *πίτναντο*] A. 2. 3. J. quod idem est. nam et supra hac edd. *τρωπῶσιν*. pro *τρωπ*.

Ver. 394. *εὐχετόωντο.*] *Vota facere solebant.* Vide supra ad γ'. 84. et ad β'. 221.

Ver. 395. *ἀεικέα μήδετο ἔργα·*] Vide infra ad ψ'. 176.

Ibid. *μήδετο*] *Al. μήσατο.*

Ver. 396. *Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τένοντε*] Virgil.

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes.
Æn. II. 272.

Ibid. *τένοντε*] *Dionysius Halicarnassensis περὶ συνθέσεως* §. 18. legit *τένοντας*.

Ver. 397. *Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης,*] *Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης. Schol.* Male omnino. Quidni enim et scribere potuisset *Homerus* (si id dicere voluisset) "*Ἐκ σφυροῦ ἐς πτέρνην.*"

Ibid. *βοέυς δ' ἐξῆπτεν*] Cod. *Harleian.* *βοέυς ἐξῆπτεν.*

Ver. 398. *Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε·*] *Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. Schol.*

Ibid. *ἔασεν·*] Similiterque infra ver. 416. *ἐάσατε.* Vide supra ad γ'. 42. Male *Barnesius; ἔασσεν — ἐάσσατε.*

Ibid. *κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·*] Virgil.

—— huic cervixque comæque trahuntur
Per terram. —————— *Æn.* I. 481.

Ver. 399. *Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς,* etc.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros.
Æn. I. 487.

Verum ejus rei non meminit *Homerus.* Ter quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugasse narratur *Achilles* supra ver. 165. hujus libri: hoc in loco interfectum et a curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide ver. 465.) itemque infra ω'. 18. ter circa *Patrocli* sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptasse nusquam memoratur. Uti observavit *Barnesius.*

Ver. 400. *Μάστιξεν ῥ' ἐλάαν,*] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, *Μάστιξεν δ' ἐλάαν. Clark.* Enimvero sic edd. quas vidi omnes. *Barnesium* unum inspexit *Clarkius.* Nec id advertit Cl. *Valkenarius.* Est autem forma Homeri perpetua *Μάστιξεν δ' ἐλάαν.* Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. *ἄκοντε*] Cod. *Harleian.* *ἀέκοντε.*

Ver. 401. *ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο,*] *Hesiod.*

—— *ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν*
Πίλνατο. —————— *Theogon.* ver. 702.

Ver. 402. *Κυάνεαι*] Vide supra ad α. 398.

Ibid. *πίλναντο,*] *Al. πίμπλαντο.* Quam lectionem et præfert *Barnesius. Synesius* autem, notante itidem *Barnesio,* citat *πι-*

Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ὣς τῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔῤῥιψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδῦσα.
Ὤιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄςυ·
Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα

Dederat deturpandum ipsius in patria terra:
Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum vero mater
Evellebat comam, nitidumque abjecit velum
Procul: ejulatumque edidit admodum altum, filium intuita.
Lamentabatur miserabiliter et pater dilectus, circumque populi
Ejulatuque tenebantur, et lamentis per urbem:
Huic autem maxime erat simile, ac si tota

πίμπλαντο] F. R. A. 1. 403 χάριν] F. A. 1. 406 καλύπτρην] MS. male. 410 μάλις' ἀεὶ ἐναλίγκιον] Id. perperam. 411 σμήχαιτο] Edd. præter R. male. sed usitata varietate.

φόρηντο. *Clark*. Neque πίλναντο, neque πίμπλαντο placet Cel. *Valkenario*. Recte. Nec enim sensum commodum fundunt. Quid pro iis reponendum sit, quæritur. Placet ei lectio, quam e *Dione Chrys.* ita commemorat *Synes.* Laud. Calv. p. 82. ut eam apud *Homerum* extare neget: quam et *Petavius* ad *Synes.* probat: malit tamen πιφόρυντο, quam πιφόρηντο, i. e. *inquinati erant* capilli. Cui correctioni non favere videtur ἀμφὶ, quod verbum motum significans desiderat. Desidero hic diligentiam inspiciendarum editionum veterum. MS. Lips. habet πίτναντο. Idem exprimere voluit Ald. 2. 3. sed ita expressum est, quasi sit πίτναντο, idque ut solet, fideliter repetiit Junta. Hæc igitur lectio est commoda satis. Ἀμφὶ — πίτναντο de comis est, quod 315. περισσείοντο de crista galeæ, *comæ nigræ concutiebantur, jactabantur circa caput*, exsultabant, et concussu circumfundebantur capiti etc. Qui sensus est aptissimus: de fœdatione comæ a pulvere in sequentibus est. *Dionis* πιφόρηντο est glossa hujus lectionis. *Ern.*

Ver. 404. ἀεικίσσασθαι] Vide supra ad τ'. 26.

Ver. 405. κεκόνιτο] Vide supra ad φ'. 352. et ad Υ'. 492. *Al.* κεκόνιτο.

Ver. 406. δὲ λιπαρὴν] Qua ratione, vox δὲ, hic producatur; item μάλα, ver. 407. et μάλις, ver. 412. vide supra ad α'. 51.

Ver. 407. κώκυσεν] Vide supra ad σ'. 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον,] Virgil.

> Non aliter quam si immissis ruat hostibus omnis
> Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
> Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.

Quo de loco *Macrobius;* "A majore (inquit) negaverunt quidam rem augeri posse. Sed eleganter hoc circa Didonem *Virgilius* induxit: dixit. enim non minorem luctum fuisse ex unius morte, quam si tota urbs, quod sine dubio esset majus, ruisset. Et *Homerus* idem fecit:

> ——————— ὡς εἰ ἅπασα
> Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κατ' ἄκρας.
> *Saturnal.* Lib. IV. cap. 6.

Ibid. ὡς εἰ] Ita *Barnesius*. *Vulgg.* ὡσεί.

Ver. 411. σμύχοιτο] *Al.* σμήχοιτο. Quo modo legit et *Macrobius* loco jam citato. *Clark*. In Schol. Pseudo-did. hæc scriptura est, vitio operarum, ut in edd. *Macrob.* Nam in edd. pr. *Macrobii*, ut Brixiensibus, Juntina, versus Græci non sunt, nec spatium relictum, quod alias est indicium omissi versus græci. In Aldina 1527. primum additi sunt duo hi versus, propter verba Macrobii, *quod et Homerus facit:* non, ut opinor, e MS. aut edd. antiquis. Ergo *Macrobius* non dat variam

Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ᾽ ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ᾽ ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ᾽ οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἱκέσθ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργὸν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ᾽ ἐλεήσῃ
Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ᾽ ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε᾽ ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

Ilios excelsa igni cremaretur a culmine.
Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
Egredi cupientem portis Dardaniis:
Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,
Nominatim compellans virum quemque;
“ Abstinete, amici, et me solum sinite, soliciti licet,
“ Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
“ Supplicabo viro huic pernicioso, violentia-effræni,
“ Si forte ætatem revereatur, atque misereatur
“ Senectutis: etenim et huic pater talis est
“ Peleus, qui ipsum genuit et nutrivit, perniciem futurum
“ Trojanis; maxime autem mihi præ omnibus dolores fecit:
“ Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:

414 ἐλιτάνευε] Id. 418 Λίσσομ᾽] F. R. A. J. λίσσωμ᾽] vid. not. Ibid. ὀμβριμον] MS. 419 ἐλίησῃ] η est in litura. in MS. videtur fuisse ει. de hac varietate supra 118. 423 ἀπέκτεινε] Edd. præter T.

lectionem. Cæterum σμύχω et σμήχω sæpe in libris antiquis confunduntur. Σμύχοιτο verum est; de cujus verbi vi eleganter disserit Cel. *Hemsterh.* ad Lucian. T. I. p. 351. *Ern.*

Ibid. κατ᾽ ἄκρης.] Vide supra ad ς΄. 557.

Ver. 412. μόλις] *Al.* μόγις. *Clark.* Edd. omnes consentiunt in μόλις. Sed olim alia exempla ubique μόγις, aut μόλις habuisse, prout Grammaticus, e cujus recensione esset, statueret, supra monuimus. *Ern.*

Ver. 413. 432. μεμαῶτα — ἀποτιθυμῷσαι;] Vide supra ad ν΄. 46.

Ver. 416. κηδόμενοί περ,] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα] *Al.* Λίσσωμ᾽ ἀνέρα. *Clark.* Λίσσωμ᾽ ἀνέρα *Eustathius* ait se in nonnullis exemplaribus reperisse. Sic plane est in MS. Lips. Idem est, quod edd. vett. habent (vid. Var. Lect.) λίσσομ᾽ ἀνέρα ex iis quæ dicta sunt ad ver. 236. Atque hanc lectionem prætulit Cl. *Valkenarius.* Sed et λίσσομαι ferri potest, ut sit præsens pro futuro, de quo supra ad hunc librum notatum est. Cæterum intell. ἵνα λίσσωμ᾽· ut infra ver. 450. ἴδωμαι pro ἵνα ἴδωμαι. *Ern.*

Τῶν πάντων ἐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνὸς, ἑ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυςάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ ςενάχοντο πολῖται·
Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἀδινῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλή τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθῦσα
Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄςυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὥς,
Δειδέχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

" De quibus omnibus non tantum lugeo, tristis licet,
" Quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* deferet ad orcum,
" Hectore: Utinam obiisset inter manus meas:
" Sic enim satiati fuissemus flentesque, lugentesque,
" Materque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse."
Sic dixit flens: adgemebant autem cives:
Inter Troadas vero Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum;
" Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa,
" Te mortuo? qui mihi noctesque et dies
" Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum
" Trojanisque et Troadibus per urbem, qui te deum tanquam,
" Excipiebant: Certe enim ipsis admodum magna gloria esses,
" Vivus existens: nunc vero mors et fatum occupat."

426 ὄφιλι] Eæd. 428 δυςάμορος] MS. 429 ἐπὶ δ' ἐςενάχοντο] Id. 432 κατιθνηῶτος] MS. 434 Τρωγοὶν] Edd. præter T. male. 434 ἥ σε θεὸν ὥς] MS. 436 νῦν δ' αὖ] Id. quod alibi supra occurrit.

Ver. 420. καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ] Vide infra ad ω'. 486.

Ibid. δέ] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid. τοιόςδε] Vide supra ad υ'. 357.

Ibid. τέτυκται] Similiterque infra ver. 450. Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 423. τηλεθάοντας·] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424. ἀχνύμενός] Similiterque infra ver. 453. Πήγνυται. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 427. κορεσσάμεθα] Vide supra ad τ'. 167. et ad ver. 33. hujus libri.

Ver. 429—437. Ὣς ἔφατο κλαίων· — Ὣς ἔφατο κλαίων·] Virgil.

Sic fatur lachrymans. ———— Æn. VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ] *Scholiastes* citat Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434. θεὸν ὥς,] Qua ratione, θεὸν, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 435. et γὰρ, etiam extra cæsuram, ver. 338. et τρίποδα, ver. 443. vide supra ad α'. 51. *Clark.* Δειδέχατ', verte: *colebant.* Alibi in hac sententia verbum τίειν usurpat, τῖον δέ μιν ἶσα θεοῖσι. *Ern.*

Ver. 435. κέ σφι] *Al.* καί σφι. Minus recte. *Clark.* Id tamen præfert Cel. *Valkenarius.*

Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται·

Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciarat, quod ei maritus extra mansisset portas:
Sed illa telam texebat, in secessu domus altæ,
Duplicem splendidam *vestem*, operaque picta varia sparsim-intexebat:
Jusserat autem ancillas comis-pulchras per domum
Igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
Hectori calida lavacra e pugna reverso:
Demens, neque enim sciebat, quod ipsum admodum procul a lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis-cæsia Minerva.
Ejulatum autem exaudiit et lamenta a turri;
Ejusque continuo succussi sunt artus, inque terram ei excidit radius:
Ipsaque statim inter ancillas comis-pulchras locuta est;
" Adeste, duæ me sequimini, *ut* videam, quænam opera *fiant*:

441 πορφυρέην pro μαρμ.] MS. 445 νηπίη] Id. 446 δάμασε] Id. bene.

Ver. 437. πέπυστο] Si, πέπυσται, dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad φ'. 352. et ad α'. 37.

Ver. 439. ὅττι ῥά] *Quod scilicet.*

Ver. 441. Δίπλακα] *Schol. Barnes.* διπλοΐδα, ἣν οἷόν τι διπλῆν περιβάλλεσθαι. De veste duplici vid. inpr. *Salmas.* ad *Tertull.* de Pall. p. 396. *Ern.*

Ibid. μαρμαρέην,] *Al.* πορφυρέην.

Ibid. θρόνα] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol. Al.* θρόα. *Clark.* Θρόνα proprie πεποικιλμένα ζῶα, si fides *Schol. Theocr.* II. 56. ut lacertæ et similia. Vid. laudatos Cel. *Alberto* ad Hesych. h. v. *Ern.*

Ver. 444. μάχης ἐκνοστήσαντι·] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 446. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 447. Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε] Virgil.

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.
Æn. X. 843.

Interea pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur aures
Euryali: ac subitus miseræ calor ossa reliquit:
Excussi manibus radii, revolutaque pensa.
Evolat infelix. ——————— *Æn.* IX. 473.

Quem *Virgilii* locum laudat *Quintilianus*,

Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἶξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι

" Venerandæ socrus vocem audivi, mihique ipsi
" In pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os, subtusque genua
" Glaciata-torpent: prope certe aliquod malum Priami filiis.
" Utinam vero procul ab aure sit meum verbum; sed perquam graviter
" Timeo, ne jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles
" Solum interclusum ab urbe, in campum agitet;
" Et jam eum cessare-faciat *ab* audacia exitiali,
" Quæ ipsum tenebat: quippe nunquam in turba manebat virorum;
" Sed longe procurrebat, sua animi-vi nulli cedens."
Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis,
Vehementer-palpitans corde; simul et ancillæ ibant cum ipsa.
At postquam ad turrimque et hominum pervenerat turbam,
Stetit circumspiciens in muro: illumque advertit
Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi

450 ἴδωμ'] R. Eust. 453 τοι] MS. 456 μόνον] Id.

quod *affectus non aliter, quam si rebus intersimus*, commoveat. Lib. VI. cap. 2. " Et luctus habitu proditur: ut in Eury- " ali matre: *Expulsi manibus radii*, etc." *Macrob. Saturnal.* Lib. IV. cap. 1. Cæterum hoc in loco, pro " *Pensa*," scribendum conjicit *Barnesius*, " *Membra*." Sed minus recte.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·] Rem ipsam aptissime depingunt et quasi ob oculos ponunt versus hujus Numeri. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 450. ὅτιν' ἔργα] *Al.* ἅτιν' ἔργα. *Clark.* De ἴδωμαι vide ad 418.

Ver. 452. νέρθε δὲ γοῦνα Πήγνυται·] Καλλίμαχος, "— ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι Γούνατα." *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 454. εἴη] *Al.* ἥεν.

Ver. 458. 459. ἔχεσκ'· — προθέεσκε,] Vide supra ad ver. 394. et ad ν'. 84.

Ver. 458. πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*. *Vulgg.* πληθυῖ μέν' ἀνδρῶν. *Al.* πλήθει μένεν ἀνδρῶν. Vide supra ad π'. 321. et 526. Confirmatur porro *Barnesii* lectio, *Odyss.* π'. 105.

Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαιόλος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρῳῇσιν ἔειπεν·

Raptabant immaniter cavas ad naves Achivorum.
Illam vero oculos obscura nox cooperuit:
Collapsa autem est retro, animamque efflavit.
Procul vero a capite fudit redimicula admiranda,
Vittas, reticulumque, atque textile crinale,
Velumque, quod ei dedit aurea Venus,
Die illo, quo ipsam pugnam-expedite-ciens duxit Hector
Ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona-sponsalia:
Circum vero ipsam gloresque et fratriæ frequentes stabant,
Quæ ipsam inter se tenebant præ-dolore-cupidam interitus.
Ea vero ut ad se rediit, et in præcordia anima collecta est,
Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;

467 κάπυσσε] F. A. 1. 468 κρατὸς βάλε] MS. 469 τε, ἰδὲ] Id. edd. præter T. 473 ἦσαν] F. R. A. 1. Eust. ἴσαν. 474 μετὰ σφῆς ἔχον] MS. 475 θυμὸν ἀγέρθη] F. R. A. 1. T.

Εἰ δ' αὖ με πληθύϊ δαμασαίατο. ——

Ver. 465. Ἕλκον] *Al.* Εἷλκον.

Ver. 469. Ἄμπυκα,] Κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Schol.*

Ibid. κεκρύφαλόν] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κεκρύφαντον. *Schol.*

Ibid. κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδέ. Atque ita legit Codex *Harleianus*. *Clark.* Præfert alteri lectioni Cl. *Valkenarius*. Certe numeri fiunt aptiores rei: et stat pro ea consensus librorum. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 470. ὅ ῥά] *Quod scilicet.*

Ibid. χρυσῆ] Edidit *Barnesius* χρυσέη. Quod eodem modo pronunciandum. Vide supra ad υ'. 272. et ad ν'. 523.

Ver. 471. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 472. μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ibid. ἕδνα·] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. *Schol.*

Ver. 473. εἰνατέρες] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid. εἰνατέρες ἅλις] Qua ratione, εἰνατέρες, hic ultimam producat; item αἰνόμορον, ver. 481. et γὰρ, 489. et πάϊς, ver. 492. et 499. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἔσταν,] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474. ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475. ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,] "Pro "θυμὸς hic legitur etiam θυμὸν, perinde ac "si diceretur ἀγηγερμένον ἔσχε τὸν θυμὸν ἐς "φρένα." *Henric. Stephan. Clark.* Quod

῞Εκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῆ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
'Αμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, 'Υποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
'Εν δόμῳ 'Ηετίωνος· ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
῎Ερχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
῝Ον τέκομεν, σύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
῎Εσσεαι, ῞Εκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὗτος.
῎Ηνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν 'Αχαιῶν,
Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

"Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato
"Ambo, tu quidem in Troja Priami in domo,
"Ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosa,
"In domo Eëtionis, qui me enutriit, parvula cum essem,
"Infelix infelicem: utinam non genuisset.
"Nunc vero tu quidem in orci domos, sub latebris terræ,
"Abis, et me gravissimo in luctu relinquis
"Viduam in ædibus: At filius adhuc infans prorsus,
"Quem genuimus, tuque, egoque calamitosi: neque tu huic
"Eris, Hector, emolumento; quippe occubuisti: neque tibi hic.
"Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,
"Semper tamen ei labor et mala in posterum

476 Δμωῇσιν] MS. 480 με τρέφε] MS. 483 ἐν πένθει] F. A. J. 484 μεγάροισιν] Essd. R. male. 485 τε] abest MS. 487 τε φύγῃ] MS. δὴ] R. 488 τοι] abest Fl.

non spernendum videtur Cl. *Valkenario*, si MSS. juvent, sc. quia esset exquisitius dictum. An vero non sufficiunt edd. tot antiquæ (nec enim sola Flor. habet), quæ aliis in locis sufficiunt? Et ipse modus loquendi recte se habet. *Ern.*

Ver. 476. 'Αμβλήδην γοόωσα,] Versum hunc citat *Dionysius Halicarnassensis* isto modo:

'Αμβλήδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
Περὶ συνθέσεως, §. 15.

Clark. Eodem modo legit MS. Lips. sed vulgatum verum est. *Ern.*

Ibid. 'Αμβλήδην] 'Αναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid. γοόωσα,] Vide supra ad β'. 97.

Ver. 477. γεινόμεθ'] *Al.* γεινάμεθ', et γενόμεθ'.

Ver. 478. Πριάμου κατὰ δῶμα,] *Strabo, Geograph.* lib. XIII. citat Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

Ver. 479. Θήβῃσιν,] *Al.* Θήβηθεν, apud *Strabonem ibid.*

Ibid. ὑληέσσῃ,] Vide supra ad φ'. 449. et ad γ'. 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο] *Barnesius* edidit Νῦν δέ σὺ μέν ῥ' ἀΐδαο. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 487. πόλεμόν—πολύδακρυν] Vide supra ad γ'. 318.

Ibid. φύγῃ] *Al.* φύγοι.

Ἔσσοντ᾽· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπερίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ᾽ ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ᾽ ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ᾽ ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ᾽ ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ᾽ ἐδίην᾽, ὑπερώην δ᾽ οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔῤῥ᾽ οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ᾽ ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·

" Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.
" Dies nempe pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit:
" Semper vero dejecto-est-vultu, lachrymisque madidæ sunt genæ.
" Egens autem vadit puer ad patris sodales,
" Alium quidem chlæna prensans, alium vero tunica:
" Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admovet,
" Labraque quidem rigat, palatum vero non rigat.
" Hunc et *aliquis* utroque-parente-vivo florens e convivio exturbat,
" Manibus verberans, et probris insectans,
" Abi in malam rem sic ; non tuus utique pater convivatur nobiscum:
" Lachrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,
" Astyanax, qui ante quidem sui super genibus patris
" Medullam tantum comedebat, et ovium pinguem adipem:

495 ἰδίηνεν] MS. 497 χειρὶ] MS. edd. præter T. quod aliis similibus exemplis defendi posset. Ibid. ὀνειδίοις] MS.

Ver. 489. ἀπουρίσσουσιν] Cod. *Harleian.* ἀπουρήσουσιν.

Ibid. ἀρούρας.] Vide supra ad ζ. 142.

Ver. 490. 498. Ἦμαρ — ἡμῖν·] Versus hosce novem a nonnullis repudiatos fuisse testatur *Eustathius.*

Ibid. παναφήλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· τουτέστιν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ᾽ αὐτῶν διατριβῆς. *Schol.*

Ver. 491. ὑπεμνήμυκε,] Καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ κατανένευκε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. *Schol.* Cæterum *Barnesius* edidit ὑπεμνήμυκε ex ὑπομνημονεύω· Sed nulla, ut videtur, satis idonea auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπεμνήμυκε.

Ibid. παρειαί.] Cod. *Harleian.* παρειά.

Ver. 492—499. πάϊς ἐς] *Barnesius* utrobique legendum censet πάϊς πρὸς. Sed nihil opus.

Ver. 496. ἀμφιθαλὴς] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὅ ἐστιν ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497. πεπληγὼς,] Vide supra ad β'. 314.

Ibid. ὀνειδείοισιν] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοι-

Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν,
'Αστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
'Αλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
'Αλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.

" At quando somnus occuparet, desiissetque pueriliter-lusitare,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Cubili in molli, deliciis repletus corde:
" Nunc vero multa patietur, caro patre privatus,
" Astyanax, quem Troës cognomine vocant:
" Solus enim ipsis, *o Hector*, defendebas portas et muros altos.
" Nunc vero te quidem ad naves recurvas, procul a parentibus,
" Mobiles vermes edent, postquam canes se satiaverint,
" Nudum: at tibi vestes in ædibus jacent,
" Tenuesque et venustæ, factæ manibus mulierum.
" Verum enimvero hæc omnia comburam igne ardenti,
" Nihil tibi utique usui *futura*, neque enim jacebis in ipsis;
" Sed coram Trojanis et Troadibus gloria *tibi* sunto."

509 Versus in margine alia manu scriptus, et in eo *κορέσωνται*.

σιν. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad π'. 628.

Ibid. ἐνίσσων,] *Al.* ἐνίπτων.

Ver. 498. μεταδαίνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 501—503. Ἔδεσκε, — Εὕδεσκ'] *Comedere solebat* — *Dormire solebat*. Vide supra ad ver. 394. et ad β'. 221.

Ver. 502. ἕλοι,] *Al.* ἕλῃ.

Ver. 504. ἐνὶ μαλακῇ,] Qua ratione, ἐνὶ, hic, item infra ver. 510. ultimam producat; et ὄφελος, ver. 513. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐμπλησάμενος] Vide supra ad ver. 312.

Ver. 506. 'Αστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἶος γάρ] Sic supra ζ. 402.

Τὸν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
'Αστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν 'Αστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον. — Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί ποτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γὰρ, " Οἶος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα " μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, 'Αστυάνακτα

515 Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

515 Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

515 ἐπὶ δ' ἐστενάχ.] MS.

τόνα δ' ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Plato in Cratylo.*

Ibid. Τρῶας] *Al.* πάντας.

Ver. 507. Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας] Apud *Platonem*, loco jam citato; Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ] Τὸ, αἰόλον, ἐν εἴδει ἴδιον τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν. — Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὴν ταχεῖαν, γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄω καὶ Εἰλεῖν πεποίηται. — "Αἰόλαι ἂν εὐλαὶ," ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ταχέως λέγονται. *Porphyr. Quaest. Homeric.* 3.

Ibid. κορέσωνται,] Vide supra ad τ'. 167. Cod. *Harleian.* κορέσονται.

Ver. 511. τετυγμένα,] Vide supra ad *Il.* ζ. 448.

Ver. 512. κηλέῳ,] Vide supra ad ver. 374.

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ψ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ψ΄. ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ἈΧΙΛΛΕΥ'Σ τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

ΤΗΣ
ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ψ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ψῖ Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

ὯΣ οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' ὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,

SIC hi quidem ingemiscebant per urbem: at Achivi
Postquam ad navesque et Hellespontum pervenerant,
Alii quidem dispersi-ibant suam ad navem quisque:
Myrmidonas vero non sinebat dispersos-abire Achilles,

16 μάστιγα] F. A. 1.

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆάς] Πολλὺς ἀκεφάλυς ποιεῖ [Ὅμηρος] στίχυς —· ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες.

"Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο."
Athenæus, Lib. XIV. cap. 8.

Porro et in *hoc eodem vocabulo* versus ἀκεφάλυς plures effecit Poëta. Supra χ'. 379.

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.
Item *Odyss.* γ'. 13.

Ἐπειδὴ πατρῷον ἐγείνατο παῖδ' ἱερατεύειν.
Et *Odyss.* θ'. 452.
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῦς ἠϋκόμοιο.
Et *Odyss.* φ'. 25.
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον.

Vide et supra ad α'. 342.

Ibid. Ἑλλήσποντον ἵκοντο,] Ἑλλήσποντον καλεῖ τὴν πέριξ Ἰλίυ θάλασσαν. *Schol.*

Ver. 3. ἄρ] *Ut par erat.*—

'Αλλ' ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
'Αλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·

Sed is inter suos socios bellicosos dixit;
" Myrmidones pernices-equites, mei cari socii,
" Ne jam a curribus solvamus solidos-ungulis-equos,
" Sed cum ipsis equis et curribus propius accedentes,
" Patroclum defleamus: Hoc enim, honor est mortuorum.
" At postquam tristi satiati-fuerimus luctu,
" Equis solutis cœnabimus hic omnes."
Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; præibat vero Achilles:
Hi vero ter circa mortuum pulchre-jubatos egerunt equos
Lugentes, interque ipsos Thetis luctus desiderium excitavit.
Rigabantur arenæ, rigabantur et arma virorum
Lachrymis: talem itaque desiderabant artificem fugandi *hostes*.
Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
Manibus homicidis impositis pectori sodalis;
" Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci ædibus:

18 ἐπ'] A. 3. male.

Ver. 5. ὅγε] De hujusmodi syntaxeos elegantia, vide supra ad γ'. 409.

Ver. 7. Μὴ δήπω] Cod. *Harleian.* Μὴ δή πω. *Nequaquam quæso.* Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 9. ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide supra ad π'. 674.

Ver. 10. τεταρπώμεσθα] *Nos ipsi satiaverimus.* Vide supra ad χ'. 33. et ad ν'. 45. *Clark.* Non arbitror ad solam satietatem respici, sed etiam ad quandam dulcedinem, quæ in ipso luctu sentitur. *Ovidius* Trist. IV. 3. 37. *Est quædam flere voluptas* etc. Add. locum *Aristotelis* ad ver. 108. *Ern.*

Ver. 13. Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν] Virgil.

Ter circum accensos cincti fulgentibus armis
Decurrere rogos: ter mœstum funeris ignem
Lustravere in equis, ululatusque ore dedere.
Æn. XI. 188.

Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λύον δ' ὑψηχέας ἵππους.
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·

" Omnia enim jam tibi perficiam, quæ antea pollicitus sum,
" Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut discerpant:
" Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
" Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus."
Dixit quidem, et in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,
Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens
In pulveribus: illi vero arma exuebant quisque
Ærea, coruscantia; solvebantque altisonos equos.
Consederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,
Inter jugulandum, multæ etiam oves et balantes capræ:

20 τοι] Edd. præter R. 22 προπάροιθεν] MS. 25 τανύσας] MS. 26 ἕκαστοι] F. A. J. 27 λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους] Edd. præter R. 28 κάδ-δεζον] A. J. 34 κοτυλήρυτον] MS.

Ver. 15. Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν Δάκρυσι·] Virgil.

Spargitur et tellus lachrymis, sparguntur et arma.
Æn. XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε,] Virgil.

—— Salve æternum, mihi maxime Palla,
Æternumque vale. —— Æn. XI. 97.

Ver. 22. Δώδεκα δὲ] Vide infra ad ver. 175.

Ver. 24 ἀεικέα μήδετο ἔργα,] Τὸ ἐπὶ στόμα τι ἐκτεῖναι κατὰ κόνεως, καὶ ἐνυβρίζειν τῷ ἐκ ἀντιλαμβανομένῳ, καὶ γῆν οἷον αἰκίζεσθαι κωφὴν, καὶ τὸ τρὶς ἕλκεσθαι περὶ τὸ σῆμα τοῦ Πατρόκλου· ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορήσει. *Eustath.* Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τὰς θρασεῖς λόγους περιτέθηκεν, (*Il.* α'. 225.) "Οἰνοβαρές, κυνὸς "ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο," τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπειπών, (α'. 223.) "Πηλείδης δ' ἐξ-"αὖτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν, etc." Καλὸν γὰρ εἰκὸς ἐδὲν εἶναι μετ' ὀργῆς καὶ αὐστηρῶς λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων, "Ἦ "ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα, "Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσ-"σας." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide supra ad ψ'. 467. et α'. 2.

Ibid. μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 25. πὰρ λεχέεσσι] Παρὰ τῷ φερέτρῳ, ἤγουν τῇ κλίνῃ. *Schol.*

Ibid. τανύσσας] Recte cum duplici σ'. Vide supra ad ρ'. 58.

Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην, λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅςτις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριςος,

Multi et albis dentibus sues, florentes pinguedine,
Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.
At regem quidem pedibus-celerem Pelidem
Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
Ægre persuasum, de sodali iratum corde.
Illi vero cum jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
Statim *is* præconibus canoris imperavit,
Igne circumdare positum tripodem magnum; si qua persuadere possent
Pelidi, ut ablueret tabum cruentum.
At ille recusabat constanter, insuper et juramentum juravit;
"Non per Jovem, qui deorum summus et optimus,

37 ἑταίρου] R. 38 ἷζον] A. 2. 3. J. male. 39 κέλευεν] T. 40 στῆναι] A. 2. 3. J. T. male. 42 στυγερῶς] A. 2. 3. J. T. quod non spernendum putem. Gl. MS. σφοδρῶς.

Ver. 26. ἕκαστος] Cod. *Harleian.* ἕκαστα.

Ver. 27. λῦσαν δ' ὑψηχέας ἵππους.] *Al.* λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους. Ut supra, ver. 7.

Ver. 29. τάφον μενοεικέα δαίνυ.] Τάφον, τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι παρασκευαζόμενον. *Schol.*

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες] Virgil.

Multa boum circa mactantur corpora morti;
Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes.
Æn. XI. 197.

Ibid. ὀρέχθεον] Ἀπετείνοντο ἀναιρούμενοι ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥςπερ ἐστένοντο· μεμίμηται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὃ προΐενται ἀναιρούμενοι οἱ βοῦς. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο. *Schol.*

Ver. 33. διὰ φλογὸς] Vide supra ad β'. 267. et ad ι'. 213.

Ver. 34. κοτυλήρυτον] Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥςτε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. *Schol.* *Al.* κοτυλήρρυτον.

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 39. κέλευσεν,] Cod. *Harleian.* κέλευσαν. *Al.* κέλευεν.

Ver. 40. τρίποδα μέγαν]. Qua ratione, τρίποδα, hic ultimam producat; item ἐϋρρεπὴς, ver. 74. et δεξάμενος, ver. 89. vide supra ad α'. 51.

Ver. 41. 46. 53. λούσασθαι — Κείρασθαι — τράποντο.] Vide supra ad π'. 594. et ad φ'. 560.

Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπί-[θοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.

" Non fas est lavacra ad caput prope accedere,
" Antequam Patroclum imposuero igni, tumulumque aggesta-terra fecero,
" Totonderoque comam: haud enim mihi posthac iterum sic
" Invadet dolor cor, quamdiu vivis interero.
" At tamen nunc inviso pareamus epulo;
" Mane vero jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,
" Lignaque comportent, apponantque, uti par est
" Mortuum habentem subire tenebras obscuras:
" Ut hunc quidem comburat indefessus ignis
" Ocyus ab oculis, copiæque ad munia revertantur."
Six dixit: Illi autem ei maxime auscultarunt, atque paruerunt.
Sedulo vero cœna parata singuli
Convivabantur; neque quicquam animus indigebat epuli æqualis.

45 χεῦαι] F. R. A. 1. quod, ut usitatius Homero, prætulerim. 57 ἴσον] F. R. A. 1. 60 πόλισι] Edd. vett. præter T. recte.

Ver. 45. χεῦσαι,] Cod. *Harleian.* χεῦαι.

Ver. 46. ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξετ' ἄχος κραδίην,] Ἰστέον δὲ, ὅτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεὺς, οἷα εἰδὼς ὅτι προτεθνήξεται τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. *Eustath.* Atque profitetur ipse Achilles (quod nec *Eustathium* fugit) supra τ'. 321. 326.

—— οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην·——
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐντρέφεται φίλος υἱός.

Ver. 48. μὲν νῦν] Cod. *Harleian.* νῦν μέν. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ibid. στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·] Ovid.

—— positæque movent fastidia mensæ,
Et queror invisi quum venit hora cibi.
De Pont. Lib. I. *Eclog.* XI. 7.

Ver. 50. Ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 52. ἐπιφλέγῃ] *Al.* ἐπιφλέγει.

Ibid. ἀκάματον πῦρ] Vide supra ad ε'. 398. et ad φ'. 13.

Ver. 53. τράπωνται.] *Al.* τρέπωνται.

Ver. 54. ἄρα] *Ut æquum erat.— Ut debuerunt.*

Ver. 55. ἐφοπλίσσαντες] Ita ex uno MS.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;

Sed postquam potus et cibi desiderium exemerant,
Alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quisque:
Pelides vero in littore multo-strepitu-resonantis maris
Jacebat graviter-gemens multos inter Myrmidonas,
In loco puro, ubi fluctus littus alluebant:
Quando hunc somnus cepit, solvens curas animi,
Suavis circumfusus: valde enim lassatus-erat pulchris membris,
Hectorem persequendo ad Ilium ventosam.
Supervenit vero anima Patrocli miseri,
Omnia ipsi, magnitudineque et oculis pulchris, similis,
Et voce; et tales corpori vestes induta erat:
Constitit autem super capite, et eum sermone allocuta est;
"Dormis, et mei oblitus es, Achille?

61 ἐκλύζεσκον] MS. ἔκλυζον ferri posset: nam ultima in ἠϊόνος longa foret cæsura. 64 ποτὶ] MS. 69 Ἀχιλλεῦ.] Edd.

edidit *Barnesius*. *Al.* ἐφοπλίσαντες. Minus recte; antepenultimam enim corripit: "Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα —." supra ί. 66. *Clark*. Ἐφοπλίσσαντες habet etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 56. *οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.*] Vide supra ad α'. 468.

Ver. 57. *Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,*] Virgil.

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi. *Æn.* VIII. 184.

Vide supra ad α'. 469.

Ver. 59. Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ] Virgil.

Cum pater in ripa, gelidique sub ætheris axe,
Æneas, tristi turbatus pectora bello
Procubuit, seramque dedit per membra quietem.
Æn. VIII. 28.

Ver. 61. Ἐν καθαρῷ,] *In terra sine strato.* *Ern.*

Ibid. κλύζεσκον·] *Alluere solebant.* Vide supra ad χ'. 155. et ad β'. 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκεν.

Ver. 62. *ὕπνος — λύων μελεδήματα θυμοῦ,*] Orpheus:

Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
H. in Somnum, ver. 5.

Somne quies rerum, ——

Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
Θάπτε με ὀττιτάχιστα, πύλας ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ.
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ

“ Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum *negligis:*
“ Sepeli me quam citissime, portas Orci *ut* intrem.
“ Procul me arcent animæ, simulacra defunctorum,
“ Neque me omnino misceri trans flumen sinunt:
“ Sed temere erro circum portis-amplam orci domum.
“ Et mihi da tuam manum, obtestor: non enim amplius posthac
“ Redibo ex orco, postquam me ignis participem feceritis.
“ Haudquaquam etenim vivi dilectis seorsum a sociis
“ Consilia sedentes consultabimus; sed me quidem Fatum

83 τιθήμεναι] MS. Sic *Eustath.* docens formationem hujus infinitivi. Edd.

Pax animi, quem cura fugit. ——
Ovid. Metam. Lib. XI. ver. 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ] Virgil.

In somnis ecce ante oculos mœstissimus Hector
Visus adesse mihi. —— *Æn.* II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,] Virgil.

Devolat et supra caput astitit. ——
Æn. IV. 702.

Ver. 69. Εὕδεις,] Virgil.

—— potes hoc sub casu ducere somnos?
Æn. IV. 560.

Ibid. Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;] Ita edidit *Barnesius.* Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus. Vulgg.* sine interrogatione. *Clark.* Interrogationis nota est et in MS.

Ibid. ἐμεῖο] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70. ἀκήδεις,] *Al.* ἀκήδεις.

Ver. 71. Θάπτε με ὀττιτάχιστα, πύλας ἀΐδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί,] Virgil.

Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta
Transportare prius, quam sedibus ossa quierunt.
Æn. VI. 327.

—————— tu mihi terram
Injice ————
Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam.
Ibid. 365. 371.

Ὅτι σχῆμα ἐλλείψεως καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ, “ Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας ἀΐδαο περή-“ σω.” Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερόν τι ὅμοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περάσω. *Eustath. Henricus Stephanus* omnino legendum censet; “ Θάπτε με ὀττιτάχιστα· πύ-“ λας ἀΐδαο περῆσαι Τῆλε με εἴργουσι,” etc. Sed voces, εἴργω, ἐέργω, cum istiusmodi infinitivo constructas vix usquam reperias. *Barnesius* legendum conjicit: “ Θάπτε “ με, ὄφρα τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω.” Quin et, ut opinor, mutata interpunctione, ferri potest vulgata lectio: Θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω. Eadem scilicet ratione ac supra χ'. 129. 130.

Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

Clark. Sic intellexit Glossator MS. Lips. qui superscripsit ὅπως τάχιστα. *Ern.*

Ibid. περήσω.] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 72. ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,] Virgil.

'Αμφέχανε ςυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' 'Αχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
῎Αλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι,
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', 'Αχιλλεῦ.
'Αλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ 'Οπόεντος
῏Ηγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
῎Ηματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον 'Αμφιδάμαντος,

" Absorbuit invisum, quod sortito obvenit etiam nascenti:
" Quin et tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
" Muro sub Trojanorum nobilium perire.
" Aliud autem tibi dicam et mandabo, si obsequi velis,
" Ne mea a tuis seorsum condas ossa, Achille.
" Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris ædibus,
" Quando me tum parvulum Menœtius ex Opunte
" Duxit ad vestram *domum*, homicidium propter triste,
" Die illo, quando filium interfeci Amphidamantis,

Luciani habent τιθέμεναι, l. c. in not. quod forte e τιθείμεναι factum.

Umbræ ibant tenues, simulacraque luce carentum. *Georg*. IV. 472.

Ibid. καμόντων.] Vide supra ad γ'. 278.

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως] Cod. *Harleian*. Οὐδέ μέ πω.

Ver. 75. Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι·] Virgil.

Da dextram misero. —— *Æn*. VI. 370.
—— Da jungere dextram. Ibid. 697.

Clark. 'Ολοφύρομαι·] Hoc quoque accipiunt veteres κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἵνα, ut sit sensus, qui ver. 98. *Ern*.

Ver. 76. Νίσσομαι] Cod. *Harleian*. Νεύομαι. *Clark*. *Eustath*. 'Ιστέον — ὅτι τὸ νίσσομαι, εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράφεται, τῆς ἀναλογίας ἐστὶ τοῦ διδίσσω, καὶ τῶν τοιούτων· εἰ δὲ ἐν ἑνὶ σ, ἐστὶ χρόνου μέλλοντος· ἄδηλος δὲ ὁ ἐνεστὼς αὐτοῦ, εἴτε ὁ γνώριμος νίσσω, εἴτε καὶ ὁ μὴ γνωστὸς νέω, ὡς τίω etc. *Ern*.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] *Æschines*, *Orat. in Timarch*. legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

Ibid. ἀπάνευθεν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ — Εὖτέ με] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce aliis interjectis versibus hoc modo legit:

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρνάμενον δηΐοις 'Ελένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
῎Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', 'Αχιλλεῦ,
'Αλλ' ἵνα περ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ·
'Ως ὁμοῦ ἐτράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα etc.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα,] Virgil.

—— te quoque fata prospectant paria. *Æn*. X. 740.

Ver. 82. ῎Αλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι,] "Poscit nunc manum ultimam et vis et "syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius "*apud Homerum frequens cum accusativo* "*aut dativo solis; neque sensu* jubendi "*statuit*. Sed hoc ipso sensu, et syntaxi "non dissimili, Patrocli umbra alloquitur "Achillem, jubens scilicet et injungens "sua cum illius ossibus, uno tumulo "componere. ῎Αλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσο- "μαι, *etc.* — Quin et ἐρέω pro *jubebo* po- "situm illustrat ejus contrarium ἀπερῶ "*vetabo* significans. Interim nec Græ- "cum ἐρέω, nec Latinum *jubeo* notione "imperandi capio; sed *hortandi*, *rogan*-

Νήπιος, ὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
Χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλουθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε

" Imprudens, invitus, de talis iratus;
" Quum me exceptum in ædibus eques Peleus
" Nutrivitque diligenter, et tuum famulum nominavit:
" Sic et ossa nobis idem loculus contegat,
" Aurea amphora, quam tibi dedit veneranda mater."
Illum vero respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,
" Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi
" Omnia diligenter perficiam, et obsequar, ut tu jubes.
" Sed me propius sta: paululum saltem complexi

89 δεξάμενον ἐν δόμασιν] MS. vitiose. 90 Ἔτρεφ'] MS. Gorlic. apud *Lucian*. et sic est in nonnullis edd. *Homeri* rec. v. c. Amst. 1650. male. 92 ἀφιφορεὺς] F. A. J. 93 προσέφη] abest MS. 95 ταῦτ'] MS. 97 ἀμφιβαλόντες] MS. quod ferri potest, immo forte rectius est, quia ver-

" *di, volendi.*" *Chishul. Annotat.* in Inscriptionem Sigeam, *sub finem.*

Ibid. αἶκε] *Al.* εἴκε.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε] Virgil.

Et me consortem nati concede sepulchro.
Æn. X. 906.

Ver. 85. Ὀπόεντος] Ὀποῦς, πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ver. 86. ὑπὸ λυγρῆς,] *Al.* ἀλεγεινῆς.

Ver. 87. παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,] Κλυσώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid. Ἀμφιδάμαντος,] Cod. *Harleian.* Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος,] *Æschines* loco supra citato legit Νήπιον.

Ibid. ἀστραγάλοισι] *Al.* ἀστραγάλῃσι.

Ver. 89. Ἔνθα με etc.] Hoc loco utitur *Lucianus* Parasit. 47. demonstraturus, Patroclum Achillis parasitum fuisse. Sic: Καὶ νῦν με δεξάμενός, φησιν, ὁ Πηλεὺς ἔτρεφεν ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνε. *Ern.*

Ibid. ἱππότα Πηλεὺς] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 90. Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως,] *Æschines* loco supra citato legit, Ἔτρεφεν ἐνδυκέως. *Al.* Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως.

Ver. 94. Τίπτε μοι,] *Al.* Τίπτε με.

Ibid. ἠθείη κεφαλὴ,] *Al.* ὦ θείη κεφαλή notante *Eustathio*.

Ibid. εἰλήλουθας,] Vide supra ad φ'. 81. et ad α'. 37.

Ver. 97. ἀμφιβαλόντε] Cod. *Harleian.* ἀμφιβαλόντες. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 566. et ad ι'. 487. *Al.* ἀμφιχυθέντε.

Ver. 98. τεταρπώμεσθα] Vide supra ad ver. 10.

Ver. 99. ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, Οὐδ' ἔλαβε·] Virgil.

Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὤιχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφειστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.

" *Nos* invicem, tristi satiemur luctu."
Sic fatus, captavit protensis manibus caris,
Neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,
Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
Manibusque complosit, verbumque lugubre dixit;
" Papæ! certe igitur aliqua est et in Orci ædibus
" Anima et simulacrum, sed præcordia non insunt omnino:
" Pernox enim mihi Patrocli miseri
" Anima superstitit ploransque, lugensque,
" Et mihi singula præcepit: similis autem erat mirum-in-modum ipsi."

sus sequens a vocali incipit. 100 ἔλαβεν] T. male. 102 συμπατάγησεν] MS. Ibid. ὀλοφυδρὸν] Id. 103 ἦ ῥά τι ἐστι] MS. quod non spreverim. *Ovid*. sunt *aliquid* manes etc. Non ergo falsum est, apud inferos esse ψυχὰς etc.

Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter frustra comprensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.
Æn. II. 792.·VI. 700.

Ver. 100. ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,] Virgil.

Dixerat, et tenues fugit ceu fumus in auras.
Æn. V. 740.

Ver. 100—103. ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὤιχετο τετριγυῖα· — ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον,] Vituperat hæc *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι —. Ἐξαλείψομεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα, — "Ὢ "πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι "Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμ- "παν." Καὶ — "Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, "ἠΰτε καπνὸς, Ὤιχετο τετριγυῖα." *De Republ*. Lib. III.

Ver. 101. τετριγυῖα] Vide supra ad β'. 314. *Clark*. Ibi de quantitate verbi agitur. Sed Cel. *Hemsterh*. ad Lucian. T. I. p. 470. ex Etym. M. in κρίκε docet, in quibusdam veteribus exemplaribus scriptum fuisse hic, aut *Odyss*. ω'. κεκριγυῖα· ὁ γὰρ ποιητής φησι κεκριγυῖαι. *Ern*.

Ver. 102. συμπλατάγησεν,] Vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 455. *Al*. συμπατάγησεν. *Clark*. *Eustathius* hoc verbo etiam *Oppianum* usum monet. Respicit *Hal*. II. 194. sed ibi editur συμπατάγησε. *Ern*.

Ver. 103. ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον,] Virgil.

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ', ἦλθον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ

Sic dixit: Illis vero omnibus desiderium excitavit luctus:
Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora
Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon,
Mulosque excivit et viros, qui conveherent ligna,
Undique a tentoriis; et ad hoc vir strenuus exortus est
Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
Hi vero ibant aptas-materiæ-cædendæ secures in manibus ferentes,
Funesque bene tortos; muli autem præibant ipsis:
Multa vero ardua, declivia, accliviaque, transversaque, transierunt.
Sed cum jam ad saltus venerunt irrigua-fontibus Idæ,
Protinus quidem quercus alte-comantes longa-acie-munito ære

114 ὑλητόμους] F. A. J. male. 115 ἐϋπλέκτους] Eæd. male. 119 μεγαλ'] F.

——— tenues sine corpore vitas
—— volitare cava sub imagine formæ.
Æn. VI. 292.

Ver. 106. ἐφυστήκει] Vide supra ad Υ. 434. et 492.

Ver. 108. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·] Καὶ ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρήνοις ἐγγίνεταί τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν· ἡδονὴ δὲ ἐν τῷ μεμνῆσθαι καὶ ὁρᾷν πως ἐκεῖνον, καὶ ἃ ἔπραττε, καὶ οἷος ἦν. Διὸ καὶ τοῦτο εἴρηται, "Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ "πᾶσιν ἐφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο." *Aristot. Rhetoric.* Lib. I. cap. 11. *Clark.* Add. ver. 10.

Ibid. ὑφ' ἵμερον] *Al.* ἐφ' ἵμερον. Quo modo et legit *Aristoteles* loco jam citato. *Clark.* Sic et *Eustathius*, qui tamen ὑφ' habet ad ver. 153. Nempe ἐπόρω, ἐπόρνυμι reperitur, non ὑπόρω, quod tamen analogiæ consentit. *Ern.*

Ver. 109. ῥοδοδάκτυλος ἠὼς] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.] Virgil.

Corpus ubi exanimi positum Pallantis. ———
Æn. XI. 30.

Cæterum qua ratione, νέκυν, hic ultimam producat; item δὲ, ver. 119. et 133. et διὰ, ver. 122. et Ἀχνύμενοι, ver. 137. vide supra ad α'. 51.

Ver. 111. 127. 139. et 163. ὕλην,] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 112. ὀρώρει] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν] Virgil.

Itur in antiquam sylvam, stabula alta ferarum;
Procumbunt piceæ: sonat icta securibus ilex,
Fraxineæque trabes: cuneis et fissile robur
Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos.
Æn. VI. 179.

Ibid. πελέκεας] Enunciabatur, ac si

Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
Πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ,
Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλ-
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ. [λεὺς
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,

Cædebant festinantes; eæ vero magnum sonitum-edentes
Cadebant: Eas quidem deinde diffidentes Achivi,
Alligabant mulis, hi vero terram pedibus carpebant,
Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:
Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulcrum, atque sibi ipsi.
At postquam undique apposuerant immensam materiem,
Considebant ibidem manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus bellicosis jussit

120 διαπλήσσοντες] A. 2. 3. J. male. 126 φράσατο] MS.

scriptum fuisset πιλίκας, vel πιλίκους. Ut recte hic annotavit *Barnesius*.

Ver. 115. ἄρ'] *Ut fieri solet.*

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε,] Μιμίμηται τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀνωμαλίαν· πᾶσα δὲ μίμησις ἐναργές τι ἔχει. *Demetr. Phaler.* §. 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτε] Apud *Scholiasten*. Ἄλλοτε. Male.

Ibid. κνημοὺς] Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν. *Schol.* *Al.* κρημνούς. Quo modo et legit Codex *Harleianus*.

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα] *Statim deinceps.*

Ver. 119. Τάμνον] Vide supra ad ί. 84. et ad θ'. 87.

Ibid. μεγάλα κτυπέουσαι] Vide supra ad γ'. 455. et 504.

Ver. 120. διαπλήσσοντες] *Al.* διατρήσσοντες. *Clark.* In vulgata lectione consentiunt MS. et edd. *Hesychius* porro, *Eustathius:* qui tamen memorat alteram lectionem διαῤῥήσσοντες, quod apud *Hesychium* reponi volebat *Kusterus*, non obsequente Cel. *Alberto*, qui recte monet, Hesychium etiam varias lectiones Glossario suo intulisse et explicasse. *Ern.*

Ver. 121. χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*.

Ver. 122. διὰ ῥωπήϊα πυκνά.] Virgil.

Hic inter densas corylos.—— *Eclog.* I. 14.

Ver. 125. ἔνθ' ἄρ'] *Ubi scilicet.*

Ver. 126. Φράσσατο] Recte cum duplici σ. Primam enim corripit. Vide supra ad ν'. 234. et ad α'. 140.

Ver. 127. παρακάββαλον] *Al.* περικάββαλον. *Clark.* Παρακάββαλον idem est quod simplex κάββαλον, *deposuerant*. Be-

Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαςον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

Ære cingi, jungereque sub curribus quemque
Equos; Illi vero festini-surrexerunt, et arma induerunt:
Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque;
Ante quidem curribus-vecti, pone vero nubes sequebatur peditum,
Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum socii.
Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes: Pone autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœstus; sodalem enim eximium pompa-funebri-mittebat ad orcum.
Illi vero quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat Achilles,
Deposuerunt; statimque ei affatim accumularunt materiam.
Tum porro aliud animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans seorsum a pyra flavam abscidit comam,
Quam sane Sperchio fluvio alebat, florescentem:
Ingemiscens autem dixit conversis-oculis in nigrum pontum;

131 ὄτρυνον] MS. Ibid. τεύχεσιν] Edd. præter T. 132 παραβάται] MS. 136 ὄπισθεν] Edd. præter T. ὄπιθι] MS. 141 ἀπεχείρατο] A. 2. 3. J.

ne comparat *Eustathius* παρακαταθήκην et καταθήκην. *Ern.*

Ver. 129. κίλιυσι,] *Al.* κίλισι.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι,] *Al.* Χαλκῷ ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται,] Virgil.

—— tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur
Tyrrheniquc duces, et versis Arcades armis.
Æn. XI. 92.

Ibid. ἔβαν] Vide supra ad θ'. 229.

Ibid. παραιβάται,] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες. *Schol.* Vide supra ad λ'. 103.

Ver. 133. μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,] Virgil.

Insequitur nimbus peditum. —— *Æn.* VII. 793.

Ver. 135. καταείνυον,] *Al.* καταέννυον.

Ver. 137. 284. Ἀχνύμενος·—ἀχνυμένῳ] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 138. πέφραδ'] Vide supra ad β'. 314. et ad ξ'. 500.

4

Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
Ἀτρείδη, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μέν ἐστι καὶ ἆσαι.

" Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus,
" Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
" Tibique comam abscissurum, mactaturumque sacram hecatomben:
" Quinquaginta insuper masculas ibidem oves sacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi ager-sacer altareque odoratum.
" Sic vovit senex, tu vero ei votum non perfecisti.
" Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
" Patroclo heroi comam dabo secum-ferendam."
Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis
Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctus.
Et omnino lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;
" Atride, (tibi enim maxime certe populus Achivorum
" Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam *alias* satiari.

147 αὐτόφι] MS. sic et supra habuimus. 149 ἐτέλεσας] Id. 152 versus hic omissus in MS. additus est in summa pagina. 156 σοι μὲν] MS.

Ver. 141. ἀπεκείρατο] Vide supra ad ver. 10. et ad χ'. 33.

Ver. 142. Τὴν ῥα] *Quam scilicet.*

Ibid. Σπερχειῷ] Ποταμὸς Θετταλίας. *Schol.*

Ver. 144. ἠρήσατο] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν,] Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· οὗτοι γὰρ ἐνόμιζον τῆς ανατροφῆς αἰτίους εἶναι. *Schol.*

Ibid. ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 151. ὀπάσαιμι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 153. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Vide supra ad ver. 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν] Ἐστὶν, ὥς αὐτὸς [ὁ Πραξιφάνης] φησὶ, τὸ, " Καί νύ " κ' ὀδυρομένοισιν," ἔμφασίν τινα ἔχον οἰκτροῦ ὀνόματος. *Demetr. Phaler.* §. 433.

Ibid. ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,] Virgil.

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·

Ad pedes a capite, circumque excoriata corpora accumulabat.
Imposuit et mellis et olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor et arduos-cervicibus equos
Festinanter injecit pyræ, magnos ciens-gemitus.
Novem huic regi mensarii canes erant;
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim et Troum magnanimorum filios strenuos,
Ære cædens; Mala enim mente struebat opera.
Immisit et ignis vim invictam, ut depasceret:
Ejulavitque deinde, carumque nomine-ciebat sodalem;
"Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci domo;

170 ἐν δ' ἐτίθει] R. Ibid. τε καὶ] MS.

Vide et supra ad ver. 30.

Ibid. εἰλίποδας ἕλικας] Qua ratione, εἰλίποδας, hic ultimam producat; item δίπτυχα, ver. 196. et ἐπὶ, ver. 202. et ἴθι, ver. 206. et ὑπὸ, ver. 215. vide supra ad α'. 51.

Ver. 168. Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει] Virgil.

Hic duo rite mero libans carchesia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. Æn. V. 77.

Ver. 171. κλίνων] Vide supra ad α'. 309.

Ibid. πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους] Virgil.

Addit equos. ——— Æn. XI. 80.

Ver. 172. στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων] Virgil.

Vinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam. Æn. XI. 81.

——— Sulmone creatos,
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. Æn. X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonstrandum, "*totam Æneïda effigiatam esse ad exemplar Iliados atque Odysseæ Homericæ.*" Lib. V. cap. 2.

Ver. 176. κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.] Vide supra ad ver. 24.

Ibid. μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 178. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρέ μοι,] Virgil.

——— ac talia fatur;
Salve, sancte parens; iterum salvete, recepti
Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. Æn. V. 79.

Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας·
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς

" Nunc autem a pyra dimitte, et cœnam jube
" Parare: Hæc vero curabimus, quibus maxime
" Curæ-justorum pertinet mortui: duces vero nobiscum maneant."
Ut vero hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem demisit per naves æquales;
Funeratores autem ibidem manserunt, et accumularunt ligna.
Struxerunt vero pyram centum-pedum quaquaversus;
Et in pyra summa cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas vero pingues oves et flexipedes camuros boves
Ante pyram excoriarunt et curarunt; at ex omnibus
Adipe sumpta, obtexit cadaver magnanimus Achilles

160 ταγοὶ] R. T. 164 ἑκατόμποδον] MS. sed ο superscr. R. T.

——— neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 156. σοὶ γάρ τι] *Al.* σοὶ μέν τι.

Ver. 158—162. σκέδασον, — σκέδασεν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 160. Κήδεός] Φροντίδος ἄξιος, κηδεύσιμος. *Schol.*

Ibid. οἵ τ' ἀγοὶ] Cod. *Harleian.* οἱ ταγοί. Quo modo et legit *Eustathius.* Atqui vox ἀγὸς sæpe alibi apud *Homerum* occurrit; vox ταγὸς nusquam. Uti et notavit *Barnesius. Clark.* Ταγοὶ etiam edd. quædam. Vid. *Var. Lect. Barnesius* maxime urget quantitatem, quod prima in ταγὸς longa. At brevis est apud *Aristophan.* Equit. 159. ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων, ubi *Schol.* hunc locum *Homeri* laudat: nisi attica dialectus corripuit syllabam, quæ apud Ionas longa. *Suidas* etiam ταγοὶ ex h. l. profert. Quod aliis Homeri locis non occurrit, id quidem leve est. *Ern.*

Ver. 162. νῆας ἐΐσας·] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν] Virgil.

Ingentem struxere pyram. —— Æn. VI. 215.

Ibid. ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·] Τετράγωνον, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. *Schol. Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ] Virgil.

Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt. Æn. VI. 220.

Ibid. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα,] Virgil.

——— cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos.
Æn. V. 96.

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·

Ad pedes a capite, circumque excoriata corpora accumulabat.
Imposuit et mellis et olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor et arduos-cervicibus equos
Festinanter injecit pyræ, magnos ciens-gemitus.
Novem huic regi mensarii canes erant;
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim et Troum magnanimorum filios strenuos,
Ære cædens; Mala enim mente struebat opera.
Immisit et ignis vim invictam, ut depasceret:
Ejulavitque deinde, carumque nomine-ciebat sodalem;
" Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci domo;

170 ἐν δ' ἐτίθει] R. Ibid. τε καὶ] MS.

Vide et supra ad ver. 30.

Ibid. εἰλίποδας ἕλικας] Qua ratione, εἰλίποδας, hic ultimam producat; item δίφρου, ver. 196. et ἐπὶ, ver. 202. et ἶθι, ver. 206. et ὑπὸ, ver. 215. vide supra ad α'. 51.

Ver. 168. Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει] Virgil.

Hic duo rite mero libans carchesia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. *Æn.* V. 77.

Ver. 171. κλίνων] Vide supra ad α'. 309.

Ibid. πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους] Virgil.

Addit equos. ——— *Æn.* XI. 80.

Ver. 172. στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων] Virgil.

Vinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam. *Æn.* XI. 81.

——— Sulmone creatos,
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonstrandum, "*totam Æneïda effigiatam esse ad exemplar Iliados atque Odysseæ Homericæ.*" Lib. V. cap. 2.

Ver. 176. κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.] Vide supra ad ver. 24.

Ibid. μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 178. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρέ μοι,] Virgil.

——— ac talia fatur;
Salve, sancte parens; iterum salvete, recepti
Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V. 79.

Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλὺς,
Τὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' ὔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλυ ἐκαίετο τεθνειῶτος·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,

"Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum.
"Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
"Hos una tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem neutiquam
"Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus."
Sic dixit minitans: Circa illum vero canes non occupabantur:
Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies et noctes: rosaceoque unxit oleo,
Divino, ut ne ipsum laceraret raptans:
Huic vero cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo
A cœlo usque ad terram: texitque locum totum,
Quantum obtinebat cadaver, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursus alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles,

180 τοὶ] abest MS. 191 σκλήλῃ] MS. 192 τεθνηῶτος] MS. 195 ὑπέσχετο] Id. non male. vid. v. 209. 196 λιτάνευ] F. male.

Ver. 183—188. Πριαμίδην — κυάνεον] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 186. ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,] Ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων· ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτυ, "Δροσόεντι δ' "ἔχρεῖεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχῦ δὲ [supra ξ'. 172.] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορος νεκρὸν "ῥοδόεντι "χρῖεσιν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus*, lib. XV. cap. 11.

Ver. 188. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 192. Πατρόκλυ ἐκαίετο] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Πατρόκλυ καίετο. Vide supra ad γ'. 449.

Ibid. τεθνειῶτος.] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 194. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 195 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ,] Pronunciabatur Βόῤῥῃ. Vide supra ad ι'. 5.

Ibid. ὑπέσχετο] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196. χρυσέῳ] Pronunciabatur χρυσῷ. Vide supra ad ν'. 272.

[redacted]

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ᾽ ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκρὸν,
Ὕλη τ᾽ ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ᾽ Ἶρις
Ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ᾽ Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ᾽ ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Ἡ δ᾽ αὖθ᾽ ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ᾽ ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·

Stans seorsum a pyra, duobus vota fecit Ventis,
Boreæ et Zephyro, et pollicitus est sacra pulchra:
Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,
Ut venirent, quo citissime igne comburerent cadaver,
Lignaque propere arderent: velox autem Iris
Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant; currens autem Iris superstitit
Limine lapideo: Illi vero ut viderunt oculis,
Omnes propere surrexerunt, vocabantque eam ad se quisque:
Hæc vero sedere quidem recusavit, dixit autem sermonem;
" Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,
" Æthiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam et ego particeps sim sacrificiorum:

197 ἐλθεῖν] F. 198 ὕλη τε σεύαιτο] F. A. 1. ἐσσεύαιτο] A. 2. 3. J. T. 199 ἀΐσσουσα] MS. male. 205 ἐπ᾽] A. 3. male.

Ver. 197. Ἐλθέμεν,] Cod. *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid. πυρὶ] Cod. *Harleian.* πυρῇ.

Ibid. νεκρὸν,] *Al.* νεκροί. Quæ et proba Lectio.

Ver. 198. Ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ibid. τ᾽ ἐσσεύοιτο] *Al.* τ᾽ ἐσσεύαιτο. *Al.* τε σεύαιτο.

Ver. 199. μετάγγελος] *Al.* μετ᾽ ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ·] *Al.* Οὐδῷ ἐπὶ λιθέῳ.

Ver. 203. κάλεον δέ] *Al.* κάλεόν τε. *Clark.*

Hunc locum imitatur Callim. H. in Dian. 168. Αὐτὴ δ᾽ ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· αἱ δὲ σ᾽ ἐφ᾽ ἕδρην πάντες ὁμῶς καλέουσι. *Ern.*

Ver. 205. Οὐχ ἕδος·] Ita supra λ'. 647. Οὐχ ἕδος ἐστι, γεραιὲ —.

Ver. 206. ῥέζουσ᾽ ἑκατόμβας] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 207. 277. Ἀθανάτοις, — Ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. et ver. 228. μεταδαίσομαι — παύσατο] Vide supra ad ver. 10. et ad γ'. 141.

Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,

"Sed Achilles Boream et Zephyrum sonorum
"Venire orat, et pollicetur sacra pulchra,
"Ut pyram suscitetis, ut ardeat, in qua jacet
"Patroclus, quem omnes gemunt Achivi."
Hæc quidem sic loquuta abiit; illi vero ire-properabant
Sonitu immenso, nubes vi-agentes præ *se:*
Confestim vero ad pontum venerunt, flando; excitatus autem est fluctus
Flatus vi canori: Trojam vero ad glebosam pervenerunt,
Rogoque incubuerunt, magnumque sonitum edidit immane-ardens ignis:
Tota autem nocte hi pyræ simul flammam jactabant,
Flantes stridule: Tota nocte autem velox Achilles
Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,
Vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram,

209 ὑπίσχετο] MS. ut v. 195. male. ὑπίσχεται hinc laudant *Hesych.* et *Suid.* 212 ἀπεβήσετο] MS. sed ε corr. ex α.

Ver. 212. ἀπεβήσετο·] *Al.* ἀπεβήσατο. Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 214. ἀήμεναι·] *Al.* ἀήμεναι.

Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius.* *Al.* Ἐν δὲ πυρί. *Clark.* Πυρῇ etiam ed. R. *Eustathius* bene admonet, hic distingui πυρὰν et πῦρ, ut continens et contentum. *Ern.*

Ver. 219. ἔχων] Cod. *Harleian.* ἑλών. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ibid. ἀμφικύπελλον,] Vide supra ad α'. 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων] Virgil.

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
Anchisæ magni, manesque Acheronte remissos.
Æn. V. 98.

Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
Sanguinis et sacri pateras; animamque sepulcro
Condimus, et magna supremum voce ciemus.
Æn. III. 66.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum. —— Ibid. 303.

Ibid. ἀφυσσόμενος] Cod. *Harleian.* ἀφυσσάμενος.

Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,

Animam vocans Patrocli miseri.
Ut vero pater sui filii lamentatur ossa cremans
Desponsi, qui morte miseros dolore-affecit parentes:
Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,
Reptans propter pyram, crebro ingemiscens.
Quando vero Lucifer venit, luminis nuncius super terram,
Post quem croceo-peplo-induta super mare spargitur Aurora,
Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.
Venti autem rursus abierunt domum-ut-redirent,
Thracium per pontum: hic vero gemebat, tumidis-fluctibus furens.
At Pelides a pyra in-aliam-partem separatus,
Procubuit fessus, dulcisque somnus *ei* cito supervenit.
Illi vero circa Atridem frequentes congregabantur,

Ibid. ἱέντο] T. 218 φυσῶντες] MS. 220 χεύε] Edd. præter T. male. 224 Ἀχιλλεὺς] MS.

Ver. 221. Πατροκλῆος] Apud *Eustathium* commentario Πατρόκλοιο. Quod et ferri posset. Vide ad *Il.* *α'*. 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται] *Plutarchus de Consolat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
Ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex *ρ'*. (ut videtur) 37. Quin et pulchra ejusdem super hac re observatio: *Καὶ ταῦτα μὲν οὕπω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται — Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προνοῶν, καὶ κηδόμενος τοῦ ἀνθρωπείου γένους, προορώμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους.* *Id. ibid.*

Ver. 225. *στοναχίζων.*] *Al.* *στεναχίζων.*

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος] Virgil.

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram
Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ.
Æn. XI. 210.

Ibid. Ἑωσφόρος] Pronunciabatur Ὠσφόρος.

Ver. 227. *κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,*] Vide supra ad *α'*. 477.

Ver. 228. et 251. *φλόξ.*] Vide supra ad *β'*. 267.

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ', ἦλ-
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης, [θον.
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ

Sic dixit: Illis vero omnibus desiderium excitavit luctus:
Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora
Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon,
Mulosque excivit et viros, qui conveherent ligna,
Undique a tentoriis; et ad hoc vir strenuus exortus est
Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
Hi vero ibant aptas-materiæ-cædendæ secures in manibus ferentes,
Funesque bene tortos; muli autem præibant ipsis:
Multa vero ardua, declivia, acclivia que, transversaque, transierunt.
Sed cum jam ad saltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,
Protinus quidem quercus alte-comantes longa-acie-munito ære

114 ὑλητόμους] F. A. J. male. 115 εὔπλεκτους] Esed. male. 119 μεγαλ'] F.

——— tenues sine corpore vitas
——— volitare cava sub imagine formæ.
Æn. VI. 292.

Ver. 106. ἐφυστήκει] Vide supra ad ϒ. 434. et 492.

Ver. 108. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·] Καὶ ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρήνοις ἐγγίνεταί τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν· ἡδονὴ δὲ ἐν τῷ μεμνῆσθαι καὶ ὁρᾷν πως ἐκεῖνον, καὶ ἃ ἔπραττε, καὶ οἷος ἦν. Διὸ καὶ τοῦτο εἴρηται, "Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ "πᾶσιν ἐφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο." *Aristot. Rhetoric.* Lib. I. cap. 11. *Clark.* Add. ver. 10.

Ibid. ὑφ' ἵμερον] *Al.* ἐφ' ἵμερον. Quo modo et legit *Aristoteles* loco jam citato. *Clark.* Sic et *Eustathius*, qui tamen ὑφ' habet ad ver. 153. Nempe ἐπόρω, ἐπόρνυμι reperitur, non ὑπόρω, quod tamen analogiæ consentit. *Ern.*

Ver. 109. ῥοδοδάκτυλος ἠὼς] Vide supra ad ά. 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.] Virgil.

Corpus ubi exanimi positum Pallantis. ———
Æn. XI. 30.

Cæterum qua ratione, νέκυν, hic ultimam producat; item δὲ, ver. 119. et 133. et διὰ, ver. 122. et Ἀχνύμενος, ver. 137. vide supra ad ά. 51.

Ver. 111. 127. 139. et 163. ὕλην,] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 112. ὀρώρει] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν] Virgil.

Itur in antiquam sylvam, stabula alta ferarum;
Procumbunt piceæ: sonat icta securibus ilex,
Fraxineæque trabes: cuneis et fissile robur
Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos.
Æn. VI. 179.

Ibid. πελέκεας] Enunciabatur, ac si

Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ,
Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτρὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλ-
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδέ οἱ αὐτῷ. [λεὺς
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,

Cædebant festinantes; eæ vero magnum sonitum-edentes
Cadebant: Eas quidem deinde diffidentes Achivi,
Alligabant mulis, hi vero terram pedibus carpebant,
Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:
Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulcrum, atque sibi ipsi.
At postquam undique apposuerant immensam materiem,
Considebant ibidem manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus bellicosis jussit

120 διαπλήσοντες] A. 2. 3. J. male. 126 φράσατο] MS.

scriptum fuisset πιλίκας, vel πιλίκους. Ut recte hic annotavit *Barnesius*.

Ver. 115. ἄρ'] *Ut fieri solet.*

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε,] Μεμίμηται τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀνωμαλίαν· πᾶσα δὲ μίμησις ἐναργές τι ἔχει. *Demetr. Phaler.* §. 226.

Ver. 117. 'Αλλ' ὅτε] Apud *Scholiasten.* Ἄλλοτε. Male.

Ibid. κνημοὺς] Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν. *Schol. Al.* κρημνούς. Quo modo et legit Codex *Harleianus.*

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα] *Statim deinceps.*

Ver. 119. Τάμνον] Vide supra ad ί. 84. et ad θ'. 87.

Ibid. μεγάλα κτυπέουσαι] Vide supra ad γ'. 455. et 504.

Ver. 120. διαπλήσσοντες] *Al.* διαπρήσσοντες. *Clark.* In vulgata lectione consentiunt MS. et edd. *Hesychius* porro, *Eustathius:* qui tamen memorat alteram lectionem διαῤῥήσσοντες, quod apud *Hesychium* reponi volebat *Kusterus*, non obsequente Cel. *Alberto*, qui recte monet, Hesychium etiam varias lectiones Glossario suo intulisse et explicasse. *Ern.*

Ver. 121. χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,] Δίεκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 122. διὰ ῥωπήϊα πυκνά.] Virgil.

Hic inter densas corylos.—— *Eclog.* I. 14.

Ver. 125. ἔνθ' ἄρ'] *Ubi scilicet.*

Ver. 126. Φράσσατο] Recte cum duplici σ. Primam enim corripit. Vide supra ad ί. 234. et ad α'. 140.

Ver. 127. παρακάββαλον] *Al.* περικάμβαλον. *Clark.* Παρακάββαλον idem est quod simplex κάββαλον, *deposuerant.* Be-

Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλ-
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νῆεον ὕλην. [λεὺς,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

Ære cingi, jungereque sub curribus quemque
Equos; Illi vero festini-surrexerunt, et arma induerunt:
Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque;
Ante quidem curribus-vecti, pone vero nubes sequebatur peditum,
Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum socii.
Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes: Pone autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœstus; sodalem enim eximium pompa-funebri-mittebat ad orcum.
Illi vero quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat Achilles,
Deposuerunt; statimque ei affatim accumularunt materiam.
Tum porro aliud animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans seorsum a pyra flavam abscidit comam,
Quam sane Sperchio fluvio alebat, florescentem:
Ingemiscens autem dixit conversis-oculis in nigrum pontum;

131 ὄτρυνον] MS. Ibid. τεύχεσιν] Edd. præter T. 132 παραβάται] MS. 136 ὄπισθεν] Edd. præter T. ὄπιθι] MS. 141 ἀπεχεύρατο] A. 2. 3. J.

ne comparat *Eustathius* παρακαταθήκην et καταθήκην. *Ern.*

Ver. 129. κίλευσε,] *Al.* κίλευε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι,] *Al.* Χαλκῷ ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται,] Virgil.

—— tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur
Tyrrhenique duces, et versis Arcades armis.
Æn. XI. 92.

Ibid. ἔβαν] Vide supra ad θ'. 229.

Ibid. παραιβάται,] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες. *Schol.* Vide supra ad λ'. 103.

Ver. 133. μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,] Virgil.

Insequitur nimbus peditum. —— *Æn.* VII. 793.

Ver. 135. καταείνυον,] *Al.* καταέννυον.

Ver. 137. 284. Ἀχνύμενος·—ἀχνυμένῳ] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 138. πέφραδ'] Vide supra ad β'. 314. et ad ξ'. 500.

4

Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
'Ες πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ 'Αχιλλεὺς αἶψ' 'Αγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
'Ατρείδη, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς 'Αχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι.

" Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus,
" Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
" Tibique comam abscissurum, mactaturumque sacram hecatomben:
" Quinquaginta insuper masculas ibidem oves sacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi ager-sacer altareque odoratum.
" Sic vovit senex, tu vero ei votum non perfecisti.
" Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
" Patroclo heroi comam dabo secum-ferendam."
Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis
Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctus.
Et omnino lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;
" Atride, (tibi enim maxime certe populus Achivorum
" Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam *alias* satiari.

147 αὐτόφι] MS. sic et supra habuimus. 149 ἐτέλεσας] Id. 152 versus hic omissus in MS. additus est in summa pagina. 156 σοι μὲν] MS.

Ver. 141. ἀπεκείρατο] Vide supra ad ver. 10. et ad χ'. 33.

Ver. 142. Τήν ῥα] *Quam scilicet.*

Ibid. Σπερχειῷ] Ποταμὸς Θεσσαλίας. *Schol.*

Ver. 144. ἠρήσατο] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν,] Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῆς ανατροφῆς αἰτίους εἶναι. *Schol.*

Ibid. ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 151. ὀπάσαιμι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 153. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.] Vide supra ad ver. 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν] Ἐστὶν, ὡς αὐτὸς [ὁ Πραξιφάνης] φησὶ, τὸ, " Καί νύ " κ' ὀδυρομένοισιν," ἔμφασίν τινα ἔχον οἰκτρῶ ὀνόματος. *Demetr. Phaler.* §. 433.

Ibid. ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,] Virgil.

Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας·
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς

" Nunc autem a pyra dimitte, et cœnam jube
" Parare: Hæc vero curabimus, quibus maxime
" Cura-justorum pertinet mortui: duces vero nobiscum maneant."
Ut vero hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem demisit per naves æquales;
Funeratores autem ibidem manserunt, et accumularunt ligna.
Struxerunt vero pyram centum-pedum quaquaversus;
Et in pyra summa cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas vero pingues oves et flexipedes camuros boves
Ante pyram excoriarunt et curarunt; at ex omnibus
Adipe sumpta, obtexit cadaver magnanimus Achilles

160 ταγοὶ] R. T. 164 ἑκατόμπεδον] MS. sed ο superscr. R. T.

——— neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 156. σοὶ γάρ τι] *Al.* σοὶ μέν τι.

Ver. 158—162. σκέδασον, — σκέδασεν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 160. Κήδεός] Φροντίδος ἄξιος, κηδεύσιμος. *Schol.*

Ibid. οἵ τ' ἀγοὶ] Cod. *Harleian.* οἱ ταγοί. Quo modo et legit *Eustathius.* Atqui vox ἀγὸς sæpe alibi apud *Homerum* occurrit; vox ταγὸς nusquam. Uti et notavit *Barnesius. Clark.* Ταγοὶ etiam edd. quædam. Vid. *Var. Lect. Barnesius* maxime urget quantitatem, quod prima in ταγὸς longa. At brevis est apud *Aristophan.* Equit. 159. ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων, ubi *Schol.* hunc locum *Homeri* laudat: nisi attica dialectus corripuit syllabam, quæ apud Ionas longa. *Suidas* etiam ταγοὶ ex h. l. profert. Quod aliis Homeri locis non occurrit, id quidem leve est. *Ern.*

Ver. 162. νῆας ἐΐσας·] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν] Virgil.

Ingentem struxere pyram. ——— Æn. VI. 215.

Ibid. ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·] Τετράγωνον, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. *Schol. Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ] Virgil.

Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt. Æn. VI. 220.

Ibid. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα,] Virgil.

——— cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos.
Æn. V. 96.

Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·

Ad pedes a capite, circumque excoriata corpora accumulabat.
Imposuit et mellis et olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor et arduos-cervicibus equos
Festinanter injecit pyræ, magnos ciens-gemitus.
Novem huic regi mensarii canes erant;
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim et Troum magnanimorum filios strenuos,
Ære cædens; Mala enim mente struebat opera.
Immisit et ignis vim invictam, ut depasceret:
Ejulavitque deinde, carumque nomine-ciebat sodalem;
"Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci domo;

170 ἐν δ' ἐτίθει] R. Ibid. τε καὶ] MS.

Vide et supra ad ver. 30.

Ibid. εἰλίποδας ἕλικας] Qua ratione, εἰλίποδας, hic ultimam producat; item δίφραι, ver. 196. et ἐπὶ, ver. 202. et ἴθι, ver. 206. et ὑπὸ, ver. 215. vide supra ad α'. 51.

Ver. 168. Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει] Virgil.

Hic duo rite mero libans carchesia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. *Æn.* V. 77.

Ver. 171. κλίνων] Vide supra ad α'. 309.

Ibid. πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους] Virgil.

Addit equos. ——— *Æn.* XI. 80.

Ver. 172. στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων] Virgil.

Vinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam.
Æn. XI. 81.

——— Sulmone creatos,
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas.
Æn. X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonstrandum, "*totam Æneïda ef*-"*figiatam esse ad exemplar Iliados atque* "*Odysseæ Homericæ.*" Lib. V. cap. 2.

Ver. 176. κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.] Vide supra ad ver. 24.

Ibid. μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 178. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρέ μοι,] Virgil.

——— ac talia fatur;
Salve, sancte parens; iterum salvete, recepti
Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V. 79.

Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
  Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
  Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνειῶτος·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,

" Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum.
" Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
" Hos una tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem neutiquam
" Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus."
  Sic dixit minitans: Circa illum vero canes non occupabantur:
Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies et noctes: rosaceoque unxit oleo,
Divino, ut ne ipsum laceraret raptans:
Huic vero cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo
A cœlo usque ad terram: texitque locum totum,
Quantum obtinebat cadaver, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis, atque artubus.
  Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursus alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles,

180 τοὶ] abest MS. 191 σκλήλῃ] MS. 192 τεθνηῶτος] MS. 195 ὑπέσχετο] Id. non male. vid. v. 209. 196 λιτάνευ] F. male.

Ver. 183—188. Πριαμίδην — κυάνεον] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 186. ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,] Ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων· ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου, " Δροσόεντι δ' " ἔχριεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ [supra ξ'. 172.] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορος νεκρὸν " ῥοδόεντι " χρίεσιν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus*, lib. XV. cap. 11.

Ver. 188. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 192. Πατρόκλου ἐκαίετο] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Πατρόκλου καίετο. Vide supra ad γ'. 449.

Ibid. τεθνειῶτος.] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 194. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 195 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ,] Pronunciabatur Βόῤῥῃ. Vide supra ad ι'. 5.

Ibid. ὑπέσχετο] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196. χρυσέῳ] Pronunciabatur χρυσῷ. Vide supra ad ν'. 272.

Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις
Ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἔπι λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·

Stans seorsum a pyra, duobus vota fecit Ventis,
Boreæ et Zephyro, et pollicitus est sacra pulchra:
Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,
Ut venirent, quo citissime igne comburerent cadaver,
Lignaque propere arderent: velox autem Iris
Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant; currens autem Iris superstitit
Limine lapideo: Illi vero ut viderunt oculis,
Omnes propere surrexerunt, vocabantque eam ad se quisque:
Hæc vero sedere quidem recusavit, dixit autem sermonem;
" Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,
" Æthiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam et ego particeps sim sacrificiorum:

197 ἐλθεῖν] F. 198 ὕλη τε σεύαιτο] F. A. 1. ἐσσεύαιτο] A. 2. 3. J. T. 199 ἀΐσσουσα] MS. male. 205 ἀπ'] A. 3. male.

Ver. 197. Ἐλθέμεν,] Cod. *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid. πυρὶ] Cod. *Harleian.* πυρῇ.

Ibid. νεκρὸν,] *Al.* νεκροί. Quæ et proba Lectio.

Ver. 198. Ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ibid. τ' ἐσσεύοιτο] *Al.* τ' ἐσσεύαιτο. *Al.* τε σεύαιτο.

Ver. 199. μετάγγελος] *Al.* μετ' ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῷ ἔπι λιθέῳ·] *Al.* Οὐδῷ ἔπι λιθέῳ.

Ver. 203. κάλεον δέ] *Al.* κάλεόν τε. *Clark.*

Hunc locum imitatur Callim. H. in Dian. 168. Αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ' ἐφ' ἕδρην πάντες ὁμῶς καλέουσι. *Ern.*

Ver. 205. Οὐχ ἕδος·] Ita supra λ'. 647. Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ —.

Ver. 206. ῥέζουσ' ἑκατόμβας] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 207. 277. Ἀθανάτοις, — Ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. et ver. 228. μεταδαίσομαι — παύσατο] Vide supra ad ver. 10. et ad γ'. 141.

Ἀλλ᾽ Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσ᾽ ἀπεβήσετο· τοὶ δ᾽ ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ᾽ ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ᾽ ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ᾽ ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ᾽ ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,

" Sed Achilles Boream et Zephyrum sonorum
" Venire orat, et pollicetur sacra pulchra,
" Ut pyram suscitetis, ut ardeat, in qua jacet
" Patroclus, quem omnes gemunt Achivi."
Hæc quidem sic loquuta abiit; illi vero ire-properabant
Sonitu immenso, nubes vi-agentes præ *se:*
Confestim vero ad pontum venerunt, flando; excitatus autem est fluctus
Flatus vi canori: Trojam vero ad glebosam pervenerunt,
Rogoque incubuerunt, magnumque sonitum edidit immane-ardens ignis:
Tota autem nocte hi pyræ simul flammam jactabant,
Flantes stridule: Tota nocte autem velox Achilles
Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,
Vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram,

209 ὑπίσχετο] MS. ut v. 195. male. ὑπίσχεται hinc laudant *Hesych.* et *Suid.* 212 ἀπεβήσετο] MS. sed ε corr. ex α.

Ver. 212. ἀπεβήσετο·] *Al.* ἀπεβήσατο. Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 214. ἀήμεναι·] *Al.* ἀήμεναι.

Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ] Ita ex duobus MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius.* *Al.* Ἐν δὲ πυρί. *Clark.* Πυρῇ etiam ed. R. *Eustathius* bene admonet, hic distingui πυρὰν et πῦρ, ut continens et contentum. *Ern.*

Ver. 219. ἔχων] Cod. *Harleian.* ἑλών. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ibid. ἀμφικύπελλον,] Vide supra ad α'. 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων] Virgil.

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
Anchisæ magni, manesque Acheronte remissos.
Æn. V. 98.

Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
Sanguinis et sacri pateras; animamque sepulcro
Condimus, et magna supremum voce ciemus.
Æn. III. 66.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum. —— Ibid. 303.

Ibid. ἀφυσσόμενος] Cod. *Harleian.* ἀφυσσάμενος.

Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,

Animam vocans Patrocli miseri.
Ut vero pater sui filii lamentatur ossa cremans
Desponsi, qui morte miseros dolore-affecit parentes:
Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,
Reptans propter pyram, crebro ingemiscens.
Quando vero Lucifer venit, luminis nuncius super terram,
Post quem croceo-peplo-induta super mare spargitur Aurora,
Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.
Venti autem rursus abierunt domum-ut-redirent,
Thracium per pontum: hic vero gemebat, tumidis-fluctibus furens.
At Pelides a pyra in-aliam-partem separatus,
Procubuit fessus, dulcisque somnus *ei* cito supervenit.
Illi vero circa Atridem frequentes congregabantur,

Ibid. ἐρίοντο] T. 218 φυσσῶντες] MS. 220 χεῦε] Edd. præter T. male. 224 Ἀχιλλεὺς] MS.

Ver. 221. Πατροκλῆος] Apud *Eustathium* commentario Πατρόκλεω. Quod et ferri posset. Vide ad *Il.* α'. 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται] *Plutarchus de Consolat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
Ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex ρ'. (ut videtur) 37. Quin et pulchra ejusdem super hac re observatio: Καὶ ταῦτα μὲν οὔπω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται —. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προιδὼν, καὶ κηδόμενος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, προορώμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους. *Id. ibid.*

Ver. 225. στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος] Virgil.

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram
Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ.
Æn. XI. 210.

Ibid. Ἑωσφόρος] Pronunciabatur Ὠσφόρος.

Ver. 227. κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 228. et 251. φλόξ.] Vide supra ad β'. 267.

Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἄϊδι κεύθωμαι·
Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,

Quorum ipsum adeuntium tumultus et strepitus excitavit:
Resedit vero erectus, et ipsos sermone allocutus est;
" Atrideque, et cæteri principes universorum Achivorum,
" Primum quidem pyram extinguite nigro vino
" Totam, quantum occupavit ignis vis; at deinde
" Ossa Patrocli Menœtiadæ legamus,
" Bene discernentes; cognitu-facilia enim sunt:
" In media namque jacebat pyra, alii vero seorsum
" In extrema-ora cremabantur promiscue equique et viri:
" Et ea quidem in aurea phiala et duplici adipe
" Ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar:
" Tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo,

254 δ' ἐνθέντες] MS. male.

Ver. 229. ἴβαν οἰκόνδε] Qua ratione, vox ἴβαν, hic ultimam, alioqui brevem, (Vide supra ad θ'. 229.) producat; item ἀριφραδέα, ver. 240. et γὰρ, ver. 298. et μῆτιν, ver. 313. vide supra ad α'. 51.

Ibid. οἰκόνδε νέεσθαι,] *Al.* οἰκόνδε ἵκαστος.

Ver. 232. κικμηκὼς,] Cod. *Harleian.* κικμηκώς.

Ver. 234. ὅμαδος καὶ δοῦπος] Vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 455.

Ver. 235. σφεας] Pronunciabatur σφᾶς.

Ver. 236. Ἀτρείδη τε,] Cod. *Harleian.* Ἀτρείδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ'] Vide infra ad ver. 250.

Ibid. αἴθοπι οἴνῳ] " *Conjectare me, vinum quod semina quædam Caloris in sese haberet, essetque natura ignitius; ob eam rem dictum esse ab Homero* αἴθοπα οἶνον; *non, ut alii putarent, propter Colorem.*" Gell. lib. XVII. cap. 8. " *Num quia Vinum semina quædam in se Caloris habet, et ob eam rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; *non, ut quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240. διαγινώσκοντες·] *Al.* διαγιγνώσκοντες. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid. τέτυκται·] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 243. ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ] Ἔστι δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἷα σορός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὀστέων εἰς χοῦν ἀλλαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρότητος. *Eustath.*

Ibid. χρυσέῃ] Pronunciabatur χρυσῇ. Vide supra ad ν'. 272.

Ver. 244. ἄϊδι κεύθωμαι·] *Barnesius* e-

Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

" Sed mediocrem quendam: postmodum vero et hunc Achivi
" Latumque altumque facite, qui quidem me
" Posteriores in navibus multa-transtra-habentibus relinquemini."
Sic dixit: illi vero obsecuti sunt pedibus-veloci Pelidæ:
Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
Quantum flamma pervaserat, profundusque corruit cinis:
Flentes vero socii mitis ossa alba
Collegerunt in auream phialam, et duplicem adipem;
In tentoriisque posita tenui linteo texerunt:
Circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque jecerunt
Circa pyram; et statim fusilem terram aggesserunt:
Aggesto vero tumulo, redierunt. At Achilles

Ibid. ἑανῷ] MS. F. A. 1. 256 ἔχευαν corr. ex ἔχευεν in MS.

didit λίθῳ κεύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α'. 51. Cæterum alii, notante *Barnesio*, hic legerunt ἄϊδι κλεύθωμαι. Quibuscum facit et *Scholiastes*; exponitque, Εἰς ᾅδην τὴν κέλευσιν, ὃ ἐστι τὴν ὁδὸν πορεύομαι. *Clark.* Vid. *Hesych.* in κλεύθωμαι et Etym. M. in κλεύθομαι. *Ern.*

Ver. 245. ἄνωγα,] Vide supra ad θ'. 322.

Ver. 246. Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον] Sic contra latini *improbum* pro valde grandi. Vid. Intt. ad Suet. Vespas. c. 23. ἐπιεικὴς porro eleganter jungitur cum τοῖος, quod hic magnitudinem indicat. *Plato* in Critone T. I. p. 43. A. ἐπιεικῶς πάλαι. v. et Casaub. *Ern.*

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν] Virgil.

Postquam collapsi cineres, et flamma quievit,
Relliquias vino et bibulam lavere favillam:
Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Æn. VI. 226.

Ibid. αἴθοπι οἴνῳ,] Vide supra ad ver. 237.

Ver. 253. χρυσέην] Vide supra ad ver. 243.

Ibid. χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν.] Vide supra ad ver. 243. et infra ad ver. 270.

Ver. 254. ἑανῷ λιτὶ] Non, *Peplo subtili;* quo modo reddunt versiones plurimæ: Sed, *Tenui linteo*. Vide supra ad σ'. 352. et ad γ'. 385. Male itaque interpretatur *Scholiastes*. Ἁπαλῷ καὶ λιτῷ ἱματίῳ.

Ver. 255. Τορνώσαντο etc.] Similiter dixit *Odyss.* ι'. 249. *Eustath.* Περιβαλέσθαι πά-

Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐΰζώνους, πολιόν τε σίδηρον
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμετρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

Ibidem populum detinuit, et sedere-fecit lato-ambitu spectatores:
E navibus autem extulit præmia, lebetasque, tripodasque,
Equosque, mulosque, boumque robusta capita,
Et fœminas eleganter cinctas, splendidumque ferrum:
Aurigis quidem primum velocibus præclara præmia
Posuit, mulierem abducendam, eximiam-forma, operum scientem,
Et tripodem ansatum duarum et viginti-mensurarum,
Primo: secundo autem deinde equam posuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero-gestantem:
At tertio igni-nunquam-admotum deposuit lebetem,
Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:
Quarto vero posuit duo auri talenta:

259 ἔφερ'] F. A. J. male. 262 ἱππεῦσι μὲν] F. A. J. recte. 263 ἀμύμον'] F. 264 ὠτόεντα] MS. 265 αὐτὰρ] MS. 268 αὔτως] F. A. 1.

ου κυρίως ἐπὶ θεμελίων λέγεται, τὸ αὐτὸ ὂν τῷ προθέσθαι. *Ern.*

Ver. 256. εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν] Sic apud *Euripidem:*

Ὡς ὅστις ἀμφὶ σῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
Phœniss. ver. 1658.

Ubi *Scholiastes* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα,] Virgil.

Munera principio ante oculos, circoque locantur
In medio: sacri tripodes, viridesque coronæ,
Et palmæ, pretium victoribus; armaque, et ostro
Perfusæ vestes, argenti aurique talenta.
Æn. V. 109.

Ver. 260. βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,] Sic apud *Virgilium.*

Bina *boum* vobis Troja generatus Acestes
Dat numero *capita.* ———— *Æn.* V. 61.

Ver. 261. πολιόν τε σίδηρον] Non tam *splendidum* ferrum, quam recens, a colore: ut post recens lebes et phiala. *Ern.*

Ver. 263. Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν. Virgil.

Olli serva datur, operum haud ignara Minervæ.
Æn. V. 284.

Ver. 264. δύω καὶ εἰκοσίμετρον,] *Al.* δυωκαιεικοσίμετρον, et δύω καὶ εἴκοσι μέτρων. *Clark. Eustath.* Τὸ δύω καὶ εἰκοσίμετρον, ὅμοιον κατὰ προφορὰν τῷ δύω καὶ εἰκοσίπηχυ, καὶ δεκάκις καὶ εἰκοσινήριτα; τινὲς δὲ, κατὰ τὸ δυωκαίδεκα, προάγουσιν ὑφ' ἓν, ὡς μίαν

[redacted]

Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴστε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίου, ὅς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον

Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit:
Surrexit vero, et verba inter Argivos fecit;
" Atrideque, et cæteri bene-ocreati Achivi,
" Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.
" Si quidem jam alterius gratia certaremus Achivi,
" Tum certe ego prima accepta ad tentorium ferrem.
" Scitis enim, quantum mei virtute superant equi:
" Nam et immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos
" Patri meo Peleo, is vero vicissim mihi tradidit.
" Sed certe quidem ego quiescam, et solidi-ungulis equi:
" Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ
" Benigni, qui ipsis admodum sæpe humidum oleum

270 ἔθηκεν] Edd. præter T. male. 271 ἔθηκεν pro ἔειπεν] MS. male e versu superiori. 272 Ἀτρείδαι] MS.

λέξιν, ὅπερ οὐκ ἂν ἀρέσκει τοῖς παρασημειωσαμένοις, ὥς τι καινὸν, τὸ, ἀριστοτέκεια, ὡς ἐκ τριῶν λέξεων σύνθετον· ἔστω δὲ καὶ δυσάρμοστος. *Ern.*

Ver. 268. Καλὸν,] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. λευκὸν ἔτ' αὔτως·] Ita edidit *Barnesius*. *Vulgg.* λευκὸν ἔτ' αὔτως. *Al.* λευκὸν ἔθ' αὔτως.

Ver. 270. ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον] Ἐστὶ δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Athenæus*, Lib. XI. cap. 5. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ "ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε," καὶ, "χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημὸν," οὐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χάλκιόν τι καὶ ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. — Ἀρίσταρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι κατὰ τὸν πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. *Id.* Lib. XI. cap. 14. Quo posteriori modo exposuit *Scholiastes*. Vide et supra ad α'. 584.

Ver. 272. Ἀτρείδη τε,] *Al.* Ἀτρεῖδαί τε.

Ver. 280. σθένος] *Al.* κλέος. *Clark.* Σθένος ἐσθλὸν ἡνιόχου est periphrasis aurigæ, ut μένος πυρὸς et similia. Cæterum arbitror interpungendum post ἡνιόχοιο, τοίου ἡνιόχοιο σθένος ἀ. *egregium enim aurigam amiserunt*, deinde partes laudis, qui *mitis* erat equis, et *benignus* in curando. De τοῖος in laude dixi ad *Callim*. H. in Del. 27. *Ern.*

Ver. 281. ὑγρὸν ἔλαιον] Ἠπορήθη πότε καὶ διὰ τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα

Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅςτις Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

" Jubis superfundebat, quum lavisset aqua limpida.
" Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis
" Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde:
" *Vos* vero cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum
" Equisque fidit et curribus bene-compactis."
Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ surrexerunt:
Surrexit multo primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritia ornatus erat:
Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,
Equosque Troïos duxit sub jugum, quos quondam abstulit
Æneæ; at ipsum e media morte eripuit Apollo:
Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,
Nobilissimus, subque jugum duxit veloces equos,

282 κατάχευε] T. 284 ἐρηρέαται] MS. sed post ἐρηρέδαται. 285 ἀλλ' ἄγε δὴ] Id. non male. 287. ἄγερθεν] R. T. male. non enim de conventu sermo.

τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς εἴωθε κοσμεῖν τὸ γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλέχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατόν ἐστι τὸ δι' ὅλου γλυκύ· καὶ λευκότατον τὸ δι' ὅλου λευκόν· (δι' ὅλου δὲ τοιοῦτό ἐστιν, ᾧ μηδὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως.) Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥητέον, οὗ μηδὲν μέρος ξηρόν ἐστι. Τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε. *Plutarch. Symposiac.* Lib. VI. Probl. 9.

Ver. 283. ἑσταότες] Cod. *Harleian.* ἑσταῶτε. Sed et recte se habet Vulgata lectio. *Vide* supra ad α'. 566. et ad ι'. 778. *Clark.*

Nihil ibi præsidii vulgatæ. Afferenda erant loca, ubi articulus dualis jungitur substantivo aut adjectivo aut participio plurali, aut contra: quæ mihi non succurrunt. Litera addi potuit τῷ ἑσταότε producendæ syllabæ causa. *Ern.*

Ibid. πενθείετον,] Cod. *Harleian.* πενθήετον. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 284—286. ἐρηρέδαται, — πέποιθε] Vide supra ad ν'. 96. et 736. et ad α'. 37. Cod. *Harleian.* ἐρηράδαται.

Ver. 286. πέποιθε] Vide supra ad β'. 314.

Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε, Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν

Æthen Agamemnoniam, suumque Podargum:
Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus
Dona, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,
Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat
Jupiter opes; habitabat autem hic in spatiosa Sicyone:
Hanc iste sub jugum duxit admodum cursus cupidam.
Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos,
Nestoris præclarus filius magnanimi regis
Neleïdæ; Pylo autem nati ei equi
Pedibus veloces agebant currum: Pater vero ipsi prope astans
Dixit in bonum monens intelligentem etiam per se;
"Antiloche, certe quidem te juvenem licet dilexerunt
"Jupiterque, Neptunusque, et aurigandi-artes docuerunt

295 *τὸν ἰόντι*] F. perperam. 299 *ἄφενον*] MS. quod grammatice quidem rectum est, sed non patitur *μέγα*. Ibid. *εὐρυχόρῳ*] Id. 300 *τὴν πόθ'*] A. 2. 3. J.

Ver. 287. *ἔγρεθεν*] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. Quocum facit et Codex *Harleianus*. *Al.* *ἄγρεθεν*. *Clark*. Ἔγρεθεν habent etiam MS. Lips. Flor. Aldd. Junt. quas non inspexit *Barnesius*. *Ern.*

Ver. 288. 289. 290. et 293. *Ὦρτο — ἐκέκαστο· — ὦρτο*] Vide supra ad *φ*. 352. et ad *Υ*. 492.

Ver. 291. *οὕς ποτ' ἀπηύρα Αἰνείαν,*] Supra *ε*'. 323.

Ver. 297. *Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ'*] *Αὐτίκα γοῦν ὕποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τῆς στρατείας τὸν πλούσιον ἐκεῖνον, καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ, "Δῶρ' ἵνα "μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Ἀλλ' "αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε "Ζεὺς ἄφενος." Ὀρθῶς δέ γε ἐποίησεν (ὥς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπου τοιούτου προτιμήσας, Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιος, οὐδ' ὄνου, μὰ Δία, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου καὶ μαλακίας διεῤῥυηκώς. Plutarch. de Audiendis Poëtis.*

Ver. 301. *ὡπλίσαθ'*] Vide supra ad ver. *55*. et ad *α*'. 140.

Ver. 303. Πυληγενέες] *Al.* Πυλαιγενέες.

Ver. 306. *ἐφίλησαν*] Vide supra ad *ν*'. 304. et ad *α*'. 338.

Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρειώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
'Αλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
'Αλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
'Αφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

" Omnigenas: ideo te docere nequaquam multum opus est.
" Nosti enim recte circa metas *equos* flectere; sed tibi equi
" Tardissimi cursu, ideoque puto damnosa eventura:
" Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi
" Plura sciunt te ipso solerter-machinari.
" Sed agedum tu, dilecte, consilium reconde animo
" Omnigenum, ne quo te casu fugiant præmia.
" Arte tibi faber-lignarius longe præstantior, quam viribus:
" Arte vero et gubernator in nigro ponto
" Navem celerem dirigit jactatam ventis;
" Arte et auriga superat aurigam.
" Sed qui equis et curribus suis fretus *est*,
" Imprudenter late flectit huc et illuc;

308 τῷ καὶ] MS. 310 βραδύνοντοι] MS. Ibid. τῷ κ' ut 308. Ibid. ὀΐω] A. J. male. 312. ἴσασι] MS. edd. præter T. recte. 315 δρυτοτόμος] F. A. J.

Ver. 308. τῷ κέν σε] Codd. *Harleian.* τῷ καί σε.

Ibid. οὔτι μάλα χρειώ.] Pronunciabatur οὔτι μάλα χρεῶ. *Al.* οὔτι μάλα χρειών.

Ver. 310. τῷ τ' οἴω] Codd. *Harleian.* τῷ κ' οἴω.

Ver. 312. μητίσασθαι.] *Barnesius* cum duplici σ scribendum contendit, μητίσσασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujusmodi Verba *Aoristos* et *Futura* corripiunt; sed ex μητίω, cujus formæ verba *Aoristos* et *Futura* producunt. Vide supra ad σ'. 37. et ad ι'. 426. et 508.

Ver 313. ἄγε δὴ] *Age quæso.*

Ibid. μῆτιν — Παντοίην,] Non *consilium omnigenum*, quod nihili est, nec sensum hic habet. Sed παντοῖον dicitur in laudem, estque hic *valde bonum*. intelligit consilium, quod ipsi daturus erat. *Ern.*

Ver 315. Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·] Γράψαντός τε Μουσαίου, " 'Ως " αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστὶν," "Ομηρος λέγει, " Μήτι τοι δρυτόμος περιγίνεται, " ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom.* Lib. 6. Ubi notandum in transcursu pro μέγ' ἀμείνων, legisse hic *Clementem*, περιγίνεται· ex versu (ut videtur) 318. " Non

Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
Ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνειῶτος,
Ἤ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

" Equique vagantur per stadium, neque *eos* continet:
" Qui vero peritus fuerit, agens deteriores equos,
" Semper metam spectans, flectit prope, neque eum latet,
" Quo pacto primum adducat bubulis loris:
" Sed continet perpetuo, et præcedentem observat.
" Metam autem tibi indicabo admodum cognitu-facilem, neque te latebit:
" Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,
" Vel quercus, vel laricis, quod quidem non putrescit imbre:
" Lapides vero ejus ex-utraque parte positi sunt duo albi,
" In angustiis viæ: planum autem curriculum equorum hinc inde:
" Seu alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,
" Sive hoc meta fuit tempore priscorum hominum,
" Et nunc pro termino esse voluit pedibus-valens nobilis Achilles:

324 ὅπως] F. R. A. 1. 325 ἀσφαλῶς] MS. 326 ἀριδηλὲς] Id. 330 ἱππόδρομος] MS. 331 τεθνηῶτος] Id.

" viribus aut velocitatibus aut celeritate " corporum res magnæ geruntur, sed consilio —." *Cicero de Senectute.*

Ver. 318. περιγίνεται] *Al.* περιγίγνεται. Quod idem. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 319. πιπαθὼν,] *Al.* πίπαθεν. Vide supra ad β'. 314.

Ver. 324. τὸ πρῶτον] *Al.* τὸν πρῶτον.

Ibid. τανύσῃ] Vide supra ad ζ. 58.

Ibid. βοέοισιν ἱμᾶσιν] Ἡνίαις. *Schol.*

Ver. 327. Ἕστηκε] Vide supra ad γ'. 434.

Ibid. ὄργυι',] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις. *Schol. Al.* ὄργυι.

Ver. 329. ἐρηρέδαται] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ] Ἐν ταῖς ξυμβολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐστένωται ἡ ὁδός. *Schol.*

Ver. 331. κατατεθνειῶτος,] Vide supra ad ν'. 46. *Al.* κατατεθνηῶτος.

Ver. 332. Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο] *Eustath.* Ἐν δὲ τῷ, "Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο" καὶ ἑξῆς, φασιν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει, "Ἢ τό γε σκῦρος ἔην τῶν αὖ ...

Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖϊν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔσσεται· ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·

" Huic tu proxime admotos agito juxta currum et equos:
" Sed et ipse inclinator eleganter-concinnata in sella,
" Paululum ad sinistram eorum; at dextrum equum
" Stimula minaci clamore-increpitans, concedeque ei habenas manibus.
" Ad metam autem tibi equus sinister admoveatur,
" Ita ut tibi modiolus utique summum videatur strinxisse
" Rotæ affabre-factæ: in lapidem vero vites impingere,
" Ne forte equosque vulneres, currusque confringas;
" Gaudium nempe aliis, opprobriumque tibi ipsi
" Erit: Sed, dilecte, si sapis, cautus esto:
" Si enim ad metam prætervectus fueris urgens,
" Non erit, qui te assequatur perniciter insecutus, neque prætereat:

334 ᾧ] R. *Eustath.* ᾧ τοῦτ' ἐστὶ τῷ τέρματι, ut aliis locis ή. 272. ν'. 146. Ibid., ἐγχριμφθεὶς] MS. 336 αὐτὰρ] F. A. 1. 338 'Ενύσσῃ] MS. ex antiqua scriptura, quæ pronuncianda ἐν νύσσῃ.

" τέρματ' Ἀχιλλεὺς," ἑνὸς τούτου στίχου τεθέντος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. *Clark.* Tirones notent elegantiam τοῦ τό γε, similem alteri ὅγε, de qua vid. *Clark.* ad γ'. 409. Cæterum notabile est, quod *Eustathius* ad h. l. habet: Ἐνταῦθά φασιν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει· Ἦ τόγε σκῖρος ἔην, νῦν δ' αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεὺς — καὶ φασιν σκῖρον τὴν ῥίζαν λέγεσθαι. *Ern.*

Ver. 333. τέρματ' ἔθηκε] *Al.* τέρμα τέθηκε aut τέθεικε. Quod et hoc quidem in loco ferri posset. Εἰ γάρ τις γράψει ἐν χρόνῳ παρακειμένῳ αὐτὸ, ἵνα ᾖ τέθεικε τέρμα, ἔχοι ἂν καὶ τοῦτο λόγον, καὶ οὐκ ἐξυθενοῖτο. *Eustath.* *Clark.* Sed *Eustathius* non pro variis lectionibus effert, sed ait esse γρῖφον in his verbis, quod pariter legi posset sine vitio τέρμα τέθεικε, sed libros esse audiendos. *Ern.*

Ver. 334. ἐγχρίμψας,] Cod. *Harleian.* ἐγχρίψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] *Plato in Ione* legit, " Κλινθῆναι δὲ " καὶ αὐτὸς ἐϋξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ." Cæterum *Xenophon* locum hunc citat hoc modo in *Sympos.*

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖϊν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσαντ' εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσί.

Ibid. ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] Sic apud *Hesiodum :*

[redacted]

Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸνδ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

"Ne quidem si a tergo Arionem divinum ageret,
"Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
"Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii."
Sic loquutus Nestor Neleïus iterum in loco
Resedit, postquam suo filio uniuscujusque-rei summam dixerat.
Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.
Ascenderunt vero in sellas, sortesque injecerunt *galeæ:*
Concutiebat Achilles, et sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
Post illum autem Atrides inclytus hasta Menelaus:
Post eum vero Meriones sortitus est agere: at postremus
Tydides, longe fortissimus, sortitus est agere equos.

Ibid. ἐγχειφθήτω] MS. F. R. A. 1. 339 πλήμη] MS. Ibid. δοάσσεται] F. A. 1. 345 μετάερμενος] A. 1. male. Ibid. παρέλθοι] MS. 354 τὸν δὲ λάχε] MS. Ibid. Εὔμηλος] A. J. male.

——— ἐϋπλεκέων δ' ἐπ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες. ———
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἄν τοι] *Plato* loco supra citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid. πλήμνη] Apud *Scholiasten*, notante *Barnesio*, πλήμνη.

Ibid. πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι Κύκλου] Ἐπὶ τῷ καμπτῆρί σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος. *Schol.*

Ver. 345. παρέλθῃ·] Cod. *Harleian.* παρέλθοι.

Ver. 346. Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,] *Hesiod.*

——— μέγαν ἵππον Ἀρίονα κυανοχαίτην.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 120.

Cæterum alii, notante *Eustathio*, scribunt Ἀρίονα. *Clark.* Sic MS. Lips.

Ver. 348. τέτραφεν] *Al.* ἐτράφεν.

Ver. 351. Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος] Conjungendus hic versus cum superioribus 301. Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος etc. post digressionem redit ad narrandum de iis, qui certare vellent. *Ern.*

Ibid. ὡπλίσαθ'] Vide supra ad ver. 55. et ad α'. 140.

Ver. 355. δουρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius. Al.* δουρικλυτός· minus recte. Vide supra ad ι'. 55.

Ἐσσυμένως· οἱ δ᾽ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἵστατ᾽ ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ᾽ ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·
Ἅρματα δ᾽ ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πυλυβοτεί
Ἄλλοτε δ᾽ ἀΐξασκε μετήορα· τοὶ δ᾽ ἐλατῆρες

Steterunt autem ordine: monstravit vero metas Achilles,
Procul in plano campo; et juxta speculatorem collocavit
Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,
Ut memori-animo-contemplaretur cursum, et veritatem referret.
Illi vero simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
Magno-ardore: ii autem ocyus percurrebant campum,
Procul a navibus, celeriter: Sub pectoribus vero pulvis
Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
Currus vero interdum quidem terræ appropinquabat almæ,
Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ

358 στὰν] MS. Ibid. μεταστοιχεὶ] Id. Ibid. τέρμ᾽ Ἀχιλλεὺς] Id. ἑστεῶτ] R. et *Eustath.* quod non spernam. *In suis quisque big*

Ver. 357. λὰχ᾽ ἐλαυνέμεν] *Al.* τάχ᾽ ἐλαυνέμεν. Quam lectionem et probat *Barnesius*; sed minus recte.
Ver. 358. Στὰν δὲ μεταστοιχεὶ] Virgil.
Hæc ubi dicta, locum capiunt. ——
Æn. V. 315.

Ibid. ἐφ᾽ ἵπποισιν μάστιγας ἄ
πλῆγεν θ᾽] Cod. *Harleian.* ἐφ᾽
Virgil.
—— pronique in verbera pendent. *Æn.*

Ἔσταν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ'· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι·
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω,
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.

Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
Victoriæ cupidorum; et hortabatur suos quisque
Equos: ii vero volabant pulverem-excitantes per campum.
Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
Retro mare versus canum, tum demum virtus utique cujusque
Apparuit; statimque equis intendebatur cursus: celeriter autem deinde
Pheretiadæ pedibus-veloces ante-cæteros-efferebant *currum* equæ:
Post eas autem ante-alios-efferebant Diomedis masculi equi
Troïi; neque ita multum aberant, sed admodum prope:
Semper enim currum ascensuris similes-erant.
Flatu vero Eumeli dorsum, latique humeri,
Calefiebant: super ipsum enim capitibus repositis volabant.

equis. Erant autem omnibus bini. conf. 390. 364 [illegible] F. [illegible] διέφρησαν] MS. 370 Ἔσταν] Edd. præter R. 381 [illegible] MS.

—— pulvere cœlum
Stare vident. —— Æn. XII. 407.
—— [illegible] lumina [illegible] VI. 300.

Jamque humiles, [illegible]
Aëra per vacuum [illegible]
ras
Nec mora nec requies. [illegible]
Tollitur: ——
Tantus amor [illegible]

[illegible] ne, [illegible] r. 395. ad [illegible] Vir- [illegible]

Quem locum [illegible] us, in quibus [illegible] cap. 15. Ver. 383. [illegible] 815. Ver. [illegible]

Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἷϊ κοτέσσατο Φοῖβος 'Απόλλων,
Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰȣσας,
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' 'Αθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' 'Απόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
'Η δὲ μετ' 'Αδμήτȣ υἱὸν κοτέȣσ' ἐβεβήκει,
Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
'Αμφὶς ὁδȣ̃ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.

Et certe vel prævertisset, vel dubiam *victoriam* fecisset,
Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,
Qui ei e manibus excussit scuticam splendidam.
Ejus vero ex oculis effusæ-sunt lachrymæ indignantis,
Quod illas quidem videret jam etiam multo celerius euntes,
Sui vero divinitus-affligerentur, sine stimulo currentes.
Nec sane Minervam fraude-lædens latuit Apollo
Tydidem, valde autem celeriter assecuta est pastorem populorum;
Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.
Ipsa vero ad Admeti filium indignata accessit,
Equinumque ei fregit dea jugum: ei adeo equæ
Utrinque extra-viam currebant, temoque in terram devolutus est.

382 παρέλασσεν] MS. F. R. A. 1. quod ob numerum prætulerim. 384 ἔβαλε] MS. recte. sic et F. nisi quod dat ἔκβαλε vitiose. 387 ἐβλάβησαν] MS. quod metrum non fert, nam βλα breve est v. 461. 390 ἱπποῖιν] *Eustath.* ut 362.

——— exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido.
Æn. V. 137.

Ver. 374. Ἂψ ἐφ' ἁλὸς] *Al.* Ἂψ ἀφ' ἁλός. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 377. μετεξίφερον] *Al.* μετ' ἐξίφερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον,— Θέρμετ'·] Virgil.

——— humescunt spumis flatuque sequentum.
Georg. III. 111.

Macrobius et hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.* "*In curuli certamine,* (inquit) *Homerus alterum currum paululum antecedentem, et alterum pæne conjunctum sequendo, qua luce signavit?*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον] Vide infra ad ver. 526.

Ibid. παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον] *Al.* παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον. Ut infra ver. 527.

Ibid. ἀμφήριστον] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. *Schol.*

Ver. 384. Ὅς ῥά] *Qui scilicet.*

Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,] Virgil.

Tum vero exarsit juveni dolor ossibus ingens;
Nec lachrymis caruere genæ. ———
Æn. V. 172.

Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
'Αγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ 'Αθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' 'Ατρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
'Αντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
"Εμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττιτάχιστα.
"Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω.
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν 'Αθήνη

Ipse vero e sella juxta rotam provolutus est,
Cubitosque circumcirca-laceratus-est, osque, naresque,
Collisaque est frons ad supercilia: ei autem oculi
Lachrymis impleti-sunt, liquidaque ei hæsit vox.
Tydides vero prævertens dirigebat solidos-ungulis equos,
Longe præ aliis emicans; Minerva enim
Equis immisit vim, et ei gloriam imposuit.
Post illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus.
Antilochus vero equos adhortabatur patris sui;
"Incumbite, et vos intendite quam-celerrime.
"Cum-illis quidem contendere haud jubeo
"Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva

396. θρυλίχθη] F. A. J. T. at Rom. θρυλλίφθη perperam. 399 ἄθλων] MS. male. 400 ἔθωκε] MS. voluit forte dare ἔδωκε, quod tamen et ipsum alienum. 401 ἔχε] Id. F. A. J. 404 ἦτοι μὲν γὰρ] F.

Ibid. κύτο] *Al.* χύτο.

Ver. 387. Οἱ δέ οἱ] *Al.* Οἱ δὲ οἱ, et Οἱ δ' ἑοί.

Ibid. θέοντες.] *Al.* θέονται. Sed minus recte; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι, ver. 377. Uti notavit *Barnesius*.

Ver. 391. ἐβεβήκει,] Vide supra ad φ'. 352. ad π'. 751. et ad α'. 37.

Ver. 393. ῥυμὸς] Τὸ διῆκον ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἕως τοῦ ζυγοῦ ξύλον. *Schol.*

Ver. 396. θρυλλίχθη] *Eustath.* de hoc verbo ad h. l. ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ θρύλλιγμα. (v. 880.) ἴσως δὲ προϋπόκειται τοῦ θρυλλίσσειν τὸ θρυλλῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον θρύλλος. Ταῦτα δὲ ἡ πλείων χρῆσις δι' ἑνὸς λ. οἶδε προφέρειν. Per unum λ exprimitur h. l. in edd. priscis. Vid. Var. Lect. Apud *Lycophronem* l. c. MSS. Potteri et alii eodem modo, itemque Seldenianus v. 487. in θρυλλίξας δέμας. Apud Joseph. A. XVIII. 6. 10. libri quidam θρυλίω, item apud *Theocrit.* Idyll. β'. 142. sed ibi prima brevis. *Ern.*

Ver. 397. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] Vide supra ad ρ'. 696.

Ver. 398. Τυδείδης δὲ παρατρέψας] Virgil.

Radit iter lævum interior, subitusque priorem
Præterit. —— *Æn.* V. 170.

Ver. 404. Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω] Virgil.

Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ με λήσει.

" Nunc præbuit celeritatem, et ipsi gloriam imposuit;
" Sed equos Atridæ assequimini, neque relinquimini,
" Rapide, ne vobis dedecus offundat
" Æthe, fœmina cum-sit: Cur deficitis, præstantissimi?
" Sic enim denuncio, et certe perfectum erit:
" Non *amplius* vobis curatio-benigna apud Nestorem pastorem populorum
" Erit, statim autem vos interficiet acutoære,
" Si remissi referamus vilius præmium:
" Sed insequimini, et festinate quam-citissime:
" Hæc autem ego ipse machinabor, atque dispiciam,
" Angusta in via astu-præterire: neque me fallet."

411 περὶ] MS. 412 κατακτανεῖ] F. 413 ἀποσπηδήσαντες] F. 417 ὑποδείσαντες] MS. A. 2. 3. J. ut aut pronunciando duplicetur δ, aut per cœsuram producatur ultima in ὑπὸ, de quo supra. 420 ἄλλυ] A. 2. 3. J. T. male.

Non jam prima peto Mnestheus, neque vincere certo.
Quanquam o! sed superent, quibus hoc, Neptune, dedisti.
Extremos pudeat rediisse: hoc vincite ——
Et prohibete nefas. —— *Æn.* V. 194.

Ver. 405. Τυδείδαο] Pronunciabatur Τυδείδω.

Ver. 408. καταχεύῃ] Cod. *Harleian.* καταθείῃ. *Clark.* Forte ex χ'. 100. ubi ἀναθήσει, pro quo tamen et legebatur olim in nonnullis καταχεύει, auctore *Eustath.* ad illum locum. *Ern.*

Ver. 411. κομιδὴ] *Al.* βιοτή.

Ver. 413. Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα] Durior syntaxis, de qua et *Eustathius* monuit: quocum tamen *Barnesius* φερώμεθα rectum ait, quia præmium commune equis et aurigæ: quod est verum; sed hunc communem pluralem jungi subjecto, quod ad equos solos pertineat, id quidem durissimum. *Suidas* hinc laudat ἀποκηδήσαντες, quod reprehendit *Barnesius*, sed eodem modo ex h. l. habet *Hesychius*, et ed. Flor. *Ern.*

Ver. 417. οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην] Virgil.

—— Olli certamine summo
Procumbunt —— *Æn.* V. 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος,] Virgil.

—— sed cæca Menœtes
Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas.
Quo diversus abis? iterum, Pete saxa, Menœte.,

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνος ὁδῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέῤῥηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππυς
Ἐκτὸς ὁδῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρείδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππυς·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·

Sic dixit: Illi vero, domini veriti minas,
Acrius cucurrerunt exiguo tempore; statimque deinde
Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus.
Scissura erat terræ, qua hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*, profundumque-fecerat locum totum:
Hac dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat solidos-ungulis equos
Extra viam, parumperque avertens insequebatur.
Atrides vero extimuit, et Antilocho inclamavit;
" Antiloche, temere equos-agis; sed contine equos:
" Angusta enim via, mox vero latiore præterages:

422 εἶχε M.] MS. bene. 423 Ἀντίλοχον] A. 2. 3. J. T. male. 424 παρεκλίνας] MS. ut sit παρακκλίνας, quod non spernendum. Nam amat hanc compositionem Homerus. Scriptura vetus decipere potuit librarios. 427 παρελάσσαις] MS.

Cum clamore Gyas revocabat; et ecce Cloanthum
Respicit instantem tergo, et propiora tenentem.
Æn. V. 164.

Ibid. Τῇ ῥ'] *Ea utique* — *Ea, inquam.*

Ibid. ἁματροχιὰς] Τὰς τῶν τροχῶν συγκρύσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων. *Schol.* Τὸν — Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὴν χωρὶς τῦ ρ λεγομένην ἁματροχίαν· ἔστι δὲ ἁματροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἷον ὁμοδρομία τις οὖσα· τροχὺς γὰρ τὺς δρόμυς ἔλεγον· ἁρματροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος. Ἄμφω δὲ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐτῶν τῦ Ποιητῦ ἐξηγησαμένυ. Ὅτι γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁματροχία, παρίστησιν, ἐπὶ τῦ Μενελάυ λέγων· " Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχίας ἀλεείνων·" ὑπελείπετο γὰρ, διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν συνέμπτωσιν τῦ δρόμυ φυλασσόμενος· — Ἁρματροχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν παρίστησι, λέγων, (infra, ver. 504.) " οὐδ' " ἄρα πολλὴ Γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχίη " κατόπισθεν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ·" διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεσθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἴχνος φησίν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 4. *Clark.* Add. *Kusterum* ad *Suid.* in h. v. et Viros doctos ad *Hesych.* *Ern.*

Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας] Vide supra ad ver. 398.

Ver. 424. παρακλίνας] Vide supra ad α'. 309. et 338.

Ver. 427. παρελάσσεις·] *Al.* παρελάσσῃς

Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἔῤῥ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί·
Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.

" Ne-forte utrosque lædas, currui *curru* impacto."
Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multo magis agebat,
Stimulo adurgens, tanquam non audienti similis.
Quantus vero disci jactus ab-humero-vibrati est,
Quem juvenis emiserit vir, periculum-faciens juvenilis-vigoris;
Tantum cursu-emicarunt: equæ vero cesserunt retro
Atridæ: ipse enim sponte remisit agitare,
Ne-forte colliderentur in via solidi-ungulis equi,
Currusque everterent eleganter-compactos, ipsi autem
In pulveres deciderent, festine-cursu-contendentes de victoria.
Hunc et objurgans allocutus est flavus Menelaus;
" Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:
" Vale, neque enim te vere omnino dicebamus sapere Achivi:
" Sed certe ne sic quidem sine juramento auferes præmium."

444 Φθίσονται] Id. edd. præter R. 446 ὑποδείῳ.] A. 2. 3. J. vid. 417.

Ver. 430. ἀΐοντι] Vide supra ad ε'. 252.

Ver. 431. κατωμαδίοιο] Ὃν ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες. *Schol.*

Ver. 432. Ὅντ'] *Quem scilicet.*

Ibid. πειρώμενος ἥβης,] Vide supra ad δ'. 359. et ad υ'. 168.

Ver. 434. Ἀτρείδεω·] Vide supra ad ver. 405.

Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν,] Vide supra ad υ'. 508.

Ver. 441. Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.] Videtur proverbii loco dictum in eos, qui non facile, non sine gravi labore ac difficultate consequi possent, quod peterent, sive qui rem valde difficilem peterent. *Eustath.* videtur innuere. Πρὸς τὸν μὴ δίχα ὅρκου ἀπαιτούμενον, ὃ θέλῃ, ῥηθήσεται τὸ ἀλλ' οὐ μὰν etc. *Ern.*

Ver. 443. ἀχνυμένω] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 444. Φθήσονται] Apud *Scholiasten*, notante *Barnesio*, φθίσονται. Cujus vocis de prosodia, vide supra ad β'. 833. *Clark.* Φθίσονται habet MS. Lips. et edd. vett. præter Rom. quæ φθήσονται habet ex *Eustathio*, qui diserte ait, per η scribi, idque

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἠΰτε μήνη.

Sic locutus, equos exhortatus-est, dixitque:
" Ne mihi inhibemini, neve stetis-dolentes corde:
" Ante istis pedes et genua lassabuntur,
" Quam vobis; ambo enim privati-sunt juventute."
Sic dixit: illi vero, regis veriti hortatum,
Acrius cucurrerunt, et statim ipsis proximi facti sunt.
Argivi vero in circo sedentes spectabant
Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per-campum.
Primus vero Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos:
Sedebat enim extra circum sublimis in specula:
Illum autem, procul licet-esset, *equos*-increpantem ut-audiit,
Agnovit: et vidit equum notabilem præeuntem,
Qui quidem cætero toto *corpore* spadix erat, at in fronte
Alba macula erat rotunda, tanquam luna.

447 σφι] MS. 453 φράσατο] Id. 454 τόσσον] Id.

solum interpretatur. Atque id verum est. In ἢ ὑμῖν intell. πρὶν. Ordo est πόδες καὶ γοῦνα φθήσονται καμόντα (pro καμεῖν) τούτοισι πρὶν ἢ ὑμῖν. *Ern.*

Ver. 446. οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην,] Vide supra ad ver. 417.

Ver. 449. τοὶ δὲ] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 450—453. ἐφράσαθ' — φράσσατο] Vide supra ad ver. 126.

Ver. 451—455. Ἧστο — ἐτέτυκτο] Vide supra ad φ'. 352. et ad Υ. 492.

Ibid. περιωπῇ·] *Schol.* Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἔστι περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Clark.* Vide supra ad ξ'. 8.

Ver. 453. φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,] Virgil.

——— quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis; vestigia primi
Alba pedis, frontemque ostentans arduus albam.
Æn. V. 565.

Ver. 454. φοῖνιξ] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 455. σῆμ' ἐτέτυκτο] Cod. *Harleian.* σῆμα τέτυκτο.

Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖϊν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·

"Huic tu proxime admotos agito juxta currum et equos:
"Sed et ipse inclinator eleganter-concinnata in sella,
"Paululum ad sinistram eorum; at dextrum equum
"Stimula minaci clamore-increpitans, concedeque ei habenas manibus.
"Ad metam autem tibi equus sinister admoveatur,
"Ita ut tibi modiolus utique summum videatur strinxisse
"Rotæ affabre-factæ: in lapidem vero vites impingere,
"Ne forte equosque vulneres, currusque confringas;
"Gaudium nempe aliis, opprobriumque tibi ipsi
"Erit: Sed, dilecte, si sapis, cautus esto:
"Si enim ad metam prætervectus fueris urgens,
"Non erit, qui te assequatur perniciter insecutus, neque prætereat:

334 ᾧ] R. *Eustath.* ᾧ τοῦτ' ἐστὶ τῷ τέρματι, ut aliis locis ή. 272. ν'. 146. Ibid. ἐγχριμφθεὶς] MS. 336 αὐτὰρ] F. A. 1. 338 Ἐνύσσῃ] MS. ex antiqua scriptura, quæ pronuncianda ἐν νύσσῃ.

"τέρματ' Ἀχιλλεὺς," ἑνὸς τούτου στίχου τεθέντος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. *Clark.* Tirones notent elegantiam τοῦ τό γε, similem alteri ὅγε, de qua vid. *Clark.* ad γ'. 409. Cæterum notabile est, quod *Eustathius* ad h. l. habet: Ἐνταῦθά φασιν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει· Ἤ τόγε σκῖρος ἔην, νῦν δ' αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεὺς — καὶ φασιν σκῖρον τὴν ῥίζαν λέγεσθαι. *Ern.*

Ver. 333. τέρματ' ἔθηκε] *Al.* τέρμα τέθηκε aut τέθεικε. Quod et hoc quidem in loco ferri posset. Εἰ γάρ τις γράψει ἐν χρόνῳ παρακειμένῳ αὐτὸ, ἵνα ᾖ τέθεικε τέρμα, ἔχοι ἂν καὶ τοῦτο λόγον, καὶ οὐκ ἐξυθεναῖτο. *Eustath.* *Clark.* Sed *Eustathius* non pro variis lectionibus effert, sed ait esse γρίφον in his verbis, quod pariter legi posset sine vitio τέρμα τέθεικε, sed libros esse audiendos. *Ern.*

Ver. 334. ἐγχρίμψας,] Cod. *Harleian.* ἐγχρίψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] *Plato in Ione* legit, "Κλινθῆναι δὲ "καὶ αὐτὸς ἐϋξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ." Cæterum *Xenophon* locum hunc citat hoc modo in *Sympos.*

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖϊν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσαντ' εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσί.

Ibid. ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] Sic apud *Hesiodum:*

[redacted]

Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

" Ne quidem si a tergo Arionem divinum ageret,
" Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
" Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii."
Sic loquutus Nestor Neleïus iterum in loco
Resedit, postquam suo filio uniuscujusque-rei summam dixerat.
Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.
Ascenderunt vero in sellas, sortesque injecerunt *galeæ:*
Concutiebat Achilles, et sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
Post illum autem Atrides inclytus hasta Menelaus:
Post eum vero Meriones sortitus est agere: at postremus
Tydides, longe fortissimus, sortitus est agere equos.

Ibid. ἐγχειφθείτω] MS. F. R. A. 1. 339 πλήμη] MS. Ibid. δοάσσεται] F. A. 1. 345 μεταάρμενος] A. 1. male. Ibid. παρέλθοι] MS. 354 τὸν δὲ λάχε] MS. Ibid. Εὔμηλος] A. J. male.

—— ἐϋπλεκέων δ' ἐκ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες. ——
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἄν τοι] *Plato* loco supra citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid. πλήμνη] Apud *Scholiasten*, notante *Barnesio*, πλήμνη.

Ibid. πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι Κύκλου] Ἐπὶ τῷ καμπτῆρί σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπιλασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος. *Schol.*

Ver. 345. παρέλθῃ·] Cod. *Harleian.* παρέλθοι.

Ver. 346. Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,] *Hesiod.*

—— μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 120.

Cæterum alii, notante *Eustathio*, scribunt Ἀρίονα. *Clark.* Sic MS. Lips.

Ver. 348. τέτραφεν] *Al.* ἐτράφεν.

Ver. 351. Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος] Conjungendus hic versus cum superioribus 301. Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος etc. post digressionem redit ad narrandum de iis, qui certare vellent. *Ern.*

Ibid. ὡπλίσαθ'] Vide supra ad ver. 55. et ad ά. 140.

Ver. 355. δουρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* δουρικλυτός· minus recte. Vide supra ad ί. 55.

Στὰν δὲ μεταςοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ’ Ἀχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμε, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
  Οἱ δ’ ἅμα πάντες ἐφ’ ἵπποισιν μάςιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ’ ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ’ ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ’ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ ςέρνοισι κονίη
Ἵςατ’ ἀειρομένη, ὥςτε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ’ ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
Ἅρματα δ’ ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ’ αΐξασκε μετήορα· τοὶ δ’ ἐλατῆρες

Steterunt autem ordine: monstravit vero metas Achilles,
Procul in plano campo; et juxta speculatorem collocavit
Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,
Ut memori-animo-contemplaretur cursum, et veritatem referret.
  Illi vero simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
Magno-ardore: ii autem ocyus percurrebant campum,
Procul a navibus, celeriter: Sub pectoribus vero pulvis
Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
Currus vero interdum quidem terræ appropinquabat almæ,
Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ

358 σᾶν] MS. Ibid. μεταςοιχεῖ] Id. Ibid. τέρμ’ Ἀχιλλεὺς] Id. 362 ἵπποιϊν] R. et *Eustath.* quod non spernam. *In suis quisque bigis,* vel

Ver. 357. λάχ’ ἐλαυνέμεν] *Al.* τάχ’ ἐλαυνέμεν. Quam lectionem et probat *Barnesius;* sed minus recte.

Ver. 358. Στὰν δὲ μεταστοιχεῖ] Virgil.

Hæc ubi dicta, locum capiunt. ———
Æn. V. 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.] *Barnesius* ex conjectura edidit, Ὡς μεμνέῳτο δρόμοιο, ἀλήθειάν τ’ ἀποείποι. Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ibid. μεμνέῳτο] Cod. *Harleian.* μεμνέῳτο, *Al.* μεμνῷτο, μεμνοῖτο, et μεμνῇτο. *Clark.* De varia Lectione hujus loci et verbi Scholion adscriptum est MS. Lips. in quo sunt, quæ Etym. M. et Suidas habent. *Ern.*

Ver. 362. ἅμα] Cod. *Harleian.* ἄρα.

Ibid. ἐφ’ ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν, Πέπληγόν θ’] Cod. *Harleian.* ἐφ’ ἵπποιϊν. Virgil.

——— pronique in verbera pendent. *Æn.* V. 147.

Vide et infra ad ver. 368.

Ver. 363. Πέπληγόν] Vide supra ad γ′. 31.

Ver. 364. διέπρησσον] Vide supra ad β′. 192.

Ver. 365. ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη] Virgil.

Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem
Prospiciunt Teucri. ——— *Æn.* IX. 33.

Ver. 366. Ἵστατ’ ἀειρομένη,] Non, ut opinor, *surgebat*, sed *stabat*, quod e græco ductum de densitate pulveris, aliusque rei dicitur apud poëtas. Virgil.

Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ'· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι·
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω,
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.

Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
Victoriæ cupidorum; et hortabatur suos quisque
Equos: ii vero volabant pulverem-excitantes per campum.
Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
Retro mare versus canum, tum demum virtus utique cujusque
Apparuit; statimque equis intendebatur cursus: celeriter autem deinde
Pheretiadæ pedibus-veloces ante-cæteros-efferebant *currum* equæ:
Post eas autem ante-alios-efferebant Diomedis masculi equi
Troïi; neque ita multum aberant, sed admodum prope:
Semper enim currum ascensuris similes-erant.
Flatu vero Eumeli dorsum, latique humeri,
Calefiebant: super ipsum enim capitibus repositis volabant.

equis. Erant autem omnibus bini. conf. 390. 364 ὦκα] F. Ibid. διέπρησσον] MS. 370 Ἕστασαν] Edd. præter R. 381 καταθέντεσ] MS.

——— pulvere cœlum
Stare vident. ——— *Æn.* XII. 407.
——— stant lumina flamma. VI. 300.

Ern.

Ver. 366. ὦρτο νέφος,] Qua ratione, ὦρτο, hic ultimam producat: item τι, ver. 395. et χυμίριον, ver. 420. vide supra ad α'. 51. *Barnesius* legendum conjicit ὦρσε νέφος. Sed nihil opus.

Ver. 368. Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν] Virgil.

Nonne vides? cum præcipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cum spes arrectæ juvenum, exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans: illi instant verbere torto;
Et proni dant lora; volat vi fervidus axis;
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in auras
Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus arenæ
Tollitur: ———
Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ.
Georg. III. 103.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus "*Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 369. μετήορα·] Vide supra ad β'. 818.

Ver. 370. Ἕστασαν] Vide supra ad μ'. 55.

Ibid. πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου Νίκης ἱεμένων·] Virgil.

Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἷϊ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.

Et certe vel prævertisset, vel dubiam *victoriam* fecisset,
Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,
Qui ei e manibus excussit scuticam splendidam.
Ejus vero ex oculis effusæ-sunt lachrymæ indignantis,
Quod illas quidem videret jam etiam multo celerius euntes,
Sui vero divinitus-affligerentur, sine stimulo currentes.
Nec sane Minervam fraude-lædens latuit Apollo
Tydidem, valde autem celeriter assecuta est pastorem populorum;
Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.
Ipsa vero ad Admeti filium indignata accessit,
Equinumque ei fregit dea jugum: ei adeo equæ
Utrinque extra-viam currebant, temoque in terram devolutus est.

382 παρέλασσεν] MS. F. R. A. 1. quod ob numerum prætulerim. 384 ἔβαλε] MS. recte. sic et F. nisi quod dat ἔκβαλε vitiose. 387 ἐβλάβησαν] MS. quod metrum non fert, nam βλα breve est v. 461. 390 ἵπποισιν] *Eustath.* ut 362.

——————— exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido.
Æn. V. 137.

Ver. 374. Ἂψ ἐφ' ἁλὸς] *Al.* Ἂψ ἀφ' ἁλός. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 377. μετεξίφειρον] *Al.* μετ' ἐξίφειρον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον,— Θέρμετ'·] Virgil.

——— humescunt spumis flatuque sequentum.
Georg. III. 111.

Macrobius et hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.* "*In curuli certamine,* (inquit) *Homerus alterum currum paululum antecedentem, et alterum pæne conjunctum sequendo, qua luce signavit?*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον] Vide infra ad ver. 526.

Ibid. παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον] *Al.* παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον. Ut infra ver. 527.

Ibid. ἀμφήριστον] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. *Schol.*

Ver. 384. Ὅς ῥά] *Qui scilicet.*

Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,] Virgil.

Tum vero exarsit juveni dolor ossibus ingens;
Nec lachrymis caruere genæ. ———
Æn. V. 172.

Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
'Αγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ 'Αθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' 'Ατρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
'Αντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττιτάχιστα.
Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω.
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν 'Αθήνη

Ipse vero e sella juxta rotam provolutus est,
Cubitosque circumcirca-laceratus-est, osque, naresque,
Collisaque est frons ad supercilia: ei autem oculi
Lachrymis impleti-sunt, liquidaque ei hæsit vox.
Tydides vero prævertens dirigebat solidos-ungulis equos,
Longe præ aliis emicans; Minerva enim
Equis immisit vim, et ei gloriam imposuit.
Post illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus.
Antilochus vero equos adhortabatur patris sui;
" Incumbite, et vos intendite quam-celerrime.
" Cum-illis quidem contendere haud jubeo
" Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva

396. *θρυλίχθη*] F. A. J. T. at Rom. *θρυλλίφθη* perperam. 399 *ἄθλων*] MS. male. 400 *ἴθωκε*] MS. voluit forte dare *ἴδωκε*, quod tamen et ipsum alienum. 401 *ἴχε*] Id. F. A. J. 404 *ἦτοι μὲν γὰρ*] F.

Ibid. *κύτο*] *Al.* *χύτο.*

Ver. 387. Οἱ δέ οἱ] *Al.* Οἱ δὲ οἱ, et Οἱ δ' ἑοί.

Ibid. *θέοντες.*] *Al.* *θέουσαι.* Sed minus recte; propter præcedentem *ἄρσενες ἵπποι*, ver. 377. Uti notavit *Barnesius.*

Ver. 391. *ἐβεβήκει,*] Vide supra ad *φ'*. 352. ad *π'*. 751. et ad *α'*. 37.

Ver. 393. *ῥυμὸς*] Τὸ διῆκον ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἕως τοῦ ζυγοῦ ξύλον. *Schol.*

Ver. 396. *θρυλλίχθη*] *Eustath.* de hoc verbo ad h. l. ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ θρύλλιγμα. (v. 880.) ἴσως δὲ προϋπόκειται τοῦ θρυλλίσσειν τὸ θρυλλῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον θρύλλος. Ταῦτα δὲ ἡ πλείων χρῆσις δι' ἑνὸς λ. οἶδε προφέρειν. Per unum λ exprimitur h. l. in edd. priscis. Vid. Var. Lect. Apud *Lycophronem* l. c. MSS. Potteri et alii eodem modo, itemque Seldenianus v. 487. in *θρυλλίξας δέμας.* Apud Joseph. A. XVIII. 6. 10. libri quidam *θρυλίαι*, item apud *Theocrit.* Idyll. *β'*. 142. sed ibi prima brevis. *Ern.*

Ver. 397. *θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.*] Vide supra ad *ρ'*. 696.

Ver. 398. *Τυδείδης δὲ παρατρέψας*] Virgil.

Radit iter lævum interior, subitusque priorem
Præterit. —— *Æn.* V. 170.

Ver. 404. *Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω*] Virgil.

Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττιτάχιστα·
Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ με λήσει.

" Nunc præbuit celeritatem, et ipsi gloriam imposuit;
" Sed equos Atridæ assequimini, neque relinquimini,
" Rapide, ne vobis dedecus offundat
" Æthe, fœmina cum-sit: Cur deficitis, præstantissimi?
" Sic enim denuncio, et certe perfectum erit:
" Non *amplius* vobis curatio-benigna apud Nestorem pastorem populorum
" Erit, statim autem vos interficiet acuto ære,
" Si remissi referamus vilius præmium:
" Sed insequimini, et festinate quam-citissime:
" Hæc autem ego ipse machinabor, atque dispiciam,
" Angusta in via astu-præterire: neque me fallet."

411 περὶ] MS. 412 κατακτανεῖ] F. 413 ἀποκηδήσαντες] F. 417 ὑποδείσαντες] MS. A. 2. 3. J. ut aut pronunciando duplicetur δ, aut per cæsuram producatur ultima in ὑπὸ, de quo supra. 420 ἄλλῃ] A. 2. 3. J. T. male.

Non jam prima peto Mnestheus, neque vincere certo.
Quanquam o! sed superent, quibus hoc, Neptune, dedisti.
Extremos pudeat rediisse: hoc vincite——
Et prohibete nefas. —— *Æn.* V. 194.

Ver. 405. Τυδείδῃ] Pronunciabatur Τυδίδῃ.

Ver. 408. καταχεύῃ] Cod. *Harleian.* καταθείῃ. *Clark.* Forte ex χ'. 100. ubi ἀναθήσει, pro quo tamen et legebatur olim in nonnullis καταχεύει, auctore *Eustath.* ad illum locum. *Ern.*

Ver. 411. κομιδὴ] *Al.* βιοτή.

Ver. 413. Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα] Durior syntaxis, de qua et *Eustathius* monuit: quocum tamen *Barnesius* φερώμεθα rectum ait, quia præmium commune equis et aurigæ: quod est verum; sed hunc communem pluralem jungi subjecto, quod ad equos solos pertineat, id quidem durissimum. *Suidas* hinc laudat ἀποκηδήσαντες, quod reprehendit *Barnesius*, sed eodem modo ex h. l. habet *Hesychius*, et ed. Flor. *Ern.*

Ver. 417. οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην] Virgil.

—— Olli certamine summo
Procumbunt —— *Æn.* V. 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' ἔχεν Μενέλαος,] Virgil.

—— sed cæca Menœtes
Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas.
Quo diversus abis? iterum, Pete saxa, Menœte.

[redacted]

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέῤῥηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρείδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·

Sic dixit: Illi vero, domini veriti minas,
Acrius cucurrerunt exiguo tempore; statimque deinde
Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus.
Scissura erat terræ, qua hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*, profundumque-fecerat locum totum:
Hac dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat solidos-ungulis equos
Extra viam, parumperque avertens insequebatur.
Atrides vero extimuit, et Antilocho inclamavit;
" Antiloche, temere equos-agis; sed contine equos:
" Angusta enim via, mox vero latiore præterages:

422 εἶχε Μ.] MS. bene. 423 'Αντίλοχον] A. 2. 3. J. T. male. 424 παρακλίνας] MS. ut sit παρακκλίνας, quod non spernendum. Nam amat hanc compositionem Homerus. Scriptura vetus decipere potuit librarios. 427 παρελάσσαις] MS.

Cum clamore Gyas revocabat; et ecce Cloanthum
Respicit instantem tergo, et propiora tenentem.
Æn. V. 164.

Ibid. Τῇ ῥ'] *Ea utique — Ea, inquam*.

Ibid. ἁματροχιὰς] Τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων. *Schol.* Τὸν — Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὴν χωρὶς τοῦ ρ λεγομένην ἁματροχίαν· ἔστι δὲ ἁματροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἷον ὁμοδρομία τις οὖσα· τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον· ἁρματροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος. Ἄμφω δὲ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐτῶν τοῦ Ποιητοῦ ἐξηγησαμένου. Ὅτι γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁματροχία, παρίστησιν, ἐπὶ τοῦ Μενελάου λέγων· "Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχίας ἀλεείνων·" ὑπελείπετο γὰρ, διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν συνέμπτωσιν τοῦ δρόμου φυλασσόμενος· — Ἁρματροχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν παρίστησι, λέγων, (infra, ver. 504.) "οὐδ' "ἄρα πολλὴ Γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ "κατόπισθεν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ·" διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεσθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἴχνος φησίν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 4. *Clark.* Add. *Kusterum* ad *Suid.* in h. v. et Viros doctos ad *Hesych. Ern.*

Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας] Vide supra ad ver. 398.

Ver. 424. παρακλίνας] Vide supra ad α'. 309. et 338.

Ver. 427. παρελάσσεις·] *Al.* παρελάσσῃς

Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
  Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔ-
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς. [λαυνε,
Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
  Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἔῤῥ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί·
Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὡς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.

" Ne-forte utrosque lædas, currui *curru* impacto."
  Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multo magis agebat,
Stimulo adurgens, tanquam non audienti similis.
Quantus vero disci jactus ab-humero-vibrati est,
Quem juvenis emiserit vir, periculum-faciens juvenilis-vigoris;
Tantum cursu-emicarunt: equæ vero cesserunt retro
Atridæ: ipse enim sponte remisit agitare,
Ne-forte colliderentur in via solidi-ungulis equi,
Currusque everterent eleganter-compactos, ipsi autem
In pulveres deciderent, festine-cursu-contendentes de victoria.
Hunc et objurgans allocutus est flavus Menelaus;
  " Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:
" Vale, neque enim te vere omnino dicebamus sapere Achivi:
" Sed certe ne sic quidem sine juramento auferes præmium."

444 Φθίσονται] Id. edd. præter R. 446 ὑποδίου.] A. 2. 3. J. vid. 417.

Ver. 430. ἀΐοντι] Vide supra ad ο'. 252.

Ver. 431. κατωμαδίοιο] Ὃν ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες. *Schol.*

Ver. 432. Ὅντ'] *Quem scilicet.*

Ibid. πειρώμενος ἥβης,] Vide supra ad ο'. 359. et ad υ'. 168.

Ver. 434. Ἀτρείδεω·] Vide supra ad ver. 405.

Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν,] Vide supra ad υ'. 508.

Ver. 441. Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὡς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.] Videtur proverbii loco dictum in eos, qui non facile, non sine gravi labore ac difficultate consequi possent, quod peterent, sive qui rem valde difficilem peterent. *Eustath.* videtur innuere. Πρὸς τὸν μὴ δίχα ὅρκου ἀπισούμενον, ὃ θέλῃ, ῥηθήσεται τὸ ἀλλ' οὐ μὰν etc. *Ern.*

Ver. 443. ἀχνυμένω] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 444. Φθήσονται] Apud *Scholiasten*, notante *Barnesio*, φθίσονται. Cujus vocis de prosodia, vide supra ad β'. 833. *Clark.* Φθίσονται habet MS. Lips. et edd. vett. præter Rom. quæ φθήσονται habet ex *Eustathio*, qui diserte ait, per η scribi, idque

Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἠΰτε μήνη.

Sic locutus, equos exhortatus-est, dixitque:
" Ne mihi inhibemini, neve stetis-dolentes corde:
" Ante istis pedes et genua lassabuntur,
" Quam vobis; ambo enim privati-sunt juventute."
Sic dixit: illi vero, regis veriti hortatum,
Acrius cucurrerunt, et statim ipsis proximi facti sunt.
Argivi vero in circo sedentes spectabant
Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per-campum.
Primus vero Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos:
Sedebat enim extra circum sublimis in specula:
Illum autem, procul licet-esset, *equos*-increpantem ut-audiit,
Agnovit: et vidit equum notabilem præeuntem,
Qui quidem cætero toto *corpore* spadix erat, at in fronte
Alba macula erat rotunda, tanquam luna.

447 σφι] MS. 453 φράσατο] Id. 454 τόσσον] Id.

solum interpretatur. Atque id verum est. In ἢ ὑμῖν intell. πρὶν. Ordo est πόδες καὶ γοῦνα φθήσονται καμόντα (pro καμοῦν) τούτοισι πρὶν ἢ ὑμῖν. *Ern.*

Ver. 446. οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην,] Vide supra ad ver. 417.

Ver. 449. τοὶ δὲ] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 450—453. ἐφράσαθ' — φράσσατο] Vide supra ad ver. 126.

Ver. 451—455. Ἧστο — ἐτέτυκτο] Vide supra ad φ'. 352. et ad Υ. 492.

Ibid. περιωπῇ] *Schol.* Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἔστι περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Clark.* Vide supra ad ξ'. 8.

Ver. 453. φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,] Virgil.

——— quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis; vestigia primi
Alba pedis, frontemque ostentans arduus albam.
Æn. V. 565.

Ver. 454. φοῖνιξ] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 455. σῆμ' ἐτέτυκτο] Cod. *Harleian.* σῆμα τέτυκτο.

Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ πυ αὐτοῦ
Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
Ἤτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
Νῦν δ' οὔπω δύναμαι ἰδέειν· πάντη δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
Ἠὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξας·
Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, σὺν θ' ἅρματα ἆξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

Surrexit autem, et sermonem inter Argivos dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Solusne ego equos noscito, an et vos?
" Alii mihi videntur priores esse equi,
" Alius et auriga videtur; Illæ vero alicubi forte
" Læsæ-sunt in campo, quæ eousque utique præstantiores erant:
" Profecto enim illas primum vidi metam circumflexisse,
" Nunc vero nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi
" Troïcum per campum lustrant prospectanti.
" Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit
" Bene continere circa metam, et non feliciter flexit:
" Illic eum excidisse reor, currusque confregisse;
" Ipsæque extra-viam-cucurrerunt, postquam furor occupavit animum.

462 γὰρ τὰς] MS. γὰρ τὰ πρῶτα] A. J. Ibid. πρῶτα δ' ἴδον] MS. 463 δ'] abest MS. edd. præter T. Ibid. οὔπη] MS. R. *nuspiam*. 464 παπταίνετον] MS. 465 οὐδ' ἐδυνάσθη] Id. 468 ἔλαβε] A. 2. 3. J. 472 ἱπποδάμοιο παῖς] MS. quod vulgato prætulerim.

Ver. 459. Ἄλλοι μοι δοκέουσι etc.] Intell. Alii nunc priores in cursu equi videntur, cum ante essent priores Eumelus et ejus bigæ. conf. v. 480. *Ern.*

Ver. 460. ἡνίοχος ἰνδάλλεται·] Qua ratione, ἡνίοχος, hic ultimam producat; item ἀμείβεσθον, ver. 492. et ἄρα, ver. 510. et Σθένελος, ver. 511. vide supra ad α'. 51. *Al.* ἡνίοχός μ' ἰνδάλλεται.

Ver. 463. Νῦν δ' οὔπω] *Al.* Νῦν δ' οὔπη. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 465. φύγον] *Al.* φύγεν.

Ver. 466. ἑλίξας·] Συστρέψας περὶ τὴν καμψιν τοὺς ἵππους. *Schol.*

Ver. 467. σύν θ' ἅρματα ἆξαι·] Cod. *Harleian.* κατά θ' ἅρματα ἆξαι. Ut supra ver. 341.

Ver. 470. διαγινώσκω·] Vide supra ad ver. 240.

Ver. 472. ἱπποδάμου] Vide supra ad β'. 23.

Ver. 473. ἐνίνισπε] *Barnesius* in uno

'Αλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασαδόν· ὐ γὰρ ἔγωγε
Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
Τυδέος ἱπποδάμυ υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
'Ιδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἵ δέ τ' ἄνευθεν
Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται.
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσῦτον,
Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
'Αλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· ὐδέ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλυ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.

" Sed intuemini et vos surgentes; non enim ego sane
" Cernens-dignosco: videtur autem mihi esse vir
" Ætolus genere, interque Argivos imperat,
" Tydei equûm-domitoris filius, fortis Diomedes."
Hunc autem probrosis-verbis objurgavit Oïlei *filius* velox Ajax;
" Idomeneu, cur continuo garris? Illæ vero procul
" Equæ pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt.
" Neque minimus-natu es inter Argivos tantum,
" Neque tibi acutissime ex capite prospiciunt oculi;
" Sed semper verbis garris: Nec tamen omnino te decet
" Loquacem esse: adsunt enim et præstantiores alii.
" Equæ vero sunt priores, quæ et antea,
" Eumeli, ipseque tenens lora vehitur."

473 ἐνένισπε] Id. 477 ἐδέρκετον] MS. 478 ἀεὶ] A. 2. 3. J. 479 ἔμμεναι] F. A. 1. 480 αὖται] MS. ἔασι] A. 2. 3. J. T. παροίτεραι] F. A. J. quod forte præferendum, quia de equis libentius fœminino genere utuntur poëtæ. Sic mox v. 487. ὁπποτεραι, ubi rursus quidam ὁπποτεροι. Constantia adhiberi saltem debebat.

MS. scriptum reperit ἐνένιπτεν. Quæ et proba Lectio. Vide supra ad ε'. 546. *Clark*. Quæ et h. l. debebat in textum recipi. *Ern*.

Ver. 474. *τί πάρος λαβρεύεαι;*] Λοιδορῦσιν ὐδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν σωματικῶν, ἀλλὰ τοῖς ἁμαρτήμασι τὺς ψόγυς ἐπιφέροντες, — (infra ver. 483.) " Αἶαν, νεῖκει ἄριστε, κακο-" φραδές." Καὶ, " 'Ιδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; " ὐδέ τι σὲ χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide supra ad β'. 246.

Ibid. λαβρεύεαι;] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, λαβρεύεο.

Ver. 475. δίενται.] *Al.* δίονται.

Ver. 477. ἐκδέρκεται ὄσσε] Hic quoque locus docet ὄσσε genere neutro dici: quod singularis in verbo additur, quod est neutris proprium. Vide ad ε'. 435. nisi quis malit sequi lectionem MS. Lips. ἐκδέρκετον. *Ern.*

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νεῖκει ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
Ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·

Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est;
" Ajax, rixa optime, maledice, inque cæteris omnibus
" Inferior es Argivis, tibi quippe mens est insolens:
" Age vel tripode-deposito certemus, vel lebete;
" Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
" Utræ anteriores equæ: ut sentias persolvens."
Sic dixit: Surrexit vero protinus Oïlei *filius* velox Ajax,
Iratus, asperis ut exciperet *eum* verbis:
Et omnino jam ulterius adhuc contentio progressa-esset utrisque,
Si non Achilles ipse surrexisset, et dixisset;
" Ne amplius nunc asperis altercemini verbis,
" Ajax, Idomeneuque, malis; neque enim par est:

483 νεῖκος] MS. quod magis poëticum, et h. l. concinnius. 487 Ὁππότεραι] A. 2. 3. J. T. 488 ὤρνυτ' Ὀϊλῆος αὐτίκα] MS. 491 αὐτὸς] abest F. R. A. 1.

Ver. 479. Λαβραγόρην] Πρεπτεῖ ἐν τοῖς λόγοις. *Schol.*
Ibid. ἀμείνονες] Cod. *Harleian.* ἀμύμονες.
Ver. 481. βέβηκε.] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.
Ver. 483. νεῖκει ἄριστε] Cod. *Harleian.* νίκει ἄριστε. *Al.* νεῖκος ἄριστε.
Ver. 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον,] Ita *Odyss.* ψ'. 73.

—— αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς.

Et apud *Aristophanem* Equit. 788.

—— ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

Ubi *Scholiastes* locum hunc hoc modo citat:

Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.

Quin et Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio,* itemque Cod. *Oxon.* a *Barnesio* collatus, hic legunt περιδώμεθα. De νῦν vide supra ad κ'. 105. *Clark.* Περιδώμεθον tamen melius. Versum enim liberat hiatu. *Eustath.* interpretatur συνθώμεθα, συμφωνήσωμεν, καὶ, ὡς οἱ πολλοί φασι, θῶμεν τοίχημα etc. *Ern.*
Ver. 486. Ἴστορα] Vid. *Var. Lect.* ad σ'. 501. *Ern.*
Ver. 487. γνοίης] *Al.* γνώης.
Ibid. ἀποτίνων.] Vide supra ad β'. 43. et ad γ'. 279.
Ver. 488. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.
Ver. 492. ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,] Cod. *Harleian.* ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. Quæ quidem

Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν

" Quin et alii succenseretis, quicunque talia faceret:
" Sed vos in circo sedentes spectate
" Equos; ii autem cito ipsi festino-cursu-contendentes de victoria
" Huc venient: tum vero cognoscetis singuli
" Equos Argivorum, qui secundi, quique priores."
Sic dixit: Tydides autem valde prope venit urgens,
Scutica vero assidue feriebat super humeros; ei autem equi
In altum tollebantur cito conficientes viam:
Assidue vero aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus autem auro accurate elaborati stannoque,
Pone equos veloces currebant; neque profunda
Fiebat canthorum orbita retro

494 γε] abest MS. ῥέξαι] F. A. 1. 495 εἰσοράασθον] MS. non male. 498 οἱ τὸ παρ.] F. A. J. 504 οὐδέ τι] MS. 505 ἁρματοτροχίη] Id.

Syntaxis satis recte se haberet, quia omne *Duale* est necessario *Plurale;* (Vide supra ad ά. 566.) Prosodia autem nulla, ut opinor, ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε,] Edidit *Barnesius* Αἶάν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed nihil opus. Qua enim ratione, vox, Αἶαν, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; vide supra ad ά. 51.

Ver. 494. ῥέζοι] *Al.* ῥέξαι.

Ver. 497. γνώσεσθε—Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, etc.] Vide ad ύ. 310.

Ver. 500. Μάστι δ' αἰὲν] Ita edidit *Barnesius, Vulgg.* Μάστιγι δ' αἰέν. Quod, ut opinor, ferri non potest; nam Μάστιγι, ut ipse notavit *Barnesius, mediam* semper producit. Τὸ δὲ, Μάστιγι, Μάστι τινὲς γράφουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν· ὁμοίως τῷ, " Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων." [supra ver. 315.] Καί ἐστιν, ὥσπερ μῆτις, μήτιος, μήτιϊ, καὶ κατὰ κρᾶσιν, μήτι· οὕτω καὶ μάστις, μάστιος, μάστιϊ, μάστι. *Eustath.* Firmatur porro hæc lectio *Odyss.* ό. 182.

Ἦ καὶ ἐφ' ἵπποιϊν μάστιν βάλεν.

Clark. *Suidas* Μάστι, κατ' ἀποκοπὴν μάστιγι, quod haud dubie ad h. l. pertinet: quod non vidit *Kusterus.* Cæterum quod de apocope ait, non necessarium est, ut e dictis *Clarkio* patet. *Hesychius* etiam μάστις et μάστιν habet. *Ern.*

Ver. 501. πρήσσοντι] Vide supra ad ί. 192.

Ver. 504. οὐδέ τε πολλὴ] Cod. *Har-*

Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν,

In tenui pulvere: hi nempe festinantes volabant.
Stetit autem medio in circo, multusque exiliebat sudor
Equorum, eque cervicibus et a pectore in-terram.
Ipse vero e sella in terram desiliit collucente,
Acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat
Fortis Sthenelus, sed propere accepit præmium;
Deditque abducendam sociis magnanimis mulierem,
Et tripodem ansatum asportandum; ipse vero solvit equos.
Post eum autem Antilochus Neleïus agebat equos,
Dolis, haud quidem celeritate, præveniens Menelaum;
Sed et sic Menelaus agebat prope veloces equos:
Quantum vero a rota equus distat, qui quidem dominum
Trahit per campum nisu-contento cum curribus;

509 *παμφανόεντος*] MS. 513 *ἔλυσεν ἵππους*] F.

leian. οὐδί τι πολλή. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.* *Porphyrius* autem *Quæst. Homeric.* 4. legit: οὐδ' ἄρα πολλή. *Clark.* Οὐδέ τι etiam MS. Lips. quod nescio cur spernatur, cum sic et sit mox ver. 520. *Ern.*

Ibid. *οὐδέ τι πολλὴ Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ*] Vide supra ad ver. 422.

Ver. 505. *κατόπισθεν*] Obscurius vertitur: *fiebat retro.* Sensus est, valde levis nec alte depressa in pulvere orbita relinquebatur post currum. *Ern.*

Ver. 507. *πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς*] Virgil.

——— sudor fluit undique rivis. *Æn.* V. 200.

Ver. 510. Κλῖνε] Vide supra ad α'. 309.
Ibid. *ἄρα*] *Ut fieri solet.*
Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν] Virgil.

——— quem Thracius olim
Anchisæ genitori in magno munere Cisseus
Ferre sui *dederat* monimentum et pignus amoris. *Æn.* V. 536.

Ver. 513. *Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα*] Ὃν [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδους ἀνατεθῆναι ὕστερον ἐν Δελφοῖς, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τοῦδε·

Χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
Καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

[redacted]

Τȣ̃ μέν τε ψαύȣσιν ἐπισσώτρȣ τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, ȣ̓δέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος 'Αντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκȣρα λέλειπτο,
'Αλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠΰ
Ἵππȣ τῆς 'Αγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης.
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', ȣ̓δ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐῢς 'Ιδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάȣ δȣρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.

Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
Caudæ, is autem prope admodum currit, neque prorsus magnum
Spatium in medio, per amplum campum currente:
Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
Posterior erat: quanquam prius etiam ad disci-jactum relictus erat;
Sed ipsum statim assecutus est; augebatur enim vis valida
Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes.
Quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
Eo certe eum præteriisset, neque dubiam *victoriam* reliquisset.
Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei,
Posterior-erat inclyto Menelao hastæ jactu.
Tardissimi enim ei erant pulchri-jubis equi,
Minime-peritus erat et ipse agendi currum in certamine.

527 Τῷ καὶ] MS. κί] R. 530 τὴν γὰρ] A. 2. 3. J. 531 Ἥκιστος] MS.

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν 'Ελλήσποντον.
Eustath.

Ibid. ἔλυσεν ὑφ'] Vide supra ad ι'. 103. et ad ο'. 24. *Al.* ἔλυσεν ὑφ', et ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514. ἄρ'] Non hic vacat istud ἄρ'· sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 433.

Ver. 515. παραφθάμενος] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 517. ὅς ῥά τ'] *Qui scilicet.*

Ver. 518. Ἕλκησιν — σὺν ὄχεσφιν,] Rectius de more *Homeri* foret ἕλκῃσιν — σὺν ὄχεσφι. *Ern.*

Ver. 520. οὐδέ τι πολλὴ] *Al.* ȣ̓δέ τι πολλή. Ut supra ver. 504.

Ver. 523. δίσκȣρα] *Al.* δίσκ' ἔρα. Vide supra ad ver. 431. *Clark.* *Eustathius* ad ver. 431. hic δίσκȣρα, ὑφ' ἕν, agnoscit, sed tamen in nonnullis MSS. fuisse disjuncte δίσκ' ἔρα testatur. *Ern.*

Ibid. λέλειπτο,] Vide supra ad φ'. 352. et ad γ'. 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος] Virgil.

—— spatia et si plura supersint,
Transeat elapsus prior, ambiguumve relinquat.
Æn. V. 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν] *Al.* Τῷ καί μιν.

Ver. 529. δȣρὸς ἐρωήν·] Ita supra ο'. 358.

—— ὅσον τ' ἐπὶ δȣρὸς ἐρωή.

Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
Ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κέν οἱ πόρεν ἵππον, (ἐπῄνησαν γὰρ Ἀχαιοί·)
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσ-
Τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον, [σῃς

Filius vero Admeti omnium ultimus venit,
Trahens currus pulchros, agens ante equos.
Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans autem inter Argivos verba alata dixit;
" Ultimus vir præstantissimus agit solidos-ungulis equos;
" Sed agedum ei demus præmia, ut par est,
" Secunda : at prima ferat Tydei filius."
Sic dixit: Illi autem omnes comprobarunt, sicut jubebat:
Et ei sane dedisset equam, (comprobarunt enim Achivi;)
Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
Pelidæ Achilli jure respondisset surgens;
" O Achille, valde tibi irascar, si perfeceris
" Hoc verbum; ablaturus enim es *mihi* præmium,

532 Ἀμήτοιο] A. 2. 3. J. 533 πρόσσωθ' ἵππους] MS. ed. R. Eust. 535 ἐν] abest R. T. Ibid. Ἀργείοισιν] F. A. J. quod ferri potest si ἔπεια pro-

Ver. 530. γάρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic producatur; item ultima vocis, ἀμειβόμενος, ver. 557. et τίς, ver. 575. et Χωόμενος, ver. 603. vide supra ad α'. 51.

Ver. 531. Ἥκιστος δ' ἦν] Gl. MS. Lips. ἥκιστος ψιλοῦται· τινὲς δὲ δασύνουσιν ἀμαθῶς. Vid. *Eustath.* *Ern.*

Ver. 532. ἤλυθεν] Vide supra ad ο'. 454. et ad α'. 37.

Ver. 533. καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. πρόσσοθεν] *Al.* πρόσσωθ'.

Ver. 536. ὤριστος] *Al.* ἄριστος et ὁ ἄριστος.

Ver. 537. ἄγε δή] Vide supra ad ver. 313.

Ver. 538. Δεύτερ'·] Debebat esse δεύτερον, ut ad ἀέθλιον referri posset. Sed δεύτερα dixit, ut placet *Eustathio*, in plurali, Attice, ut simul metro consuleret: sive potius adverbialiter pro κατὰ δεύτερα, *secundo loco.* *Ern.*

Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ] Codices plurimi habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541. ἄρ'] *Ut par erat.* Vide supra ad ver. 514.

Ver. 542. δίκῃ ἠμείψατ'] Jure agere, jus urgere cœpit. *Ern.*

Ver. 543. μαλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς Τοῦτο ἔπος·] Virgil.

Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν ἔτι πανύστατος ἦλθε διώκων·
Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"His motus, quod ei (divinitus læsi sunt currus et veloces equæ,
"Ipseque peritus licet esset: sed debuit immortalibus
"Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset *equos* urgens:
"Si vero ejus misereris, et tibi gratum est animo,
"Est tibi in tentorio aurum multum, est et æs,
"Et pecora, sunt et tibi ancillæ, et solidi-ungulis equi:
"Ex his ipsi postea sumptum date vel majus præmium,
"Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
"Hanc vero ego non dabo: de ipsa autem periculum-faciat
"Virorum quicunque velit mecum manibus pugnare."
Sic dixit: subrisit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
Gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis:
Et eum respondens verbis alatis allocutus est;

nuncietur ἴπη, cujus generis et alia exempla sunt non pauca. 540 ἰσπήσαν] MS. 547 τῷ κεν] MS. 549 ἐν] F. A. J.

Hic totum caveæ consessum ingentis, et ora
Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
Ereptumque dolo reddi sibi poscit honorem.
Æn. V. 340.

Ver. 546. Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών] Cod. *Harleian.* Αὐτὸς ἐσθλὸς ἐών. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51. *Clark.* Cæterum hic est ἀνακόλουθον αὐτὸς ἐὼν pro αὐτῷ ἐόντι· de quo dictum ad β'. 353. *Ern.*

Ibid. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 548. φίλον] Cod. *Harleian.* φίλος.

Ver. 550. μώνυχες ἵπποι,] Vide supra ad τ'. 424.

Ver. 554. ὅς κ' ἐθέλῃσιν] *Al.* ὅς κε θέλῃσιν.

Ver. 555. μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,] Virgil.

—— Risit pater optimus olli;
Et clypeum efferri jussit. —— *Æn.* V. 358.

Ver. 558. εἰ μὲν δὴ] *Siquidem revera.*

Ver. 559. ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ] *Al.* ἐγὼ δὴ καὶ τό.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,] Virgil.

Levibus huic hamis consertam, auroque trilicem
Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
Victor apud rapidum Simoënta sub Ilio alto,
Donat habere viro, decus et tutamen in armis.
Æn. V. 259.

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·
Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
Ἤισχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.

" Antiloche, si quidem jam me jubes e domo aliud
" Eumelo dare, ego vero et hoc perficiam:
" Dabo ei thoracem, quem Asteropæo abstuli,
" Æreum, quem circum ora fulgidi stanni
" Funditur: multo autem *pretio* ei æstimandus erit."
Dixit, et Automedonta dilectum jussit sodalem
Ferre e tentorio: Is vero abiit, et ad eum attulit:
Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens.
Inter hos autem et Menelaus surrexit, animo dolens,
Antilocho immensum iratus: præco vero
In manibus sceptrum posuit, silereque jussit
Argivos: At is deinde inter *eos* dixit par-deo vir;
" Antiloche, antehac prudens, quale fecisti?
" Dedecorasti quidem meam virtutem, læsisti autem mihi equos,
" Tuis ante actis, qui multo inferiores erant.

559 ἐγὼ δὴ καὶ τὸ τελέσσω] T. Ibid. τελέσω] F. R. A. 1. 564 ἔνεικε] F. male. 568 χειρὶ σκῆπτρον] MS. Ibid. ἐκέλευεν] Id. 574 δικάσετε] MS. F. A. J. Ibid. μὴ ἐπ' ἀρωγῇ] MS. 576 ψεύδεσι] Id. 581 εἰ δ'] Edd.

Ibid. τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,] Supra φ'. 183.

Ibid. ἀπηύρων,] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 561. πέρι χεῦμα] *Al.* περιχεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνηται·] Vide supra ad ν'. 736. et ad σ'. 37.

Ver. 567. ἄρα] *Ut solitus erat.*

Ver. 568. Χερσὶ] *Al.* Χειρί. *Clark.* Sic et MS. Lips. frustra. Putavere librarii aut editores, singularem modo locum habere, quia sceptrum una manu teneatur. Sed id non impedit, quo minus pluralis recte dicatur, præsertim a poëta. Sic mox 582. *ἱμάσθλην χερσὶν ἔχων.* *Ern.*

[redacted]

Ἀλλ᾿ ἄγετ᾿, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ᾿ ἐπ᾿ ἀρωγῇ·
Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
Εἰ δ᾿ ἄγ᾿ ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ᾿ οὔτινα φημὶ
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται·
Ἀντίλοχ᾿, αἰ δ᾿ ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἣ θέμις ἐστὶ,
Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἧπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ᾿ αὖτ᾿ Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γάρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι

" Sed agite, Argivorum ductores, et principes,
" In medium utrisque dijudicate; neque in gratiam:
" Ne quando quis dicat Achivorum ære-loricatorum,
" Antilocho mendaciis oppresso Menelaus
" Abiit equam ducens; nam ei longe deteriores erant
" Equi, ipse vero melior armisque, viribusque.
" Eja vero age ego ipse dijudicabo, et me nullum puto
" Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium*:
" Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas est,
" Stans ante equos et currum, et flagellum
" Manibus tenens argutum, quo antea agitabas,
" Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
" Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impedivisse."
Eum vero Antilochus prudens contra allocutus est;
" Perfer nunc: multo enim ego junior sum

præter R. *582 ἱμάσθλην*] MS. F. *583 χερσὶν ἔχε*] MS. F. R. A. J. *ἔχειν*] T. quæ videtur voluisse dare *ἔχων*, quod verum esse constructio indicat: id habet ex antiquis, quod sciam, unus Eustathius in Comm.

Ibid. *Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε,*] *Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν. Schol.*

Ibid. *ἐκέλευσεν*] *Al.* *ἐκέλευεν.*

Ver. 574—579. *δικάσσατε, —δικάσω,*] Vide supra ad *α'*. 140.

Ibid. *μηδ᾿ ἐπ᾿ ἀρωγῇ·*] *Μηδ᾿ ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε. Schol.* Sine partium studio.

Ibid. *δικάσσατε,*] *Al.* *δικάζετε.*

Ver. 579. *Εἰ δ᾿ ἄγ᾿*] Vide supra ad *ι'*. 167.

Ver. 581. *αἰ δ᾿ ἄγε*] *Al.* *εἰ δ᾿ ἄγε.* Ut ver. 579. *Clark.* *Eustathius* ait antiquissima et probatissima exemplaria habuisse *αἰ δ᾿ ἄγε.* *Ern.*

Ibid. *ἣ*] *Al.* *ἢ.*

Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
Οἶσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἤματα πάντα
Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
  Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡςεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"Te, rex Menelaë, tu autem natu-major et præstantior.
"Nosti, qualia juvenis errata sint:
"Velocior etenim mens, tenue autem consilium:
"Ideo tibi toleret cor: equam vero tibi ipse
"Dabo, quam accepi: Sed et si e meis aliud
"Majus postulaveris, prompte omnino jam-statim dare
"Mallem, quam tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes *me*
"Animo ejectum esse, et in deos fieri sceleratum."
  Dixit sane, et equam ducens magnanimi Nestoris filius
In manus tradidit Menelai: illius autem animus
Lætitia-perfusus est, velut circa spicas ros *funditur*
Segetis crescentis, quando horrescunt arva:
Sic et tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitia-perfusus est:
Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

586 αὖ Ἀντίλοχος] MS. 589 ὑπερβασίαι] Id. Ibid. τελέθουσιν] F. male.
593 ἐπαιτήσειας] R. Schol. minor.

Ver. 583. ἔχων] *Al.* ἔχε. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 585. Ὄμνυθι,] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 586. ἀντίον ηὔδα·] Vide supra ad γ'. 203.

Ver. 587. πολλὸν γὰρ ἔγωγε] *Al.* πολὺ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·] *Sophocl.* Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς. *Œdipus Tyrann.* 625.

Ver. 593. ἀπαιτήσειας,] Codd. *Harleian.* ἐπ' αἰτήσειας. *Al.* ἐπαιτήσειας.

Ver. 594. διοτρεφὲς,] *Al.* διαμπερές.

Ver. 598. Ἰάνθη, ὡςεί τε etc.] Contextus suadet, sic interpungere et legere: Ἰάνθη, ὡςεὶ δὲ — ὡς ἄρα etc. et sic placere video *Eustathio.* *Ern.*

Ver. 599. ἄρουραι] Vide supra ad. ζ'. 142.

Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·
Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
Δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,

"Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse,
"Iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,
"Eras antea: nunc vero mentem vicit juventus.
"Satius autem *fuerit* cavere præstantiores decipere:
"Non enim omnino me cito alius quisquam flexisset Achivorum.
"Verum tu jam multa passus es, et multa fecisti,
"Tuusque pater bonus, et frater, mei causa:
"Ideo tibi supplicanti obsequar: sed et equam
"Dabo, mea licet sit; ut sentiant et hi,
"Quod meus nunquam animus superbus et immitis."
Dixit utique, et Antilochi Noëmoni dedit socio
Equam abducendam: ipse vero deinde lebetem accepit collucentem.
Meriones autem sustulit duo auri talenta
Quartus, quo-ordine egerat *currum*: Quintum vero relictum erat præmium,

598 ὡς εἴ τι] R. 602 ἐγὼ] MS. 603 οὔτοι] MS. male. 605 Δεύτερον] R.

600. ἄρα] *Ut dictum est*—ver. 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν] Edidit *Barnesius* ex conjectura Ἀντίλοχ', ἢ νῦν. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 603. Χωόμενος·] *Eustath.* εἰ καὶ χωόμενος, quamvis iis iratus, tamen cedam. *Ern.*

Ibid, οὔτι παρήορος,] Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν, παράφρων. *Schol.*

Ver. 605. Βέλτερον] Cod. *Harleian.* Δεύτερον. Quo modo et in duobus MSS. scriptum reperit *Barnesius*. Atque ita etiam legit *Eustathius*. *Clark*. Ita sensus erit, ut *Eustathius* interpretatur: post hæc cave, ne præstantiores decipias, iis præstare cupias. *Ern.*

Ver. 607. δὴ] Vide supra ad ξ'. 433. et 504.

Ver. 608. καὶ ἀδελφεὸς,] *Thrasymedes*. *Ern.*

Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
Τῆ νῦν, καί σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
Αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Duplex phiala, quam Nestori dedit Achilles,
Argivorum per consessum ferens; et dixit astans;
" Accipe nunc; et tibi hoc, senex, munus recondatur,
" Patrocli sepulturæ monimentum ut sit; non enim amplius illum
" Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium
" Gratis: Neque enim cæstibus omnino pugnabis, neque luctaberis,
" Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus
" Curres: jam enim gravis senectus urget."
Sic fatus, in manibus posuit: Ille vero accepit gaudens,
Et ipsum edita voce verbis alatis allocutus est;
" Certe jam hæc quidem omnia, fili, recte dixisti.

621 Αὔτως] Edd. præter R. 622 ἐσδύσεαι] MS. vid. not. 623 γῆρας ἱκάνει] MS. F. A. J.

Ver. 613. ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε] Virgil.

Tertia dona facit geminos ex ære lebetas.
Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα] Virgil.

——— et argenti magnum dat ferre talentum.
Æn. V. 248.

Ver. 615. ὡς ἔλασεν· πέμπτον] Videtur scribendum ἔλασε. Et sic est in Comm. *Eustath.* p. 1319. 35. *Ern.*

Ibid. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον] Virgil.

——— sed lætum amplexus Acesten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur;
Sume, pater; nam te voluit rex magnus Olympi
Talibus auspiciis exortem ducere honorem.
Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis;
Cratera impressum signis. ———
Æn. V. 531.

Ver. 616. Ἀμφίθετος φιάλη,] Vide supra ad ver. 270.

Ver. 618. Τῆ νῦν,] Vide supra ad ξ. 219.

Ver. 620. δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον Αὔτως· οὐ γὰρ etc.] Πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυγμὴ παρ' αὐτῷ, δεύτερον πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέτακται — Ὅτι μὲν αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἔναυλόν ἐστι· Διατηρῶν δὲ τὴν τάξιν ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς, τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι πεποίηκε, "— δίδωμι δέ σοι τόδ' "ἄεθλον Αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, "οὐδὲ παλαίσεις, Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, "οὐδὲ πόδεσσι Θεύσεαι." Τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδολεσχοῦντα γεροντικῶς ὅτι, "Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα "Οἴνοπος υἱὸν, Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, "—Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον." *Plu-*

Οὐ γάρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τε χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.

" Non enim amplius firma membra, amice, pedes, neque manus
" Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
" Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,
" Ut quando regem Amaryncea sepelierunt Epeï
" In Buprasio, filiique posuerunt regis præmia:
" Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,
" Neque ipsorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.
" Cæstu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
" Ancæum vero lucta Pleuronium, qui in me surrexit:
" Iphiclum autem pedibus prætercurri, præstantem licet:
" Hasta vero mittenda, superavi Phyleumque, et Polydorum.

627 οὐδέ τι χεῖρες] MS. F. A. J. 628 ἐπαΐσσονται] A. 1. 637 ὑπερέβαλον] F. A. J.

tarch. Symposiac. Lib. II. Probl. 5. Τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δρόμος τε καὶ πυγμὴ καὶ πάλη] ἦν Ἕλλησιν, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Πατρόκλου δηλοῖ ταφῇ. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII. sub fine.

Ver. 621. πύξ γε μαχήσεαι,] Al. πὺξ μεμαχήσεαι.

Ver. 622. ἐνδύσεαι,] Codices plurimi ἐσδύσεαι. Clark. Sic et MS. Lips. et Eustath. sed ἐνδύσεαι magis poëticum et exquisitum. De verbo ἐνδύεσθαι est erudita et copiosa disputatio Gatakeri in Adversariis. Ern.

Ver. 623. γῆρας ἐπείγει.] Cod. Harleian. γῆρας ἵκανεν. Ut supra α'. 29. Atque ita in uno MS. scriptum reperit Barnesius. Al. γῆρας ἱκάνει. Clark. Difficile est decernere.

Ver. 625. ἴππια πτερόεντα προσηύδα·] Al. ἴππια πτερόεντ' ἀγόρευε.

Ver. 626. κατὰ μοῖραν] Vide supra ad π'. 367.

Ibid. ἔειπες.] Al. ἔειπας. Quod idem.

Ver. 627. οὐδέ τι χεῖρες] Cod. Harleian. οὐδέ τι χεῖρες. Al. οὐδ' ἔτι χεῖρες.

Ver. 628. ἐπαΐσσονται] Al. ἀπαΐσσονται.

Ver. 629. Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι,] Vide supra ad α'. 249. et 260. Virgil.

O mihi præteritos referat si Jupiter annos!
Qualis eram, cum primam aciem Præneste sub ipsa
Stravi, scutorumque incendi victor acervos:
Et regem hac Herilum dextra sub Tartara misi.
Æn. VIII. 560.

Ver. 634. Πὺξ μὲν ἐνίκησα] Vide supra ad ver. 620.

Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
Οἳ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
Ὥς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτέριζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος· οὐδέ σε λήθω,
Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

" Solis me equis præteregerunt Actoridæ duo,
" Numero superantes, invidentes *mihi* victoriam,
" Quod nempe maxima illi *certamini* relicta erant præmia.
" Hi vero erant sane gemini: alter quidem constanter equos-regebat,
" Constanter equos-regebat, alter vero scutica incitabat:
" Sic olim eram, nunc vicissim juniores obeant
" Opera ejusmodi: me autem oportet senectæ tristi
" Parere; tum vero excellebam inter heroas.
" Sed abi, et tuo sodali certaminibus justa facito.
" Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor,
" Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,
" Quo honore me par est honorari inter Achivos.

639 *ἀγασάμενοι*] MS. 640 *αὐτόθι*] Id. contra pro *αὐτόθι* est *αὐτόφι* v. 147. 642 Totus abest a MS. 649 *Ἀχαιὸς*] Edd. præter Rom. 653 *ἄεθλον*] Edd. præter R. 655 *ἀδμῆτην*] Edd. præter R. et Eustath. et sic laudat

Ibid. *Ἤνοπος*] *Al.* *Οἴνοπος*. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato.

Ver. 637. *Φυλῆα*] Vide supra ad *α'*. 265.

Ver. 638. *Οἴοισίν μ' ἵπποισι*] Scr. *οἴοισι μ' ἵππ.* *Ern.*

Ver. 639. *Πλήθει πρόσθε βαλόντες,*] *Ἤτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων· ἢ τῶν συναιρουμένων αὐτοῖς θεατῶν, τῷ πλήθει ἐμοῦ νικήσαντες. Διφυεῖς γὰρ καὶ ἀνατέσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἱστοροῦνται.* *Schol.*

Ver. 640. *αὐτόφι*] *Al.* *αὐτόθι*.

Ver. 641. *ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν, Ἔμπεδον ἡνιόχευ',*] De hujusmodi *ἐπαναφορᾷ*, vide supra ad *χ'*. 127. Virgil.

> Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
> Ut pelagi rupes. ———— *Æn.* VII. 586.

Quod autem hic ex *Ovidii*, *Epist. Sapph.* ver. 39. affert *Barnesius*:

> "Si nisi quæ Facie poterit te digna videri,
> "Nulla futura tua est, nulla futura tua est;"

Id vero prorsus ab hac re alienum est. Hoc enim ait *Ovidius*; "*Si nulla tua* "*futura est, nisi quæ Facie te digna vi-* "*deri poterit; nulla* omnino *tua est fu-* "*tura.*" Quod plane aliud est, ac quod dicit *Homerus*.

Ver. 642. *ὁ δ' ἄρα μάστιγι*] Qua ratione, *ἄρα*, hic ultimam producat; ita ut,

Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὣς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἑξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρείδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,

" Tibi autem dii pro his gratiam largam referant."
Sic dixit: Pelides vero ingentem per cœtum Achivorum
Abiit, postquam omnem laudationem audierat Nelidæ.
Atque ille pugnæ-cæstu decernentium duræ posuit præmia:
Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo
Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;
At victo posuit poculum rotundum:
Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit;
" Atridæque, et cæteri bene-ocreati Achivi,
" Viros duos de his jubemus, qui præstantissimi,
" Pugnis alte elatis ferire: Cui vero Apollo
" Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,

Etym. M. ut opinor, huc respiciens. At κ'. 293. consentiunt libri in ἀδμήτην, quo respicit *Hesych.* in h. v. Ibid. δαμάσσασθαι] F. A. J. 658 'Ατρείδη] F. R. A. 1. 660 ᾧ δὲ 'Απόλλων] A. 2. 3. J. 662 ἄνδρε ἀταλαιεργὸν] MS. absurde.

ver. 673. et ἔτι, ver. 690. et δὲ, ver. 715. vide supra ad α'. 51.

Ver. 649. Τιμῆς] *Eustath.* 'Εν τῷ τιμῆς λείπει ἡ διὰ πρόθεσις, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἀεί με μέμνησαι διὰ τιμῆς. Sed ita interpungendum esset post τιμῆς. *Ern.*

Ibid. ἥστε] Cod. *Harleian.* ἧς τέ.

Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.] Virgil.

Di tibi (si qua pios respectant numina, siquid
Usquam justitiæ est, et mens sibi conscia recti,)
Præmia digna ferant. ———— Æn. I. 607.

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης] Virgil.

Nunc, si cui virtus animusque in pectore præsens,
Adsit, et evinctis attollat brachia palmis.

Sic ait, et geminum pugnæ proponit honorem:
Victori velatum auro vittisque juvencum;
Ensem, atque insignem galeam, solatia victo.
Æn. V. 363.

Ibid. ἄεθλα·] *Al.* ἄεθλον.

Ver. 655. ἀδμήτην,] *Al.* ἀδμῆτιν.

Ver. 656. 663. 667. et 699. ἀμφικύπελλον] Vide supra ad α'. 584.

Ver. 658. 'Ατρείδαί τε,] *Henricus Stephanus* et *Eustathius* hic legunt 'Ατρείδη τε. Quibuscum faciunt Cod. *Cantab.* a *Barnesio*, itemque Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus. *Clark.* Idem habent F. R. A. 1. Itaque sic erat etiam constantiæ causa, edendum. Quamquam

Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,
Ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

" Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:
" At victus poculum auferet rotundum."
Sic dixit: surrexit autem statim vir fortisque magnusque,
Peritus cæstus-pugnæ, filius Panopei Epëus:
Manu autem prehendit mulam laborum-patientem, dixitque;
" Prope veniat, quicunque poculum auferet rotundum,
" Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
" Me cæstibus victo: profiteor enim *me* esse præstantissimum.
" An non satis, quod in prælio inferior sum? neque enim ullo modo licet
" In omnibus operibus peritum virum evadere.
" Sic enim denuncio, quod et perfectum erit,

668 ἄλλον] abest F. 670 ὅτι] A. 2. 3. J. Ibid. ἐπιδέχομαι] MS. male. 676 ἀκῆν] Id. 678 Ταλαϊονίδαο] F. A. J.

etiam in superioribus hujus libri locis variant libri, mirumque est, in hoc libro Ἀτρείδη esse, cum et Menelaus adesset, et alibi semper Ἀτρεΐδαι sit. *Ern.*

Ver. 659. Ἄνδρε δύω περὶ τοῦδε] Vide supra ad ver. 653.

Ibid. κελεύομεν,] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 660. πεπληγέμεν·] Vide supra ad β'. 314. et ad γ'. 31.

Ver. 661. καμμονίην,] Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην. *Schol.*

Ver. 664. Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ'] Virgil.

Nec mora; continùo vastis cum viribus effert
Ora Dares, magnoque virûm se murmure tollit.
Æn. V. 368.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 666. Ἅψατο] Cod. *Harleian.* Ἥψατο.

Ibid. Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·] Virgil.

Tum læva taurum cornu tenet, atque ita fatur.
Æn. V. 382.

Ver. 670. Ἦ οὐχ ἅλις,] Pronunciabatur ἦνχ ἅλις. Vide supra ad ε'. 18.

Ibid. Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι;] Ἔνιοι τοὺς αὐτῶν ἐπαίνους μὴ παντελῶς λαμπροὺς μηδὲ ἀκράτους προσφέροντες, ἀλλά τινας ἐλλείψεις ἢ ἀποτεύξεις ἢ ἁμαρτίας ἐλαφρὰς ἐμβάλλοντες, ἀφαιροῦσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῶν καὶ νεμεσητόν· ὥσπερ ὁ Ἐπειὸς, οὐ μέτρια περὶ τῆς πυκτικῆς εἰπὼν, καὶ θρασυνόμενος, ὡς ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξει, "Ἦ οὐχ ἅλις (φησὶν) ὅττι "μάχης ἐπιδεύομαι." *Plutarch. de sui Laude.*

Ibid. Οὐδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα] *Euripid.*

Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σύν τ' ὀςέ' ἀράξω·
Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖτι μενόντων,
Οἵ κέ μιν ἐξοίσεσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
῝Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίςατο, ἰσόθεος φὼς,
Μηκιςέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
῝Ος ποτε Θήβας ἦλθε δεδεπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δυρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βύλετο νίκην.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

"Penitus corpusque disrumpam, ossaque confringam:
"Curatores autem ei hic frequentes ibidem maneant,
"Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum."
Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio.
Euryalus autem eum contra solus surrexit, deo-par vir,
Mecistei filius, Talaïonidæ regis,
Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc Œdipi
Ad ludos-funebres: et ibi omnes vicit Cadmeos.
Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,
Confirmans verbis, multum enim ei cupiebat victoriam.
Cingulum autem ei primum projecit, et deinde

679 Θήβαςδ' ἦλθε] MS. F. A. J. 682 ἔπεσι] MS. bene. Ibid. αὐτὸ] Id. 683 παρακάμβαλεν] F. A. J. Schol. min.

Ἀλλ' ὁ γὰρ οὐτὶς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
Πέφυκεν. ———— *Rhes.* ver. 106.

Ver. 672. τὸ δὲ καὶ] *Al.* τόδε καί. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 676. ῝Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.] Virgil.

Dixerat Æneas: olli obstupuere silentes,
Conversique oculos inter se atque ora tenebant.
Æn. XI. 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος] Virgil.

Solus qui Paridem solitus contendere contra;
Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
Victorem Buten immani corpore, qui se
Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat,
Perculit, et fulva moribundum extendit arena.
Æn. V. 370.

Ver. 678. Μηκιστέως] Pronunciabatur Μηκιστῶς.

Ver. 679. Θήβας ἦλθε] Cod. *Harleian.* Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid. δεδουπότος] Ἐν πολέμῳ τεθνήκοτος. *Schol.* Vide et supra ad β'. 314. *Clark.* Ἀντὶ τοῦ πεσόντος, ἐκ τοῦ παρεπομένου δούπου ἤτοι ψόφου καὶ κτύπου τοῖς πίπτουσιν, ὡς δηλοῖ τὸ δούπησεν δὲ πεσών. *Eustath. Ern.*

Ver. 680. ἐνίκα] Vide supra ad β'. 221. et ad ν'. 84.

Ver. 682. Θαρσύνων] Vide supra ad ν'. 823.

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ] Πρῶτον ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν λ, καὶ δευτέραν Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λαθὸν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο· ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη

Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω,
Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔῤῥεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειὸς,
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἱστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς

Dedit lora scite-secta bovis agrestis.
Hi autem, cum se accinxissent, prodierunt in medium circum;
Ex adverso vero elevatis manibus robustis simul ambo,
Continuo congressi sunt, ipsisque graves manus consertæ sunt:
Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluebatque sudor
Undique ex membris: Irruit vero nobilis Epëus,
Percussitque circumspectantem ad genam, neque jam *is* diutius
Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.
Ut vero cum sub primo-impetu Boreæ exiliit piscis

684 ἰϋδμήτους] Edd. præter R. male. 685 μέσον] MS. 688 γενείων] Id. male.

γυμνὰς τρίχειν. *Schol.* Vide infra ad ver. 710. *Clark.* Comparetur cum hoc loco certamen simile apud *Apollon. Rhod.* II. 63. sqq. in quo loco poëta *Homerum* ante oculos habuit. *Ern.*

Ibid. παρακάββαλεν,] Vertitur *projecit*, quod Græcum verbum significat. Schol. br. παρακατίθηκε. Sic de cestibus *Virgil.* Æn. V. 402. sed hoc vix convenit cingulo. *Eustathius* interpretatur, περὶ τὰ αἰδοῖα ἔθετο, quod melius convenit rei, et ver. 681. τὸν ἀμφιπεριέστα. sed id est περιέβαλεν. *Ern.*

Ibid. αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας] Virgil.

> um satus Anchisa cæstus pater extulit æquos,
> Et paribus palmas amborum innexuit armis.
> Æn. V. 424.

Ver. 684. ἐϋτμήτους] *Al.* ἐϋδμήτους.

Ver. 685. Τὼ δὲ, ζωσαμένω] Notandus hic maxime proprius Vocis *Mediæ* Usus. *Hi autem, quum se ipsi accinxissent*, etc. Vide supra ad γ'. 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν] Virgil.

> Constitit in digitos extemplo arrectus uterque,
> Brachiaque ad superas interritus extulit auras.
> Æn. V. 426.

Ver. 688. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ',] Virgil.

> —— duro crepitant sub vulnere malæ.
> *Ibid.* 436.

Ibid. χρόμαδος] Χρόμαδος δὲ κατὰ ὀνοματοποιΐαν, ὁ ἐν ταῖς γένυσι ψόφος καὶ οἷον τρισμὸς, ὃς μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. *Eustath.* Similiter et *Etymol. Magn.* a *Barnesio* citatum: Τὸν ἐν ταῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide supra ad δ'. 455.

Ibid. ἔῤῥεε δ' ἱδρὼς Πάντοθεν ἐκ μελέων·] Vide supra ad ver. 507.

Ver. 689—701. ὤρνυτο — Δευκνόμειος] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. θεῖος Ἐπειὸς,] *Al.* δῖος Ἐπειός.

Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον,] Virgil.

> —— erratque aures et tempora circum
> Crebra manus; duro crepitant sub vulnere malæ.
> Æn. V. 435.

Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
Κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,

Littus versus algosum, nigerque continuo ipsum fluctus operit:
Sic percussus exiliit: At magnanimus Epëus
Manibus prehensum erexit; dilecti autem circumsteterunt socii,
Qui ipsum duxerunt per circum pedibus labantibus,
Cruorem crassum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;
Mente autem alienatum inter se collocarunt ducentes:
Ipsique euntes acceperunt poculum rotundum.
Pelides vero statim alia tertia deposuit præmia,
Ostentans Danais, luctæ duræ,

693 κῦμ' ἐκάλυψεν] R. 695 ἀφίστασαν] MŞ. male. 697 βάλλονθ'] Id. 698 κὰδ' ἀλλ.] Id.

Ver. 691. Εἰστήκειν] *Al.* 'Εστήκει. *Clark.* 'Η ἀκρίβεια τῆς ἀντιγραφῆς μετὰ τοῦ ν γράφει ἀπὸ Ἰωνικοῦ τοῦ εἱστήκειν, ὡς εἶναι ὅμοιον τῷ ᾔσκειν εἴρια πολλά. (γ'. 387.) *Eustath.* Vide ad l. c. *Ern.*

Ibid. αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.] Virgil.

Ipse gravis graviterque ad terram pondere vasto
Concidit. ——— *Æn.* V. 447.

Ver. 692. φρικὸς] Φρὶξ, ἡ ἐπιπόλαιος τοῦ κύματος κίνησις. *Schol.* Vide supra ad φ'. 126.

Ver. 693. ἐπὶ φυκιόεντι,] *Al.* ἐν φυκιόεντι.

Ibid. φυκιόεντι,] Φυκία ἔχοντι· φῦκος δέ ἐστιν, ἤτοι ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἢ πόα παραθαλασσία ἔτω καλεμένη. *Schol.*

Ibid. μέλαν δέ ἑ] *Al.* μέλαν τέ ἑ.

Ver. 694. πληγεὶς] Vide supra ad γ'. 31.

Ibid. ἀνέπαλτ'·] Vide supra ad θ'. 85.

Ibid. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε·] Virgil.

——— Primusque accurrit Acestes,
Æquævumque ab humo miserans attollit amicum. *Æn.* V. 451.

Ver. 695. φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, Οἵ μιν] Virgil.

Ast illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
Jactantemque utroque caput, crassumque cruorem
Ore rejectantem, mixtosque in sanguine dentes,
Ducunt ad naves; galeamque ensemque vocati
Accipiunt. —— *Æn.* V. 468.

Quo de loco *Macrobius*, "Sed et tota (inquit) Daretis fatigatio habitu depingitur: *Ast illum fidi*, etc. Sociorum quoque ejus trepidationem breviter ostendit: *Galeamque ensemque vocati Accipiunt*; quasi non sponte accepturi munus, quod erat damnum verecundiæ." *Saturnal.* Lib. IV. cap. 1.

Ibid. ἀμφίσταν ἑταῖροι,] Vide supra ad α'. 535.

Ver. 699. κόμισαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 701. Δεικνύμενος Δαναοῖσι,] *Eustath.* Ἐν τούτοις δὲ κεῖται δείκνυμενος, ὃ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπιδεικνύμενος λέγεται, ἀντὶ τοῦ φιλοτιμούμενος, φιλενδεικτῶν. *Ern.*

Ver. 702. τρίποδ' ἐμπυριβήτην,] *Al.* τρί-

Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίϛατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
"Ορνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίϛατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ ϛιβαρῇσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,
Eum autem duodecim boum-pretio inter se æstimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio posuit;
Multorum autem perita-erat operum: æstimabantque ipsam quatuor-boum-[pretio:
Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis."
Sic dixit: Surrexit vero ingens Telamonius Ajax;
Surrexit et Ulysses abundans-consiliis, dolis instructus:
Accincti autem hi prodierunt in medium circum,
Complexuque se invicem corripuerunt manibus robustis:
Ut cum tigna-culminis, *mutuo sibi inseruntur*, quæ inclytus aptat faber,
Domus altæ, impetus ventorum vitans.

704 *μέσσον*] Edd. præter T. 707 *πειρήσεσθον*] MS. F. A. J. quod ferri saltem, si non præferri potest, quia tamen duo tantum pugnare possunt. 709 'Οδυσσ.] F. R. A. 1. ut v. 719. 720. et aliis locis. 710 *μέσον*] MS. F. R. 1.

ποδα πυριβήτην. Quod et ferri potest. Vide supra ad *α'*. 51.

Ver. 703. *τῖον*] De hujus vocis prima hic *producta*; infra autem ver. 705. *correpta*; vide supra ad *ι'*. 103. et ad *ο'*. 24.

Ver. 704. ἔθηκε·] Cod. *Harleian.* ἔθηκεν.

Ver. 707. *πειρήσεσθε.*] Cod. plurimi *πειρήσεσθον*.

Ver. 710. Ζωσαμένω] Vide supra ad ver. 685.

Ibid. Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην] Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς ὀλυμπιάσι δραμὼν ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκάτης ὀλυμπιάδος, Ἄκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τούτων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνειν ἐν τοῖς ἀγῶσιν τὰ σώματα· ὡς Ὅμηρος σημειοῖ, μαρτύρων ἀξιοπιστότερός [forte ἀξιοπιστότατός] τε καὶ ἀρχαιότατος ὤν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιῶν. Τὴν γοῦν Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ γινομένην ἀφηγούμενός, φησιν· " Τὼ δὲ ζωσα-" μένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα." *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom.* Lib. VII. sub fine. Ubi obiter notandum legisse hic *Dionysium*, Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην; Ex versu (ut videtur) 685.

Ibid. ἄρα] *Ut facere solebant.*

Ver. 711. Ἀγκὰς] Vide supra ad ξ. 346.

Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
'Ελκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' 'Οδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴς 'Οδυσῆος.
'Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες 'Αχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διῒ πάντα μελήσει.
Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' 'Οδυσσεύς·

Stridebant autem dorsa, validis a manibus
Attracta fortiter, humidusque defluebat sudor:
Densæque vibices per lateraque et humeros
Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodum usque
Victoriam cupiebant, tripodem ob affabre-factum,
Neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere,
Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.
Sed cum jam tædio-afficerentur bene-ocreati Achivi,
Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax;
"Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,
"Aut me tolle, aut ego te; hæc vero Jovi omnia curæ-erunt."
Sic fatus, sustulit: Doli autem non oblitus est Ulysses;

712 ὡς ὅτ'] MS. τοὺς κλυτός τε] Id. τούς γε] Edd. præter R. ἤραγε] R. perperam. 715 ἑλκόμεναι] A. 2. 3. J. male. 721 ἐϋκνήμιδας 'Αχαιοὺς] MS. F. A. J. 724 ἀνάειρε] Edd. præter T.

Ver. 712. 'Ως δ' ὅτ'] Vide supra ad ό. 680.

Ibid. ἀμείβοντες,] Δόκοι μεγάλαι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι, ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφήν· αἵτινες καὶ συστάται καλοῦνται. *Schol.*

Ibid. κλυτὸς ἤραρε τέκτων,] *Al.* σοφὸς ἤραρε τέκτων.

Ibid. ἤραρε] Non a Præterito Medio ἤραρα, tunc enim non constitisset Temporum ratio; sed ab Aoristo ἤραρον. Vide supra ad ό. 454. ad β'. 810. et ad α'. 37.

Ver. 714. Τετρίγει.] Vide supra ad β'. 314. ad δ'. 492. et ad φ'. 352.

Ibid. ἄρα] *Ut fit.*

Ver. 716. σμώδιγγες] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 717. φοινικόεσσαι] Pronunciabatur φοινικοῦσσαι. Secundam enim necessario producit. Vide supra ad υ'. 272.

Ver. 719. πελάσσαι,] Vide supra ad ι'. 1. et ad α'. 140.

Ver. 721. ἀνίαζον] Vide supra ad φ'. 270.

Ibid. ἐϋκνήμιδες 'Αχαιοὶ,] *Al.* ἐϋκνήμιδας 'Αχαιούς. Quo modo legit et Codex *Harleianus*. Sed, ut opinor, minus recte. *Clark*. In accusativo etiam est in MS. Lips. et edd. (vid. *Var. Lect.*) *Eustathius* et ipse hanc lectionem memorat, et magis perspicuam, sed in paucis MSS. repertam ait. *Ern.*

Ver. 724. Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ] *Eustath.* Τὸ

Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·
Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.

Percussit pone poplitis-flexum assecutus, solvitque membra;
Dejecit autem supinum: in pectora vero Ulysses
Decidit: populi autem admirabundi-spectabant, stupebantque.
Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis Ulysses;
Movit autem paululum a terra, neque levavit:
Genu vero implicuit; et in terram ceciderunt ambo
Prope invicem, fœdabanturque pulvere.
Et sane jam tertio rursus surgentes luctati fuissent,
Nisi Achilles ipse surrexisset, et cohibuisset;
"Ne amplius lucta-obnitimini, neque conterimini malis:
"Victoria autem utrisque: præmiis vero æqualibus ablatis
"Abite, ut et alii certent Achivi."

726 ὄπισθεν] F. A. 1. 727 ὀπίσσω] MS. 730 ἄειρεν] MS. recte. 731 κάππεσαν] F. A. J. 732 πλησίοις] MS.

ἀναεῖραι δηλοῖ τὸ ἀναβαστάξαι· κυριωτάτη δέ ἐστιν ἡ λέξις, διὸ καὶ ἐπιμένει αὐτῇ ὁ ποιητής. *Hesych.* ἀνάειρε, ἐπῆρεν, ἀνεβάστασεν, quod ad hunc locum (ver. 725.) pertinere non animadverterunt viri docti, nec magis explicarunt. Est verbum luctæ proprium, eratque τὸ ἀναείρειν, cum, ut exitum lucta haberet, alter alterum, qui tergum obverteret ejus pectori, attolleret. Ibi ergo Ulysses, dum tollitur, calce ferit poplitis flexum, a quo ictu cecidit retro Ajax. id πάλαισμα dictum ἰγνύων ἀφαίρεσις. *Ern.*

Ver. 725. 729. et 756. ἀνάειρ' — ἐνίκα.] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 726. κώληπα] Κώληπα δὲ λέγει, τὴν ἀγκύλην κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, τὴν περὶ τὰς ἰγνύας. *Eustath.*

Ver. 727. ἐπὶ δὲ στήθεσσιν] Intellige cecidit in pectus Ajacis una ad terram tractus a labente Ajace, qui aversum sustulerat e legibus luctæ. *Ern.*

Ver. 732. 739. κονίῃ. — κονίην,] Vide supra ad π'. 762. et ad ο'. 24.

Ver. 733. ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,] Cod. *Harleian.* ἀναΐξαντε πάλαιον. Quod perinde est.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς] Virgil.
Tum pater Æneas procedere longius iras,
Et sævire animis Entellum haud passus acerbis;
Sed finem imposuit pugnæ.—— Æn. V. 461.

Ver. 735. ἐρείδεσθον,] *Al.* ἐρίζεσθον.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπί-
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας. [θοντο·
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἷος δὲ Πριάμοιο, Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
Ὅςτις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.

Sic dixit: illi autem ei maxime quidem auscultarunt, atque obsecuti sunt;
Et absterso pulvere, induerunt vestes.
Pelides vero statim alia posuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera elaborate factum; sex autem mensuras
Capiebat, et pulchritudine excellebat omnem per terram
Multum, Sidones enim ingeniosi scite elaborarant,
Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum,
Collocarantque in portubus, Thoantique dono dederant:
Pro filio autem Priami, Lycaone pretium dedit
Patroclo heroi Iasonides Euneus.
Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in *honorem* sui socii,
Quicunque levissimus pedibus velocibus esset.

733 ἀναΐξαντες πάλαιον] F. A. J. simile est v. 413. 735 ἐρίζεσθον] Edd. præter R. 741 κρατῆρα] MS. male. 746 υἱὸς] T. vid. not.

Ver. 738. ἄρα] *Ut par erat.*

Ver. 739. ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.] *Quum pulverem sibi ipsi abstersissent, vestes sibi induerunt.* Vide supra ad ver. 685. et ad γ'. 141.

Ver. 740. Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,] Virgil.

Hic qui forte velint rapido contendere cursu,
Invitat pretiis animos, et præmia ponit.
Æn. V. 291.

Ver. 743. Σιδόνες πολυδαίδαλοι] Οἱ Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ Φοινίκης. *Schol.* Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδίδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, περί τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοΐας. *Strabo. Geograph.* Lib. XVI.

Ver. 745. Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι,] Στῆσαν est exposuerant venalem, ut opinor, cum aliis mercibus; nam et *vendere* est στῆσαι; habetque utramque significationem in rebus, in quibus etiam pondus spectatur, ut in argenteis vasis. Post datus est dono regi insulæ διὰ τὴν ἐν λιμένεσι στάσιν, ut ait *Eustathius*. *Ern.*

Ibid. Θόαντι] Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ. *Schol.* Vid. η'. 468.

Ver. 746. Υἷος] Ita ex duobus MSS. et ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*. *Al.* Υἱός. *Clark.* Sic habet etiam MS. Lips. superscripta gloss. ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ, et edd. vett. præter Turneb. in qua vitium typographicum est υἱός. *Ern.*

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέ-

Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
Σταν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

Secundo autem bovem posuit magnum et pinguem adipe:
Semitalentum vero auri ultimo posuit.
Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit:
" Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis."
Sic dixit: Surrexit autem statim Oïlei *filius* velox Ajax:
Surrexit et Ulysses abundans consiliis; deinde autem Nestoris filius
Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat.
Steterunt autem ordine; ostendit vero metas Achilles:
Illis autem a carceribus extendebatur cursus: tum vero celeriter

750 Δευτέρῳ δ' αὖ] Edd. præter T. 751 ἔθηκεν] MS. male. 752 στῆ δὲ] A. 2. 3. J. 759 'Οϊλῆος] MS.

θλον —, Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ] Vide supra ad ver. 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ] Nonnulli hic legunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit Δεύτρῳ δ' αὖ. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 754. et 759. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ] Qua ratione, Ἀντίλοχος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, ver. 758. et τε, ver. 777. et φθάμενος, ver. 779. et μίλτος, ver. 795. vide supra ad α'. 51.

Ver. 757. Σταν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·] Virgil.

Hæc ubi dicta; locum capiunt, signoque repente
Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt
Effusi nimbo similes. ——— *Æn.* V. 315.

Ver. 758. Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος·] Alias initium currendi fit a carceribus, (ἀφετηρίᾳ) et flectitur circa metam. Itaque hic putarunt veteres intelligi δολιχοδρομίαν, qui cursus est ἀκάμπιος dictus. Quod autem aiunt, eo etiam respici verbo τέτατο, idque indicare cursum contentis viribus, ut habent *Schol. min.* id verum non putamus. Τέτατο eleganter dicitur pro ἦν, propter longitudinem curriculi. Sic latini *porrigi* dicunt et similia. *Ern.*

Ibid. τέτατο] Vide supra ad φ'. 352. et ad δ'. 492.

Ibid. ὦκα δ' ἔπειτα Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης·] Virgil.

Primus abit, longeque ante omnia corpora Nisus
Emicat, et ventis et fulminis ocior alis.
Æn. V. 318.

Ver. 759. Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης·] Gloss. MS. Lips. προέδραμε. Hinc ἔκφορος, qui cum celeritate, vehementia, fertur, rapitur, etiam tropice. Vid. *Suidas* in h. v. Est autem ἔκφερε pro ἐξεφέρετο. *Ern.*

Ibid. ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς] Virgil.

Proximus huic ———
Insequitur Salius. ——— *Æn.* V. 320.

Ver. 761. Στήθεός ἐστι κανὼν,] In στήθεος repetendum ex antecedentibus ἄγχι, vel πρὸ intelligendum; unde προστήθιος γυναικεῖος κανὼν apud *Eustathium*. Κανὼν autem est bacillum, calamus, radius etc. quem circa volvitur licium. Nam κανὼν est proprie linea recta, unde ad multa, regulam, mensuram, et alia similia traducitur. *Ern.*

Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.

Emicuit Oïliades: concito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses
Prope admodum, ut quum aliquis mulieris eleganter-cinctæ
Prope pectus est radius, quem scite admodum manibus projecit *huc illuc*,
Stamen extrahens ad licium, propeque tenet
Pectus: sic Ulysses currebat prope; atque a tergo
Vestigia premebat pedibus, antequam pulvis spargeretur circum.
In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses,
Usque cito currens: Acclamabant vero omnes Achivi
Victoriæ cupido, magnoque adnitentem studio hortabantur.

767 Νίκην ἱεμένοι] MS. quorum illud vitiosum est, hoc ferri potest. *Eustathius* quoque dubitat de uno, an de utroque Homerus dixerit.

Ibid. χερσὶ] *Al.* χειρί.

Ibid. τανύσσῃ,] *Al.* τανύσῃ. Minus recte: Media enim semper corripitur. Vide supra ad ε'. 58.

Ver. 762. Πηνίον] *Schol.* Εἴλημα κρόκης. *Clark.* Recte Scholion hoc interpretatur πηνίον, male *Clarkius* vertit *stamen:* quod non circumvolvitur radio, aut per radium immittitur, sed *subtemen*, vel *trama*, quam verbum κρόκη exprimit; unde ἀνθοκρόκους πήνας dixit *Eurip. Hecub.* 470. *vestes* (sc. stragulas) *picto subtemine*, ut vocat *Valer. Fl.* VI. 228. h. e. in quibus subtemen flores exprimit. Ergo verte: *subtemen extrahens.* Cæterum πηνίον et vestem ipsam, et subtemen significat, quamquam hæc significatio est antiquior. *Ern.*

Ibid. παρὲκ μίτον·] Μίτον, si vera lectio est, et ipsum subtemen significat, additurque per pleonasmum τῷ πηνίῳ. Vid. *Eustath.* Sed *Stephanus* in MS. reperit μίτου. Sane παρὲκ cum dicitur pro ἐξ habet genitivum; cum accusativo autem est pro παρὰ, ut ὀ'. 349. σῆμα παρὲκ. Ita vertendum erit: *subtemen extrahens e licio* radii, seu *e radio* circumvoluto filis. *Ern.*

Ver. 763. ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν Ἴχνια τύπτε] Virgil.

—— calcemque terit jam calce Diores.
Æn. V. 324.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius* in quibus, " *Virgilius Homerici carminis* " *majestatem non æquet*. Est autem (in- " quit) hujus versus [Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, " πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι] hic sensus: Si " per solum pulvereum forte curratur; " ubi pes fuerit de terra a currente subla- " tus, vestigium sine dubio signatum vi- " detur, et tamen celerius cogitatione " pulvis, qui ictu pedis fuerat excussus, " vestigio superfunditur. Ait ergo divi- " nus Poëta, ita proximum fuisse qui se- " quebatur, ut occuparet antecedentis ves- " tigium, antequam pulvis ei superfunde- " retur." *Saturnal.* lib. V. cap. 13. Notandum etiam cursus celeritatem aptissime depingere hosce tres versus [763. 764. 765.] pedibus dactylicis totos incedentes. Vide supra ad γ'. 23. et 363.

Ver. 765. Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα] Vide supra ad ver. 380.

Ibid. ἄρα] *Ut fieri solet.*

Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ ποδοῖϊν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, (βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,)
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,

Sed quum jam extremum peragerent cursum, confestim Ulysses
Precatus est Minervam oculis-cæsiam suo in animo;
"Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus."
Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;
Membraque reddidit levia, pedes, et manus superne.
Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu, (læsit enim Minerva,)
Ubi boum fusum erat stercus interfectorum graviter-mugientium,
Quos super Patroclum mactarat pedibus velox Achilles:
Stercore autem bubulo impletus est osque, naresque.
Cratera vero sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax.
Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,

792 ἱδρώσασθαι] MS.

Ver. 767. ἱεμένῳ,] *Al.* ἱεμένων, et ἵεμενοι.
Ver. 768. Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον,] Virgil.

Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
Finem adventabant. —— *Æn.* V. 327.

Clark. Ex loco *Virgilii* patet, quomodo πύματον δρόμον intelligendus sit, nempe de extrema parte curriculi. *Ern.*

Ibid. αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς Εὔχετ'] Virgil.

Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus
Fudissetque preces, Divosque in vota vocasset.
Æn. V. 233.

Clark. Αὐτίκα h. l. non significat celeritatem, sed *ibi, tum:* alibi post ἀλλ' ὅτε δὴ sequitur, ἔνθα δὴ, τότε, pro quo posuit αὐτίκα. *Ern.*

Ver. 770. Κλῦθι, θεὰ,] Virgil.

Tu, Dea, tu præsens nostro succurre labori.
Æn. IX. 404.

Ver. 771. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε] Vide supra ad π'. 527.

Ver. 773. Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον] Virgil.

Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
Finem adventabant: levi cum sanguine Nisus
Labitur infelix; cæsis ut forte juvencis
Fusus humum viridesque super madefecerat herbas:

[redacted]

Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τοπάρος περ,
Μήτηρ ὣς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασ-
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον, [σαν.
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.

Stercus expuens, interque Argivos dixit;
" Proh malum, certe mihi læsit Dea pedes, quæ et olim,
" Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio est."
Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.
Antilochus vero extremum quidem abstulit præmium,
Subridens, et verba inter Argivos fecit;
" Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc
" Immortales honorant ætate-provectiores homines:
" Ajax enim me paulo natu-grandior est:
" Iste vero prioris seculi, priorumque hominum,
" Crudæ autem senectæ ipsum dicunt esse: difficile vero
" Pedibus *cum eo* contendere Achivis, excepto Achille."
Sic dixit: laudeque extulit pedibus-velocem Pelidem.

793 κύδηνε] MS.

Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
Concidit immundoque fimo sacroque cruore.
Æn. V. 327.

Ver. 774. βλάψεν γὰρ, ver. 776. πίφνεν πόδας, ver. 787. πᾶσιν, φίλοι,] Ex consuetudine Homerica ν in his abesse debere videtur. *Ern.*

Ver. 775. Τῇ ῥα] *Ubi scilicet.*

Ver. 777. ῥινάς τε.] Cod. *Harleian.* ῥῖνές τε.

Ver. 779. φθάμενος·] Vid. supra ad β'. 43.

Ver. 780. Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων] Vide supra ad ver. 666.

Ver. 781. Ὄνθον ἀποπτύων,] Virgil.

Et simul his dictis faciem ostentabat, et udo
Turpia membra fimo. —— Æn. V. 357.

Ibid. Ὄνθον] *Al.* ὄνθω.

Ver. 785. ἄρα] *Ut necesse erat.* Vide supra ad ver. 778. 779.

Ibid. ἔκφερ' ἄεθλον,] Eodem sensu ἐκφέρειν dixit Od. ό. 469. *Ern.*

Ver. 788. Ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 791. Ὠμογέροντα] *Schol.* Οὕτω λέγουσιν, ἤτοι τοὺς ἔτι συνεστῶτας, καὶ μήπω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρως· ἢ τοὺς πρὸ ὥρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεγηρακότας. *Clark. Ammonius* προβεβηκότα. Vid. Cel. *Valkenar.* ad *Ammon.* p. 54. *Ern.*

Τὸν δ᾽ Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀντίλοχ᾽, οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ᾽ ἐδέξατο χαίρων.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ᾽ ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ᾽ ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ᾽ ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
Ψαύσῃ δ᾽ ἐνδίνων, διά τ᾽ ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα,

Eum vero Achilles verbis respondens allocutus est;
" Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,
" Sed tibi semitalentum ego auri addam."
Sic fatus, in manibus posuit: is autem accepit gaudens.
At Pelides quidem prælongam hastam
Deposuit in circo ferens, deposuit et clypeum et galeam,
Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat:
Surrexit autem et verba inter Argivos fecit;
" Viros duos de his jubemus, qui fortissimi,
" Armis indutis, acuto ære sumpto,
" Alterum-alterius ante consessum facere periculum:
" Uter autem prior percusserit corpus pulchrum,
" Attigeritque intus membra, perque arma et nigrum sanguinem,

797 ὁ δὲ δέξατο] Id. 799 κατ᾽ ἀσπίδα] Id. edd. præter R. quod tamen ferri non potest, nisi dicamus π in pronunciando duplicari. 803 ἑλόντες] F. A. 1. quod non displicet, ob initium sequentis versus, et quia

Ver. 794. Τὸν δ᾽] Vide supra ad α'. 57. et ad θ'. 160. Male *Barnesius* Τόνδ᾽.

Ver. 795. *μέλεος εἰρήσεται*] Vide supra ad π'. 336. Porro *Barnesius* hic edidit *μέλεός κ᾽ εἰρήσεται·* inserta particula *κε*, quam omnino addendam contendit. Sed minus recte. *Clark*. Nam cæsura producit syllabam ultimam in *μέλεος*. Cæterum poëta hic apte expressit animum herois, qui nulla re magis, quam laude capitur. *Ern*.

Ver. 800. *Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·*] Supra π'. 663.

Ver. 802. *κελεύομεν,*] *Al*. *κελεύομαι*.

Ver. 803. *Τεύχεα ἑσσαμένω,*] Vide supra ad ver. 685.

Ver. 805. *Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος*] *Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τοὺς Παλαιοὺς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς — μεταγράφει τὸν τρόπον τοῦτον οὕτω· "Ὁππότερός κεν πρῶτος ἐπιγράψας χρόα καλὸν, φθήῃ ἐπιυξάμενος διά τ᾽ ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός."* *Eustath*. Satis inficete.

Ibid. et ver. 808. *καλὸν,*] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 806. *ἐνδίνων,*] *Schol*. *Τῶν ἐντὸς ὅπλων*

Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
"Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἀν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλε θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.

"Huic quidem ego dabo hunc ensem argenteis-clavis-distinctum,
"Pulchrum, Threïcium, quem quidem Asteropæo abstuli;
"Arma autem utrique communia hæc ferant:
"Et eis convivium lautum apponam in tentoriis."
Sic dixit: Surrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax,
Surrexit et Tydides fortis Diomedes.
Illi vero postquam hinc inde seorsum a turba armati erant,
In medium utrique congrediebantur prompti pugnare,
Horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos.
Sed quum jam prope erant alter in alterum vadentes,
Ter quidem irruerunt, terque cominus impetum fecerunt:
Tum vero Ajax quidem per clypeum undique æquale
Percussit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intus thorax.

Homerus varie dualem et pluralem conjungere solet, ut ante 735. 736. ubi ἐρείδεσθον — τρίβεσθε et ἀνελόντες. 810 παραθήσομεν] F. A. J. 814 ἀμφοτέρων] MS. edd. præter R. male.

μιλῶν. *Clark.* *Eustath.* "Ενδινα δὲ κατὰ μέν τινας ἔντερα, παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι ἰκῶν, ἢ ἐντὸς δινεῖσθαι· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἡ ἔνδον τῶν ὅπλων σάρξ. *Ern.*

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 808. ἀπηύρων] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 812. ἄρα] *Deinceps.*

Ver. 813. ἑκάτερθεν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. *Al.* Ἐς μέσον ἀμφοτέρων. *Clark.* Ἀμφοτέρω est etiam in ed. Rom. sed in Comm. *Eustath.* ἀμφοτέρων est. *Ern.*

Ibid. μεμαῶτε] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 815. δερκομένω·] Cod. *Harleian.* δερκόμενοι. Quod et ferri posset. Vide supra ad α'. 566.

Ver. 816. Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ'. 433. et 504.

Ver. 819. ἔρυτο] Vide supra ad ν'. 555.

Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
Ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

At Tydides deinde supra scutum magnum,
Usque cervicem assequi conabatur fulgidæ hastæ cuspide.
Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,
Fine imposito jusserunt præmia paria referre.
At Tydidæ dedit magnum ensem heros,
Cum vaginaque proferens, et scite-secto balteo.
Cæterum Pelides posuit orbem a fornace-rudem,
Quem prius quidem mittebat ingens robur Eëtionis:
Verum enimvero illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
Huncque advexerat in navibus cum aliis possessionibus.
Surrexit autem et verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui et hujus certaminis periculum-facietis:
" Si ei etiam perquam longinqui pingues agri,
" Habebit ipsum etiam quinque volventes in annos

821 ἀκωκὴν] MS. male. 824 δῶκε] MS. F. A. J. recte.

Ver. 820. ἄρ'] *Ut æquum erat.*

Ver. 821. ἀκωκῇ.] *Al.* ἀκωκή.

Ver. 823. Παυσαμένους] Vide supra ad γ'. 141.

Ver. 825. ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.] *Al.* ἐϋδμήτῳ τελαμῶνι. Vide supra ad η'. 304. Ἐϋτμήτῳ etiam MS. Lips. recte. adde supra ad ver. 684. *Ern.*

Ver. 826. σόλον] Δίσκον· διαφέρει δὲ σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. *Schol.*

Ibid. αὐτοχόωνον,] Ἐκ χεομένης ὕλης εἰκῆ κεχωνευμένον· αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν τερπνὴν, ὑπ' ἐν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα. *Schol.*

Ver. 827. ῥίπτασκε] *Projicere solitus erat.* Vide supra ad β'. 221. et ad ν'. 84.

Ver. 828. ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγετ' ἐν] Cod. *Harleian.* Τὸν δ' ἄγαγ' ἐν.

[redacted]

Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ, εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
"Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποί- [της,
'Αν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
'Αν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος 'Επειός·
'Εξείης δ' ἵσταντο· σόλον δ' ἕλε δῖος 'Επειὸς,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες 'Αχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔῤῥιψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
'Αλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔῤῥιψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἡ δέ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.

" Utens: non enim illi omnino indigens ferro
" Pastor, vel arator, ibit in urbem, sed præbebit."
Sic dixit: Surrexit autem deinde bellator stabilis Polypœtes,
Surrexit et Leontei validum robur deo-paris,
Surrexit et Ajax Telamonius, et nobilis Epëus:
Ordine autem steterunt: orbem vero prehendit nobilis Epëus,
Misitque rotatum: riserunt autem omnes Achivi.
Secundus vero emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertio vero projecit ingens Telamonius Ajax
Manu e robusta, et jecit ultra signa omnia:
Sed quum jam orbem prehendit bellator-stabilis Polypœtes,
Quantum quis projicit pedum bubulcus,
Id autem rotatum volat per boves armentales;
Tantum per totum spatium jactu-superavit: illi vero exclamarunt.

825 ἰϋδμήτῳ] Edd. vett. 840 γέλασσαν] MS. 842. 845 ἔριψε] Id.

Ver. 834. Χρεώμενος·] Pronunciabatur Χρώμενος· uti notavit *Barnesius*. Vide supra ad ver. 308.

Ver. 835. ἀλλὰ παρέξει.] Intell. ὁ χρεώμενος, qui acceperit præmio, poterit inde præbere suis ad usus rusticos. *Ern.*

Ver. 836. 837. 838. "Ως ἔφατ'· etc.] Cod. *Harleian.* versus hosce hoc modo legit:

"Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
'Αν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος 'Επειὸς,
'Αν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο.

Ver. 836. et 859. ὦρτο] Vide supra ad φ'. 352. et ad β'. 810.

Ver. 839. 'Εξείης δ' ἵσταντο,] Vide supra ad ver. 358.

Ver. 840. γέλασαν] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 843. σήματα πάντα·] *Al.* σήματα πάντων. Ut *Odyss.* θ'. 192.

Ver. 845. καλαύροπα] Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον· ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥο-

Ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
Ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθου· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτὼν,
(Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος,) ὃδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,

Surgentes autem socii Polypœtæ fortis
Naves ad cavas retulerunt regis præmium.
At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,
Deposuit quidem decem bipennes, decemque securiculas:
Malum autem erexit navis prora-cæruleæ
Procul in arena; indeque pavidam columbam
Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit
Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,
Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
Qui vero funiculum attigerit, ab ave aberrans,
(Inferior etenim is) ille ferat securiculas.
Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucri regis;

851 πελέκεις] A. 2. 3. J. sic quidem pronunciandum, quod editur.

πὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος. *Schol.* Cod. *Harleian.* καλάβροπα. *Clark.* De qua scriptura vid. *Dorvill.* ad Charit. p. 45. *Ern.*

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι] Virgil.

Protinus Æneas celeri certare sagitta
Invitat, qui forte velint, et præmia ponit.
Æn. V. 485.

Ibid. ἰόεντα σίδηρον,] *Schol.* Ἤτοι ἰὸν γεννῶντα, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ τὸν πρὸς ἰῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον, ὅ ἐστι βελῶν. *Clark.* Ultimam rationem secutus est in versione *Clarkius.* Sed eam non admittit analogia linguæ. Colorem exprimi vix dubitari potest. Epitheton autem ferri usitatum μέλας, pro quo ἰόεις dixit ab ἴον, *viola.* Violæ autem et ipsæ μέλαιναι apud poëtas dicuntur. Ἰοειδὴς πόντος λ'. 298. est *niger pontus.* Est autem *nigrum ferrum* idem quod *recens.* *Ern.*

Ver. 852. Ἱστὸν δ' ἔστησεν] Virgil.

Ingentique manu malum de nave Seresti
Erigit, et volucrem trajecto in fune columbam,
Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto.
Æn. V. 487.

Ibid. ἔστησεν νηὸς] Scr. ἔστησε, ut mox ver. 854. δῆσε πόδας, ut habet MS. Lips. *Ern.*

Ver. 853. ψαμάθου·] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* ψαμάθοιο. Cod. *Harleian.* ψαμάθοις. Quæ fortasse et vera lectio.

Ibid. ἐκ δὲ] *Barnesius* edidit ἐκ δή. Sed male.

Ver. 854. ἧς] Cod. *Harleian.* ἥν.

Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος·
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
Ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος προτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.

Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei:
Sortes autem in galea ærea concussere sumptas.
Teucer vero primus sorte sortitus est: statim autem sagittam
Misit vi-valida, neque vovit regi
Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatomben.
Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;
Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:
Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta.
Illa quidem deinde evolans fugit ad cœlum, at demissus est
Funiculus terram versus; et magnum-plausum-dederunt Achivi.
Festinans autem Meriones extraxit manu *Teucri*
Arcum; et jam sagittam tenebat dudum, ut direxerat.

852 ἱστὸν δὲ στῆσεν] MS. 869 αὐτὰρ] MS. F. A. J. et v. 471. MS.

Ver. 856. 858. ἀειράμενος — οἴσεται] Vide supra ad ν'. 168.

Ver. 856. πελέκεας,] Ἀξίνας διστόμους. *Schol.*

Ibid. κλισίηνδε] *Al.* οἰκόνδε.

Ver. 858. ἡμιπέλεκκα.] Ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως· τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον αἰχμὴν, ὃ καὶ διστράλιον καλοῦσιν. *Schol.*

Ver. 859. βίη Τεύκροιο] Sic supra ver. 837. Λεοντῆος κρατερὸν μένος. Vide supra ad ν'. 758.

Ver. 861. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ — Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν] Virgil.

Convenere viri, dejectamque ærea sortem
Accepit galea: et primus clamore secundo
Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis.
Æn. V. 490.

Ver. 864. et 873. ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 865. Ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε,] Virgil.

Ast ipsam miserandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos et vincula linea rupit,
Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit.
Æn. V. 509.

Ibid. τόγ' Ἀπόλλων,] *Al.* τόν' Ἀπόλλων.

Ver. 867. Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ] Sic infra ver. 876. Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε. Vide supra ad α'. 51.

Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τήν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Statim autem vovit longe-jaculanti Apollini
Agnorum primigeniorum sacrificaturum *se* inclytam hecatomben:
Alte vero sub nubibus speculatus est pavidam columbam,
Hanc is in-gyrum-se-flectentem sub ala percussit mediam;
Penitus autem transiit telum: id quidem rursus in terram
Ante Merionis fixum est pedem: At avis
Malo insidens navis prora-cærulese,
Collum suspendit, simul et alæ densæ distensæ-sunt.
Velox autem ex membris anima avolavit, longeque ab illo *malo*
Decidit: populi vero admirabundi-spectabant, stupebantque.
Meriones autem bipennes decem omnes sustulit;
Teucer vero securiculas portavit cavas ad naves.

874 Ἴδε] MS. voluit dare Ἴδετο, quod habent edd. vett. præter R. ut *Od.* Γ. 22. 875 Τῇ] MS. R. et *Eust.* quod ego non spreverim; refertur ad

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης] Virgil.

Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit.
Æn. V. 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα — ὡς ἴθυνεν.] Ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, δυσὶ τόξοις χρωμένους ἐνταῦθα τοὺς ἠγωνισμένους ποιεῖ, μεταγράψασα οὕτως, "Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης, ἐπειδὴ κατ' ὀϊστὸν τόξῳ· ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι ὡς ἴθυνεν." Ἀντίμαχος δὲ οὕτω γράφει, "Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρου τόξον· χερσὶ δ' ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Συντρέχων μὲν αὐτὸς τῷ Ὁμήρῳ, σαφέστερον δὲ μεταγράψας· ἑνὶ γὰρ τόξῳ ἠγωνίσαντο οἱ τοξόται, ὡς καὶ οἱ δισκευταὶ σόλῳ ἑνί· διὸ τοξεύσαντος Τεύκρου, ἁρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, κατὰ σπουδὴν, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πτηνόν. *Eustath.*

Ibid. ἄρα] *Ut oportebat.*

Ibid. ἐξείρυσε χειρὸς] Δηλονότι, τοῦ Τεύκρου· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο. *Schol.*

Ver. 871. ἴθυνεν.] *Al.* ἰθύνῃ.

Ver. 872. ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι] Vide supra ad α'. 75.

Ver. 874. Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων] Virgil.

Jam vacuo lætam cœlo speculatus, et alis
Plaudentem, nigra figit sub nube columbam.
Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris
Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam.
Æn. V. 515.

Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
'Αν μὲν ἄρ' 'Ατρείδης εὐρυκρείων 'Αγαμέμνων,
'Αν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς 'Ιδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος 'Αχιλλεύς·
'Ατρείδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
'Ηδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
'Αλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων.

At Pelides deposuit quidem prælongam hastam,
Deposuit et lebetem igni-nunquam-admotum bovis-pretio æstimandum flori-
In circo ferens; Et continuo jaculatores viri surrexerunt: [bus-varium
Surrexit quidem Atrides late-dominans Agamemnon,
Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei.
Inter eos autem ipse dixit pedibus-valens nobilis Achilles;
" Atride, scimus enim, quantum antecellis omnibus,
" Et quantum viribusque et jaculationibus es præstantissimus;
" Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
" Vade, at hastam Merioni heroï demus,
" Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego."
Sic dixit: Neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon.

ὑπαὶ νεφέων, et mollius concurrit cum ῥ' quam τήν. 879 ἐπικρ.] MS. sed corr. 881 τι] abest MS. 891 ἴσον] R. 894 ἐθέλῃ] MS.

Ibid. ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.
Ibid. εἶδε] *Al.* ἴδετο.
Ver. 875. μέσσην·] *Al.* μέσσης.
Ver. 877. πάγη] Vide supra ad δ'. 185.
Ver. 879. ἀπεκρέμασεν,] Vide supra ad α'. 67. *Clark.* N ἐφιλκ. alienum.
Ibid. πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.] Συνεκρότησε τὰ πτερά. *Schol.*
Ver. 882. ἄρα] *Ut æquum erat.*
Ibid. πελέκεας] Vide supra ad ver. 114. et 856.
Ibid. δέκα πάντας] Vide supra ad ε'. 247.
Ver. 885. ἀνθεμόεντα] Ἤτοι, οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν, ἢ ἀνθισμένον. *Schol.*
Ver. 886. ἤμονες] 'Ακοντισταί. *Schol.*

Ver. 887. εὐρυκρείων] Vide supra ad α'. 102.
Ver. 890. 'Ατρείδη,] Quum Imperatoris, qui toti exercitui præerat, personæ et dignitati non conveniret, certamen cum Ducum inferiorum quovis inire; prohibet id Achilles hac oratione, qua optime, summoque servato decoro, Agamemnonis honori consulit. Uti notavit *Domina Dacier.*
Ibid. ἴδμεν γὰρ,] Refertur istud γὰρ ad id quod eleganter reticetur; " *Nihil opus* " *ut tu certamen ineas, scimus ENIM,*" etc.
Ibid. προβέβηκας] *Antecellis;* non, *antecelluisti.* Vide supra ad ι'. 736. et ad α'. 37.

Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Dedit autem Merioni hastam æream: sed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 894. ἐθέλοις·] Cod. *Harleian.* ἐθέλεις. *Al.* ἐθέλῃς.

Ver. 897. κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον] Ἢ ὥστε εἰς τὰς σκηνὰς καταθέσθαι· ἢ, κατά τινας, ὡς δῶρον αὐτὸν ἔχειν, μεγαλοψυχῶς καὶ βασιλικῶς. *Eustath.* Secundum posteriorem explicandi rationem Dna *Dacier;* "Agamemnon" inquit "fait present à son heraut Talthybius de ce beau "trepied, pour dissiper par là les re-"proches qu'on lui avoit faits, qu'il étoit "avare, et qu'il remplissoit ses tentes de "butin." Vide supra ad α'. 231. et ad β'. 226. Sed longius petitum videtur hoc; simpliciorque altera interpretatio; nempe, Præmium dedisse Agamemnonem, ad tentorium sive ad navem suam asportandum. *Ern.*

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ω΄. *

Ὑπόθεσις τῆς Ω΄. ὉΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΖΕΥ͂Σ κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα· Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

* Ῥαψῳδία ω΄.] *Jensius* in hoc libro languorem sentit, quod non adjicitur universorum lamentatio et magnifica Hectoris tumulandi prædicatio, in qua Ilias desinat. Quo nomine præfert Æneida Virgilianam, quæ ad finem usque magnifice detexta sit, in *Observ.* de *stilo Homeri* p. 290. 291. Longius procedit *Dawesius* Misc. Crit. p. 152. 154. qui totam hanc rhapsodiam *Homero* abjudicat, cum *Aristophane* Gramm. et *Aristarcho*, audacissimis in eo genere hominibus, etiam partem superioris libri. In quo argumento utitur hoc, quod *Th. Bentleius* codicem MS. reperit, qui in superioris libri ver. 296. desineret. Hoc argumentum quale sit, sponte apparet, pudetque nos, id refellere. Nec alterum valet, quod multa ibi legantur, quæ ipse alibi non meminerit se legisse, nec tamen commemorat. Videtur spectare, quæ de Niobes filiis narrantur 610. sqq. Sed talibus moveri contra testimonia prope universæ antiquitatis, in tanto de fabulis dissensu omnium scriptorum, valde intemperantis ingenii videtur. Nec *Jensii* admonitio tanti est: sunt loca in hoc libro præclara, quæ *Virgilius* imitatus est, *Dionysius*, *Quintilianus* maxime laudant; insunt etiam lamentationes, quas ille desiderat, etc. Finis Æneidos vehementior est, sed non in sepultura, verum cæde viri fortis desinit. *Ern.*

ΤΗΣ

ὉΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ῬΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ω'.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ὦ, Πρίαμος νέκυν υἷα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλο.

Ὦ, νέκυν Ἕκτορα πατρὶ λύτρων πόρεν εἵνεκ' Ἀχιλλεύς.

ΛΥ͂ΤΟ δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο

SOLUTUS autem est spectatorum-consessus, populique celeres ad naves Dispergebantur ituri: Illi quidem cœnæ curam-gerebant, [quisque

4 μὶν] MS. pro μιν. 5 ἔστρεφ'] A. 1. male. 6 ἀνδροτῆτα] MS. R. A. 2. 3. J. ἀδροτ. habet A. 1. sed manifeste vitio operarum. 8 πολέμους] MS.

Ver. 1. Λῦτο δ' ἀγὼν,] Recte hic *Barnesius;* "Λῦτο, inquit, pro ἐλύετο *Attice;* "— nam λύτο, pro ἐλέλυτο, *primam* corripit." Vide supra ad φ'. 114.

Ibid. ἀγὼν,] Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. *Schol. Clark.* Sic jam usurparat ante ψ'. 258. ubi hoc adnotandum erat. *Ern.*

Ver. 4. Κλαῖε,] Vide supra ad ι'. 84.

Ver. 5. ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα] *Aristoph.* Nub. 36. Τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφῃ (s. potius στρέφει, *Attice*) τὴν νύχθ' ὅλην. *Ern.*

Ver. 6. ἀδροτῆτα] *Al.* ἀνδροτῆτα. Vide supra ad π'. 857. *Clark.* Item ad χ'. 363.

Ver. 7. ὁπόσα τολύπευσε] Edidit *Barnesius,* ὁπόσ' ἐτολύπευσε. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51. *Clark.* Id ipse agnoscit *Barnes.* sed ἐκτολύπευσε mavult propter locum *Hesiodi* Scut. H. 44. ubi est πόνον ἐκτολύπευσ'. quæ sane ratio idonea non est. *Ern.*

Ibid. καὶ πάθεν ἄλγεα,] Pronunciabatur ἄλγη.

Ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·
Ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν·

Seque somno dulci ut-satiarent: At Achilles
Flebat, cari sodalis memor, neque illum somnus
Capiebat cuncta-domans, sed volvebatur huc et illuc,
Patrocli desiderans vigoremque et animos magnos:
Et quot peregerat cum ipso, et passus fuerat labores,
Virorumque prælia, periculosasque fluctus emensus:
Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,
Interdum in latera jacens, interdum vero
Supinus, interdum autem pronus: et mox rectus exurgens
Oberrabat mœsto-animo, præter littus maris: neque ipsum aurora
Apparens latebat super marique littoribusque:
Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,
Hectorem trahendum ligabat post currum:

Ibid. πρηνῶν] Id. lectio bona, sed cui omnium Grammaticorum testimonia refragantur, quod sciam. Firmat autem ea, quæ supra de h. v. dixi.
9 εἶβεν] A. 2. 3. J. εἶβε] MS. male.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων] Τὸ δὲ, πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμητέον· τοῖς δέ γε πολέμοις ἐπιλογιστέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μετοχήν. Συνήθης δὲ τῇ ποιήσει καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁποῖον, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸ, Σῖτον καὶ οἶνον ἔδοντες. *Eustath.* Porro et πειρῶν hic legi notat idem *Eustathius*; Πάμφιλος δὲ, φησι, περισπᾷ τὸ πειρῶν, παράγων εἰς ὁμοιότητα τὸ, περάωσι, καὶ τὸ, Περάαν μέγα λαῖτμα· ἀφ' ὧν φησιν εἶναι καὶ τὸ πειρῶν. Atqui iterum occurrit idem hic versus, *Odyss.* θ'. 183. ι'. 91. et 264. quibus omnibus in locis scriptum est πείρων, nec variant Codices. *Clark.* Add. *Etym. M.* in πείρων. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. πτολέμους, ἀλεγεινά τε] Cod. *Harleian.* πολέμους, ἀλγεινά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος,] Vituperat hunc locum *Plato*; Πάλιν δὴ Ὁμήρου τε δεησόμεθα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλέα, θεᾶς παῖδα, "Ἄλ-" "λοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενον, ἄλλοτε δ' " "αὖτε Ὕπτιον, ἄλλοτε δὲ πρηνῆ· τότε δ' ὀρ-

Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ Γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,

Ter autem cum raptarat circa sepulchrum Menœtiadæ mortui,
Rursus in tentorio quiescebat, illumque relinquebat
In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo
Omnem turpitudinem arcebat a corpore, virum miserans
Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat
Aurea, ut ne ipsum laceraret raptans.
Sic ille quidem Hectorem nobilem indigne-tractabat iratus:
Eum autem miserabantur beati dii inspicientes,
Furtoque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.
Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,
Neque Neptuno, neque oculis-cæsiæ virgini:
Sed perstabant, sicut ipsis primum invisa-reddita est Ilios sacra,

17 Αὖτις ἐν] F. R. A. J. Ibid. τὸν δὲ ἐάσκεν] T. 18 ἐν κονίῃ τανύσας] MS. non male. 20 καλύπτων] MS. male. 22 ἀείκιζε] MS. recte. 24 ὀτρύνεσκεν] Id. 26 ποσειδάωνι, οὐδὲ] Id. 27 ὥς φιν] Id.

"θὸν ἀναστάντα, Πλωΐζοντ', ἀλύοντ' ἐπὶ "θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο." *De Republ.* Lib. III. Ubi in transcursu notandæ variæ lectiones.

Ver. 12. et 13. Δινεύεσκ' — λήθεσκεν] Vide supra ad β'. 221. et ad γ'. 84.

Ver. 15. Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι] *Barnesius* edidit Ἕκτορά δ' ἕλκεσθαι, et τὸ "δὲ" παρέλκειν contendit; sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ι'. 439. et ad μ'. 12.

Ver. 16. Τρὶς δ' ἐρύσας] Virgil.

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros.
Æn. I. 487.

Vide supra ad χ'. 398.

Ver. 18. ἐκτανύσας] Vide supra ad ρ'. 58.

Ver. 20. τεθνειότα] Vide supra ad γ'. 46. et ad α'. 265.

Ver. 25. οὐδέ ποθ' Ἥρῃ] Divisim scribendum οὐ δέ ποθ', *at nequaquam;* δὲ refertur ad ἄλλοις μὲν πᾶσιν. *Ern.*

Ver. 26. Ποσειδάων', οὐδὲ] Cod. *Harleian.* Ποσειδάωνι, οὐδὲ. Quod eodem modo pronunciandum.

Ibid. Γλαυκώπιδι] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 27. Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο] Virgil.

——— manet alta mente repostum
Judicium Paridis, spretæque injuria formæ.
Æn. I. 30.

Ver. 28. Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης· Ὃς νείκεσσε θεάς,] Καὶ ὅρα ὅπως τὴν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου αἰτιωτάτην πρᾶξιν τῷ τέλει τῆς Ἰλιά-

Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, 'Αλεξάνδρυ ἕνεκ' ἄτης·
"Ος νείκεσσε θεὰς, ὅτι οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
'Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος 'Απόλλων·
Σχέτλιοί ἐςὲ, θεοὶ, δηλήμονες· ὔ νύ ποθ' ὑμῖν
"Εκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν ὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
"Η τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
'Εν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν·
'Αλλ' ὀλοῷ 'Αχιλῆϊ, θεοὶ, βύλεσθ' ἐπαρήγειν,

Et Priamus et populus, Alexandri propter injuriam;
Qui contumeliose damnavit deas, quando ejus ad tugurium venerunt:
Eamque sententia comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.
Sed quando jam exinde duodecima orta erat aurora,
Tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo;
" Crudeles estis, dii, noxii: nonne quondam vobis
" Hector femora adolevit boum caprarumque lectarum?
" Eum nunc non sustinuistis, vel mortuum, eripere,
" Suæque uxori videndum, et matri, et filio suo,
" Et patri Priamo, populisque; qui eum celeriter
" Igne comburerent, et justa persolverent:
" Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,

28 εἵνεκ] Id. F. A. J. 35 Τῷ νῦν] A. 2. 3. J. T. 38 κήσαιεν] MS. quod ferri potest, e κήδω, κήσω. *Etym. M.* Ibid. κτερίσαιεν] Id. R.

δος ἐπεμνήσατο· ἐπὶ τοσῦτον ἀναρτήσας τὸν ἀκροατήν. Τινὲς δὲ ἀθετῦσι καὶ τῦτον τὸν τόπον· εἰ γὰρ ᾔδει, φασὶ, τὴν περὶ τῦ κάλλυς κρίσιν ὁ ποιητὴς, πολλαχῦ ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μέν ἐςι πρὸς τῦτο εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν καὶ ἄλλων ἅπαξ ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη, ἅπερ ἐκ ἠθέτηνται. *Eustath.* *Macrobius* ex eorum numero, qui locum hunc repudiarunt, videtur fuisse; " Nullam," inquit, " commemorationem de Judicio Paridis *Homerus* "admittit." Lib. V. cap. 16. Qua de re acrius a *Scaligero* reprehenditur, *Poëtic.* Lib. V. cap. 3. *sub fine.* *Clark.* Sententiam Criticorum, hos versus propter eam causam rejicientium pro spuriis, probat, et fabulam de judicio Paridis posteriorum temporum commentis accenset Cel. *Hemsterh.* ad *Lucian.* T. I. p. 253. a. *Ern.*

Ver. 30 Τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γράφυσιν ὕτως· Τὴν δ' ᾔνησεν, ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tunc utique.*

Ibid. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. Φοῖβος 'Απόλλων] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 33. δηλήμονες·] *Al.* ζηλήμονες· uti *Odyss.* ε'. 118.

Ibid. ὑμῖν] Cod. *Harleian.* ὔμμιν. Quo modo et in MS. *Cantab.* scriptum reperit *Barnesius.*

Ὧι οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὣς, ἄγρια οἶδεν,
Ὅστ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο

" Cui neque mens est æqua, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,
" Qui magnisque viribus, et superbo animo
" Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
" Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
" Est, qui viros valde lædit, atque juvat.
" Aliquis enim utique etiam cariorem alium perdidit,
" Sive fratrem uterinum, seu et filium;
" Et tamen postquam deflevit, statim luctum remittit:
" Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
" Sed hic Hectora nobilem, postquam *eum* cara vita privavit,
" A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti

40 οὔτι φρένες] MS. 41 γναπτὸν] Id. Ibid. εἶδεν] Id. 42 ὄντ'] Id. 44 αἰδῶ] Id. 45 Γίγνεται] MS.

Ver. 36. τίκει ῷ,] Qua ratione, τίκει hic ultimam producat; item κασίγνητον, ver. 47. et υἱὸν, ver. 56. et πυκινὸν, ver. 75. vide supra ad α'. 51.

Ver. 38. κτερίσειαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 39. ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ,] Vide supra ad α'. 2.

Ver. 40. ἂρ] *Ut nostis; Ut videtis.*

Ver. 42. Ὅστ'] *Qui scilicet.*

Ibid. βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας,] Virgil.

——— irarumque omnes effundit habenas.
Æn. XII. 499.

Vide supra ad ι'. 594.

Ver. 44. οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι] Sic *Hesiodus,*

Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 316.

Et *Euripides:*

Αἰδώς τε· δισσαὶ δ' εἰσίν· ἡ μὲν οὐ κακὴ,
Ἡ δ' ἄχθος οἴκων. ———
Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε εἰπόντος, " Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα " σίνεται ἠδ' ὀνίνησι." Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει

" Αἰδοῦς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι·
" Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, κἄστιν αὖ κακὸν μέγα."
Clem. Alexandr. Strom. Lib. VI.

[redacted]

Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
Μὴ, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀντιάασθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.

" Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,
" Ne, forti licet, succenseamus ei nos:
" Insensilem enim jam terram contumelia-afficit furens."
Hunc autem irata allocuta est ulnas-candida Juno:
" Sit sane et hoc tuum verbum, Argenteo-arcu-insignis,
" Si quidem parem Achilli et Hectori constituetis honorem.
" Hector quidem mortalisque, mulierisque suxit mammam:
" At Achilles est deæ proles, quam ego ipsa
" Nutrivique, et educavi, et viro dedi uxorem
" Peleo, qui ex animo carus fuit immortalibus:
" Omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, interque tu hos
" Epulabaris, tenens citharam, *o* malorum sodalis, semper perfide."

46 μὲν] Id. F. R. A. 1. Ibid. ἐλίσσει] F. A. 1. 59 θεαῖς γόνος] MS. voluit dare θεῆς, quod tamen Homericum non est.

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Odyss. ρ'. 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ που] *Al.* Μέλλει μέν που.

Ver. 51. Ἵππων ἐξάπτων,] *Al.* Ἅρματος ἐξάπτων.

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει] Ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζει. *Schol.* Οὔτε τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται· ὥστε τοῖς τεθνεῶσιν ἔτι, ὡς πεπονθόσι τε τὸ ἔσχατον, καὶ οὐκ ἀλγήσουσιν οὐδ' αἰσθησομένοις οὗ οἱ ὀργιζόμενοι ἐφίενται. Διὸ εὖ περὶ τοῦ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς, παῦσαι βουλόμενος τὸν Ἀχιλλέα τῆς ὀργῆς τεθνεῶτος, " Κωφὴν γὰρ δὴ " γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων." *Aristot. Rhetoric.* Lib. II. cap. 3.

Ver. 55. λευκώλενος Ἥρη·] Vide supra ad α'. 572. et ad ο'. 92.

Ver. 58. γυναῖκά τε θήσατο μαζόν] Genus loquendi γυναῖκα μαζὸν pro γυναικεῖον, ἁπλῶν ἀντὶ κτητικοῦ ita sæpe illustratum et notum hodie est, ut admonuisse tirones sufficiat: exempla habet etiam *Barnes.* ad h. l. Modum loquendi θήσατο μαζὸν imitatus est *Callim.* H. in Jov. 49. de verbo θήσατο vid. *Eustath.* h. l. et ad Od. p. 1485. *Ern.*

Ver. 60. ἀτίτηλα,] Cod. *Harleian.* ἀτίταλλα.

Ver. 61. Πηλεῖ,] *Al.* Πηλέϊ, et Πηλῆ'.

Ver. 61. 91. et 107. ἀθανάτοισι·] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. περὶ κῆρι] De hac forma vid. *Bentleius* ad *Callim.* H. in Del. 200. et nostra ad illum locum. *Ern.*

Ver. 63. Δαίνυ',] *Barnesius* in uno MS.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὣς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, (οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρη Ἀχιλλῆος,) θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,

Illam vero respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
" Juno, ne jam omnino irascaris diis.
" Haud etenim honor idem erit: sed et Hector
" Carissimus erat diis hominum, qui in Ilio sunt;
" Sic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda prætermittebat munera.
" Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,
" Libamineque, nidoreque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.
" Sed tamen furto quidem surripere omittamus (neque ullo modo licet
" Clam Achille) audacem Hectora: certe enim ei assidue
" Mater adest simul noctesque et dies:
" Sed siquis vocet Deorum Thetin ad me,

65 θεοῖσι] MS. male. 66 ἀλλὰ μὲν Ἕκτωρ] A. 2. 3. J. 69 ἰΐσσης] MS. 70 λιβῆς] Id. 71 ἐάσσομεν] R. T. 72 αἰὲ] A. 2. 3. 73 παραβεμβλωκεν] MS.

scriptum reperit, Δαίνυσ'. *Clark.* Et hæc est forma legitima ex ἐδαινύμην. Δαίνυ' est pro ἐδαίνυο ex ἐδαίνυσο. *Ern.*

Ver. 64. νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 67. 68. 69. Φίλτατος ἔσκε — ἡμάρτανε δώρων· — ἐδεύετο δαιτὸς] *Carissimus esse solebat — dona prætermittere solebat — convivio carere solebat.* — Vide supra ad β'. 221. et ad ι'. 84.

Ver. 69. δαιτὸς ἐΐσης,] Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοίρας ἐνέμοντο· ὅθεν ἐΐσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος. — Ἐπείσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἐΐσην, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenæus* Lib. I. cap. 10. Vide supra ad α'. 468.

Ver. 71. ἐάσομεν,] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 73. παρμέμβλωκεν] Vide supra ad ι'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 74. Ἀλλ' εἴτις καλέσειε] Τὸ, "Ἀλλ' "εἴτις καλέσειε Θέτιν," — ταὐτόν ἐστι τῷ, Ἀλλ' ἄγε τις καλεσάτω. Κατ' ἔλλειψιν δὲ δοκεῖ καὶ αὐτὸ ἐσχηματίσθαι, ὡς τοῦ ὅλου τοιοῦτου ὄντος. Ἀλλ' εἴτις καλέσειε τὴν Θέτιν, θέλοιμι ἂν τοῦτο, ἢ βουλοίμην, ἢ τοιόνδε τι. *Eustath.* De hujusmodi Aposiopesi, vide supra ad κ'. 111. item ad α'. 135. et 340. *Barnesius*, hoc in loco, pro εἴτις legi posse conjicit Ἶρις. Sed hoc longe minus esset venustum.

Ver. 76. ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 77. ἀελλόπος ἀγγελίουσα.] Virgil.

—— at illa leves coeli demissa per auras.

Æn. XI. 595.

Ver. 78. Μεσσηγὺς] Vide supra ad ε'. 769.

Ver. 79. Ἔνθορε μείλανι πόντῳ,] Τῷ καὶ ἔτι νῦν καλουμένῳ Μέλανι Πόντῳ. *Schol.* Μέλας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ

[redacted]

Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης,
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε

"Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
"Dona a Priamo accipiat, atque Hectora redemptum-reddat."
Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura.
Inter itaque Samumque, et Imbrum asperam,
Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
Ipsa autem glandulæ-plumbeæ similis, in imum delapsa est,
Quæ agrestis bovis cornu imposita,
Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:
Invenit autem in specu cava Thetin, circum autem et aliæ
Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa vero in mediis
Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat

75 οἱ] abest MS. 79 ἐπιστονάχισε] Id. male. 83 ἄλλαι] Id. 84 μέσσαις] Id. edd. præter R. 85 ἔμελλεν] Edd. præter T.

Καρδίας πόλεως. *Eustath.* Equidem crediderim potius Epitheton hoc [μείλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἠεροειδέϊ, οἴνοπι, etc.

Ibid. ἐπιστονάχησε] *Al.* ἐπεστονάχησε. Quo modo et legit Codex *Harleian.* Cæterum in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*, ἐπιστονάχισε. Quod ferri non potest. Vide supra ad α΄. 140.

Ver. 80. 81. 82. Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, etc.] *Plato* in *Ione* versus hosce legit, aut memoriter citat, hoc modo:

Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἵκανεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμμεμαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῇσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα.

Plutarch.

Τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενον, "Ἡ δὲ, "μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, Ἥ "τε" etc. παρακούοντες ἔνιοι, βοείαις θριξὶν οἴονται πρὸς τὰς ὁρμιὰς χρῆσθαι τοὺς παλαιούς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι, καὶ τὸ κείρασθαι διὰ τοῦτο, καὶ κουράν· καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κηροπλάστην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην, καὶ καλλωπιστήν. Ἔστι δὲ οὐκ ἀληθές· ἱππείαις γὰρ θριξὶ χρῶνται. *De Solertia Animalium.*

Ibid. μολυβδαίνῃ] Μολυβδαίνῃ, ὁρμιᾷ· μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. *Schol.*

Ver. 81. βοὸς κέρας] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. *Schol.* Vide ad ver. 80. *Clark.* Ἐμβεβαυῖα, *aptata*, *nexa.* De βοὸς κέρας vid. *Suidas:* κατεσκεύαζον, ait, σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἣν περιετίθεσαν τῇ ὁρμιᾷ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρώγωσι τὸ λίνον. *Ern.*

Ver. 84. ὁμηγερέες ἅλιαι] Qua ratione,

Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀγχᾶ δ' ἱσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὄρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Εἶμι μέν· ἀδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ,ττι κεν εἴποι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τᾶ δ' ἄτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς ἀρανὸν ἀϊχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διῒ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.

Periturus in Troja glebosa, longe a patria.
Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris;
" Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis-pollens."
Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;
" Curnam me ille jubet *venire* magnus Deus? Vereor autem
" Misceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.
" Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit."
Sic fata, velum accepit augustissima dearum
Atrum, eoque nullum nigrius erat vestimentum.
Perrexit autem ire, pedibusque ventosa velox Iris
Præibat; et circum ipsas diducebatur unda maris.
Littus vero ut conscenderant, in cœlum se-proripuerunt!
Invenerunt autem late-sonantem Saturnium, circumque cæteri omnes
Sedebant frequentes beati dii immortales:
Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.

86 ἰνὶ] MS. 91 μίγνεσθ'] Id. 92 εἴπῃ] Id. 97 ἀνηχθήτην] Id. male. 101 χειρὶ] Id. A. 1.

ὁμηγερέες, hic ultimam producat; item μέρον, et δς, ver. 85. et ἅλιον, ver. 92. vide supra ad α'. 51.

Ibid. μέσσης] *Al.* μέσσαις.

Ver. 85. Κλαῖε] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 86—88. Φθίσεσθ' — ἄφθιτα] Vide supra ad ι'. 339.

Ver. 88. Ὄρσο, Θέτι,] Edidit *Barnesius*, Ὄρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 91. ἄκριτα] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 92. εἴπω.] *Al.* εἴπῃ.

Ver. 94. Κυάνεον,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 96. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.] Virgil.

Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἤλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱέϊ σῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·

Juno vero aureum pulchrum poculum in manu posuit;
Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquam bibisset.
Inter hos vero sermonem orsus est pater hominumque deûmque;
" Venisti ad-Olympum, dea Theti, mœsta licet,
" Luctum non-obliviscendum habens in præcordiis; novi et ipse;
" Sed et sic dicam, cujus te gratia huc vocavi:
" Novem-dies jam contentio inter immortales orta est
" Hectoris de cadavere, et Achille urbium-vastatore:
" Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicidam;
" At ego hanc gloriam Achilli tribuo,
" Reverentiam in te et amicitiam in posterum servans.
" Ocyus ad castra descende, et filio tuo præcipe:
" Irasci ei dic Deos, meque supra omnes
" Immortales indignatum esse, quod animo furenti
" Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:

102 ὤρεξ' ἐπιοῦσα] MS. 109 ὀτρύνεσκον] MS. 110 Ἀχιλῆϊ] F. A. J. ut v. 108. F. A. 1. 114 μαργαινομένῃσι] MS. male. 118 λύσασθαι] R.

—— simul alta jubet discedere late
Flumina, qua juvenis gressus inferret; at illum
Curvata in montis faciem circumstetit unda,
Accepitque sinu vasto. —— *Georg.* IV. 359.

Ver. 98. εὐρύοπα Κρονίδην,] Male hic *Barnesius*; " Pro εὐρυόπην Κρονίδην, (in-" quit,) *Vocativus* pro *Accusativo*." Quod plane est absurdum; et ne de *nominativo* quidem ulla ratione ferri potest. Vide supra ad α'. 175. et 498. item ad π'. 185. Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab Εὐρύοψ.

Ver. 101. χρύσεον] Pronunciabatur χρύσον. Prima enim necessario producitur. Vide supra ad υ'. 272. et ad ν'. 523.

Ver. 103. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide supra ad ο'. 12.

Ver. 107. ὄρωρεν] Vide supra ad β'. 810. et ad α'. 37.

Αἴκεν πώς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό δ' Ἕκτορα λύσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.

" Si quo pacto meque vereatur, Hectoremque redemptum reddat.
" Cæterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
" Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donaque Achilli ferat, quæ animum placent."
Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
Descendit vero ab Olympi verticibus impetu-facto.
Pervenit autem ad tentorium sui filii, intusque illum
Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii
Propere curabant, et apparabant prandium:
Illis vero ovis villosa magna in tentorio mactata erat.

119 τά κεν] MS. male. 123 ἀμφ' αὐτῷ] MS. 124 ἐντύνοντο] MS. edd. 125 ἱερᾶτο] Id.

Ver. 108. ἀμφὶ νέκυϊ,] Vide supra ad π'. 321. et 526.

Ibid. Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·] Vide supra ad β'. 278.

Ver. 110. προτιάπτω,] *Al.* προϊάπτω.

Ver. 114. et 135. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 115. 116. 118. ἀπέλυσεν·—λύσῃ.—Λύσασθαι] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 116. τε δείσῃ,] Qua ratione, τε, hic producatur; item Ἀχιλλῆϊ, ver. 119. et 147. et τις, ver. 149. et γάρ, ver. 153. vide supra ad α'. 51.

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.] Vide supra ad χ'. 187.

Ver. 122. ἄρα] Non hic supervacaneum est istud " ἄρα." Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit. ver. 3. etc.

Ver. 124. ἐντύνοντ' ἄριστον.] Ita necessario legendum: *Al.* ἐντύνοντο ἄριστον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριστον, *prandium*, primam producit:

Ὥρα ὅμως κ' εἰς οἶκον· ἀνάριστος Διοκλείδας.
Theocrit. Idyll. XV. 146.

Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν.
Aristoph. Equit. 812.

Εἰς τὸ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν ὥσπερ ἄριστον παραθῆσαι.
Id. Vesp. 611.

Ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Id. Avib. 1601.

Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι.
Id. Pace, 1280.

Δρᾷ ταῦθ' ἵν' ἀριστᾷ τι. ——
Id. Ἐκκλησιάζ. 468.

Cæterum de duorum priorum *Aristophanis* versuum rhythmo, vide supra ad ζ'. 146. Porro idem error irrepsit, *Odyss.* π'. 2.

Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ; ——

qui tamen versus recte scriptus occurrit apud *Athenæum*, lib. I. cap. 9.

Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ. ——

Male igitur *Phil. Labbé*; " "Ἄριστον, *prandium*, (inquit) melius primam breviat, " quamvis ἀνάριστος, *impransus*, secundam " extendat apud plerosque." *Prosodia*,

[redacted]

'Η δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος ὐδέ τι σίτυ,
Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· ὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
'Αλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὺς, ἓε δ' ἔξοχα πάντων
'Αθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν

Admodum autem prope ipsum consedit veneranda mater,
Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque;
"Fili mi, quousque lugens et mœrens,
"Tuum edes cor, memor neque cibi omnino,
"Neque cubilis? Bonum vero mulieri in amore
"Misceri: Non enim mihi diu vives, sed tibi jam
"Prope adest mors et fatum violentum.
"Sed mihi ausculta ocyus; Jovis enim tibi nuncia sum:
"Irasci tibi ait deos, seque supra omnes
"Immortales indignatum esse, quod animo furenti

129 ὔτι τι σίτυ] R. 130 δὲ] abest MS. 132 παρέστηκε] MS. F. A. J.

p. 124. Vide supra ad κ'. 299. *Clark*. Recte *Clarkius*. Vitium ortum est, si tamen vitium appellandum in MSS. quod veterrimi libri verba plena, de vulgari et legitima ratione, scribebant, et quomodo pronuncianda essent, lectorum judicio relinquebant. *Ern.*

Ibid. ἄριστον] Ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον ὁ Ποιητής φησι δεῖπνον· — τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. *Schol.* Vide *Athenæum*, lib. I. cap. 9. 10. Item *Plutarch. Symposiac.* lib. VIII. Probl. 6.

Ver. 125. ἱέρευτο.] Recte versio *mactata erat*. Nam prandium jam parabatur. Exemplo *Homeri* alii certatim, etiam prosaici ἱερεύειν pro *mactare* simpliciter dixere: unde Glossa apud *Hesych.* ἱερεύει, σφάζει, in qua frustra hæsit *Stephanus:* sæpe sic notavi etiam apud *Philonem*. *Xenoph.* Cyrop. I. p. 46. ἱερεῖον dixit de eo, quod mactatur ad edendum; ubi vid. *Hutchinsonum*. *Ern.*

Ver. 127. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν,] Virgil.

—————— dextraque prehensum,
Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore.
Æn. II. 592.

Ver. 128. τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, Σὴν ἔδεαι κραδίην,] Ita supra ζ. 202. Ὃν θυμὸν κατέδων. Virgil.

Nec te tantus edat tacitam dolor. ——————
Æn. II. 801.

Clark. Pressius imitatus est poëta latinus apud *Ciceronem Tusc.* III. 26. *Ipse suum cor edens*. *Ern.*

Ver. 129. οὐδέ τι σίτυ,] *Al.* ὔτι τι σίτυ. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 130. ἀγαθὸν δὲ] Πάλιν αἴσχιστα δοκεῖ τὸν υἱὸν ἡ Θέτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν, καὶ ἀναμιμνήσκειν ἀφροδισίων· ἀλλὰ κἀνταῦθα δεῖ παραθεωρεῖν τὴν τοῦ 'Αχιλλέως ἐγκράτειαν, ὅτι τῆς Βρισηΐδος ἐρῶν, ἡκούσης πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς τὴν τῦ βίου τελευτὴν ἐγγὺς ὄυσαν, οὐ σπεύδει τῶν ἡδονῶν πρὸς ἀπόλαυσιν· οὐδ' (ὥσπερ οἱ πολλοὶ) πενθεῖ τὸν φίλον ἀπραξίᾳ καὶ παραλείψει τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἡδονῶν διὰ τὴν λύπην ἀπέχεται, ταῖς δὲ πράξεσι καὶ ταῖς στρατηγίαις ἐνεργός ἐστι.

Ἕκτορ᾽ ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐδ᾽ ἀπέλυσας.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τῇδ᾽ εἴη, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵγ᾽ ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλες ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευον.
Ἶριν δ᾽ ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Βάσκ᾽ ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιπὲσ᾽ ἕδος Οὐλύμποιο,
Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ᾽ Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

“ Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi-passus-es.
“ Sed agedum redemptum-redde, mortuique accipe pretia.”
Hanc vero respondens allocutus est pedibus-velox Achilles;
“ Huc adsit, qui pretium ferat, et cadaver asportet,
“ Si quidem serio animo Olympius ipse jubet.”
Sic hi quidem in navium cœtu materque et filius
Multa inter se verba alata dicebant.
Irin autem impulit Saturnius ad Ilium sacram;
“ Vade age, Iri velox, relicta sede Olympi,
“ Nuncia Priamo magnanimo, ad Ilium,
“ Ut-redimat carum filium, profectus ad naves Achivorum;
“ Donaque Achilli ferat, quæ animum placent,
“ Solus, neque quis alius una Trojanorum eat vir.

139 τῇ δ᾽ εἴη] MS. Ibid. ἄροιτο] Edd. vett. præter R. cui consentit MS. 147 κεν] Edd. præter T. male. ut v. 196. ubi tamen R. recte. 149 ἰθύνοι] MS.

Plutarch. de audiendis Poëtis. Cæterum locum hunc a Veterum nonnullis repudiatum testatur *Eustathius.*

Ver. 132. παρίστηκεν] Vide supra ad δ'. 434.

Ver. 138. Τὴν δ᾽] Vide supra ad α'. 57. et ad θ'. 160.

Ver. 139. Τῇδ᾽ εἴη, ὃς ἄποινα φέροι,] Ἐνταῦθα ἔστω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα. *Schol.*

Ibid ἄγοιτο,] *Al.* ἄροιτο. *Clark.* Observent tirones discrimen inter ἄγοιτο et ἄγοι ver. 151. Hic est sermo de eo, qui redimit et accipit, mox de ministro, qui quod alterius est, abducit. *Ern.*

Ver. 140. Εἰ δὴ] *Si revera, ut dixisti.*

Ver. 144. Βάσκ᾽ ἴθι, Ἶρι ταχεῖα,] Virgil.

Labere Nympha polo, finesque invise Latinos.
Æn. XI. 588.

Vide et supra ad ο'. 158.

Ver. 149. Κήρυξ] Edidit *Barnesius* Κῆρυξ. Verum, ut opinor, minus recte. Vide supra ad β'. 267.

Ibid. ἰθύνοι] Cod. *Harleian.* ἰθύνει. *Al.* ἰθύνῃ.

Κῆρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνες καὶ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄςυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
Ὃς ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλες πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γάρ ἐς' ἄφρων, ὔτ' ἄσκοπος, ὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέεσα·
Ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,

" Præco aliquis eum comitetur senior, qui dirigat
" Mulas et rhedam volubilem, atque retro
" Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
" Neque omnino ei mors obversetur animo, neque omnino terror:
" Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicidam,
" Qui ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit.
" At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:
" Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquam humane supplici parcet viro."
Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:
Pervenit autem in Priami *domum*; invenit vero clamoremque luctumque.
Filii quidem patrem circumsedentes in aula,

149 ἰθύνειν] R. vitiose, nam sec. longa. *Eust.* ἰθύνῃ. mox v. 168. consentiunt in ἰθύνει. 150 καὶ] abest MS. Ibid. εὔτροχον et αὖθις] Id. 154 Ἀχιλλῆϊ] Id. ut 155. 159 δ' Ἶρις] Id. 160 ἐνοπῆντε γίνονται] Id.

Ver. 150. 179. et 189. ἅμαξαν] Vide infra ad ver. 711. et 782.

Ver. 153. ὀπάσσομεν] Recte cum duplici σ. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 154. Ὃς ἄξει,] Edidit *Barnesius* ex conjectura Ὅς σφ' ἄξει· Minus recte: præsertim cum hoc ad Priamum solum referri videatur. Cæterum qua ratione ferri possit Vulgata Lectio, vide supra ad α'. 51.

Ver. 157. Οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς διέλαβεν ὁ Ποιητὴς διχῶς, ὅθεν ἔρχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεσίαν, ὃ δηλοῦται διὰ τοῦ "ἄφρων" ἢ ἀκόντως, ὃ δηλοῖ Ὅμηρος διὰ τοῦ "ἄσκοπος," ὃ σημαίνει τὸν μὴ τοῦ συμφέροντος προνοούμενον. — ἢ ἑκουσίως, ὃ διὰ τοῦ "ἀλιτήμων" ἐδήλωσεν· ἀλιτήμων γὰρ, ὁ ἑκουσίως, ἁμαρτάνων. *Eustath.*

Ver. 158. et 187. ἱκέτεω πεφιδήσεται] Pronunciabatur ἱκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ] Virg.
Hic matres, miseræque nurus, hic cara sororum
Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi.
Æn. XI. 215.

Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοὶ, ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προςηύδα,
Τυτθὸν φθεγξαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·

Lachrymis vestimenta perfundebant: ipse vero in mediis senex
Obvoluta chlæna tectus, circumque multus
Fimus *affusus* erat capitique et cervici senis,
Quem quidem volutatus affatim injecerat manibus suis.
Filiæ vero per ædes, et nurus, lamentabantur,
Illorum recordantes, qui jam multique et strenui
Manibus sub Argivorum jacebant, vita privati.
Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta est,
Submissa voce, (illum autem tremor occupabat artus;)
" Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida:
" Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
" Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia sum,
" Qui tui, procul licet sit, magnam curam habet, et miseretur:

162 ἔφιζον] MS. 163 καὶ καλυμμένος] Id. Ibid. πολλῇ] Id. 165 κατεμήσατο] MS. edd. præter R. 169 πὰρ Πρ.] F. 170 τρόμος] MS. ἔλαβε] Id. F. A. 1.

Ibid. αὐλῆς,] Τοῦ περιτετειχισμένου καὶ ὑπαίθρου τόπου. *Etymol. Magn.* a *Barnesio* citatum. *Clark.* Non satis perspicue ita explicatur αὐλὴ, et apte ad h. l. Intelligendus sane locus septus et subdivalis, sed ante ædes. Egregie de hoc verbo agit *Perizon.* ad *Æliani* V. H. III. 4. Infra, ver. 238. vocat αἴθουσαν, ver. 306. ἕρκος. *Ern.*

Ver. 163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος,] *Schol.* Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαινίδι ἐντετυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥςτε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. *Clark.* Obscurius atque etiam vitiosum est scholion, in ultimis corrigendum sic: ὥςτε ὅλον τ. Ergo ἐντυπὰς κεκαλυμμένος est, qui ita adstrinxit vestem eique se involvit, ut tota corporis figura appareat, quod secus est in toga et pallio aut stola. *Ern.*

Ver. 164. Κόπρος] Κοινῶς μὲν, τὰ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόνις. *Schol.*

Ver. 165. Τήν ῥα] *Quam utique.* — *Quam scilicet.*

Ibid. καταμήσατο] *Al.* κατεμήσατο. Male: Fit enim ex ἀμάω. Uti *Barnesius* notavit. *Clark.* De h. v. et altero ἐπαμᾶσθαι, quod ejusdem significationis est,

[redacted]

Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κῆρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
Ὅς σ' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

"Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
"Donaque Achilli ferre, quæ animum placent,
"Solum, neque quis alius una Trojanorum eat vir.
"Præco aliquis te comitetur senior, qui regat
"Mulas et rhedam volubilem, atque retro
"Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
"Neque omnino tibi mors obversetur animo, neque omnino terror:
"Talis enim te dux-viæ comitabitur Argicida,
"Qui te ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit.
"At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
"Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:
"Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
"Sed perquam humane supplici parcet viro."

175 σε κέλευσεν] MS. 176 δῶρ' Ἀχιλλ.] MS. Ἀχιλῆϊ] F. R. A. 1. 177 Οἶος] F. A. 2. 3. J. male. 178 ὅς κεν ἰθύνοι] A. 2. 3. J. male. 187 ἐνδυκέως] MS. sic et v. 158.

vid. *Dorvil.* ad *Charit.* p. 365. et *Lamb. Bos* Animadv. p. 92. *Ern.*

Ver. 166. Θυγατέρες] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. ἰδὲ νυοὶ,] Qua ratione, ἰδὲ, hic ultimam producat; item Ἀχιλλῆϊ, ver. 176. et τις, ver. 178. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ὀδύροντο,] *Al.* ὀδύραντο. Sed minus recte. Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 171. μηδέ τι τάρβει·] Virgil.

—— timor omnis abesto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,] Τουτέστιν, οὐ κακὸν κληδονιζομένη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16. Vide supra ad α'. 105.

Ver. 173. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, — ἐλεαίρει·] Virgil.

Imperio Jovis huc venio, qui ——
—— cœlo tandem miseratus ab alto est.
Æn. V. 726.

Ver. 175. et 195. Λύσασθαί] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 178. Κῆρυξ] Vide supra ad ver. 149.

Ibid. ἰθύνοι] *Al.* ἰθύνῃ. Ut supra ver. 149.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Ὁπλίσσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.
Sed is filios rhedam volubilem mulinam
Apparare jussit, arcamque ligare super ipsa:
Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
Cedrinum, tecto-excelso, qui pretiosa multa continebat,
Introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque;
" Infelix, a Jove mihi Olympia nuncia venit,
" Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donaque Achilli ferrem, quæ animum placent.
" Sed age mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur esse?
" Valde enim me ipsum quidem animus et mens jubet,
" Illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum."
Sic dixit: Ejulavit autem uxor, et respondit verbis:

189 ἡμιονίην] Id. 190 ὁπλίσσαι] F. 191 κατεδύσατο] MS. 193 ἐκαλέσατο] MS. 194 ἦλθε] Id. male. 200 κώκυσε] Id.

Ver. 183. πελάσσῃ.] Sic supra ver. 154. vide supra ad ν'. 1.

Ver. 190. Ὁπλίσαι ἠνώγει,] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. πείρινθα] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἀμάξῃ πλινθίον, ἐφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία. *Schol.* Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἀμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερτερίη λέγεται, διὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τοῦ ἄξονος. *Eustath.*

Ibid. ἐπ' αὐτῆς·] *Al.* ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191. κατεβήσετο] *Al.* κατεβήσατο. Vide supra ad β'. 35. et ad ι'. 109.

Ver. 192. ὑψόροφον, ὃς] Qua ratione, ὑψόροφον, hic ultimam producat; item ἄλοχον, ver. 193. et Ἀχιλλῆϊ, ver. 196. et ἐνὶ, ver. 219. et ἄλλον, ver. 224. vide supra ad α'. 51.

Ibid. γλήνεα] Τὰ μὴ ῥερυπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ στιλπνὰ, διὰ καθαρότητα. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9. *Clark.* Varie γλήνεα interpretantur Grammatici. Optimum et simplicissimum fuerit, intelligere ἀγάλματα, *delicias.* Schol. Apollon. IV. 429. interpretatur ποικίλματα, ut *Etym. M. Eust.* quod convenit versibus 229. 30. 31. at non sequentibus. *Ern.*

Ὤι μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ·
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτὴ,
Ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο

" Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, qua antehac quidem
" Celebris eras per homines exteros, atque quibus imperas?
" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire solus,
" Viri in conspectum, qui tibi multosque et fortes
" Filios interfecit? ferreum certe tibi cor:
" Si enim te capiet et inspiciet oculis
" Crudelis et infidus vir iste, non tui miserebitur,
" Neque omnino te reverebitur: nunc vero defleamus seorsum
" Sedentes in ædibus: huic autem sic olim fatum violentum
" Nascenti nevit lino, quando eum peperi ipsa,
" Pedibus-celeres canes ut satiaret, seorsum a parentibus,
" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
" Comedendum adhærens: tunc repensa quæ fecit essent

202 ἔκλετ'] Id. Ibid. οἷσι ἀνάσσεις] Id. male. 207 ὄγε] F. A. J. 208 Οὐδέ τις αἰδέσσεται· νῦν δὲ κλαίομεν ἄνευθεν] MS.

Ibid. κιχάνδει,] Cod. *Harleian.* κιχάνδη.

Ver. 194. Δαιμονίη,] Habet hæc vox apud *Homerum* semper aliquam *Increpationis* significationem, sed non semper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 197. τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;] Virgil.

Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit?
Æn. I. 582.

Clark. Τὸ εἶναι hic redundat ut ἔχειν alibi. *Ern.*

Ver. 200. κώκυσεν] Vide supra ad σ'. 57. *Al.* κώλυσεν.

Ver. 201. Ὤι μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ',] Virgil.

Infelix! quæ tanta animum dementia cepit?
Æn. V. 465.

Ver. 202. Ἔκλε'] *Al.* Ἔκλεο.

Ver. 206. Εἰ γάρ σ' αἱρήσει] Vertam: *Deprehenderit. Ern.*

Ver. 207. ὅδε,] *Al.* ὄγε.

Ver. 210. ἐπένησε λίνῳ,] Vide υ'. 128.

Ver. 211. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 213. τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο] Vide supra ad ξ'. 484. et ad χ'. 19.

Παιδὸς ἐμȣ̃· ἐπεὶ ȣ̓ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἑςαότ', ȣ̓́τε φόβȣ μεμνημένον, ȣ̓́τ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προςέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· ȣ̓δέ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντεές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', (αὐτὸς γὰρ ἄκȣσα θεȣ̃, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,)
Εἶμι, καὶ ȣ̓χ ἅλιον ἔπος ἔσσεται. Εἰ δέ μοι αἶσα
Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

“ Filio meo: haud enim ipsum ignave-se-gerentem occidit,
“ Sed pro Trojanis et Troadibus profundos-sinus-habentibus
“ Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.”
Eam vero rursus allocutus est senex Priamus diis-similis;
“ Ne me volentem ire retine, neque mihi ipsa
“ Avis in ædibus mala sis: neque enim mihi persuadebis.
“ Nam si alius quidem me aliquis terrestrium jussisset,
“ Seu qui vates sunt, aruspices, vel sacerdotes,
“ Mendacium certe crederemus, et aversaremur magis:
“ Nunc vero, (ipse enim audivi deum, et aspexi coram,)
“ Ibo, et non irritus sermo erit. Si vero mihi fatum
“ Mori apud naves Achivorum ære-loricatorum,

215 πρὸς] Id. 218 κατερύκανε] Id. 222 νοσφιζόμεθα] MS. 227 ἔρον εἶναι] Id. F. A. J.

Ver. 214. ἐπεὶ ȣ̓ ἑ κακιζόμενόν] Αἱ κοιναὶ, ἤγȣν αἱ πλείȣς ἐκδόσεις γράφȣσιν, “ ἐπεὶ ȣ̓́τι “ κακιζόμενον.” *Eustath.* Vide et supra ad ί. 344. et ad ό. 11.

Ver. 217. θεοειδής·] Ἀποβλέποιεν πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὖ ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῖεν, ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ “ Ἀνδρείκελον” ἀπ' ἐκείνȣ τεκμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, “ Θεοειδές” τε, καὶ “ Θεοείκελον.” *Plato de Republ.* Lib. VI.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε,] Virgil.

Ne, quæso, ne me lachrymis, neve omine tanto
Prosequere, in duri certamina Martis euntem.
Æn. XII. 72.

——— absiste morari;
Quo Deus, et quo dura vocat fortuna sequamur.
Ibid. 676.

Ver. 219. κακὸς] Cod. *Harleian.* κακή. γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: *Neque me temeritatis incuses;* Vel, *Neque me istiusmodi iter rationibus inidoneis suscepisse credideris; Si ENIM etc.* Vide supra ad ί. 22.

Ver. 221. Ἢ οἳ] *Al.* Οἵοι.

Ibid. μάντιες] Codd. *Harleian.* μάντεις.

Ibid. θυοσκόοι,] Οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελȣ̃ν-

Βούλομαι. Αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας

" Volo. Statim enim me interfecerit Achilles,
" Ulnis complexum meum filium, postquam luctus desiderium exemero."
Dixit; et arcarum opercula pulchra aperuit:
Inde duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
Duodecimque simplices chlænas, totidemque tapetas,
Totidemque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.
Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta:
Extulit et duos splendidos tripodas, quatuorque lebetas,
Extulit et poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei
Pepercit in ædibus senex; summe enim cupiebat animo
Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes

228 ἐπιθύματα] MS. 231 τόσσους] Id. F. A. J. 232 δέκα] abest MS. 234 ἐκ δέπας] Id. e neglecta duplicatione. 235 ἐξεσίην δ'] Id.

τις, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάντεις. *Schol.* *Al.* θυοσκόποι.

Ver. 223. Νῦν δ', (αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,)] Virgil.

Nunc etiam interpres Divûm, Jove missus ab ipso
(Testor utrumque caput) celeres mandata per auras
Detulit; ipse Deum manifesto in lumine vidi
Intrantem muros, vocemque his auribus hausi.
Æn. IV. 356.

Ibid. ἐσέδρακον] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 224. ἅλιον ἔπος ἔσσεται.] *Al.* ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται· Uti *Odyss.* β'. 318. Quam lectionem et præfert *Barnesius*. Verum, ut opinor, minus recte.

Ver. 226. Αὐτίκα γὰρ etc.] Non satis expressus est sensus in versione: *Statim enim me interficiat, si lubet, ubi ulnis complexus filium satiavero dolorem.* *Ern.*

Ver. 227. Ἀγκὰς] Vide supra ad ξ'. 346.

Ver. 228. 231. 267. κάλ', — καλὰ, — Καλὴν,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας,] *Heraclides Ponticus* legit Δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας.

Ver. 232. Χρυσοῦ δὲ στήσας] Τὸ δὲ στήσας, ἀντὶ τοῦ σταθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ καὶ ψεύσηται τὸν σταθμὸν, τυχὸν ἐρωτηθείς. *Eustath.* Vide supra ad ι'. 745.

Ibid. δέκα πάντα τάλαντα·] *Talenta non pauciora quam decem.* Vide supra ad σ'. 373. et 470. et ad τ'. 247.

Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
"Ἔῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Ἦ ὄνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραϊζομένην τε,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα
Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,

A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans:
"Abite, perditi, probris-digni: non utique et vobis
"Domi inest luctus, quod me venistis tristitia affecturi?
"An parvi-penditis, quod mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,
"Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis et ipsi:
"Faciliores enim multo Achivis jam eritis,
"Illo mortuo, occisu: at ego certe,
"Antequam direptamque urbem, vastatamque,
"Oculis videro, descendero in domum Orci."
Dixit, et scipione persequens-abigebat viros; illi autem exibant,
Urgente sene: Is vero filios suos increpabat
Objurgans, Helenumque, Parinque, Agathonaque nobilem,

238 ἔπεσσ'] MS. 240 ἔνεστι γ.] Id. ἤλθετε κηδ] A. J. 241 μοι] abest F. 242 αὐτὰρ] F. A. 1. ὔμμες] MS. 243 Ἀχαιοῖσι] Id. 245 ἀλαπαξομένην] Id. mox τε abest. 248 ὁμόκλα, νεικείων Ἕλενον — ἐννέα, τοῖς etc.] MS. post

Ver. 235. Ἐξεσίην ἐλθόντι,] Κατὰ δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας. *Schol.* *Al.* Ἐξεσίην δ' ἐλθόντι.

Ver. 236. Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις] Qua ratione, ἐνὶ, hic ultimam producat; item Πρὶν, ver. 245. vide supra ad α'. 51.

Ibid. περὶ — θυμῷ] Sic supra περὶ κῆρι ver. 61. *Ern.*

Ver. 237. Λύσασθαι] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 238. ἀπέεργεν,] Vide supra ad ν'. 84. et ad α'. 37. *Al.* ἀνέεργεν.

Ibid. ἐνίσσων] *Al.* ἐνίπτων. Quæ et proba lectio. Vide supra ad ο'. 546. *Al.* ἐνίσπων.

Ver. 239. Ἔῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες·] Δεῖ δὲ μήτε — αὐτῇ (ὀργῇ) διδόναι τόπον — δυστυχοῦντας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνωσι, καὶ μάχωνται τοῖς συναχθομένοις· ὡς ὁ Πρίαμος, "Ἔῤῥετε λωβητῆρες, ἐ-" λεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν Ἐστὶ γόος, ὅτι μ' ἤλ-" θετε κηδήσοντες." *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 241. Ἦ ὄνεσθ',] Ἦ ἐφήδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τοῦ ὄνασθαι ἤ, ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε. *Schol.* *Al.* Ἦ τ' ὄνεσθ'.

Ver. 244. τεθνειῶτος,] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 250. βοὴν ἀγαθόν] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 251. Δηΐφοβόν τε,] Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἆθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ

Πάμμονά τ', 'Αντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ 'Ιππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
'Εννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε· [πάντες
Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα
"Εκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
"Ωι μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
"Εκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, ὐδὲ ἐῴκει
'Ανδρός γε θνητῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
Τὺς μὲν ἀπώλεσ' "Αρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπ-
Ψεῦσταί τ', ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι, [ται,

Pammonaque, Antiphonumque, pugnaque strenuum Politen,
Deïphobumque, et Hippothoum, et nobilem Dium.
Novem his senex increpans mandabat;
" Festinate mihi, ignavi filii, probrosi; utinam simul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuissetis.
" Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos
" Troja in lata, quorum nullum dico reliquum esse:
" Mestoraque divinum, et Troïlum ex-curru-pugnacem,
" Hectoraque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri utique mortalis filius esse, sed dei:
" Hos quidem perdidit Mars, hæc vero probra mera supersunt,
" Mendaces, saltatoresque, choreis præstantissimi,

νυκτίων etiam edd. vett. non interpungunt. recte. interpunctio post ἐννέα displicet. 252 ἐκέλευσε] MS. male. 256 Τροί' ἐν] Id. male. 259 παῖς] Id. 260 ἀπώλεσε'] Id.

τὴν μάχην. Δηΐφοβος δὲ γενναῖος [*Al.* γενναίως] ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. *Schol.* Vide ad *Odyss.* δ'. 276. et θ'. 517.

Ibid. Δῖον ἀγαυόν.] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* δῖον 'Αγαυόν. *Clark.* In MS. Lips. est δῖον ἀγαυόν. unde nil decernere licet, quid ille voluerit intelligi. Sed verum vidit *Barnes.* Add. *Var. Lect. Ern.*

Ver. 254. ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.] Vide supra ad ξ'. 471.

Ver. 255. "Ω, μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας} Ita *Hecuba* apud *Euripidem:*

Κἄνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα ——
Κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' 'Ελληνικῷ.
Troad. ver. 475. 479.

Ver. 258. ἔσκε] *Esse solebat.* Vide supra ad ver. 67.

Ibid. οὐδὲ ἐῴκει 'Ανδρός γε θνητῦ πάϊς ἔμμεναι,] Τῶν περὶ τὰ ἤθη φευκτῶν τρία ἐστιν εἴδη, κακία, ἀκρασία, θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία, τοῖς μὲν δυσὶ, δῆλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν, τὸ δ' ἐγκράτειαν καλῦμεν· πρὸς δὲ τὴν θηριότητα, μάλιστ' ἂν ἁρμόττοι λέγειν τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκήν τινα καὶ θείαν, ὥσπερ "Ομηρος περὶ "Εκτορος πεποίηκε λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι σφόδρα ἦν ἀγαθὸς, " — ὐδὲ ἐῴκει 'Ανδρὸς γε θνητῦ πάϊς ἔμμεναι, " ἀλλὰ θεοῖο." *Aristot. Ethic.* Lib. VII. cap. 1.

Ver. 260. τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,] Virgil.

Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωτοπαγῆ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,

"Agnorum atque hædorum publici raptores.
"Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrime,
"Hæcque omnia imposueritis, ut perficiamus iter?"
Sic dixit: hi vero patris veriti increpationem,
Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
Pulchram, recens compactam; arcamque ligarunt super ipsa,
Atque a paxillo jugum detraxerunt mulinum,

263 ἐφοπλίσσαιτε] Edd. ἐφοπλίσητε] MS. 266 ἐκ μὲν] MS. ut 92. 267 πρωτοπαγέα] MS. vid. not.

At non in Venerem segnes nocturnaque bella,
Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
Expectare dapes, et plenæ pocula mensæ:
Hic amor, hoc studium. —— *Æn.* XI. 736.

Ibid. λίλυνται,] Si λίλυντο dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 261. Ψεῦσται] *Dio Chrysostomus*, *Orat.* 32. legit Μῖμοι. *Clark*. In ψεύσταις maxime pungit Paridem. *Ern.*

Ibid. ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,] Virgil.

Vobis picta croco et fulgenti murice vestis,
Desidiæ cordi: juvat indulgere choreis;
Et tunicæ manicas, et habent redimicula mitræ.
Æn. IX. 614.

—— choreis aptior et jocis,
Ludoque dictus; non sat idoneus
Pugnæ. ——
Horat. Carm. lib. II. *Od.* xix. ver. 25.

Clark. Ergo jam tum *saltator* in convicio, ut apud *Ciceronem* pro Murena. *Ern.*

Ibid. χοροιτυπίῃσιν] Cod. *Harleian.* χοροιτυπίαισιν.

Ver. 262. ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.] Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες. *Schol.* Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ Ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νενομισμένα. "Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπι-"δήμιοι ἁρπακτῆρες." *Athenæus*, lib. I. cap. 8.

Ver. 263. et 266. ἄμαξαν] Vide infra ad ver. 711. et 782. *Al.* ἅμαξαν.

Ibid. ἐφοπλίσσαιτε] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ἐφοπλίσαιτε, et ἐφοπλίσητε. Quæ ferri non possunt. Vide supra ad ver. 190. et ad ψ'. 55.

Ver. 264. ἐπιθεῖτε,] *Al.* ἐπιθῆτε.

Ibid. πρήσσωμεν] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 265. ἄρα] *Ut par, ut æquum erat —. Ut debuerunt.*

Ver. 267. πρωτοπαγῆ,] Cod. *Oxon.* a *Barnesio*, itemque Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus habet πρωτοπαγέα. Quod eodem modo pronunciandum. *Clark.* Sic etiam MS. Lips.

Ibid. πείρινθα] Vide supra ad ver. 190.

Ver. 268. πασσαλόφιν] Vide supra ad ν'. 588. *Clark.* Putem ultimam literam delendam. *Ern.*

Ibid. Κὰδ—ᾕρεον] Καθαιρεῖν, notat *Eustath.* h. l. dici pro κατάγειν, καταβιβάζειν, et sic dici etiam supra de Achille, ubi fluvius eum καθῄρει; ἀπὸ πασσαλόφιν autem συνήθως, usitate dici. Latini exprimunt *deripere:* diciturque proprie de rebus suspensis, ut h. l. Sic et LXX. Jos. A. VIII. 29. X. 27. Lucas Ev. XXIII. 53. A. A. XIII. 29. ubi Lat. versio *deponere* vertit, quod bene servat *Erasmus*. *Ern.*

Ver. 269. ὀμφαλόεν τ', εὖ] Ita edidit *Barnesius* propter sequentem ἀρηρός. Quocum facit *Henricus Stephanus*. *Vulgg.* ὀμφαλόεντ' εὖ. *Eustathius* itemque Codex Harleianus legit ὀμφαλόεν εὖ. Quæ for-

Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕσορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐΰξεστ' ἐπ' ἀπήνης,

Buxeum, et umbilico-ornatum, scite annulis aptatum.
Extulerunt et lorum jugale una cum jugo novem-cubitorum:
Et hoc quidem bene accommodarunt eleganter-polito temoni,
Parte in extrema, annulumque clavo-temonis superposuerunt:
Ter vero utrinque ligarunt ad umbilicum; et deinde
Simplici-serie alligarunt, subque angulo flexum-innexuerunt:
Ex thalamo autem ferentes eleganter-politam in rhedam,

269 ὀμφαλόεντ'] Edd. vett. ὀμφαλόεν] R. T. ἀρηρότα] MS. vid. not.
270 ἐννεάπηχυν] Edd. præter R. 272 βάλεν] MS.

tasse est verior lectio. Vide supra ad α'. 51. Porro vocem ὀμφαλόεν *Scholiastes* exponit κεκοσμημένον. *Eustathius* autem, Ὀμφαλόεν δέ, inquit, τὸ ἢ κύκλους τινὰς κοίλους ἔχον ὀμφαλοειδεῖς, ἢ γλύμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ, ὅπου οἱ ἱμάντες περιτίθενται —. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ὀμφαλὸν φασὶ τὸ ὑπεροχάς τινας ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιειλοῦνται· ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλόν, ᾧ προσδεῖται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμός. *Clark.* MS. Lips. habet cum edd. vett. ὀμφαλόεντ', sed in fine etiam ἀρηρότα, ut sit vel versus hypermeter, vel potius pronuncietur, ἀρηρότ', quod fieri potest, quia versus sequens incipit a vocali, ut infra 331. vid. ad ξ'. 265. et Ϛ'. 206. Ὀμφαλόεντ' habuit etiam in Cod. suo *Hesychius.* Nam ὀμφαλόεντα apud eum pertinere ad hunc *Homeri* locum, clarum est ex interpretatione, ὀμφαλὸς ἔχοντα ζυγόν· ὀμφαλὸς δὲ λέγουσιν τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τρόγλας, ἐφ' ἂν αἱ ἡνίαι δίδονται: quod non animadversum *Jensio* miror. Illud etiam obstat lectioni Eustathianæ, quod ζυγὸν in singulari nunquam apud Homerum neutraliter occurrit (quo aliis locis argumento confidunt *Barnesius* et *Clarkius*) nec apud alios antiquos et bonos scriptores. Nam locus Platonis de mendo merito suspectus est. Itaque proclivis sum ad amplectendam MS. Lips. lectionem. Judicent eruditiores. Cæterum in ὀμφαλόεντα unum ὀμφαλὸν intelligendum patet e ver. 273.

Mox ultima vertam: *Bene munitum, firmatum annulis*, non *aptatum*, quod sensum clarum et commodum non fundit. Add. 318. *Ern.*

Ibid. εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.] Οἴηκες δὲ νῦν, ἢ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸν ζυγόν, ἢ δι' ὧν ἀνείρονται αἱ τοὺς ἡμιόνους οἰακίζουσαι ἡνίαι. *Eustath.*

Ver. 270. ἐννεάπηχυ] *Al.* ἐννεάπηχυν. *Clark.* Genus neutrum MS. Lips. agnoscit, et ed. una Rom. et *Eustath.* qui et τὸ ζυγόδεσμον habet, alterius formæ nullam mentionem faciens: sed eam habet *Hesychius* sine dubio ex h. l. ubi vid. Cel. *Albertum*, qui neutralem formam bene illustrat. Similis varietas est in aliis hujus generis compositis, quæ a Lexicographis nimis fidenter ut masculina ponuntur. De singulis dicere non est instituti nostri. τὸ στηθόδεσμον *Poll.* VII. 66. *Ern.*

Ver. 272. ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον] Ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ἐκκάβῳ τὸν ἕστορα ἔβαλον. *Schol.*

Ibid. ἕστορι] Τῷ ἀνημμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκτορι, οἷον ἰχῖτορι. *Schol.*

Ver. 273. ἐπ' ὀμφαλόν] Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. *Schol.* Vid. ad 269.

Ver. 274. γλωχῖνα] Τὴν γωνίαν λέγει δὲ τὸ τέλος τοῦ ἱμάντος. *Schol.*

Ibid. ἔγναμψαν.] *Al.* ἔλαμψαν. Quo modo et legit Codex *Harleianus.*

Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι᾽ ἄποινα.
Ζεῦξαν δ᾽ ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργοὺς,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέςῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε᾽ ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθ᾽ Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ᾽ ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ᾽ ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·

Accumularunt Hectorei capitis infinita pretia.
Junxerunt vero mulos ungulis validos, jugales,
Quos olim Priamo Mysi dederant splendida dona.
Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex
Ipse curans alebat politum ad præsepe:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Præco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes.
Prope autem ipsos accessit Hecuba mœsto animo,
Vinum tenens in manu suave dextra,
Aureo in poculo, ut libatione-facta abierint:
Stetit vero ante equos, verbaque fecit, dixitque;

277 ἐντεσιεργὺς] Edd. præter R. 279 ζυγὸν] abest A. 1. 280 ἐϋξέςῳ] Edd. præter R. cujus lectio melior, consentiens etiam v. 271. et MS. Lips. 283 ἦλθεν Ἑκάβη] MS. male. 285 κιόντην] Id.

Ver. 275. 280. ἐϋξέστου — ἐϋξέστῳ] *Al.* ἐϋξέστης — ἐϋξέστῃ.

Ver. 277. ἐντεσιεργὺς,] Τοὺς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἀλλὰ τήν τε ἅμαξαν, καὶ τὴν πείρινθον ἕλκοντας, ἅπερ καὶ ἔντεα φησί. *Schol.* Καὶ ἄλλως ἐντεσιεργὺς λέγει τοὺς ἑτοίμους εἰς ἔργον. *Eustath. Al.* ἐντεσιεργύς. *Clark.* Utraque lectio est apud *Hesychium* ex h. l. quod et aliis in lectionibus variis Homeri fecit. Forma ἐντεσιεργὸς videtur poëtis Ionicis magis usitata fuisse. *Hesiod.* Ἔργ. 411. Ἐτωσιεργος. MS. Lips. hanc formam habet. *Ern.*

Ver. 278. Τούς ῥά] *Quos scilicet.*

Ver. 280. ἔχων ἀτίταλλεν] Ἔχων servit h. l. periphrasi pro verbo ἀτίταλλεν simpliciter: cujus periphraseos frequentia exempla. Vid. Cel. *Valkenar.* ad *Eurip. Phœniss.* p. 269. *Ern.*

Ver. 281. 282. Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι Κῆρυξ καὶ Πρίαμος,] Versionem vulgarem hoc in loco retinui, ut *Priamus* et Præco equos jungere dicantur. Verum cum hoc a *Priami* filiis (supra ver. 279.) jam factum dicitur, neque *Priamum* officio hoc fungi verisimile est, neque binos tantum equos fuisse satis constat; cumque ista ratione ζευγνύσθην, aut ζευξάτην, ut supra ver. 277. potius quam ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego istud, Τὼ, non ad equos, sed ad sequentem Κῆρυξ καὶ Πρίαμος referri crediderim. Quo pacto cum isto, Τὼ μὲν ζευγνύσθην — Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, longe aptius congruet quod sequitur, Ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθ᾽ Ἑκάβη etc. Porro fortasse hic legendum sit Τὼ μὲν ζωννύσθην etc. *Clark.* Nulla est necessitas ita corrigendi. Ζεύγνυσθαι commodissime dicuntur, qui eundem currum conscendunt. Cæterum τέλεια στιγμὴ esse

Τῆ, σπεῖσον Διῒ πατρὶ, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
Ἂψ ἐκ δυςμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄῤ σέ γε θυμὸς
Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
Ἀλλ' εὔχευ σύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅςτε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅςτε οἱ αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην

" Accipe, libe Jovi patri, et supplica, domum ut pervenias
" Redux ex hostibus: siquidem te animus
" Impellit ad naves, me quidem non volente.
" Sed supplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio
" Idæo, qui Trojam omnem despicit:
" Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipsi
" Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,
" Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,
" Eo fretus ad naves eas Danaorum pernicium-equitum.
" Quod si tibi non dabit suum nuncium late-sonans Jupiter,
" Non ego omnino te tum impellens hortarer

287 εὔχεαι καδ'] MS. antiqua scriptura. 288 Ἂψ δ' ἐκ] Id. 290 εὔχευ] Id. quod vel εὔχευ, vel εὔχου pronunciandum. εὔχεο edd. omnes præter R.

debet post φάτνῃ, præsertim in hac interpretatione. *Ern.*

Ver. 282. Κήρυξ] Vide supra ad ver. 149.

Ver. 283. πιπνύοντι] Vide supra ad ί. 46.

Ver. 284. δεξιτερῆφι] Vide supra ad ύ. 588.

Ver. 285. δέπαϊ, ὄφρα] Nulla ex analogia produci potest istud ι. Pronunciabatur fortasse *depaïvvophra*. Vide supra ad τ'. 35. et ad α'. 342. *Clark.* Si cæsura, qua cæsura, et propter moram syllabæ naturalem, quæ est in cæsura, producit syllabam, non video, quare ad eam producendam necesse sit, ut consona sequatur. Etiam hiatus adjuvat. *Ern.*

Ibid. ὄφρα λείψαντε] Qua ratione, ὄφρα, hic ultimam producat; item πίσυνος, ver. 295. et 313. et δὴ, ver. 343. et οἱ, ver. 370. vide supra ad α'. 51.

Ver. 286. ἐκ τ' ὀνόμαζε] Virgil.

——— nomine clamat. *Æn.* IV. 674.

Ver. 287. Τῆ, σπεῖσον Διῒ πατρὶ,] Vide supra ad ξ'. 219.

Ver. 288. ἐπεὶ ἄρ σέ γε] *Al.* ἐπειή σέ γε. Verum non hic supervacaneum est istud ἄρ, sed vim habet in connectenda sententia cúm eo quod præcessit, ver. 198. 224. *Clark.* Verte: *Si tamen.* Nostri: *wenn du ja wilst.* *Ern.*

Ver. 289—297—302. Ὀτρύνει—ἐποτρύνουσα—ὄτρυν'] Vide supra ad ύ. 44.

Ver. 290. εὔχευ] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius.* *Al.* εὔχου. *Clark.* Εὔχεο habet ed. Rom.

Ver. 293. καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,] Cod. *Harleian.* καί οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Quo modo et in uno MS. reperit *Barnesius.* *Al.* καί οἱ κράτος ἐστὶ μάλιστα. Virgil.

Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·
Ἐσθλὸν γὰρ Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.
Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,

"Naves ad Argivorum ire, admodum licet cupidum."
Illam vero respondens allocutus est Priamus deo-similis;
"O uxor, haud sane tibi hoc præcipienti negabo:
"Bonum enim Jovi manus elevare, si forte misereatur."
Dixit quidem, et ancillam dispensatricem jussit senex
Manibus aquam infundere puram: astitit vero,
Pelvim ancilla, gutturniumque simul, manibus tenens.
At postquam se laverat, poculum accepit suæ uxoris:
Precabatur deinde stans medio in septo; libavitque vinum,
Cœlum suspiciens: et edita voce dixit;
"Jupiter pater, qui inde ab Ida imperas, gloriosissime, maxime,

300 οὐ μέν τι τοῦ'] MS.

——rerum cui summa potestas.
Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι οὐ δώσει] *Al.* Εἰ δέ τι οὐ δώσει.

Ibid. εὐρύοπα Ζεὺς,] Sic infra ver. 314. μητίετα Ζεύς. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 298. μεμαῶτα.] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 299. θεοειδής·] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 301. Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν,] Vide supra ad σ'. 254.

Ver. 304. Χέρνιβον] Νῦν τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ καὶ λέβητά φησι. *Schol.*

Ibid. πρόχοόν] Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην. *Schol.*

Ver. 305. Νιψάμενος] *Quum se ipse lavasset.* Vide supra ad ψ'. 685. et ad γ'. 141.

Ibid. κύπελλον ἐδέξατο — Εὔχετ' ἔπειτα] Virgil.

Tum pater Anchises magnum cratera corona
Induit, implevitque mero: Divosque vocavit,
Stans celsa in puppi. ——— Æn. III. 525.

Ver. 306. ἕρκεϊ,] *Schol.* Νῦν περιβολαίῳ, περιφράγματι. *Clark.* Est αὐλὴ ver. 161.

Ver. 307. οὐρανὸν εἰσανιδών] Virgil.

Tum breviter supera aspectans convexa precatur. Æn. X. 251.

Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Romanos non, ut in linguis recentioribus fit, *concavo* oppositam esse; sed (ut opinor) idem fere sonasse quod *concavus*: nisi forte in Sphæra, Hemisphærii *Superioris* potius, quam *Inferioris*, facies *interior*, *convexa* dicta sit. Sic iterum apud Virgilium:

——— tædet cœli *convexa* tueri.
Æn. IV. 451.

————— sese halitus atris
Faucibus effundens supera ad *convexa* ferebat.
Æn. VI. 240.

——— supera ut *convexa* revisant.
Æn. VI. 750.

[redacted]

Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅςτε σοι αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐϋκλῆϊς, ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἴσατο δέ σφιν

"Da me ad Achillis *tentorium* gratum venire, atque miserandum:
"Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi
"Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,
"Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,
"Eo fretus ad naves eam Danaorum pernicium-equitum."
Sic dixit precans: Eum vero exaudiit providus Jupiter:
Statimque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucribus,
Morphnon, venatricem, quam et Percnon vocant.
Quanta autem excelsi janua thalami est
Viri opulenti obserata affabre-aptata:
Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis

318 εὐκληεὶς] MS. 319 σφι] Id. bene.

Quod autem Recentiores *convexum*, id Romani *gibbum* dicebant. *Clark.* Simplicius est dicere, ubi *concavum*, ibi esse et *convexum*, ut ubi *altum*, ibi etiam *profundum*: et propterea hæc verba confundi et permutari. *Ern.*

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad ο΄. 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνὸν] Virgil.

Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II. 691.

Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris. *Æn.* III. 89.

Ver. 311. καὶ εὗ κράτος] Vide supra ad ver. 293.

Ver. 314. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε] Vide supra ad π΄. 527.

Ver. 315. πετεηνῶν,] Codd. *Harleian.* πετεινῶν.

Ver. 316. Μόρφνον,] Occurrit hæc vox apud *Hesiodum* accentu diverso:

——————— αὐτὰρ ὕπερθε
Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. ver. 133.

De Ave ita *Aristoteles*: Ἕτερον δὲ γένος ἀετοῦ ἐστιν, ὃ πλάγγος καλεῖται. — οἰκεῖ δὲ βήσσας καὶ ἄγκη καὶ λίμνας· ἐπικαλεῖται δὲ νηττοφόνος καὶ μορφνός· οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῇ Πριάμου ἐξόδῳ. *Aristot. de Histor. Animal.* lib. IX. cap. 32.

Ver. 317. et 354. τέτυκται] Vide supra ad ι΄. 736. et ad α΄. 37.

Ver. 318. ἐϋκλῆϊς, ἀραρυῖα·] Εὖ ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένη, ἀσφαλής. Δύναται καὶ ὑφ' ἓν, ἵν' ᾖ εὔκλειστος. *Schol. Clark.* Ἀφνειοῦ καὶ εὖ κληῖσ' (Gl. κλεισὶν) ἀραρυῖα, quæ et verior lectio videtur; et hanc secutus est Scholiastes minor, cujus verba sunt supra citata. Huc inclinabat Heinsius, qui omnes Criticos veteres sic legisse judicabat: nisi quod volebat κληῖσσ', quod non necesse per locum Il. σ΄. 293. v. ejus notulam in *Hesychio* Albertino ad ἐϋκλῆϊς. *Ern.*

Δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄςεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεςοῦ ἐπεβήσετο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάςιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄςυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡςεὶ θάνατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,

Dextera ruens supra urbem: Illi vero conspicati
Gavisi sunt, et omnibus in præcordiis animus lætitia-perfusus-est.
Festinans autem senex politum conscendit currum:
Egitque e vestibulo et porticu resonanti.
Ante quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,
Quas Idæus agebat prudens; sed pone
Equi, quos senex urgens flagello hortabatur
Celeriter per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur,
Multum lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.
Postquam vero ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,
Hi quidem retro ad Ilium redierunt,
Filii et generi: illi autem non latuerunt late-sonantem Jovem,
In campum progressi: Conspicatus vero misertus est senis,

320 δι' ἄστεος] F. B. A. 1. ortum e διὰ ἄστεος. 322 ἐπεβήσατο] MS. F. A. J. 323 ἐριγδούπου] MS. 328 θανατόν γε] F. A. J. male.

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα] *Tantæ utique — Tantæ, inquam.* Non enim supervacuum est illud ἄρα.

Ver. 322. ἐπεβήσετο] *Al.* ἐπεβήσατο. Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 323. καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.] Non e *porticu:* erat enim sub Dio, ver. 307. sed *ex aula.* vid. 151. ea cincta erat porticibus; unde ἐρίδουπος, *resonans.* *Ern.*

Ver. 325. 326. ἔλαυνε — κέλευε] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ] *Irenæus* Lib. I. cap. 1. sub fine, legit Καρπαλίμως ἀνὰ ἄστυ.

Ibid. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο, Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,] Virgil.

——— Perculsa mente dederunt
Dardanidæ lachrymas. —— *Æn.* IX. 292.

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,] *Irenæus* loco supra citato legit Οἶκτρ' ὀλοφυρόμενοι.

Ibid. ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.] *Al.* ὡς εἰς θάνατόν γε κιόντα.

Ver. 330. ἄρ'] *Ut fieri solet.*

Ibid. ποτὶ] *Al.* προτί.

Ibid. ἀπονέοντο,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 331. εὐρύοπα Ζῆν',] Vide supra ad ver. 98. *Clark.* De Ζῆν' vid. ξ'. 265. θ'. 206. *Ern.*

[redacted]

Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλησθα,)
Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὣς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.

Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est;
" Mercuri, (tibi enim præ aliis gratissimum est
" Homini te-comitem-adjungere, et exaudis, quemcunque volueris;)
" Vade age, et Priamum cavas ad naves Achivorum
" Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
" Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit."
Sic dixit: Neque non-obsecutus est internuncius Argicida:
Statim deinde sub pedibus ligavit pulchra talaria,
Ambrosia, aurea, quæ ipsum ferebant et supra mare,
Et supra immensam terram, pariter cum flatibus venti:
Cepit et virgam, qua virorum oculos demulcet,
Quorum vult, alios vero et dormientes excitat:
Hanc manibus tenens volabat potens Argicida.

330 πρεσὶ] MS. 331. 32 Ζῆ, Ν' ἐς πτλ.] R. T. 335 ἑταρίσσαι] MS. F. A. J. 336 κοίλας] abest MS.

Ver. 333. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statim deinceps* —. *Statimque proinde.*

Ibid. Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, — Βάσκ' ἴθι,] Virgil.

Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat:
Vade, age, nate. ——— *Æn.* IV. 222.

Ver. 334. Ἑρμεία, (σοὶ γὰρ — ἐθέλησθα,) Βάσκ' ἴθι,] Hanc formam non semel imitatur Virgilius: ut *Æn.* I.

Æole (namque tibi hominum pater atque deorum etc. Ver. 69. —*Ern.*

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι,] *Al.* Ἀνδρά σ' ἑταιρίσσαι. *Clark.* Varietas hæc lectionis notata est e *Barnesio*, qui, quorum librorum ea sit, non indicat, et tamen vulgatæ præfert. Ἐθέλησθα notat *Eustathius* esse pro ὑπήκουσας, propter dativum ᾧ, cui θέλειν, sensu sc. ordinario, non jungatur. *Ern.*

Ver. 336. Βάσκ' ἴθι,] Vide supra ad ε'. 158.

Ver. 339. Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε] Virgil.

Dixerat: Ille patris magni parere parabat
Imperio; et primum pedibus talaria nectit
Aurea; quæ sublimem alis, sive æquora supra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit; hac animas ille evocat Orco
Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit:
Dat somnos adimitque, et lumina morte resignat. *Æn.* IV. 238.

Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυητῆρι ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

Confestim autem Trojamque et Hellespontum pervenit:
Perrexit vero ire juveni-regio similis,
Primum pubescenti, cujus venustissima juventa.
Illi vero postquam præter magnum sepulchrum Ili egerant,
Inhibuerunt mulasque et equos, ut biberent
In fluvio; jam enim et crepusculum venerat super terram:
At ex propinquo conspicatus animadvertit præco
Mercurium, et Priamum allocutus est, dixitque;

349 Ἰλίοιο ἔλασσαν] MS. male. 352 ἐφράσατο] Id. 354 ἀφραδίος] Id. male.

Ver. 340. ἐδήσατο] Vide supra ad ver. 305. et ad ψ'. 685. et 739.

Ver. 344. ἐθέλει,] *Al.* ἐθέλῃ.

Ibid. τοὺς δ' αὖτε] Cod. *Harleian.* τοὺς δ' αὖ.

Ibid. ὑπνώοντας] Cod. *Harleian.* ὑπνώοντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην] Cod. *Harleian.* Αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347. αἰσυητῆρι] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ, τηροῦντι τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. *Schol.* *Barnesius* in tribus MSS. scriptum reperit αἰσυμνητῆρι. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἐγίγνοντό τινες μόναρχοι — οὓς ἐκάλουν Αἰσυμνήτας. *Aristot. de Republ.* lib. IV. cap. 10. *Clark.* Αἰσυμνητῆρι agnoscit et *Hesychius*, unde hanc lectionem vulgatæ præferunt viri doctissimi *Jensius*, *Valkenarius* Obs. Misc. VIII. p. 149. Cel. *Albertius.* Sed quia tamen αἰσυητὴρ non est contra analogiam, cum ab αἶσα fieri possit αἰσύω, ex quo αἰσύμνω, αἰσυμνάω demum fit, non temere repudiem lectionem omnium meliorum et antiquiorum librorum. *Etym. M.* Αἶσα, αἴσω, αἰσύω, αἰσυτὴρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η αἰσυητὴρ· οὕτω Μεθόδιος. Potest etiam ex αἰσύω fieri αἰσυάω. *Ern.*

Ver. 348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπῆναι δὲ καλοῦνται αἱ τρίχες αἱ περὶ τὰ χείλη, ὁ μύσταξ ἄρτι φυόμενος· οἱ δὲ κακῶς εἶπον τὸ γένειον. *Schol.* Οὐ σὺ μέν τοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου; *Plato in Pythagora sub initio.* Virgil.

Ora puer prima signans intonsa juventa.
Æn. IX. 181.

Quo de loco *Macrobius*; "Prætermissa "gratia (inquit) incipientis pubertatis, τοῦ "περ χαριεστάτη ἥβη minus gratam fecit "Latinam descriptionem." *Saturnal.* Lib. V. cap. 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπηνήτῃ,] *Al.* Πρώτῳ ὑπηνήτῃ. *Clark.* Sic est apud *Ælian.* V. H. X. 18. ubi vid. *Perizonium.* *Ern.*

Ver. 350. Στῆσαν — ἵππους, ὄφρα πίοιεν Ἐν ποταμῷ·] Interpungam potius sic στῆσαν — ἵππους, ὄφρα πίοιεν, ἐν ποταμῷ. Consistere jusserunt ad flumen, ut biberent. Mox ver. 352. sic interpunge: Τὸν δ', ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν, ἐφράσσατο κήρυξ Ἑρμείαν. *Hunc autem Mercurium animadvertit primus præco, e propinquo videns.* *Ern.*

Ver. 351. ἤλυθε] Vide supra ad ο'. 454. et ad α'. 37.

Ver. 353. ποτὶ] *Al.* προτί. Ut supra ver. 330.

Ver. 354. φραδέος νόου ἔργα τέτυκται·]

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται·
Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαῤῥαίσεσθαι οἴω·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·

"Considera, Dardanide, prudentis animi res est:
"Virum video, cito autem nos perditurum existimo:
"Sed agedum fugiamus in equis; vel ipsum jam
"Genibus prehensis oremus, si forte misereatur."
Sic dixit: Seni autem animus confusus est, timuitque graviter:
Rectæ autem comæ steterunt in flexilibus membris:
Stetitque attonitus: Ipse autem Mercurius prope veniens,
Manu senis prehensa, interrogavit et allocutus est;

355 διαῤῥήσεσθαι] Id. sed suprascr. αι. 359 μελέεσσιν] Edd. præter T. male. ut mox ver. 361. προσέειπεν.

Συνετοῦ νοῦ, καὶ ἄριστα βουλεύεσθαι δυναμένου, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται. *Schol.*

Ver. 356. ἄγε δὴ] Vide supra ad ψ'. 313.

Ver. 358. σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο,] Τὸ, "σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο," ἤγουν συνεχύθη ὁ νοῦς τοῦ Πριάμου, τὴν ταραχήν φασι [οἱ παλαιοὶ] τῆς διανοίας μιμεῖσθαι τῇ τῆς συντάξεως διακοπῇ. *Eustath.* in comment. ad ο'. 1. *Clark.* Quæ sunt argutiæ inanes, cum millies ista tmesis in aliis sit sine vi tali. συγχέεσθαι elegans hoc sensu, quod et latini expressere *confundi. Suet.* Cæs. c. 7. *Ern.*

Ver. 359. Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν — Στῆ δὲ ταφών·] Virgil.

Obstupui, steteruntque comæ. ——
Æn. III. 48.

De cujus versus prosodia inusitata, vide supra ad γ'. 363. *Idem:*

At vero Æneas aspectu obmutuit amens,
Arrectæque horrore comæ. ——
Æn. IV. 279.

Arrectæque horrore comæ. ——
Æn. XII. 868.

Ibid. ἔσταν ἐνὶ] Vide supra ad α'. 535.

Ibid. γναμπτοῖσι μέλεσσι·] *Al.* γναμπτοῖς μελέεσσι. *Clark.* Cur *flexilibus membris* vertat cum *Barnesio*, non video. Nec commodus sensus existit. Verterim *incurvo in corpore*, sc. senis grandævi. Sic habemus γναμπτὸν εἶδος σκολιοῦ λαβυρίνθου apud *Callim.* H. in Del. 311. *Ern.*

Ver. 360. αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,] Καὶ σφόδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολουθοῦντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. Οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω πειθήνιον ἀνδράσιν ὀργιζομένοις, οὐκ ἄργυρος, οὐ χρυσὸς, οὐδὲ ἡ διὰ δώρων πολυτέλεια· μειλίχιον δὲ καὶ προσηνὲς ἱκεσίας ὅπλον ἐστὶν, ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθώ· Πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐριπίδης, "Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν "ἄλλο πλὴν λόγος." Τούτῳ τε Πρίαμος ὥσπερ ὀχυρᾷ πανοπλίᾳ καθώπλισται· ᾧ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλέως ἀπήλασεν ὀργὴν, οὐκ ἐν ἀρχῇ δείξας δώδεκα πέπλους, δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας, τά τε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων, ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοὺς ἄρσενας αὐτοῦ θυμοὺς ἐξεθήλυναν· "Μνῆσαι "πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, Τη"λίκου, ὅσος ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ." Δι' ὀλίγου προοιμίου τῶν λόγων συνήρπασεν Ἀχιλλέα, καὶ σχεδὸν ἀντὶ Πριάμου γέγονε Πηλεύς. Διὰ τοῦτο ἠλέηται μὲν ἄχρι τραπέζης, λυτροῖς δὲ κοσμηθὲν ἀποδίδοται τὸ Ἕκτορος σῶμα. Τοσοῦτον ἴσχυσεν ὁ τῶν παθῶν Ἑρμηνεὺς λόγος, ὃν ἀπέστειλεν Ὅμηρος αὐτῷ τῆς ἱκεσίας παράκλητον. *Heraclid. Pontic.*

Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·

" Quo, pater, sic equos et mulas dirigis
" Noctem per dulcem, quando dormiunt mortales cæteri?
" Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
" Qui tibi hostes et infensi prope sunt?
" Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,
" Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens esset?
" Neque ipse juvenis es, senexque te hic comitatur,
" Virum ut arceas, quando quis prior infestarit:
" Sed ego nullo te afficiam malo, imo et alium
" A te propulsaverim: caro enim te patri comparo."
Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
" Sic sane hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis:

369 ἐπαμύνασθαι] MS. ἀπαμύνεσθαι] T. 370 καὶ δέ κευ ἄλλον] MS. quod non displicet, et alibi quoque occurrit. 373 ἔτω δὲ τυ] MS. vid. not. 376 δέμας καὶ ἀτυφία φωνὴν] MS. e ver. 45. aut alio simili loco. Et vox quoque apud poëtas in signis divinitatis; unde Deum sonare dici-

Ver. 361. ἐξείρετο] *Al.* ἐξήρετο. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 363. ὅτε θ'] *Quum scilicet.*

Ver. 367. Τοσσάδ'] Sic infra ver. 375. τοιάδ'. Vide supra ad υ'. 357.

Ibid. ἄγοντα,] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι,] *Eustathius* hæc ad præcedentem "γέρων" refert. Τὸ δὲ γέρων ὅτος ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι — χαλεπήναντα, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀσθενής. Ἀπάλαμνοι γὰρ φύσει πρὸς ἄμυναν ἰσχυρὰν οἱ γέροντες. Eodem modo et accipit *Domina Dacier. Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem "νέος" referri, vocesque "γέρων δέ τοι ὅτος ὀπηδεῖ" parenthesi includi mavult. Cui sententiæ nonnihil favere videtur locus iste *Odyss.* π'. 71.

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ὄπω χερσὶ πέποιθα
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι. ———

Et iterum *Odyss.* φ'. 132.

Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ ὄπω χερσὶ πέποιθα
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι. ———

Clark. Sed in his locis ἀπαμύνασθαι pendet a πέποιθα. Igitur potius ad γέρων referam. Sic ὕδωρ ψυχρὸν πιεῖν apud *Xenoph.* M. S. III. 13. extr. ita frigida est, ut bibi non possit: ubi alia hujus generis

'Αλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος 'Αργειφόντης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
'Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
'Ηέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὺς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριςος ὄλωλε
Σὸς παῖς· ὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπιδεύετ' 'Αχαιῶν.

" Sed adhuc aliquis et me Deorum protegit manu,
" Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
" Faustum, qualis jam tu corpore et specie admirabilis,
" Prudensque es animo, beatisque prognatus es parentibus."
Eum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
" Næ jam hæc omnia, senex, recte dixisti:
" Sed age mihi hoc dic et vere narra,
" An aliquo mittis thesauros multos et pretiosos
" Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
" An jam omnes deseritis Ilium sacram
" Metu perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
" Tuus filius: Nec enim quidquam pugna inferior erat Achivis."

tur. Sed plures libri sequendi sunt. 377 νόῳ] MS. R. Eust. quod non repudiem. Ibid. ἔξεσσι] Edd. præter R. Sic et ver. 397. 379 ἔειπες] MS. R. 382 τάδε σῶα μίμνη] MS. 383 καταλείπετε] Id. male. 384 ἄριστος] MS. 385 παῖς] Id. bene. mox τοι male.

exempla attulimus. Sed fortasse versus plane insititius est. *Ern.*

Ibid. ἀπαμύνασθαι,] Cod. *Harleian.* ἐπαμύνασθαι. *Al.* ἀπαμύνεσθαι. Porro versum hunc pro signo militibus usurpasse *Claudium* Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio,* cap. 42.

Ver. 370. ἀλλά κεν ἄλλον] *Al.* ἠδὲ κεν ἄλλον.

Ver. 372. 386. et 405. θεουδής·] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 373. Οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ,] Primum legenti in mentem veniat ex tot aliis locis ὅτω δὴ τάδε γ' ἐστι. Et sic habet MS. Lips. servato tamen et πη. *Ern.*

Ver. 374. 'Αλλ' ἔτι τις] Cod. *Harleian.* 'Αλλ' εἴτις.

Ibid. τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,] Ita supra ί. 419.

——— μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε. ———

Ver. 377. νόον,] *Al.* νόῳ. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ibid. et ver. 387. ἔξ ἐσσι] *Al.* ἔξεσσι.

Ver. 379. κατὰ μοῖραν] Vide supra ad π'. 367.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἐξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ, ὡς σύ περ ὧδε·
Ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·

Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
" Quis vero tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus,
" Qui mihi commode interitum infelicis filii memorasti?"
Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
" Tentas me, senex, et interrogas super Hectore nobili:
" Hunc quidem ego perquam sæpe pugna in gloriosa
" Oculis vidi, et quando ad naves actos
" Argivos interficiebat, cædens acuto ære:
" Nos vero stantes mirabamur: non enim Achilles
" Sinebat pugnare, iratus Atridæ.
" Hujus enim ego famulus, eademque advexit navis affabre-facta:
" Ex Myrmidonibus autem sum, pater vero mihi est Polyctor:
" Dives quidem is est, senexque jam, sicut tu;
" Sex autem ei filii sunt, egoque tibi septimus sum:

387 ἔσι] Id. 391 πολλὰ] Id. 392 abest a MS. 393 δαΐξων] R. male. 399 ἔασι] MS. male. ἔασσιν] Edd. vett. Ibid. ἐγὼ δέ τι ἕβδομος] Edd. vett. vid. not. Cæterum hic Codici Lipsiensi in οἱ consentit Uratis-

Ibid. ἔνισπες·] *Al.* ἔνισπεις. Quod idem.

Ver. 380. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,] Virgil.

—— mihique hæc edissere vera roganti.
Æn. II. 149.

Ver. 382. ἵνα περ τάδε τοι σόα] *Al.* ἵνα τοι τάδε περ σόα.

Ver. 384. ὄλωλε] Vide supra ad π'. 521. et infra ad ver. 392.

Ver. 388. Ὅς μοι] *Al.* Ὡς μοι.

Ver. 389. 405. et 410. Τὸν δ'] Vide supra ad α'. 57. et ad θ'. 160.

Ver. 391. κυδιανείρῃ] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

Ver. 392. ὄπωπα,] Differunt inter se μάλα πολλὰ εἶδον, et μάλα πολλὰ ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*, et, *I have often seen*. Vide supra ad α'. 37. et ad ζ'. 124.

[redacted]

Τῶν, μεταπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι·
Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
Ἰσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
Ἧισι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ὦ γέρον, οὔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς

"Inter hos, facta sortitione, mihi sors obtigit huc Achillem comitari:
"Nunc vero veni in campum a navibus: mane enim
"Edent circa urbem pugnam nigris oculis Achivi.
"Ægre-ferunt enim illi desidentes, neque possunt
"Continere cupidos prælii reges Achivorum."
Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
"Si quidem famulus Pelidæ Achillis
"Es, agedum mihi omnem veritatem dic,
"An adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam
"Suis canibus membratim discissum objecit Achilles?"
Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
"O senex, nondum hunc canes ederunt, neque-alites:
"Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem
"Neglectim in tentoriis: duodecimus autem ei dies

laviensis: quo magis etiam hæc lectio et judicium nostrum firmatur. 400 ἐνθάδ' ἱκέσθαι] MS. quod ferri et ipsum potest. 404 βασιλῆες υἷες Ἀχαιῶν] Id. 408 παρὰ] Id. 409 κυσὶ] Id. recte.

Ver. 393. κτείνεσκε,] *Interficere solebat.* Vide supra ad ν'. 84. et ad β'. 221.

Ver. 396. μία δ' ἤγαγε νηῦς] Ἑταῖρον καὶ φίλον ἑαυτὸν βούλεται συστῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι μιᾶς νεὼς ἐπιβαίνουσιν. *Schol.*

Ver. 397. ἐξ εἰμι] *Al.* ἔξειμι.

Ver. 398. ὅδ'] Cod. *Harleian.* ἔγ'.

Ver. 399. ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι] Hæc lectio est recentiorum librorum. Edd. vett. omnes habent τι, quod esse vitiosum, res ipsa declarat. Id correctum in τοι, quod utcunque tolerari potest. Nec quicquam ad h. l. e MSS. suis notant *Barnesius* et *Clarkius*, aut ex edd. ut lector facile in mentem hanc veniat, ut omnia hic consentire putet. Sed MS. noster habet οἱ, ut in prima parte versus. Hanc veram lectionem esse nemo dubitet. *Ern.*

Ver. 400. μεταπαλλόμενος,] Μετ' αὐτῶν

Κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
Ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
Ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,

" Jacenti, neque tamen omnino ei corpus putrescit, neque eum vermes
" Edunt, qui sane viros prælio-occisos comedunt.
" Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
" Raptat immaniter, aurora quando pulchra apparet;
" Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certe contemplans ipse cum ac-
" Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est, [cesseris,
" Neque ulla parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
" Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt:
" Adeo tibi curam gerunt beati dii filii tui,

416 ἑταίροιο] Id. 418 θειοῖο] A. 2. 3. J. quod vitium operarum est, pro θυοῖο aut θηοῖο. 421 πολλέες] MS. ἐν αὐτῷ] F. A. J. Ibid. ἔλασαν] *Eust.* 424 γήθησι] MS. 425 δῶναι] F. διδόναι] R. vid. not.

κληρόμενος· πάλαι γὰρ κλῆροι. *Schol.* *Al.* μέτα παλλόμενος. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 403. εἶγε] Cod. *Harleian.* εἶδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ] *Siquidem revera.* Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 411. τόνδε] Cod. *Harleian.* τόνγε.

Ver. 413. Αὔτως ἐν κλισίῃσι·] Ματαίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ. *Schol.* *Al.* Οὕτως ἐν κλισίῃσι.

Ibid. δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς] *Al.* δυωδεκάτη δέ οἱ ἧδε.

Ver. 414. οὐδέ τί οἱ] *Al.* οὐδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415. αἵ ῥά τε] *Qui scilicet.*

Ibid. ἀρηϊφάτους] Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους. *Schol.*

Ver. 417. φανείη·] *Al.* φανήῃ.

Ver. 418. θειοῖο] *Al.* θηοῖο, et θηοῖο. *Clark.* Nam et θηεῦντο *Odyss.* ι'. 75. et alibi. Et hæc forma per η est usitatior atque frequentior, habetque θηοῖο *Eustathius*, addens, πρὸς τὸ θηητὸν συστοιχεῖ, est conjugatum verbi θηητόν. Sed tamen et altera scriptura recta videtur. Sic η'. 444. repertum θηεῦντο, pro quo alias θηεῦντο usitatius dicitur et legitur, habemusque θειητὸν pro θηητὸν apud *Hesych.* *Ern.*

Ver. 419. ἐερσήεις] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* ἑερσήεις. *Clark.* Sed sic et aliæ edd. vett. Est autem ἐερσήεις, *recens*, *pulcher*, ut bene interpretatur *Hesychius*, qui et ipse ἐερσήεις habet, cum apud *Suidam* sit cum adspiratione. Similiter latini *roscidum* dicunt pro tenero, molli, i. e. pulchro. Add. ver. 757. *Ern.*

Ver. 419. 420. νένιπται, — μέμυκεν,] Si νένιπτο — μεμύκει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad ver. 392. et ad α'. 37.

Ver. 420. ποθι μιαρός·] Qua ratione, ποθι, hic ultimam producat; item ἐπὶ, ver. 428. et τε, ver. 430. vide supra ad α'. 51.

Ibid. μέμυκεν,] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 421. ἐπ' αὐτῷ] Cod. *Harleian.* ἐν αὐτῷ.

Ver. 425. δῶρα διδοῦναι] Qua ratione dicitur δοῦναι et διδόναι, eadem fortasse dicitur δῶναι et διδῶναι. Cæterum non-

Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὦ τέκος· ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
Ἀθανάτοις· ἐπεὶ οὔποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σύν γε θεοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.

"Mortui licet: ipsis enim carus ex animo."
Sic dixit: Gavisus est autem senex, et respondit verbis;
"O fili, certe bonum etiam debita dona dare
"Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,
"Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
"Ideo illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.
"Sed agedum, hoc accipe a me pulchrum poculum:
"Ipsumque tutare, et deduc me, faventibus utique diis,
"Usque dum in tentorium Pelidæ pervenero."

428 ἐπεμνήσαντο] R. *Eustath.* quoque hanc lectionem commemorat, sed ita, ut alteram præferat: ἀκριβέστερον ἀπεμνήσαντο. 429 δέξο] MS. non male. Il. τ'. 10. κλυτὰ τεύχεα δέξο. et fortasse quidem prætulerint.

nulli hic legunt διδοσθαι. *Clark.* Quorum librorum lectio sit διδοσθαι non notat *Clarkius:* nam nec *Barnesius* indicavit, a quo sumsit. Antiquior lectio est ea, quæ in Rom. ed. expressa est: διδόναι, ut docet *Eustathius.* Τὸ δὲ διδόναι τελευταῖος ἂν τῆς κακῶς ποδίζει τὸ ἡρῷον μέτρον· ἐκταθῆναι γὰρ αὐτὸ κατὰ τὸ γνῶναι καὶ βιῶναι ὁ παραδίδοται· διφῆναι δὲ γράψαι, ἐκ τοῦ συγχώρητον· λείπεται οὖν ἐκτείνεσθαι τὸ μίκρον ō τοῦ διδόναι ὁμοίως τῷ, — ὡς ἴδον αἰόλον ὄφιν· τινὰ δέ γε τῶν ἀντιγράφων ἐτόλμησαν γράψαι διδοῦναι, πρὸς ὁμοιότητα ἴσως τοῦ τιθέναι, τιθεῖναι, διὰ διφθόγγου etc. Cæterum credo scripturam antiquam esse διδόναι, sed eam pronunciatam ad formam verborum, ubi ο poëtice producitur, ut in μόνος, quod ipsum reperitur in scriptis libris, ubi prima longa est, pronunciaturque μοῦνος. Hodie, postquam cœpimus verba exprimere in libris secundum pronunciationem, non secundum veterem et genuinam scripturam, bene, ut opinor, editur διδοῦναι. *Ern.*

Ver. 426. 464. Ἀθανάτοις· — Ἀθάνατον] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. εἴποτ' ἔην γε,] *Scholiastes* exponit, ἕως τις ἔην. Sed, ut opinor, minus recta. Vide supra ad γ'. 180. *Clark.* Nempe est formula in rebus amissis cum significatione desiderii. *Virgil.*

Invalidasque tibi tendens, heu! non tua, palmas. *Georg.* IV. 498.——*Ern.*

Ver. 427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι] *Al.* Λήθετο ἐν μεγάροις.

Ver. 428. ἀπεμνήσαντο] *Al.* ἐπεμνήσαντο. Sic apud *Hesiodum:*

Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.
Theogon. ver. 503.

Clark. Imitati sunt et alii Jos. A. XV. 2. 2. τῆς χάριτος ἀπομνησθήσεσθαι προσδοκῶν. Ex quo loco possit aliquis conjicere τῶν οἱ ἀπεμνήσαντο. In deteriorem partem dixit *Xenoph.* Mem. S. I. 2. 31. *Ern.*

Ver. 431. Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.] Sic supra ver. 406. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος· et infra

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·
Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,

Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
" Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis;
" Qui me jubes tua dona clam Achille accipere.
" Eum quidem ego timeo, et vereor ex animo
" Spoliare, ne mihi aliquod malum in-posterum fiat.
" Tibi vero ego viæ-dux vel ad inclytum Argos proficiscerer,
" Sedulo in navi veloci, aut via-terrestri comitans:
" Non sane aliquis tecum duce contempto pugnaverit."
Dixit, et saltu-dato Mercurius in currum et equos,
Statim scuticam et habenas prehendit manibus;
Inspiravit autem equis et mulabus animos validos.
Sed cum jam ad turresque navium et fossam pervenissent,
Custodes tum vero primum circa cœnas occupati erant;

434 Ἀχιλῆος ἔχεσθαι] Edd. vett. præter R. quæ habet Ἀχ-ος δέχεσθαι, duasque lectiones confundit. A. 2. 3. J. Ἀχιλλ. *Eustathius* autem sine dubio legit παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι, ut patet e Comm. ad h. l. et sic habet MS. Lips. Non tamen ausim eam præferre alteri, quæ et ipsa recta est, et exquisitior.

ver. 448. Πηληϊάδεω ἀφίκοντο. Pronunciabatur Πηληϊάδω. Vide supra ad α'. 1.

Ver. 434. παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] *Al.* παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχεσθαι. *Clark*. Vide ad ψ'. 162.

Ver. 435. δείδοικα, καὶ αἰδέομαι] Vide supra ad ν'. 481. et 736.

Ver. 436. γένηται.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 438. ὁμαρτέων·] Pronunciabatur ὁμαρτῶν. Quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 439. πομπὸν ὀνοσσάμενος] Καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ πέμποντος. *Schol.*

Ver. 440. ἐπαΐξας] Cod. *Harleian.* ἀναΐξας. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*. *Al.* ἐπ' ἀΐξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'] Vide supra ad θ'. 160. et ad μ'. 12. *Barnesius* minus recte Τοισίδ'.

Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιῤῥήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾦξε γέροντι,

Iis autem somnum infudit internuncius Argicida
Omnibus: statimque aperuit portas, et retrusit vectes,
Introque duxit Priamumque et splendida dona in rheda.
Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,
Lignis abietis cæsis; et desuper texerant
Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
Circum autem ei magnum septum fecerant regi
Palis densis: januam autem tenebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
Tres item reserabant ingens claustrum forium,
Ex aliis; Achilles vero obdebat etiam solus.
Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,

435 plane abest a MS. 436 μετόπισθεν] F. A. 1. 437 καὶ κλυτὸν, omisso κε] MS. 439 ὀνησάμενος] Id. male. 447 Ἐς δ' ἄγε] MS. et F. veterrima scriptura, quæ legendo duplicari debet in syllaba prima ex indicio metri. Sic MS. etiam mox v. 458. 448 ὅτε δὲ] A. 2. 3. J. male. 453 σταυροῖσι] MS. recte. 454 ἐπιῤῥήσσεσκον] Edd. vett. sic et v. 456.

Ibid. ἔχευε] *Al.* ὄρυσε.

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην] Sic supra ver. 443. Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους. Vide supra ad ξ'. 433. et 504.

Ver. 449. ποίησαν ἄνακτι,] Hunc quoque locum, item alterum huic similem 452. corrigit Cl. *Dawesius* Misc. Crit. p. 152. ut adversarium suæ opinioni, de qua supra diximus. *Ern.*

Ver. 451. Λαχνήεντ' ὄροφον,] Τὸν δασύν· λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τούτων κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμης πρὸς ὀροφὴν ἐπιτήδειον. *Schol.*

Ver. 453. Σταυροῖσιν] *Schol.* Ὀξέσι ξύλοις, σκόλοψι. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. ἐπιβλὴς] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. *Schol.*

Ver. 454. 455. 456. ἐπιῤῥήσσεσκον — ἀναοίγεσκον — ἐπιῤῥήσσεσκε] Vide supra ad ver. 393. et ad β'. 221. Cæterum Codex

Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
Ὦ γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος,
Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
Λίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,

Introque duxit inclyta dona pedibus-veloci Pelidæ;
E curruque descendit in terram, dixitque;
" O senex, ego quidem deus immortalis veni
" Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viæ præbuit:
" Sed ego quidem redibo, neque Achillis
" In conspectum veniam: indignum enim esset,
" Immortalem deum sic mortales fovere palam.
" Tu vero ingressus prehende genua Pelidæ,
" Et eum per patrem et matrem comas-pulchram
" Supplex-ora, et filium: ut ei animum commoveas."
Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
Mercurius: Priamus vero de curru desiliit in terram,

461 ὄπασεν] MS. 464 ἀσπαζέμεν] F. quod etiam ferri potest.

Harleianus utrobique legit ἐπιῤῥήσεσκεν. *Clark*. Vide Var. Lect.

Ver. 460. εἰλήλουθα] Vide supra ad φ'. 81. et ad α'. 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ προεκθετικῶς τῷ γέροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσεται, καὶ τέκνου, ἱκετεύσειν τὸν Ἀχιλλέα, ὅμως οὐ γίνεται τοῦτο· τάχα μὲν καὶ διότι ἐξέκρουσεν ἡ λύπη τῆς τοῦ γέροντος ψυχῆς τὴν τοῦ διδασκάλου Ἑρμοῦ μέθοδον. *Eustath.* Vide infra ad ver. 486.

Ver. 467. τέκεος· ἵνα] Qua ratione, τέκεος, hic ultimam producat; item λίπεν, ver. 470. et Διΐ, ver. 472. et ἄλλον, ver. 481. et ἐνὶ, ver. 497. vide supra ad α'. 51.

Ver. 469. ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,] Virgil.

——— e curru saltum dedit ocyus arvis.
Æn. XII. 681.

Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 470. κατ' αὖθι] *Al.* καταῦθι.

Ver. 472. Τῇ ῥ'] *Ubi utique.* — *Ubi scilicet.*

Ibid. ἵζεσκε,] *Sedere solebat.* Vide supra ad β'. 221.

Ver. 473. ἀπάνευθε] Vide supra ad κ'. 349.

Ibid. καθίατο] *Al.* καθήατο.

Ibid. τὼ δὲ δύ'] *Al.* τὼ δὲ δύω. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 475. Ποίπνυον] De hujus vocis media hoc in loco *producta;* supra autem ξ'. 421. *correpta;* vide supra ad ν'. 105. et ad ο'. 24.

Ver. 476. Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέ-

[redacted]

Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διῒ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δύ' οἴω
Ἥρως Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
Ποίπνυον παρεόντε· (νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.)
Τὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα [στὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,

Idæumque ibidem reliquit: is vero manebat continens
Equos mulasque: Senex autem recta ivit per domum,
Ubi Achilles sedebat, Jovi carus; intusque eum ipsum
Invenit; socii vero seorsum sedebant: ei autem duo soli
Heros Automedonque, et Alcimus ramus Martis,
Ministrabant astantes: (modo autem destiterat a cibo,
Postquam ederat et biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, prope vero stans,
Manibus Achillis prehendit genua, et osculatus est manus
Terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios.
Ut vero cum virum malum magnum cepit, qui in patria
Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,

466 καί τε μητέρος] MS. 467 τίκος] Id. 475 νέον] abest MS.

κειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τῦ Πατρόκλυ λύπην. *Schol.* Τῷ δὲ μὴ αἴρεσθαι τὰς τραπέζας, ἐναντιῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι· "Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέ-"κειτο τράπεζα." Ἀναγνωστέον ἐν ἴσῳ, "Ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τρά-"πεζα." Ἢ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. Πῶς γὰρ ἂν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθῦντι παρακεῖσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχυμένοις, παρ' ὅλην τὴν συνυσίαν; *Athenæus* Lib. I. cap. 10. Verum, ut opinor, præstat Vulgata Lectio. Neque omnino, uti ad hunc *Athenæi* locum annotat *Casaubonus*, inde sequitur, mensas post cœnam auferri non solitas. Hoc enim ait Poëta, *Achillem* tam exiguo tempore ante a comedendo et bibendo desiisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα,] Virgil.

Tendentemque manus Priamum conspexit inermes. *Æn.* I. 491.

Ver. 480. Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' etc.] *Schol.* Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκύσιον φόνον ἐργασαμένυς φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ παραγίγνεσθαι εἴς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλυσίυ, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκεκαλυμμένον καθαρσίων δεόμενον. *Clark.* Exemplum vid. apud *Herodotum* I. 35.

Ver. 481. ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,] *Barnesius* ex uno MS. edidit ἄλλον ἐξίκετο δῆμον· itaque omnino scribendum censet propter id quod legitur, *Odyss.* ό. 238.

—— ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον.

Et *Odyss.* υ'. 219.

Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκου, ὥςπερ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.
Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν, ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

Viri ad divitis *domum*, stupor autem tenet aspicientes;
Sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo-similem:
Obstupuerunt et cæteri, alterque in alterum intuebatur.
Hunc etiam supplicans Priamus verbis his allocutus est;
"Recordare patris tui, diis similis Achille,
"Ejusdem ætatis, qua et ego, gravi in senectutis limine.
"Et illum quidem fortasse vicini circumsistentes
"Premunt, neque quis est, qui malum et perniciem arceat:
"Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
"Gaudetque in animo, speratque dies omnes
"Visurum dilectum filium, a Troja reversum:

485 ἔειπεν] Edd. præter T. male. 488 περιναίεται] MS.

Ἄλλον δῆμον ἱκέσθαι. ——— *Clark.* Nec stat versus in lectione vulgata, quod necessitatem adfert recipiendæ lectionis Barnesianæ. Vetus scriptura ἄλλον non recte pronunciata et ab admonitu legis metricæ per ω scripta est. *Ern.*

Ver. 482. ἔχει] *Al.* ἔχεν.

Ver. 483. θεοειδέα·] Sic infra, ver. 486. θεοῖς ἐπιείκελ'. Vide supra ad ver. 217. Pronunciabatur autem θεοειδῆ.

Ver. 486. Μνῆσαι πατρὸς σεῖο — Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν,] Virgil.

——— miseri te siqua parentis
Tangere cura potest, oro, (fuit et tibi talis
Anchises genitor,) Dauni miserere senectæ.
Æn. XII. 932.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι οὐ (fortasse οὐ μόνον) τῆς εὐπρεπείας δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ συντομίας· Τῶν γὰρ πάντων χρεία ἐστίν· ὅσων μὲν ἡ χρεία παραδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παραιτεῖται. Διδάσκει δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Ἑρμοῦ λόγοις πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. Τοῦτον γὰρ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκαλος ὢν, παιδεύει πῶς χρὴ ἐντυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς ἱκετείας· "Τύνη δ' εἰσελθὼν "λάβε γούνατα etc." (supra ver. 465.) Καὶ πάντας τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἱκετείας παραλαμβάνει, τὸ γένος τοῦ Ἀχιλλέως, πατρὸς, μητρὸς, υἱοῦ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρων, οἶδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τοῦ γονέως ἐπιλαμβάνεται, καὶ λέγει. "Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Καὶ ὅτι τοῦ παιδὸς μέμνηται, ὅτι τῆς μητρὸς, ἀλλὰ τῶν προγόνων· τὴν πολλὴν γὰρ χορηγίαν παρέλιπε τῇ χρείᾳ τοῦ παιδός. *Dionys. Halicarn.* Lib. *qui inscribitur* Τέχνη, §. 9. "Epilogus quidem quis unquam poterit illis Priami rogantis Achillem precibus æquari?" *Quintilian.* Lib. X. cap. 1. Vide et supra ad ver. 360.

Ibid. σεῖο,] *Al.* σοῖο. *Clark.* Σοῖο legit in exemplo suo *Ammon.* v. ἐμεῖο, et σοῖο agnovitque *Heracl.* in Allegor. Hom.

Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες 'Αχαιῶν·
'Εννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας 'Αχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
'Αλλ' αἰδεῖο θεοὺς, 'Αχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,

" Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
" Troja in lata, eorumque neminem autumo relictum esse.
" Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
" Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
" Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.
" *Ex his* plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:
" Qui vero mihi unicus erat, tutabaturque urbem et ipsos,
" Hunc tu nuper interfecisti, pugnantem pro patria,
" Hectorem: bujus nunc gratia venio ad naves Achivorum,
" Redempturus a te, feroque infinita dona.
" Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere,

499 Ὃς δὲ μοὶ οἶος] A. 2. 3. J. Ibid. αὐτὸς] MS. 503 αἰδέεο] Id.

quem post laudat *Clarkius*. *Ammonius:* Σοῖο καὶ σεῖο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τὰς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει· σοῖο μὲν γάρ ἐστι σύναρθρος ἀντωνυμία, οἷον, μνήσεο πατρὸς σοῖο, ἡ δὲ σεῖο ὁ σύναρθρος — καὶ φυλάσσεται ταῦτα ἄκρως (scr. ἀκριβῶς) παρ' Ὁμήρῳ. Quod μνήσεο profert, in v. ἐμεῖο habet μνῆσαι, ut editur. *Ern.*

Ver. 487. ὅσπερ ἐγὼν,] *Heraclides Ponticus* loco supra (ver. 360.) citato legit οἷος ἐγών.

Ver. 489. ἀρὴν] Vide supra ad σ'. 100. et ad ξ'. 485.

Ver. 492. Τροίηθεν ἰόντα·] *Al.* Τροίηθε μολόντα.

Ver. 493. ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους] Vide supra ad ver. 255.

Ver. 496. 'Εννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος] *Theocritus Hecubæ* viginti filios tribuit:

Οὐδ' Ἕκτωρ, 'Εκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων.
Idyll. XV. ver. 139.

Quem ad locum *Scholiastes*, citante hic *Barnesio:* Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀπεσχένται, ὡς καὶ Σιμωνίδης· Ὅμηρος δὲ, 'Εννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 497. Τὰς δ' ἄλλας μοι ἔτικτον — γυναῖκες.] Aut pellices dicuntur γυναῖκες, aut intelligendum ἄλλαι. *Ern.*

Ver. 499. εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτὸς,] Vide supra ad χ'. 507. et ad ζ. 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σεῖο,] Virgil.

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.
Æn. I. 488.

Ver. 503. 'Αλλ' αἰδεῖο θεὸς, 'Αχιλεῦ,] *Al.* 'Αλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς. *Al.* αἰδοῖα. *Clark.* Αἰδεῖο Grammatici faciunt imperativum, ex αἰδέο pro αἰδοῦ, inserto iota. Malim sic: αἰδέομαι, αἰδοῦ, αἰδέο, αἰδέεο, contr. αἰδεῖο. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ·
Ἔτλην δ', οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,

"Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior;
"Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
"Viri filiorum-interfectoris ad os manus admovere."
Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctus,
Prehensaque manu, removit a se leniter senem.
Hi vero recordati, hic quidem Hectoris homicidæ,
Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
At Achilles flebat suum patrem, interdumque vicissim
Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur.
At postquam luctu satiatus est nobilis Achilles,
Et ei e præcordiis abiit desiderium, atque ex artubus,
Protinus e sede surrexit, senemque manu *prehensum* erexit,

506 ποτὶ στόμα] abest MS. 510 ἐλυσθείς] MS.

Ver. 504. Μνησάμενος σοῦ πατρός·] Vide supra ad ver. 486.

Ver. 506. χεῖρ' ὀρέγεσθαι:] *Al.* χεῖρας ὀρέξαι.

Ver. 507. ἄρα] *Ut par erat.*

Ibid. ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,] Ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν. *Schol.* Vide supra ad ψ'. 108. *Clark.* Ἵμερος γόοιο est desiderium triste, movens tristitiam et lachrimas, ἵμερος γοερός. *Ern.*

Ver. 509. ἀνδροφόνοιο,] Vid. supr. ad π'. 77.

Ver. 510. 511. Κλαῖ' — κλαῖεν] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 512. ὀρώρει.] Vide supra ad φ'. 352. et ad β'. 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο] *Galenus de Hippocratis et Platonis Dogmatibus,* Lib. IV. cap. 7. locum hunc hoc modo citat:

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' [ἵμερος. ἠδ'] ἀπὸ γυίων.

Uti *Odyss.* Υ'. 541.

Ibid. τετάρπετο] Vide supra ad ψ'. 10.

Ver. 522. Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ] Ὑπερφυῶς δὲ φαίνεται περὶ τὴν παραμυθίαν ὁ ποιητὴς εὐδοκιμεῖν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον ἥκοντα ἐπὶ λύτρα τοῦ Ἕκτορος, ταυτὶ, "Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ etc." *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ver. 523. ἐάσομεν,] Vide supra ad Υ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενοί] Sic infra ver. 526. ἀχνυμένους. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 524. πρῆξις] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 525. Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,] Οὐ — ἁπλῶς εἶπε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν

Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Ἆ δεῖλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὲς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὲς
Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνε· ἄλγεα δ' ἔμπης
Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένες· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς ὔδει

Miseratus canumque caput, canumque mentum:
Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;
" Ah miser, certe jam multa mala tolerasti tuo in animo.
" Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,
" Viri in conspectum, qui tibi multosque et strenuos
" Filios interfeci? Ferreum certe tibi cor.
" Sed age jam conside in sede; dolores autem prorsus
" In animo residere sinamus, dolentes licet:
" Nullus enim profectus est tristis luctus.
" Sic enim fato-tribuunt dii miseris mortalibus,
" Ut vivant tristes; ipsi vero sine-curis sunt.
" Duo quippe dolia jacent in Jovis limine

518 Ὦ δειλ' — ἀνίχεο κατὰ θυμόν] MS. 526 ἀχνυμένοις] Id. vid. not.

βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὃς δειλαίες καὶ οἰκτρὲς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἴωθε δειλὲς καὶ ὀϊζυρὲς προσαγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poëtis. Clark.* Falli in hac interpretatione *Plutarchum*, et de omnibus hominibus loqui Achillem, bene monet et docet Cl. *Krebsius* ad *Plutarchi* libellum p. 135. *Ern.*

Ver. 526. αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.] Ita fere apud *Hesiodum:*

Ὥστε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. l. 112.

Et apud *Lucretium:*

—— Deos securum agere ævum.
Lib. V. 83. VI. 57.

Et Lib. I. ver. 57. 60.

Omnis enim per se Divûm natura necesse est
Immortali ævo summa cum pace fruatur;
—— privata dolore omni, privata periclis.

Ibid. ἀχνυμένες·] *Plutarchus* locis supra citatis legit ἀχνυμένοις. *Clark.* Sic et MS. Lips. nec ei vulgatum prætulerim magnopere. *Ern.*

Ver. 527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι] Εἰς παραμυθίαν Πριάμε ὁ Ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα. *Schol.* Porro *Plutarchus* versus hosce cum loco isto *Hesiodi* de *Pandoræ* Dolio, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 94. *etc.* conferens; Ὁ δὲ (inquit) μετὰ τῦτον [Ὅμηρον] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τῶν Μεσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσίοδος, καὶ ὗτος ἐν πίθῳ καθείρξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ἀποφαίνει σκεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. *De consolat. ad Apollon.* Ubi in transcursu notandum, *Plutarcho Hesiodum Homero*

Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων·
Ὧι μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ὧι δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί ἑ κακὴ βύβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,

" Donorum, quæ dat, *alterum* malorum; alterum vero, bonorum:
" Cui quidem miscens dederit Jupiter fulmine-gaudens,
" Interdum quidem in malum ille incidit, interdum et in bonum:
" Cui vero ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;
" Et illum exitialis dira calamitas super terram almam exercet:
" Vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus.
" Sic quidem et Peleo dii dederunt illustria dona
" A natalibus: omnes enim inter homines *eminenter* ornatus erat
" Opibusque, divitiisque, imperabat vero Myrmidonibus,
" Et ei mortali licet deam fecerunt uxorem:
" Sed et huic imposuit deus malum, quod ei nequaquam
" Filiorum in ædibus soboles nata-est regno-successurorum,

532 βύβρωσις] F. A. J. 540 παῖδ' ἔτικε παν.] MS. bene.

recentiorem esse visum. Cæterum vituperat hic *Homerum Plato*; Οὐκ ἄρα ἀποδεκτέον οὔτε Ὁμήρου οὔτ' ἄλλου ποιητοῦ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἀνοήτως ἁμαρτάνοντος, καὶ λέγοντος ὡς δοιοὶ πίθοι "— κατα- " κείαται ἐν Διὸς οὔδει, Κηρῶν ἔμπλειοι· ὁ μὲν " ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ, δειλῶν." *De Republ.* Lib. II.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, ἑάων] *Al.* Κηρῶν ἔμπλειοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. Quomodo legit *Plutarchus de audiendis Poetis*, itemque *Plato* loco jam citato. *Pindarus:*

Ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
Ἀθάνατοι. ——
Pythior. Od. III. ver. 145.

Ubi *Scholiastes*, citante *Duporto Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum: Οὕτως ἐδέξαντο δύο πίθους ἵνα φαύλων καὶ ἵνα ἀγαθῶν.

Ver. 532. βύβρωστις] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. Ἔνιοι δὲ βούβρωστιν τὸν οἶστρον ἐξεδέξαντο. *Schol.* Ita *Callimachus:*

Νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
Hymn. in Cererem. ver. 102.

Ver. 540. παναώριον] Ἢ τὸν πάντη ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ὥραν, τὸν καιρόν. — ἢ παρὰ τὴν ὤραν, τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ πεφροντισμένον. *Eustath.*

Ver. 544. Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος] Vide supra ad α'. 51. *Julianus, Orat.* 2. legit. Ὅσσον Λέσβος ἔσω Μακάρων ἕδος.

Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.

" Sed unum filium genuit immatura-morte-periturum: nec tamen hunc
" Jam senem foveo : valde enim procul a patria
" Sedeo in Troja, teque contristans, atque tuos liberos.
" Et te, senex, olim quidem audimus opibus floruisse,
" Quantas Lesbus supra Macaris sedes intus continet,
" Et Phrygia desuper, et Hellespontus immensus:
" Inter hos, te, senex, divitiisque et filiis aiunt ornatum-excelluisse.
" At postquam tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
" Assidue tibi circa urbem, prœliaque cædesque virorum:
" Perfer *tamen*, nec perpetuo mœre tuo in animo.
" Nihil enim proficies, tristatus de filio tuo,
" Neque ipsum resurgere facies, prius etiam malum aliud passus fueris."

Ibid. τόνδε] Id. 541 κομίζει] MS. 544 Μακάρων] Id. ut Chrys. vid. not. 546 τῷ σε] Id.

Dion. Chrysostomus, §. 33. legit, Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μακάρων ἕδος. *Suidas* autem, notante *Barnesio* citat, Ἠδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος. Cæterum *Strabo. Geograph.* lib. VIII. legisse videtur, Μάκαρος πόλιν. *Clark*. Intellige: ὅσσον δὲ — ἐέργει — τῶν. *Quantum autem est opum, earum te copiis, et vero etiam liberis te floruisse dicunt. Ern.*

Ibid. Μάκαρος ἕδος] Ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρος ὁ Κρινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

Ver. 546. Τῶν σε,] *Al.* Τῷ σε.

Ver. 547. 549. ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες, —Ἄνσχεο,] *Sophocl.*

——————— ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
Τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.

Philoctet. ver. 1309.

Ver. 548. μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·] Sic *Odyss.* λ'. 611.

Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.

Quo de loco *Gellius:* " Ante omnes (in-" quit) apud Homerum, ejusdem rei at-" que sententiæ luculenta exaggeratio est " 'Ὑσμῖναί τε, etc. Nam quum omnia ista " — multa et continua nomina nihil plus " demonstrent quam prælium, hujus ta-" men rei varia facies delectabiliter ac de-" core multis variisque verbis depicta " est." Lib. XIII. cap. 22.

Ver. 550. πρήξεις] Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 551. Οὐδέ μιν ἀνστήσεις.] *Euripides:*

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων, Πρίαμος θεοειδής·
Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα [θοις
Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλ-
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο. [λεύς·
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
Μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·

Ei vero respondit deinde senex, Priamus deo-similis;
" Ne me dum in sede colloca, Jovis alumne, quamdiu Hector
" Jacet in tentoriis insepultus; sed citissime
" Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu vero accipe dona
" Multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, et pervenias
" Tuam in patriam terram, postquam me primum sivisti
" Ipsum vivereque et aspicere lumen solis."
Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;
" Ne amplius nunc me irrita, senex: habeo enim in animo et ipse
" Hectorem tibi redemptum-reddere; a Jove enim mihi nuncia venit,
" Mater, quæ me peperit, filia marini senis:

555. 556 In MS. versus est unus, sed vitiosus, λῦσον ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ τῶν ἀπόναιο καὶ ἔλθοις. 558 versus totus abest a MS.

Τόλμα δ', οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν
Κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω. *Alcest.* ver. 986.

Ver. 555—561. Λῦσον — λῦσαι] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 556. φέρομεν·] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557. πρῶτον] *Al.* πρῶτος.

Ibid. et ver. 569. ἔασας — ἐάσω,] Vide supra ad γ'. 42. Male *Barnesius* ἔασσας — ἐάσσω. Porro *Etymolog. Magn.* notante *Barnesio*, hic legit ἴασας· exponitque, ἐχαροποίησας, ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω· ἥσας, καὶ ἐν διαιρέσει ἴασας. *Scholiastes* itidem exponit εὔφρανας. Sed hoc, ut recte observavit *Barnesius*, cum sequenti, "Αὐτόν τε ζώειν" *etc.* parum apte congruit. Vide et ver. 569.

Ver. 558. Tria prima verba absunt, relicto spatio. Quæ res comparata cum notatis in Var. Lect. e MS. Lips. et a *Clarkio* in not. præced. mihi suspicionem νοθείας movent. Sensus est absolutus in ver. 557. si ἔασας interpretemur, *cum me hinc dimiseris*, nempe sine noxa etc. quomodo id verbum dici, nulla dubitatio est, conf. ver. 569. et 586. ubi clare opponuntur ἐᾶν et κατακτείνειν, item 684. *Ern.*

Ver. 559. ὑπόδρα ἰδὼν] Ἐπεὶ δώρων ὑπέμνησε. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε,] Ἐπεὶ δὲ μεγάλου δοκοῦντος εἶναι καὶ ὄντος τοῦ κρατεῖν ὀργῆς μεῖζόν ἐστιν ἡ φυλακὴ καὶ ἡ πρόνοια τοῦ μὴ περιπεσεῖν ὀργῇ, μηδὲ ἁλῶναι· καὶ ταῦτα δεῖ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρέργως, ὅτι τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀνασχετικὸς ὢν οὐδὲ πρᾷος, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει καὶ μὴ παροξύνειν αὐτὸν, οὕτως. "Μηκέτι νῦν "μ' ἐρέθιζε, γέρον, *etc.*" Καὶ τὸν Ἕκτορα λούσας καὶ περιστείλας αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπήνην τί-

3

[redacted]

Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, ὐδέ με λήθεις,
Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, ὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Ἐς ςρατόν· ὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκυς λάθοι, ὐδέ κ' ὀχῆας
Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
Μή σε, γέρον, ὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,

" Sed et te sentio, Priame, animo, neque me lates,
" Quod Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum;
" Haud enim ausus esset mortalis *ullus* intrare, ne ætate quidem admodum
" In castra: neque enim custodes latuisset, neque obices [florens
" Facile reserasset portarum nostrarum.
" Ideo nunc ne mihi magis doloribus animum commoveas,
" Ne te, senex, ne ipsum quidem in tentoriis sinam,
" Quantumvis supplicem, Jovis autem violem mandata."
Sic dixit: Timuit autem senex, et paruit sermoni.
Pelides vero e domo, leo tanquam, prosiliit foras,
Non solus; eum nempe duo famuli comitabantur,

564 Ὅτι] MS. Ibid. τις ἦγε] Edd. vett. 567 ἡμετέρων] MS. 569 ἐάσσω] T. 570 ἀλίτομαι] MS. 571 ἔδδεισε δ'] F. A. J.

θησιν, πρὶν ἠκισμένον ὑπὸ τῦ πατρὸς ὀφθῆναι, " Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ, etc." (infra ver. 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔχοντα, καὶ φύσει τραχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, καὶ προκαταλαμβάνειν τῷ λογισμῷ πόῤῥωθεν, ὅπως ὐδὲ ἄκων τῷ πάθει περιπεσεῖται, θαυμαςῆς ἐςι προνοίας. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ibid. νόῳ δὲ καὶ αὐτὸς] Virgil.

——— Nec fallunt jussa superba
Magnanimi Jovis. ——— *Æn.* XII. 877.

Ver. 563. γιγνώσκω,] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* γινώσκω. Quod perinde est: Nam primam producit.

Ver. 564. Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε] Voculam, σε, inseruit *Barnesius* ex duorum MSS. auctoritate; quorum alter, Ὅττι θεῶν σ' ἦγε legit; alter, Ὅττι θεός σέ τις ἦγε. *Vulgg.* Ὅττι θεῶν τις ἦγε. *Clark.* MS. Lips. pariter pronomen σ' habet. Excidit illa litera neglectu duplicandæ ultimæ in τις. *Ern.*

Ver. 566. λάθοι,] *Al.* λάθῃ.

Ver. 567. μετοχλίσσειε] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* μετοχλίσσει. Quod, ut opinor, ferri non potest. Vide supra ad μ'. 448. et ad α'. 140.

Ver. 568. μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 569. Μή σε, γέρον, ὐδ'] Edidit *Barnesius,* Μή σε, γέρον, οὐδ'. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51. Quanquam *Plutarchus, de audiendis Poëtis,* Μή σε, γέρον, ὐδ' legit.

Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὃς ῥα μάλιστα
Τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δώῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,

Heros Automedonque et Alcimus, quos quidem maxime
Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum.
Hi tunc a jugo solverunt equos mulasque,
Introque duxerunt præconem vocalem senis:
Et in sedili collocarunt: eleganter-polita autem de rheda
Detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia.
At reliquerunt duo pallia, textamque bene tunicam,
Ut cadaver contectum redderet domum asportandum.
Ancillas autem evocatas lavare *is* jussit circumque ungere,
Seorsum sublatum, ut ne Priamus videret filium:
Ne is quidem dolenti corde iram non contineret,
Filium conspicatus, Achilli autem commoveretur carum cor,
Et ipsum interficeret, Jovisque violaret mandata.
Illud vero postquam ancillæ laverant et unxerant oleo,

577 ἄγον] F. vid. v. 447. *578* ἐσωτέρου] MS. *580* δύω ἔυννητον] Id. ἐΰννητον] Edd. præter T. *583* ἴδῃ] MS. *584* ὁ κατερύξει] Id. quod non contemnendum videtur. ἐρύσασθαι sensu cohibendi durum videtur.

Ver. *574*. Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος,] *Al.* Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος.

Ibid. οὕς ῥα] *Quos scilicet.*

Ver. *575*. Τῖ' Ἀχιλεὺς] Vide supra ad ψ'. 703. et ad ν'. 103.

Ver. *576*. 600. ζυγόφιν — φαινομένηφιν] Vide supra ad ν'. 588.

Ver. *577*. κήρυκα καλήτορα] Ἀπὸ τοῦ βοᾷν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον. *Schol.*

Ver. 578. εἷσαν] Cod. *Harleian.* ἷσαν.

Ver. 580. ἐΰννητόν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* Quocum facit et Codex *Harleianus.* *Al.* ἐΰννητον. *Clark.* Sed id non erat necesse: quod ν pronunciando facile duplicatur. *Ern.*

Ver. 581. πυκάσας] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 583. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
Εἰν Ἄϊδός περ ἐὼν, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, προτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.

Circumque ipsum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
Ipse illud Achilles lectis imposuit sublatum,
Simulque socii elevarunt eleganter-politam in rhedam.
Ingemuit autem deinde, dilectumque nomine ciebat sodalem;
"Ne mihi, Patrocle, irascaris, si forte audiveris,
"In orco licet, me Hectora nobilem redemptum-reddidisse
"Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
"Tibi vero ego ex his etiam impertiam, quantum par-est."
Dixit, et in tentorium rediit nobilis Achilles:
Resedit autem in sella affabre-facta, unde surrexerat,
Pariete ex adverso, Priamumque allocutus est sermone;
"Filius quidem jam tibi redemptus est, senex, ut jussisti:
"Jacet autem in lectis, et cum aurora apparente
"Videbis ipse abducens: nunc vero memores simus cœnæ.

595 ἀποδάσομαι] Edd. præter T. 596 δῖος ἄγεν Ἀχ.] MS. 597 ἵζετο] Id. 598 ἑταίρου] Id. 599 ὡς σὺ κελεύεις] Id. 600 λεχέεσσιν] MS.

Ibid. Πρίαμος ἴδοι υἱόν] *Al.* Πρίαμος ἴδῃ υἱόν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱόν. *Al.* Πρίαμός μιν ἴδοιτο. Cæterum qua ratione, Πρίαμος, hic ultimam producat; item ἐνὶ, ver. 603. et ἄρα, ver 607. vide supra ad α'. 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη] Vide supra ad ver. 560.

Ibid. ἀχνυμένη] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 587. οὖν] *Ut jusserat Achilles*, ver. 582.

Ver. 588. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 591. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·] Vide supra ad ψ'. 178. et 220.

Ver. 598. προτὶ] *Al.* ποτί. Quod perinde est.

Ver. 599. λέλυται,] Vide supra ad α'. 37.

Ibid. ἐκέλευες·] *Al.* ἐκέλευσας.

Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
Τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·
Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ.
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιώ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς

" Nam et comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,
" Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
" Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
" Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,
" Iratus Niobæ, illas autem Diana sagittis-gaudens,
" Quoniam Latonæ se æquiparabat genas-pulchræ.
" Dixit *illam* duos peperisse, se vero peperisse multos:
" Illi vero, duo *tantum* licet-essent, omnes perdiderunt.
" Et ii quidem novem-dies jacebant in cæde, neque quis erat,
" Qui sepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:
" Eos autem decima die sepelierunt dii cœlites.
" Et hæc quidem cibi memor fuit, postquam fatigata erat lachrymas-fundens.
" Nunc vero alicubi in petris, in montibus desertis,
" In Sipylo, ubi aiunt Dearum esse cubilia

609 δύω ἐόντες] Id. 614 οὔρεσι] A. 2. 3. J.

Ver. 604. θυγατέρες,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 605. 606. Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν — τὰς δ' Ἄρτεμις] Δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμώδους γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτεται, οἳ τοῦ τοιούτου θανάτου εἰσὶν αἴτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τοὺς οὕτω θνήσκοντας. *Eustath.* Vide supra ad τ'. 59.

Ver. 607. Οὕνεκ' ἄρα] *Quod scilicet.*

Ver. 608. ἡ δ' αὐτὴ] *Eustathius* in commentario legit ἠδ' αὐτή.

Ver. 611. Κρονίων·] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 613. Ἡ δ' ἄρα] Non hic supervacuum est illud ἄρα· sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 602. Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ,] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. *Schol.*

Ver. 616. αἵτ' ἀμφ' Ἀχιλώϊον ἐῤῥώσαντο,] Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν· ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ — ἢ διὰ τοῦ η. Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. *Schol.*

[redacted]

Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο,
Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἤτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,

"Nympharum, quæ circa Acheloüim choreas-ducunt,
"Illic, lapis licet sit, immissos a diis dolores concoquit.
"Sed age jam et nos curam-geramus, nobilis senex,
"Cibi, deinde vero dilectum filium defleas,
"In Ilium vectum: multis autem lachrymis-prosequendus tibi erit."
Dixit, et propere-surgens ovem candidam velox Achilles
Mactavit: Socii vero excoriaruntque et curarunt scite et decore,
Minutatim dein secuerunt perite, et verubus transfixerunt,
Assaruntque accurate, detraxeruntque omnia.
Automedon autem panem sumptum distribuit in mensa
Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.
Ii vero ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
At postquam potus et cibi amorem exemerant,
Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,

622 Σφάζ] MS. 628 ἔρον ἕντο] F. A. J.

Ibid. ἐῤῥώσαντο,] Il. ψ'. 367. ἐῤῥώοντο, ubi Schol. ἐκινοῦντο, ἐσῴοντο. Ipsum ἐῤῥώσαντο, est Odyss. ψ'. 3. γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο, quo putant pertinere glossam Hesychii ἐῤῥώσαντο, ἐτάχυναν, ut corrigunt vulgatum ἐπάχυναν. Ern.

Ver. 617. Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα,] Θρηνοῦσαν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυστύχημα Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν, ὃς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. Schol. ad ver. 602. supra.

Ver. 622. Ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον] Virgil.

Illi se prædæ accingunt dapibusque futuris:
Tergora diripiunt costis, et viscera nudant:
Pars in frusta secant, verubusque trementia figunt.
Littore ahena locant alii, flammasque ministrant.
Tum victu revocant vires. ——
Æn. I. 214.

Ver. 624. Ὤπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὁμήρῳ τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν, ὅτι ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν,

Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,
Εἰσορόων ὄψιν τ᾽ ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ᾽ αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat.
At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
Aspiciens vultusque egregios, et sermonem audiens.
At postquam satiati sunt alter alterius aspectu,
Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis;
" Mitte nunc cubitum me quam primum, Jovis alumne, ut jam
" Somno dulci oblectemur cubantes:
" Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
" Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:
" Sed assidue ingemisco et dolores innumerabiles concoquo,
" Aulæ in septis volutatus in fimo.

631 θαύμαζ] MS. 632 μῦθων] F. A. J. 633 εἰς] MS. 635 μοι — καὶ] Id. 636 παυσώμεθα] Id. 637 γάρ πω] Id. 642 πάρος μὲν] Id. 643 ἦ ῥα] R. Ibid. κίλισι] Id.

ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. *Plato de Republ.* lib. III.

Ver. 625. ἄρα] *Ut solitus erat.*

Ver. 626—644. Καλοῖς — καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,] Virgil.

Postquam exempta fames epulis, mensæque remotæ. *Æn.* I. 220.

Vide et supra ad ψ'. 57.

Ver. 631. Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς, Εἰσορόων ὄψιν] Virgil.

Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido. *Æn.* I. 617.

Ver. 634. et 659. θεοειδής·] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 635. Λέξον] Vide supra ad β'. 515. et ad ι'. 613.

Ver. 636. ταρπώμεθα] *Nos ipsi oblectemus.* Vide supra ad ψ'. 10. et 685.

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι] Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς· ὅ ἐστιν, ὑπαιθρίοις. *Schol.* Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων. — Ὁ μέντοι γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται (*Iliad.* λ'. 773.) " Αὐλῆς " ἐν χόρτῳ" etc. Ὁ δὲ Πρίαμος, " Αὐλῆς ἐν " χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." *Athenæus*, lib. V. cap. 3.

Ibid. ἐν χόρτοισι] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant; indeque *aves cohortales*, etc. apud *Columellam*. *Clark*. Supra dixit ἕρκος. Nam hoc proprie est χόρτος, *cohors*, *cors*. *Ern.*

Ver. 641. αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad ψ'. 237.

Ver. 642. Λαυκανίης] Cod. *Harleian.* Λευκανίης. Quo modo in duobus MSS.

Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, ςορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν
Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ

"Nunc tandem etiam cibum gustavi, et nigrum vinum
"Per guttur demisi: antea sane nequaquam gustaveram."
Dixit: Achilles vero socios et ancillas jussit,
Lectos sub porticu ponere, et stragula pulchra
Purpurea injicere, sternereque desuper tapetas,
Chlænasque imponere villosas superne obducendas.
Illæ vero exierunt domo, facem in manibus tenentes:
Statim autem straverunt duos lectos festinantes.
Hunc autem falso-metu-ludens allocutus est pedibus velox Achilles;
"Extra quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achivorum
"Huc adveniat consiliarius, qui mecum assidue

646 οὔλας τ' ἐφύπερθεν] Id. e versu præc. 647 δᾶδας] MS. 650 λέξον] F. A. J. Ibid. δὴ] abest MS.

scriptum reperit *Barnesius*. Vide supra ad χ΄. 325.

Ver. 644. ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'] Τὰ βαπτὰ στρώματα. *Schol.* Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα, λῖτα εἶναι φάσκει, ἤτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεποικιλμένα, τὰ δὲ περιστρώματα, ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα. *Athenæus* lib. II. cap. 9. "Stragulam vestem, quæ injici-"tur, non substernitur, Homerus vocat "ῥήγεα." *Casaubon. Ibid.*

Ver. 645. Πορφύρε'] Vide supra ad α΄. 238. et 482.

Ver. 647. δάος] *Al.* φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque proinde ut præceperat Achilles.* — ver. 643.

Ver. 649. ἐπικερτομέων] Ἔνθα καὶ σημείωσαι, τὸ κερτομεῖν, ὃ τραχύτητα ἔχον ὑβριστικὴν, ἢ ὀνειδιστικὴν, ἀλλ' εἰσήγησιν φόβου ψευδοῦς, ἵνα μὴ ὁ γέρων βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς ἔξω παραῤῥιπτούμενος. *Eustath.*

Ibid. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Sic infra ver. 668. ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Vide supra ad α΄. 58.

Ver. 650. λέξο, γέρον φίλε·] Τὸ δὲ ῥηθὲν "λέξο" ἐκ τοῦ ἐλελέγμην, ἐλέλεξο, κλῖθι, κατὰ τὸ ἐτέτυψο, ἀφαιρέσει ποιητικῇ τῶν αὐξήσεων. *Eustath.* Immo vero, uti notavit *Barnesius*, ex *Imperativo* λέλεξο fit λέξο, eodem modo ac δέξο ex δέδεξο, *Iliad.* τ΄. 10. Alii autem, notante itidem *Barnesio*, male hic legunt, λέξον γέρον φίλε· et λέξον γερὸν φίλε. Vide et supra ad β΄. 515. *Clark.* At *Arnaldus* Animadv. Crit. p. 85. legi volebat λέξεο ex *Il.* ι΄. 613. ut posteriores syllabæ per synizesin contractæ corripe-

Βȣλὰς βȣλεύȣσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐςί·
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεΐζέμεν Ἕκτορα δῖον,
Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
Οἶσθα γὰρ, ὡς κατὰ ἄςυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

" Consilia consultant assidentes, ut mos est:
" Horum si quis te viderit celerem per noctem nigram,
" Continuo diceret Agamemnoni pastori populorum,
" Et forte dilatio redemptionis cadaveris fieret.
" Verum age mihi hoc dic, et accurate narra,
" Quot-diebus cupis justa-facere Hectori nobili,
" Ut tamdiu ipseque quiescam, et copias contineam."
Illi autem respondit senex Priamus deo-similis;
" Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
" Sic certe mihi faciens, Achille, grata feceris.
" Scis enim, ut intra urbem concludimur, longeque lignum
" Devehendum ex monte: Admodum vero Trojani metuunt.

652 ἐστιν] F. male. 653 μένω] abest MS. et v. 660 μ'. 661 ῥέξας] MS. Habet etiam *Eust.* ῥέξας ἢ ῥέζων. 663 μάλα γὰρ] MS. 665 δαίνυτο] MS. edd.

rentur. Id est durum, meliusque λέξο, quod edd. R. T. et MS. Lips. habent. *Ern.*

Ver. 651. Οἵ τε μοι αἰὲν Βȣλὰς βȣλεύȣσι —ἣ θέμις ἐστί·] Τὸ δὲ καθὰ θέμις ἐστὶ, καὶ τὸ αἰὲ, τῆς τȣ̃ Ἀχιλλέως ἐστι σεμνότητος, ὡς ἀεί τε τῶν βȣληφόρων περὶ αὐτὸν ἀθροιζομένων, καὶ ὡς θεμιτὸν ὂν ȣ̃τω γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τȣ̃ ἥρωος. *Eustath.*

Ver. 655. λύσιος] *Marcus Meibomius*, notante *Barnesio*, hic legit ῥύσιος.

Ver. 656. κατάλεξον,] *Barnesius* in une MS. scriptum reperit ἀγόρευσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεΐζέμεν Ἕκτορα δῖον,] Occurrit apud *Julianum Imperatorem, Orat.* 2.

Ἐννῆμαρ μεν ὅλας κτερεΐζομεν Ἕκτορα δῖον.

Quem versum ex hoc loco corrupte citasse *Julianum* existimat *Barnesius*; " Cum " Auctor," inquit, " ipse ostendat, hæc " esse *Achilleæ* interrogatiunculæ par- " tem." Atqui ex Auctoris contextu liquet, versum hunc non ex *Achillis* interrogatione, sed ex *Priami* responso esse desumptum; adeoque non hinc, sed ex versu 664. infra, a *Juliano* negligenter ac fortasse memoriter citatum.

Ibid. μέμονας] Vide supra ad ver. 542. et ad ν'. 481. et 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δὴ] Vide supra ad ver. 406. et ad ξ. 433.

Ver. 661. ῥέζων,] *Al.* ῥέξας.

Ver. 662. Τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος·] Virgil.

Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός.
Ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔσαι τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·

"Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,
"Decima autem sepeliremus, epulareturque populus.
"Undecima autem tumulum super ipso faceremus;
"Duodecima vero pugnabimus, si quidem necesse *erit*."
Eum autem rursus allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
"Erunt tibi et hæc, senex Priame, ut tu jubes:
"Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes."
Sic utique locutus, ad carpum manum senis
Prehendit dexteram, ne forte timeret in animo.
Illi quidem in vestibulo domus illic dormierunt
Præco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:
At Achilles dormiit in recessu tentorii bene compacti:

670 πόλεμον τόσσον χρόνον] Id. quod est clarius. 672 ἔλαβε] F. A. J. 673 προδρόμῳ] MS. male. 675 εὐπήκτῳ] Id.

Bis senos pepigere dies: et pace sequestra
Per sylvas Teucri, mixtique impune Latini
Erravere jugis. Ferro sonat alta bipenni
Fraxinus. ———— *Æn.* XI. 133.

Ibid. ὕλη] Vide supra ad γ'. 152. *Clark.* Infinitivus pendet a τηλόθι, *procul est materia ad devehendum. Ern.*

Ver. 663. μάλα δὲ] *Al.* μάλα γάρ.

Ibid. δεδίασιν.] Sic infra ver. 670. ἄνωγας. Vide supra ad ν'. 481. et 736.

Ver. 664. ἐνὶ μεγάροις] Qua ratione, vox ἐνὶ, hic ultimam producat; item συκινὸν, ver. 744. vide supra ad α'. 51.

Ver. 665. δαινῦτό] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*, ut sit contractum ex δαινύοιτο. Recte, ut opinor; nam vox δαίνυτο, quod habent Vulgati, mediam necessario corripit:

———— νῦν δαίνυται εὔφρων. *Iliad.* ό. 99.

———— μεταδαίνυται ἡμῖν. χ'. 498.

Porro, uti hic annotat *Eustathius*, optime congruit δαινῦτο sive δαινύοιτο cum præcedente θάπτοιμεν. Εἴη δὲ ἂν ἐνταῦθα τὸ, δαίνυτο, [δαινῦτο] συγκοπὲν ἴσως, ἐκ τοῦ δαινύοιτο· ἵνα ὁμοιγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινύοιτό τε λαός.

Ver. 667. πολεμίξομεν,] Cod. *Harleian.* πολεμίζομεν.

Ver. 670. τόσσον πόλεμον χρόνον,] *Al* πόλεμον τόσσον χρόνον.

Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρηος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείην ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' Ἀγαμέμνων
Γνοίῃ σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ei autem Briseïs accubuit genas-pulchra.
Alii quidem diique et mortales bellatores-equestres
Dormiebant totam per noctem molli domiti somno:
Sed non Mercurium utilitatum-auctorem somnus cepit,
Versantem-animo, quomodo Priamum regem
E navium-cœtu educeret, clam sacris portarum-custodibus.
Stetit autem supra caput, et eum sermone allocutus est;
" O senex, non utique tibi curæ-est malum; cum ita adhuc dormis
" Viros inter hostes, postquam te intactum-sivit Achilles:
" Et nunc quidem dilectum filium redemisti, multaque dedisti:
" Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
" Filii qui sunt relicti, si Agamemnon
" Rescierit de te Atrides, rescierintque omnes Achivi."

676 τῷ δὲ Βρισηῒς] F. 679 Ἑρμείαν] MS. R. 682 ἔειπε] MS. male. 684 εἴασσεν] F. A. 1. 686 κε ζωοῦ] MS. bene. 687 λελειμμένοι] Id. 688 γνῴη] Id.

Ibid. ὅσσον ἄνωγας.] *Al.* ὡς σὺ ἄνωγας. Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν] Cod. *Harleian.* Τὼ μέν. Utrumque ferri possit. Vide supra ad α'. 566.

Ibid. ἄρ'] *Ut jusserat Achilles,* ver. 650.

Ver. 674. Κήρυξ] Vide supra ad ver. 149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς] Cod. *Harleian.* Τῷ δὲ Βρισηῒς. *Al.* Τῷ δ' ἄρα Βρισηῒς.

Ibid. ἄρ] *Ut solita erat* —.

Ibid. παρελέξατο] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 677. ἱπποκορυσταὶ] Vide supra ad φ'. 205.

Ver. 678. Εὗδον παννύχιοι, —· Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείην] Virgil.

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
Corpora: ————————
——— somno positæ sub nocte silenti
Lenibant curas, et corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœnissa; neque unquam
Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
Accipit. ———————— Æn. IV. 522.

Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·

Sic dixit: Timuit autem senex, præconemque excitavit:
Iis autem Mercurius junxit equos mulasque:
Cito vero ipse egit per castra, neque ullus sensit.
Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchre-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum,
Aurora autem croceo-induta-peplo spargebatur totam super terram:
Ii vero ad urbem agebant lamentisque gemituque
Equos, mulæ vero cadaver ferebant: neque quis alius
Sensit prius virorum aut eleganter-cinctarum mulierum:
Sed Cassandra, similis aureæ Veneri,
Pergamo conscenso, dilectum patrem conspexit
Stantem in sella, præconemque vocalem:

689 ἴδδεισε] MS. 690 τοῖσι δ' Ἑρμ.] Id. F. A. J. adde 723. 692 εὐρεῖος] MS. 697 νέκυν ἄγον] Id. non male. 698 πρόσθεν] Id. 700 εἰσενόησε] MS. male.

Ver. 679. Ἑρμείην] Cod. *Harleian.* Ἑρμείαν.

Ver. 680. Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν,] Vide supra ad π'. 647.

Ibid. βασιλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 684. εἴασιν] Vide supra ad γ'. 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας] Cod. *Harleian.* Τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ver. 692. Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 693. ἀθάνατος] Vide supra ad α'. 398. Cæterum totum hunc versum omittit Codex *Harleianus.*

Ver. 695. Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν] Virgil.

Et jam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile.
Æn. IV. 584.

Vide supra ad α'. 477.

Ver. 699. Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη,] Plus est quam *Sed Cass.* Verte: *At vero*, simulque ἄρα respicit ad causam, quod ut vates mota numine, et præsentiens rem, conscendit Pergamum. *Ern.*

Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄςυ·
"Ὄψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοςήσαντι
Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ'· ὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
Ἀγχῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι,

Illum vero super mulabus vidit jacentem in lectis:
Tum vero ejulavit, clamavitque totam per urbem;
"Visite, Troës, et Troädes, Hectora progressi,
"Si quando et vivo e pugna reverso
"Gavisi estis: magnum enim gaudium urbique erat, totique populo."
Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus est vir,
Neque mulier: omnes enim intolerandus invasit luctus:
Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.
Primæ super hoc uxorque dilecta et veneranda mater
Vellebant-crines ad rhedam volubilem ruentes,

703 Κώκυσε] MS. Ibid. τε] abest eid. 704 Τρωϊάδες] MS. F. A. J. sed ut trisyllabum pronunciandum. 707 αὐτόθι εἰνὶ πόλει] Edd. præter R. Ibid. λείπετο] R. 711 ἐφ' ἄμαξαν] MS. T. male. nam in melioribus libris semper ἄμαξα est apud *Homerum* non ἅμαξα.

Ibid. Κασσάνδρη,] Cod. *Harleian.* Κάσσανδρα.

Ibid. χρυσῇ] Edidit *Barnesius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronunciandum. Vide supra ad ι'. 272. et ad ν'. 523. *Clark.* Idque rectius, constantiæ causa, cum alibi fere hæc forma sit, quæ est Ionica. *Ern.*

Ver. 701. Ἐςαότ'] Cod. *Harleian.* Ἐςαῶτ'. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit Ἐςῶτ'.

Ibid. ἀςυβοώτην·] Ἀπὸ τῦ ἐν τῷ ἄςυ βοᾷν. *Schol.*

Ver. 702. ἄρ'] Non hic supervacaneum est istud ἄρα· sententiam enim connectit cum eo, quod præcessit ver. 697. ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. *Clark.* Notandum etiam τὸν hic poni pro nomine Hectoris, quod ante dixerat, in curru fuisse Priamum, Idæum et Hectoris corpus, illis nominatim positis, poterat subjicere τὸν δέ. *Ern.*

Ibid. ἐφ' ἡμιόνων] *Al.* ὑφ' ἡμιόνων.

Ver. 703. Κώκυσεν] Vide supra ad σ'. 37.

Ibid. γέγωνέ] Vide supra ad ξ'. 469.

Ver. 704. Τρωάδες,] *Al.* Τρωϊάδες. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 705. μάχης ἐκνοςήσαντι] *Al.* μάχης ἐκ νοςήσαντι.

Ver. 707. οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,] Virgil.

Contra turba Phrygum veniens plangentia jungit
Agmina. —— *Æn.* XI. 145.

Ibid. αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius.* Quæ lectio qua ratione ferri possit, vide supra ad α'. 51. *Eustathius* in Commentario legit, αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λείπετο ἀνήρ. *Vulgg.* αὐτόθι εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνήρ. *Clark.* Consentit lectioni *Barnesii* MS. Lips. et ed. Rom. ex parte. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ver. 710. τόν γ' ἄλοχός] Cod. *Harleian.* τῷ δ' ἄλοχος.

[redacted]

Ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν

Tangentes caput: flens autem circumstabat turba.
Et certe totum diem usque ad solis occasum
Hectora lachrymas-fundentes delamentati-fuissent ante portas,
Si non e sella senex populum allocutus fuisset;
" Cedite mihi *via*, ut mulabus transeam: at deinde
" Satiabitis vos fletu, postquam vexero domum."
Sic dixit: Hi autem diducti-sunt, et cesserunt *via* rhedæ.
Illi vero postquam vexerant in inclytas sedes, eum quidem deinde
Tornatis in lectis posuerunt, juxtaque collocarunt cantores,
Qui nænias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum

712 *ἀμφίσταντ' ὅμιλον*] MS. 713 *ἥλιον καταδῦναι*] Id. 717 *ἀγάγωμαι*] Id. 721 *Θρήνους*] MS. 722 *οἱ μὲν δὴ θρήνεον*] Id. non male. Ibid. *ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο*] R.

Ver. 711. Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν] Τὸ δὲ, ἐπ' ἄμαξαν Ἰωνικὴν ψίλωσιν τῆς ἁμάξης δηλοῖ. *Eustath.* Vide infra ad ver. 782. *Al.* Τιλλέσθην ἐφ' ἄμαξαν.

Ver. 713. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα] Vide supra ad ψ΄. 154.

Ver. 716. αὐτὰρ ἔπειτα] Vide supra ad α΄. 464. et ad ξ΄. 101.

Ver. 717. Ἄσεσθε] Vide supra ad ψ΄. 10. et ad γ΄. 141. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit Ἄσσεσθε.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεὶ] *Al.* Ἀλλ' ἐπεί.

Ver. 720. Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι] Τρητὸν λέχος dicitur a spondis s. fulcris perforatis, ut funiculis jungi possint ad stragulas vestes sustinendas, ut intelligit etiam Cl. *Riccius* Disp. Homeric. T. II. p. 149. *Ern.*

Ver. 721. Θρήνων] Cod. *Harleian.* Θρήνους. *Clark.* Θρήνους, ut MS. Lips. quam lectionem agnoscit *Suidas* in h. v. ubi Homerum contra consuetudinem θρήνους pro θρηνῳδοὺς dicere tradit, quod ad h. l. pertinet. *Barnesius* nihil vidit, cum ibi θρήνων ex h. l. corrigi voluit. Nec *Kusterus* vidit, id ad h. l. Homeri pertinere; nec videre potuit, cum hæc lectio nondum ex ullo libro prolata esset. Hac lectione probata, sensus est: Hi igitur cum — adduxissentque ad lectum cantores, excellentes næniarum artifices, hique carmen lachrymabile.—Tum vero cantores etc. Itaque post ἀοιδὴν interpungendum, ut sit in MSS. Sed totus locus est paullo impeditior. *Ern.*

Ibid. οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν] *Euripides:*

Τίνα δὲ προσῳδὸν,
Ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι,
—— ἀνακαλέσομαι. *Phœniss.* ver. 1505.

Ibid. οἵτε] *Al.* οἱ δέ.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅςτε μιν αὐτὴν
Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, καὶ νήπια τέκνα·
Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,

Lugubre canebant, adgemebantque mulieres.
Illis autem Andromache ulnas-candida exorsa-est luctum,
Hectoris homicidæ caput inter manus tenens;
" *Mi* vir, vita juvenis excidisti, meque viduam
" Deseris in ædibus; filius autem infans adeo,
" Quem genuimus tuque egoque calamitosi, neque ipsum puto
" Ad pubertatem perventurum; prius enim urbs hæc a culmine
" Evertetur: Certe enim periisti custos, qui illam ipsam
" Servabas, tuebarisque uxores venerandas, et infantes liberos:
" Quæ jam cito navibus avehentur cavis,
" Et sane ego inter has: Tu vero, fili, vel me ipsam
" Comitaberis *illuc*, ubi certe indignis operibus exerceberis,

723 τοῖσι] MS. τῇσι] F. v. 690. 725 ἐπ' αἰῶνος] A. 3. 726 πάϊς δέ τι] MS. non male, ut alibi jam notatum. 727 σοί τ' ἐγὼ] Id. perperam. 730 'Ερύσκευ' οὐδ' ἀλόχους] Id. corrupte. 731 τοι] abest A. 3.

Ver. 722. ἄρ'] *Ut iis præceptum erat.*

Ibid. ἐθρήνεον,] Enunciabatur ac si scriptum esset ἐθρήνευν, vel ἐθρήνουν. Uti et notavit *Barnesius*. Vide supra ad ξ'. 116. et σ'. 493. Porro *Barnesius* in uno MS. scriptum reperit ἐθρήνουν.

Ver. 723. λευκώλενος] Vide supra ad α'. 572. et ad ε'. 92.

Ver. 724. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·] Virgil.

——————— ambas
Ad cœlum tendit palmas, et corpore inhæret.
Æn. X. 844.

Ibid. ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad π'. 77.

Ver. 728. πόλις ἥδε κατ' ἄκρης Πέρσεται·] Virgil.

—— ruit alto a culmine Troja. *Æn.* II. 290.

Ver. 729. ὄλωλας] Vide supra ad ς'. 481. et 736. et ad α'. 37.

Ver. 731. νηυσὶν ὀχήσονται] Cod. *Harleian.* νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ] *Al.* Καὶ μὲν ἐγώ.

Ver. 734. 'Αιθλεύων] Pronunciabatur 'Αθλεύων. Quomodo et in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου,] Ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα. *Schol.*

Ver. 736. Χωόμενος· ᾧ πού] Pronunciabatur Χόμενος, vel Χούμενος. *Al.* Χωόμενος·

Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχε· ἤ τις Ἀχαιῶν
Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργε, λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινι δήπε ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ἔδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄςυ.
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιςα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅτέ κεν αἰεὶ
Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέεσα.

"Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
"Projiciet, manu correptum, a turri, tristem ad interitum,
"Iratus; cui forte fratrem interfecit Hector,
"Aut patrem, vel et filium: Perquam enim multi Achivorum
"Hectoris manibus mordicus prehenderunt immensum solum.
"Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi:
"Ideo et illum cives quidem lugent per urbem.
"Infandum autem parentibus luctum et mœrorem attulisti,
"Hector, mihi vero præcipue relicti sunt dolores graves.
"Non enim mihi moriens e lectis manus porrexisti:
"Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuo
"Recordarer noctesque et dies lachrymas fundens."

732 Καὶ μὲν ἐγὼ] MS. 734 ἀθλεύων] Id. Ibid. ἀμειλίκτε] Id. male. 740 μὲν] abest F. A. J. 744 εἶπας] MS: 745 μεμνοίμην] Id. 746 ἐπὶ δ' ἔστεν.] MS. R. ut supra.

φ δή πυ. Quod qua ratione ferri possit, vide supra ad α'. 51.

Ver. 737. ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν] Virgil.

——— cæsis Volscorum millibus ante
Ducentem in Latium Teucros cecidisse juvabit.
Æn. XI. 167.

Ver. 738. ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ἔδας.] Vide supra ad β'. 418.

Ver. 739. μείλιχος ἔσκε] Vide supra ad ver. 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν] *Al.* Ἄῤῥητον.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων] Virgil.

——— nec te sub tanta pericula missum
Affari extremum miseræ data copia matri?
Æn. IX. 483.

Ver. 744. Οὐδὲ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος,] Pulchra super hac re *Plutarchi* observatio; Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καταμέμφονται, καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζεσι. Διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρονται, στένοντες, καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀτυχίαν αἰτιώμενοι. —Ἐὰν ἄφωνος, [τις ἀποθάνῃ,] μηδὲν προσειπὼν περὶ μηδενός, κλαίοντες λέγεσιν· "Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅτε κεν αἰεὶ "Μεμνήμην." Ἐὰν προσομιλήσας τι, τοῦτ' αἰεὶ πρόχειρον ἔχεσι ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς λύπης. Ἐὰν ταχέως, etc. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ibid. εἶπες] *Al.* εἶπας.

Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·
Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ', ὅντιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν τανυήκεϊ χαλκῷ,
Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres.
Illis vero et Hecuba vehementem exorsa est luctum;
" Hector, meo animo omnium longe carissime filiorum,
" Certe mihi etiam dum viveres, carus eras diis,
" Illi enim tui curam gesserunt etiam in ipso mortis fato:
" Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles
" Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,
" In Samum, inque Imbrum, et Lemnum importuosam:
" Tibi vero postquam eripuit animam longa-acie-munito ære,
" Sæpe raptavit sui circa sepulchrum socii,
" Patrocli, quem interfeceras: in-vitam-revocavit tamen illum ne sic quidem.
" Nunc autem mihi roscidus et recens in ædibus
" Jaces, illi similis, quem argenteo-arcu-insignis Apollo

747 τοῖσι] MS. ut v. 723. et 716. 748 Ἕκτωρ] Id. 749 θεοῖσι] A. 2. 3. J. male. 752 πέρνασκ'] F. R. A. 1. 755 ῥυστάζεσκεν] MS. Ibid. περὶ] abest F. 756 ἀνέστησε] Edd. præter T. ut v. s. μεγάροισιν male. 759 ἀποιχόμενος] A. 2. 3. J. male. 764 Ὃς] MS. pro ὡς.

Ver. 750. ἄρα] *Ut par erat.*
Ver. 752. Πέρνασχ',] *Vendere solebat.* Vide supra ad ver. 67.
Ibid. ὅντιν'] *Al.* ἥν τιν'.
Ibid. ἀτρυγέτοιο,] Vide supra ad ί. 27.
Ver. 755. Πολλὰ ῥυστάζεσκεν] Qua ratione, Πολλὰ, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item ἴκελος, ver. 758. et πρὶν, ver. 764. et εἰκοστὸν, ver. 765. et κακὸν, ver. 767. et ἐνὶ, ver. 768. vide supra ad ά. 51. Cæterum edidit *Barnesius*, Πολλά σε ῥυστάζεσκεν. Sed nihil opus.
Ver. 759. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ ἐν συνήθει αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι — ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι. *Schol.* Vide supra ad ver. 605. 606. et ad τ'. 59.
Ibid. κατέπεφνεν.] *Al.* κατεπέφνη.
Ver. 760. ἔρσι.] *Al.* ἔγωγε.

Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
Ἢ ἑκυρὴ, (ἑκυρὸς δὲ, πατὴρ ὣς, ἤπιος αἰεὶ,)
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,

"Suis mitibus telis superveniens interfecit."
Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit.
Illis vero deinde Helena tertia exorsa est luctum;
"Hector, meo animo levirûm longe carissime omnium,
"Namque mihi maritus est Alexander divinâ-formâ-præditus,
"Qui me duxit ad Trojam; utinam antea periissem.
"Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,
"Ex quo huc veni, et a mea decessi patria;
"Nunquam tamen a te audivi malum dictum, neque ignominiosum:
"Verum si quis me etiam alius in ædibus increparet
"Levirum, vel glorum, vel fratrianum elegantibus-peplis-indutarum,
"Vel socrus, (socer enim, pater tanquam, mitis semper;)
"Tu contra illum verbis admonens cohibebas,

Ibid. ὤφελλ' ἀπολέσθαι] Edd. præter T. *Eustath.* alteram accuratiorem judicat. 765 τόδ' ἐεικοστὸν] R. quod, ut mollius et magis poëticum, prætulerim. *Eustath.* ἐεικοστὸν τετρασυλλάβως. 766 σ' ἐμῆς] MS. vitiose. 768 ἐνίπτοι] Id. etiam sine duplicatione rectum erat. de hac varietate alibi vidimus. ἐνίσσοι] Edd. præter R.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἔπειθ'] Cod. *Harleian.* Τῇσι δ' αὖθ'.

Ver. 763. Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,] Vide supra ad ζ'. 290.

Ver. 764. Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'·] Cod. *Harleian.* Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίηνδ'· Unde legendum fortasse Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid. ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι.

Ver. 765. τόδε εἰκοστὸν] *Al.* τόδ' ἐεικοστὸν.

Ibid. εἰκοστὸν ἔτος ἐστιν, Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην,] Δεκαετίᾳ γὰρ ἠθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος. *Schol.*

Ver. 766. ἀπελήλυθα] Vide supra ad φ'. 81. et ad α'. 37.

Ver. 768. ἐνίπτοι] *Al.* ἐνίσσοι, et ἐνίσποι.

Ver. 769. Δαέρων,] Pronunciabatur, Δάερων. Quod enim hic ait *Barnesius*, *Anapæstus* in *Prima* sede; id vero ferri

Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἤπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.

" Tuaque humanitate et tuis lenibus verbis.
" Quocirca te simul fleo et me infelicem, dolens corde;
" Non enim quisquam mihi jam alius in Troja lata
" Benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur."
Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immensa.
Apud populum vero senex Priamus verba dixit;
" Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo
" Timeatis Argivorum densas insidias; nam Achilles
" Dimittens me sic pollicitus-est nigris a navibus,
" Non prius se infestaturum, quam duodecima venisset aurora."
Sic dixit: Illi vero sub rhedis boves mulosque
Junxerunt: statimque deinde ante urbem congregati sunt.

769 εἰναετείρων ἐων.] MS. 771 τόνγε] R. 772 ἐπέεσσιν] Edd. præter T. male. 773 τῷ σε μάλα] MS. 777 Λαοῖσι — ἔειπε] MS. male. 782 ὑπ' ἀμάξῃσι βόας] Id. edd. præter T. recte. ὑφ' ἀμάξῃσιν] T. male. 785 δεκάτη φρίνη] MS. corrupte. 787 θέων pro θέσαν] A. 2. 3. J. ut v. 779. πυκινὸν,

nullo modo potest. Vide supra ad ver. 734.

Ver. 770. αἰεὶ,] *Al.* αἰὲν. *Al.* ἦεν.

Ver. 771. 772. ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες, Σῇ τ' — ἐπέεσσι.] Prius ἐπέεσσιν retulerim ad παραιφάμενος, alterum ad κατέρυκες. *Ern.*

Ver. 773. ἀχνυμένη] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 775. πεφρίκασιν.] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν δὲ γέρων] Cod. *Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων.

Ver. 778. Ἄξετε] *Al.* Ἄξατε. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 782. οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν] Virgil.

Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos.
Æn. XI. 138.

Ibid. ὑπ' ἀμάξῃσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* Quocum facit et Codex *Harleianus.* *Vulgg.* ὑφ' ἀμάξῃσιν. Τὸ δὲ, ἅμαξα, οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλῶσι. Καὶ φέρονται καὶ συναλιφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, " Τιλλέσθην ἐπ' ἅμαξαν, etc." *Eustath.* ad δ'. 487. Vide supra ad ver. 711. item ad

[redacted]

Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί, ἕταροί τε,
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,

Novem dies quidem hi abducebant immensam materiam:
At cum jam decima apparuit lucem-mortalibus-afferens aurora,
Tum vero extulerunt audacem Hectora lachrymas fundentes:
In pyra autem summa cadaver posuerunt, injeceruntque ignem.
Quando autem mane genita apparuit rosea-digitos aurora,
Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus est populus.
Sed postquam congregati sunt, frequentesque fuerunt,
Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occuparat ignis vis; at deinde
Ossa alba legerunt fratres, sodalesque,
Lugentes, uberesque defundebantur lachrymæ per genas.
Et hæc aureum in loculum posuerunt suscepta,

corrupte. 790 totus versus abest a MS. et ed. Fl. nec vestigium ejus apud *Eustathium*. Nec expressit *Divus* Justinopolit. Et vix dubitem eum pro spurio proscribere. 791 πυρκαϊὰν] MS. male. Ionica forma rectior. 792 πάσσαν] MS. ἐπῶκε] F. A. J.

μ'. 448. et ad χ'. 146. *Clark*. 'Υπ' ἀμάξησιν etiam MS. Lips. et ed. Rom. sed vid. Var. Lect. *Ern*.

Ver. 783. Ζεύγνυσαν] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 784. τοί γε ἀγίνεον] *Al.* τοίγ' ἐπαγίνεον.

Ibid. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 786. ἄρ'] *Ut dixerat Priamus*, ver. 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.] Virgil.

Constituere pyras: huc corpora quisque suorum
More tulere patrum; subjectisque ignibus atris
Conditur in tenebras altum caligine cœlum.
Æn. XI. 185.

Vide et supra ad ψ'. 165.

Ver. 788. ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 790. ἐπεί ῥ'] *Postquam, ut dictum est*, ver. 789. *Clark*. Vid. Var. Lect.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν] Vide supra ad ψ'. 250.

Ibid. αἴθοπι οἴνῳ] Vide supra ad ψ'. 237.

Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Purpureis peplis obtecta mollibus:
Mox autem in cavam fossam posuerunt; et superne
Densis lapidibus straverunt magnis.
Cito vero tumulum aggesserunt, circumque speculatores sedebant quaqua-
Ne prius ingruerent bene-ocreati Achivi. [versus,
Aggesto autem tumulo, redierunt, et deinde
Frequentes congregati, epulati sunt splendidum-epulum,
Ædibus in Priami Jovis-alumni regis.
Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equûm-domitoris.

797 ὕπερθεν] MS. edd. præter T. 798 πυκνοῖσι] MS. recte. totus autem versus melius, quam in vulgatis ordinatur sic: πυκνοῖσι μεγάλοισι κατεστόρεσαν λάεσσι. 800 ἐφορμήσειαν] MS. quod et ipsum ferri potest.

Ver. 792. αὐτὰρ ἔπειτα 'Οστέα λευκὰ λέγοντο] Virgil.

Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Æn. VI. 228.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες] Virgil.

Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt.———— Æn. VI. 221.

Ver 797. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque deinceps.*

Ver. 798. Vide Var. Lect.

Ver. 799. εἵατο] Vide supra ad φ'. 352. ad σ'. 596. et ad δ'. 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι,] Cod. *Harleian.* Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. *Al.* Εὖ διαγειράμενοι.

Ibid. συναγειράμενοι,] Vide supra ad ψ'. 685. et ad γ'. 141.

Ver. 803. βασιλῆος.] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 804. ἱπποδάμοιο.] Vide supra ad β'. 23.

Excudebat Andreas Duncan,
Academiæ Glasguensis Typographus. 1814.

